Holy Bible

Aionian Edition®

Nyitott Újszövetség
Hungarian Open New Testament

AionianBible.org
A világ első Szent Biblia fordított fordítása
100%-ban szabadon másolható és nyomtatható
más néven “ A Lila Biblia ”

Holy Bible Aionian Edition ®
Nyitott Újszövetség
Hungarian Open New Testament

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 7/13/2024
Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0, International
Biblica, Inc., 2003, 2021
Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

Magyar Nyelv at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Tartalomjegyzék

ÚJTESTAMENTUM

Máté 11
Márk 34
Lukács 49
János 73
Apostolok 92
Rómaiakhoz 116
1 Korintusi 126
2 Korintusi 136
Galatákhoz 143
Efézusiakhoz 147
Filippiekhez 151
Kolosséiakhoz 154
1 Tesszalonika 157
2 Tesszalonika 159
1 Timóteushoz 161
2 Timóteushoz 164
Titushoz 166
Filemonhoz 168
Zsidókhoz 169
Jakab 176
1 Péter 179
2 Péter 182
1 János 184
2 János 187
3 János 188
Júdás 189
Jelenések 190

FÜGGELÉK

Útmutató az Olvasóhoz
Szótár
Térképek
Sors
Képek, Doré

ÚJTESTAMENTUM

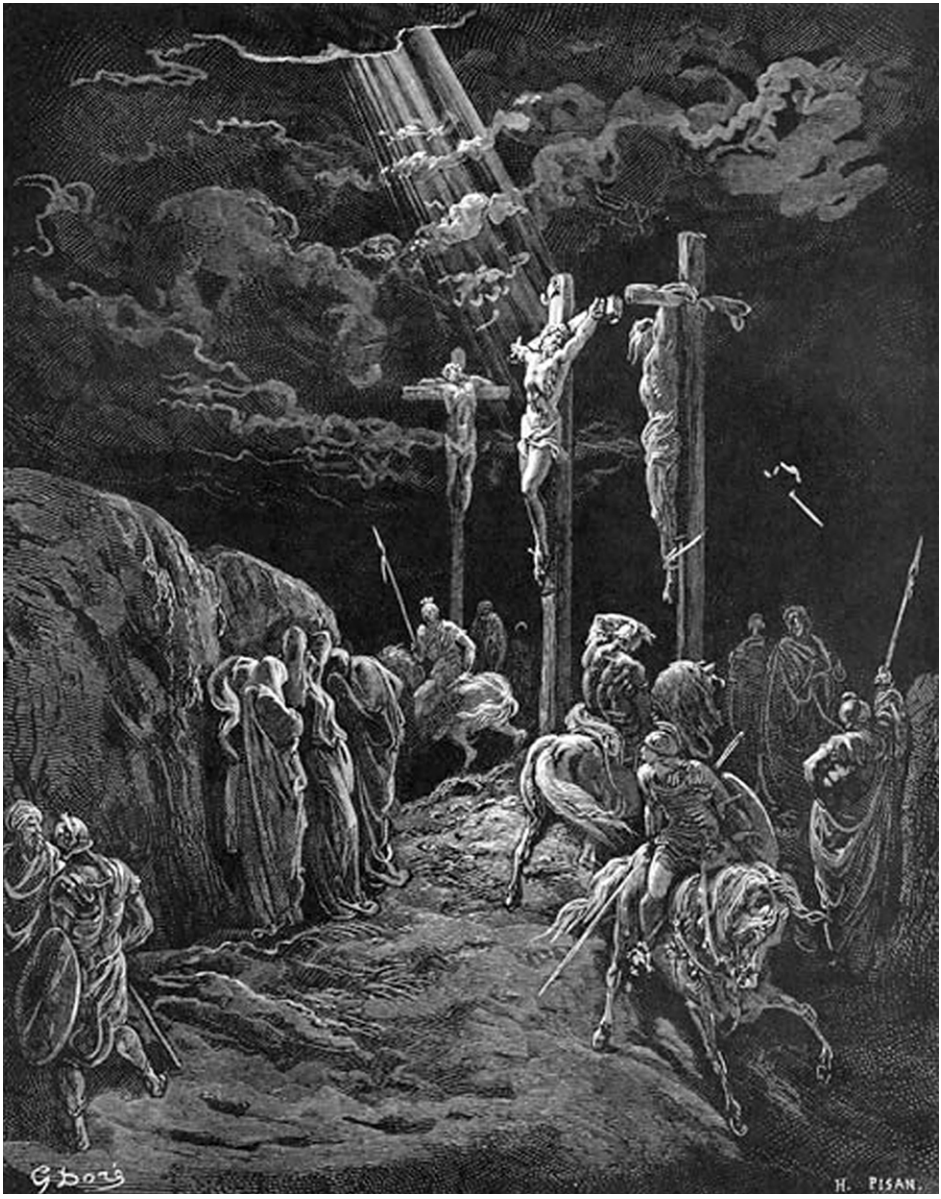

Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.“
Azután sorsot vetettek, hogy megosztozzanak ruháin.
Lukács 23:34

Máté

1 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának
nemzetségéről szóló könyv. **2** Ábrahám nemzette Izsákot,
Izsák nemzette Jákóbot, Jákób nemzette Júdát és testvéreit.
3 Júda nemzette Fáreszt és Zerahot Támártól, Fáresz
nemzette Heszrónt, Heszrón nemzette Arámot. **4** Arám
nemzette Aminádábot, Aminádáb nemzette Nahsont, Nahson
nemzette Szalmónt. **5** Szalmón nemzette Boázt Ráhábtól,
Boáz nemzette Obédet Ruthtól, Obéd nemzette Isait. **6**
Isai nemzette Dávid királyt. Dávid király nemzette Salamont
Úriás feleségétől. **7** Salamon nemzette Roboámot, Roboám
nemzette Abijját, Abijja nemzette Ászát. **8** Ásza nemzette
Jósafátot, Jósafát nemzette Jórámot, Jórám nemzette
Uzziást. **9** Uzziás nemzette Jótámot, Jótám nemzette Áházt,
Áház nemzette Ezékiást. **10** Ezékiás nemzette Manassét,
Manassé nemzette Ámónt, Ámón nemzette Jósiást. **11** Jósiás
nemzette Jekonjást és testvéreit a babiloni fogságravitelkor.
12 A babiloni fogságravitel után pedig Jekonjás nemzette
Sealtiélt, Sealtiél nemzette Zerubbábelt. **13** Zerubbábel
nemzette Abihudot, Abihud nemzette Eljákimot, Eljákim
nemzette Azzurt. **14** Azzur nemzette Cádókot, Cádók
nemzette Jákint, Jákin nemzette Elihudot. **15** Elihud nemzette
Eleázárt, Eleázár nemzette Mattánt, Mattán nemzette
Jákóbot. **16** Jákób nemzette Józsefet, férjét Máriának, akitől
született Jézus, akit Krisztusnak neveznek. **17** Az összes
nemzetség tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzetség,
Dávidtól a babiloni fogságravitelig tizennégy nemzetség, a
babiloni fogságraviteltől Krisztusig tizennégy nemzetség. **18**
Jézus Krisztus születése pedig így történt: Anyja, Mária,
aki József jegyese volt, egybekelésük előtt viselős lett a
Szentlélektől. **19** József, a férje, igaz ember volt, és nem
akarta őt gyalázatba keverni, titokban akarta őt elbocsátani.
20 Mikor pedig ezeket magában elgondolta, íme, az Úr
angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: „József,
Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet,
mert ami benne fogantatott, az a Szentlélektől van. **21** Fiat
fog majd szülni, és nevezd őt Jézusnak, mert ő szabadítja
meg népét bűneitől.“ **22** Mindez pedig azért történt, hogy
beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így
szólt: **23** „Íme, a szűz méhében fogan, és fiat szül, és
Immánuelnek fogják nevezni“– ami azt jelenti: Velünk az
Isten. **24** József pedig álmából felserkenve úgy tett, amint az
Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét, **25** és
nem érintette addig, amíg meg nem szülte elsőszülött fiát,
akit Jézusnak nevezett el.

2 Amikor pedig megszületett Jézus a júdeai Betlehemben,
Heródes király idejében, íme, napkeletről bölcsek jöttek
Jeruzsálembe, és ezt mondták: **2** „Hol van a zsidók királya,
aki megszületett? Mert láttuk csillagát napkeleten, és azért
jöttünk, hogy tisztességet tegyünk neki.“ **3** Amikor Heródes
király ezt meghallotta, felháborodott, és vele együtt az egész
Jeruzsálem. **4** Egybegyűjtött minden főpapot és a nép
írástudóit, és tudakozódott tőlük, hogy hol kell Krisztusnak
megszületnie. **5** Azok pedig ezt mondták neki: „A júdeai
Betlehemben, mert így írta meg a próféta: **6** »És te,
Betlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb
Júda fejedelmi városai között, mert belőled származik
a fejedelem, aki legeltetni fogja népemet, Izraelt.«“ **7**
Ekkor Heródes titkon hívatta a bölcseket, szorgalmasan
megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét. **8**
Elküldte őket Betlehembe, és azt mondta nekik: „Menjetek
el, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt
pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek,
és tisztességet tegyek neki.“ **9** Ők pedig a király beszédét
meghallgatták, és elindultak. És íme, a csillag, amelyet
napkeleten láttak, előttük ment mindaddig, amíg odaérve
megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt. **10** Amikor meglátták
a csillagot, igen nagy örömmel örvendeztek. **11** Bementek
a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával, és
leborulva tisztességet tettek neki, kincseiket kitárva ajándékot
adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. **12** Mivel álmukban
intést kaptak, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más
úton tértek vissza hazájukba. **13** Mikor pedig elmentek,
megjelent Józsefnek az Úr angyala álmában, és mondta
neki: „Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, fuss Egyiptomba,
és maradj ott, amíg én mondom neked, mert Heródes halálra
fogja keresni a gyermeket.“ **14** Ő pedig felkelt, vette a
gyermeket és anyját még éjjel, és Egyiptomba ment. **15** És ott
volt egészen Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, amit az
Úr mondott a próféta által, aki így szólt: „Egyiptomból hívtam
ki az én fiamat.“ **16** Ekkor Heródes látta, hogy a bölcsek
megcsúfolták őt, szerfölött felháborodott, kiküldte embereit,
és megöletett Betlehemben és annak egész környékén
minden kétesztendős és azon aluli gyermeket a szerint az
idő szerint, ahogyan azt pontosan megtudta a bölcsektől.
17 Ekkor teljesedett be, amit Jeremiás próféta mondott,
midőn így szólt: **18** „Szó hallatszott Rámában, sírás-rívás
és sok keserves jajgatás. Ráhel siratta fiait, és nem akart
megvigasztalódni, hogy nincsenek.“ **19** Mikor pedig Heródes
meghalt, íme, az Úr angyala megjelent álmában Józsefnek
Egyiptomban, **20** és ezt mondta: „Kelj fel, vedd a gyermeket
és anyját, és eredj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a

gyermeket halálra keresték.“ 21 Ő pedig felkelt, magához
vette a gyermeket és anyját, és elment Izrael földjére. 22
Amikor pedig hallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik
Heródesnek, atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem
miután álmában figyelmeztetést kapott, Galileába ment.
23 Odaérkezve a Názáret nevű városkában lakott, hogy
beteljesedjék, amit a próféták mondtak, hogy názáretinek
fogják nevezni.

3 Azokban a napokban pedig eljött Keresztelő János,
aki Júdea pusztájában prédikált, 2 és ezt mondta:
„Térjetek meg, mert közel van a mennyeknek országa.“ 3
Mert ő volt az, akiről Ézsaiás próféta így szólt: „Kiáltó szó
a pusztában: Készítsétek az Úr útját, és egyengessétek
ösvényeit.“ 4 Jánosnak ruhája pedig teveszőrből volt, bőröv
volt a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz
volt. 5 Akkor kiment hozzá Jeruzsálem és egész Júdea,
a Jordánnak egész környéke. 6 És megkeresztelkedtek
általa a Jordán vizében, megvallva bűneiket. 7 Amikor pedig
látta, hogy a farizeusok és a szadduceusok közül sokan
mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, ezt mondta
nekik: „Mérges kígyóknak fajzatai! Ki intett titeket, hogy
Istennek eljövendő haragjától meneküljetek? 8 Teremjetek
hát megtéréshez illő gyümölcsöket, 9 és ne gondoljátok,
hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi Atyánk!
Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is
támaszthat fiakat Ábrahámnak. 10 A fejsze immár a fák
gyökerére vettetett, ezért minden fát, amely jó gyümölcsöt
nem terem, kivágnak, és tűzre vetnek. 11 Én csak vízzel
keresztellek titeket megtérésre, de aki utánam jön, erősebb
nálam, neki saruját hordozni sem vagyok méltó. Ő majd
Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket. 12 Szórólapát
van kezében, és megtisztítja szérűjét, gabonáját csűrbe
takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“ 13
Ekkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy
megkeresztelkedjen általa. 14 János azonban visszatartotta
őt, és ezt mondta: „Nekem kell általad megkeresztelkednem,
és te jössz hozzám?“ 15 Jézus pedig ezt felelte: „Engedj most,
mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk.“Ekkor
engedett neki. 16 Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött
a vízből, és íme, az egek megnyíltak, és látta Isten Lelkét
lejönni, mint egy galambot, és reászállt. 17 És íme, egy
égi hang ezt mondta: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én
gyönyörködöm.“

4 Ekkor Jézust a Lélek a pusztába vitte, hogy ott az ördög
megkísértse. 2 Negyven nap és negyven éjjel böjtölt,
mikor végre megéhezett. 3 Ekkor odament hozzá a kísértő,
és ezt mondta: „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy e kövek
változzanak kenyerekké.“ 4 Ő pedig ezt felelte: „Meg van
írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével,
amely Isten szájából származik.“ 5 Ekkor elvitte őt az ördög
a szent városba, és a templom tetejére állította, 6 és ezt
mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert
meg van írva: »Angyalainak parancsol felőled, és kézben
hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.«“ 7 Jézus
ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: »Ne kísértsd az Urat,
a te Istenedet.«“ 8 Ismét magával vitte az ördög egy igen
magas hegyre, és megmutatta neki a világ minden országát
és azok dicsőségét, 9 és ezt mondta neki: „Mindezeket
neked adom, ha leborulva imádsz engem.“ 10 Ekkor azt
mondta neki Jézus: „Eredj el, Sátán, mert meg van írva: Az
Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.“ 11 Ekkor
elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok jöttek szolgálni őt.
12 Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy Jánost börtönbe
vetették, visszatért Galileába. 13 Majd otthagyva Názáretet,
elment, és a tengerparti Kapernaumban lakott, Zebulon és
Naftali határán, 14 hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta
mondott: 15 „Zebulonnak és Naftalinak földje a tenger felé,
a Jordánon túl, a pogányok Galileája! 16 A nép, amely
sötétségben ült, nagy világosságot látott, és akik a halál
földjén és árnyékában ültek, azoknak világosság támadt.“
17 Ettől fogva Jézus prédikálni kezdett, és ezt mondta:
„Térjetek meg, mert elközelített a mennyeknek országa.“ 18
Mikor pedig a Galileai-tenger mellett járt Jézus, látott két
testvért, Simont, akit Péternek neveznek, és Andrást, az ő
testvérét, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok
voltak. 19 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én
emberek halászaivá teszlek titeket.“ 20 Azok pedig azonnal
otthagyták a hálókat, és követték őt. 21 Onnan továbbmenve
látott még két testvért, Jakabot, Zebedeus fiát és Jánost, a
testvérét, amint a hajóban atyjukkal, Zebedeussal hálóikat
kötözgették, és hívta őket is. 22 Azok pedig azonnal
otthagyták a hajót és atyjukat, és követték őt. 23 Azután
Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban,
hirdette az Isten országának evangéliumát, gyógyított a
nép között minden betegséget és minden erőtlenséget. 24
Elterjedt a híre egész Szíriában, és hozzá vitték mindazokat,
akik rosszul voltak, különféle betegségekben és kínokban
sínylődtek, ördöngösöket, holdkórosokat és gutaütötteket, és
meggyógyította őket. 25 Nagy sokaság követte őt Galileából,
Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

5 Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felment a hegyre,
leült, és odamentek hozzá tanítványai. 2 És megnyitva

száját, így tanította őket: 3 „Boldogok a lelki szegények,
mert övék a mennyeknek országa. 4 Boldogok, akik sírnak,
mert ők megvigasztaltatnak. 5 Boldogok a szelídek, mert
ők örökségül bírják a földet. 6 Boldogok, akik éheznek
és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégíttetnek. 7
Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. 8
Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.
9 Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fiainak
mondatnak. 10 Boldogok, akik háborúságot szenvednek az
igazságért, mert övék a mennyek országa. 11 Boldogok
vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket, gonosz
hazugságokat mondanak rólatok énmiattam. 12 Örüljetek és
örvendezzetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben,
hiszen így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek éltek."
13 „Ti vagytok a földnek sója. Ha pedig a só megízetlenül,
mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, csak arra,
hogy kidobják, és eltapossák az emberek. 14 Ti vagytok a
világ világossága. Nem rejthetik el a hegyen épült várost.
15 Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék,
hanem hogy a gyertyatartóba, hogy fényljék mindazoknak,
akik a házban vannak. 16 Úgy fényljék a ti világosságotok
az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket,
és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat." 17 „Ne gondoljátok,
hogy a törvénynek vagy a prófétáknak eltörléséért jöttem.
Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy
betöltsem. 18 Mert bizony mondom néktek, míg az ég és föld
el nem múlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocska
sem múlik el, amíg minden be nem teljesedik. 19 Ezért ha
valaki csak egyet is eltöröl a legkisebb parancsolatok közül,
és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában
a legkisebb lesz; ha pedig valaki eszerint cselekszik, és
úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lesz. 20
Mert mondom néktek, ha a ti igazságtok nem több az
írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem
mehettek be a mennyeknek országába. 21 Hallottátok, hogy
megmondatott a régieknek: »Ne ölj, mert aki öl, méltó az
ítéletre.« 22 Én pedig azt mondom nektek, hogy mindaz, aki
haragszik atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig
azt mondja az atyjafiának: ostoba, méltó a főtörvényszékre;
aki pedig azt mondja: bolond, méltó a gyehenna tüzére.
(Geenna g1067) 23 Ezért, ha ajándékodat az oltárra viszed, és
ott eszedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van
ellened, 24 hagyd ott az oltár előtt ajándékodat, és menj
el, és előbb békülj meg atyádfiával, és azután visszajőve
vidd fel ajándékodat. 25 Légy jóakarója ellenségednek
hamar, amíg az úton együtt vagy vele, hogy ellenséged
valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon
a poroszló kezébe, és tömlöcbe ne vessen téged. 26 Bizony
mondom néked: ki nem jössz onnan, mígnem megfizetsz
az utolsó fillérig. 27 Hallottátok, hogy megmondatott a
régieknek: Ne paráználkodj! 28 Én pedig azt mondom nektek,
ha valaki gonosz kívánsággal tekint egy asszonyra, már
paráználkodott azzal az ő szívében. 29 Ha pedig jobb szemed
megbotránkoztat téged, vájd ki azt, és vesd el magadtól,
mert jobb neked, hogy egy vesszen el a tagjaid közül,
semhogy egész tested a gyehennára vettessék. (Geenna
g1067) 30 És ha jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le,
és vesd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy vesszen
el tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára
vettessék. (Geenna g1067) 31 Megmondatott továbbá: »Ha
valaki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.« 32 Én
pedig azt mondom nektek: Ha valaki elbocsátja feleségét,
a paráznaság esetét kivéve, az paráznává teszi őt, és aki
elbocsátott asszonyt vesz el, paráznaságot követ el. 33 Ismét
hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: »Hamisan ne
esküdj, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet.« 34 Én
pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjetek: se az
égre, mert az az Istennek királyi széke, 35 se a földre, mert
az az ő lábainak zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a
nagy Királynak városa; 36 de ne esküdj saját fejedre se,
mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé,
37 hanem legyen a ti beszédetekben az igen igen, a nem
nem; ami pedig ezeken felül van, az a gonosztól való. 38
Hallottátok, hogy megmondatott: »szemet szemért és fogat
fogért.« 39 Én pedig azt mondom nektek: Ne álljatok ellene a
gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé
a másik orcádat is. 40 És aki törvénykezni akar fölötted, és
elvenni az alsóruhádat, engedd oda neki a felsőt is. 41 És aki
téged egy mérföldre akar kényszeríteni, menj el vele kettőre.
42 Aki tőled kér, adj neki, és aki tőled kölcsön akar kérni, el
ne fordulj attól. 43 Hallottátok, hogy megmondatott: »Szeresd
felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.« 44 Én pedig azt
mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket! Áldjátok
azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik
titeket gyűlölnek, imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és
kergetnek titeket. 45 Hogy a mennyei Atyátok fiai legyetek,
aki felhozza napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és
esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. 46 Mert ha
azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmat
vártok? Avagy a vámszedők is nem ugyanezt cselekszik-e?
47 És ha csak atyátokfiait köszöntitek, mit tesztek másoknál
többet? A vámszedők is nem ugyanígy cselekszenek-e?
48 Legyetek azért tökéletesek, miként mennyei Atyátok
tökéletes."

6 „Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál. **2** Azért, amikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat. **3** Te, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a bal kezed, mit cselekszik a jobb kezed, **4** hogy a te alamizsnád titokban történjék; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked.“ **5** „Amikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek: megkapták jutalmukat. **6** Te pedig, amikor imádkozol, menj be belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyádhoz titokban; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked. **7** Amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy a sok beszédükért hallgattatnak meg. **8** Ne legyetek hát ezekhez hasonlók, mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle. **9** Ti ezért így imádkozzatok: »Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved; **10** jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. **11** A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, **12** és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; **13** és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!« **14** Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát nektek is mennyei Atyátok. **15** Ha pedig nem bocsátjátok meg az embereknek vétkeiket, mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. **16** „Amikor pedig böjtöltök, ne legyen komor a nézésetek, mint a képmutatóké, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom néktek, elvették jutalmukat. **17** Te pedig, amikor böjtölsz, kend meg fejedet, és orcádat mosd meg, **18** hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van, és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked. **19** „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a rozsda és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják, **20** hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. **21** Mert ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is. **22** „A test lámpása a szem. Azért, ha a szemed tiszta, az egész tested világos lesz. **23** Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ezért, ha a benned lévő világosság sötétség, mekkora akkor a sötétség! **24** „Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak. **25** „Ezért ezt mondom nektek: Ne aggodalmaskodjatok az életetek miatt, hogy mit egyetek, és mit igyatok; sem a testetek miatt, hogy mibe öltözködjetek. Mert nem több-e az élet, mint az eledel, és a test, mint az öltözet? **26** Tekintsetek az égi madarakra: nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak, és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál? **27** Kicsoda pedig közületek az, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? **28** Az öltözet miatt is miért aggodalmaskodtok? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak, **29** de mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy. **30** Ha pedig a mezőnek füvét, amely ma van, és holnap kemencébe vetik, így ruházza fel az Isten, nem sokkal inkább titeket, ti kicsinyhitűek? **31** Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? Vagy: Mit igyunk? Vagy: Mivel ruházkodjunk? **32** Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. **33** Hanem keressétek először Istennek országát és igazságát, és ezek mind megadatnak nektek. **34** Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap miatt, mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai miatt. Elég minden napnak a maga baja.“

7 „Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek! **2** Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is. **3** Miért nézed a szálkát, amely atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre? **4** Vagy hogyan mondhatod a te atyádfiának: Hadd vegyem ki a szálkát a szemedből! – holott íme, a te szemedben gerenda van? **5** Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondolj arra, hogy kivedd a szálkát atyádfiának szeméből! **6** „Ne adjátok az ebeknek azt, ami szent, se gyöngyeitekből ne hányjatok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és ellenetek fordulva szét ne tépjenek titeket. **7** „Kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek. **8** Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik. **9** Vagy ki az az ember közületek, aki ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki? **10** És ha halat kér, vajon kígyót ad-e neki? **11** Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok

jókat azoknak, akik kérnek tőle? 12 „Ezért amit akartok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt cselekedjétek velük ti is, mert ez a törvény és a próféták. 13 „Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. 14 Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt. 15 Őrizkedjetek a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. 16 Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-e szőlőt vagy a bojtorjánról fügét? 17 Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. 18 Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. 19 Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik, és tűzre vettetik. 20 Tehát gyümölcseikről ismeritek meg őket. 21 „Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyámnak akaratát. 22 Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben űztünk-e ki ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? 23 És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők! 24 „Ezért ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házát. 25 És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze, mert a kősziklára építették. 26 És ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövenyre építette házát. 27 És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és nagy lett a romlása.“ 28 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, álmélkodott a sokaság a tanításán, 29 mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

8 Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, 2 És íme, odajött egy bélpoklos, leborult előtte, és mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.“ 3 Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, és ezt mondta: „Akarom, tisztulj meg.“És azonnal eltisztult annak poklossága. 4 Ekkor ezt mondta neki Jézus: „Vigyázz, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nekik.“ 5 Mikor pedig bement Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, és kérte őt. 6 Ezt mondta: „Uram, a szolgám otthon gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved.“ 7 Ezt mondta neki Jézus: „Elmegyek, és meggyógyítom.“ 8 De a százados ezt felelte neki: „Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj, hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. 9 Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és vannak alattam vitézek, és ha azt mondom egyiknek: Eredj el, elmegy; és a másiknak: Gyere ide, odajön; és a szolgámnak: Tedd ezt, megteszi.“ 10 Jézus pedig amikor ezt meghallotta, elcsodálkozott, és ezt mondta az őt követőknek: „Bizony mondom néktek, még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. 11 De mondom nektek, sokan jönnek majd napkeletről és napnyugatról, letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyeknek országában; 12 az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségre, ahol lesz majd sírás és fogcsikorgatás.“ 13 És Jézus ezt mondta a századosnak: „Eredj el, és legyen néked a te hited szerint.“És meggyógyult annak szolgája, abban az órában. 14 Amikor bement Jézus Péter házába, és látta, hogy annak anyósa fekszik és lázas, 15 rátette kezét, és elhagyta őt a láz, fölkelt, és szolgált nekik. 16 Az est beálltával pedig kivittek hozzá sok ördöngöst, és egy szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és meggyógyított minden beteget; 17 hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott így szólván: „Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta el a mi betegségünket.“ 18 Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, megparancsolta, hogy menjenek át a túlsó partra. 19 Hozzámenve egy írástudó, ezt mondta neki: „Mester, követlek téged, akárhová mégy.“ 20 Jézus pedig így válaszolt: „A rókáknak van barlangjuk, és az égi madaraknak fészkük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.“ 21 Egy másik a tanítványai közül ezt mondta neki: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem atyámat.“ 22 Jézus pedig ezt mondta neki: „Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el halottaikat.“ 23 Amikor hajóra szállt, követték őt tanítványai. 24 És íme, nagy vihar támadt a tengeren, annyira, hogy a hajót elborították a hullámok, ő pedig aludt. 25 Tanítványai pedig odamentek hozzá, felköltötték, és ezt mondták: „Uram, ments meg minket, mert elveszünk.“ 26 De ő ezt mondta nekik: „Mit féltek, ó, kicsinyhitűek?“Ekkor fölkelt, megdorgálta a szeleket és a tengert, és nagy csendesség lett. 27 Az emberek pedig elcsodálkoztak, és mondták: „Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engedelmeskedik neki?“ 28 Amikor eljutottak a túlsó partra, a gadaraiak tartományába, két ördöngös ment eléje, akik a sírboltokból kijőve igen kegyetlenkedtek, annyira, hogy senki sem mert azon az úton járni. 29 Kiáltoztak, és ezt mondták: „Mi közünk hozzád, Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?“ 30 Tőlük távol pedig egy nagy

disznónyáj legelészett. 31 Az ördögök pedig kérték őt, és
ezt mondták: „Ha kiűzöl minket, engedd meg, hogy abba a
disznónyájba mehessünk!“ 32 Ő pedig ezt mondta nekik:
„Menjetek!“Azok pedig kimenve, belementek a disznónyájba.
És íme, az egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohant,
és odaveszett a vízbe. 33 A pásztorok pedig elfutottak,
bementek a városba, és hírül adtak mindent, azt is, ami az
ördöngösökkel történt. 34 Íme, az egész város kiment Jézus
elé, és mihelyst meglátták, kérték őt, hogy távozzék az ő
határukból.

9 Hajóra szállva átkelt, és elment az ő városába. 2 És íme,
hoztak hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. Látva
Jézus ezeknek hitét, ezt mondta a gutaütöttnek: „Bízzál,
fiam! Megbocsáttattak neked a te bűneid.“ 3 Némelyek az
írástudók közül ezt mondták magukban: „Ez káromlást szól.“
4 Jézus látta a gondolataikat, és ezt mondta: „Miért gondoltok
gonoszat a ti szívetekben? 5 Mert mi könnyebb, ezt mondani:
Megbocsáttattak néked a te bűneid! vagy ezt mondani: Kelj
föl és járj! – 6 Azért, hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának
van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani – mondta a
gutaütöttnek: Kelj föl, vedd az ágyadat és eredj haza.“ 7
És az felkelt, és hazament. 8 A sokaság pedig ezt látva
elálmélkodott, és dicsőítette az Istent, hogy ilyen hatalmat
adott az embereknek. 9 Amikor Jézus onnét továbbment,
látott egy embert ülni a vámszedő helyen, akinek Máté volt a
neve, és ezt mondta neki: „Kövess engem!“És az felkelt, és
követte őt. 10 Amikor letelepedtek a házban, sok vámszedő
és bűnös jött oda, letelepedtek Jézussal és tanítványaival
az asztalhoz. 11 Látva ezt a farizeusok, ezt mondták az ő
tanítványainak: „Miért eszik mesteretek a vámszedőkkel és
bűnösökkel együtt?“ 12 Jézus pedig ezt meghallotta, és ezt
mondta nekik: „Nem az egészségeseknek van szüksége
orvosra, hanem a betegeknek. 13 Menjetek el, és tanuljátok
meg, mit jelent ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot.«
Mert nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a bűnösöket
a megtérésre.“ 14 Akkor János tanítványai jöttek hozzá, és
ezt mondták: „Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat
böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?“ 15 Ezt
mondta nekik Jézus: „Vajon szomorkodhat-e a násznép,
amíg velük van a vőlegény? De eljönnek a napok, mikor
elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. 16 Senki
sem rak új posztóból foltot az ócska ruhára, mert ami azt
kitoldaná, még tovább szakít a ruhából, és még nagyobb
szakadás támad. 17 Új bort sem töltenek régi tömlőkbe, mert
akkor a tömlők szétszakadoznak, és a bor kiömlik, a tömlők is
elvesznek; hanem az új bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő
megmarad.“ 18 Mikor ezeket mondta, odajött egy főember,
leborult előtte, és ezt mondta: „Az én lányom éppen most
halt meg, de gyere, tedd rá kezedet, és megelevenedik.“
19 Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt. 20 És
íme, egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett,
hozzáférkőzve hátulról, megérintette ruhájának szegélyét,
21 mert azt mondta magában: „Ha csak ruháját érintem is,
meggyógyulok.“ 22 Jézus pedig megfordult, rátekintett, és
ezt mondta: „Bízzál, leányom, a hited megtartott téged.“És
meggyógyult az asszony, abban az órában. 23 Jézus a
főember házához érve meglátta a sípolókat és a sokaságot,
24 és ezt mondta nekik: „Menjetek innen, mert a lány nem
halt meg, csak alszik.“Azok kinevették őt. 25 Mikor pedig a
sokaságot eltávolították, bement, megfogta a kezét, és a lány
felkelt. 26 Ez a hír elterjedt az egész tartományban. 27 Mikor
Jézus továbbment onnan, két vak követte őt, kiáltoztak, és
ezt mondták: „Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia!“ 28 Amikor
bement a házba, odamentek a vakok, és ezt mondta nekik
Jézus: „Hiszitek-e, hogy én ezt megcselekedhetem?“Ezt
mondták neki: „Igen, Uram.“ 29 Akkor megérintette szemeiket,
és ezt mondta: „Legyen nektek a ti hitetek szerint.“ 30 És
megnyíltak szemeik, Jézus pedig rájuk parancsolt, és ezt
mondta: „Vigyázzatok, senki meg ne tudja!“ 31 Azok pedig
kimentek, és elterjesztették hírét az egész tartományban. 32
Mikor pedig elmentek, egy ördöngös néma embert hoztak
oda hozzá. 33 Az ördögöt kiűzte, és megszólalt a néma, a
sokaság pedig csodálkozva mondta: „Soha nem láttak ilyet
Izraelben!“ 34 A farizeusok pedig ezt mondták: „Az ördögök
fejedelme által űzi ki az ördögöket.“ 35 Körüljárta Jézus a
városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban,
és hirdette az Isten országának evangéliumát, gyógyított
mindenféle betegséget és mindenféle erőtlenséget a nép
között. 36 Mikor látta a sokaságot, könyörületességre indult
rajtuk, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a pásztor
nélküli juhok. 37 Ekkor ezt mondta tanítványainak: „Az
aratnivaló sok, de a munkás kevés. 38 Kérjétek azért az
aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.“

10 Előszólította tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik
a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és
gyógyítsanak minden betegséget és erőtlenséget. 2 A
tizenkét apostol nevei pedig ezek: első Simon, akit Péternek
hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, Zebedeus fia és
János, az ő testvére; 3 Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a
vámszedő; Jakab, Alfeus fia és Lebbeus, akit Taddeusnak
hívtak; 4 Simon, a kananita és Júdás, az Iskariótes, aki
el is árulta őt. 5 Ezt a tizenkettőt küldte el Jézus, és
megparancsolta nekik: „Pogányok útjára ne menjetek, és

samaritánusok városába ne menjetek be, **6** hanem menjetek inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz. **7** Menjetek el, és prédikáljatok, mondjátok: Elközelített a mennyek országa! **8** Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok. **9** Ne szerezzetek se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt erszényetekbe. **10** Se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát, mert méltó a munkás a kenyerére. **11** Ha pedig egy városba vagy faluba bementek, tudjátok meg, ki méltó ott erre, és maradjatok ott, amíg tovább nem indultok. **12** Ha bementek a házába, köszöntsétek. **13** És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá, ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza. **14** Ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a beszédeteket, amikor kimentek abból a házból vagy városból, lábaitok porát is verjétek le. **15** Bizony mondom néktek: az ítélet napján könnyebb lesz Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak. **16** Íme, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé, legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok. **17** Óvakodjatok az emberektől, mert törvényszékre adnak titeket, és gyülekezeteikben megostoroznak titeket, **18** helytartók és királyok elé visznek érettem, bizonyságul maguknak és a pogányoknak. **19** Amikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, miképpen vagy mit szóljatok, mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok. **20** Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem Atyátoknak Lelke az, aki szól tibennetek. **21** Halálra adja majd testvér testvérét, atya gyermekét, gyermekek támadnak szüleik ellen, és megöletik őket. **22** Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig megáll, az megtartatik. **23** Amikor pedig egy városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom néktek, be sem járjátok Izrael városait, mire az Emberfia eljön. **24** Nem följebbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolga az ő uránál. **25** Elég a tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolga, mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő házanépét? **26** Ezért ne féljetek tőlük. Mert nincs olyan rejtett dolog, ami napfényre ne jönne, és olyan titok, ami ki ne tudódnék. **27** Amit nektek a sötétben mondok, azt a világosságban mondjátok el; amit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek. **28** Ne féljetek azoktól, akik a testet ölik meg, de a lelket meg nem ölhetik. Hanem attól féljetek inkább, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti a gyehennában. **(Geenna g1067)** **29** Ugye két verebecskét meg lehet venni egy fillérért, és egy sem esik közülük a földre a ti Atyátok akarata nélkül? **30** Nektek még a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva. **31** Ne féljetek tehát: ti sok verebecskénél drágábbak vagytok. **32** Aki tehát vallást tesz énrólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt, **33** aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt. **34** Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy fegyvert. **35** Mert azért jöttem, »hogy meghasonlást támasszak az ember és az atyja, a leány és az anyja, a meny és az anyósa közt, **36** és hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe.« **37** Aki inkább szereti atyját és anyját, mint engem, nem méltó énhozzám; és aki inkább szereti fiát és lányát, mint engem, nem méltó énhozzám; **38** és aki nem veszi föl az ő keresztjét, és nem követ engem, nem méltó énhozzám. **39** Aki megtalálja életét, elveszíti azt, és aki elveszíti az ő életét énérettem, megtalálja azt. **40** Aki titeket befogad, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. **41** Aki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és aki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi. **42** Aki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet, mert az én tanítványom, bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát.“

11 Amikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványnak adott utasítást, elment onnan, hogy tanítson és prédikáljon a városokban. **2** János pedig, amikor a fogságban ülve hallott Krisztus cselekedeteiről, elküldött hozzá kettőt tanítványai közül. **3** Ezt mondta neki: „Te vagy-e az, aki eljövendő, vagy pedig mást várjunk?“ **4** Jézus ezt mondta nekik: „Menjetek el, és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok: **5** a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegényeknek evangélium hirdettetik. **6** Boldog, aki énbennem meg nem botránkozik.“ **7** Amikor pedig ezek elmentek, Jézus beszélni kezdett a sokasághoz Jánosról: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Nádszálat, amit a szél hajtogat? **8** Vagy mit mentetek ki látni? Puha ruhába öltözött embert? Akik puha ruhákat viselnek, királyok palotáiban vannak. **9** Vagy mit mentetek ki látni? Prófétát? Bizony mondom néktek, prófétánál is nagyobbat. **10** Mert ő az, akiről meg van írva: »Íme, elküldöm követemet a te arcod előtt, aki elkészíti előtted utadat.« **11** Bizony mondom néktek: az asszonyoktól születettek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála. **12** Keresztelő János idejétől fogva mind a mai napig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. **13** Mert

minden próféta, és a törvény Jánosig ezt prófétálta. 14 És ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie. 15 Akinek van füle a hallásra, hallja meg. 16 Kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget? Hasonlatos a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és kiáltoznak társaiknak: 17 »Sípoltunk nektek és nem táncoltatok; siralmas énekeket énekeltünk nektek, és nem sírtatok.« 18 Mert eljött János, aki nem eszik, nem iszik, és ezt mondják: Ördög van benne. 19 Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és ezt mondják: Íme, a nagyétkű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja. De a bölcsesség fiai igazolni fogják." 20 Ekkor elkezdett szemrehányást tenni azoknak a városoknak, melyekben a legtöbb csoda történt, hogy nem tértek meg: 21 „Jaj néked, Korazin! Jaj néked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek bennetek voltak, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. 22 De mondom nektek: Tírusznak és Szidónnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint nektek. 23 Te is Kapernaum, aki az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni! Mert ha Sodomában történtek volna azok a csodák, amelyek tebenned történtek, mind a mai napig megmaradt volna. (Hadēs g86) 24 De mondom nektek, hogy Sodoma földjének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint neked." 25 Abban az időben így szólt Jézus, és ezt mondta: „Hálát adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a kicsinyeknek jelentetted ki. 26 Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted. 27 Mindent nekem adott át Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, és az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelentetni. 28 Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugtatlak titeket. 29 Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok lelketeknek. 30 Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű."

12 Abban az időben Jézus a vetéseken át haladt szombatnapon, tanítványai pedig megéheztek, és elkezdték a kalászokat tépni és enni. 2 Látták ezt a farizeusok és ezt mondták neki: „Íme, a tanítványaid azt cselekszik, amit nem szabad szombatnapon cselekedni." 3 Ő pedig ezt válaszolta nekik: „Nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő, és akik vele voltak? 4 Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyereket, amelyeket nem volt szabad megenni neki, sem azoknak, akik ővele voltak, csak a papoknak? 5 Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombatnapon megtörik a papok a szombatot a templomban, és nem vétkeznek? 6 Mondom nektek, hogy még a templomnál is nagyobb van itt. 7 Ha pedig tudnátok, mi ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot« – nem ítéltétek volna el az ártatlanokat. 8 Mert a szombatnak is Ura az Emberfia." 9 Továbbmenve onnan elment a zsinagógába. 10 És íme, ott volt egy elszáradt kezű ember. És megkérdezték őt: „Szabad-e szombatnapon gyógyítani?"– hogy vádolhassák őt. 11 Ő pedig ezt mondta nekik: „Kicsoda közületek az az ember, akinek van egy juha, és ha az szombatnapon a verembe esik, nem ragadja meg, és nem húzza ki? 12 Az ember pedig mennyivel drágább a juhnál? Szabad tehát szombatnapon jót cselekedni." 13 Ekkor ezt mondta ennek az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet."Az kinyújtotta, és olyan éppé lett, mint a másik. 14 A farizeusok pedig kimentek, tanácsot tartottak ellene, hogyan veszíthetnék el őt. 15 Jézus észrevette ezt, és eltávozott onnan. Nagy sokaság követte őt, és ő meggyógyította mindnyájukat. 16 Megfenyegette őket, hogy hírét el ne terjesszék; 17 hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta mondása, aki így szólt: 18 „Íme, az én szolgám, akit választottam, aki én szeretek, akiben az én lelkem kedvét leli! Lelkemet adom belé, és ítéletet hirdet a pogányoknak. 19 Nem verseng, és nem kiált, az utcákon senki nem hallja szavát. 20 A megrepedezett nádat nem töri el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, míg diadalra nem viszi az ítéletet. 21 És az ő nevében reménykednek majd a pogányok." 22 Akkor egy vak és néma ördöngöst hoztak hozzá, és meggyógyította őt annyira, hogy a vak és néma ember attól fogva beszélt és látott. 23 Elálmélkodott az egész sokaság, és ezt mondta: „Vajon nem ő Dávidnak Fia?" 24 A farizeusok hallották ezt, és ezt mondták: „Nem ő űzi ki az ördögöket, hanem Belzebubbal, az ördögök fejedelmének segítségével teszi ezt." 25 Jézus pedig ismerve gondolataikat ezt mondta: „Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul, és egy város vagy egy háznép sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával. 26 Ha pedig a Sátán Sátánt űz ki, önmagával hasonlott meg, és akkor hogyan maradhat fenn országa? 27 És ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Ezért ők maguk lesznek a ti bíráitok. 28 Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa. 29 Vagy hogyan mehet be valaki a hatalmasnak házába, és rabolhatja el annak kincseit, hacsak meg nem kötözi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki annak házát? 30 Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, tékozol. 31 Azt mondom ezért nektek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek, de a Lélek káromlása nem

bocsáttatik meg az embereknek. **32** Még aki az Emberfia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak sem ezen, sem a másvilágon meg nem bocsáttatik. **(aiōn g165)** **33** Vagy legyetek jó fák, és teremjetek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjetek romlott gyümölcsöt, mert gyümölcséről ismerik meg a fát. **34** Mérges kígyóknak fajzatai, hogyan szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj. **35** A jó ember a szívének jó kincseiből hozza elő a jókat, a gonosz ember a szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat. **36** De mondom néktek: minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. **37** Mert a beszédedből ismernek meg igaznak, és a beszédedből ismernek meg hamisnak." **38** Ekkor feleltek neki némelyek az írástudók és farizeusok közül, és ezt mondták: „Mester, jelt akarunk látni tőled." **39** Ő pedig ezt felelte nekik: „E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és nem adatik neki más jel, csak a Jónás prófétának jele. **40** Mert amint Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, úgy az Emberfia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. **41** Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel, és elítélik ezt, mert ők megtértek Jónás prédikálására; És íme, itt nagyobb van, mint Jónás. **42** Dél királynője felkel majd az ítéletkor ezzel a nemzetséggel együtt, és elítéli ezt, mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét; És íme, nagyobb van itt Salamonnál. **43** Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár nyugalmat keresve, és nem talál. **44** Akkor ezt mondja: Visszatérek a házamba, ahonnan kijöttem. És odamenve üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt. **45** Akkor elmegy, és vesz maga mellé másik hét lelket, gonoszabbakat magánál, és bemenve ott laknak, és ennek az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is." **46** Mikor pedig még beszélt a sokaságnak, íme, anyja és testvérei álltak meg odakinn, és beszélni akartak vele. **47** Szólt neki valaki: „Íme, anyád és testvéreid odakinn állnak, és beszélni akarnak veled." **48** Ő pedig így felelt annak, aki szólt: „Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?" **49** És kezét kinyújtva tanítványai felé, ezt mondta: „Íme, az én anyám és az én testvéreim! **50** Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem fivérem, nővérem és az én anyám."

13 Azon a napon kiment Jézus a házból, és leült a tenger mellett. **2** Nagy sokaság gyűlt köréje, akkora, hogy bement a hajóba leülni, az egész sokaság pedig a parton állt. **3** Sokat beszélt nekik példázatokban: „Íme, kiment a magvető vetni, **4** és amikor vetett, némely mag az útszélre esett, s jöttek a madarak, felkapdosták azt. **5** Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok föld volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben. **6** De amikor a nap felkelt, kiégett, és mivel nem volt gyökere, elszáradt. **7** Némelyek pedig tövisek közé estek, és a tövisek fölnövekedve megfojtották azt. **8** Némely pedig a jó földbe esett, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit. **9** Akinek van füle a hallásra, hallja meg!" **10** A tanítványok odamentek hozzá, és ezt mondták neki: „Miért beszélsz hozzájuk példázatokban?" **11** Ő pedig ezt felelte nekik: „Azért, mert nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, őnekik pedig nem adatott meg. **12** Mert akinek van, annak adatik, és bővölködik, de akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van. **13** Azért szólok nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. **14** És beteljesedik rajtuk Ézsaiás jövendölése, amely ezt mondja: »Hallván halljatok, és ne értsetek, és látván lássatok, és ne ismerjetek! **15** Mert megkövéredett e nép szíve, füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták, hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.« **16** A ti szemeitek boldogok, hogy látnak, és a ti füleitek, hogy hallanak. **17** Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták, és hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották. **18** Ti tehát halljátok meg a magvető példázatát! **19** Ha valaki hallja az igét a mennyeknek országáról, és nem érti, eljön a gonosz, és elkapja azt, ami az ő szívébe van elvetve. Ez az, amelyik az útfélre esett. **20** Amelyik pedig a köves helyre esett, az az, aki hallja az igét, és mindjárt örömmel fogadja, **21** de nincs gyökere benne, hanem csak ideigvaló, mihelyst pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal megbotránkozik. **22** Amelyik pedig a tövisek közé esett, az az, aki hallja az igét, de a világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az igét, és nem terem gyümölcsöt. **(aiōn g165)** **23** Amely pedig a jó földbe esett, az az, aki hallja is, és érti is az igét, gyümölcsöt is terem, némelyik százannyit, némelyik hatvanannyit, némelyik pedig harmincannyit." **24** Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki földjébe jó magot vetett. **25** De amikor az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment. **26** Amikor pedig felnövekedett a vetés, és gyümölcsöt termett, akkor meglátszott a konkoly is. **27** A gazda szolgái ekkor

odamentek hozzá, és ezt mondták neki: Uram, nem tiszta magot vetettél földedbe? Honnan van benne a konkoly? **28** Ő pedig ezt mondta nekik: Valamelyik ellenség cselekedte azt. A szolgái ezt mondták neki: Akarod-e, hogy elmenjünk, és összeszedjük a konkolyt? **29** Ő pedig azt mondta: Nem. Mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt talán a búzát is kiszaggatjátok. **30** Hagyjátok, hogy együtt nőjön mindkettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévébe, hogy elégessétek; a búzát pedig takarítsátok be csűrömbe." **31** Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, melyet fog az ember, és elvet a mezejébe. **32** Az kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és fává lesz, úgyhogy reá szállnak az égi madarak, és fészket raknak ágain." **33** Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyeknek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, három mérce lisztbe belekever, amitől az egész megkel." **34** Mindezeket példázatokban mondta Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem mondott nekik, **35** hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott: „Megnyitom a számat példázatokra, és feltárom, amik e világ alapítása óta rejtve vannak." **36** Ekkor elbocsátotta Jézus a sokaságot, és bement a házba. Tanítványai odamentek hozzá, és ezt mondták: „Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról szóló példázatot!" **37** Ő pedig így felelt nekik: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia, **38** a szántóföld pedig a világ, a jó mag az Isten országának fiai, a konkoly pedig a gonosznak fiai. **39** Az ellenség, aki a konkolyt vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége, az aratók pedig az angyalok. **(aiōn g165)** **40** Ahogyan összegyűjtik a konkolyt és megégetik, úgy lesz a világ végén. **(aiōn g165)** **41** Az Emberfia elküldi angyalait, és az országából összegyűjtenek minden botránkozást okozót és mindenkit, aki gonoszságot cselekedett, **42** és tüzes kemencébe vetik őket: ott lesz sírás és fogcsikorgatás. **43** Akkor az igazak fénylenek, mint a nap Atyjuk országában. Akinek van füle a hallásra, hallja meg! **44** „Ismét hasonlatos a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet megtalált az ember, elrejti, örömében elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi azt a szántóföldet. **45** Ismét hasonlatos a mennyek országa a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöket keres. **46** Amikor egy drágagyöngyöt talál, mindenételadja, amije van, és megveszi azt. **47** Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe vetett hálóhoz, amely mindenféle fajta halat összefog. **48** Miután megtelik, kivonják a partra a halászok, és leülve, a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják. **49** Így lesz a világnak végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszakat az igazak közül. **(aiōn g165)** **50** És tüzes kemencébe vetik őket, ott lesz sírás és fogcsikorgatás." **51** Azután Jézus ezt kérdezte tőlük: „Megértettétek mindezeket?"Azok ezt mondták: „Megértettük, Uram." **52** Ő pedig ezt mondta nekik: „Ezért minden írástudó, aki ismeri a mennyek országáról szóló tanítást, hasonlatos az olyan gazdához, aki ót és újat hoz elő éléskamrájából." **53** És történt, hogy amikor Jézus elmondta ezeket a példázatokat, elment onnan. **54** És hazájába érve, tanította őket a zsinagógában, úgy, hogy álmélkodtak, és ezt mondták: „Honnan van ebben ez a bölcsesség és az erő? **55** Nem ő annak az ácsmesternek a fia? Nem az ő anyját hívják Máriának, és az ő testvéreit Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak? **56** És nővérei is nem mind közöttünk élnek? Honnan vette mindezeket?" **57** És megbotránkoztak őbenne. Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak az ő hazájában és házában nincs tisztessége." **58** Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

14 Abban az időben Heródes negyedes fejedelem meghallotta Jézus hírét, **2** és ezt mondta szolgáinak: „Ez Keresztelő János: ő támadt fel a halálból, és ezért működnek benne az erők." **3** Mert Heródes elfogatta Jánost, és megkötözve tömlöcbe vettette Heródiás kedvéért, testvérének, Fülöpnek feleségéért. **4** Mert azt mondta neki János: „Nem szabad neked ővele élned." **5** De amikor meg akarta öletni, félt a sokaságtól, mert prófétának tartották őt. **6** Hanem amikor Heródes születésnapját ünnepelték, táncolt Heródes lánya őelőttük, és megtetszett Heródesnek. **7** Ezért esküvel fogadta, hogy amit kér, megadja neki. **8** A leány pedig anyja rábeszélésére ezt mondta: „Add ide nekem egy tálban Keresztelő János fejét." **9** Megszomorodott a király, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy adják oda. **10** Elküldetett, hogy fejét vegyék Jánosnak a tömlöcben, **11** elhozták a fejét egy tálban, odaadták a leánynak, ő pedig odavitte az anyjának. **12** Azután eljöttek tanítványai, elvitték a testet, és eltemették. Majd elmentek, és jelentették Jézusnak. **13** Amikor ezt meghallotta Jézus, elment onnan hajón egy puszta helyre egyedül. A sokaság ezt meghallva gyalog követte őt a városokból. **14** Amikor kiszállt Jézus, látta a nagy sokaságot, megszánta őket, és betegeiket meggyógyította. **15** Mikor pedig esteledett, odamentek hozzá tanítványai, és ezt mondták: „Puszta hely ez, és az idő már később jár. Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba, és vegyenek maguknak eleséget." **16** Jézus

pedig ezt mondta nekik: „Nem szükséges elmenniük, adjatok nekik ti enni.“ 17 Azok pedig ezt mondták neki: „Nincsen itt csupán öt kenyerünk és két halunk.“ 18 Ő pedig ezt mondta: „Hozzátok ide hozzám.“ 19 Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a fűre, vette az öt kenyeret és a két halat, szemeit az égre emelte, hálát adott, megszegte a kenyereket, a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. 20 Mindnyájan ettek és jóllaktak, felszedték a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral. 21 Akik pedig ettek, mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. 22 Mindjárt ezután Jézus kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak be a hajóba, és menjenek át a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot. 23 És amint elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magányosan imádkozni. Mikor pedig beesteledett, egyedül volt ott. 24 A hajó pedig ekkor már a tenger közepén volt, a haboktól háborgattatva, mert a szél szembe fújt. 25 Az éjszaka negyedik részében hozzájuk ment Jézus a tengeren járva. 26 Amikor látták a tanítványok, hogy a tengeren jár, megrémültek, és azt mondták, hogy kísértet, és félelmükben kiáltoztak. 27 Jézus azonnal hozzájuk szólt, és ezt mondta: „Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!“ 28 Péter ekkor így felelt neki: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy hozzád mehessek a vízen.“ 29 Ő pedig ezt mondta: „Jöjj!“És Péter kiszállt a hajóból, hogy a vizeken járva Jézushoz menjen. 30 De amikor látta a nagy szelet, megrémült, és amikor merülni kezdett, felkiáltott: „Uram, tarts meg engem!“ 31 Jézus pedig azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?“ 32 Amikor beléptek a hajóba, elállt a szél. 33 A hajóban levők pedig odamentek hozzá, leborultak előtte és mondták: „Bizony, Isten Fia vagy.“ 34 És átkelve a tavon eljutottak Genezáret földjére. 35 Amikor megismerték őt annak a helynek lakosai, szétküldték hírét az egész környékben, és minden beteget odavittek hozzá. 36 Kérték, hogy csak ruhájának peremét érinthessék meg. Akik megérintették, mindnyájan meggyógyultak.

15 Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz Jeruzsálemből, és ezt mondták: 2 „Miért hágják át tanítványaid az ősök rendeléseit? Mert nem mossák meg kezeiket, amikor enni akarnak.“ 3 Ő pedig így felelt nekik: „Ti meg miért hágjátok át Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által? 4 Mert Isten parancsolta ezt: »Tiszteld atyádat és anyádat«, és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal lakoljon.« 5 Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Áldozati ajándék az, amivel megsegíthetnélek, annak nem kell tisztelnie többé az ő atyját vagy anyját. 6 Ezzel érvénytelenné tettétek az Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által. 7 Képmutatók, igazat prófétált felőletek Ézsaiás: 8 »Ez a nép szájával közelít hozzám, és ajkával tisztel engemet, szíve pedig távol van tőlem. 9 Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, melyek embereknek parancsolatai.«“ 10 És odahívta a sokaságot, és ezt mondta nekik: „Halljátok és értsétek meg: 11 Nem az fertőzi meg az embert, ami a szájon bemegy, hanem ami kijön a szájából, az fertőzi meg az embert.“ 12 Akkor odamentek tanítványai hozzá, és ezt mondták neki: „Tudod, hogy a farizeusok e beszédet hallva megbotránkoztak?“ 13 Ő pedig ezt felelte: „Minden palántát, amelyet nem az én mennyei Atyám plántált, ki fognak tépni. 14 Hagyjátok őket, vakoknak vak vezetői ők! Ha pedig vak vezeti a vakot, mindketten a verembe esnek.“ 15 Péter pedig ezt mondta neki: „Magyarázd meg nekünk ezt a példázatot!“ 16 Jézus erre ezt mondta: „Még ti sem értitek? 17 Nem értitek, hogy minden, ami a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe kerül? 18 Ami azonban a szájból jön ki, a szívből származik, és ezek fertőzik meg az embert. 19 Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások. 20 Ezek fertőzik meg az embert. De az, hogy mosdatlan kézzel eszik, nem fertőzi meg az embert.“ 21 Elment onnan Jézus Tírusz és Szidón vidékeire. 22 És íme, egy kánaáni asszony jött ki abból a tartományból, és így kiáltott neki: „Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtam! Leányomat gonoszul gyötri az ördög.“ 23 Ő pedig egy szót sem felelt neki. Tanítványai odamentek hozzá, és kérték őt: „Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.“ 24 Ő pedig ezt mondta: „Nem küldettem, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.“ 25 Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, légy segítségül nekem!“ 26 Ő pedig ezt felelte: „Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.“ 27 Az pedig így felelt: „Úgy van, Uram! De hiszen az ebek is esznek a morzsákból, amelyek az uruknak asztaláról lehullanak.“ 28 Ekkor így felelt neki Jézus: „Ó, asszony! Nagy a te hited! Legyen neked akaratod szerint.“És meggyógyult a leánya abban a pillanatban. 29 Onnan eltávozva elment Jézus a Galileai-tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült. 30 Nagy sokaság ment hozzá, vittek magukkal sántákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok más beteget. Odahelyezték őket Jézus lábai elé, és meggyógyította őket. 31 Úgy, hogy a sokaság álmélkodott, látva, hogy a némák beszélnek, a csonkák felépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak, és dicsőítették Izrael Istenét. 32 Jézus pedig odahívta tanítványait, és ezt mondta:

„Szánakozom e sokaságon, mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniük. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy valamiképpen kidőljenek az úton.“ **33** Tanítványai ezt mondták neki: „Honnan volna e pusztában annyi kenyerünk, hogy jóllakassunk ilyen nagy sokaságot?“ **34** Jézus ezt mondta nekik: „Hány kenyeretek van?“Ők pedig így feleltek: „Hét, és néhány halunk.“ **35** És megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földön, **36** azután vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, tanítványainak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. **37** Mindnyájan ettek, és jóllaktak, azután fölszedték a maradék darabokat, hét teli kosárral. **38** Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. **39** Ezek után elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és elment Magdala vidékére.

16 Odamentek hozzá a farizeusok és a szadduceusok, meg akarták kísérteni, és kérték őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt. **2** Ő pedig így felelt nekik: „Amikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz, mert vörös az ég. **3** Reggel pedig: Ma zivatar lesz, mert az ég borús és vörös. Képmutatók, az ég ábrázatát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok? **4** E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és nem adatik néki jel, csak Jónás prófétának jele.“És otthagyva őket, elment. **5** Tanítványai a túlsó partra mentek, és elfelejtettek kenyeret vinni magukkal. **6** Jézus pedig mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászától!“ **7** Ők pedig tanakodtak maguk között, és ezt mondták: „Nem hoztunk kenyeret magunkkal.“ **8** Jézus meghallotta ezt, és mondta nekik: „Miért tanakodtok magatok között, ó kicsinyhitűek, hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal? **9** Mégsem értitek? Nem is emlékeztek az ötezernek öt kenyerére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg? **10** Sem a négyezernek hét kenyerére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg? **11** Hogyan lehet, hogy nem értitek meg, hogy nem a kenyérről beszéltem nektek, mikor mondtam, hogy őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászától?“ **12** Ekkor értették meg, hogy nem arról szólt, hogy a kenyér kovászától őrizkedjenek, hanem a farizeusok és szadduceusok tudományától. **13** Mikor pedig Jézus Cezárea Filippi környékére ment, megkérdezte tanítványait: „Engem, az Emberfiát kinek mondanak az emberek?“ **14** Ők pedig ezt mondták: „Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak vagy egynek a próféták közül.“ **15** Erre ezt mondta nekik: „Ti kinek mondotok engem?“ **16** Simon Péter felelt, és ezt mondta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.“ **17** Jézus így felelt neki: „Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, hanem az én mennyei Atyám. **18** De én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. **(Hadēs g86)** **19** És neked adom a mennynek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz, és amit feloldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.“ **20** Azután megparancsolta tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus. **21** Ettől fogva kezdte Jézus jelenteni tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat szenvednie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon föl kell támadnia. **22** Péter ekkor odafordult hozzá, és megfeddte őt: „Mentsen Isten, Uram! Ez nem eshet meg veled!“ **23** Ő pedig megfordult, és ezt mondta Péternek: „Távozz tőlem, Sátán, bántasz engem, mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberi dolgokra.“ **24** Ekkor mondta Jézus tanítványainak: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl az ő keresztjét, és kövessen engem. **25** Mert aki meg akarja tartani életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énérettem, megtalálja azt. **26** Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Vagy milyen váltságot adhat az ember a lelkéért? **27** Mert az Emberfia eljön Atyjának dicsőségében angyalaival, és akkor megfizet mindenkinek cselekedete szerint. **28** Bizony mondom néktek: azok között, akik itt állnak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az Emberfiát eljönni az ő országában.“

17 Hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és annak testvérét Jánost, és felvitte őket magával egy magas hegyre. **2** Elváltozott előttük, és arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a fényesség. **3** És íme, megjelent neki Mózes és Illés, akik beszéltek vele. **4** Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, építünk itt három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.“ **5** Még beszélt, mikor fényes felhő borította be őket, és íme, szózat szólt a felhőből, mondván: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!“ **6** És a tanítványok, amint ezt hallották, arcra estek, és igen megrémültek. **7** Jézus pedig odament hozzájuk, megérintette őket, és ezt mondta: „Keljetek fel, és ne féljetek!“ **8** Mikor pedig szemeiket felemelték, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül. **9** Mikor a hegyről lejöttek, megparancsolta nekik Jézus: „Senkinek se mondjátok el, amit láttatok, amíg fel nem támadt az

Emberfia a halálból.“ 10 És megkérdezték őt tanítványai: „Miért mondják akkor az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?“ 11 Jézus pedig így felelt nekik: „Illés bizony eljön előbb, és mindent helyreállít. 12 De mondom nektek, hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt művelték vele, amit csak akartak. Ugyanígy az Emberfiának is szenvednie kell majd miattuk.“ 13 Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szólt nekik. 14 Amikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá, és térdre esett előtte, 15 és ezt mondta: „Uram, könyörülj az én fiamon, mert holdkóros, és kegyetlenül szenved, mivel gyakran esik tűzbe, és gyakran esik vízbe. 16 Elvittem őt tanítványaidhoz, és nem tudták meggyógyítani.“ 17 Jézus pedig erre ezt mondta: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék! Vajon meddig leszek veletek? Vajon meddig szenvedlek titeket? Hozzátok őt ide nekem!“ 18 És megdorgálta őt Jézus, és kiment belőle az ördög, a gyermek pedig meggyógyult még abban az órában. 19 Ekkor a tanítványok mikor magukban voltak, odamentek Jézushoz, és ezt kérdezték tőle: „Mi miért nem tudtuk ezt kiűzni?“ 20 Jézus pedig ezt mondta nekik: „A hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda! – odamenne, és semmi sem volna lehetetlen nektek. 21 Ez a fajta pedig nem megy ki, csak könyörgés és böjtölés által.“ 22 Amikor pedig Galileában jártak, ezt mondta nekik Jézus: „Az Emberfia emberek kezébe adatik, 23 és megölik őt, de harmadnapon föltámad.“És felettébb elszomorodtak. 24 Amikor pedig eljutottak Kapernaumba, a drachmaszedők odamentek Péterhez, és ezt kérdezték tőle: „A ti mesteretek nem fizeti a két drachmát?“ 25 Ő így felelt: „De igen.“És amikor bementek a házba, megelőzte őt Jézus, és ezt mondta: „Mit gondolsz, Simon, a föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót: a fiaiktól-e vagy az idegenektől?“ 26 Péter ezt mondta neki: „Az idegenektől.“Ezután Jézus ezt mondta neki: „Tehát a fiak szabadok. 27 De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot, és vond ki az első halat, amely ráakad. És felnyitva száját egy státert találsz benne. Vedd ki, és add oda nekik értem és éretted.“

18 Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Vajon ki nagyobb a mennyek országában?“ 2 Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, 3 és ezt mondta: „Bizony mondom néktek: ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyek országába. 4 Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában. 5 Aki egy ilyen kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be. 6 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, hogyha malomkövet kötnek nyakába, és a tenger mélyébe vetik. 7 Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás történik. 8 Ha pedig a kezed vagy lábad megbotránkoztat, vágd le azokat, és dobd el magadtól: mert jobb neked az életre sántán vagy csonkán bemenned, mint ha két kézzel vagy két lábbal vettetel az örök tűzre. **(aiōnios g166)** 9 Ha pedig a szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt, és dobd el magadtól: jobb neked félszemmel bemenned az életre, mint ha két szemmel vettetel a gyehenna tüzére. **(Geenna g1067)** 10 Vigyázzatok, hogy e kicsinyek közül egyet se utáljatok, mert mondom néktek, hogy angyalaik a mennyekben mindig látják mennyei Atyám arcát. 11 Mert az Emberfia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett. 12 Mit gondoltok, ha valamelyik embernek száz juha van, és egy azok közül eltéved, vajon nem hagyja-e őket ott, és a hegyekbe elmenve nem keresi-e meg azt, amely eltévelyedett? 13 És ha történetesen megtalálja, bizony mondom néktek, inkább örvend annak az egynek, mint a kilencvenkilencnek, amelyik nem tévedett el. 14 Hasonlóképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elvesszen e kicsinyek közül. 15 „Ha pedig atyádfia vétkezik ellened, menj el, és dorgáld meg négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyádfiát. 16 Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, »hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsen meg minden szót.« 17 Ha azokra sem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek. Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. 18 Bizony mondom néktek: amit megköttök a földön, a mennyben is kötve lesz, amit feloldotok a földön, a mennyben is oldva lesz. 19 Ismét mondom néktek, hogyha ketten közületek egyetértenek a földön minden dologban, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám. 20 Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.“ 21 Ekkor odament hozzá Péter, és ezt mondta: „Uram, hányszor lehet atyámfiának ellenem vétkeznie, és neki megbocsátanom? Még hétszer is?“ 22 Jézus ezt mondta neki: „Nem azt mondom neked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is. 23 Ezért hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgáival. 24 Amikor pedig számot kezdett vetni, hoztak eléje egyet, aki tízezer talentummal volt adós. 25 Mivel nem tudott fizetni, megparancsolta ura, hogy adják el őt, feleségét és gyerekeit,

és mindenét, amije van, és fizessen. 26 A szolga ezért leborult előtte, könyörgött neki, és ezt mondta: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. 27 Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságát is elengedte neki. 28 A szolga pedig kiment, és találkozott eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt neki adós. Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta: Fizesd meg nekem, amivel tartozol. 29 Szolgatársa ekkor leborult a lábai elé, és könyörgött neki: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. 30 De ő ezt nem akarta, hanem elment, börtönbe vettette addig, amíg megfizeti, amivel tartozik neki. 31 Amikor szolgatársai látták, hogy mi történt, nagyon megszomorodtak. Elmentek, és jelentettek uruknak mindent, ami történt. 32 Akkor magához hívatta őt ura, és ezt mondta neki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem neked, mert könyörögtél nekem. 33 Nem kellett volna neked is könyörülnöd szolgatársadon, amint én is könyörültem rajtad? 34 Ekkor megharagudott az ura, átadta őt a hóhérok kezébe, míg meg nem fizet mindent, amivel tartozik. 35 Így cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő atyjafiának a vétkeiket."

19 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, elment Galileából, és elment Júdának határaiba, a Jordánon túl. 2 Nagy sokaság követte őt, és meggyógyította ott őket. 3 Odamentek hozzá a farizeusok, hogy kísértsék őt, és ezt mondták: „Szabad-e az embernek feleségét bármilyen ok miatt elbocsátani?" 4 Ő pedig így felelt: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva »férfiúvá és asszonnyá teremtette őket?« 5 És ezt mondta: »Ezért elhagyja a férfiú atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.« 6 Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza." 7 Erre azt mondták neki: „Miért rendelte akkor Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt?" 8 Jézus ezt mondta nekik: „Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy feleségeteket elbocsássátok, de ez kezdettől fogva nem így volt. 9 Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, hacsak nem paráznaság miatt, és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő." 10 Erre ezt mondták neki tanítványai: „Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni." 11 Ő pedig ezt mondta nekik: „Nem mindenki érti meg, hanem csak az, akinek megadatik. 12 Mert vannak nemzésre alkalmatlanok, akik anyjuk méhéből születtek így, és vannak nemzésre alkalmatlanok, akiket az emberek tettek ilyenekké; és vannak olyanok, akik önmagukat tették nemzésre alkalmatlanná a mennyeknek országáért. Aki megérti, értse meg." 13 Ekkor kisgyermekeket hoztak hozzá, hogy kezeit rájuk tegye, és imádkozzék értük. A tanítványok azonban megdorgálták őket. 14 Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok e kisgyermekeket, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa." 15 És kezeit rájuk tette, majd eltávozott onnan. 16 És íme, odajött hozzá egy ember, és ezt kérdezte: „Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?" **(aiōnios g166)** 17 Ő pedig ezt mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat." 18 Az megkérdezte: „Melyeket?"Jézus pedig ezt mondta: „»Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, 19 tiszteld atyádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint önmagadat.«" 20 Az ifjú erre ezt mondta: „Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem?" 21 Jézus ezt mondta neki: „Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem." 22 Az ifjú pedig ezt a beszédet hallva, megszomorodva ment el, mert sok jószága volt. 23 Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: „Bizony mondom néktek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába. 24 Ismét mondom néktek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni." 25 A tanítványok pedig amikor ezeket hallották, felettébb álmélkodtak, és ezt mondták: „Kicsoda üdvözülhet tehát?" 26 Jézus pedig rájuk tekintve mondta nekik: „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges." 27 Akkor Péter ezt mondta neki: „Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged: mi lesz hát a jutalmunk?" 28 Jézus pedig ezt mondta neki: „Bizony mondom néktek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az Emberfia beül a dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélkezni fogtok Izrael tizenkét nemzetsége fölött. 29 És aki elhagyta házát vagy testvéreit, nőtestvéreit, atyját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy szántóföldjét az én nevemért, mindaz százannyit kap, és örök életet nyer az örökség szerint. **(aiōnios g166)** 30 De sok elsőből lesz utolsó és sok utolsóból első."

20 „Hasonló a mennyek országa a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon szőlőjébe. 2 Megegyezett a munkásokkal napi tíz pénzben, és elküldte őket szőlőjébe. 3 Amikor kiment három óra tájban, látott másokat is, akik tétlenül a piacon álltak. 4 Ezt mondta nekik:

Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom nektek. 5 Azok pedig elmentek. Hat és kilenc óra tájban ismét kiment, és ugyanúgy cselekedett. 6 Tizenegy óra tájban is kiment, és talált másokat, akik tétlenül álltak ott, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész napon át tétlenül? 7 Azok így feleltek: Mert senki sem fogadott fel minket. Erre ezt mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos megkapjátok. 8 Mikor beesteledett, a szőlőnek ura ezt mondta vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és add ki nekik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőkig. 9 És jöttek a tizenegy órások, fejenként tíz-tíz pénzt kaptak. 10 Jöttek azután az elsők, és azt gondolták, hogy ők többet kapnak, de ők is tíz-tíz pénz kaptak fejenként. 11 Amint pedig fölvették, zúgolódni kezdtek a házigazda ellen, 12 és ezt mondták: Azok az utolsók egyetlen óráig dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik a napnak terhét és hőségét szenvedtük. 13 Ő pedig így felelt közülük egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled: Vagy nem tíz pénzben szerződtél velem? 14 Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked. 15 Talán nem szabad nekem a magaméval azt tennem, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? 16 Ekképpen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak." 17 Amikor felment Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a tizenkét tanítványt vette magához, és ezt mondta nekik: 18 „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és írástudóknak, és halálra ítélik őt. 19 A pogányok kezébe adják, hogy megcsúfolják, megostorozzák, és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad." 20 Ekkor hozzáment a Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt, leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit. 21 Ő pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz?"Ő ezt mondta neki: „Mondd, hogy az én két fiam üljön a te országodban: egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől." 22 Jézus pedig ezt felelte neki: „Nem tudjátok, mit kértek. Megisszátok-e a poharat, melyet én iszom? És megkeresztelkedtek-e azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?"Azt mondták neki: „Meg." 23 Erre ő azt mondta nekik: „Az én poharamat megisszátok ugyan, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek az én Atyám elkészítette." 24 Amikor ezt meghallotta a többi tíz, bosszankodtak a két testvérre. 25 Jézus pedig előszólította őket, és ezt mondta: „Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak szolgáikon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. 26 De ne így legyen közöttetek, hanem aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok, 27 és aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok. 28 Amint az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért." 29 Amikor Jerikóból távoztak, nagy sokaság követte őt. 30 És íme, két vak, aki az út mellett ült, meghallva, hogy Jézus arra megy el, elkezdett kiáltozni: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!" 31 A sokaság pedig megdorgálta őket, hogy hallgassanak, de azok annál jobban kiáltoztak: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!" 32 Jézus pedig megállt, és megszólította őket, és ezt kérdezte: „Mit akartok, hogy cselekedjem veletek?" 33 Ők így feleltek neki: „Azt, Uram, hogy megnyíljanak szemeink." 34 Jézus pedig megszánta őket, megérintette szemeiket, és szemeik azonnal megnyíltak, és követték őt.

21 Amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez jutottak, akkor elküldött Jézus két tanítványt, 2 és ezt mondta nekik: „Menjetek ebbe a faluba, amely előttetek van, és ott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt a csikóját: oldjátok el, és hozzátok ide nekem. 3 Ha valaki valamit szól nektek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és rögtön el fogja engedni őket." 4 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása, aki így szólt: 5 „Mondjátok meg Sion leányának: »Íme, királyod jön hozzád, alázatosan és szamáron ülve, teherhordozó szamárnak csikóján.«" 6 A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, amint Jézus parancsolta nekik. 7 Elhozták a szamarat és annak csikóját, felsőruhájukat rájuk terítették, Jézus pedig ráült. 8 A sokaság legnagyobb része pedig felsőruháit az útra terítette, mások pedig fákról gallyakat vagdostak, és az útra szórták. 9 Az előtte és utána menő sokaság pedig így kiáltott: „Hozsánna a Dávid Fiának!"„Áldott, aki jő az Úrnak nevében!"„Hozsánna a magasságban!" 10 És amikor bement Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és kérdezték: „Kicsoda ez?" 11 A sokaság pedig ezt mondta: „Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta." 12 És bement Jézus az Isten templomába, és kiűzte mindazokat, akik árultak és vásároltak a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatta. 13 És ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házamat imádság házának mondják: ti pedig latrok barlangjává tettétek.«" 14 Azután vakok és sánták mentek hozzá a templomban, és meggyógyította őket. 15 A főpapok és az írástudók pedig látva a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik a templomban kiáltoztak: „Hozsánna a Dávid Fiának!"– haragra gerjedtek, 16 és ezt mondták neki: „Hallod, mit

mondanak ezek?“Jézus pedig ezt válaszolta nekik: „Hallom. Sohasem olvastátok: »A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget?«“ 17 Ezután otthagyta őket, kiment a városból Betániába, és ott maradt éjjel. 18 Reggel pedig a városba visszajövet megéhezett. 19 És meglátott egy fügefát az út mellett, odament hozzá, és nem talált rajta semmit, hanem csak leveleket. Ekkor ezt mondta neki: „Gyümölcs ezután rajtad soha ne teremjen!“És a fügefa azonnal elszáradt. (aiōn g165) 20 Látták ezt a tanítványok, és csodálkozva mondták: „Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen?“ 21 Jézus pedig ezt felelte nekik: „Bizony mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak azt tehetitek meg, ami ezzel a fügefával történt, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és zuhanj a tengerbe, az is megtörténik. 22 És amit imádságotokban kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.“ 23 Amikor bement a templomba, odamentek hozzá a főpapok és a nép vénei, amint tanított, és ezt mondták: „Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? És ki adta neked ezt a hatalmat?“ 24 Jézus ezt felelte nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, amire ha megfeleltek nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket. 25 A János keresztsége honnan volt: mennyből vagy emberektől?“Azok pedig így tanakodtak magukban: „Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk: Akkor miért nem hittetek neki? 26 Ha pedig azt mondjuk: emberektől, akkor félünk kell a sokaságtól, mert Jánost mindenki prófétának tartja.“ 27 Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.“Ő pedig ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek micsoda hatalommal cselekszem ezeket. 28 „De mit gondoltok ti? Volt egy embernek két fia, és odamenve az elsőhöz, ezt mondta: Eredj, fiam, munkálkodj ma a szőlőmben. 29 Az pedig így felelt: Nem megyek; de azután meggondolta magát, és elment. 30 A másikhoz is odamenve, hasonlóképpen szólt. Ő pedig azt felelte: Elmegyek Uram – de nem ment el. 31 E kettő közül melyik teljesítette az atyja akaratát?“Ezt felelték neki: „Az első.“Jézus ekkor ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában. 32 Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki. Ti pedig, akik ezt láttátok, azután sem tértetek meg, és nem hittetek neki.“ 33 Hallgassatok meg egy másik példázatot: „Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, azt gyepűvel körülvette, sajtót ásott le benne, és tornyot épített, kiadta munkásoknak, és elutazott. 34 Amikor pedig a szüret ideje elérkezett, elküldte szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át a termést. 35 A munkások megfogták a szolgáit, az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat pedig megkövezték. 36 Ismét küldött más szolgákat, többet, mint az előbb, és azokkal is úgy cselekedtek. 37 Utoljára pedig elküldte saját fiát, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. 38 De a munkások meglátták a fiút, és azt mondták maguk közt: Ez az örökös. Gyertek, öljük meg, és foglaljuk el az örökségét. 39 És megfogták őt, kivetették a szőlőből, és megölték. 40 Amikor azért megjön a szőlőnek ura, vajon mit tesz ezekkel a munkásokkal?“ 41 Ezt felelték neki: „Mivel gonoszok, gonoszul elveszti őket, a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik idejében odaadják majd neki a termést.“ 42 Erre Jézus ezt kérdezte tőlük: „Sohasem olvastátok az Írásokban: »Amelyik követ az építők megvetettek, az lett a szegletkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt«? 43 Ezért mondom nektek, hogy elvétetik tőletek az Istennek országa, és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét. 44 És aki erre a kőre esik, szétzúzza magát, akire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt.“ 45 Amikor a papok és a farizeusok hallották példázatait, megértették, hogy róluk beszél. 46 És amikor el akarták őt fogni, megrémültek a sokaságtól, mivel prófétának tartották őt.

22 Jézus ismét példázatokban beszélt nekik: 2 „Hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki a fiának menyegzőt készített. 3 Elküldte szolgáit, hogy meghívják azokat, akik a menyegzőre hivatalosak voltak; de nem akartak eljönni. 4 Ismét küldött másik szolgákat, ezt mondva: Mondjátok meg a hivatalosoknak: Íme, ebédemet elkészítettem, ökreim és hizlalt állataim le vannak vágva, és kész minden: gyertek a menyegzőre. 5 De azok nem törődtek vele, elmentek: az egyik a szántóföldjére, a másik a kereskedésébe. 6 A többiek pedig megfogták szolgáit, bántalmazták, és megölték őket. 7 Meghallotta ezt a király, megharagudott, és elküldte hadait, és ezeket a gyilkosokat megölette, és városaikat fölégette. 8 Akkor ezt mondta szolgáinak: A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem voltak méltók. 9 Menjetek azért a keresztutakra, és akit csak találtok, hívjátok be a menyegzőre. 10 És kimentek a szolgák az utakra, begyűjtöttek mindenkit, akiket csak találtak, jókat és gonoszakat egyaránt. És megtelt a menyegző vendégekkel. 11 Amikor bement a király, hogy megtekintse a vendégeket, látott ott egy embert, akinek nem volt menyegzői ruhája, 12 és ezt mondta neki: Barátom, hogyan jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott. 13 Akkor mondta a király a szolgáknak: Kötözzétek meg lábait és kezeit, vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre; ott

lesz sírás és fogcsikorgatás. 14 Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.“ 15 Ekkor a farizeusok elmentek, és tanácsot tartottak, hogy szóval csalják tőrbe. 16 Elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal, akik ezt mondták: „Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazán tanítod, és nem törődsz senkivel, mert nem emberek személyére nézel. 17 Mondd meg nekünk tehát, mit gondolsz: szabad-e a császárnak adót fizetnünk vagy nem?“ 18 Jézus pedig ismerve álnokságukat, ezt mondta: „Mit kísértetek engem, képmutatók? 19 Mutassátok nekem az adópénzt.“Azok pedig odavittek neki egy dénárt. 20 Ekkor ezt kérdezte tőlük: „Kié ez a kép és ez a felírás?“ 21 Azt felelték neki: „A császáré.“Akkor ezt mondta nekik: „Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.“ 22 Ezt hallva elcsodálkoztak, otthagyták őt, és elmentek. 23 Ugyanazon a napon mentek hozzá a szadduceusok, akik a feltámadást tagadják, és megkérdezték őt: 24 „Mester, Mózes azt mondta: »ha valaki gyermek nélkül hal meg, annak testvére vegye el feleségét, és támasszon utódot testvérének.« 25 Volt pedig nálunk hét testvér: és az első feleséget vett, meghalt, és mivelhogy nem volt gyermeke, feleségét a testvérére hagyta. 26 Hasonlóképpen a második is, a harmadik is, mind a hetedikig. 27 Legutoljára pedig az asszony is meghalt. 28 A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindegyiké volt.“ 29 Jézus ezt felelte nekik: „Tévelyegtek, mivel nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát. 30 Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben. 31 A halottak feltámadása felől pedig nem olvastátok-e, amit az Isten mondott nektek, amikor így szólt: 32 »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene«? Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene.“ 33 És a sokaság ezt hallva, csodálkozott az ő tudományán. 34 A farizeusok pedig amikor meghallották, hogy a szadduceusokat elnémította, egybegyűltek, 35 és megkérdezte őt közülük az egyik törvénytudó, hogy kísértse: 36 „Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?“ 37 Jézus pedig ezt mondta neki: „»Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.« 38 Ez az első és nagy parancsolat. 39 A második pedig hasonlatos ehhez: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« 40 E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.“ 41 Mikor a farizeusok egybegyülekeztek, megkérdezte őket Jézus: 42 „Hogyan vélekedtek ti a Krisztus felől? Kinek a fia?“Ezt mondták neki: „A Dávidé.“ 43 Aztán megkérdezte tőlük: „Hogyan hívhatja tehát őt Dávid lélekben Urának, amikor ezt mondja: 44 »Mondta az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, amíg lábaid alá nem vetem ellenségeidet zsámolyul.« 45 Ha tehát Dávid »Urának« hívja őt, hogyan lehet akkor a Fia?“ 46 És senki nem tudott neki felelni egyetlen szót sem, és megkérdezni sem merte őt többé senki ettől a naptól fogva.

23 Akkor szólt Jézus a sokaságnak és a tanítványainak: 2 „Az írástudók és a farizeusok Mózes székében ülnek. 3 Ezért amit parancsolnak nektek, mindazt tartsátok meg, és tegyétek meg, de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjetek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. 4 Nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik, de ők az ujjukkal sem akarják azokat megérinteni. 5 Minden dolgukat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek, mert megszélesítik homlokszíjaikat, megnagyobbítják köntöseik peremét, 6 szeretik a lakomákon a főhelyeket, és a gyülekezetekben az első helyeken szeretnek ülni. 7 Szeretik, ha a piacokon köszöntik őket, és ha az emberek így hívják őket: Mester, mester! 8 De ti ne hivassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, a Krisztus, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. 9 Atyátoknak se szólítsatok senkit ezen a földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. 10 Tanítóknak se hívassátok magatokat, mert egy a ti tanítótok, a Krisztus. 11 Hanem aki nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. 12 Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik, és aki magát megalázza, felmagasztaltatik. 13 De jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt: ti nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnának menni. 14 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát, és színből hosszan imádkoztok: ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetésetek. 15 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek, és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál. (Geenna g1067) 16 Jaj nektek, vak vezetők, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, semmi az, de ha valaki a templom aranyára esküszik, akkor az kötelezi. 17 Bolondok és vakok, melyik a nagyobb: az arany vagy a templom, amely szentté teszi az aranyat? 18 És: ha valaki az oltárra esküszik, semmi az, de ha valaki a rajta levő ajándékra esküszik, akkor az kötelezi. 19 Bolondok és vakok: melyik a nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely szentté teszi az ajándékot? 20 Aki azért az oltárra esküszik, esküszik arra, és mindazokra, amik azon vannak. 21 És aki a templomra esküszik, esküszik rá és arra, aki abban lakik. 22 És aki

az égre esküszik, esküszik az Isten királyi székére és arra, aki abban ül. **23** Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok azt, amik a legnehezebbek a törvényben: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni. **24** Vak vezetők: kiszűritek a szúnyogot, a tevét pedig lenyelitek. **25** Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohárnak és a tálnak a külsejét, belül pedig meg vannak rakva zsákmánnyal és mértéktelenséggel. **26** Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen. **27** Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlóak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek tetszenek, belül pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal vannak teli. **28** Éppen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan, de belül tele vagytok képmutatással és törvénytelenséggel. **29** Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert építitek a próféták sírjait, és felékesítitek az igazak síremlékeit, **30** és ezt mondjátok: Ha atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna bűntársaik a próféták vére ontásában. **31** Így hát magatok ellen tesztek bizonyságot, hogy fiai vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat. **32** Töltsétek be ti is atyáitoknak mértékét! **33** Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, hogyan kerülitek ki a gyehenna büntetését? **(Geenna g1067)** **34** Ezért íme, prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok: és ezek közül némelyeket megöltök és megfeszítetek, másokat ezek közül zsinagógáitokban megostoroztok, és városról városra üldöztök, **35** hogy rátok szálljon minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz Ábelnak vérétől Zakariásnak, Barakiás fiának véréig, akit a templom és az oltár között megöltetek. **36** Bizony mondom néktek, mindezek megtörténnek ezzel a nemzedékkel. **37** „Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsibéit szárnya alá, de te nem akartad. **38** Íme, elhagyott lesz a ti házatok. **39** Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, amíg ezt nem mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«“

24 Amikor kijött Jézus a templomból, és továbbment, odamentek hozzá tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit. **2** Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem látjátok mindezeket? Bizony mondom néktek: nem marad itt kő kövön, amelyet le nem lerombolnak.“ **3** Amikor pedig az Olajfák hegyén ült, tanítványai odamentek hozzá, és ezt kérdezték: „Mondd meg nekünk, mikor fognak ezek történni? És mi lesz a jele te eljövetelednek és a világ végének?“ **(aiōn g165)** **4** Jézus így felelt nekik: „Figyeljetek, hogy valaki meg ne tévesszen titeket. **5** Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat megtévesztenek. **6** Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről, figyeljetek, hogy meg ne rémüljetek, mert mindezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég. **7** Mert nemzet nemzet ellen támad, ország ország ellen, éhínség és ragály lesz, és földrengések lesznek mindenfele. **8** Mindez pedig a sok nyomorúságnak a kezdete. **9** Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, megölnek titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért. **10** Akkor sokan megbotránkoznak, elárulják és meggyűlölik egymást. **11** Sok hamis próféta támad, akik sokakat megtévesztenek. **12** Mivel pedig a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. **13** De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözül. **14** És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek; és akkor jő el a vég. **15** Mikor pedig látjátok majd, hogy »az a pusztító utálatosság«, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen – aki olvassa, értse meg! –, **16** akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, **17** aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy házából valamit kivigyen, **18** és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy ruháját elvigye. **19** Jaj a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon! **20** Imádkozzatok pedig, hogy a futástok ne télen legyen, sem szombatnapon. **21** Mert akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha. **22** Ha azok a napok nem rövidülnének meg, egyetlen ember sem menekülhetne meg, de a választottakért megrövidülnek majd azok a napok. **23** „Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott: ne higgyétek el. **24** Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy megtévesszék – ha lehet – a választottakat is. **25** Íme, előre megmondattam nektek! **26** Ezért, ha azt mondják nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne higgyétek! **27** Mert amiképpen a villámlás napkeletről támad, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. **28** Mert ahol a dög, oda gyűlnek a keselyűk. **29** Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után »a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, a csillagok az égről lehullanak, és az egek összetartó erői megrendülnek.« **30** És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor sír majd a föld minden nemzetsége, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőiben nagy

hatalommal és dicsőséggel. 31 És elküldi az angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik végétől a másik végéig. 32 A fügefáról vegyétek a példát: amikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 33 Így ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt. 34 Bizony mondom néktek, el nem múlik ez a nemzedék, míg mindezek meg nem történnek. 35 Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak. 36 Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül. 37 Amiképpen pedig Noé napjaiban volt, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. 38 Mert ahogyan az özönvíz előtti napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek mindaddig a napig, amelyen Noé a bárkába ment, 39 és nem vettek észre semmit, míg el nem jött az özönvíz, és elragadta őket, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. 40 Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik, 41 két asszony őröl a malomban, az egyik felvétetik, a másik otthagyatik. 42 Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok! 43 Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. 44 Ezért legyetek készen ti is, mert amelyik órában nem gondoljátok, abban jön el az Emberfia! 45 „Ki tehát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett a háza népén, hogy a maga idejében adjon nekik eledelt? 46 Boldog az a szolga, akit az ő ura hazajőve ily munkában talál. 47 Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt. 48 Ha pedig ama gonosz szolga így szólna szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt, 49 és az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene: 50 megjön annak a szolgának az ura, amelyik napon nem várja, és amelyik napon nem gondolja; 51 akkor kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz sírás és fogcsikorgatás.“

25 „Akkor hasonlatos lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik elővették lámpásaikat, és kimentek a vőlegény elé. 2 Öt pedig közülük eszes volt, és öt bolond. 3 Akik bolondok voltak, amikor lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat. 4 Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek magukkal az edényeikben. 5 Mivel pedig a vőlegény késett, mindannyian elszunnyadtak és elaludtak. 6 Éjfélkor pedig kiáltás hallatszott: Íme, jön a vőlegény! Jöjjetek elé! 7 Akkor felkeltek a szüzek mind, és elkészítették lámpásaikat. 8 A bolondok ezt mondták az eszeseknek: Adjatok nekünk olajotokból, mert a mi lámpásaink ki fognak aludni. 9 Az eszesek pedig így feleltek: Nem lenne elegendő talán sem nekünk, sem nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak. 10 Mikor pedig elmentek vásárolni, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre, és bezárták az ajtót. 11 Később pedig a többi szűz is megjött, és ezt mondták: Uram, uram, nyisd ki nekünk. 12 Ő pedig így felelt: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket. 13 Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az Emberfia eljön. 14 „Mert éppen úgy van ez, mint az az ember, aki útra akart kelni, hívatta szolgáit, és amije volt, átadta nekik. 15 Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek erejéhez képest, és azonnal útra kelt. 16 Az, aki az öt talentumot kapta, elment, kereskedett azokkal, és szerzett másik öt talentumot. 17 Ugyanígy, akié a kettő volt, az is másik kettőt nyert hozzá. 18 Aki pedig az egyet kapta, elment, elásta azt a földbe, és elrejtette urának pénzét. 19 Sok idő múlva pedig megjött a szolgáknak ura, és számadást tartott velük. 20 Eljött az, aki az öt talentumot kapta, és hozott másik öt talentumot, és ezt mondta: Uram, öt talentumot adtál nekem, íme, másik öt talentumot nyertem azokon. 21 Ura pedig ezt mondta neki: Jól van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. 22 Eljött az is, ki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál nekem, íme, két másik talentumot nyertem rajta. 23 Ura ezt mondta neki: Jól van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. 24 Eljött az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, ott is gyűjtesz, ahol nem szórtál. 25 Ezért félelemben elmentem, és elástam a te talentumodat a földbe: Íme, itt van, ami a tied. 26 Ura pedig így felelt neki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és ott is gyűjtök, ahol nem szórtam. 27 El kellett volna helyezned pénzemet a pénzváltóknál, és én megjőve nyereséggel kaptam volna meg a magamét. 28 Vegyétek el ezért tőle a talentumot, és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van. 29 Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megszaporíttatik; akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van. 30 A haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre: ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 31 „Amikor pedig eljön az Emberfia az ő dicsőségében és vele a szent angyalok mind, akkor majd beül dicsőségének királyi székébe. 32 És eléje gyűjtenek minden népet, és elválasztják majd őket egymástól, ahogyan

a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. 33 És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. 34 Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Gyertek, Atyám áldottai, örököljétek ezt az országot, amelyet számotokra készített a világ megalapítása óta. 35 Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, 36 mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. 37 Akkor így felelnek majd neki az igazak: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna, vagy szomjaztál, és innod adtunk volna? 38 Mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna, vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna? 39 Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? 40 És így felel a király majd nekik: Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek ezt eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, velem cselekedtétek meg. 41 Akkor szól majd a bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, átkozottak, az ördögöknek és az ő angyalainak elkészített örök tűzre. **(aiōnios g166)** 42 Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, 43 jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem. 44 Akkor ezek is így felelnek majd neki: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél vagy szomjaztál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna neked? 45 Akkor így felel majd nekik: Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel ezekkel a legkisebbek közül, velem nem cselekedtétek meg. 46 És ezek elmennek az örök gyötrelemre, az igazak pedig az örök életre.“ **(aiōnios g166)**

26 Amikor Jézus mindezeket a beszédeket befejezte, ezt mondta tanítványainak: 2 „Tudjátok, hogy két nap múlva húsvétnak ünnepe lesz, és az Emberfia elárultatik, hogy megfeszítsék.“ 3 Akkor egybegyűltek a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házában, akit Kajafásnak hívtak. 4 És tanácsot tartottak, hogy Jézust csellel elfogják és megölik. 5 De ezt mondták: „Ne az ünnepen: nehogy zendülés legyen a nép között.“ 6 Amikor Jézus Betániában, a poklos Simon házában volt, 7 odament hozzá egy asszony, akinél drága kenetnek alabástrom szelencéje volt, és ezt a fejére öntötte, amint az asztalnál ült. 8 Látva ezt tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondták: „Mire való ez a tékozlás? 9 Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és odaadhatták volna árát a szegényeknek.“ 10 Amikor ezt észrevette Jézus, ezt mondta nekik: „Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot cselekedett velem. 11 Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek. 12 Mert amikor ő ezt a kenetet testemre öntötte, a temetésemre gondolva cselekedte azt. 13 Bizony mondom néktek, hogy ahol az egész világon prédikálják majd az evangéliumot, amit ez énvelem cselekedett, azt is hirdetik majd az ő emlékezetére!“ 14 Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskariótes Júdásnak hívtak, a főpapokhoz ment, 15 és ezt mondta: „Mit akartok nekem adni, ha én kezetekbe adom őt?“Azok pedig harminc ezüstpénzt rendeltek neki. 16 És ettől fogva keresete az alkalmat, hogy elárulja őt. 17 A kovásztalan kenyerek első napján odamentek Jézushoz a tanítványok, és ezt mondták: „Hol akarod, hogy elkészítsük neked a húsvéti bárányt?“ 18 Ő pedig ezt válaszolta: „Menjetek el a városba ahhoz a bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot tanítványaimmal.“ 19 És úgy cselekedtek a tanítványok, amint Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a húsvéti bárányt. 20 Mikor pedig beesteledett, letelepedett a tizenkettővel, 21 és amikor ettek, ezt mondta: „Bizony mondom néktek, közületek egy elárul engem.“ 22 És felettébb megszomorodva kezdték mindannyian kérdezni tőle: „Én vagyok-e az, Uram?“ 23 Ő pedig így felelt: „Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. 24 Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna meg.“ 25 Megszólalt Júdás is, aki elárulta őt, és ezt mondta: „Én vagyok az, Mester?“Ő ezt felelte: „Te mondtad.“ 26 Mikor pedig ettek, vette Jézus a kenyeret, hálát adott, megtörte és a tanítványoknak adta, és ezt mondta: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem!“ 27 Azután vette a poharat, és hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan, 28 mert ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. 29 Mondom pedig néktek: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újat iszom veletek Atyámnak országában.“ 30 És dicséretet énekelve, kimentek az Olajfák hegyére. 31 Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok énbennem. Mert meg van írva: »Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai.« 32 De föltámadásom után előttetek megyek majd Galileába.“ 33 Péter pedig így felelt neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is tebenned, én soha meg nem botránkozom.“ 34 Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem.“ 35 Péter ezt mondta

neki: „Ha meg is kell veled halnom, akkor sem tagadlak meg téged.“Hasonlóképpen szóltak a többi tanítványok is. **36** Akkor elment Jézus velük egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és ezt mondta a tanítványoknak: „Üljetek le itt, míg elmegyek, és amott imádkozom.“ **37** És maga mellé vette Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezdett szomorkodni és gyötrődni. **38** Ekkor ezt mondta nekik: „Felette igen szomorú az én lelkem mindhalálig! Maradjatok itt, és virrasszatok énvelem.“ **39** És egy kissé előre menve, arcra borult, és így könyörgött: „Atyám! Ha lehetséges múljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.“ **40** Ekkor odament a tanítványokhoz, és alva találta őket, és ezt mondta Péternek: „Így nem bírtok velem virrasztani egy óráig sem? **41** Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtlen.“ **42** Ismét elment másodszor is, és így könyörgött: „Atyám! Ha el nem múlhat tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod.“ **43** És amikor visszatért, ismét alva találta őket, mert elnehezedtek szemeik. **44** Otthagyva őket ismét elment, és imádkozott harmadszor ugyanazokkal a szavakkal szólva. **45** Ekkor odament tanítványaihoz, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár, és nyugodjatok. Íme, elközelgett az óra, és az Emberfia a bűnösök kezére adatik. **46** Keljetek fel, menjünk! Íme, közel van, aki elárul engem.“ **47** Amikor még beszélt, íme, Júdás, egy a tizenkettő közül, eljött a főpapoktól és a nép véneitől, és vele együtt nagy sokaság fegyverekkel és fustélyokkal. **48** Aki pedig őt elárulta, jelt adott nekik: „Akit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok el őt.“ **49** És mindjárt Jézushoz lépve ezt mondta: „Üdvözlégy, Mester!“És megcsókolta. **50** Jézus pedig ezt mondta neki: „Barátom, miért jöttél?“Akkor odamentek hozzá, kezeiket Jézusra vetették, és elfogták őt. **51** És íme, egy azok közül, akik Jézussal voltak, kinyújtva kezét, szablyáját kirántotta, és a főpap szolgáját megcsapva, levágta annak egyik fülét. **52** Akkor ezt mondta neki Jézus: „Tedd helyére szablyádat, mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniük. **53** Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém tizenkét sereg angyalnál is többet? **54** De miképpen teljesednének be az Írások, hogy így kell lennie?“ **55** Ugyanekkor ezt mondta Jézus a sokaságnak: „Mint valami latorra úgy jöttetek, fegyverekkel és fustélyokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítva a templomban, és mégsem fogtatok el engem.“ **56** Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták őt a tanítványok mind, és elfutottak. **57** Azok pedig megfogták Jézust, elvitték Kajafáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók és vének összegyűltek. **58** Péter pedig követte őt távolról, egészen a főpap pitvaráig, és bement, leült a szolgákkal, hogy lássa a dolgok végét. **59** A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyítékot keresett Jézus ellen, hogy megölhessék őt, **60** de nem találtak. Noha sok hamis tanú állt elő, mégsem találtak. Végül pedig előállt két hamis tanú, **61** és így szólt: „Ez azt mondta: Lerombolhatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt.“ **62** És fölkelt a főpap, és ezt mondta neki: „Semmit sem felelsz? Micsoda tanúbizonyságot tesznek ezek ellened?“ **63** Jézus pedig hallgatott. A főpap ekkor ezt mondta neki: „Az élő Istenre kényszerítlek téged, hogy mondd meg nekünk, hogy te vagy-e a Krisztus, az Istennek Fia?“ **64** Jézus ezt felelte: „Te mondtad. Sőt mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát az Istennek hatalmas jobbján ülni és eljönni az égnek felhőiben.“ **65** Ekkor a főpap megszaggatta ruháit, és ezt mondta: „Káromlást szólt. Mi szükségünk van még bizonyítékokra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást. **66** Mit gondoltok?“Azok pedig így feleltek: „Méltó a halálra.“ **67** Akkor szembeköpték, és arcul csapták, néhányan pedig botokkal verték, **68** és ezt mondták: „Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki az, aki megütött téged!“ **69** Péter pedig kint ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és ezt mondta: „Te is a galileai Jézussal voltál.“ **70** Ő pedig mindenkinek a hallatára megtagadta, és ezt mondta: „Nem tudom, mit beszélsz.“ **71** Amikor pedig kiment a tornácra, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: „Ez is a názáreti Jézussal volt.“ **72** És ismét megtagadta, mégpedig esküvel: „Nem is ismerem ezt az embert.“ **73** Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók mentek oda hozzá, és mondták Péternek: „Bizony te is közülük való vagy, hiszen a te beszéded is elárul téged.“ **74** Ekkor átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem ezt az embert.“És a kakas azonnal megszólalt. **75** És visszaemlékezett Péter Jézus szavára, aki ezt mondta neki: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.“És kimenve onnan keserves sírásra fakadt.

27 Amikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék. **2** Megkötözték, elvitték és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak. **3** Akkor látta Júdás, aki őt elárulta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek, **4** és ezt mondta: „Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért.“Azok pedig ezt mondták: „Mi közünk hozzá? A te dolgod!“ **5** Ő pedig eldobta az ezüstpénzeket a templomban, eltávozott, elment, és felakasztotta magát. **6** A főpapok pedig felszedték az

ezüstpénzeket, és ezt mondták: „Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vér díja.“ 7 Tanácsot ültek, és megvásárolták azon a Fazekasmezőt, idegenek számára temetőnek. 8 Ezért hívják ezt a mezőt Vérmezőnek mind a mai napig. 9 Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása, aki így szólott: „És vették a harminc ezüstpénzt, a megbecsültnek árát, akit Izrael fiai ennyire becsültek. 10 És adták a Fazekasmezőért, amint az Úr rendelte nékem.“ 11 Jézus pedig ott állt a helytartó előtt, aki ezt kérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?“Jézus pedig ezt mondta neki: „Te mondod.“ 12 És amikor a főpapok és a vének vádolták őt, semmit sem felelt. 13 Akkor ezt mondta neki Pilátus: „Nem hallod, milyen sok mindent vallanak ellened?“ 14 És nem felelt neki egyetlen szóra sem, úgyhogy a helytartó igen elcsodálkozott. 15 Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, akit akarnak. 16 Volt akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. 17 Mikor ezért egybegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: „Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?“ 18 Mert jól tudta, hogy irigységből adták őt kezére. 19 Amint pedig az ítélőszékben ült, küldött jött hozzá feleségétől, aki ezt üzente: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.“ 20 A főpapok és vének pedig rábeszélték a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el. 21 A helytartó megkérdezte tőlük: „A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek?“Azok pedig ezt mondták: „Barabbást.“ 22 Pilátus ezt mondta nekik: „Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?“Mindnyájan ezt mondták: „Feszíttessék meg!“ 23 A helytartó ezután ezt mondta: „Mert mi rosszat cselekedett?“Azok pedig még inkább kiáltoztak: „Feszíttessék meg!“ 24 Pilátus pedig látva, hogy semmit sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet hozatott, megmosta kezeit a sokaság előtt, és ezt mondta: „Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek vérétől. Ti lássátok!“ 25 Az egész nép ezt mondta: „Az ő vére mirajtunk és magzatainkon!“ 26 Akkor elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kezükbe adta, hogy feszítsék meg. 27 Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és odagyűjtötték hozzá az egész csapatot. 28 Levetkőztették, bíborpalástot adtak rá, 29 tövisből font koronát tettek fejére, és nádszálat a jobb kezébe, és térdet hajtva előtte csúfolták őt, ezt mondva: „Üdvözlégy, zsidóknak királya!“ 30 Amikor megköpdösték őt, elvették tőle a nádszálat, és fejéhez verdesték. 31 Miután megcsúfolták, levették róla a palástot, maga ruháiba felöltöztették, és elvitték, hogy keresztre feszítsék őt. 32 Kifele menet pedig találkoztak egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak, ezt kényszerítették, hogy vigye az ő keresztjét. 33 Amikor eljutottak arra a helyre, amit Golgotának, azaz Koponya-helynek neveztek, 34 méreggel kevert ecetet adtak neki inni. De amikor megízlelte azt, nem akart inni. 35 Miután pedig megfeszítették őt, elosztották ruháit, sorsot vetve, hogy beteljesedjék a próféta mondása: „Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek.“ 36 Azután leültek ott, és őrizték őt. 37 Feje fölé illesztették elítélésének okát, ez volt odaírva: „Ez Jézus, a zsidók királya.“ 38 Akkor megfeszítettek vele együtt két latrot is, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől. 39 Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket csóválva, 40 és ezt mondták: „Te, aki lerontod a templomot, és harmadnapra felépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!“ 41 Hasonlóképpen csúfolódtak a főpapok az írástudókkal és vénekkel együtt, és ezt mondták: 42 „Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk neki. 43 Bízott az Istenben: mentse meg most őt, ha akarja; hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok.“ 44 Akiket vele együtt feszítettek meg, a latrok is ugyanazt hányták szemére. 45 Hat órától kezdve sötétség lett mind az egész földön, kilenc óráig. 46 Kilenc óra körül pedig hangosan kiáltott Jézus: „Éli, Éli! Lamá sabaktáni?“azaz: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?“ 47 Némelyek pedig az ott állók közül, amint ezt hallották, ezt mondták: „Illést hívja.“ 48 Egy közülük azonnal odafutott, fogott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, és egy nádszálra tűzte, majd inni adott neki. 49 A többiek pedig ezt mondták: „Hagyd el, lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt?“ 50 Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kiadta lelkét. 51 És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a kősziklák megrepedeztek. 52 A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek a teste feltámadt. 53 És kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. 54 A százados pedig és akik vele őrizték Jézust, látva a földrengést, és amik történtek, igen megrémültek, és ezt mondták: „Bizony Istennek Fia volt ez!“ 55 Sok asszony volt ott, akik távolról szemlélődtek, akik Galileából követték Jézust, szolgálva neki. 56 Ezek közt volt a magdalai Mária és Mária, Jakab és József anyja és a Zebedeus fiainak anyja. 57 Amikor pedig beesteledett, eljött egy gazdag ember Arimátiából, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak. 58 Ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Akkor megparancsolta Pilátus, hogy adják át neki. 59 És magához

vette József a testet, begöngyölte tiszta gyolcsba, **60** és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír szájára egy nagy követ hengerített, és elment. **61** Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek. **62** Másnap pedig, amely péntek után következik, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz, **63** és ezt mondták: „Uram, emlékszünk rá, hogy az a csaló még életében azt mondta: Harmadnapra föltámadok. **64** Parancsold meg ezért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy a tanítványai odamenve éjjel, ellopják őt, és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból. Ez az utolsó hitetés még gonoszabb lenne az elsőnél.“ **65** Pilátus pedig ezt mondta nekik: „Van őrségetek, menjetek, őriztessétek, ahogyan tudjátok.“ **66** Ők pedig elmentek, lepecsételték a követ, és az őrséggel őrizet alá helyezték a sírt.

28 A szombat végén, a hét első napjára virradóan kiment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. **2** És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úrnak angyala leszállt a mennyből, és odament, elhengerítette a követ a sír szájáról, és ráült arra. **3** Tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. **4** Az őrök pedig a tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak. **5** Az angyal pedig megszólalt, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. **6** Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondta. Gyertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr. **7** És menjetek gyorsan, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadott a halálból, és íme, előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek.“ **8** És gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel, futottak, hogy megmondják tanítványainak. **9** Amikor pedig mentek, hogy megmondják tanítványainak, íme, szembejött velük Jézus, s ezt mondta: „Legyetek üdvözölve!“Azok pedig odamentek hozzá, megragadták lábait, és leborultak előtte. **10** Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Ne féljetek, menjetek el, mondjátok meg az én atyámfiainak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.“ **11** Mialatt ők elmentek, íme, az őrségből bementek néhányan a városba, jelentettek a főpapoknak mindent, ami történt. **12** És összegyülekeztek a vénekkel együtt, tanácsot tartottak, és sok pénzt adtak a vitézeknek, **13** és ezt mondták: „Mondjátok, hogy az ő tanítványai odajöttek éjjel, és ellopták őt, amikor mi aludtunk. **14** És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhitetjük vele, és kimentünk titeket a bajból.“ **15** Azok pedig fölvették a pénzt, úgy cselekedtek, amint megtanították őket. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind a mai napig. **16** A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába a hegyre, ahová Jézus rendelte őket. **17** Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig némelyek kételkedtek. **18** És akkor odament hozzájuk Jézus, és így szólt: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. **19** Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, **20** tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!“ **(aiōn g165)**

Márk

1 Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete,
2 amint meg van írva a prófétáknál: „Íme, elküldöm az én
követemet a te orcád előtt, aki elkészíti az utadat előtted;
3 kiáltó szava szól a pusztában: Készítsétek az Úrnak
útját, egyengessétek ösvényeit!“ **4** János pedig előállt, és
keresztelt a pusztában, prédikálva a megtérés keresztségét
a bűnöknek bocsánatára. **5** És kiment hozzá Júdea egész
tartománya és a jeruzsálembeliek is, és bűneikről vallást
téve megkeresztelkedtek mindnyájan a Jordán vizében. **6**
János pedig teveszőr ruhát és dereka körül bőrövet viselt, és
sáskát és erdei mézet evett, **7** és ezt prédikálta: „Utánam jön,
aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolva
sarujának szíját megoldjam. **8** Én vízzel kereszteltelek meg
titeket, de ő Szentlélekkel keresztel meg titeket.“ **9** Történt
pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai
Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban. **10**
És amikor feljött a vízből, látta az eget megnyílni, és a
Lelket, mint egy galambot őreá leszállani; **11** és szózat
szólt az égből: „Te vagy az én szeretett Fiam, akiben
én gyönyörködöm.“ **12** A Lélek pedig azonnal elragadta
őt a pusztába. **13** És negyven napig volt a pusztában,
miközben kísértette a Sátán. Vadállatokkal volt együtt; és az
angyalok szolgáltak neki. **14** Miután pedig Jánost tömlöcbe
vetették, elment Jézus Galileába, és prédikálta az Isten
országának evangéliumát, ezt mondván: **15** „Betelt az idő, és
elközelített az Istennek országa: térjetek meg, és higgyetek
az evangéliumban.“ **16** Amikor pedig a Galileai-tenger
mellett járt, látta Simont és az ő testvérét Andrást, amint
a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak; **17** és ezt
mondta nekik Jézus: „Kövessetek engem, és én azt teszem,
hogy embereket halásszatok.“ **18** Erre azonnal elhagyva
a hálóikat, követték őt. **19** És onnan egy kevéssé előbbre
menve, látta Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét,
Jánost, amint a hajóban azok is a hálókat kötözgették; **20**
és azonnal elhívta őket. Ők pedig atyjukat, Zebedeust a
napszámosokkal a hajóban hagyva, elmentek őutána. **21**
Ezután bementek Kapernaumba. És mindjárt szombaton
bement a zsinagógába, és tanított. **22** Elálmélkodtak a
tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van,
és nem úgy, mint az írástudók. **23** Azok zsinagógájában pedig
volt egy ember, akiben tisztátalan lélek volt, és így kiáltott fel:
24 „Ah! Mi dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért
jöttél-e, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az
Istennek Szentje.“ **25** Jézus megdorgálta őt, és ezt mondta
neki: „Némulj meg, és menj ki belőle!“ **26** A tisztátalan
lélek megszaggatta őt, és hangosan kiáltott, és kiment
belőle. **27** Mindnyájan annyira elálmélkodtak, hogy egymás
között ezt kérdezgették: „Mi ez? Micsoda új tudomány
ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is,
és azok engedelmeskednek neki?“ **28** És azonnal az ő
híre elterjedt Galilea egész környékén. **29** Ezután azonnal
kimentek a zsinagógából, és Simon és András házához
mentek Jakabbal és Jánossal együtt. **30** Simon anyósa pedig
lázasan feküdt, és azonnal szóltak Jézusnak felőle. **31** És ő
odamenve, megfogta a kezét, és fölemelte, úgyhogy a láz
azonnal elhagyta őt, és szolgált nekik. **32** Estefelé pedig,
amikor leszállt a nap, mind őhozzá vitték a betegeket és az
ördöngösöket; **33** és az egész város összegyűlt az ajtó előtt.
34 És meggyógyított sokakat, akik különféle betegségekben
sínylődtek; sok ördögöt kiűzött, és nem hagyta szólni az
ördögöket, mivelhogy őt ismerték. **35** Kora reggel pedig, még
szürkületkor, fölkelt, kiment, és elment egy puszta helyre, és
ott imádkozott. **36** Simon pedig és a vele lévők utána siettek;
37 és amikor megtalálták őt, ezt mondták neki: „Mindenki
téged keres.“ **38** Ő pedig ezt mondta nekik: „Menjünk a
közeli városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem.“
39 És prédikált a zsinagógákban, egész Galileában, és
ördögöket űzött ki. **40** És jött hozzá egy bélpoklos, kérve és
leborulva előtte, ezt mondta neki: „Ha akarod, megtisztíthatsz
engem.“ **41** Jézus pedig könyörületességre indulva, kezét
kinyújtva megérintette őt, és mondta néki: „Akarom, tisztulj
meg.“ **42** És amint ezt mondta, azonnal eltávozott tőle a
poklosság, és megtisztult. **43** És erősen megfenyegetve,
azonnal elküldte őt, **44** és mondta néki: „Vigyázz, hogy
senkinek semmit ne szólj, hanem eredj el, mutasd meg
magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, amit
Mózes parancsolt, bizonyságul nékik!“ **45** Az pedig kiment,
és elkezdte mindenfelé beszélni, és terjeszteni az esetet,
annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a
városba, hanem kinn a puszta helyeken volt, és oda mentek
hozzá mindenfelől.

2 Napok múlva pedig ismét bement Kapernaumba, és
elterjedt a híre, hogy otthon van. **2** Erre olyan sokan
gyülekeztek össze, hogy még az ajtó előtt sem fértek el;
ő pedig hirdette nekik az igét. **3** És odajöttek hozzá egy
gutaütöttet hozva, akit négyen vittek. **4** Mivel a sokaság
miatt nem férkőzhettek hozzá, megbontották annak a háznak
fedelét, ahol ő volt, és rést törve, leeresztették az ágyat,
amelyben a gutaütött feküdt. **5** Jézus pedig azoknak hitét
látva, ezt mondta a gutaütöttnek: „Fiam, megbocsáttattak
néked a te bűneid.“ **6** Néhányan az írástudók közül ott ültek,

és szívükben így okoskodtak: 7 „Hogyan lehet, hogy ez
ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket,
ha nem egyedül az Isten?“ 8 És Jézus azonnal észrevette
lelkével, hogy azok magukban így okoskodnak, és mondta
nékik: „Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben? 9 Mi
könnyebb, azt mondanom a gutaütöttnek: Megbocsáttattak
néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel a
nyoszolyádat, és járj? 10 Hogy pedig megtudjátok, hogy az
Emberfiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani
– ezt mondta a gutaütöttnek: 11 Mondom néked, kelj föl,
vedd fel a nyoszolyádat, és eredj haza.“ 12 Az pedig azonnal
fölkelt és felvéve nyoszolyáját, kiment mindenkinek szeme
láttára; úgyhogy mindenki elálmélkodott, és dicsőítette az
Istent, ezt mondván: „Soha sem láttunk ilyet!“ 13 És ismét
kiment a tenger mellé, és az egész sokaság odament
hozzá, és ő tanította őket. 14 És amikor továbbment,
meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedőhelyen ült,
és mondta neki: „Kövess engem.“És ő felkelt, és követte
őt. 15 És történt, hogy amikor Lévi házában asztalhoz ült,
a vámszedők és bűnösök is sokan odaültek Jézussal és
az ő tanítványaival, mivel sokan voltak, és követték őt.
16 És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy
együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondták a
tanítványainak, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik
és iszik. 17 És amikor ezt hallotta Jézus, ezt mondta nékik:
„Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem
a betegeknek; nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy
bűnösöket hívjak megtérésre.“ 18 János és a farizeusok
tanítványai pedig böjtöltek. Odamentek Jézushoz, és ezt
mondták neki: „Mi az oka annak, hogy Jánosnak és a
farizeusoknak tanítványai böjtölnek, a te tanítványaid pedig
nem böjtölnek?“ 19 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Böjtölhet-
e a vőlegény násznépe, amíg velük van a vőlegény? Ameddig
a vőlegény velük van, nem böjtölhetnek. 20 De jönnek majd
napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni
fognak azokon a napokon. 21 Senki sem varr új posztóból
foltot régi ruhára, máskülönben ami azt kitoldaná, még
kiszakít belőle, az új a régiből, és még nagyobb szakadás
lesz. 22 És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe, különben az
új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is
elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.“ 23 És
történt, hogy Jézus szombatnapon a vetések közt ment át, és
az ő tanítványai mentükben a kalászokat kezdték tépni. 24
Ekkor a farizeusok ezt mondták neki: „Íme, miért művelik azt
szombatnapon, amit nem szabad?“ 25 Ő pedig ezt mondta
nekik: „Soha sem olvastátok, mit művelt Dávid, amikor
szükséget szenvedett, és megéhezett társaival együtt? 26
Hogyan ment be az Isten házába Abjátár főpap idején,
és ette meg a szent kenyereket, amelyeket nem szabad
megenni csak a papoknak; és adott a társainak is?“ 27 És
mondta nekik: „A szombat lett az emberért, nem az ember a
szombatért. 28 Tehát az Emberfia a szombatnak is ura.“

3 És ismét bement a zsinagógába. Volt ott egy sorvadt
kezű ember; 2 és lesték őt, hogy meggyógyítja-e
szombatnapon, hogy megvádolhassák. 3 Akkor ezt mondta
a megszáradt kezű embernek: „Állj elő középre.“ 4
Azoknak pedig ezt mondta: „Szabad-e szombatnapon jót
vagy rosszat tenni, lelket menteni vagy kioltani?“De azok
hallgattak. 5 Ő pedig haragosan nézte őket, bánkódva
szívük keménysége miatt; majd ezt mondta az embernek:
„Nyújtsd ki a kezedet.“Erre kinyújtotta, és meggyógyult a
keze, és ép lett, mint a másik. 6 Akkor a farizeusok kimenve,
a Heródes-pártiakkal mindjárt tanácsot tartottak ellene,
hogy elveszítsék őt. 7 Jézus pedig elment tanítványaival
a tenger mellé, ahová nagy sokaság követte őt Galileából
és Júdeából 8 Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon
túlról. A Tírusz és a Szidón környékiek is, amikor hallották,
hogy miket tett, nagy sokasággal ment hozzá. 9 Jézus pedig
mondta tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak számára
készen a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt. 10 Mert
sokakat meggyógyított, úgyhogy akiknek valami bajuk volt,
reá rohantak, hogy megérinthessék őt. 11 A tisztátalan lelkek
is, amikor meglátták őt, leborultak előtte, és így kiáltottak: „Te
vagy az Istennek a Fia.“ 12 Ő pedig erősen megfenyegette
őket, nehogy felfedjék kilétét. 13 Azután felment a hegyre,
és magához szólította, akiket akart; és azok odamentek
hozzá. 14 És kiválasztott tizenkettőt, hogy vele legyenek,
és hogy kiküldje őket prédikálni, 15 és hatalmuk legyen a
betegeket gyógyítani és az ördögöket kiűzni: 16 Simont,
akinek a Péter nevet adta; 17 és Jakabot, a Zebedeus fiát és
Jánost, a Jakab testvérét, és a Boanerges nevet adta nekik,
amely azt jelenti: mennydörgés fiai; 18 továbbá Andrást
és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot, az
Alfeus fiát, Taddeust és a kananeai Simont 19 és Iskáriótes
Júdást, aki el is árulta őt. 20 Azután hazatértek. És ismét
egybegyűlt a sokaság, annyira, hogy még enni sem tudtak
emiatt. 21 Amint az övéi ezt meghallották, eljöttek, hogy
megfogják, mert azt mondták, hogy magán kívül van. 22 Az
írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták,
hogy Belzebub van vele, és az ördögök fejedelme által
űzi ki az ördögöket. 23 Ő pedig magához hívta őket, és
példázatokban mondta nekik: „Sátán hogyan tud Sátánt
kiűzni? 24 És ha egy ország önmagával meghasonlik, nem

maradhat meg az az ország. 25 És ha egy ház önmagával meghasonlik, nem maradhat meg az a ház. 26 És ha a Sátán önmaga ellen támadt, és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van. 27 Nem rabolhatja el senki az erősnek kincseit, bemenve annak házába, ha csak előbb az erőset meg nem kötözi, és azután rabolja ki annak házát. 28 Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, amelyekkel káromlanak: 29 De aki a Szentlélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó." (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Ugyanis ezt mondták: „Tisztátalan lélek van benne." 31 Ekkor megérkeztek testvérei és az ő anyja, és kívül megállva, beküldtek hozzá, és hívatták őt. 32 Körülötte pedig sokaság ült, és mondták neki: „Íme, a te anyád és a te testvéreid odakint keresnek téged." 33 Ő pedig ezt felelte nekik: „Ki az én anyám, vagy kik az én testvéreim?" 34 Azután végignézve köröskörül a körülötte ülőkön, ezt mondta: „Íme, az én anyám és az én testvéreim. 35 Mert aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám."

4 Ismét tanítani kezdett a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt őhozzá, úgyhogy ő a hajóba lépve, a tengeren tartózkodott; az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön ült. 2 Sokat tanította őket példázatokban, és ezt mondta nékik tanításában: 3 „Halljátok: Íme, a magvető kiment vetni. 4 És történt vetés közben, hogy némely mag az út mellé esett, és eljöttek az égi madarak, és megették azt. 5 Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben. 6 Mikor pedig fölkelt a nap, megégett, és mivel nem volt gyökere, elszáradt. 7 Némely pedig a tövisek közé esett, és a tövisek megnőttek, megfojtották azt, és így nem adott gyümölcsöt. 8 Némely pedig a jó földbe esett; és növekedő és bővölködő gyümölcsöt adott, és némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely pedig százannyit hozott." 9 Majd ezt mondta nekik: „Akinek van füle a hallásra, hallja." 10 Mikor pedig egyedül volt, megkérdezték őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől. 11 Ő pedig ezt mondta nekik: „Nektek megadatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, de a kívül levőknek minden példázatokban adatik; 12 hogy »nézvén nézzenek, és ne lássanak; és hallván halljanak, és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek, és bűneik meg ne bocsáttassanak.«" 13 És mondta nekik: „Nem értitek ezt a példázatot? Akkor hogyan értitek meg majd a többi példázatot? 14 A magvető az igét hinti. 15 Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az igét, de mihelyt hallják, azonnal eljön a Sátán, és elragadja a szívükbe vetett igét. 16 És hasonlóképen a köves helyre vetettek azok, akik mihelyt hallják az igét, mindjárt örömmel fogadják, 17 de nincsen bennük gyökere, hanem ideig valók; azután ha nyomorúságot vagy háborúságot kell szenvedniük az ige miatt, azonnal megbotránkoznak. 18 A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az igét hallják, 19 de a világi gondok, a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok megkívánása közbejönnek, elfojtják az igét, és gyümölcstelen lesz. (aiōn g165) 20 A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az igét, befogadják, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit." 21 Ezután ezt mondta nékik: „Vajon azért veszik-e elő a gyertyát, hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a gyertyatartóba tegyék? 22 Mert nincs semmi rejtett dolog, ami ki ne derülne, és semmi titok, ami nyilvánosságra ne kerülne. 23 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja." 24 Ezt is mondta nekik: „Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást is adnak, akik halljátok. 25 Mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van." 26 És mondta Jézus: „Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember beveti a magot a földbe, 27 azután alszik és fölkel, éjjel és nappal: a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja, miképpen. 28 Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászban. 29 Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett." 30 Majd ezt mondta: „Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Vagy milyen példázatba foglaljuk azt? 31 A mustármaghoz, amely amikor a földbe elvetik, minden földi magnál kisebb, 32 és amikor elvetették, felnő, és minden veteménynél nagyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgyhogy árnyéka alatt fészket rakhatnak az égi madarak." 33 És sok ilyen példázatban hirdette nékik az igét, úgy, amint megérthették. 34 Példázat nélkül pedig nem szólt nekik; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent megmagyarázott. 35 Azután ezt mondta nékik ugyanazon a napon, amint este lett: „Menjünk át a túlsó partra." 36 Elbocsátották tehát a sokaságot, elvitték őt, úgy, amint éppen a hajóban volt; de más hajók is voltak vele. 37 Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsaptak a hajóba, annyira, hogy már-már megtelt. 38 Ő pedig a hajó hátulsó részében a vánkoson aludt. Ekkor fölkeltették őt, és ezt mondták néki: „Mester, nem törődsz vele, hogy elveszünk?" 39 És felkelve megdorgálta a szelet, és mondta a tengernek: „Hallgass, némulj el!"És elállt a szél, és nagy csendesség lett. 40 Akkor ezt mondta nekik: „Miért vagytok ilyen félénkek? Miért nincsen hitetek?" 41 És nagy félelem

fogta el őket, és ezt mondták egymásnak: „Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engedelmeskedik néki?“

5 És elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraiak földjére. **2** És amint a hajóból kiszállt, azonnal elébe ment egy ember a sírboltokból, akiben tisztátalan lélek volt, **3** akinek lakása a sírboltokban volt, és már láncokkal sem bírta őt senki megkötözni. **4** Mert már sokszor megkötözték őt béklyókkal és láncokkal, de ő a láncokat szétszaggatta, és a béklyókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni. **5** Éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozott, és magát kövekkel vagdosta. **6** Mikor pedig Jézust távolról meglátta, odafutott, és elébe borult, **7** és fennhangon kiáltva mondta: „Mi közöm nekem hozzád, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem.“ **8** (Ugyanis Jézus ezt mondta neki: „Eredj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből.“) **9** És ezt kérdezte tőle: „Mi a neved?“Az így felelt: „Légió a nevem, mert sokan vagyunk.“ **10** És igen kérte őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről. **11** Ott a hegynél pedig volt egy nagy disznónyáj, amely legelt. **12** És az ördögök kérték őt mindnyájan, ezt mondva: „Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be.“ **13** És Jézus azonnal megengedte nekik. A tisztátalan lelkek pedig kijöttek, bementek a disznókba, és a nyáj a meredekről, mintegy kétezren, a tengerbe rohant, és belefulladt a tengerbe. **14** Akik pedig őrizték a disznókat, elfutottak, és hírt vittek a városba és a falvakba. Erre kimentek az emberek, hogy lássák, mi az, ami történt. **15** És odamentek Jézushoz, és látták, hogy az ördöngös, akiben a légió volt, ott ül, fel van öltözködve, és eszénél van, és félelem fogta el őket. **16** Akik pedig látták, elbeszélték nekik, hogy mi történt az ördöngössel és a disznókkal. **17** És kezdték kérni őt, hogy távozzék el az ő határukból. **18** Mikor pedig a hajóba beszállott, a volt ördöngös kérte őt, hogy vele maradhasson. **19** De Jézus nem engedte meg neki, hanem ezt mondta: „Eredj haza a tieidhez, és vidd hírül nékik, mily nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad.“ **20** El is ment, és hirdetni kezdte a Tízvárosban, mily nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan csodálkoztak. **21** Amikor Jézus ismét átkelt a hajón a túlsó partra, nagy sokaság gyűlt hozzá; és ő a tenger mellett maradt. **22** Íme, eljött a zsinagógai elöljárók egyike, név szerint Jairus, aki meglátva őt, lábai elé borult, **23** és esedezve kérte: „Az én leánykám halálán van, jöjj, tedd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.“ **24** El is ment vele, és nagy sokaság követte őt, és ott tolongott körülötte. **25** Egy asszony pedig, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt, **26** és sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett; **27** amikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, megérintette annak ruháját **28** mert ezt mondta: „Ha csak ruháit érinthetem is meg, meggyógyulok.“ **29** És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérezte testében, hogy kigyógyult bajából. **30** Jézus pedig azonnal észrevette magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és ezt mondta: „Kicsoda érintette meg az én ruháimat?“ **31** És mondták neki az ő tanítványai: „Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda érintett meg engem?“ **32** És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte. **33** Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve ment oda, és elé borult, és elmondott neki mindent igazán. **34** Ő pedig ezt mondta neki: „Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és gyógyulj meg a te bajodból.“ **35** Még beszélt Jézus, amikor odajöttek a zsinagóga elöljárójától, ezt mondván: „Leányod meghalt; miért fárasztod tovább a Mestert?“ **36** Jézus pedig, amint hallotta, a beszédet, amit mondtak, azonnal mondta a zsinagógai elöljárónak: „Ne félj, csak higgy!“ **37** És senkinek sem engedte, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének. **38** És odament a zsinagógai elöljáró házához, és látta a zűrzavart, a sok siránkozót és jajgatót, **39** és bemenve, ezt mondta nekik: „Miért zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.“ **40** Erre kinevették őt. Ő pedig mindenkit kiküldve, maga mellé vette a gyermeknek atyját, anyját és a vele levőket, és bement oda, ahol a gyermek feküdt. **41** Majd megfogva a gyermeknek kezét, ezt mondta neki: „Talitha, kúmi!“– ami megmagyarázva azt jelenti: „Leányka, néked mondom, kelj föl!“ **42** És a leányka azonnal fölkelt és járt, mert tizenkét esztendős volt. Azok pedig nagy csodálkozással elámultak. **43** Ő pedig erősen megparancsolta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja. És mondta, hogy adjanak enni neki.

6 Akkor Jézus elment onnan, és a hazájába ment, és követték őt a tanítványai. **2** És amint eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan, akik őt hallották, elálmélkodtak, ezt mondván: „Honnan veszi ezeket? És milyen bölcsesség az, ami neki adatott, hogy ilyen csodák is történnek általa? **3** Talán nem ez az ácsmester, Máriának fia, Jakabnak, Józsefnek, Júdásnak és Simonnak testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az ő nőtestvérei is?“És megbotránkoztak őbenne. **4** Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak a maga hazájában, a rokonai között és a saját házában nincs tisztessége.“ **5** Nem is tehetett ott

semmi csodát, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezeit. **6** És csodálkozott azoknak hitetlenségén. Aztán körbejárta a falvakat, és tanított. **7** Majd magához szólította a tizenkettőt, és kezdte őket kiküldeni kettesével, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkeken, **8** és megparancsolta nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy boton kívül, se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben; **9** hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek magukra. **10** És ezt mondta nekik: „Ahol valamelyik házba bementek, maradjatok ott mindaddig, amíg tovább nem mentek onnan. **11** Akik pedig nem fogadnak be titeket, és nem is hallgatnak rátok, onnan kimenve, verjétek le a port is lábaitokról, bizonyságul ellenük. Bizony mondom néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak.“ **12** Elmentek tehát, és prédikálták, hogy térjenek meg; **13** és sok ördögöt űztek ki, és olajjal sok beteget megkentek és meggyógyítottak. **14** És meghallotta ezeket Heródes király (mert közismert lett az ő neve), és ezt mondta: „Keresztelő János támadt fel a halálból, és azért működnek benne ezek az erők.“ **15** Némelyek azt mondták, hogy Illés ő; mások meg azt mondták, hogy próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül. **16** Heródes pedig mikor meghallotta ezeket, ezt mondta: „Akinek én fejét vétettem, az a János ez; ő támadt fel a halálból.“ **17** Mert maga Heródes fogatta el és vettette börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége kedvéért, mivelhogy azt vette feleségül. **18** Mert János azt mondta Heródesnek: „Nem szabad neked a testvéred feleségével élned.“ **19** Heródiás pedig ólálkodott utána, és meg akarta őt ölni, de nem tehette, **20** mert Heródes félt Jánostól, mert igaz és szent embernek ismerte, és oltalmába vette őt; és ráhallgatva, sok dologban követte, és örömest hallgatta őt. **21** De egy alkalmas nap jöttével, mikor Heródes születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek lakomát adott, **22** ennek a Heródiásnak a leánya bement és táncolt. Megtetszett Heródesnek és a vendégeknek. A király ezt mondta a leánynak: „Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked.“ **23** És megesküdött neki: „Bármit kérsz tőlem, megadom neked, még ha országom felét is.“ **24** Ő pedig kiment és megkérdezte anyjától: „Mit kérjek?“Az pedig ezt mondta: „A Keresztelő János fejét.“ **25** És a királyhoz nagy sietve azonnal bement, és kérte őt: „Akarom, hogy mindjárt add ide nékem Keresztelő János fejét egy tálon.“ **26** A király pedig, noha igen megszomorodott, esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani. **27** És azonnal hóhért küldött a király, és megparancsolta, hogy hozzák el annak fejét. **28** Az pedig elment, és fejét vette neki a börtönben, és elhozta a fejét egy tálon, és odaadta a leánynak; a leány pedig az anyjának adta oda. **29** A tanítványai pedig, amikor ezt meghallották, eljöttek, és elvitték a testét, és sírba helyezték. **30** Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszéltek neki mindent, azt is, amiket cselekedtek, azt is, amiket tanítottak. **31** Ő pedig mondta nekik: „Gyertek velem, csupán ti magatok, valamilyen puszta helyre, és pihenjetek meg egy kevéssé.“Mert sokan voltak a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas idejük. **32** És elmentek hajón egy puszta helyre, csupán ő maguk. **33** A sokaság pedig meglátta őket, amint mentek, és sokan felismerték őt; és minden városból egybefutottak oda, és megelőzték őket, és odagyülekeztek hozzá. **34** És kimenve Jézus, nagy sokaságot látott, és megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdte őket sok mindenre tanítani. **35** Mikor pedig immár az idő későre járt, hozzámenve a tanítványai, ezt mondták: „Puszta ez a hely, és immár az idő későre jár: **36** Bocsásd el őket, hogy elmenve a környező majorokba és falvakba, vegyenek maguknak kenyeret; mert nincs mit enniük.“ **37** Ő pedig azt felelte nekik: „Adjatok nekik ti enni.“Mire ők ezt mondták neki: „Elmenjünk és vegyünk kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni adjunk nékik?“ **38** Ő pedig ezt mondta nekik: „Hány kenyeretek van? Menjetek és nézzétek meg.“Amikor megtudták, ezt mondták: „Öt, és két halunk.“ **39** Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit csoportonként a zöld pázsitra. **40** Letelepedtek tehát szakaszonként, százasával és ötvenesével. **41** Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintve, hálákat adott, és megszegte a kenyereket, és adta tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztotta mindnyájuk között. **42** Mindnyájan ettek, és jóllaktak; **43** és felszedték a kenyérből és a halakból a maradékot, tizenkét tele kosárral. **44** Akik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren voltak férfiak. **45** Ekkor azonnal arra kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előre a túlsó partra Betsaida felé, amíg ő a sokaságot elbocsátja. **46** Miután pedig elbocsátotta őket, fölment a hegyre imádkozni. **47** Mikor beesteledett, a hajó a tenger közepén volt, ő pedig egymaga a szárazon. **48** És látta őket, amint az evezéssel vesződnek, mert a szél velük szembe fújt; és az éj negyedik szakában hozzájuk ment a tengeren járva, és el akart haladni mellettük. **49** Azok pedig látva őt a tengeren járni, kísértetnek vélték, és felkiáltottak; **50** mert mindnyájan látták őt, és megrémültek. De ő azonnal megszólította őket, és mondta nekik: „Bízzatok, én vagyok, ne féljetek.“ **51** Ekkor beszállt hozzájuk a hajóba, és elállt a szél, ők pedig szerfölött álmélkodtak és csodálkoztak

magukban, 52 mert nem okultak a kenyerekből, mivel a
szívük meg volt keményedve. 53 Ezután átkelve a túlsó
partra, eljutottak Genezáret földjére, és kikötöttek. 54 De
mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerték őt, 55
és befutva az egész környéket, kezdték a betegeket az
ágyakon ide-oda hordozni, amerre hallották, hogy ő ott
van. 56 És ahová csak bement, falvakba, városokba vagy
majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kérték őt,
hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék, és valahányan
csak megérintették, meggyógyultak.

7 És köréje gyűltek a farizeusok, és némelyek az írástudók
közül, akik Jeruzsálemből jöttek. 2 És látva, hogy az ő
tanítványai közül némelyek közönséges, azaz mosdatlan
kézzel esznek kenyeret, panaszkodtak miatta. 3 Mert a
farizeusok és a zsidók mind, a régiek rendelését követve,
nem esznek, míg kezüket erősen meg nem megmossák; 4
és piacról jőve sem esznek, ha meg nem mosakodnak; és
sok más egyéb is van, aminek megtartását átvették, mint
poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak
megmosását. 5 Azután megkérdezték őt a farizeusok és
az írástudók: „Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem
járnak a régiek rendelése szerint, hanem mosdatlan kézzel
esznek kenyeret?“ 6 Ő pedig ezt felelte nekik: „Találóan
jövendölt felőletek, képmutatók felől Ézsaiás próféta, amint
meg van írva: »Ez a nép ajkaival tisztel engem, a szívük
pedig távol van tőlem. 7 Pedig hiába tisztelnek engem,
ha olyan tudományokat tanítanak, amelyek embereknek
parancsolatai.« 8 Mert az Isten parancsolatát elhagyva, az
emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak
mosását; és sok egyéb efféléket is cselekesztek.“ 9 És ezt
mondta nekik: „Az Isten parancsolatát szépen félreteszitek
azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg. 10 Mert
Mózes azt mondta: »Tiszteld atyádat és anyádat«, és »aki
atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg.« 11
Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja atyjának
vagy anyjának: Korbán, vagyis templomi ajándék az, amivel
megsegíthetnélek, 12 akkor már nem engeditek, hogy
az atyjával vagy anyjával valami jót tegyen, 13 és így
eltörlitek az Isten beszédét a ti rendelésetekkel, amelyet
rendeltetek; és sok effélét is cselekesztek.“ 14 És magához
szólítva az egész sokaságot, ezt mondta nekik: „Hallgassatok
reám mindnyájan, és értsétek meg: 15 Nincs semmi ami
az emberen kívül van, és belébemenve, megfertőzhetné
őt, hanem amik belőle kijönnek, azok fertőzik meg az
embert. 16 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.“ 17
És mikor a sokaság közül bement a házba, megkérdezték
őt tanítványai a példázat felől. 18 És ezt mondta nekik:
„Ti is ennyire tudatlanok vagytok? Nem értitek, hogy ami
kívülről megy az emberbe, semmi sem fertőzheti meg őt? 19
Mert nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába, és az
árnyékszékbe kerül.“Így nyilvánított Jézus tisztának minden
eledelt. 20 És ezt mondta: „Amik belőle kijönnek, azok
fertőzik meg az embert. 21 Mert onnan belülről, az emberek
szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések,
paráznaságok, gyilkosságok, 22 lopások, telhetetlenségek,
gonoszságok, álnokság, szemérmetlenség, gonosz szem,
káromlás, kevélység, bolondság: 23 Mindezek a gonoszságok
belülről jönnek ki, és megfertőzik az embert.“ 24 És onnan
fölkelve, elment Tírusz és Szidón határaiba; és bement egy
házba, mert nem akarta, hogy valaki észrevegye. De nem
titkolhatta el magát. 25 Mert egy asszony, akinek leányában
tisztátalan lélek volt, hallott felőle, eljött, és lábaihoz borult. 26
Ez az asszony pedig pogány volt, szirofönìciai származású,
és kérte őt, hogy űzze ki a leányából az ördögöt. 27 Jézus
pedig ezt mondta neki: „Engedd, hogy először a gyermekek
lakjanak jól. Mert nem jó a gyermekek kenyerét elvenni
és az ebeknek vetni.“ 28 Az pedig így felelt neki: „Úgy
van, Uram, de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a
gyermekek morzsáiból.“ 29 Erre ezt mondta neki: „Ezért
a beszédért eredj el, az ördög kiment a leányodból.“ 30
És hazamenve, úgy találta, hogy az ördög már kiment
belőle, a leány pedig az ágyon feküdt. 31 Aztán ismét
kimenve Tírusz és Szidón határaiból, a Galileai-tengerhez
ment, a Tízváros határain át. 32 És hoztak hozzá egy
nehezen beszélő siketet, és kérték őt, hogy tegye reá kezét.
33 Ő pedig, mikor kivitte azt egymagában a sokaságból,
ujját fülébe dugta, és ujjára köpve megérintette a nyelvét,
34 föltekintett az égre, fohászkodott, és ezt mondta neki:
„Effata“, azaz: „nyílj meg!“ 35 És azonnal megnyíltak fülei,
és nyelvének kötele is megoldódott, és helyesen beszélt.
36 És megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják
el; de mennél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték, 37
és szerfelett álmélkodtak, és ezt mondták: „Mindent jól
cselekedett; a siketeket is hallókká teszi, a némákat is
beszélőkké.“

8 Azokban a napokban, mivel ismét fölötte nagy volt a
sokaság, és nem volt mit enniük, magához szólította
Jézus a tanítványait, és mondta nekik: 2 „Szánakozom
e sokaságon, mert immár harmadik napja, hogy velem
vannak, és nincs mit enniük; 3 és ha éhen bocsátom haza
őket, kidőlnek az úton, mert némelyek közülük messziről
jöttek.“ 4 A tanítványai pedig ezt felelték neki: „Honnan

laktathatná jól ezeket valaki kenyérrel itt e pusztában?“ 5 És megkérdezte őket: „Hány kenyeretek van?“Azok pedig mondták: „Hét.“ 6 Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. És vette a hét kenyeret, és hálákat adva, megszegte, és adta az ő tanítványainak, hogy tegyék eléjük. És a sokaság elé tették. 7 Volt egy kevés haluk is. És hálákat adva azt mondta, hogy tegyék eléjük azokat is. 8 Ettek azért, és jóllaktak; és fölszedték a maradék darabokat, hét kosárral. 9 Akik pedig ettek mintegy négyezren voltak. Ezután elbocsátotta őket. 10 És azonnal hajóba szállt tanítványaival, és elment Dalmanuta vidékére. 11 Kijöttek hozzá a farizeusok, és kezdték őt faggatni, mennyei jelt kívánva tőle, hogy kísértsék őt. 12 Ő pedig lelkében felfohászkodva, ezt mondta: „Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom nektek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.“ 13 És otthagyva őket, ismét hajóba szállt, és a túlsó partra ment. Őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes kovászától! 14 De elfelejtettek kenyeret vinni, és egy kenyérnél nem volt velük több a hajóban. 15 És Jézus figyelmeztette őket, mondván: „Vigyázzatok, őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes kovászától!“ 16 Ekkor egymás között tanakodtak, hogy nincs kenyerünk. 17 Jézus pedig észrevette ezt, és mondta nekik: „Miért tanakodtok, hogy nincsen kenyeretek? Még most sem látjátok be és nem értitek? Mégis kemény a szívetek? 18 Van szemetek, és nem láttok, és van fületek, és nem hallotok? Nem emlékeztek 19 mikor az öt kenyeret megszegtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?“Mondták neki: „Tizenkettőt.“ 20 „Amikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?“Azok pedig mondták: „Hetet.“ 21 És mondta nekik Jézus: „Hogy nem értitek hát?“ 22 Azután Betsaidába ment, és egy vakot vittek hozzá, és kérték őt, hogy érintse meg. 23 Ő pedig megfogta a vaknak kezét, kivezette őt a falun kívül, és a szemeibe köpve és kezeit reátéve, megkérdezte őt, vajon lát-e valamit. 24 Az pedig föltekintve mondta: „Látom az embereket, mint valami járkáló fákat.“ 25 Azután kezeit ismét rátette annak szemeire, ő pedig feltekintett vele, és meggyógyult, és messze és világosan látott mindent. 26 És hazaküldte, mondván: „Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.“ 27 És elment Jézus tanítványaival együtt Cézárea Filippi falvaiba. Útközben megkérdezte tanítványaitól: „Kinek mondanak engem az emberek?“ 28 Ők pedig így feleltek: „Keresztelő Jánosnak, némelyek Illésnek, ismét némelyek pedig egynek a próféták közül.“ 29 Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Hát ti kinek mondtok engem?“Péter így felelt neki: „Te vagy a Krisztus.“ 30 És rájuk parancsolt, hogy senkinek se szóljanak felőle. 31 És tanítani kezdte őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletnie, és harmadnapra fel kell támadnia. 32 És ezt nyíltan mondta. Péter pedig magához vonva őt, dorgálni kezdte. 33 Ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megfeddte Pétert, és ezt mondta: „Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra gondolsz.“ 34 A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítva, ezt mondta nekik: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. 35 Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az ő életét énérettem és az evangéliumért, az megtalálja azt. 36 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? 37 Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért? 38 Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az Emberfia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.“

9 Azután mondta nékik: „Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, a kik nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal.“ 2 És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost, és felvitte csupán őket magukban egy magas hegyre. És elváltozott előttük. 3 Ruhája fényes lett, és olyan fehér, mint a hó, amihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet. 4 És megjelent nekik Mózes Illéssel együtt, és beszéltek Jézussal. 5 Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nékünk itt lenni, csináljunk azért három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.“ 6 De nem tudta mit beszél, mivel megrémültek, 7 és felhő támadt, mely beárnyékolta őket, és a felhőből szózat jött: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok.“ 8 És mikor nagyon hirtelen körültekintettek, senkit sem láttak maguk körül, egyedül Jézust. 9 Mikor pedig a hegyről leszálltak, megparancsolta nékik, hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak, csak amikor az Emberfia a halálból feltámad. 10 És ezt a parancsot megtartották magukban, tanakodva egymás között: mit jelent a halálból feltámadni? 11 És megkérdezték tőle: „Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?“ 12 Ő pedig ezt felelte nekik: „Illés ugyan előbb eljön, és helyreállít mindent; de hogyan van az Emberfiáról megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie? 13 De mondom nektek, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele, amit akartak, amint meg van írva róla.“ 14 Amikor a tanítványokhoz odament, nagy

sokaságot látott körülöttük, és írástudókat, akik azokkal vitatkoztak. **15** Amikor az egész sokaság meglátta őt, azonnal elálmélkodott, és hozzásietve köszöntötte őt. **16** Ő pedig megkérdezte az írástudókat: „Miről vitatkoztok ezekkel?“ **17** A sokaságból valaki így felelt neki: „Mester, idehoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van. **18** És amikor csak megragadja, szaggatja őt, ő pedig tajtékzik, fogát csikorgatja, és megmerevedik. Mondtam hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem tudták.“ **19** Ő pedig így felelt neki: „Ó, hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám.“ **20** És odavitték hozzá, és mihelyt meglátta őt, a lélek azonnal megrázta azt, és leesve a földre, tajtékozott és fetrengett. **21** És megkérdezte az atyját: „Mennyi ideje, hogy ez van rajta?“Az pedig mondta: „Gyermeksége óta. **22** És gyakran vetette tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt, de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, megkönyörülvén rajtunk.“ **23** Jézus pedig ezt mondta neki: „Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek.“ **24** A gyermek atyja pedig azonnal kiáltott, és könnyhullatással mondta: „Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.“ **25** Jézus pedig mikor látta, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálta a tisztátalan lelket, ezt mondva neki: „Te néma és siket lélek, én parancsolom neked, menj ki belőle, és többé belé ne menj!“ **26** És kiáltás és erős szaggatás között kiment belőle. A fiú pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondták, hogy meghalt. **27** Jézus pedig megfogta a kezét, fölemelte, és az fölkelt. **28** Mikor pedig bement a házba, tanítványai megkérdezték őt külön: „Mi miért nem űzhettük ki azt?“ **29** Ő pedig ezt mondta nekik: „Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csupán könyörgéssel és böjtöléssel.“ **30** És onnan kimenve, Galileán mentek át, és nem akarták, hogy valaki megtudja. **31** Mert tanította tanítványait, és ezt mondta nekik: „Az Emberfia az emberek kezébe adatik, és megölik őt, de ha megölték, harmadnapra föltámad.“ **32** De ők nem értették ezt a beszédet, és féltek megkérdezni őt. **33** És elment Kapernaumba. És odahaza megkérdezték őket: „Miről vitatkoztatok egymással az úton?“ **34** De ők hallgattak, mert egymás között azon vitatkoztak az úton, hogy ki a nagyobb. **35** És leülve Jézus, odaszólította a tizenkettőt, és mondta nékik: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között utolsó, és mindenkinek szolgája.“ **36** És kézenfogva egy gyermeket, közéjük állította, ölébe vette, és azt mondta nekik: **37** „Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött.“ **38** János pedig így felelt neki: „Mester, láttunk valakit, aki a te neveddel ördögöket űz, aki nem követ minket, és eltiltottuk őt, mivel nem követ minket.“ **39** Jézus pedig ezt mondta: „Ne tiltsátok el őt, mert senki sincs, aki csodát tesz az én nevemben, és ugyanakkor gonoszul szólhatna felőlem. **40** Mert aki nincs ellenünk, mellettünk van. **41** Aki inni ad egy pohár vizet az én nevemben, mivel a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszti a jutalmát. **42** „Aki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, akik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik. **43** És ha megbotránkoztat téged a te kezed, vágd le, mert jobb neked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel menned a gyehennára, az olthatatlan tűzre, **(Geenna g1067)** **44** ahol férgük nem pusztul el, és tüzük nem alszik el. **45** És ha a te lábad botránkoztat meg téged, vágd le azt, mert jobb neked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, az olthatatlan tűzre, **(Geenna g1067)** **46** ahol férgük nem pusztul el, és tüzük nem alszik el. **47** És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt, mert jobb neked félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tüzes gyehennára, **(Geenna g1067)** **48** ahol férgük nem pusztul el, és tüzük nem alszik el. **49** „Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg. **50** Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt neki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással.“

10 Jézus onnan felkelve Júdea határaiba ment, a Jordánon túlra; és ismét sokaság gyülekezett hozzá; ő pedig szokása szerint ismét tanította őket. **2** A farizeusok hozzámenve megkérdezték tőle, hogy szabad-e férjnek feleségét elbocsátani: ezzel kísértették Jézust. **3** Ő pedig ezt felelve, mondta nekik: „Mit parancsolt nektek Mózes?“ **4** Ők pedig ezt mondták: „Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk, és elváljunk.“ **5** Jézus ezt felelte nékik: „A szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a parancsolatot; **6** de a teremtés kezdete óta »férfiúvá és asszonnyá« teremtette az embert az Isten. **7** »Ezért elhagyja az ember az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez, **8** és lesznek ketten egy testté«, úgyhogy többé már nem két, hanem egy test. **9** Amit tehát az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.“ **10** És odahaza tanítványai ismét megkérdezték őt erről. **11** Ő pedig ezt mondta nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen. **12** Ha pedig a feleség hagyja el a férjét, és mással kel egybe, házasságtörést követ el.“ **13** Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket, a tanítványok azonban megfeddték azokat, akik hozták. **14** Jézus pedig ezt látva,

haragra gerjedt, és mondta nékik: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Istennek országa. **15** Bizony mondom néktek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.“ **16** Aztán ölébe vette őket, és kezét rájuk téve, megáldotta őket. **17** Amikor útnak indult, odafutott hozzá egy ember, és letérdelve előtte, kérdezte őt: „Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?“ **(aiōnios g166)** **18** Jézus pedig mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. **19** A parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodjál; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.«“ **20** Az pedig ezt mondta neki: „Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.“ **21** Jézus pedig rátekintett, és megkedvelte őt, és mondta néki: „Egy fogyatékosságod van: eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem, felvéve a keresztet.“ **22** Az pedig elszomorodva e beszéden, elment búsan, mert sok jószága volt. **23** Jézus pedig körültekintve, mondta tanítványainak: „Milyen nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!“ **24** A tanítványok pedig elálmélkodtak az ő beszédén, de Jézus ismét mondta nékik: „Gyermekeim, milyen nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni! **25** Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.“ **26** Azok pedig még inkább elálmélkodtak, ezt mondva maguk között: „Kicsoda üdvözülhet tehát?“ **27** Jézus pedig rájuk tekintve, ezt mondta: „Az embereknek lehetetlen, de nem az Istennek, mert az Istennek minden lehetséges.“ **28** Péter ezt kezdte mondani neki: „Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.“ **29** Jézus pedig így felelt: „Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit, atyját vagy anyját, feleségét vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérettem és az evangéliumért, **30** és százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, testvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt, a jövendő világon pedig örök életet. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Sok elsőkből pedig utolsó lesz, és sok utolsóból első.“ **32** Mikor pedig a Jeruzsálembe vezető úton mentek fel, és előttük ment Jézus, ők álmélkodtak, és követve őt, féltek. Ekkor a tizenkettőt ismét maga mellé vette, és azokról a dolgokról kezdett nekik szólni, amelyek majd vele történnek, **33** ezt mondván: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra ítélik, és a pogányok kezébe adják, **34** megcsúfolják és megostorozzák, megköpdösik és megölik, de harmadnapon feltámad.“ **35** Odamentek hozzá Jakab és János, a Zebedeus fiai, és ezt mondták neki: „Mester, szeretnénk, hogy amire kérünk, tedd meg nékünk.“ **36** Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Mit kívántok, hogy tegyek veletek?“ **37** Azok pedig ezt mondták neki: „Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal kezed felől üljön a te dicsőségedben.“ **38** Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-e azt a poharat, amelyet én megiszom, és megkeresztelkedhettek-e azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?“ **39** Azok pedig ezt mondták neki: „Megtehetjük.“Jézus pedig ezt mondta nekik: „A poharat ugyan, amelyből én iszom, megisszátok, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, **40** de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek elkészíttetett.“ **41** Amikor ezt a tíz tanítvány meghallotta, haragudni kezdtek Jakabra és Jánosra. **42** Jézus pedig magához szólítva őket, ezt mondta nekik: „Tudjátok, hogy azok, akiket a pogányok között fejedelmeknek tartanak, uralkodnak felettük, és nagyjaik hatalmaskodnak rajtuk. **43** De nem így lesz közöttetek, hanem, aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok, **44** és aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgája legyen. **45** Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.“ **46** Azután Jerikóba érkeztek, és amikor ő, tanítványai és nagy sokaság Jerikóból mentek ki, a vak Bartimeus, Timeus fia ott ült az úton, és koldult. **47** Amikor meghallotta, hogy a Názáreti Jézus az, így kiáltott fel: „Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!“ **48** Sokan megfedték őt, hogy hallgasson, de ő annál jobban kiáltotta: „Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!“ **49** Akkor Jézus megállt, és azt mondta, hogy hívják oda. És odahívták a vakot, ezt mondva neki: „Bízzál és kelj föl! Hív téged!“ **50** Az pedig felső ruháját ledobta, felkelt, és odament Jézushoz. **51** Jézus pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?“A vak pedig mondta neki: „Mester, hogy lássak.“ **52** Jézus pedig mondta neki: „Eredj el, a te hited megtartott téged.“És azonnal megjött a szeme világa, és követte Jézust az úton.

11 Amikor Jeruzsálemhez közeledtek, Betfagé és Betánia felé, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, **2** és ezt mondta nekik: „Eredjetek abba a faluba, amely előttetek van, és amikor abba bejuttok, azonnal találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen ember nem ült még soha; oldjátok el és hozzátok ide. **3** Ha valaki pedig megkérdezi tőletek: Miért teszitek ezt? Mondjátok: Az Úrnak

van szüksége rá. Erre azonnal elengedi.“ 4 Elmentek tehát, és megtalálták a megkötött szamárcsikót, az ajtón kívül a kettős útnál, és eloldották azt. 5 Az ott állók közül pedig némelyek ezt mondták nekik: „Mit műveltek, hogy eloldjátok a szamárcsikót?“ 6 Ők pedig úgy feleltek nekik, amint Jézus megparancsolta. Erre elengedték őket. 7 Odavitték a szamárcsikót Jézushoz, rátették felsőruháikat, ő pedig felült rá. 8 Sokan pedig felsőruháikat az útra terítették, mások pedig ágakat vagdostak a fákról, és az útra szórták. 9 Akik pedig előtte mentek, és akik követték, ezt kiáltották: „Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében! 10 Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, amely az Úrnak nevében jön! Hozsánna a magasságban!“ 11 És bement Jézus Jeruzsálembe és a templomba, mindenhol körülnézett, és mivel az idő már későre járt, kiment Betániába a tizenkettővel. 12 Másnap, mikor Betániából kimentek, megéheztek, 13 és messziről meglátva egy fügefát, amelynek levelei voltak, odament, hátha talál valamit rajta. De odaérve, egyebet, mint levelet, nem talált rajta, mert nem volt fügeérés ideje. 14 Akkor Jézus megszólalt, és ezt mondta a fügefának: „Soha többé ne egyék rólad gyümölcsöt senki.“A tanítványai is hallották ezt. **(aiōn g165)** 15 Azután Jeruzsálembe érkeztek. Bemenve a templomba, Jézus kezdte kiűzni azokat, akik a templomban árultak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította, 16 és nem engedte, hogy valaki edényt vigyen a templomon keresztül. 17 Azután így tanította őket: „Nincs-e megírva: »Az én házamat imádság házának nevezik minden nép között«? Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt.“ 18 És meghallották az írástudók és a főpapok, és azon tanakodtak, hogy hogyan veszíthetnék el őt. Mert féltek tőle, mivel az egész sokaság álmélkodott az ő tanításán. 19 Amikor azután beesteledett, kiment a városból. 20 Reggel pedig, amikor elmentek a fügefa mellett, látták, hogy az gyökerestől kiszáradt. 21 Péter visszaemlékezve, ezt mondta neki: „Mester, nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.“ 22 És Jézus ezt felelte nekik: „Legyen hitetek Istenben. 23 Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel, és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz, amit mondott. 24 Ezért mondom nektek: Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megkapjátok, és meg is adatik néktek. 25 És amikor imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket. 26 Ha pedig ti nem bocsátotok meg, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.“ 27 Ismét elmentek Jeruzsálembe. Amikor pedig Jézus a templomban körüljárt, odamentek hozzá a főpapok, az írástudók és a vének. 28 És mondták neki: „Milyen hatalommal cselekszed ezeket, és ki adta neked a hatalmat arra, hogy ezeket cselekedd?“ 29 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, feleljetek meg nekem, és megmondom nektek, hogy miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket. 30 A János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Erre feleljetek nekem.“ 31 Azok pedig tanakodtak maguk között, ezt mondván: „Ha azt mondjuk: a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? 32 Mondjuk talán azt: az emberektől?“De féltek a néptől, mert mindenki azt tartotta Jánosról, hogy valóban próféta volt. 33 Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.“Jézus is válaszolt nekik: „Én sem mondom meg nektek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.“

12 Ezután példázatokban kezdett beszélni hozzájuk: „Egy ember szőlőt ültetett, körülvette gyepűvel, és sajtót ásott, és tornyot épített, és kiadta munkásoknak, és elutazott. 2 Amikor eljött az ideje, szolgát küldött a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből. 3 Azok azonban megfogták, megverték, és üresen küldték vissza. 4 És ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát, akit meg kővel dobáltak meg, fejét betörték, és gyalázattal illetve visszaküldték. 5 Ismét küldött egy másikat, de azt megölték, és még sok más szolgát is, akik közül némelyeket megvertek, némelyeket pedig megöltek. 6 Mivel pedig még egyvalakije, egyetlen szeretett fia is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. 7 A munkások azonban ezt mondák maguk között: Ez az örökös, gyertek, öljük meg, és mienk lesz az örökség. 8 És megfogták, megölték, és a szőlőn kívülre dobták. 9 Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljön, és elveszti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. 10 Ezt az Írást sem olvastátok: »Amelyik követ az építők megvetettek, az lett a szegletkővé. 11 Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt«?“ 12 És igyekeztek őt elfogni, de féltek a sokaságtól, mert tudták, hogy a példázatot ellenük mondta. Ezért otthagyták őt, és tovább mentek onnan. 13 Elküldtek hozzá néhányat a farizeusok és a Heródes-pártiak közül, hogy szavaival fogják meg. 14 Azok pedig odamenve, ezt mondták neki: „Mester, tudjuk hogy igaz vagy, és nem tartasz senkitől, mert nem az emberek személyére tekintesz, hanem az igazság szerint tanítod az Isten útját. Szabad-e a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk vagy ne fizessünk?“ 15 Ő pedig ismerve képmutatásukat, ezt mondta nekik:

„Miért kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hadd lássam.“ 16 Azok pedig hoztak, és Jézus megkérdezte tőlük: „Kié ez a kép és a felirat?“Azok pedig ezt felelték: „A császáré.“ 17 Ekkor Jézus ezt mondta nékik: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.“És elálmélkodtak rajta. 18 Ezután szadduceusok jöttek hozzá, akik azt mondják, hogy nincsen feltámadás, és megkérdezték tőle: 19 „Mester, Mózes azt írta nekünk, hogy »ha valakinek testvére meghalt, és feleséget hagyott hátra, gyermekeket pedig nem hagyott, akkor a feleségét vegye el az ő testvére, és támasszon utódot a testvérének.« 20 Volt tehát hét fiútestvér. Az első feleséget vett, de meghalt, és nem hagyott utódot. 21 A második is elvette az asszonyt, de meghalt, és utódot ő sem hagyott. Hasonlóképpen a harmadik is, 22 és mind a hét elvette, és utódot nem hagytak. Legutoljára meghalt az asszony is. 23 A feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak, melyiküknek lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége volt.“ 24 Jézus pedig így felelt nekik: „Vagy nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Istennek hatalmát? 25 Mert amikor a halálból feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben. 26 A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-e a Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogy hogyan szólott neki az Isten, ezt mondván: »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene«? 27 Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek.“ 28 Akkor odament hozzá egy az írástudók közül, aki az ő vitatkozásukat hallotta, és tudva, hogy jól megfelelt nekik, megkérdezte tőle: „Melyik az első az összes parancsolat közül?“ 29 Jézus ezt felelt neki: „Minden parancsolat közül az első: »Halljad, Izrael, az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr. 30 Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.« 31 A második pedig hasonlít ehhez: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat.“ 32 Akkor mondta neki az írástudó: „Jól van, Mester, helyesen mondod, hogy egy Isten van, és nincsen kívüle más, 33 és szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből és teljes erőből és szeretni az ember felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál.“ 34 Jézus pedig látva, hogy bölcsen felelt, ezt mondta neki: „Nem vagy messze az Isten országától.“És többé senki sem merte őt megkérdezni. 35 Amint Jézus a templomban tanított, ezt kérdezte: „Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia? 36 Hiszen Dávid maga mondta a Szentlélek által: »Mondta az Úr az én Uramnak: ülj az én jobb kezem felől, amíg lábaid alá nem vetem ellenségeidet zsámolyul.« 37 Tehát maga Dávid nevezi őt »Urának«, hogyan lehet akkor a Fia?“És a nagy sokaság örömmel hallgatta. 38 Jézus pedig ezt mondta nekik tanításában: „Őrizkedjetek az írástudóktól, akik örömest járnak hosszú köntösökben, és szeretik, ha a piacokon köszöntik őket. 39 És szeretik a gyülekezetekben az első helyeket és a lakomákon a főhelyeket. 40 Az özvegyeknek házát fölemésztik, és színlelésből hosszan imádkoznak: ezek súlyosabb ítélet alá esnek.“ 41 Ezután leült Jézus a templompersellyel átellenben, és nézte, hogy a sokaság miként dob pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat dobott abba. 42 Egy szegény özvegyasszony is odajött, két fillért, azaz egynegyed pénzt dobott bele. 43 Akkor odaszólította tanítványait, és ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet dobott mindenkinél, akik a perselybe dobtak. 44 Mert azok mindnyájan a fölöslegükből dobtak, ő pedig a szegénységéből, amije csak volt, mind bedobta, az egész vagyonát.“

13 Amikor Jézus a templomból kiment, tanítványai közül az egyik ezt mondta neki: „Mester, nézd, milyen kövek, és milyen épületek!“ 2 Jézus pedig ezt felelte neki: „Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnak.“ 3 Mikor pedig az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András: 4 „Mondd meg nékünk, mikor történnek meg ezek, és mi lesz a jel, amikor mindezek beteljesednek?“ 5 Jézus pedig felelt nekik, és ezt kezdte mondani: „Vigyázzatok, hogy valaki meg ne tévesszen titeket. 6 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják: Én vagyok – és sokakat megtévesztenek. 7 Mikor pedig hallani fogtok háborúkról, és háborúk híreiről, meg ne rémüljetek, mert ezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég. 8 Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad, lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok. 9 Nyomorúságok kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra, mert törvényszékeknek adnak át titeket, a gyülekezetekben vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak énértem, bizonyságul nekik. 10 De előbb hirdetni kell az evangéliumot minden pogány között. 11 Mikor pedig elfogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok, hanem ami adatik nektek abban az órában, azt szóljátok, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek. 12 Akkor pedig testvér testvérét, atya

gyermekét fogja halálra adni; gyermekek támadnak szülők ellen, és megöletik őket. 13 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözül. 14 Mikor pedig meglátjátok a »pusztító utálatosságot« – amelyről Dániel próféta szólt – ott állni, ahol nem kellene (aki olvassa, értse meg!), akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, 15 a háztetőn levő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivigyen; 16 és a mezőn levő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye. 17 Jaj pedig a terhes és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban. 18 Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen. 19 Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is lesznek. 20 És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg, de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat. 21 „Ha pedig akkor ezt mondja nektek valaki: Íme, itt a Krisztus, vagy: Íme, amott, ne higgyétek. 22 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévesszék, ha lehet, még a választottakat is. 23 Ti pedig vigyázzatok, íme, előre megmondtam nektek mindent! 24 De azokban a napokban, azután a nyomorúság után, »a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, 25 és az ég csillagai lehullanak, és az egekben levő hatalmasságok megrendülnek.« 26 Akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel. 27 És akkor elküldi az angyalait, és egybegyűjti választottait a világ négy tája felől, a föld végső határától az ég végső határáig. 28 A fügefáról vegyétek pedig a példát. Amikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 29 Azonképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt. 30 Bizony mondom néktek, hogy el nem múlik ez a nemzetség, amíg meg nem lesznek mindezek. 31 Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak. 32 Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. 33 Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő! 34 Úgy, mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyva, szolgáit felhatalmazva, kinek-kinek a maga dolgát megszabva, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon. 35 Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-e vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel. 36 Nehogy, ha hirtelen megérkezik, alva találjon titeket. 37 Amiket pedig nektek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!“

14 Két nap múlva pedig húsvét volt, és a kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és az írástudók azon tanakodtak, hogy csalárdsággal hogyan fogják meg és öljék meg őt. 2 Mert azt mondták: „Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön.“ 3 Mikor pedig Betániában a poklos Simon házánál volt, amint asztalhoz ült, egy asszony ment oda, akinél alabástromedény volt valódi és igen drága nárdusolajjal; és eltörve az alabástromedényt kitöltötte azt az ő fejére. 4 Némelyek pedig háborogtak maguk között, és ezt mondták: „Mire való az olajnak ez a tékozlása? 5 Mert el lehetett volna azt adni háromszáz pénznél is többért és odaadni a szegényeknek.“És zúgolódtak ellene. 6 Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok békén! Miért bántjátok őt? Jó dolgot cselekedett énvelem. 7 Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük; de én nem leszek mindenkor veletek. 8 Ő, ami tőle telt, azt tette: előre megkente az én testemet a temetésre. 9 Bizony mondom néktek: Valahol csak prédikálják ezt az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony cselekedett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére.“ 10 Akkor Júdás Iskáriótes, egy a tizenkettő közül, elment a főpapokhoz, hogy azoknak elárulja őt. 11 Azok pedig, amint meghallották, örvendeztek, és ígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig kereste a jó alkalmat, hogy árulhassa őt. 12 A kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták vágni, ezt mondták neki a tanítványai: „Hova akarod, hogy elmenjünk, és elkészítsük, és megehesd a húsvéti bárányt?“ 13 Akkor elküldött kettőt az ő tanítványai közül, és ezt mondta nekik: „Menjetek el a városba, és ott egy ember jön veletek szembe, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt, 14 és ahová bemegy, mondjátok a házigazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt? 15 És ő mutat nektek egy nagy házat vacsorára berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk.“ 16 Elmentek tehát a tanítványai, és eljutottak a városba, és úgy találtak mindent, amint nekik megmondta, és elkészítették a húsvéti bárányt. 17 Mikor pedig beesteledett, odament a tizenkettővel, 18 és amikor leültek és ettek, ezt mondta Jézus: „Bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem, aki együtt eszik velem.“ 19 Ők pedig szomorkodni kezdtek, és egyenként kérdezni tőle: „Csak nem én?“A másik is: „Csak nem én?“ 20 Ő pedig ezt felelte nekik: „Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt márt a tálba. 21 Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lenne annak az embernek, ha meg sem született volna.“ 22 És mikor ettek, vette Jézus a kenyeret, és hálákat adva,

megtörte, és adta nekik, ezt mondván: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem.“ 23 És vette a poharat, és hálákat adva, adta nekik; és ittak belőle mindnyájan, 24 és ezt mondta nekik: „Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik. 25 Bizony mondom néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből mind ama napig, amikor mint újat iszom azt az Isten országában.“ 26 Ezután dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére. 27 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert meg van írva: »Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.« 28 De feltámadásom után előttetek fogok felmenni Galileába.“ 29 Péter pedig ezt mondta neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is, én akkor sem.“ 30 Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked: még ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor tagadsz meg engem.“ 31 Ő pedig annál inkább mondta: „Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképpen nem tagadlak meg téged.“Hasonlóképpen szóltak a többiek is. 32 Ekkor arra a helyre mentek, amelynek Gecsemáné a neve, és ezt mondta a tanítványainak: „Üljetek le itt, amíg imádkozom.“ 33 És maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, rettegni és gyötrődni kezdett, 34 majd ezt mondta nekik: „Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és virrasszatok.“ 35 Egy kissé előre ment, a földre borult, és imádkozott, hogy ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra. 36 És ezt mondta: „Abbá, Atyám! Minden lehetséges néked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.“ 37 Azután visszatért, és alva találta őket, és ezt mondta Péternek: „Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig virrasztani? 38 Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtelen.“ 39 Ismét elment, és ugyanazon szavakkal imádkozott. 40 Amikor pedig visszatért, ismét alva találta őket, mert a szemeik elnehezedtek; és nem tudták, mit feleljenek neki. 41 Harmadszor is jött, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár és nyugodjatok. Elég! Eljött az óra! Íme, az Emberfia bűnösök kezébe adatik. 42 Keljetek föl, menjünk! Íme, közel van, aki engem elárul.“ 43 És még mikor beszélt, eljött Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől. 44 Az árulója pedig jelt adott nekik, ezt mondta: „Akit megcsókolok majd, ő az; fogjátok el, és vigyétek el biztos őrizettel.“ 45 És odajutva, azonnal hozzáment, és mondta: „Mester! Mester!“És megcsókolta őt. 46 Azok pedig rátették kezeiket, és elfogták őt. 47 De egy az ott állók közül az ő szablyáját kivonva, a főpap szolgájához csapott, és levágta annak fülét. 48 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Mint egy rablóra, úgy jöttetek reám fegyverekkel és botokkal, hogy megfogjatok engem?! 49 Naponta nálatok voltam, a templomban tanítottam, és nem fogtatok el engem; de szükséges, hogy az Írások beteljesedjenek.“ 50 Akkor elhagyva őt, mindnyájan elfutottak. 51 Egy ifjú pedig követte őt, akinek testét csak egy gyolcsing takarta: elfogták őt is. 52 De ő otthagyva ingét, meztelenül elszaladt tőlük. 53 Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók. 54 Péter pedig távolról követte őt, be egészen a főpap udvaráig, és ott ült a szolgákkal, és melegedett a tűznél. 55 A főpapok pedig és az egész tanács bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találtak. 56 Mert sokan tettek ugyan hamis tanúbizonyságot ellene, de a bizonyságtételek nem voltak megegyezők. 57 Ekkor néhányan fölkeltek, és hamis vallomást tettek ellene, ezt mondták: 58 „Mi hallottuk, amikor ezt mondta: Én lerombolom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, amelyet nem kéz alkotott.“ 59 De még így sem egyezett vallomásuk. 60 Akkor a főpap odaállt középre, és megkérdezte Jézust: „Semmit sem felelsz? Miféle vallomást tesznek ezek ellened?“ 61 Ő pedig hallgatott, és semmit sem felelt. Ismét megkérdezte őt a főpap, és mondta neki: „Te vagy-e a Krisztus, az áldott Isten Fia?“ 62 Jézus pedig ezt mondta: „Én vagyok. És meglátjátok majd az Emberfiát a hatalomnak jobbján ülni és eljönni az ég felhőin.“ 63 A főpap pedig megszaggatva ruháit, ezt mondta: „Mi szükségünk van még tanúkra? 64 Hallátok a káromlást. Mi a véleményetek?“Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindnyájan. 65 És kezdték némelyek köpdösni, az arcát betakarni és ütlegelni és ezt mondani neki: „Most prófétálj!“A szolgák pedig arcul csapták őt. 66 Amint pedig Péter lent volt az udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül. 67 Meglátta Pétert, amint melegedett, rátekintett, és ezt mondta: „Te is a Názáreti Jézussal voltál!“ 68 Ő pedig tagadta, és azt mondta: „Nem ismerem s nem is értem, mit mondasz.“És kiment a tornácra; és a kakas megszólalt. 69 A szolgáló pedig meglátva őt, ismét mondani kezdte az ott állóknak: „Ez közülük való.“ 70 Ő pedig ismét tagadta. De kevés idő múlva az ott állók ismét mondták Péternek: „Bizony közülük való vagy, mert Galileából való vagy te is, és a beszéded is hasonló.“ 71 Ő pedig átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.“ 72 És másodszor is megszólalt a kakas. Ekkor Péternek eszébe jutott a beszéd, amelyet Jézus mondott neki: „Mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor megtagadsz engem.“És sírva fakadt.

15 Mindjárt reggel tanácsot tartottak a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanáccsal együtt. Azután Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak. **2** Pilátus pedig megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?“Ő pedig így felelt: „Te mondod.“ **3** És erősen vádolták őt a főpapok. **4** Pilátus pedig ismét megkérdezte őt: „Semmit sem felelsz? Íme, mennyi tanúbizonyságot szólnak ellened!“ **5** Jézus pedig semmit sem felelt, úgyhogy Pilátus elcsodálkozott. **6** Ünnepenként pedig egy foglyot szokott elbocsátani nekik, akit éppen óhajtottak. **7** Volt pedig egy Barabbás nevű fogoly, megkötöztetve azokkal a lázadókkal együtt, akik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek el. **8** A sokaság pedig kiáltva, kezdte kérni Pilátust arra, amit mindenkor megtett nekik. **9** Pilátus pedig ezt kérdezte tőlük: „Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?“– **10** mert tudta, hogy irigységből adták kezére a főpapok. **11** A főpapok azonban felizgatták a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássa el nekik. **12** Pilátus pedig ismét megkérdezte tőlük: „Mit akartok tehát, hogy cselekedjem azzal, akit a zsidók királyának mondotok?“ **13** És azok ismét kiáltottak: „Feszítsd meg!“ **14** Pilátus pedig ezt mondta nekik: „De mi rosszat cselekedett?“Azok pedig annál jobban kiáltottak: „Feszítsd meg!“ **15** Pilátus pedig eleget akarva tenni a sokaságnak, elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatva, kezükbe adta, hogy megfeszítsék. **16** A vitézek pedig elvitték őt az udvar belső részébe, ami az őrház, és összehívták az egész csapatot. **17** Bíborba öltöztették, és tövisből font koszorút tettek a fejére, **18** és elkezdték őt köszönteni: „Üdvözlégy, zsidók királya!“ **19** A fejét nádszállal verték, leköpdösték, és térdet hajtva tisztelték őt. **20** Mikor pedig kicsúfolták, levették róla a bíbor ruhát, és saját ruháiba öltöztették; és kivitték, hogy megfeszítsék. **21** Kényszerítettek egy mellettük elmenő embert, bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, Alexander és Rufusz atyját, hogy vigye a keresztjét. **22** Elvitték őt a Golgota nevű helyre, amely megmagyarázva azt jelenti: Koponya-hely, **23** és mirhás bort adtak neki inni; de ő nem fogadta el. **24** Ekkor keresztre feszítették, és elosztották ruháit, sorsot vetve azokra, hogy ki mit kapjon. **25** Három óra volt, amikor megfeszítették őt. **26** Az elítélésének oka pedig így volt föléje felírva: A ZSIDÓK KIRÁLYA. **27** Két rablót is megfeszítettek vele együtt, egyet jobb és egyet bal keze felől. **28** És így teljesedett be az Írás, amely azt mondja: „És bűnösök közé számlálták.“ **29** Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket hajtogatva és ezt mondva: „Hah! – te, aki lerontod a templomot, és három nap alatt fölépíted, **30** szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!“ **31** Hasonlóképpen a főpapok is, csúfolódva egymás között, az írástudókkal együtt ezt mondták: „Másokat megmentett, de magát nem bírja megmenteni. **32** A Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk.“Akiket vele feszítettek meg, azok is szidalmazták őt. **33** Amikor pedig hat óra lett, sötétség támadt az egész földön kilenc óráig. **34** És kilenc órakor Jézus hangosan felkiáltott és ezt mondta: „Elói, Elói! Lámá sabaktáni?“– ami megmagyarázva azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?“ **35** Néhányan pedig meghallva ezt az ott állók közül, ezt mondták: „Íme, Illést hívja.“ **36** Egy ember pedig odafutott, és egy szivacsot megtöltve ecettel, nádszálra tűzve, inni adott neki, és ezt mondta: „Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye!“ **37** Jézus pedig hangosan felkiáltva kibocsátotta lelkét. **38** Ekkor a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt. **39** Amikor pedig a százados, aki vele átellenben állt, látta, hogy így kiáltva bocsátotta ki lelkét, ezt mondta: „Bizony ez az ember Isten Fia volt!“ **40** Asszonyok is voltak ott, akik távolról nézték, és közöttük volt a magdalai Mária és Mária, a kis Jakabnak és Józsefnek anyja és Salómé, **41** akik amikor Galileában volt, akkor is követték őt, és szolgáltak neki; és sok más asszony, akik vele mentek fel Jeruzsálembe. **42** Amikor immár este lett, mivel péntek volt, azaz szombat előtt való nap, **43** eljött az arimátiai József, egy tisztességes tanácsbeli, aki maga is várta az Isten országát; bement bátran Pilátushoz, és elkérte Jézusnak testét. **44** Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt, ezért magához hívatta a századost, és megkérdezte tőle, hogy régen halt-e meg. **45** Amikor ezt megtudta a századostól, odaajándékozta a testet Józsefnek. **46** Ő pedig gyolcsot vásárolt, levette őt, begöngyölte a gyolcsba, és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklába volt kivágva; és követ hengerített a sírbolt szájára. **47** A magdalai Mária pedig és Mária, a József anyja nézték, hová helyezték őt.

16 Mikor pedig elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja és Salómé drága keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék őt. **2** Korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napkeltekor, **3** és ezt mondták maguk között: „Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról?“ **4** És odatekintve látták, hogy a kő el van hengerítve; pedig az felette nagy volt. **5** És bemenve a sírboltba, láttak egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve, és megrémültek. **6** Az pedig mondta nekik: „Ne féljetek! A Názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Föltámadott, nincsen itt. Íme, a hely, ahová őt helyezték. **7** De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és

Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.“ **8** Ekkor igen hamar kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek. **9** **(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott, megjelent először a magdalai Máriának, akiből hét ördögöt űzött ki. **10** Ő elment, és jelentette ezt azoknak, akik vele voltak, keseregtek és sírtak. **11** Amikor pedig ezek hallották, hogy él, és ő látta, nem hitték el. **12** Ezután pedig közülük kettőnek jelent meg más alakban, útközben, amikor a mezőre mentek. **13** Ezek is elmentek, és jelenték a többieknek, de nekik sem hittek. **14** Azután, amikor asztalnál ültek, megjelent magának a tizenegynek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik őt feltámadva látták, nem hittek. **15** Ezután ezt mondta nekik: „Menjetek el széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek. **16** Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik. **17** Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, **18** kígyókat vesznek föl, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak.“ **19** Az Úr Jézus pedig, miután ezeket mondta nekik, felvitetett a mennybe, és az Istennek jobbjára ült. **20** Azok pedig elmentek, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, és megerősítette az igét a jelek által, amelyek követték. Ámen!

Lukács

1 Mivel sokan kezdték már rendszeresen megírni azoknak az eseményeknek elbeszélését, amelyek nálunk beteljesedtek, **2** úgy, amint ránk hagyták azokat, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái voltak az igének, **3** jónak láttam magam is, aki eleitől fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rendszeresen írjak neked, jó Teofilus, **4** hogy megtudd azoknak a dolgoknak megbízhatóságát, amelyekre tanítottak. **5** Heródesnek, Júdea királyának idejében volt egy Zakariás nevű pap, az Abija rendjéből. Felesége pedig Áron leányai közül való volt, és annak neve: Erzsébet. **6** Mindketten igazak voltak Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr parancsolatai és rendelései szerint. **7** Nem volt nekik gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és mindketten már idős emberek voltak. **8** Történt pedig, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatot végzett Isten előtt, **9** a papi tiszt szokása szerint rá került a sor, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa a füstölőáldozatot. **10** A nép egész sokasága kint imádkozott a füstölőáldozat idején. **11** Neki pedig megjelent az Úr angyala, megállt a füstölőoltár jobb oldalán. **12** Láttára megrettent Zakariás, és félelem szállta meg. **13** Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatásra talált a te könyörgésed, és feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak. **14** Ő örömödre és vigasságodra lesz, és sokan fognak örülni születésének, **15** mert nagy lesz ő az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel. **16** És Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz. **17** És maga is Isten előtt fog járni Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez, és az engedetleneket az igazak lelkületére térítse, hogy az Úr számára felkészítse a népet.“ **18** Zakariás ezt mondta az angyalnak: „Miből tudhatom ezt meg? Mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős.“ **19** Az angyal így válaszolt neki: „Én vagyok Gábriel, aki Isten előtt állok. Ő küldött engem, hogy beszéljek veled, és ezt az örömhírt meghozzam neked. **20** Íme, megnémulsz, és nem szólhatsz addig a napig, amelyen ezek megtörténnek, mert nem hittél az én beszédemnek, amelyek majd beteljesednek a maguk idejében.“ **21** A nép pedig várta Zakariást, és csodálkozott, hogy a templomban késlekedik. **22** Amikor kijött, nem tudott szólni hozzájuk, és ebből megértették, hogy látomást látott a templomban, mert csak integetett nekik, és néma maradt. **23** És történt, hogy amikor leteltek szolgálatának napjai, elment haza. **24** E napok után felesége, Erzsébet fogant méhében, és öt hónapra elrejtőzött, és ezt mondta: **25** „Így cselekedett velem az Úr azokban a napokban, amelyekben rám tekintett, hogy elvegye szégyenemet az emberek előtt.“ **26** A hatodik hónapban Isten elküldte Gábriel angyalt Galileának Názáret nevű városába **27** egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfinak volt a jegyese. A szűznek Mária volt a neve. **28** És az angyal bement hozzá, és ezt mondta: „Üdvözlégy, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van!“ **29** Ő pedig megdöbbent ezekre a szavakra, és elgondolkozott, hogy milyen köszöntés ez. **30** Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél! **31** Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevezz Jézusnak. **32** Ő nagy lesz, és a Magasságos Fiának nevezik, és neki adja az Úr Isten Dávidnak, az Ő atyjának királyi székét. **33** És uralkodik a Jákób házán örökké, és az Ő királyságának nem lesz vége!“ **(aiōn g165)** **34** Mária ezt mondta az angyalnak: „Hogyan lesz ez, hiszen nincs férjem?“ **35** Így válaszolt neki az angyal: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért aki születik, Szentnek nevezik majd, Isten Fiának. **36** Íme, a te rokonod, Erzsébet is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapban van az, akit meddőnek mondtak, **37** mert Istennél semmi sem lehetetlen.“ **38** Mária ezt mondta: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen úgy, ahogy mondtad.“És akkor elment tőle az angyal. **39** Azokban a napokban útra kelt Mária, és nagy sietséggel a hegyvidékre, Júda egyik városába ment. **40** Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. **41** És történt, hogy amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, a magzat megmozdult méhében, és Erzsébet megtelt Szentlélekkel, **42** és hangosan felkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse. **43** De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? **44** Mert íme, amikor köszöntésed szava eljutott fülembe, a magzat ujjongva megmozdult méhemben. **45** És boldog az, aki hitt, mert beteljesednek azok, amiket az Úr neki mondott.“ **46** Akkor Mária ezt mondta: „Magasztalja az én lelkem az Urat, **47** és örvendez az én lelkem megtartó Istenemben. **48** Mert rátekintett szolgálóleányának alázatos állapotára, mert íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék. **49** Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas, és szent az ő neve. **50** És irgalma nemzedékről nemzedékre van azokon, akik őt félik. **51** Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottakat. **52** Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és felmagasztalta az alázatosokat. **53** Éhezőket látott el javakkal, és gazdagokat küldött el üresen. **54** Felkarolta Izraelnek, az ő szolgájának ügyét, mert megemlékezett irgalmasságáról **55** Ábrahám és

utódai iránt örökké – amint megmondta atyáinknak.“ **(aiōn g165)** **56** Mária Erzsébettel maradt három hónapig, aztán hazament. **57** Amikor eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült. **58** És meghallották szomszédai és rokonai, hogy az Úr kegyelmesen cselekedett vele, együtt örültek vele. **59** És történt a nyolcadik napon, eljöttek körülmetélni a gyermeket, és az ő atyja nevéről Zakariásnak akarták őt nevezni. **60** Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: „Nem, hanem János legyen a neve.“ **61** És ezt mondták neki: „De hiszen senki sincs rokonságodban, akit így hívnának.“ **62** És intettek atyjának, hogy hogyan akarja nevezni. **63** Ő pedig egy táblát kért, és ezt írta rá: „János a neve.“Erre mindenki elcsodálkozott. **64** És egyszerre megnyílt szája és nyelve, és beszélt, és áldotta Istent. **65** Félelem szállta meg a szomszédokat, és Júdea egész hegyvidékén elhíresztelték mindezeket. **66** Akik meghallották, szívükbe vették, és ezt mondták: „Vajon mi lesz ebből a gyermekből?“Az Úr keze vele volt. **67** Zakariás, az ő atyja megtelt Szentlélekkel, és így prófétált: **68** „Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az Ő népét, **69** és erős üdvözítőt támasztott nekünk az ő gyermekének, Dávidnak házában, **70** amint szólott a szent prófétáinak szája által örök időktől fogva, **(aiōn g165)** **71** hogy megszabadít ellenségeinktől, és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnek; **72** hogy irgalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal, és megemlékezzék az ő szent szövetségéről, **73** az esküről, amellyel megesküdött Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy megadja nekünk, **74** hogy megszabadulva ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk Neki, **75** szentségben és igazságban őelőtte életünk minden napján. **76** Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz, hogy útjait előkészítsd, **77** és az üdvösség ismeretére megtanítsd az ő népét a bűnök bocsánatával, **78** a mi Istenünknek nagy irgalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a naptámadat a magasságból, **79** hogy világítson azoknak, akik a halál árnyékában ülnek, és igazgassa lábunkat a békesség útjára.“ **80** A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, és a pusztában volt egészen addig a napig, amelyen nyilvánosan föl nem lépett Izraelben.

2 Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár parancsolatot adott ki, hogy írják össze az egész földet. **2** Ez az összeírás először akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. **3** Mindenki elment tehát a maga városába, hogy összeírják. **4** József is elment Galileából, Názáret városából Júdeába, Dávid városába, amelynek neve Betlehem, mivel Dávid házából és nemzetségéből való volt, **5** hogy összeírják Máriával, aki jegyese volt, és aki várandós volt. **6** És történt, amikor ott voltak, eljött szülésének ideje. **7** És megszülte elsőszülött fiát, és bepólyálta, és jászolba fektette, mert nem volt helyük a vendégfogadóban. **8** Pásztorok voltak azon a vidéken, akik kinn a mezőn tanyáztak, és éjszaka is őrködtek nyájuk mellett. **9** És íme, az Úr angyala hozzájuk jött, és az Úr dicsősége körülvette őket, és nagy félelem vett erőt rajtuk. **10** Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljetek! Íme, nagy örömöt hirdetek nektek, amely az egész népnek öröme lesz. **11** Mert Megtartó született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. **12** Ez pedig nektek a jel: egy kisgyermeket találtok bepólyálva feküdni a jászolban.“ **13** És hirtelen az angyallal mennyei seregek sokasága jelent meg, akik Istent dicsérték, és ezt mondták: **14** „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat!“ **15** És történt, hogy amikor elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok ezt mondták egymásnak: „Menjünk el egészen Betlehemig, és lássuk meg, ami történt, amit az Úr tudtul adott nekünk.“ **16** Elmentek azért nagy sietséggel, és megtalálták Máriát és Józsefet és a kisgyermeket, aki a jászolban feküdt. **17** Ezt látva elbeszélték azt, amit a gyermekről hallottak. **18** Mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak. **19** Mária pedig megőrizte, és szívében forgatta a hallottakat. **20** A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítették és dicsérték Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogy az megmondatott nekik. **21** Amikor a nyolc nap elmúlt, hogy a kisgyermeket körülmetéljék, Jézusnak nevezték, ahogy az angyal nevezte mielőtt még anyja méhében megfogant. **22** Amikor Mózes törvénye szerint leteltek Mária tisztulásának napjai, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak. **23** Ahogyan meg van írva az Úr törvényében, hogy minden elsőszülött fiú az Úrnak legyen szentelve, **24** és hogy áldozatot mutassanak be az Úr törvénye szerint: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát.“ **25** És íme, volt Jeruzsálemben egy ember, akinek a neve Simeon volt, és ez az ember igaz és istenfélő volt, és várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta. **26** Azt a kinyilatkoztatást kapta a Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát. **27** A Lélek indítására a templomba ment, és amikor a gyermek Jézust szülei bevitték, hogy érte a törvény előírása szerint cselekedjenek, **28** karjába vette, és áldotta Istent, és ezt mondta: **29** „Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat beszéded szerint békességben, **30** mert látták az én szemeim a te üdvösségedet, **31** amelyet

készítettél minden nép szeme láttára, **32** világosságul a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, Izraelnek dicsőségére.“ **33** József pedig és az ő anyja csodálkozott azokon, amiket őfelőle mondott. **34** És Simeon megáldotta őket, és ezt mondta Máriának, az ő anyjának: „Íme, ő sokak elbukására és felemelésére rendeltetett Izraelben, és jel lesz, amelynek sokan ellene mondanak, **35** még a te lelkedet is éles tőr járja majd át, hogy sok szív gondolata nyilvánvalóvá legyen.“ **36** Volt egy prófétanő is, Anna, Fánuel leánya, Áser nemzetségéből. Nagyon előrehaladott korú volt, hajadon kora után csak hét esztendeig élt férjével. **37** Már nyolcvannégy esztendeje özvegy volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal. **38** Ugyanabban az órában odalépett, hálát adott az Úrnak, és beszélt róla mindenkinek, akik Jeruzsálemben a megváltást várták. **39** Amikor mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, városukba, Názáretbe. **40** A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, megtelt bölcsességgel és az Isten kegyelme volt rajta. **41** Szülei évenként felmentek Jeruzsálembe húsvét ünnepére. **42** Amikor tizenkét esztendős lett, szintén fölmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. **43** Miután elteltek az ünnepnapok, hazaindultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt, de sem József, sem az anyja nem vette észre. **44** Azt gondolták, hogy az útitársaik között van. Egynapi járóföldet mentek, és akkor kezdték keresni a rokonok és ismerősök között. **45** Amikor nem találták, visszamentek Jeruzsálembe, hogy megkeressék. **46** És történt, hogy harmadnapra találták meg a templomban, a tanítómesterek között ülve, amint hallgatta és kérdezgette őket. **47** Mindnyájan, akik őt hallgatták, elcsodálkoztak értelmén és feleletein. **48** Amikor szülei meglátták, elcsodálkoztak, és anyja ezt mondta neki: „Fiam, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én nagy bánattal kerestünk téged.“ **49** Ő pedig ezt mondta nekik: „Miért kerestetek engem? Vagy nem tudjátok, hogy nekem az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom?“ **50** De ők nem értették, amit mondott nekik. **51** Jézus ezután elment velük Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja szívében megőrizte mindezeket. **52** Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben és az Isten és emberek előtti kedvességben.

3 Tibérius császár uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, amikor Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes fejedelme Heródes volt, Iturea, Trakhónitisz tartományának pedig negyedes fejedelme az ő testvére, Fülöp volt, Abiléné negyedes fejedelme pedig Lüszániász volt. **2** Annás és Kajafás főpapsága idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában. **3** Az elment a Jordán mellett lévő tartományokba, prédikálva a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, **4** ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében, aki ezt mondja: „Kiáltó szava szól a pusztában: Készítsétek el az Úrnak útját, egyengessétek ösvényeit. **5** Minden szakadékot töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, ami egyenetlen, legyen egyenessé, és a göröngyös simává, **6** és meglátja minden halandó Isten szabadítását.“ **7** Ezt mondta tehát a sokaságnak, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelje: „Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy a közelgő harag elől elmeneküljetek? **8** Teremjetek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak. **9** A fejsze pedig már ott van a fák gyökerén: kivágnak, és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt.“ **10** A sokaság megkérdezte tőle: „Mit cselekedjünk tehát?“ **11** Ő így felelt nekik: „Akinek két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék.“ **12** És eljöttek a vámszedők is, hogy megkeresztelkedjenek, és ezt mondták neki: „Mester, mit cselekedjünk?“ **13** Ő pedig nekik ezt mondta: „Semmi többet ne követeljetek, mint amennyi ki van szabva.“ **14** És megkérdezték őt a katonák is. „Hát mi mit cselekedjünk?“Nekik ezt felelte: „Senkit ne bántalmazzatok, ne zsaroljatok, és elégedjetek meg zsoldotokkal.“ **15** Amikor a nép várt, szívükben azon gondolkoztak, hogy vajon nem János-e a Krisztus? **16** János így válaszolt mindenkinek: „Én ugyan vízzel keresztellek titeket, de eljön, aki nálam erősebb, és nem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket. **17** Szórólapátja a kezében van, és megtisztítja szérűjét, és a gabonát a csűrébe gyűjti, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“ **18** Még sok egyébre is intette őket, és hirdette az evangéliumot a népnek. **19** Amikor pedig Heródest, a negyedes fejedelmet megfeddte Heródiásért, testvérének, Fülöpnek feleségéért és minden gonosz tettéért, amiket Heródes cselekedett, **20** ő még mindezt azzal tetézte, hogy Jánost tömlöcbe vetette. **21** Történt pedig, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég, **22** és leszállt rá a Szentlélek testi formában, mint egy galamb, és szózat jött a mennyből: „Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm!“ **23** Jézus mintegy harmincesztendős volt, amikor tanítani kezdett, aki, amint állították, József fia volt, ő pedig Élié; **24** ez

Mattáté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannájé, ez Józsefé, **25** ez Mattatiásé, ez Ámósé, ez Náhumé, ez Heszlié, ez Naggaié, **26** ez Mahaté, ez Mattatiásé, ez Simeié, ez Józseké, ez Jódáé; **27** ez Jóhánáné, ez Résáé, ez Zerubbábelé, ez Sealtielé, ez Nérié, **28** ez Melkié, ez Addié, ez Kószámé, ez Elmadámé, ez Éré; **29** ez Józusé, ez Eliézeré, ez Jórimé, ez Mattáté, ez Lévié, **30** ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez Jónámé, ez Eljákimé; **31** ez Meleáé, ez Mennáé, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, **32** ez Isaié, ez Óbédé, ez Bóázé, ez Szalmóné, ez Nahsóné, **33** ez Aminádábé, ez Adminé, ez Arnié, ez Heszróné, ez Fáreszé, ez Júdáé, **34** ez Jákóbé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Táréé, ez Náhoré, **35** ez Szerugé, ezt Reué, ez Pelegé, ez Héberé, ez Selahé, **36** ez Kénáné, ez Arpaksádé, ez Sémé, ez Nóéé, ez Lámeké; **37** ez Metusélahé, ez Hénóké, ez Járedé, ez Mahalalélé, ez Kénáné, **38** ez Enósé, ez Sété, ez Ádámé; ez pedig Istené.

4 Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában volt **2** negyven napig, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de amikor azok elmúltak, megéhezett. **3** És az ördög ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.“ **4** Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva, hogy »nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével.«“ **5** Majd felvitte őt az ördög egy nagy, magas hegyre, megmutatta neki egy szempillantás alatt a föld minden országát, **6** és ezt mondta neki: „Neked adom mindezt a hatalmat és ezek dicsőségét, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. **7** Azért, ha engem imádsz, mindez a tied lesz.“ **8** Jézus így válaszolt neki: „Távozz tőlem, sátán! Meg van írva: »Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«“ **9** Aztán Jeruzsálembe vitte őt, és a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magad innen, **10** mert meg van írva: »Az ő angyalainak megparancsolta, hogy őrizzenek téged, **11** és tenyerükön hordozzanak, hogy kőbe ne üsd lábadat.«“ **12** Jézus így válaszolt neki: „Megmondatott: »Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!«“ **13** Amikor az ördög minden kísértést elvégzett, eltávozott tőle egy időre. **14** Jézus visszatért a Lélek erejével Galileába, és híre ment az egész környéken. **15** Tanított a zsinagógáikban, és mindenki dicsőítette. **16** Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint szombatnapon a zsinagógába ment, és felállt felolvasni. **17** Ézsaiás próféta könyvét adták neki, és amikor kinyitotta a könyvet, felkereste azt a helyet, ahol ez volt megírva: **18** „Az Úr Lelke van rajtam, mert felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a megtört szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a vakoknak szemük megnyílását, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, **19** hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét!“ **20** És behajtva a könyvet, visszaadta a szolgának, és leült. A zsinagógában mindenkinek a szeme rajta függött. **21** Ő pedig így szólt hozzájuk: „Ma teljesedett be ez az Írás fületek hallatára!“ **22** És mindnyájan bizonyságot tettek róla, és álmélkodtak a kegyelem igéin, amelyek ajkáról fakadtak, és ezt mondták: „Nem József fia ez?“ **23** Ő ezt mondta nekik: „Bizonyára azt a közmondást mondjátok nekem: Orvos, gyógyítsd meg magad! Amit hallottunk, hogy Kapernaumban történt, itt a te házadban is cselekedd meg!“ **24** Majd így folytatta: „Bizony mondom nektek, hogy egy próféta sem elfogadott a maga hazájában. **25** Igazán mondom nektek: Illés idejében sok özvegyasszony volt Izraelben, amikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt zárva, úgyhogy az egész tartományban nagy éhség volt, **26** és közülük senkihez sem küldetett Illés, csak a szidóni Sareptába az özvegyasszonyhoz. **27** Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izraelben, de azok közül egy sem tisztult meg, csak a szír Naamán.“ **28** Ennek hallatán harag töltött el mindenkit a zsinagógában. **29** Felkeltek, kiűzték őt a városon kívül, és annak a hegynek a szélére vitték, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák. **30** Ő azonban átment közöttük, és eltávozott. **31** Elment Kapernaumba, Galilea városába, és tanította őket szombatnapon. **32** Azok csodálkoztak a tanításán, mert szavának hatalma volt. **33** A zsinagógában pedig volt egy tisztátalan ördögi lélektől megszállt ember, aki fennhangon így kiáltott: **34** „Mi közünk hozzád názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket. Ismerlek téged, hogy ki vagy: az Isten Szentje!“ **35** Jézus rászólt: „Némulj meg, és menj ki belőle!“És az ördög középre vetette, kiment belőle, és nem ártott neki semmit. **36** Mindnyájukat félelem szállta meg, és így szóltak egymáshoz: „Milyen beszéd ez, hogy hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek?“ **37** És elterjedt a híre mindenütt a környéken. **38** A zsinagógából eltávozva Simon házába ment. Simon anyósa pedig nagy lázban feküdt, és szóltak neki érdekében. **39** Jézus mellé állt, ráparancsolt a lázra, és az elhagyta őt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik. **40** Napnyugtakor mindenki hozzá vitte különféle bajban szenvedő betegét, ő pedig mindegyikre rátette kezét, meggyógyította őket. **41** Sokakból ördögök is kimentek, és ezt kiáltozták: „Te vagy a Krisztus, az Isten Fia!“De ő rájuk parancsolt, nem engedte őket szólni, mivel tudták, hogy ő a Krisztus. **42** Napfölkeltekor elindult, és egy

puszta helyre ment. De a sokaság megkereste őt, hozzá mentek, marasztalták, hogy ne menjen el tőlük. **43** Ő pedig ezt mondta nekik: „Más városokban is hirdetnem kell Isten országát, mert ez a küldetésem.“ **44** És prédikált Galilea zsinagógáiban.

5 Történt, hogy amikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa Isten beszédét, ő a Genezáret-tónál állt, **2** és látott két hajót állni a vízen. A halászok pedig, miután azokból kiszálltak, a hálóikat mosták. **3** Beszállt az egyik hajóba, amely Simoné volt, és kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól. Amikor leült, a hajóból tanította a sokaságot. **4** Miután befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!“ **5** Simon így felelt: „Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit, de a te parancsodra kivetem a hálót.“ **6** Amikor ezt megtették, a halaknak olyan sokaságát kerítették be, hogy szakadozott a hálójuk. **7** Ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok odamentek, és megtöltötték mind a két hajót annyira, hogy csaknem elsüllyedtek. **8** Amikor ezt Simon Péter látta, Jézus lába elé borult, és ezt mondta: „Eredj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!“ **9** Mert félelem fogta el őt és mindazokat, aki vele voltak, a halfogás miatt. **10** Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simonnak társai voltak. Jézus ezt mondta Simonnak: „Ne félj, mostantól fogva embereket fogsz.“ **11** És a hajókat a szárazra vonták, elhagyták mindenüket, és követték őt. **12** Történt, hogy amikor az egyik városban volt, íme, volt ott egy leprával borított ember, és amikor meglátta Jézust, arcra borulva kérte őt, és ezt mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem!“ **13** Jézus pedig kinyújtotta kezét, megérintette őt, és ezt mondta: „Akarom, tisztulj meg!“És azonnal letisztult róla a lepra. **14** És megparancsolta neki, hogy ezt senkinek se mondja el, hanem: „Menj el, mutasd meg magad a papnak, és vigyél áldozatot megtisztulásodért, amint Mózes megparancsolta, bizonyságul nekik.“ **15** De a hír annál jobban elterjedt róla, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy őt hallgassák, és hogy meggyógyítsa betegségüket. **16** Ő azonban félrevonult a pusztába, és imádkozott. **17** És történt egy napon, hogy tanított, és ott ültek a farizeusok és a törvénytudók, akik Galileának és Júdeának falvaiból és Jeruzsálemből jöttek, az Úr hatalma volt vele, hogy gyógyítson. **18** És íme, férfiak ágyon hoztak egy embert, aki béna volt, és igyekezték bevinni és elé tenni. **19** A sokaság miatt azonban nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át bocsátották le ágyastól a középre, Jézus elé. **20** Ő pedig látva hitüket, így szólt: „Ember, megbocsátattak neked a te bűneid!“ **21** Az írástudók és farizeusok elkezdtek tanakodni: „Kicsoda ez, aki ilyen káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül Isten?“ **22** Jézus felismerte gondolataikat, ezt mondta nekik: „Miért tanakodtok szívetekben? **23** Mi könnyebb, azt mondani: megbocsátattak neked a te bűneid, vagy azt mondani: kelj fel és járj? **24** Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket (ezt mondta a bénának): Neked mondom, kelj fel, vedd fel az ágyadat, eredj haza!“ **25** És az szemük láttára felkelt, felvette, amin feküdt, és elment haza, dicsőítve Istent. **26** Ámulat fogta el mindnyájukat, dicsőítették Istent, és megteltek félelemmel, és ezt mondták: „Bizony csodálatos dolgokat láttunk ma!“ **27** Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült, és ezt mondta neki: „Kövess engem!“ **28** Az otthagyva mindent, felkelt, és követte őt. **29** És Lévi nagy vendégséget készített neki házában. Vámosoknak és másoknak sokasága volt ott, akik velük együtt asztalhoz telepedtek. **30** Az írástudók és farizeusok pedig zúgolódtak, és a tanítványainak ezt mondták: „Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?“ **31** Jézus így válaszolt nekik: „Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. **32** Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam megtérésre, hanem a bűnösöket.“ **33** Azok pedig ezt mondták neki: „Mi az oka, hogy János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, hasonlóképpen a farizeusoké is, a te tanítványaid pedig esznek és isznak?“ **34** Ő pedig ezt mondta nekik: „Rávehetitek-e a lakodalmasokat, hogy böjtöljenek, míg velük van a vőlegény? **35** De jönnek majd napok, amikor a vőlegény elvétetik tőlük, és akkor azokban a napokban böjtölnek majd.“ **36** Egy példázatot is mondott nekik: „Senki sem tép ki új ruhából foltot, hogy a régi ruhára varrja, mert így az újat is eltépi, és nem is illene a régi ruhához az új folt. **37** És senki sem tölti az új bort régi tömlőbe, mert az új bor kiszakítja a tömlőket, és a bor kiömlik, és a tömlők is tönkremennek. **38** Hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és akkor mindkettő megmarad. **39** Aki pedig óbort iszik, az nem kíván újat, mert azt mondja: Jobb az ó.“

6 Történt pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy vetések között ment át, és az ő tanítványai kalászokat tépdestek, és azokat kezükkel kimorzsolvaették. **2** Némelyek pedig a farizeusok közül ezt mondták nekik: „Miért cselekszitek azt, amit szombatnapon nem szabad cselekedni?“ **3** Jézus így válaszolt nekik: „Nem

olvastátok, hogy mit cselekedett Dávid, amikor megéhezett, és azok is, akik vele voltak? 4 Bement az Úr házába, és elvette a szent kenyereket, és evett, és adott azoknak is, akik vele voltak, pedig azokat nem lett volna szabad megenni, csak a papoknak.“ 5 Így szólt hozzájuk: „Az Emberfia ura a szombatnak is.“ 6 Történt egy másik szombaton, hogy a zsinagógába ment, és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt. 7 Az írástudók és farizeusok leselkedtek utána, hogy vajon gyógyít-e szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene. 8 Ő pedig ismerve gondolataikat, ezt mondta a béna kezű embernek: „Kelj fel, és állj középre!“Az felkelt, és középre állt. 9 Jézus ezt mondta nekik: „Valamit kérdezek tőletek: Szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni, életet megmenteni vagy elpusztítani?“ 10 Végignézett rajtuk, és így szólt hozzá: „Nyújtsd ki a kezedet!“Az pedig úgy tett, és a keze olyan éppé lett, mint a másik. 11 Azokat pedig esztelen düh szállta meg, és arról beszélgettek, hogy mit tegyenek Jézussal. 12 Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát Istenhez imádkozva töltötte el. 13 Amikor megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak nevezett el. 14 Simont, akit Péternek nevezett, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant, 15 Mátét, Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát és Simont, akit Zélótának neveztek, 16 Júdást, a Jakab fiát és Iskáriótest, aki árulóvá lett. 17 Aztán lement velük, megállt a síkságon, és vele együtt tanítványainak sokasága és a nép nagy tömege egész Júdeából és Jeruzsálemből, és Tírusnak és Szidónnak tengermellékéről. Ezek azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyítsa őket betegségeikből. 18 Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak. 19 Az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított. 20 Ő pedig tanítványaira nézett, és ezt mondta: „Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek Isten országa. 21 Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert megelégíttettek. Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok. 22 Boldogok lesztek, amikor gyűlölnek titeket az emberek, és kiközösítenek, és szidalmaznak titeket, és kitörlik neveteket, mint gonosz nevet az Emberfiáért. 23 Örüljetek azon a napon, és örvendezzetek, mert íme, jutalmatok bőséges lesz a mennyben, hiszen hasonlóképpen cselekedtek a prófétákkal az ő atyáik. 24 De jaj nektek, gazdagok, mert megkaptátok már vigasztalásotokat. 25 Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni fogtok. Jaj nektek, akik most nevettek, mert sírni és jajgatni fogtok. 26 Jaj nektek, amikor minden ember jót mond rólatok, mert éppen így cselekedtek a hamis prófétákkal az ő atyáik. 27 „Nektek azonban, akik engem hallgattok, ezt mondom: Szeressétek ellenségeiteket, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek. 28 Áldjátok azokat, aki titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik titeket bántalmaznak. 29 Aki egyik arcodat megüti, annak fordítsd oda a másikat is. Aki felsőruhádat elveszi, attól alsóruhádat se tagadd meg. 30 Mindenkinek, aki kér tőled, annak adj, és attól, aki elveszi a tiédet, ne kérd vissza. 31 És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is úgy cselekedjetek azokkal. 32 Ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, milyen jót tettetek? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik. 33 És ha csak azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, mi jót tettetek? 34 És ha csak azoknak adtok kölcsön, akiktől remélitek, hogy visszakapjátok, mi jót tettetek? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza. 35 Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek jót, és adjatok kölcsön, érte semmit sem várva, és a ti jutalmatok sok lesz, és a magasságos Isten fiai lesztek, mert ő is jóságos a hálátlanokhoz és gonoszokhoz. 36 Legyetek azért irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas. 37 „Ne ítéljetek, hogy meg ne ítéljenek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak. 38 Adjatok, és adnak majd nektek is: jó, megnyomott, megrázott, színig telt mértékkel adnak öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek nektek, amellyel ti is mértek.“ 39 Példázatot is mondott nekik: „Vajon a vak vezethet-e világtalant? Nem esnek-e mindketten a verembe? 40 Nem különb a tanítvány az ő mesterénél. Csak ha mindent megtanult, akkor lesz olyan, mint a mestere. 41 Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, ami a te saját szemedben van, nem veszed észre? 42 Hogyan mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vegyem ki a szálkát a te szemedből, holott a te szemedben lévő gerendát nem látod? Te képmutató, vedd ki először a gerendát a te szemedből, és azután gondolj arra, hogy kivedd a szálkát, amely a te atyádfia szemében van. 43 „Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem. És nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem. 44 Mert minden fát saját gyümölcséről lehet megismerni. Mert tövisről nem szednek fügét, sem a szederről nem szednek szőlőt. 45 A jó ember szívének jó kincseiből hoz elő jót. A gonosz ember pedig szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. 46 Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek azt, amit mondok? 47 „Ha valaki hozzám jön, és hallgatja az én beszédemet, és azokat megtartja, megmondom, kihez hasonló. 48 Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leásott, és mélyre hatolt, és

kősziklára alapozott: amikor aztán jött az árvíz, beleütközött az áradat abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta, mert kősziklára épült. **49** Aki pedig hallgatja beszédemet, de nem tartja meg, az hasonló ahhoz az emberhez, aki csak a földre építette házát fundamentum nélkül: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott, és romhalmazzá lett."

7 Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, Kapernaumba ment. **2** Egy századosnak volt egy szolgája, aki annál nagy becsben volt, igen rosszul lett, és már halálán volt. **3** Amikor hallott Jézusról, hozzá küldte a zsidók véneit, és kérte, hogy jöjjön el, és gyógyítsa meg a szolgáját. **4** Azok pedig elmentek, és nagyon kérték őt: „Méltó, hogy megtedd neki. **5** Mert szereti a mi népünket, és a zsinagógát is ő építtette nekünk." **6** Jézus tehát elment velük. Amikor azonban már nem messze volt a háztól, a százados eléje küldte néhány jó barátját, és ezt üzente neki: „Uram, ne fáraszd magad, mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, **7** de magamat sem tartom érdemesnek arra, hogy hozzád menjek. Hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. **8** Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és katonák szolgálnak alattam. És ha az egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a másiknak: Jöjj ide, eljön, és ha a szolgámnak szólok: Tedd ezt, megteszi." **9** Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz: „Mondom nektek, ekkora hitet Izraelben sem találtam!" **10** És a küldöttek visszatértek a házhoz, és a beteg szolgát már egészségben találták. **11** Történt másnap, hogy egy Nain nevű városba ment, és vele mentek tanítványai és nagy sokaság. **12** Amikor a város kapujához közeledtek, íme, egy halottat hoztak ki, anyjának egyetlen fiát, az asszony pedig özvegy volt. A városból nagy sokaság volt vele. **13** Amikor az Úr meglátta, megkönyörült rajta, és ezt mondta neki: „Ne sírj!" **14** És odament, megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak. Ő pedig így szólt: „Ifjú, neked mondom, kelj föl!" **15** Erre felült a halott, és elkezdett beszélni. Ő pedig átadta anyjának. **16** Félelem fogta el mindnyájukat, és dicsőítették Istent, és ezt mondták: „Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét." **17** És elterjedt híre egész Júdeában és a környező tartományokban. **18** Jánosnak mindezeket elmondták tanítványai. És János magához hívatott kettőt tanítványai közül. **19** Elküldte őket Jézushoz, és ezt kérdeztette: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" **20** Amikor azért azok a férfiak hozzá mentek, ezt mondták: „Keresztelő János küldött minket hozzád, és kérdezteti: te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?" **21** Abban az órában sokakat meggyógyított betegségekből, bajokból és gonosz lelkektől, és sok vaknak adta vissza szeme világát. **22** Jézus így válaszolt nekik: „Menjetek el, mondjátok meg Jánosnak, amit láttatok és hallottatok, hogy a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegénynek az evangélium hirdettetik. **23** És boldog, aki nem botránkozik meg énbennem." **24** Amikor elmentek János követei, elkezdett beszélni a sokaságnak Jánosról: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Szélingatta nádszálat? **25** Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhába öltözött embert? Íme, akik drága öltözetben és bőségben élnek, a királyi palotákban vannak. **26** Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Bizony mondom nektek, még prófétánál is nagyobbat. **27** Ő az, akiről meg van írva: »Íme, elküldöm követemet előtted, aki elkészíti neked az utat.« **28** Mert mondom nektek, hogy azok között, akik asszonytól születtek, senki sincs nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb Isten országában, nagyobb nála." **29** Amikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők is, igazat adtak Istennek, és megkeresztelkedtek a János keresztségével; **30** a farizeusok és a törvénytudók azonban Isten rájuk vonatkozó szándékát elutasították, és nem keresztelkedtek meg nála. **31** És ezt mondta az Úr: „Kihez hasonlítsam ennek a nemzedéknek tagjait? Kihez hasonlók? **32** Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik ezt kiáltják egymásnak: »Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót énekeltünk, és nem sírtatok.« **33** Mert eljött Keresztelő János, aki kenyeret nem eszik, bort nem iszik, és ezt mondjátok: Ördög van benne. **34** Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és borivó ember, vámszedők és bűnösök barátja. **35** És igazolódott minden gyermekében az ő bölcsessége." **36** Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék vele. Ezért bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett. **37** És íme, a városban volt egy bűnös asszony, aki megtudta, hogy ő a farizeus házában asztalhoz telepedett, egy alabástromedényben drága kenetet hozott. **38** Megállt hátul az ő lábánál sírva, könnyeivel kezdte öntözni lábait, és hajával törölte meg, és csókolgatta lábait, és megkente a drága kenettel. **39** Amikor látta ezt a farizeus, aki őt meghívta, ezt mondta magában: „Ha ő próféta volna, tudná, hogy ki és miféle asszony az, aki megérintette, tudná, hogy bűnös." **40** Ekkor megszólalt Jézus és ezt mondta neki: „Simon, van valami mondanivalóm neked."Az így szólt: „Mester, mondjad." **41** „Egy hitelezőnek két adósa volt. Az egyik adós volt ötszáz dénárral, a másik pedig ötvennel. **42** És amikor nem volt nekik miből megadniuk, mind a

kettőnek elengedte. Akkor a kettő közül, mondd meg, melyik szereti őt jobban?“ **43** Simon így válaszolt: „Azt gondolom, hogy az, akinek többet engedett el.“És Jézus ezt mondta neki: „Helyesen ítéltél“, **44** és az asszonyhoz fordulva ezt mondta Simonnak: „Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házadba, lábamnak vizet nem adtál, ő pedig könnyeivel öntözte lábaimat, és hajával törölte meg. **45** Engem meg nem csókoltál, ő mióta bejöttem, nem szűnt meg lábaimat csókolgatni. **46** Olajjal fejemet nem kented meg, ő pedig drága kenettel kente meg lábaimat. **47** Ezért mondom neked: Neki sok bűne bocsáttatott meg, mert nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatik meg, az kevésbé szeret.“ **48** Így szólt az asszonyhoz: „Megbocsáttattak neked a te bűneid!“ **49** És akik együtt ültek vele az asztalnál, elkezdték kérdezgetni egymás között: „Kicsoda ez, hogy a bűnöket is megbocsátja?“ **50** Ő pedig így szólt az asszonyhoz: „A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!“

8 Történt ezután, hogy városról városra és faluról falura járt, és prédikálta és hirdette Isten országát, és vele volt a tizenkettő, **2** és néhány asszony is, akiket gonosz lelkektől és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveznek, akiből hét ördög ment ki, **3** és Johanna, Kuzának, Heródes egyik főemberének a felesége és Zsuzsanna és sokan mások, akik vagyonukból szolgáltak neki. **4** Amikor nagy sokaság gyűlt egybe, azokból is, akik a városokból mentek hozzá, ezt a példázatot mondta nekik: **5** „Kiment a magvető, hogy elvesse vetőmagját. Magvetés közben némelyik az útfélre esett, és eltaposták, és az ég madarai megették. **6** Némelyik sziklára esett, és amikor kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége. **7** Némelyik tövisek közé esett, és a tövisek velük együtt növekedve megfojtották azt. **8** Némelyik pedig jó földbe esett, és amikor kikelt, százszoros termést hozott.“Amikor ezt mondta, felkiáltott: „Akinek van füle a hallásra, hallja!“ **9** Megkérdezték tőle tanítványai: „Mit jelent ez a példázat?“ **10** Ő ezt mondta nekik: „Nektek megadatott, hogy értsétek Isten országának titkait, a többieknek azonban példázatokban adatik, »hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek.« **11** A példázat pedig ez: A mag Isten beszéde. **12** Az útfélre esettek azok, akik meghallgatták, de aztán eljön az ördög, és kikapja szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek. **13** A sziklára esettek azok, akik amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem ver bennük gyökeret, egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elpártolnak. **14** A tövisek közé esettek azok, akik meghallgatták, de amikor elmentek, az élet gondja és gazdagsága és gyönyörűsége megfojtja azt, és termést nem hoznak. **15** Akiknél pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és termést hoznak állhatatossággal. **16** „Aki gyertyát gyújt, nem takarja le azt egy edénnyel, ágy alá sem rejti, hanem gyertyatartóba teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. **17** Mert nincs olyan titok, amely nyilvánvalóvá ne lenne, és nincs olyan rejtett dolog, amely ki ne tudódnék, és világosságra ne jönne. **18** Vigyázzatok azért, hogyan hallgatjátok, mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amiről azt gondolja, hogy az övé.“ **19** Odamentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak hozzájutni a sokaság miatt. **20** Ezért tudtára adták neki: „A te anyád és testvéreid kint állnak, téged akarnak látni.“ **21** Ő azonban így válaszolt nekik: „Az én anyám és testvéreim azok, akik Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt.“ **22** Történt egy napon, hogy hajóba szállt tanítványaival, és ezt mondta nekik: „Menjünk át a tó túlsó partjára.“És elindultak. **23** Hajózásuk közben elszenderedett. Ekkor szélvész csapott le a tóra, és megrémültek, és veszélyben voltak. **24** Hozzá mentek, felkeltették, és ezt mondták: „Mester, Mester, elveszünk!“Ő pedig felkelt, rászólt a szélre és a hullámokra, mire azok elültek, és csend lett. **25** És ezt mondta nekik: „Hol van a ti hitetek?“Ők pedig félelemmel és csodálkozással ezt mondták egymásnak: „Ugyan kicsoda ez, hogy a szélnek és víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?“ **26** Aztán áthajóztak a gadaraiak földjére, amely Galileával átellenben van. **27** Amikor kiment a partra, egy ember jött elé a városból, akiben ördögök voltak. Régóta nem viselt ruhát, s házban sem lakott, hanem csak sírboltokban. **28** Amikor meglátta Jézust, felkiáltott, lába elé borult, és hangosan ezt mondta: „Mi közöm hozzád, Jézus, a felséges Isten Fia? Kérlek téged, ne gyötörj engem!“ **29** Azt parancsolta ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki ebből az emberből. Mert már régóta hatalmában tartotta, ezért láncokkal és bilincsekkel megkötözve őrizték, de ő elszakította kötelékeit, az ördög pedig a pusztába űzte. **30** Jézus megkérdezte: „Mi a neved?“Az így felelt: „Légió“, mert sok ördög ment bele. **31** És kérték őt, hogy ne parancsolja őket vissza az alvilágba. **(Abyssos g12)** **32** Volt pedig ott egy disznócsorda, amely a hegyen legelészett, és kérték őt, hogy engedje meg nekik, hogy azokban menjenek. **33** Miután kimentek az ördögök az emberből, és bementek a disznókba, a csorda a meredekről a tóba rohant, és megfulladt. **34** Amikor a pásztorok látták, mi történt, elfutottak, és hírét vitték a városba és a falvakba. **35** Kimentek az emberek megnézni, mi történt, és Jézushoz mentek, és ott találták azt az embert, akiből az ördögök kimentek, amint felöltözve és ép elmével

ült Jézus lábainál, és nagyon megijedtek. **36** Akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg az a megszállott. **37** Ekkor a Gadara vidékének egész népe arra kérte, hogy menjen el onnan, mert nagyon féltek. Ő pedig hajóra szállt, és visszatért. **38** Az az ember, akiből az ördögök kimentek, arra kérte, hogy vele lehessen. De Jézus elküldte őt, és ezt mondta neki: **39** „Térj vissza házadhoz, és beszéld el, milyen nagy dolgokat tett Isten veled.“Elment azért, és hirdette az egész városban, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus. **40** És történt, amikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadta, mert mindnyájan várták. **41** És íme, jött egy Jairus nevű ember, aki a zsinagóga elöljárója volt, és Jézus lábai elé borult, és kérte, hogy menjen el házába, **42** mert egyetlen, mintegy tizenkét esztendős leánya halálán volt. Miközben ment, a sokaság szorongatta. **43** És egy asszony, aki tizenkét esztendő óta vérfolyásos volt, és bár minden vagyonát orvosokra költötte, senki sem tudta meggyógyítani. **44** Hátulról hozzálépett, megérintette ruhájának szegélyét, és azonnal elállt a vérfolyása. **45** Jézus ezt mondta: „Ki az, aki megérintett?“Amikor mindnyájan tagadták, Péter, és akik vele voltak így szóltak: „Mester, a sokaság szorongat és lökdös téged, és te azt mondod: ki az, aki megérintett engem?“ **46** De Jézus ezt mondta: „Valaki megérintett engem, mert észrevettem, hogy erő árad ki belőlem.“ **47** Amikor pedig látta az asszony, hogy nem maradt titokban, reszketve előjött, eléje borult, és elbeszélte az egész sokaság előtt, hogy miért érintette őt, és hogy azonnal meggyógyult. **48** Jézus pedig ezt mondta neki: „Bízzál, leányom, a te hited megtartott téged, eredj el békességgel!“ **49** Még beszélt, amikor eljött egy ember a zsinagógai elöljáró házából, és ezt mondta: „Meghalt a leányod, ne fáraszd a Mestert!“ **50** Amikor Jézus ezt hallotta, ezt mondta neki: „Ne félj, csak higgy, és meggyógyul.“ **51** Bemenve a házba, senkit sem engedett be, csak Pétert, Jakabot és Jánost és a leány atyját és anyját. **52** Mindnyájan sírtak, és gyászolták. Ő pedig ezt mondta: „Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik.“ **53** Erre kinevették, mert tudták, hogy meghalt. **54** Ekkor mindenkit kiküldött, megfogta a leány kezét, és kiáltott: „Leányom, kelj fel!“ **55** Ekkor visszatért abba a lélek, azonnal felkelt, és ő megparancsolta, hogy adjanak neki enni. **56** És álmélkodtak annak szülei, de ő megparancsolta, hogy senkinek se mondják el, ami történt.

9 Miután összehívta Jézus tizenkét tanítványát, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és betegségek gyógyítására is. **2** Aztán elküldte őket, hogy prédikálják Isten országát, és betegeket gyógyítsanak. **3** Ezt mondta nekik: „Semmit ne vigyetek az útra, se botot, se táskát, se kenyeret, se pénzt, két-két ruhátok se legyen. **4** Amelyik házba bementek, ott maradjatok, és onnan induljatok tovább. **5** Ha nem fogadnak be titeket, amikor kimentek abból a városból, még a port is verjétek le lábatokról, bizonyságul ellenük.“ **6** Azok tehát útra keltek, bejárták a falvakat, hirdették az evangéliumot, és gyógyítottak mindenütt. **7** Heródes, a negyedes fejedelem meghallotta mindazt, ami történt, és zavarban volt, mert némelyek azt mondták, hogy János támadt fel a halálból. **8** Mások szerint Illés jelent meg, ismét mások pedig, hogy a próféták közül támadt fel valaki. **9** Heródes ezt mondta: „Jánost lefejeztettem, kicsoda hát ez, akiről én ilyen dolgokat hallok?“És látni akarta őt. **10** Amikor visszatértek, az apostolok elbeszéltek neki mindent, amit cselekedtek. Akkor maga mellé vette őket, és elvonult velük egy magányos helyre, egy Bétsaida nevű városba. **11** Amikor a sokaság ezt megtudta, követte őt, és ő örömmel fogadta őket, Isten országáról beszélt nekik, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat meggyógyította. **12** Amikor a nap már hanyatlani kezdett, a tizenkettő odament hozzá, ezt mondták neki: „Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el, és a környező falvakban és majorokban megszálljanak, és élelmet találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk.“ **13** Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjatok nekik ti enni!“Azok így válaszoltak: „Nekünk sincs több öt kenyérnél és két halnál, ha csak el nem megyünk, és nem veszünk eledelt az egész sokaságnak.“ **14** Mert mintegy ötezer férfi volt ott. Így szólt tanítványaihoz: „Ültessétek le őket csoportokban ötvenenként.“ **15** Így cselekedtek, és leültették valamennyit. **16** Ő pedig vette az öt kenyeret és két halat, égre emelte szemét, megáldotta azokat, és megszegte, és a tanítványoknak adta, hogy a sokaság elé tegyék. **17** Mindnyájan ettek és jóllaktak, és összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral. **18** Történt, hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak vele, megkérdezte őket: „Kinek mond engem a sokaság?“ **19** Azok így válaszoltak: „Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig azt mondják, hogy a régi próféták közül támadt fel valaki.“ **20** Ő ekkor ezt mondta nekik: „Hát ti kinek mondtok engem?“Péter így válaszolt: „Az Isten Krisztusának!“ **21** Ő pedig rájuk parancsolt, és meghagyta nekik, hogy ezt senkinek se mondják. **22** Majd így szólt: „Az Emberfiának sokat kell szenvednie, és megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, és harmadnapon feltámadnia.“ **23** Azután így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel keresztjét mindennap, és kövessen engem. **24** Mert aki meg akarja tartani életét, elveszti azt,

aki pedig elveszti életét énérettem, megtartja azt. 25 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, önmagát pedig elveszti, vagy kárt vall? 26 Mert aki szégyell engem és az én beszédemet, az Emberfia is szégyellni fogja azt, amikor eljön a maga, az Atya és az angyalok dicsőségében. 27 Bizony mondom nektek, hogy vannak az itt állók között, akik nem ízlelnek halált, míg meg nem látják Isten országát." 28 Történt e beszédek után mintegy nyolc nappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. 29 Imádkozás közben arckifejezése megváltozott, és ruhája fehér és fénylő lett. 30 És íme két férfi beszélt vele: Mózes és Illés, 31 akik dicsőségben jelentek meg, és az ő haláláról beszéltek, amelyet Jeruzsálemben kell beteljesítenie. 32 Pétert és a vele lévőket elnyomta az álom, de amikor felébredtek, látták az ő dicsőségét és azt a két férfit, akik ott álltak vele. 33 Történt, hogy amikor azok távozóban voltak, Péter ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nekünk itt lennünk. Csináljunk azért három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek."De nem tudta, mit beszél. 34 Amikor ezeket mondta, felhő támadt, és beárnyékolta őket, ők pedig megijedtek, amikor felhőbe kerültek. 35 Szózat hallatszott a felhőből: „Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, őt hallgassátok!" 36 Miközben a szózat hallatszott, Jézus már egyedül maradt ott. Ők pedig hallgattak, és azokban a napokban semmit sem mondtak el abból, amit hallottak és láttak. 37 Történt a következő napon, amikor lementek a hegyről, nagy sokaság ment eléje. 38 És íme, egy ember így kiáltott a sokaságból: „Mester, kérlek téged, tekints a fiamra, mert ő az én egyetlenem. 39 És íme, valami lélek szokta megragadni őt, és hirtelen kiáltozni kezd, és rázza őt annyira, hogy tajtékzik, és nehezen távozik tőle, miután gyötörte. 40 Kértem tanítványaidat, hogy űzzék ki, de nem tudták." 41 Jézus így szólt: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek közöttetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a fiadat!" 42 Amíg odament, az ördög leteperte, és megrázta. De Jézus ráparancsolt a tisztátalan lélekre, meggyógyította a gyermeket, és visszaadta atyjának. 43 Ekkor elámultak mindnyájan Isten nagyságán. Amikor mindnyájan csodálkoztak mindazon, amit Jézus cselekedett, ezt mondta tanítványainak: 44 „Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: mert az Emberfia az emberek kezébe adatik!" 45 De ők nem értették ezt a mondást, és el volt rejtve előlük, hogy ne értsék meg, és féltek őt megkérdezni e mondás értelme felől. 46 Majd az a gondolat támadt bennük, hogy ki a nagyobb közöttük. 47 Jézus látva szívük gondolatát, kézen fogott egy kis gyermeket, maga mellé állította, 48 és ezt mondta nekik: „Aki egy kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött, mert aki a legkisebb mindnyájatok között, az a nagy." 49 Megszólalt János, és ezt mondta: „Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket űz, és eltiltottuk, mert nem követ minket." 50 Jézus azonban ezt mondta neki: „Ne tiltsátok el, mert aki nincs ellenünk, mellettünk van." 51 Történt, amikor már közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy. 52 Követeket küldött maga előtt. Azok elindultak, és betértek egy szamáriai faluba, hogy neki szállást készítsenek. 53 De nem fogadták be őt, mivel Jeruzsálembe ment. 54 Amikor ezt látták tanítványai, Jakab és János, ezt mondták: „Uram, akarod-e, hogy ezt mondjuk: Tűz szálljon le az égből, és égesse meg őket, amint Illés is tette?" 55 Jézus azonban megfordulva megdorgálta őket, és ezt mondta: „Nem tudjátok, hogy milyen lélek van bennetek, 56 mert az Emberfia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek életét, hanem hogy megtartsa."Elmentek azért más faluba. 57 Történt pedig, amikor mentek az úton, valaki ezt mondta neki: „Követlek téged, Uram, bárhová mégy." 58 Jézus azonban így felelt: „A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészkük, de az Emberfiának nincs fejét hová lehajtania." 59 Egy másikhoz így szólt: „Kövess engem!"Az pedig ezt mondta: „Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az atyámat!" 60 Jézus így válaszolt neki: „Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat, te pedig menj el, és hirdesd Isten országát." 61 Egy másik is ezt mondta: „Követlek, Uram, de előbb engedd meg nekem, hogy búcsút vegyek házam népétől." 62 Jézus így felelt: „Aki az eke szarvára veti kezét, és hátratekint, nem alkalmas Isten országára."

10 Ezek után pedig az Úr hetvenkét tanítványt választott ki, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahová menni készült. 2 Ezt mondta nekik: „Az aratni való sok, a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. 3 Menjetek el, íme, én elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. 4 Ne vigyetek magatokkal erszényt, se táskát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek. 5 Ha bementek egy házba, először ezt mondjátok: Békesség e háznak! 6 És ha van ott valaki, aki a békesség fia, nyugodjék meg azon a ti békességetek. Ha nincs, rátok tér vissza. 7 Ugyanabban a házban maradjatok, és azt egyétek, igyátok, amit adnak. Mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról házra. 8 Ha egy városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek. 9 És gyógyítsátok a betegeket,

és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok Isten országa. **10** Ha egy városba bementek, és titeket nem fogadnak be, menjetek ki annak utcáira, és ezt mondjátok: **11** A port is, amely reánk tapadt városotokból, lerázzuk, de azt tudjátok meg, hogy Isten országa elközelített hozzátok. **12** Mondom pedig nektek, hogy Sodomának állapota tűrhetőbb lesz ama napon, mint azé a városé. **13** Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban vagy Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek benned történtek, zsákban és hamuban ülve régen megtértek volna. **14** De Tírusznak és Szidónnak tűrhetőbb lesz a dolga az ítéletkor, mint nektek. **15** És te, Kapernaum, talán az égig magasztalnak fel? A pokolig fogsz levettetni. **(Hadēs g86)** **16** Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg, és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem küldött." **17** Visszatért pedig a hetvenkét tanítvány örömmel, és ezt mondták: „Uram, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk." **18** Ő pedig ezt mondta nekik: „Láttam a sátánt, mint villámlást lebukni az égből. **19** Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok és az ellenség minden erején, és hogy semmi se ártson nektek. **20** De ne annak örüljetek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem inkább annak örüljetek, hogy a ti nevetek fel van írva a mennyben." **21** Abban az órában Jézus örvendezett a Szentlélek által, és ezt mondta: „Hálát adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a gyermekeknek kijelentetted. Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted. **22** Mindent nekem adott az én Atyám, és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya, és kicsoda az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni." **23** És a tanítványokhoz fordulva, ezt mondta nekik: „Boldog az a szem, amely látja azt, amit ti láttok. **24** Mert mondom nektek, sok próféta és király kívánta látni, amit ti láttok, de nem látták, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallották." **25** És íme, egy törvénytudó előállt, és kísértve őt ezt mondta: „Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem?" **(aiōnios g166)** **26** Ő pedig ezt mondta neki: „A törvényben mi van megírva? Hogyan olvasod?" **27** Az pedig ezt válaszolta: „»Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből, és a te felebarátodat, mint magadat.«" **28** Ezt mondta neki: „Jól feleltél. Ezt cselekedd, és élsz." **29** Az pedig igazolni akarva magát, így szólt Jézushoz: „De ki az én felebarátom?" **30** Jézus ezt mondta neki: „Egy ember ment Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, és megsebesítették, aztán elmentek, és otthagyták félholtan. **31** Történetesen egy pap ment lefelé az úton, aki azt látva, elkerülte. **32** Hasonlóképpen egy lévita is, amikor arra a helyre ért, és azt látta, elkerülte. **33** Egy samáriai pedig, amikor az úton odaért hozzá, és meglátta, könyörületességre indult. **34** Odament hozzá, bekötözte sebeit, és olajat és bort öntött azokra. Aztán feltette saját barmára, és a vendégfogadó házhoz vitte, és gondját viselte. **35** Másnap pedig elmenőben két dénárt vett elő, a gazdának adta, és ezt mondta neki: Viselj gondot reá, és ha valamit még ezen felül ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. **36** Mit gondolsz: e három közül ki volt a felebarátja annak, aki a rablók kezébe esett?" **37** Az pedig ezt mondta: „Az, aki könyörült rajta."Jézus ezt mondta neki: „Eredj el, és te is hasonlóképpen cselekedj." **38** Történt pedig, hogy amikor az úton mentek, bement egy faluba, egy Márta nevű asszony pedig befogadta házába. **39** Ennek volt egy Mária nevű testvére, aki Jézus lábához ülve hallgatta beszédét. **40** Márta pedig el volt foglalva a házimunkában. Ezért odaállt, és ezt mondta: „Uram, nem törődsz azzal, hogy az én testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd hát neki, hogy segítsen!" **41** Jézus ezt válaszolta neki: „Márta, Márta, szorgalmas vagy, és sokra igyekezel. **42** De egy a szükséges dolog. Mária a jó részt választotta, amelyet el nem vesznek tőle."

11 Történt egyszer, hogy amikor egy helyen imádkozott, miután befejezte, egyik tanítványa így szólt hozzá: „Uram, taníts minket imádkozni, amiképpen János is tanította az ő tanítványait." **2** Ő pedig ezt mondta nekik: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: »Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. **3** Mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként, **4** és bocsásd meg a mi bűneinket, mert mi is megbocsátunk mindenkinek, aki nekünk adósunk. És ne vígy minket kísértésbe.«" **5** Azután így szólt hozzájuk: „Ki az közületek, akinek van egy barátja, és ha az elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, **6** mert egy barátom útközben hozzám tért be, és nincs mit adnom neki enni, **7** ő így válaszolna belülről neki: Ne zavarj engem, mert az ajtó be van zárva, és gyermekeim is velem vannak az ágyban, nem kelhetek fel, hogy adjak neked. **8** Mondom nektek, ha nem is fog felkelni, és adni neki azért, mert barátja, de annak tolakodása miatt fel fog kelni, és ad neki annyit, amennyi kell. **9** Én is azt mondom nektek: Kérjetek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek, **10** mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik. **11** Melyik apa az közületek, akitől ha a fia kenyeret kér, követ ad neki?

Vagy ha halat kér, hal helyett kígyót ad neki? **12** Vagy ha tojást kér, skorpiót ad neki? **13** Azért ha ti gonosz létetekre tudtok a ti gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.“ **14** Egyszer kiűzött egy ördögöt, amely néma volt. Történt, hogy amikor kiment az ördög, megszólalt a néma, és csodálkozott a sokaság. **15** Közülük némelyek ezt mondták: „Belzebubbal, az ördögök fejedelmével űzi ki az ördögöket.“ **16** Mások meg kísértették, és mennyei jelt kívántak tőle. **17** Ő pedig ismerve azok gondolatát, ezt mondta nekik: „Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra omlik. **18** Ha a sátán meghasonlik önmagával, hogyan állhatna fönn országa? Mert azt mondjátok, hogy én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket. **19** És ha én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel űzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíráitok. **20** Ha viszont én Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, akkor kétségkívül elérkezett hozzátok Isten országa. **21** Amikor az erős ember fegyverrel őrzi a maga palotáját, javai biztonságban vannak. **22** De amikor a nála erősebb megy oda, és legyőzi, akkor elveszi fegyverét, amiben bízott, és amit tőle zsákmányolt, szétosztja. **23** Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az tékozol. **24** Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár, nyugalmat keresve. És amikor nem talál, ezt mondja: visszatérek az én házamba, ahonnan jöttem, **25** és odamenve kisöpörve és felékesítve találja azt. **26** Akkor elmegy, maga mellé vesz még más hét lelket, magánál is gonoszabbakat, bemennek, és ott laknak. És annak az embernek a végső állapota rosszabb lesz az elsőnél.“ **27** Történt pedig, amikor ezeket mondta, egy asszony a sokaságból így kiáltott hozzá: „Boldog az az anyaméh, amely téged hordozott, és az emlők, amelyeket szoptál.“ **28** Ő pedig ezt mondta: „Még boldogabbak azok, akik hallgatják Isten beszédét, és megtartják azt.“ **29** Amikor a sokaság hozzá gyülekezett, ezt mondta: „Ez a gonosz nemzedék jelt követel, de nem adatik neki, csak Jónás próféta jele. **30** Mert amiképpen Jónás jelül volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is e nemzedéknek. **31** Dél királynője fel fog támadni az ítéletkor e nemzedéknek férfiaival, és kárhoztatja őket. Mert ő eljött a föld széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét, de íme, nagyobb van itt Salamonnál. **32** Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak fel e nemzedékkel, és kárhoztatják majd őket, mert ők megtértek Jónás beszédére, de íme, nagyobb van itt Jónásnál. **33** „Aki gyertyát gyújt, nem teszi rejtett helyre, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. **34** A test lámpása a szem. Ha azért a szemed őszinte, az egész tested világos lesz. Ha pedig a szemed gonosz, a tested is sötét. **35** Vigyázz tehát, hogy a világosság, amely benned van, sötétség ne legyen. **36** Ha tehát az egész tested világos, és nincs benne sötét rész, akkor egészen világos lesz, mint amikor a lámpás megvilágít téged világosságával.“ **37** Beszéd közben egy farizeus arra kérte, hogy ebédeljen nála. Bement, és leült enni. **38** A farizeus, amikor ezt látta, elcsodálkozott, hogy ebéd előtt nem mosdott meg. **39** Az Úr ezt mondta neki: „Ti, farizeusok a pohárnak és tálnak külső részét megtisztítjátok ugyan, de a belsőtök tele van nyereségvággyal és gonoszsággal. **40** Bolondok! Aki azt teremtette, ami kívül van, nem ő teremtette-e azt is, ami belül van? **41** Azt adjátok oda alamizsnaként, ami belül van, és akkor minden tiszta lesz nektek. **42** De jaj nektek, farizeusok, mert megadjátok a tizedet a mentából, a kaporból és minden zöldségféléből, de mellőzitek az igazságot és az Isten szeretetét. Pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni. **43** Jaj nektek farizeusok! Mert szeretitek az első helyet a zsinagógában és a köszöntéseket a piacon. **44** Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert olyanok vagytok, mint a sírok, amelyek nem látszanak, és az emberek, akik azokon járnak, nem tudnak róla.“ **45** Ekkor megszólalt valaki a törvénytudók közül: „Mester, amikor ezeket mondod, minket is megbántasz.“ **46** Ő pedig így válaszolt: „Jaj nektek is, törvénytudók, mert elhordozhatatlan terhekkel terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjal sem érintitek a terheket. **47** Jaj nektek, mert építitek a próféták síremlékeit, a ti atyáitok pedig megölték őket. **48** Tehát bizonyítjátok, és jóváhagyjátok atyáitok cselekedeteit, hogy ők megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek. **49** Ezért mondja Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és azok közül némelyeket megölnek, és némelyeket elüldöznek, **50** hogy számon kéressék ettől a nemzedéktől minden próféta vére, amelyet e világ kezdetétől kiontottak **51** Ábel vérétől kezdve Zakariás véréig, aki az oltár és a templom között pusztult el. Bizony mondom nektek, számot kell adni ennek a nemzedéknek! **52** Jaj nektek, törvénytudók, mert elvettétek az ismeret kulcsát: ti magatok nem mentek be, és azokat is megakadályoztátok, akik be akarnak menni.“ **53** Amikor ezeket mondta nekik, az írástudók és farizeusok elkezdték hevesen támadni, és sok dolog felől kérdezgették, **54** ólálkodtak utána, hogy szavaiból elkapjanak valamit, amivel vádolhatják.

12 Miközben sok ezerből álló sokaság gyűlt össze úgy, hogy majd letaposták egymást, elkezdett beszélni

tanítványaihoz: „Mindenekelőtt óvakodjatok a farizeusok kovászától, ami a képmutatás. 2 Mert nincs olyan rejtett dolog, amely napfényre ne jönne, és olyan titok, amely ki ne tudódnék. 3 Amit sötétségbe mondtatok, azt a világosságban fogják meghallani. Amit fülbe súgva mondtatok rejtett helyen, azt a házak tetejéről fogják hirdetni. 4 Mondom nektek, az én barátaimnak: Ne féljetek azoktól, akik a testet ölik meg, és aztán többet nem árthatnak. 5 De megmondom nektek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki ha megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony mondom nektek: Tőle féljetek! **(Geenna g1067)** 6 Ugye öt verebet meg lehet venni két fillérért? De azok közül egy sincs Istennél elfelejtve. 7 Nektek pedig még hajatok szálai is mind számon vannak tartva. Ne féljetek tehát: Ti sok verébnél értékesebbek vagytok. 8 Mondom nektek: Ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról Isten angyalai előtt. 9 Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt. 10 És ha valaki valamit mond az Emberfia ellen, bocsánatot nyer, de aki a Szentlelket káromolja, nem nyer bocsánatot. 11 Amikor a zsinagógákba és a fejedelmek és hatalmasságok elé hurcolnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, hogyan vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok. 12 Mert a Szentlélek abban az órában megtanít titeket, hogy mit kell mondanotok.“ 13 Ekkor így szólt hozzá valaki a sokaságból: „Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!“ 14 Ő pedig így válaszolt: „Ember, ki tett engem bíróvá vagy végrehajtóvá közöttetek?“ 15 Azután ezt mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek a telhetetlenségtől, mert nem a vagyonban való bővölködés jelenti az életet.“ 16 Mondott nekik egy példázatot: „Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje 17 ezért így okoskodott magában: Mit cselekedjem? Mert nincs hová betakarítanom termésemet. 18 És ezt mondta: Ezt cselekszem: csűreimet lebontatom, és nagyobbakat építek, és azokba gyűjtöm be gabonámat és javaimat. 19 És ezt mondom lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok esztendőre eltéve, tedd magad kényelembe, egyél, igyál, és élvezd az életet! 20 Isten ezt mondta neki: Bolond! Még az éjjel elkérik tőled a te lelkedet, akkor kié lesz mindaz, amit felhalmoztál? 21 Így jár mindenki, aki kincset gyűjt magának, és nem Istenben gazdag.“ 22 Tanítványainak ezt mondta: „Ezért mondom nektek, ne aggodalmaskodjatok a ti életetek miatt, mit egyetek, se a testetek miatt, mibe öltözködjetek, 23 Mert az élet több, mint az eledel és a test, mint az öltözet. 24 Nézzétek meg a hollókat! Nem vetnek és nem aratnak, nincs éléskamrájuk, sem csűrük, és Isten eltartja azokat. Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál! 25 Ki az közületek, aki aggodalmaskodásával akár egy arasznyival is megnövelheti termetét? 26 Ha pedig ilyen csekélységet sem tudtok megtenni, mit aggodalmaskodtok a többi miatt? 27 Nézzétek meg a liliomokat, hogyan növekednek! Nem szőnek és nem fonnak, de mondom nektek, Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint egy ezek közül. 28 Ha pedig a füvet, amely ma a mezőn van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten, mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! 29 Ne kérdezzétek tehát: mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalankodjatok. 30 Mindezeket a pogányok kérdezik. A ti Atyátok pedig tudja, hogy nektek szükségetek van ezekre. 31 Inkább keressétek Isten országát, és ezeket mind megkapjátok. 32 Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot! 33 „Adjátok el, amitek van, és adjátok oda alamizsnaként. Szerezzetek magatoknak erszényeket, amelyek nem avulnak el, kifogyhatatlan kincset a mennyországban, ahol a tolvaj nem fér hozzá, és a moly sem emészti meg. 34 Mert ahol a ti kincsetek, ott lesz a szívetek is. 35 „Legyen derekatok felövezve, és lámpásotok meggyújtva. 36 Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor jön meg uruk a menyegzőről, hogy amint megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyissanak neki. 37 Boldogok azok a szolgák, akiket az úr, amikor hazamegy, ébren talál. Bizony mondom nektek, hogy felövezi magát, leülteti őket, hozzájuk megy, és felszolgál nekik. 38 És ha a második vagy harmadik őrváltáskor jön meg, és úgy találja őket, boldogok azok a szolgák! 39 Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház gazdája, hogy mikor jön a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. 40 Ti is legyetek tehát készen, mert amely órában nem is gondoljátok, abban jön el az Emberfia.“ 41 Péter erre megkérdezte: „Uram, nekünk mondod ezt a példázatot vagy mindenkinek?“ 42 Az Úr így válaszolt: „Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, akit az úr gondviselővé tett háza népén, hogy idejében adja ki nekik élelmüket? 43 Boldog az a szolga, akit az ő ura, amikor hazajön, ilyen munkában talál! 44 Bizony mondom néktek, hogy egész vagyona gondviselőjévé teszi. 45 Ha pedig a szolga így szólna szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt, és verni kezdi a szolgákat és szolgálóleányokat, és elkezdene enni, és inni és részegeskedni, 46 megjön annak a szolgának az ura, amely napon nem várja, és amely órában nem gondolja, és kettévágatja, és a hitetlenek sorsára juttatja. 47 Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és nem teljesítette, és nem cselekedett akarata szerint, sok verést kap. 48 Aki pedig nem ismerte, és büntetésre méltó

dolgokat cselekedett, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat követelnek. Akire sokat bíztak, attól többet kívánnak. **49** Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a világra. Mennyire szeretném, ha már lángolna! **50** Keresztséggel kell még megkereszteltetnem, és mennyire szorongok, míg végbe nem megy. **51** Azt gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre? Mondom nektek: egyáltalán nem, sőt inkább ellentétet. **52** Mert mostantól fogva, ha öten lesznek egy házban, ellentétbe kerülnek egymással: három kettő ellen és kettő három ellen. **53** Ellentétbe kerül az apa a fiával és a fiú az apjával és az anya a leányával és leány az anyjával, az anyós a menyével és a meny az anyósával." **54** A sokaságnak ezt mondta: „Amikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jön, és úgy lesz. **55** És amikor halljátok fújni a déli szelet, ezt mondjátok: Hőség lesz, és úgy lesz. **56** Képmutatók! Az égnek és földnek jeleit felismeritek, ezt az időt pedig miért nem tudjátok felismerni? **57** „Miért nem ítélitek meg magatoktól is azt, hogy mi a helyes? **58** Amikor pedig ellenfeleddel a hatóság elé mégy, igyekezzél még az úton megszabadulni tőle, hogy ne hurcoljon a bíró elé, és a bíró át ne adjon a börtönőrnek, a börtönőr tömlöcbe ne vessen. **59** Mondom neked, hogy nem jössz ki onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is."

13 Éppen abban az időben jöttek oda néhányan, akik neki hírt hoztak a galileaiakról, akiknek vérét Pilátus áldozatukéval elegyítette. **2** Jézus ezt mondta nekik: „Gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak valamennyi galileainál, mert ezt szenvedték el? **3** Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek. **4** Vagy az a tizennyolc, akikre rászakadt a torony Siloámban, és megölte őket, gondoljátok, hogy bűnösebbek voltak minden más Jeruzsálemben lakó embernél? **5** Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg nem tértek mindnyájan hasonlóképpen elvesztek." **6** És ezt a példázatot mondta: „Egy embernek volt egy fügefája szőlőjében, és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, de nem talált. **7** Ezt mondta a vincellérnek: Íme, három esztendeje, hogy ide járok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, és nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet is hiába? **8** De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom. **9** Hátha jövőre terem. Ha pedig nem, azután vágd ki." **10** Egy zsinagógában tanított szombaton, **11** és íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke volt tizennyolc esztendő óta, és meg volt görnyedve, és egyáltalán nem tudott felegyenesedni. **12** Amikor Jézus meglátta, odahívta, és ezt mondta neki: „Asszony, megszabadultál betegségedtől!" **13** És rátette kezét, mire az nyomban felegyenesedett, és dicsőítette Istent. **14** Megszólalt a zsinagóga elöljárója felháborodva azon, hogy Jézus szombatnapon gyógyított, ezt mondta a sokaságnak: „Hat nap van, amelyen munkálkodni kell. Tehát azokon jöjjetek gyógyíttatni magatokat és ne szombatnapon." **15** Az Úr így válaszolt neki: „Képmutatók, vajon szombatnapon nem oldja-e el mindegyikőtök ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem vezeti-e itatni? **16** Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit a sátán megkötözött tizennyolc esztendeje, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombatnapon?" **17** Amikor ezeket mondta, ellenfelei mindnyájan megszégyenültek, és az egész sokaság örült azoknak a dicsőséges dolgoknak, amelyek általa történtek. **18** Azután így szólt Jézus: „Mihez hasonló Isten országa? Mihez hasonlítsam? **19** Hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetette a kertjében, és az felnőtt, és nagy fává lett, és az égi madarak fészket raktak ágain." **20** Majd ismét szólt: „Mihez hasonlítsam Isten országát? **21** Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, három mérce lisztbe keverte, míg végül az egész megkelt." **22** Városokon és falvakon ment át, úton Jeruzsálem felé, miközben tanított. **23** Ezt mondta neki valaki: „Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek?"Ő pedig ezt mondta neki: **24** „Igyekezzetek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, sokan igyekeznek majd bemenni, de nem mehetnek. **25** Amikor fölkel a gazda, és bezárja az ajtót, ti kívül álltok, és kezditek zörgetni az ajtót, és így szóltok: Uram! Uram! Nyisd ki nekünk! Ő így felel nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok! **26** Akkor majd elkezditek mondani: Előtted ettünk, ittunk, és az utcáinkon tanítottál. **27** Erre ő így szól: Mondom nektek, nem tudom, honnan valók vagytok. Távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők! **28** Akkor lesz sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a prófétákat mind Isten országában, magatokat pedig kirekesztve onnan. **29** És jönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és Isten országában letelepednek. **30** És íme, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek." **31** Ugyanabban az órában néhány farizeus ment hozzá, akik így szóltak: „Eredj el, és távozz innen, mert Heródes meg akar téged ölni." **32** Ő ezt mondta nekik: „Menjetek, és mondjátok meg annak a rókának: Íme, ördögöket űzök ki és gyógyítok ma és holnap, és harmadnapra befejezem. **33** De ma, holnap és azután úton kell lennem, mert nem lehet, hogy a próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el. **34** „Jeruzsálem! Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek,

hányszor akartam egybegyűjteni gyermekeidet, mint a tyúk kiscsirkéit a szárnya alá, de ti nem akartátok! 35 Íme, elhagyott lesz a házatok. Bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem, amíg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«“

14 Történt, amikor bement a farizeusok egyik vezetőjének házába szombaton ebédelni, azok figyelték őt. 2 És íme, egy vízkóros ember volt előtte. 3 Ekkor Jézus megszólalt, és megkérdezte a törvénytudóktól és farizeusoktól: „Szabad-e szombatnapon gyógyítani?“ 4 Azok pedig hallgattak. Erre megfogta azt, meggyógyította és elbocsátotta. 5 Nekik pedig ezt mondta: „Ki az közületek, akinek szamara vagy ökre szombatnapon kútba esik, és nem húzza ki azt azonnal?“ 6 De azok nem tudtak erre mit felelni. 7 Egy példázatot is mondott a meghívottaknak, amikor észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket. Ezt mondta nekik: 8 „Amikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert talán nálad nagyobb tiszteletben álló embert is meghívott. 9 És odamegy az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd neked: Engedd át ennek a helyet! És akkor szégyenkezve az utolsó helyre fogsz ülni. 10 Hanem ha meghívnak, menj el, és ülj le az utolsó helyre, hogy amikor odamegy, aki téged meghívott, ezt mondja neked: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek. 11 Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.“ 12 Szólt akkor annak is, aki őt meghívta: „Amikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne barátaidat, testvéreidet, rokonaidat, gazdag szomszédaidat hívd meg, hogy majd azok is viszonzásul meghívjanak téged. 13 Hanem amikor lakomát készítesz, hívd meg a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat, 14 és boldog leszel, mert azok nem tudják viszonozni, de majd viszonozzák neked az igazak feltámadásakor.“ 15 Amikor ezeket meghallotta valaki, aki vele együtt ült, ezt mondta neki: „Boldog az, aki kenyeret eszik Isten országában.“ 16 Ő pedig ezt mondta annak: „Egy ember nagy vacsorát készített, és sokakat meghívott. 17 És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden kész! 18 És mindnyájan egyformán kezdték magukat kimenteni. Az első ezt mondta neki: Szántóföldet vettem, és ki kell mennem, hogy megnézzem, kérlek téged, ments ki engem! 19 A másik ezt mondta: Öt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat kipróbáljam, kérlek téged, ments ki engem! 20 Megint egy másik ezt mondta: Most nősültem, és azért nem mehetek. 21 Amikor a szolga hazament, megmondta ezeket az ő urának. Akkor megharagudott a gazda, és ezt mondta szolgájának: Eredj hamar a város utjaira, és utcáira és hozd be ide a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat. 22 És szólt a szolga: Uram, meglett, amint parancsoltad, és mégis van hely. 23 Akkor ezt mondta az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék az én házam. 24 Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.“ 25 Nagy sokaság ment vele, és amikor megfordult, ezt mondta nekik: 26 „Ha valaki hozzám jön, és meg nem gyűlöli az atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvérét és nőtestvérét, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. 27 És aki nem hordozza keresztjét, és nem jön utánam, nem lehet az én tanítványom. 28 „Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és először nem ül le, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy van-e, amiből befejezze? 29 Nehogy, miután fundamentumot vetett, és nem tudja befejezni, csúfolni kezdje őt mindenki, aki csak látja. 30 És ezt mondják: Ez az ember elkezdte az építkezést, de nem tudta befejezni! 31 Vagy ha egy király, amikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal harcba szálljon, nem ül-e le először tanácskozni, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal, aki húszezerrel jön ellene? 32 Mert különben, amikor az még távol van, követséget küld, és megkérdezi a békefeltételeket. 33 Így tehát, ha valaki búcsút nem vesz minden vagyonától, nem lehet az én tanítványom. 34 Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? 35 Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas, tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja!“

15 A vámszedők és a bűnösök mindnyájan hozzá mentek, hogy hallgassák őt. 2 A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: „Bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik.“ 3 Ő pedig ezt a példázatot mondta nekik: 4 „Kicsoda az közületek, akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszít, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az elveszett után, míg meg nem találja azt? 5 És ha megtalálta, örömében felveszi vállára. 6 És hazamenve, összehívja barátait és szomszédait, és ezt mondja nekik: Örüljetek velem, mert megtaláltam juhomat, amely elveszett. 7 Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre. 8 „Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? 9 És ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amit elveszítettem! 10 Mondom nektek, ugyanígy öröm van Isten

angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.“ 11 Azután ezt mondta: „Egy embernek volt két fia. 12 És az ifjabb azt mondta atyjának: Atyám, add ki a vagyonból a rám eső részt. És ő megosztotta közöttük a vagyont. 13 Nem sok nap múlva a kisebbik fiú összeszedte mindenét, és messze vidékre költözött, és ott eltékozolta minden vagyonát, mert kicsapongó életet élt. 14 Miután mindenét elköltötte, nagy ínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett. 15 Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki elküldte őt mezőjére disznókat legeltetni. 16 Ő pedig szívesen megtöltötte volna gyomrát azzal a moslékkal, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki. 17 Amikor magába szállt, ezt mondta: Az én atyámnak milyen sok bérese bővölködik kenyérben, én pedig éhen halok! 18 Felkelek, és elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, 19 és nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezz. Tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy! 20 Felkelt, és elment atyjához. Amikor pedig még távol volt, meglátta őt az ő atyja, és megesett rajta a szíve, és hozzáfutott, nyakába borult, és megcsókolta. 21 A fiú ezt mondta neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok immár méltó, hogy fiadnak nevezz. 22 Atyja pedig ezt mondta szolgáinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok föl rá, és húzzatok gyűrűt a kezére és sarut a lábára! 23 És hozzátok elő a hízott tulkot, és vágjátok le, és együnk és vigadjunk. 24 Mert az én fiam meghalt és feltámadott és elveszett és megtaláltatott. Elkezdtek azért vigadozni. 25 Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn volt. És amikor hazajött, és közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot. 26 Előhívott egyet a szolgái közül, és megtudakolta, mi történt. 27 Mire az így felelt: A te öcséd jött meg, és atyád levágatta a hízott tulkot, mivel egészségben kapta vissza. 28 Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. De az Atyja kiment, és kérlelni kezdte. 29 Ő pedig így válaszolt atyjának: Íme, én ennyi éve szolgálok neked, és soha át nem hágtam parancsaidat, és nekem egy kecskefiat sem adtál, hogy az én barátaimmal vigadjak. 30 Amikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráznákkal tékozolta el a vagyonodat, levágattad neki a hizlalt tulkot. 31 Ő pedig azt mondta neki: Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tied! 32 Vigadnod és örülnöd kellene, hogy a te testvéred meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott.“

16 Azután ezt mondta tanítványainak: „Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára, akit bevádoltak nála, hogy javait eltékozolja. 2 Hívatta azért, és ezt mondta neki: Mit hallok felőled? Adj számot sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár. 3 A sáfár ezt mondta magában: Mit tegyek, mert az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. 4 Tudom már, mit tegyek, hogy amikor a sáfárságtól megfosztanak, befogadjanak házukba az emberek. 5 Magához hívatta urának minden adósát, és ezt mondta az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak? 6 Az így felelt: Száz korsó olajjal. Erre ezt mondta neki: Vedd az adósleveledet, ülj le gyorsan, és írj ötvenet. 7 Aztán szólt a másiknak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig így felelt: Száz mérő búzával. Így szólt hozzá: Vedd az adósleveledet, és írj nyolcvanat. 8 És megdicsérte az Úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedet, mert e világnak fiai a maguk nemében eszesebbek a világosság fiainál. **(aiōn g165)** 9 Én is mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba. **(aiōnios g166)** 10 Aki kevesen hű, a sokon is hű az. Aki kevesen hamis, a sokon is hamis az. 11 Ha a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bízná rátok az igazi kincset? 12 Ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek azt, ami a tiétek? 13 „Egy szolga sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.“ 14 Hallották mindezt a farizeusok is, akik pénzsóvárak voltak, és kigúnyolták őt. 15 Ezt mondta nekik: „Ti vagytok azok, akik az emberek előtt igaznak tartjátok magatokat, de Isten ismeri szíveteket, mert ami az emberek előtt magasztos, az Isten előtt utálatos. 16 A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig tartottak. Azóta Isten országát hirdetik, és mindenki erejét megfeszítve törekszik feléje. 17 De hamarább elmúlik a menny és a föld, mint hogy a törvényből egyetlen vessző elveszhetne. 18 Ha valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az is házasságtörő. 19 „Volt egy gazdag ember, aki bíborba és gyolcsba öltözködött, és minden nap dúsan lakmározott. 20 És volt egy Lázár nevű koldus, aki kapuja előtt feküdt, és fekélyekkel volt tele, 21 és szeretett volna jóllakni a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal, de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták sebeit. 22 Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és az angyalok Ábrahám ölébe vitték. Meghalt a gazdag, is és eltemették. 23 És a pokolban kínok között föltekintett, meglátta távol Ábrahámot és kebelén Lázárt. **(Hadēs g86)** 24 Felkiáltott, és ezt mondta: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy mártsa ujja hegyét vízbe, és hűsítse meg nyelvemet, mert gyötrődöm ebben a lángban. 25 Ábrahám így válaszolt: Fiam, emlékezz arra, hogy te megkaptad javaidat életedben, hasonlóképpen Lázár is bajait. Most ő vigasztalódik, te pedig

gyötrődsz. 26 Ezenfelül köztünk és közöttetek nagy szakadék
van, úgyhogy akik innen hozzátok akarnának menni, nem
mehetnek, sem azok onnét hozzánk nem jöhetnek. 27
Mire az így szólt: Kérlek azért téged, atyám, hogy küldd
el őt az én atyám házához. 28 Mert van öt testvérem,
hogy bizonyságot tegyen nekik, hogy ők is ide, a gyötrelem
helyére ne kerüljenek. 29 Ábrahám így szólt: Van Mózesük,
és vannak prófétáik, hallgassanak azokra! 30 De erre az ezt
mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, de ha a halottak közül
megy valaki hozzájuk, megtérnek! 31 Ő pedig így válaszolt:
Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi
meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad."

17 Ezt mondta a tanítványoknak: „Lehetetlen, hogy
botránkozások ne történjenek, de jaj annak, aki
ilyeneket okoz. 2 Jobb annak, ha malomkövet kötnek
a nyakára, és a tengerbe dobják, mintha csak egyet
is megbotránkoztat e kicsinyek közül. 3 Vigyázzatok
magatokra!"„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, fedd
meg, és ha megbánja, bocsáss meg neki. 4 És ha egy
napon hétszer is vétkezik ellened, és egy napon hétszer
tér vissza hozzád ezt mondva: Megbántam – bocsáss
meg neki." 5 Az apostolok ezt mondták az Úrnak: „Növeld
hitünket!" 6 Ezt mondta az Úr: „Ha annyi hitetek volna,
mint a mustármag, és ezt mondanátok ennek az eperfának:
Szakadj ki gyökerestől, és gyökerezz meg a tengerben, az
engedelmeskedne nektek. 7 „Ki az közületek, akinek ha
van egy szolgája, és az szánt vagy legeltet, és megjön a
mezőről, mindjárt azt mondja neki: Jöjj, és ülj az asztalhoz?
8 Nem azt mondja-e inkább neki: Készíts vacsorát, és övezd
fel magad, és szolgálj nekem, míg én eszem és iszom, te
pedig azután egyél és igyál!? 9 Vajon megköszöni-e annak
a szolgának, hogy azt tette, amit neki parancsolt? Nem
gondolom. 10 Hasonlóképpen ti is, ha mindazt megtették,
amit parancsoltak nektek, mondjátok: Haszontalan szolgák
vagyunk, mert csak azt tettük, ami kötelességünk volt." 11
Történt, amikor útban volt Jeruzsálem felé, átment Samária
és Galilea között. 12 Amikor egy faluba ért, tíz leprás férfi
jött elé, akik távol megálltak, 13 és hangosan ezt kiáltották:
„Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!" 14 Amikor meglátta őket,
ezt mondta: „Menjetek el, mutassátok meg magatokat a
papoknak."És történt, hogy míg odamentek, megtisztultak.
15 Egy pedig közülük, amikor látta, hogy meggyógyult,
visszatért, és hangosan dicsőítette Istent. 16 Lába elé
borulva adott hálát. Ez pedig samáriai volt. 17 Jézus ekkor
így szólt: „Nem tízen tisztultak meg? Hol van a többi kilenc?
18 Nem akadt más, aki visszatért volna dicsőséget adni
Istennek, csak ez az egy idegen?" 19 És ezt mondta neki:
„Kelj fel, menj el, a te hited megtartott téged." 20 Amikor
megkérdezték a farizeusok, hogy mikor jön el Isten országa,
így felelt nekik: „Isten országa nem szemmel láthatóan jön
el. 21 Sem azt nem mondják: Íme, itt, vagy íme, ott van, mert
Isten országa bennetek van!" 22 A tanítványoknak pedig
ezt mondta: „Eljön az idő, amikor szeretnétek egyet látni
az Emberfia napjai közül, de nem láttok. 23 Mondják majd
nektek: Íme, itt, vagy íme, ott van, de ne menjetek oda, és
ne fussatok utána. 24 Mert amint a felvillanó villámlás az
ég aljától az ég aljáig fénylik, úgy jön el az Emberfia az ő
napján. 25 De előbb sokat kell szenvednie és megvettetnie
ettől a nemzedéktől. 26 És amint Nóé napjaiban történt, úgy
lesz az Emberfia napjaiban is. 27 Ettek, ittak, megnősültek,
férjhez mentek addig a napig, amíg Nóé be nem ment a
bárkába, és eljött az özönvíz, és elpusztított mindenkit. 28
Hasonlóképpen, ahogy Lót napjaiban is volt: ettek, ittak,
vettek, adtak, ültettek, építettek, 29 de azon a napon, amikor
Lót kiment Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és
elpusztított mindenkit. 30 Így lesz azon a napon is, amelyen
az Emberfia megjelenik. 31 Azon a napon, aki a háztetőn
lesz, holmija pedig a házban, ne menjen le, hogy elvigye. És
aki a mezőn lesz, ne forduljon vissza. 32 Emlékezzetek Lót
feleségére! 33 Aki meg akarja tartani életét, elveszti azt,
és aki elveszti, megtartja azt. 34 Mondom nektek: azon az
éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik felvétetik,
a másik ott hagyatik. 35 Két asszony őröl együtt, az egyik
felvétetik, a másik otthagyatik. 36 Ketten lesznek a mezőn,
az egyik felvétetik, a másik otthagyatik." 37 Azok ezt mondták
neki: „Hol, Urunk?"Ő pedig így válaszolt: „Ahol a tetem, oda
gyűlnek a saskeselyűk."

18 Egy példázatot is mondott nekik arról, hogy mindig
imádkozni kell, és nem szabad belefáradni. 2 Ezt
mondta: „Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félte,
az embereket nem becsülte. 3 Abban a városban volt
egy özvegyasszony is, aki elment hozzá, és ezt mondta:
Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben. 4
Az egy ideig nem akarta, de azután ezt mondta magában:
Noha Istent nem félem, az embereket sem becsülöm, 5
mégis mivel terhemre van nekem ez az özvegyasszony,
igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne
gyötörjön engem." 6 Ezt mondta az Úr: „Halljátok, mit mond
a hamis bíró? 7 Vajon Isten nem szolgáltat-e igazságot az ő
választottainak, akik hozzá kiáltanak éjjel és nappal? És
várakoztatja-e őket? 8 Mondom néktek, hogy igazságot
szolgáltat nekik hamar. De amikor eljön az Emberfia, talál-e

hitet a földön?“ 9 Némelyeknek, akik elbizakodtak, hogy ők igazak, és a többieket semmibe se vették, ezt a példázatot mondta: 10 „Két ember ment a templomba imádkozni. Az egyik farizeus, és a másik vámszedő. 11 A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten! Hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. 12 Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek. 13 A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem mellét verte, és ezt mondta: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek. 14 Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.“ 15 Kisgyermekeket is vittek hozzá, hogy kezét rájuk tegye. Amikor a tanítványok ezt látták, rájuk szóltak. 16 De Jézus magához hívta őket, és ezt mondta: „Engedjétek, hogy a kisgyermekek hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa. 17 Bizony mondom néktek, aki nem úgy fogadja Isten országát, mint gyermek, semmiképpen nem megy be abba.“ 18 Egy előkelő ember megkérdezte őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem? **(aiōnios g166)** 19 Jézus ezt mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. 20 A parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, tiszteld atyádat, anyádat!«“ 21 Ő pedig ezt mondta: „Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam.“ 22 Jézus ezt hallva, ezt mondta neki: „Még egy fogyatkozásod van: Add el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben, jöjj, és kövess engem.“ 23 Az pedig, amikor ezt meghallotta, elszomorodott, mert igen gazdag volt. 24 Amikor Jézus látta, hogy elszomorodott, ezt mondta: „Milyen nehezen mennek be Isten országába azok, akik gazdagok. 25 Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak Isten országába bejutni.“ 26 Akik pedig ezt hallották, ezt mondták: „Ki üdvözülhet akkor?“ 27 Ő pedig ezt mondta: „Ami embereknél lehetetlen, Istennél lehetséges!“ 28 Ekkor Péter így szólt: „Íme, mi mindent elhagytunk, és követtünk Téged!“ 29 Ő pedig ezt mondta nekik: „Bizony mondom nektek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért, 30 hogy ne kapná vissza sokszorosan ebben az időben, a jövendő világban pedig az örök életet.“ **(aiōn g165, aiōnios g166)** 31 Maga mellé vette a tizenkettőt, és ezt mondta nekik: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az Emberfián, amit a próféták megírtak. 32 Mert a pogányok kezébe adják, megcsúfolják, meggyalázzák és megköpdösik, 33 és miután megostorozták, megölik, de harmadnap feltámad.“ 34 Ők azonban ezekből semmit sem értettek. Ez a beszéd rejtve maradt előttük, és nem fogták fel a mondottakat. 35 Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út mellett, és koldult. 36 És amikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, kérdezősködött, hogy mi az. 37 Megmondták neki, hogy a názáreti Jézus megy arra. 38 Ekkor így kiáltott: „Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!“ 39 Akik pedig elől mentek, rászóltak, hogy hallgasson. De ő annál inkább kiáltott: „Dávid Fia, könyörülj rajtam!“ 40 Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vigyék hozzá. Amikor közelébe ért, megkérdezte tőle: 41 „Mit akarsz, mit tegyek veled?“Az így szólt: „Uram, hogy a szemem világa megjöjjön.“ 42 Jézus ezt mondta neki: „Láss, a te hited téged megtartott!“ 43 És azonnal megjött szeme világa, és követte őt, dicsőítve Istent. Az egész sokaság ezt látva dicsőséget adott Istennek.

19 Ezután Jerikóba ért, és átment rajta. 2 Íme, volt ott egy ember, akit Zákeusnak hívtak, aki fővámszedő volt és gazdag. 3 Igyekezett meglátni Jézust, hogy ki az, de a sokaságtól nem láthatta meg, mert kis termetű ember volt. 4 Ezért előrefutott, és felmászott egy eperfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie. 5 Amikor arra a helyre jutott, Jézus feltekintett, és meglátta, és ezt mondta neki: „Zákeus, hamar jöjj le, mert ma nekem a te házadnál kell megszállnom.“ 6 Ekkor sietve leszállt, és örömmel befogadta. 7 Amikor ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és ezt mondták: „Bűnös emberhez ment be szállásra.“ 8 Zákeus pedig előállt, ezt mondta az Úrnak: „Uram, íme, minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, négyszer annyit adok helyébe.“ 9 Jézus ezt mondta neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak, mert ő is Ábrahám fia. 10 Mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.“ 11 Amikor pedig ezeket hallották, még egy példázatot is mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt gondolták, hogy azonnal megjelenik Isten országa. 12 Ezt mondta tehát: „Egy nemesember egy messzi tartományba ment, hogy ott királyságot szerezzen magának, azután majd visszatérjen. 13 Hívatta azért tíz szolgáját, és adott nekik tíz minát, és ezt mondta nekik: Kereskedjetek, amíg visszajövök. 14 Alattvalói pedig gyűlölték őt, és követséget küldtek utána, és ezt üzenték: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék rajtunk. 15 Történt, amikor megszerezte a királyságot, megparancsolta, hogy szolgáit, akiknek a pénzt adta, hívják oda hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett. 16 Eljött az első, és ezt

mondta: Uram, a te minád tíz minát nyert. **17** Ő pedig ezt mondta neki: Jól van, jó szolgám, mivel hű voltál a kevesen, legyen hatalmad tíz város felett. **18** És jött a második, és ezt mondta: Uram, a te minád öt minát nyert. **19** Így szólt ennek is: Neked is legyen hatalmad öt város felett. **20** És eljött a harmadik is, és ezt mondta: Uram itt van a te minád, amelyet kendőbe kötve tartottam. **21** Mert féltem tőled, mert kemény ember vagy, azt is elveszed, amit nem te tettél el, és learatod, amit nem te vetettél. **22** Ezt mondta annak: A te szavaid szerint ítéllek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, aki elveszem, amit nem én tettem el, és learatom, amit nem én vetettem. **23** Miért nem tetted azért az én pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam vissza? **24** Az ott állóknak ezt mondta: Vegyétek el ettől a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van. **25** És mondták neki: Uram, annak már van tíz minája! **26** De ő ezt mondta: Mondom nektek, hogy mindenkinek, akinek van, adatik, akinek pedig nincs, még amije van, az is elvétetik tőle. **27** Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy rajtuk uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem." **28** Miután ezeket elmondta, továbbment Jeruzsálem felé. **29** És történt, hogy amikor Betfagéhoz és Betániához közeledett, a hegynél, amelyet Olajfák hegyének neveznek, elküldött kettőt tanítványai közül, **30** és ezt mondta nekik: „Menjetek el az átellenben lévő faluba, amelybe beérve találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még ember nem ült, oldjátok el, és hozzátok ide. **31** Ha pedig valaki megkérdezi, hogy miért oldjátok el, ezt mondjátok annak: Az Úrnak van szüksége rá." **32** A küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, amint megmondta nekik. **33** Amikor a szamárcsikót eloldották, annak gazdái ezt mondták: „Miért oldjátok el a szamárcsikót?" **34** Ők pedig ezt mondták: „Az Úrnak van szüksége rá." **35** Elvitték azért azt Jézushoz, és felsőruhájukat a szamárcsikóra tették, és felültették rá Jézust. **36** Amint tovább ment, az emberek felsőruhájukat az útra terítették. **37** Amikor már az Olajfák lejtőjéhez közeledett, a tanítványok egész sokasága örvendezve, fennhangon kezdte dicsérni Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, **38** és ezt mondták: „Áldott a Király, aki az Úr nevében jön! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!" **39** A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!" **40** Ő így válaszolt nekik: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani." **41** Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta azt. **42** Ezt mondta: „Bár felismerted volna ezen a napon te is, ami békességedre szolgál. Most azonban el van rejtve szemed elől. **43** Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid körülötted sáncot építenek, körülvesznek, és mindenfelől szorongatnak; **44** a földre tipornak téged és fiaidat, és nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét." **45** Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni azokat, akik ott adnak és vesznek, **46** és ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádságnak háza, ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.«" **47** Aztán naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép előkelői azon voltak, hogy elpusztítsák. **48** De nem találtak megoldást arra, hogy mit cselekedjenek, mert az egész nép rajongva hallgatta őt.

20 Történt az egyik napon, amikor a népet tanította a templomban, és az evangéliumot hirdette, odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, **2** és megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk, micsoda hatalommal cselekszed ezeket? Vagy ki az, aki neked ezt a hatalmat adta?" **3** Ő pedig így válaszolt nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek; mondjátok meg nekem: **4** János keresztsége a mennyből való vagy emberektől?" **5** Azok pedig tanakodtak maguk között: Ha azt mondjuk, hogy a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? **6** Ha pedig azt mondjuk, hogy emberektől, akkor az egész nép megkövez minket, mert meg vannak győződve, hogy János próféta volt. **7** Azt válaszolták tehát, hogy ők nem tudják, honnan való. **8** Erre Jézus ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal cselekszem ezeket." **9** Azután ezt a példázatot kezdte mondani a népnek: „Egy ember szőlőt plántált, és kiadta azt munkásoknak, és hosszú időre elutazott. **10** Amikor eljött az ideje, elküldte szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak neki a szőlő gyümölcséből. A munkások pedig megverték azt, és üresen küldték el. **11** Akkor egy másik szolgát küldött, de azok azt is megverték és meggyalázták, és üresen küldték el. **12** És még egy harmadikat is küldött, de azok azt is megsebesítették, és kidobták. **13** Akkor így szólt a szőlőnek ura: Mit cselekedjem? Elküldöm szeretett fiamat, talán őt megbecsülik. **14** Amikor meglátták a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös. Jöjjetek, öljük meg, hogy mienk legyen az örökség! **15** És kidobták a szőlőből, és megölték. Mit cselekszik a szőlőnek ura azokkal? **16** Elmegy, elveszti ezeket a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja."Amikor ezt hallották, ezt mondták: „Szó sem lehet róla!" **17** Ő pedig rájuk tekintett és ezt mondta: „Akkor mi az, ami meg van írva: »Amely követ az építők megvetettek, az lett szegletkővé«? **18** Na valaki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja azt." **19** A főpapok és írástudók még abban az

órában el akarták fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot. **20** Ezután állandóan szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána, akik igaznak tetették magukat, hogy szaván foghassák, és átadják a hatóságnak és a helytartó hatalmának. **21** Megkérdezték tőle: „Mester, tudjuk, hogy helyesen beszélsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem Isten útját igazán tanítod. **22** Szabad-e nekünk a császárnak adót fizetnünk vagy nem?“ **23** Ő azonban észrevette álnokságukat, és ezt mondta nekik: **24** „Mutassatok nekem egy dénárt. Kinek a képe és felirata van rajta?“Ezt mondták: „A császáré.“ **25** Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjátok meg a császárnak azt, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.“ **26** Nem tudtak belekötni szavaiba a nép előtt, és csodálkozva feleletein, elhallgattak. **27** Hozzámentek a szadduceusok közül néhányan, akik tagadják, hogy van feltámadás, és megkérdezték őt: **28** „Mester, Mózes megírta nekünk, hogy »ha valakinek meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke nem, akkor annak a testvére vegye el annak a feleségét, és támasszon utódot testvérének.« **29** Volt hét testvér, és az első megnősült, és gyermektelenül halt meg. **30** Ekkor a második vette el annak feleségét, és az is gyermektelenül halt meg. **31** Akkor a harmadik vette el, és ugyanígy mind a hét, de nem hagytak gyermeket, és meghaltak. **32** Ezután meghalt az asszony is. **33** A feltámadáskor vajon melyiküknek a felesége lesz? Mert mind a hétnek felesége volt.“ **34** Jézus így válaszolt nekik: „Ennek a világnak fiai nősülnek, és férjhez mennek. **(aiōn g165)** **35** De akiket méltónak ítélnek arra, hogy az eljövendő világnak és a halálból való feltámadásnak részesei legyenek, azok majd nem nősülnek, és férjhez sem mennek. **(aiōn g165)** **36** Azok meg sem halhatnak, mert hasonlók lesznek az angyalokhoz, és Isten gyermekei lesznek, hiszen a feltámadás gyermekei. **37** Azt pedig, hogy feltámadnak a halottak, már Mózes is kijelentette a csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének nevezte. **38** Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élők Istene. Mert az ő számára mindenki él.“ **39** Néhány írástudó ekkor így szólt: „Mester, jól mondtad.“ **40** És többé semmit sem mertek tőle megkérdezni. **41** Akkor így szólt hozzájuk: „Hogyan mondhatják azt, hogy Krisztus Dávid Fia? **42** Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében: »Így szólt az Úr az én Uramnak, ülj az én jobb kezem felől, **43** míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem.« **44** Dávid tehát »Urának« nevezi őt, hogyan lehet akkor Fia?“ **45** Az egész nép hallatára ezt mondta tanítványainak: **46** „Óvakodjatok az írástudóktól, akik hosszú köntösökben szeretnek járni, és szeretik, ha piacokon köszöntik őket, szeretik az első helyeket a zsinagógában és a főhelyeket a lakomákon, **47** akik az özvegyek házát felemésztik, és színből hosszan imádkoznak. Ezekre súlyosabb ítélet vár.“

21 Amikor feltekintett, látta, hogy a gazdagok hogyan dobálják ajándékaikat a perselybe. **2** Látott egy szegény özvegyasszonyt is, hogy két fillért dobott abba, **3** és így szólt: „Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegy mindenkinél többet adott. **4** Mert azok mind a fölöslegükből adtak Istennek ajándékot, ez pedig az ő szegénységéből minden vagyonát, amije volt, odaadta.“ **5** Amikor némelyek azt mondták a templomról, hogy az szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, ő így szólt: **6** „Jönnek majd napok, amikor ezekből, amiket láttok, nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnának.“ **7** Ekkor ezt kérdezték tőle: „Mester, mikor lesz ez, és mi lesz annak a jele, hogy ez beteljesül?“ **8** Ő pedig ezt mondta: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek titeket, mert sokan jönnek az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok! – meg azt: Az idő elközelgett! De ti ne menjetek utánuk. **9** Amikor hallotok háborúkról és lázadásokról, ne rettenjetek meg, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de nem jön mindjárt a vég.“ **10** Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, **11** és mindenfelé nagy földindulások, járványok és éhínségek lesznek, rettenetes dolgok történnek, és nagy jelek tűnnek föl az égen. **12** De mindezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket. Átadnak titeket a zsinagógáknak, és börtönbe vetnek, és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért. **13** De ez alkalom lesz nektek a bizonyságtételre. **14** Határozzátok el azért szívetekben, hogy nem gondoltok előre, hogy mit feleljetek védelmetekre, **15** mert én adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem. **16** Elárulnak titeket szülők és testvérek, rokonok és barátok is, és némelyeket megölnek közületek, **17** és gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, **18** de fejetek hajszála sem vész el. **19** Béketűrésetek által nyeritek meg lelketeket. **20** Amikor látjátok, hogy Jeruzsálemet hadsereg keríti be, akkor tudjátok meg, hogy elközelített pusztulása. **21** Akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, és akik a városban vannak, költözzenek ki onnan, és akik a mezőn vannak, ne menjenek be oda. **22** Ezek ugyanis az ítéletnek napjai, hogy beteljesedjenek mindazok, amelyek meg vannak írva. **23** Jaj azokban a napokban a terhes és szoptatós asszonyoknak, mert nagy nyomorúság lesz a földön, és harag e népre. **24** Elhullnak a kard élétől, és foglyul vitetnek minden pogány nép közé, és Jeruzsálemet pogányok taposssák, míg be

nem teljesedik a pogányok ideje. 25 „És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban, a földön népek rettegnek tanácstalanul a tenger zúgása és forrongása miatt, 26 és az emberek megdermednek a félelem és annak várása miatt, amik e föld kerekségére következnek, mert az egek erői megrendülnek. 27 Akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel. 28 Amikor pedig ezek elkezdődnek, nézzetek fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik megváltásotok.“ 29 Mondott nekik egy példázatot is: „Tekintsétek meg a fügefát és minden fát. 30 Amikor már hajtanak, és ezt látjátok, ti magatok is tudjátok, hogy közel van már a nyár. 31 Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van Isten országa. 32 Bizony mondom néktek: nem múlik el ez a nemzedék, míg mindez meg nem lesz. 33 Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim nem múlnak el. 34 Vigyázzatok magatokra, hogy szívetek el ne nehezedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól, és váratlanul ne lepjen meg titeket az a nap. 35 Mert mint valami csapda, úgy lep meg mindenkit, akik e föld színén laknak. 36 Vigyázzatok azért mindenkor, és kérjétek, hogy kimenekülhessetek mindabból, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az Emberfia előtt.“ 37 Napközben a templomban tanított, éjszakánként pedig kiment az Olajfák hegyére. 38 És kora reggel az egész nép hozzáment, hogy őt hallgassa a templomban.

22 Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet húsvétnak neveztek. 2 A főpapok és írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg őt, mert féltek a néptől. 3 Bement a sátán Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek, és aki a tizenkettő közül való volt. 4 Elment, és megbeszélte a főpapokkal és az elöljárókkal, hogyan adja őt kezükbe. 5 Azok megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. 6 Ő megígérte, hogy jó alkalmat keres, hogy őt kezükbe adja a nép tudta nélkül. 7 Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt. 8 Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta: „Menjetek, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy megehessük.“ 9 Ezt mondták neki: „Hol akarod, hogy elkészítsük?“ 10 Ő ezt mondta nekik: „Íme, amikor bementek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy, 11 és ezt mondjátok a ház gazdájának: Ezt üzeni a Mester: Hol van a szállás, ahol megeszem tanítványaimmal a húsvéti bárányt? 12 És ő mutat nektek egy nagy, berendezett felsőszobát, ott készítsétek el.“ 13 Elmentek, és úgy találták, ahogy mondta nekik, és elkészítették a húsvéti bárányt. 14 Amikor eljött az idő, asztalhoz ült, és vele együtt a tizenkét apostol. 15 Ezt mondta nekik: „Vágyva vágytam, hogy megegyem a húsvéti bárányt veletek, mielőtt szenvedek. 16 Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míg be nem teljesedik Isten országában.“ 17 Azután vette a poharat, minekutána hálát adott, ezt mondta: „Vegyétek, és osszátok el magatok között, 18 mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míg el nem jön Isten országa.“ 19 És vette a kenyeret, hálát adott, megszegte, nekik adta, ezt mondván: „Ez az én testem, amely értetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.“ 20 Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én véremben, amely tiérettetek kionttatik. 21 De íme, annak a keze, aki engem elárul, az enyémmel együtt van az asztalon. 22 És az Emberfia elmegy ugyan, amint el van rendelve, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt.“ 23 Erre kezdték kérdezni egymás között, hogy vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni. 24 Versengés is támadt közöttük, hogy ki tekinthető köztük nagyobbnak. 25 Erre ő ezt mondta nekik: „A pogányokon uralkodnak királyaik, és akiknek hatalmuk van felettük, jótevőknek hívatják magukat. 26 Közöttetek azonban ne így legyen. Hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint aki a legkisebb, és aki vezet, mint aki szolgál. 27 Mert ki a nagyobb? Az, aki az asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki az asztalnál ül? De én olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál. 28 Ti vagytok azok, akik megmaradtok velem kísértéseimben, 29 és én nektek adom az országot, amint az én Atyám nekem adta, 30 hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és királyi széken üljetek, ítéletet tartva Izrael tizenkét törzse felett.“ 31 Ezt mondta az Úr: „Simon! Simon! Íme, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, 32 de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited. Ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait.“ 33 Ő pedig ezt mondta: „Uram, veled kész vagyok mind börtönbe, mind halálra menni!“ 34 És ő ezt mondta: „Mondom neked, Péter, ma nem szólal meg addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem.“ 35 Aztán ezt mondta nekik: „Amikor elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-e valamiben hiányotok?“Ők pedig ezt mondták: „Semmiben sem.“ 36 Ezt mondta nekik: „De most, akinek erszénye van, vegye elő, hasonlóképpen a táskát, és akinek nincs kardja, adja el felsőruháját, és vegyen. 37 Mert mondom nektek, hogy be kell teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: »És a gonoszok közé sorolták.« Mert ami rám vonatkozik, az mind beteljesedik.“

38 Azok ezt mondták: „Uram, íme, van itt két kard.“Ő pedig ezt mondta: „Elég!“ 39 Ezután kiment, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is. 40 Amikor odaért, ezt mondta nekik: „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“ 41 Aztán eltávolodott tőlük, mintegy kőhajításnyira, és térdre esve imádkozott: 42 „Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mégis ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd.“ 43 Akkor egy angyal jelent meg a mennyből, és erősítette őt. 44 Haláltusájában még buzgóbban imádkozott, és verítéke olyan volt, mint a nagy vércseppek, amelyek a földre hullanak. 45 Miután imádkozása után fölkelt, tanítványaihoz ment, akiket alva talált a szomorúságtól. 46 Ekkor így szólt hozzájuk: „Miért alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“ 47 Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett, amelynek élén Júdás ment, aki egy a tizenkettő közül, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja. 48 Jézus ezt mondta neki: „Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?“ 49 Amikor akik körülötte voltak, látták, hogy mi következik, ezt mondták neki: „Uram, vágjunk közéjük karddal?“ 50 És valaki közülük máris rásújtott a főpap szolgájára, és levágta annak jobb fülét. 51 Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: „Elég!“És megérintve annak fülét, meggyógyította. 52 Jézus így szólt azokhoz, akik hozzámentek, a főpapoknak, a templom elöljáróinak és a véneknek: „Mint egy latorra, úgy jöttetek kardokkal és botokkal. 53 Amikor mindennap veletek voltam a templomban, kezeteket nem vetettétek rám. De ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.“ 54 Akkor elfogták őt, elvezették, és elvitték a főpap házába. Péter távolról követte. 55 Amikor tüzet raktak az udvar közepén, és körülülték, Péter is leült velük. 56 Meglátta őt egy szolgálólány, amint a világosságnál ült, szemügyre vette, és ezt mondta: „Ez is vele volt!“ 57 Ő pedig letagadta, és ezt mondta: „Asszony, nem ismerem őt.“ 58 Rövid idő múlva más valaki látta meg, és mondta: „Te is azok közül való vagy!“Péter pedig ezt mondta: „Ember, nem vagyok!“ 59 És úgy egy óra múlva más valaki is bizonygatta, és ezt mondta: „Bizony ez is vele volt, mert Galileából való ő is.“ 60 Péter ezt mondta: „Ember, nem tudom, mit beszélsz!“És azonnal, amikor még beszélt, megszólalt a kakas. 61 Hátrafordult az Úr, és rátekintett Péterre. És Péter visszaemlékezett az Úr szavára, amit neki mondott: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.“ 62 Aztán kiment, és keservesen sírt. 63 Azok a férfiak, akik fogva tartották Jézust, csúfolták és verték, 64 és szemét betakarva arcul csapták őt, és ezt kérdezték: „Prófétáld meg, ki az, aki megütött téged!“ 65 És sok mással is szidalmazták őt. 66 Amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók, és gyülekezetükbe vitték őt, 67 és ezt mondták: „Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk.“Ő pedig ezt mondta nekik: „Ha meg is mondanám, akkor sem hiszitek el, 68 ha pedig én kérdezlek, nem feleltek. 69 De mostantól fogva ott ül az Emberfia Isten hatalmának jobbja felől.“ 70 Erre mind ezt mondták: „Te vagy tehát Isten Fia?“Ő pedig ezt mondta: „Ti mondjátok, hogy az vagyok!“ 71 Azok ezt mondták: „Mi szükségünk van még tanúkra? Hiszen mi magunk hallottuk saját szájából!“

23 Ezután fölállt az egész testület, és elvitték őt Pilátushoz. 2 Elkezdték vádolni, és ezt mondták: „Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja, hogy a császárnak adót fizessünk, mert Krisztus-királynak mondja magát.“ 3 Pilátus megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?“És ő ezt felelte: „Te mondod!“ 4 Pilátus pedig ezt mondta a főpapoknak és a sokaságnak: „Semmi bűnt nem találok ebben az emberben.“ 5 De azok erősködtek, és ezt mondták: „A népet fellázítja tanításával egész Júdeában, Galileától kezdve egészen idáig.“ 6 Pilátus ezt hallva, megkérdezte, hogy Galileából való ember-e ő. 7 És amikor megtudta, hogy Heródes fennhatósága alá tartozik, Heródeshez küldte, mert az is Jeruzsálemben volt azokban a napokban. 8 Heródes pedig látva Jézust, igen megörült, mert régóta kívánta őt látni, mert sokat hallott felőle, és remélte, hogy valami csodát lát, amelyet ő tesz. 9 Sok beszéddel kérdezgette, de ő semmit sem felelt neki. 10 Ott álltak a főpapok és az írástudók, és hevesen vádolták őt. 11 Heródes pedig katonáival együtt megvetően bánt vele, és kicsúfolta, miután fényes ruhába öltöztette, és visszaküldte Pilátushoz. 12 Azon a napon Heródes és Pilátus barátok lettek, azelőtt ugyanis ellenségeskedésben voltak egymással. 13 Ekkor Pilátus a főpapokat, a főembereket és a népet összehívta, 14 és ezt mondta nekik: „Idehoztátok nekem ezt az embert, mint aki a népet félrevezeti, és íme, én tielőttetek kihallgattam, és semmi olyan bűnt nem találtam ebben az emberben, amivel őt vádoljátok. 15 De még Heródes sem, mert ő is visszaküldte hozzám, és íme, semmi halálos vétséget nem cselekedett. 16 Megfenyítem tehát, és elbocsátom.“ 17 Ünnepenként egy foglyot kellett elbocsátania. 18 Akkor felkiáltott az egész sokaság: „Ezt öld meg, és bocsásd el nekünk Barabást!“ 19 Ezt a városban kitört lázadásért és gyilkosságért vették tömlöcbe. 20 Pilátus ismét szólt hozzájuk, mert szabadon akarta bocsátani Jézust. 21 De azok egyre kiáltoztak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!“ 22 Ő pedig harmadszor is szólt hozzájuk: „De hát mi rosszat tett ez? Semmi halálra

való bűnt nem találtam benne. Megfenyítem és elbocsátom.“ **23** Azok pedig hangos szóval sürgették, és követelték, hogy feszítsék meg, és az ő szavuk győzött. **24** És Pilátus úgy döntött, hogy legyen meg, amit kértek. **25** Elbocsátotta tehát nekik azt, aki lázadásért és gyilkosságért volt tömlöcbe vetve, és akit kértek, Jézust, kiszolgáltatta akaratuknak. **26** Amikor elvezették őt, megragadtak egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és arra tették a keresztfát, hogy vigye Jézus után. **27** A népnek és asszonyoknak nagy sokasága követte, akik gyászolták és siratták őt. **28** Jézus hozzájuk fordulva ezt mondta: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem magatokat sirassátok és a ti gyermekeiteket. **29** Mert íme, jönnek napok, amelyeken ezt mondják: Boldogok a meddők, és az anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak! **30** Akkor »kezdik mondani a hegyeknek: Essetek ránk, és a halmoknak: Borítsatok el minket!« **31** Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi lesz a szárazzal?“ **32** Két gonosztevőt is vittekővele, hogy kivégezzék azokat is. **33** Amikor elértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott megfeszítették őt és a gonosztevőket, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől. **34** Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.“Azután sorsot vetettek, hogy megosztozzanak ruháin. **35** A nép ott állt, és nézte. Azokkal együtt a főemberek is csúfolták őt, ezt mondták: „Másokat megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, Istennek választottja!“ **36** Csúfolták őt a katonák is, odamentek hozzá, és ecettel kínálták, **37** és ezt mondták neki: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad!“ **38** Felirat is volt fölötte, görög, római és zsidó betűkkel írva: Ez a zsidók királya. **39** A megfeszített gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazta őt: „Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat és minket is!“ **40** De a másik megdorgálta, és ezt mondta neki: „Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! **41** Mi ugyan méltán, mert a mi cselekedeteink méltó büntetését kapjuk, ő pedig semmi rosszat nem cselekedetett!“ **42** Jézusnak ezt mondta: „Uram, emlékezz meg rólam, amikor eljössz a te országodba!“ **43** Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.“ **44** Mintegy hat óra volt, és sötétség lett az egész tartományban egészen kilenc óráig. **45** A nap elhomályosodott és a templom kárpitja középen kettéhasadt. **46** Jézus hangos szóval így kiáltott: „Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet.“És ezt mondva meghalt. **47** Amikor a százados látta, mi történt, dicsőítette Istent, és ezt mondta: „Bizony ez az ember igaz volt.“ **48** És az egész sokaság, amely azért ment oda, hogy lássa mindezeket, amikor látta, mi történt, mellét verve ment haza. **49** Az ő ismerősei mind és az asszonyok, akik Galileából követték őt, távolabb álltak, és nézték ezt. **50** Íme, egy ember, akit Józsefnek hívtak, a tanács tagja, jó és igaz férfi, **51** aki nem volt részes tanácsukban és cselekedeteikben, aki Arimátiából, a júdeaiak városából való volt, és aki maga is várta Isten országát, **52** Pilátushoz ment, és elkérte Jézus testét. **53** Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és egy sziklába vágott sírba helyezte, amelyben még senki sem feküdt. **54** És az a nap péntek volt, és szombat virradt rá. **55** Az őt követő asszonyok is, akik Galileából jöttek vele, megnézték a sírt, és hogy hogyan helyezték el testét. **56** Aztán visszatértek, illatszereket és keneteket készítettek. Szombaton azonban pihentek a parancsolat szerint.

24 A hét első napján kora reggel elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített keneteket. **2** A követ a sírról elhengerítve találták, **3** és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. **4** Történt, hogy amikor ők ezen megdöbbentek, íme, két férfiú állt melléjük fényes öltözetben. **5** Ők pedig megrémülve arcukat a földre hajtották, azok ezt mondták nekik: „Miért keresitek a holtak között az élőt? **6** Nincs itt, hanem feltámadott. Emlékezzetek rá, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: **7** Az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia.“ **8** Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, **9** és visszatérve a sírtól, elmondták mindezt a tizenegynek és a többieknek. **10** Velük volt a magdalai Mária, Johanna és a Jakab anyja Mária és más asszonyok is, akik mindezt elmondták az apostoloknak. **11** De az ő szavukat csak üres beszédnek tartották, és nem hittek nekik. **12** Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és behajolva látta, hogy csak a lepedők vannak ott. Erre elment, és magában csodálkozott a történteken. **13** Tanítványai közül ketten ugyanazon a napon egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, amelynek neve: Emmaus. **14** Maguk között arról beszélgettek, amik történtek. **15** És történt, hogy amint beszélgettek, és egymástól kérdezősködtek, maga Jézus hozzájuk szegődött, és velük együtt ment az úton. **16** De látásukat mintha valami akadályozta volna, nem ismerték fel őt. **17** Ő pedig ezt mondta nekik: „Miről beszélgettek egymással útközben?“Erre szomorúan megálltak. **18** Megszólalt az egyik, akinek neve Kleopás, és ezt mondta neki: „Csak te vagy egyedül jövevény Jeruzsálemben, aki nem tudja, hogy mi történt ott ezekben a napokban?“ **19** Ő így szólt: „Mi történt?“Azok ezt mondták neki: „Az, ami a názáreti Jézussal történt, aki próféta volt, cselekedetben és beszédben hatalmas

Isten, és az egész nép előtt, **20** és mi módon adták őt a főpapok és főembereink halálos ítéletre, és megfeszítették őt. **21** Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izraelt. De mindezek már három napja történtek. **22** Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megrémített minket, akik kora reggel a sírnál voltak, **23** és amikor nem találták ott a testét, hazajöttek, és azt mondták, hogy angyalok jelenését látták, akik azt mondták, hogy ő él. **24** El is mentek néhányan, akik velünk voltak, a sírhoz, és úgy találták, ahogy az asszonyok mondták. Őt azonban nem látták." **25** Akkor ő így szólt hozzájuk: „Ó, balgatagok és rest szívűek arra, hogy elhiggyétek, amiket a próféták szóltak! **26** Hát nem ezeket kellett szenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?" **27** És Mózestől meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban felőle megírattak. **28** Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha továbbmenne. **29** De azok unszolták, és kérték: „Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a nap is lehanyatlott már."Bement tehát, hogy velük maradjon. **30** És történt, amikor leült velük, vette a kenyeret, megáldotta és megszegte, és nekik adta. **31** Erre megnyílt a szemük, és felismerték őt, de ő eltűnt előlük. **32** Ekkor ezt mondták egymásnak: „Nem melegedett-e fel szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, és magyarázta nekünk az Írásokat?" **33** Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet és azokat, akik velük voltak. **34** Akik ezt mondták: „Valóban feltámadott az Úr, és megjelent Simonnak." **35** Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték őt fel a kenyér megszegéséről. **36** Miközben erről beszélgettek, Jézus maga megállt közöttük, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!" **37** Rémületükben és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. **38** Ezt mondta nekik: „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség szívetekben? **39** Nézzétek meg kezemet és lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok, mert a szellemnek nincs húsa, csontja, s amint látjátok, nekem van!" **40** Ezeket mondva megmutatta nekik kezét és lábát. **41** Amikor pedig még mindig nem hittek örömükben, és csodálkoztak, ezt mondta nekik: „Van-e valami ennivalótok?" **42** Ők pedig adtak neki egy darab sült halat. **43** Elvette, és előttük megette. **44** Ezután ezt mondta nekik: „Ezek azok a beszédek, amelyeket szóltam nektek, amíg veletek voltam: Be kell teljesedni mindannak, amik megírattak énfelőlem Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokban." **45** Akkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat. **46** És ezt mondta nekik: „Így van megírva, így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon. **47** És hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden népnek, Jeruzsálemtől elkezdve. **48** Ti vagytok ennek tanúi. **49** És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg fel nem ruháztattok mennyei erővel." **50** Ezután kivezette őket Betániáig, és felemelte kezét, és megáldotta őket. **51** És történt, hogy miközben áldotta őket, elszakadt tőlük, és felvitetett a mennybe. **52** Ők pedig imádták őt, és visszatértek nagy örömmel Jeruzsálembe. **53** És mindenkor a templomban voltak, dicsérve és áldva Istent. Ámen.

János

1 Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél volt, és
Isten volt az Ige. **2** Ez kezdetben az Istennél volt. **3**
Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. **4**
Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága.
5 És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem
fogadta be azt. **6** Volt egy Istentől küldött ember, akinek a
neve János volt. **7** Ő tanúbizonyságul jött, hogy bizonyságot
tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen őáltala. **8**
Nem ő volt a világosság, azért jött, hogy bizonyságot tegyen
a világosságról. **9** Az igazi világosság eljött már a világba,
amely megvilágosít minden embert. **10** A világban volt, és
a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. **11** Az
övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be. **12** Akik pedig
befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten fiaivá
legyenek, mindazokat, akik az ő nevében hisznek. **13** Akik
nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak
indulatából, hanem Istentől születtek. **14** És az Ige testté
lett, és lakozott miközöttünk (és láttuk az ő dicsőségét,
mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt
kegyelemmel és igazsággal. **15** János bizonyságot tett őróla,
és kiáltott, ezt mondva: „Ez volt az, akiről mondtam: Aki
utánam jön, előttem lett, mert előbb volt nálam.“ **16** És az ő
teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért.
17 Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig
és az igazság Jézus Krisztus által lett. **18** Az Istent soha
senki nem látta, az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén
van, az jelentette ki őt. **19** És ez János bizonyságtétele.
Amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek Jeruzsálemből,
hogy megkérdezzék őt: „Kicsoda vagy te?“ **20** Megvallotta
és nem tagadta, megvallotta, hogy: „Nem én vagyok a
Krisztus.“ **21** Megkérdezték őt: „Kicsoda tehát? Illés vagy
te?“Ezt mondta: „Nem vagyok.“„A próféta vagy te?“És ő
felelte: „Nem.“ **22** Mondták azért neki: „Kicsoda vagy?
Hogy megfelelhessünk azoknak, akik minket elküldtek: Mit
mondasz magad felől?“ **23** Ő ezt mondta: „Én kiáltó szó
vagyok a pusztában. »Egyengessétek az Úrnak útját!«, amint
megmondta Ézsaiás próféta.“ **24** A küldöttek a farizeusok
közül valók voltak. **25** Megkérdezték őt, és ezt mondták neki:
„Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem
Illés, sem a próféta?“ **26** János így felelt nekik: „Én vízzel
keresztelek, de köztetek van, akit ti nem ismertek. **27** Ő
az, aki utánam jön, aki előttem lett, akinek én nem vagyok
méltó, hogy saruja szíját megoldjam.“ **28** Ezek Betániában
történtek, a Jordánon túl, ahol János keresztelt. **29** Másnap
látta János Jézust hozzámenni, és ezt mondta: „Íme, az
Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit! **30** Ez az,
akiről én ezt mondtam: Utánam jön egy férfiú, aki előttem
lett, mert előbb volt nálam. **31** Én nem ismertem őt, de
hogy megjelentessék Izraelnek, azért jöttem én, aki vízzel
keresztelek.“ **32** És bizonyságot tett János, ezt mondva:
„Láttam a Lelket leszállni az égből, mint egy galambot,
és megnyugodott őrajta. **33** Én nem ismertem őt, de aki
elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, az mondta nekem:
Akire látod a Lelket leszállni és rajta megnyugodni, ő az,
aki Szentlélekkel keresztel. **34** Én láttam, és bizonyságot
tettem, hogy ez az Isten Fia.“ **35** Másnap ismét ott állt János
és kettő az ő tanítványai közül, **36** ránézve Jézusra, amint
ott járt, mondta: „Íme, az Isten Báránya!“ **37** Hallotta őt a
két tanítvány, amint szólt, és követték Jézust. **38** Jézus
pedig hátrafordult, és látva, hogy követik azok, ezt mondta
nekik: „Mit kerestek?“Azok pedig mondták neki: „Rabbi –
ami azt jelenti: Mester –, hol laksz?“ **39** Mondta nekik:
„Jöjjetek, és lássátok meg.“Elmentek, meglátták, hol lakik,
és nála maradtak azon a napon: akkor pedig körülbelül tíz
óra volt. **40** A kettő közül, akik Jánostól ezt hallották, és őt
követték, András volt az egyik, Simon Péter testvére. **41** Ő
találkozott először a saját testvérével, Simonnal, és mondta
neki: „Megtaláltuk a Messiást“– (ami azt jelenti: Krisztus). **42**
És Jézushoz vezette őt. Jézus pedig reátekintve, mondta:
„Te Simon vagy, Jóna fia, téged Kéfásnak fognak hívni“–
(ami azt jelenti: Kőszikla). **43** A következő napon Galileába
akart menni Jézus, találkozott Fülöppel, és mondta neki:
„Kövess engem!“ **44** Fülöp pedig Betsaidából, András és
Péter városából való volt. **45** Fülöp találkozott Nátánáellel, és
mondta neki: „Akiről Mózes írt a törvényben, és a próféták,
megtaláltuk, a názáreti Jézust, Józsefnek fiát.“ **46** Mondta
neki Nátánáel: „Názáretből támadhat-e valami jó?“Fülöp ezt
mondta neki: „Jöjj, és lásd meg!“ **47** Látta Jézus Nátánáelt
őhozzá menni, és azt mondta róla: „Íme, egy igazán izraelita,
akiben hamisság nincsen.“ **48** Nátánáel ezt mondta neki:
„Honnan ismersz engem?“Jézus így felelt neki: „Mielőtt hívott
téged Fülöp, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál.“ **49**
Nátánáel így felelt neki: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy
az Izrael Királya!“ **50** Jézus így felelt neki: „Azért, mert azt
mondtam neked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat
látsz majd ezeknél.“ **51** És mondta neki: „Bizony, bizony
mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt
eget és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az
Emberfiára.“

2 A harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában. Ott
volt Jézus anyja. **2** Jézust is meghívták az ő tanítványaival

együtt a menyegzőre. 3 Mikor elfogyott a bor, Jézus anyja
ezt mondta neki: „Nincs boruk.“ 4 Jézus ezt mondta neki:
„Mi közöm nekem hozzád, ó, asszony? Nem jött még el
az én órám.“ 5 Az anyja a szolgáknak ezt mondta: „Bármit
mond néktek, tegyétek meg.“ 6 Volt pedig ott hat kőveder
elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül
egyenként két-három métréta fért. 7 Jézus ezt mondta nekik:
„Töltsétek meg a vedreket vízzel.“És megtöltötték azokat
színültig. 8 Azután mondta nekik: „Most merítsetek, és
vigyetek a násznagynak.“És vittek. 9 Amint pedig megízlelte
a násznagy a borrá lett vizet, nem tudta, honnan van
(de a szolgák tudták, akik a vizet merítették), szólította a
násznagy a vőlegényt, 10 és mondta neki: „Minden ember
a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor
az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad.“ 11 Ezt az
első jelt a galileai Kánában tette Jézus, megmutatta az
ő dicsőségét, és hittek benne a tanítványai. 12 Azután
lement Kapernaumba, anyjával, testvéreivel és tanítványaival
együtt, és ott maradtak néhány napig. 13 Közel volt a
zsidók húsvétja, felment Jézus Jeruzsálembe. 14 Ott találta
a templomban az ökrök, juhok és galambok árusait és
a pénzváltókat, amint ott ültek. 15 Ekkor kötélből ostort
csinálva, kiűzte mindnyájukat a templomból, az ökröket is a
juhokat is, és a pénzváltók pénzét kiöntötte, az asztalokat
pedig feldöntötte, 16 a galambárusoknak pedig ezt mondta:
„Hordjátok el ezeket innen, ne tegyétek az én Atyámnak
házát kalmárság házává.“ 17 Tanítványai pedig emlékeztek,
hogy meg van írva: „A te házadhoz való féltő szeretet emészt
engem.“ 18 A zsidók ezt felelték és mondták neki: „Micsoda
jelt mutatsz nékünk, hogy ezeket cselekszed?“ 19 Jézus
ezt felelte és mondta nekik: „Rontsátok le a templomot,
és három nap alatt megépítem azt.“ 20 A zsidók erre ezt
mondták: „Negyvenhat esztendeig épült ez a templom,
és te három nap alatt megépíted azt?“ 21 Ő pedig az ő
testének templomáról szólt. 22 Mikor pedig feltámadt a
halálból, emlékeztek a tanítványai, hogy ezt mondta, és
hittek az Írásnak és a beszédnek, amelyet Jézus mondott.
23 Amikor pedig Jeruzsálemben volt húsvétkor az ünnepen,
sokan hittek az ő nevében, látva azokat a jeleket, amelyeket
cselekedett. 24 Jézus azonban nem bízta magát reájuk,
mert ismerte mindnyájukat, 25 és nem szorult rá, hogy valaki
bizonyságot tegyen az emberről, mert magától is tudta, mi
lakik az emberben.

3 Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus,
a zsidók főembere. 2 Eljött Jézushoz éjjel, és mondta
neki: „Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki
sem teheti azokat a jeleket, amelyeket te teszel, hacsak
nem az Isten van vele.“ 3 Jézus így felelt, és mondta neki:
„Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem
születik, nem láthatja meg az Isten országát.“ 4 Nikodémus
ezt mondta neki: „Mi módon születhetik az ember, ha vén?
Vajon bemehet-e az anyjának méhébe, és megszülethetik-e
ismét?“ 5 Jézus így felelt: „Bizony, bizony mondom néked: Ha
valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten
országába. 6 Ami testtől született, test az, és a mi Lélektől
született, lélek az. 7 Ne csodálkozz, hogy azt mondtam
neked: Szükséges néktek újonnan születnetek. 8 A szél fúj,
ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan
jön, és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született.“
9 Nikodémus így felelt neki: „Hogyan lehetnek ezek?“ 10
Jézus így felelt: „Te Izrael tanítója vagy, és nem tudod
ezeket? 11 Bizony, bizony mondom néked, amit tudunk,
azt mondjuk, és amit látunk, arról teszünk bizonyságot,
és a mi bizonyságtételünket nem fogadjátok el. 12 Ha a
földiekről szóltam nektek, és nem hisztek, mi módon hisztek,
ha a mennyeiekről szólok nektek? 13 Senki sem ment fel a
mennybe, csak az, aki a mennyből szállt alá, az Emberfia,
aki a mennyben van. 14 Amiképpen felemelte Mózes a kígyót
a pusztában, úgy kell az Emberfiának felemeltetnie, 15 hogy
aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.
(aiōnios g166) 16 Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő
egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen,
hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) 17 Mert nem azért
küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot,
hanem hogy megtartsa a világot általa. 18 Aki hisz őbenne,
el nem kárhozik, aki pedig nem hisz, immár elkárhozott,
mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. 19 A
kárhoztatás pedig az, hogy a világosság e világra jött, és az
emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot,
mert az ő cselekedeteik gonoszak voltak. 20 Mert mindenki,
aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem
megy a világosságra, hogy az ő cselekedeteit fel ne fedjék.
21 Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra
megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek,
hogy Isten szerint való cselekedetek.“ 22 Ezután elment
Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére, ott időzött velük,
és keresztelt. 23 János pedig szintén keresztelt Ainonban,
Szálimhoz közel, mert ott sok volt a víz. És odajárultak
és megkeresztelkedtek, 24 mert Jánost még nem vetették
tömlöcbe. 25 Vetekedés támadt azért János tanítványai és a
júdeaiak között a mosakodás miatt. 26 Odamentek Jánoshoz,
és ezt mondták neki: „Mester! Aki veled volt a Jordánon túl,
akiről te bizonyságot tettél, íme, az keresztel, és hozzá megy

mindenki.“ 27 János így felelt: „Az ember semmit sem vehet, csak ha a mennyből adatott neki. 28 Ti magatok vagytok a bizonyságaim, hogy megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem őelőtte küldettem el. 29 Akinek jegyese van, vőlegény az, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömöm immár betelt. 30 Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom. 31 Aki felülről jött, feljebb való mindenkinél. Aki a földről való, földi az, és földieket szól, aki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél. 32 És arról tesz bizonyságot, amit látott és hallott, és az ő bizonyságtételét senki sem fogadja be. 33 Aki az ő bizonyságtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 34 Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket. 35 Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent. 36 Aki hisz a Fiúban, örök élete van, aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.“ **(aiōnios g166)**

4 Amint azért megtudta Jézus, hogy a farizeusok meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és keresztel, mint János – 2 jóllehet Jézus maga nem keresztelt, hanem a tanítványai –, 3 elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába. 4 Samárián kellett pedig átmennie. 5 Elment tehát Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek. 6 Ott volt pedig Jákób forrása. Jézus, az utazástól elfáradva, azonnal leült a forráshoz. Mintegy hat óra volt. 7 Odajött egy samáriai asszony vizet meríteni, és Jézus ezt mondta neki: „Adj innom!“ 8 A tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. 9 A samáriai asszony pedig ezt mondta neki: „Hogyan kérhetsz inni zsidó létedre tőlem, aki samáriai asszony vagyok?!“Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal. 10 Jézus így felelt neki: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked: Adj innom!, te kérted volna őt, és adott volna neked élő vizet.“ 11 Mondta neki az asszony: „Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: honnan vennéd tehát az élő vizet? 12 Talán nagyobb vagy te a mi atyánknál, Jákobnál, aki nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószágai is?“ 13 Jézus így felelt neki: „Mindenki, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, 14 aki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet én adok neki, örök életre buzgó víznek forrása lesz ő benne.“ **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15 Mondta neki az asszony: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjazzam, és ne jöjjek ide meríteni!“ 16 Mondta neki Jézus: „Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide!“ 17 Az asszony így felelt: „Nincs férjem.“Jézus ezt mondta nekik: „Jól mondod, hogy nincs férjed, 18 mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad.“ 19 Mondta neki az asszony: „Uram, látom, hogy te próféta vagy. 20 A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak, és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádkozni kell.“ 21 Mondta neki Jézus: „Asszony, hidd el nekem, hogy eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, amit nem ismertek, mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az üdvösség a zsidók közül támadt. 23 De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. 24 Az Isten Lélek: és akik őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban imádják.“ 25 Mondta neki az asszony: „Tudom, hogy Messiás jön, akit Krisztusnak mondanak, és amikor eljön, megjelent nekünk mindent.“ 26 Mondta neki Jézus: „Én vagyok az, aki veled beszélek.“ 27 Eközben megjöttek a tanítványai, és csodálkoztak, hogy asszonnyal beszélt, de egyik sem mondta: „Mit keresel, vagy mit beszélsz vele?“ 28 Az asszony pedig otthagyta a vedrét, és elment a városba, és ezt mondta az embereknek: 29 „Gyertek, lássatok egy embert, aki megmondott nekem mindent, amit cselekedtem. Nem ez-e a Krisztus?“ 30 Kimentek tehát a városból, és odamentek hozzá. 31 Eközben pedig kérték őt a tanítványok, ezt mondva: „Mester, egyél!“ 32 Ő pedig mondta nekik: „Van nekem eledelem, amit egyek, amiről ti nem tudtok.“ 33 A tanítványok ezt mondták egymásnak: „Hozott neki valaki enni?“ 34 Jézus ezt mondta nekik: „Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem, és az ő munkáját bevégezzem. 35 Ti nem azt mondjátok-e, hogy még négy hónap, és eljön az aratás? Íme, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és nézzétek meg a tájakat, már fehérek az aratásra. 36 Aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt, hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen. **(aiōnios g166)** 37 Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató. 38 Én annak az aratására küldtelek titeket, amit nem ti munkáltatok, mások munkálták, és ti a mások munkájába álltatok.“ 39 Abból a városból pedig sokan hittek benne a samáriaiak közül annak az asszonynak beszédéért, aki bizonyságot tett: „Mindent megmondott nekem, amit cselekedtem.“ 40 Amint azért odamentek hozzá a samáriaiak, kérték őt, hogy maradjon náluk, és ott maradt két napig. 41 Még sokkal többen hittek az ő beszédéért, 42 és azt mondták az asszonynak: „Nem a te beszédedért hiszünk immár, hanem magunk hallottuk, és

tudjuk, hogy bizonnyal ő a világ üdvözítője, a Krisztus.“ 43 Két nap múlva pedig kiment onnan, és elment Galileába. 44 Mert Jézus maga tett bizonyságot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában. 45 Mikor azért bement Galileába, befogadták őt a galileabeliek, mert látták mindazt, amit Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen, mert ők is elmentek az ünnepre. 46 Ismét a galileai Kánába ment Jézus, ahol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, akinek a fia beteg volt. 47 Mikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, odament hozzá, és arra kérte, hogy menjen el, és gyógyítsa meg az ő fiát, mert halálán volt. 48 Jézus ez mondta neki: „Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek.“ 49 A királyi ember ezt mondta neki: „Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal.“ 50 Jézus ezt mondta neki: „Menj el, a te fiad él.“És hitt az ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment. 51 Amint pedig már ment, elébe jöttek az ő szolgái, és hírt hoztak, mondván: „A te fiad él.“ 52 Megtudakozta azért tőlük az órát, amelyben jobban lett, és mondták neki: „Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz.“ 53 Megértette ekkor az atya, hogy abban az órában, amelyben azt mondta neki Jézus: „A te fiad él.“És hitt ő, és az ő egész háza népe. 54 Ezt pedig második jel gyanánt tette Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

5 Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe. 2 Van pedig Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy tó, amelyet héberül Betesdának neveznek. Öt tornáca van. 3 Ezekben feküdtek a betegek, vakok, sánták, sorvadásosak nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. 4 Mert időnként angyal szállt a tóra, és felkavarta a vizet: aki pedig először lépett bele a víz felkavarása után, meggyógyult, akármilyen betegségben volt. 5 Volt pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt töltött betegségében. 6 Amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van, ezt mondta neki: „Akarsz-e meggyógyulni?“ 7 A beteg ezt felelte: „Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felkavarodik, bevigyen engem a tóba, és mire én odaérek, más lép be előttem.“ 8 Mondta neki Jézus: „Kelj fel, vedd fel az ágyadat, és járj!“ 9 És azonnal meggyógyult az ember, és felvette ágyát, és járt. Aznap pedig szombat volt. 10 A zsidók pedig ezt mondták a meggyógyultnak: „Szombat van, nem szabad neked az ágyadat hordanod!“ 11 Ő ezt felelte nekik: „Aki meggyógyított engem, az mondta nekem: Vedd fel az ágyadat, és járj!“ 12 Megkérdezték tőle: „Ki az az ember, aki ezt mondta neked: Vedd fel az ágyadat, és járj?“ 13 A meggyógyult pedig nem tudta, hogy ki az, mert Jézus félrevonult, mert sokaság volt azon a helyen. 14 Ezek után Jézus találkozott vele a templomban, és mondta neki: „Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod!“ 15 Elment az az ember, és hírül adta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította. 16 Emiatt üldözőbe vették a zsidók Jézust, és meg akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. 17 Jézus pedig felelte nekik: „Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.“ 18 Emiatt aztán még inkább meg akarták őt ölni a zsidók, mivel nemcsak a szombatot törte meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondta, egyenlővé téve magát az Istennel. 19 Jézus ezt felelte nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, csak ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket ő cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú is cselekszi. 20 Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amiket ő maga cselekszik, és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok. 21 Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket akar, megelevenít. 22 Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta, 23 hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte őt. 24 Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja, és hisz annak, aki engem elküldött, örök élete van, és nem megy a kárhozatra, hanem átment a halálból az életre. **(aiōnios g166)** 25 Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljön az idő, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. 26 Mert amiként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: 27 És hatalmat adott neki az ítélettételre is, mert ő az Emberfia. 28 Ne csodálkozzatok ezen: mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, 29 és kijönnek. Akik a jót cselekedték, az életre támadnak fel, akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozatra támadnak fel. 30 Én semmit sem cselekedhetem magamtól, amint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét. 31 „Ha én teszek bizonyságot magamról, az én bizonyságtételem nem igaz. 32 Más az, aki bizonyságot tesz rólam, és tudom, hogy igaz az a bizonyságtétel, amellyel bizonyságot tesz rólam. 33 Ti elküldtetek Jánoshoz, és bizonyságot tett az igazságról. 34 De én nem embertől nyerem a bizonyságtételt, hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok. 35 Ő az égő és fénylő szövétnek volt, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában. 36 De nekem nagyobb bizonyságom van Jánosénál: mert azok a dolgok,

amelyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, amelyeket én cselekszem, azok tesznek bizonyságot rólam, hogy az Atya küldött engem. **37** Aki elküldött engem, maga az Atya is bizonyságot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok. **38** Az ő igéje sincs maradandóan bennetek: mert akit ő elküldött, ti annak nem hisztek. **39** Tudakozzátok az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek, és ezek azok, amelyek bizonyságot tesznek rólam, **(aiōnios g166)** **40** és nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen! **41** Dicsőséget emberektől nem nyerek. **42** De ismerlek benneteket, hogy az Istennek szeretete nincs meg bennetek: **43** Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem, ha más jönne a maga nevében, azt befogadnátok. **44** Mi módon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget nem keresitek, amely az egy Istentől van? **45** Ne állítsátok, hogy én vádollak majd benneteket az Atyánál, van, aki vádol titeket, Mózes, akiben ti reménykedtetek. **46** Mert ha hinnétek Mózesnek, nekem is hinnétek, mert rólam írt ő. **47** Ha pedig az ő Írásainak nem hisztek, mi módon hisztek az én beszédeimnek?“

6 Ezek után elment Jézus a Galileai-tengeren, a Tiberiáson túl. **2** És nagy sokaság követte őt, mert látták az ő csodatételeit, amelyeket cselekedett a betegeken. **3** Felment pedig Jézus a hegyre, és leült ott a tanítványaival. **4** Közel volt pedig húsvét, a zsidók ünnepe. **5** Mikor azért felemelte Jézus a szemeit, és látta, hogy nagy sokaság jön hozzá, mondta Fülöpnek: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?“ **6** Ezt pedig azért mondta, hogy próbára tegye őt, mert ő maga tudta, mit akar cselekedni. **7** Felelt neki Fülöp: „Kétszáz dénár árú kenyér nem elég nekik, hogy mindegyikük kapjon valami keveset.“ **8** Egyik az ő tanítványai közül, András, Simon Péter testvére ezt mondta neki: **9** „Van itt egy gyermek, akinek van öt árpakenyere és két hala, de mi az ennyinek?“ **10** Jézus pedig mondta: „Ültessétek le az embereket.“És nagy fű volt azon a helyen. Leültek azért a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. **11** Jézus pedig vette a kenyereket, és hálát adva adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig azoknak, akik ültek, hasonlóképpen a halakból is, amennyit akartak. **12** Amint pedig jóllaktak, mondta a tanítványainak: „Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen.“ **13** Összeszedtek azért és megtöltöttek tizenkét kosarat az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek megmaradtak azok után, akik ettek. **14** Az emberek azért látva a jelt, amelyet Jézus tett, ezt mondták: „Bizonnyal ez az a próféta, aki eljövendő volt a világra.“ **15** Jézus pedig, amint észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonult egymaga a hegyre. **16** Mikor pedig beesteledett, lementek az ő tanítványai a tengerhez, **17** és beszállva a hajóba, elmentek a tengeren túlra Kapernaumba. Már sötétség volt, és még mindig nem ment oda hozzájuk Jézus. **18** A tenger a nagy szél fúvása miatt háborgott. **19** Mikor azért huszonöt, vagy harminc futamnyira beeveztek, meglátták Jézust, amint jár a tengeren, és a hajóhoz közeledik, megrémültek. **20** Ő pedig mondta nekik: „Én vagyok, ne féljetek!“ **21** Be akarták azért őt venni a hajóba, de a hajó azonnal annál a földnél volt, amelyre mentek. **22** Másnap a sokaság, amely a tengeren túl állott, látták, hogy nem volt ott más hajó, csak az az egy, amelybe Jézus tanítványai szálltak, és hogy Jézus nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai mentek el. **23** De jöttek más hajók Tiberiásból közel ahhoz a helyhez, ahol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr: **24** Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak ők is a hajókba, és elmentek Kapernaumba, keresve Jézust. **25** És megtalálva őt a tengeren túl, mondták neki: „Mester, mikor jöttél ide?“ **26** Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek abból a kenyerekből, és jóllaktatok. **27** Ne azért az eledelért munkálkodjatok, amely elvész, hanem azért az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert őt pecsétjével igazolta az Isten.“ **(aiōnios g166)** **28** Ők pedig ezt mondták neki: „Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?“ **29** Jézus így felelt nekik: „Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.“ **30** Erre megkérdezték: „Micsoda jelt mutatsz tehát te, hogy miután láttuk, higgyünk neked? Mit cselekszel? **31** Atyáink a mannát ették a pusztában, amint meg van írva: »Mennyei kenyeret adott enniük.«“ **32** Mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret. **33** Mert az az Istennek kenyere, amely mennyből száll alá, és életet ad a világnak.“ **34** Erre ezt mondták neki: „Uram, mindenkor add nékünk ezt a kenyeret!“ **35** Jézus pedig azt mondta nekik: „Én vagyok az életnek kenyere, aki énhozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz énbennem, meg nem szomjazik soha. **36** De mondtam néktek, hogy noha láttatok engem, még sem hisztek. **37** Mindenki, akit nekem ad az Atya, énhozzám jön, és azt, aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem. **38** Mert azért szálltam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát

cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem. **39** Annak, aki elküldött engem, az az akarata, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. **40** Az Atyának az az akarata, hogy mindaz, aki látja a Fiút, és hisz ő benne, örök élete legyen, és én feltámasszam azt az utolsó napon.“ **(aiōnios g166)** **41** Zúgolódtak azért a zsidók őellene, mert azt mondta: „Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállott alá.“ **42** És mondták: „Nem Jézus ez, a József fia, akinek mi ismerjük atyját és anyját? Akkor hogyan mondhatja: A mennyből szálltam alá?“ **43** Jézus ezt felelte nekik: „Ne zúgolódjatok egymás között! **44** Senki sem jöhet én hozzám, hacsak nem az Atya vonzza, aki elküldött engem, én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. **45** Meg van írva a prófétáknál: »És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.« Aki azért az Atyától hallott és tanult, én hozzám jön. **46** Nem mintha az Atyát valaki látta volna, csak az, aki Istentől van, az látta az Atyát. **47** Bizony, bizony mondom néktek: Aki énbennem hisz, örök élete van annak. **(aiōnios g166)** **48** Én vagyok az életnek kenyere. **49** A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak. **50** Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, hogy ki-ki egyen belőle, és meg ne haljon. **51** Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá: ha valaki eszik ebből a kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem, amelyet én adok a világ életéért.“ **(aiōn g165)** **52** Tusakodtak azért a zsidók egymás között, mondván: „Hogyan adhatja ez nékünk a testét, hogy azt együk?“ **53** Jézus ezt mondta nekik: „Bizony, bizony mondom néktek: ha nem eszitek az Emberfiának testét, és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. **54** Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. **(aiōnios g166)** **55** Mert az én testem bizony étel, és az én vérem bizony ital. **56** Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az énbennem lakik és én is abban. **57** Ahogyan elküldött engem az élő Atya, és én az Atya által élek: úgy az is, aki engem eszik, él énáltalam. **58** Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, nem úgy, amint a ti atyáitok ették a mannát, és meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, él örökké.“ **(aiōn g165)** **59** Ezeket mondta a zsinagógában, amikor tanított Kapernaumban. **60** Sokan azért, akik hallották ezeket az ő tanítványai közül, ezt mondták: „Kemény beszéd ez, ki hallgathatja őt?“ **61** Jézus pedig magában tudta, hogy emiatt zúgolódnak az ő tanítványai, ezt mondta nekik: „Titeket ez megbotránkoztat? **62** Hát ha meglátjátok az Emberfiát felszállni oda, ahol előbb volt?! **63** A lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok nektek, lélek és élet. **64** De vannak némelyek közöttetek, akik nem hisznek.“Mert kezdettől fogva tudta Jézus, kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki elárulja őt. **65** És ezt mondta: „Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet énhozzám, hacsak nem az én Atyámtól van megadva neki.“ **66** Ettől fogva sokan visszavonultak az ő tanítványai közül, és nem jártak többé ővele. **67** Mondta azért Jézus a tizenkettőnek: „Vajon ti is el akartok menni?“ **68** Simon Péter így felelt: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van tenálad. **(aiōnios g166)** **69** És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.“ **70** Jézus így felelt nekik: „Nem én választottalak ki titeket, a tizenkettőt? És egy közületek ördög.“ **71** Ezen pedig Júdás Iskáriótest értette, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

7 És ezek után Galileát járta Jézus, mert nem akart Júdeában tartózkodni, mivel azon voltak a júdeabeliek, hogy őt megöljék. **2** Közel volt pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. **3** Testvérei ekkor azt mondták neki: „Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a tanítványaid is lássák azokat, amiket cselekszel. **4** Mert senki sem cselekszik titokban semmit, aki maga ismeretté akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak.“ **5** Mert az ő testvérei sem hittek benne. **6** Ekkor azt mondta nekik Jézus: „Az én időm még nincs itt, a ti időtök pedig mindig készen van. **7** Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl, mert én bizonyságot teszek arról, hogy az ő cselekedetei gonoszak. **8** Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre, mert az én időm még nem jött el.“ **9** Ezeket mondva nekik, ott maradt Galileában. **10** Amint azonban felmentek az ő testvérei, akkor ő is felment az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titokban. **11** A zsidók azért keresték őt az ünnepen, és ezt mondták: „Hol van ő?“ **12** És a sokaságban nagy zúgás volt őmiatta. Némelyek azt mondták, hogy jó ember, mások pedig azt mondták: „Nem, hanem a népnek hitetője.“ **13** Mindamellett senki sem beszélt nyíltan őróla a zsidóktól való félelem miatt. **14** Már-már az ünnep közepén azonban felment Jézus a templomba, és tanított. **15** És csodálkoztak a zsidók, ezt mondva: „Honnan tudja ez az Írásokat, holott nem tanulta?!“ **16** Jézus erre így felelt nekik: „Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem. **17** Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok? **18** Aki magától szól, a maga dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság. **19** Nem Mózes adta-e néktek a törvényt? Ám senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni?“ **20** A sokaság

felelt, és ezt mondta: „Ördög van benned. Ki akar téged megölni?“ **21** Jézus válaszolt, és ezt mondta nekik: „Egy dolgot tettem, és mindnyájan csodálkoztok. **22** Mózes adta néktek a körülmetélkedést (nem mintha Mózestől való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmetélitek az embert. **23** Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy Mózes törvényét meg ne szegjék, akkor rám miért haragusztok, hogy egy embert teljesen meggyógyítottam szombaton? **24** Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!“ **25** Ekkor némelyek a jeruzsálemiek közül ezt mondták: „Nem ez-e az, akit meg akarnak ölni? **26** És íme, nyíltan szól, és semmit sem szólnak neki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a Krisztus? **27** De róla jól tudjuk, honnan való, amikor pedig eljön a Krisztus, senki sem tudja, honnan való.“ **28** Jézus a templomban tanított, és kiáltva ezt mondta: „Ti ismertek engem, azt is tudjátok, honnan való vagyok, és én nem magamtól jöttem, de igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek. **29** Én azonban ismerem őt, mert őtőle vagyok, és ő küldött engem.“ **30** El akarták ezért őt fogni, de senki sem vetette rá a kezét, mert nem jött még el az ő órája. **31** A sokaságból pedig sokan hittek benne, és ezt mondták: „A Krisztus, amikor eljön, tehet-e majd több csodát azoknál, amelyeket ez tett?“ **32** Meghallották a farizeusok, amint a sokaság ezeket suttogta róla, és szolgákat küldtek a farizeusok és a főpapok, hogy fogják el őt. **33** Ekkor azt mondta nekik Jézus: „Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd elmegyek ahhoz, aki elküldött engem. **34** Kerestek majd engem, és nem találtok meg, ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda.“ **35** A zsidók maguk között ezt mondták: „Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajon a görögök közé szétszórtakhoz akar menni, és a görögöket tanítani? **36** Micsoda beszéd ez, amelyet mondott: Kerestek majd engem, és nem találtok meg, ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda?“ **37** Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus, és kiáltva ezt mondta: „Ha valaki szomjazik, jöjjön énhozzám, és igyon. **38** Aki hisz énbennem, amint az Írás mondta, annak belsejéből élő víznek folyamai ömlenek.“ **39** Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak venni: mert még nem volt Szentlélek, mivelhogy Jézus még nem dicsőíttetett meg. **40** Sokan azért a sokaság közül, amint hallották e beszédet, ezt mondták: „Bizonnyal ez a Próféta.“ **41** Némelyek ezt mondták: „Ez a Krisztus.“Mások pedig azt mondták: „Csak nem Galileából jön el a Krisztus? **42** Nem az Írás mondta-e, hogy a Dávid magvából és Betlehemből, abból a városból jön el a Krisztus, ahol Dávid volt?“ **43** Ellentét támadt azért őmiatta a sokaságban. **44** Némelyek pedig közülük el akarták őt fogni, de senki sem vettette reá a kezét. **45** Elmentek azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz, és mondták azok nekik: „Miért nem hoztátok el őt?“ **46** A szolgák így feleltek: „Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember!“ **47** A farizeusok így feleltek nekik: „Vajon ti is meg vagytok tévesztve? **48** Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki? **49** De ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott!“ **50** Ezt mondta nekik Nikodémus, aki éjjel ment őhozzá, és aki egy volt közülük: **51** „Vajon a mi törvényünk elítéli-e az embert, ha előbb ki nem hallgatja, és nem tudja, hogy mit cselekszik?“ **52** Azok így feleltek neki: „Vajon te is galileai vagy-e? Nézz utána, és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta.“ **53** És mindnyájan hazamentek.

8 Jézus pedig elment az Olajfák hegyére. **2** Korán reggel azonban ismét ott volt a templomban, az egész nép hozzáment, és leülve tanította őket. **3** Az Írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre állítva azt, **4** mondták neki: „Mester, ezt az asszonyt tetten érték, mint házasságtörő. **5** A törvényben pedig megparancsolta nékünk Mózes, hogy az ilyeneket kövezzék meg: te azért mit mondasz?“ **6** Ezt pedig azért mondták, hogy megkísértsék őt, hogy legyen mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolva, az ujjával írt a földre. **7** De mikor ismételten kérdezték őt, felegyenesedve mondta nekik: „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.“ **8** És újra lehajolva, írt a földre. **9** Azok pedig ezt hallva és a lelkiismeret által vádolva, egymás után kimentek a vénektől kezdve mind az utolsóig, és egyedül Jézus maradt, és az asszony középen állva. **10** Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, azt mondta neki: „Asszony, hol vannak a te vádlóid? Senki sem kárhoztat téged?“ **11** Ő pedig ezt mondta: „Senki, Uram!“Jézus pedig mondta neki: „Én sem kárhoztatlak, eredj el, és többé ne vétkezzél!“ **12** Ismét szólt hozzájuk Jézus, és ezt mondta: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.“ **13** A farizeusok pedig ezt mondták neki: „Te magadról teszel bizonyságot, a te bizonyságtételed nem igaz.“ **14** Jézus felelt, és ezt mondta nekik: „Ha magam teszek is bizonyságot magamról, az én bizonyságtételem igaz, mert tudom honnan jöttem, és hová megyek, ti pedig nem tudjátok, honnan jövök, és hová megyek. **15** Ti test szerint ítéltek, én nem ítélek senkit. **16** De ha ítélek is, az én ítéletem igaz, mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, aki küldött engem. **17** Márpedig a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember bizonyságtétele igaz. **18** Én vagyok, aki

bizonyságot teszek magamról, és bizonyságot tesz rólam az Atya, aki küldött engem." **19** Ekkor azt mondták neki: „Hol van a te Atyád?"Jézus így felelt: „Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat, ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek." **20** Ezeket a beszédeket mondta Jézus a kincstartó helyen, amikor tanított a templomban, és senki sem fogta el őt, mert még nem jött el az ő órája. **21** Ismét mondta nekik Jézus: „Én elmegyek, és kerestek majd engem, de ti a bűneitekben fogtok meghalni: ahová én megyek, ti nem jöhettek oda." **22** A zsidók pedig ezt mondták: „Talán megöli magát, hogy azt mondja: Ahova én megyek, ti nem jöhettek oda?" **23** És mondta nekik: „Ti innen lentről valók vagytok, én onnan fentről való vagyok, ti e világból valók vagytok, én nem e világból való vagyok. **24** Azért mondtam néktek, hogy a bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a bűneitekben." **25** Mondták azért neki: „Ki vagy te?"És mondta nekik Jézus: „Amit eleitől fogva mondok is nektek. **26** Sok beszélni és ítélni valóm van felőletek: de igaz az, aki küldött engem, és én azokat beszélem a világnak, amiket tőle hallottam." **27** Nem vették észre, hogy az Atyáról szólt nekik. **28** Mondta azért nekik Jézus: „Amikor felemelitek az Emberfiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok, és semmit sem cselekszem magamtól, hanem amint az Atya tanított engem, úgy szólok. **29** És aki küldött engem, velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek neki kedvesek." **30** Amikor ezeket mondta, sokan hittek őbenne. **31** Mondta azért Jézus a benne hívő zsidóknak: „Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonnyal az én tanítványaim vagytok, **32** megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket." **33** Így feleltek neki: „Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: hogyan mondhatod hát, hogy szabaddá lesztek?" **34** Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek. **35** A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad ott mindörökké. **(aiōn g165)** **36** Azért, ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek." **37** „Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok, de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok. **38** Én azt beszélem, amit az én Atyámnál láttam, de ti is azt cselekszitek, amit a ti atyátoknál láttatok." **39** Ezt mondták neki: „A mi atyánk Ábrahám."Jézus ezt mondta nekik: „Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám dolgait cselekednétek. **40** Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot beszéltem nektek, amelyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte. **41** Ti az atyátok dolgait cselekszitek."Ők pedig ezt mondták neki: „Mi nem paráznaságból születtünk, egy Atyánk van, az Isten." **42** Jézus pedig ezt mondta nekik: „Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem, mert nem magamtól jöttem, hanem ő küldött engem. **43** Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szavamat. **44** A ti atyátok az ördög, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Ő emberölő volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug, és hazugság atyja. **45** Mivel pedig én igazságot szólok, nem hisztek nekem. **46** Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek nekem? **47** Aki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit, azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istentől valók." **48** A zsidók így feleltek neki: „Nem jól mondjuk-e mi, hogy te samáriai vagy, és ördög van benned?" **49** Jézus így felelt: „Nincs énbennem ördög, hanem tisztelem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem. **50** Pedig én nem keresem a dicsőségemet: van, aki keresi, és megítéli. **51** Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha." **(aiōn g165)** **52** A zsidók pedig ezt mondták neki: „Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is, és te azt mondod: ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált soha. **(aiōn g165)** **53** Vagy pedig nagyobb vagy te atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod magadat?" **54** Jézus így felelt: „Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám az, aki dicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, **55** és nem ismeritek őt: de én ismerem, és ha azt mondom, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt, és az ő beszédét megtartom. **56** Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat, látta is, és örült." **57** A zsidók pedig ezt mondták neki: „Még ötvenesztendős sem vagy, és Ábrahámot láttad?" **58** Mondta nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek: mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok." **59** Erre köveket ragadtak, hogy reáhajigálják. Jézus pedig elrejtőzködött, és kiment a templomból, átmenve közöttük, és ilyen módon eltávozott.

9 És amint eltávozott, látott egy embert, aki születésétől fogva vak volt. **2** És kérdezték őt a tanítványai, ezt mondva: „Mester, ki vétkezett, ez vagy ennek szülei, hogy vakon született?" **3** Jézus így felelt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. **4** Nekem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van:

eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. **5** Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok.“ **6** Ezeket mondva, a földre köpött, és a nyálából sarat csinált, és rákente a sarat a vak szemeire, **7** és mondta neki: „Menj el, mosakodj meg a Siloám-tavában“– ami azt jelenti: küldött. Elment tehát és megmosakodott, és mire megjött, látott. **8** A szomszédok, és akik korábban látták azt, hogy vak volt, ezt mondták: „Nem ő-e az, aki itt szokott ülni és koldulni?“ **9** Némelyek azt mondák, hogy ez az, mások pedig azt, hogy hasonlít hozzá. De ő kijelentette: „Én vagyok az.“ **10** Ekkor ezt mondták neki: „Hogyan nyíltak meg a te szemeid?“ **11** Ő így felelt, és ezt mondta: „Egy ember, akit Jézusnak hívnak, sarat készített, és rákente a szemeimre, és ezt mondta nekem: Menj el a Siloám-tavára, és mosakodjál meg. Miután pedig elmentem és megmosakodtam, megjött a látásom.“ **12** Ekkor ezt mondták neki: „Hol van ő?“Ő pedig mondta: „Nem tudom.“ **13** Ekkor elvitték őt, aki előbb még vak volt, a farizeusokhoz. **14** Mikor pedig Jézus a sarat csinálta, és felnyitotta a szemeit, szombat volt. **15** A farizeusok szintén megkérdezték, hogyan jött meg a látása? Ő pedig ezt mondta nekik: „Sarat tett a szemeimre, megmosakodtam, és látok.“ **16** Mondták azért némelyek a farizeusok közül: „Ez az ember nincsen Istentől, mert nem tartja meg a szombatot.“Mások ezt mondták: „Hogyan tehet bűnös ember ilyen jeleket?“És meghasonlás támadt köztük. **17** Újra mondták a vaknak: „Te mit mondasz róla, hogy megnyitotta a szemeidet?“Ő pedig mondta: „Hogy próféta.“ **18** A zsidók pedig nem hitték róla, hogy vak volt, és megjött a látása, mígnem előhívták annak szüleit, akinek megjött a látása. **19** És megkérdezték őket, ezt mondva: „Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Mi módon lát hát most?“ **20** A szülei ezt felelték, és mondták nekik: „Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született: **21** de miképpen lát most, nem tudjuk, vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk. Elég idős már, őt kérdezzétek, ő beszéljen magáról.“ **22** Ezeket mondták az ő szülei, mivel féltek a zsidóktól, mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, ki kell rekeszteni a gyülekezetből. **23** Ezért mondták a szülei, hogy elég idős, őt kérdezzétek. **24** Másodszor is odahívták az embert, aki vak volt, és mondták neki: „Dicsőítsd az Istent: mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.“ **25** Ő pedig így válaszolt: „Hogy bűnös-e, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok.“ **26** Ekkor újra megkérdezték tőle: „Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet?“ **27** Ő így felelt: „Már mondtam nektek, és nem hallottátok meg: miért akarjátok újra hallani? Vagy ti is az ő tanítványai akartok lenni?“ **28** Szidalmazták őt, és ezt mondták: „Te vagy az ő tanítványa, mi pedig Mózes tanítványai vagyunk. **29** Mi tudjuk, hogy Mózessel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való.“ **30** Az az ember így válaszolt nekik: „Bizony az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok honnan való, pedig az én szemeimet megnyitotta. **31** Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket, hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. **32** Örök időktől fogva nem hallotta senki, hogy vakon szülöttnek szemeit valaki megnyitotta volna. **(aiōn g165)** **33** Ha ő nem Istentől volna, semmit sem tudott volna cselekedni.“ **34** Ekkor ezt mondták neki: „Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz minket?“És kiközösítették őt. **35** Meghallotta Jézus, hogy kiközösítették őt, és amikor találkozott vele, ezt mondta neki: „Hiszel-e az Isten Fiában?“ **36** Az így válaszolt: „Ki az, Uram, hogy higgyek benne?“ **37** Jézus pedig ezt mondta neki: „Láttad őt, és aki beszél veled, ő az.“ **38** Erre azt mondta: „Hiszek, Uram.“És imádta őt. **39** Jézus pedig azt mondta: „Ítélet végett jöttem én e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakok legyenek.“ **40** Némely farizeus meghallotta ezt, akik vele voltak, és mondták neki: „Talán mi is vakok vagyunk?“ **41** Jézus azt mondta nekik: „Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, ámde azt mondjátok, hogy látunk: ezért a ti bűnötök megmarad.“

10 „Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hatol be, tolvaj az és rabló. **2** Aki pedig az ajtón megy be, az a juhok pásztora. **3** Ennek az őr ajtót nyit, és a juhok hallgatnak szavára, és a maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket. **4** És mikor kiereszti a juhait, előttük megy, és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. **5** Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját.“ **6** Ezt a példázatot mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mi az, amit mondott nekik. **7** Újra mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. **8** Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok. **9** Én vagyok az ajtó: ha valaki énrajtam megy be, megtartatik, bejár és kijár majd, és legelőt talál. **10** A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön és pusztítson, én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővölködjenek. **11** Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. **12** A béres pedig nem igazi pásztor, neki a juhok nem tulajdonai. Amikor látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut: a farkas elragadja azokat, és elszéleszti a juhokat. **13** A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. **14** Én vagyok a jó pásztor, ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim. **15** Ahogyan ismer engem az Atya, én is ismerem az Atyát,

és életemet adom a juhokért. **16** Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell vezetnem, hallgatnak majd az én szavamra, és lesz egy akol és egy pásztor. **17** Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. **18** Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én adom oda azt magamtól. Van hatalmam odaadni, és van hatalmam ismét visszavenni azt. Ezt a parancsolatot kaptam az én Atyámtól." **19** Újra meghasonlás támadt a zsidók között e beszédek miatt. **20** Sokan mondták közülük: „Ördög van benne, és bolondozik, mit hallgattok reá?" **21** Mások azt mondták: „Ezek nem megszállott ember beszédei. Vajon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit?" **22** Jeruzsálemben pedig a templomszentelés ünnepe és tél volt. **23** Jézus a templomban, Salamon tornácában járt. **24** Körülvették azért a zsidók, és mondták neki: „Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk nyíltan!" **25** Jézus így felelt: „Megmondtam néktek, és nem hiszitek: a cselekedetek, amelyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyságot rólam. **26** De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok, amint megmondtam néktek. **27** Az én juhaim hallják az én szavamat, én ismerem őket, és követnek engem. **28** Örök életet adok nekik, soha el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** Az én Atyám, aki őket adta nekem, nagyobb mindennél, senki sem ragadhatja ki őket az Atyámnak kezéből. **30** Én és az Atya egy vagyunk." **31** Ekkor ismét köveket ragadtak a zsidók, hogy megkövezzék őt. **32** Jézus így felelt nekik: „Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól, azok közül melyikért követztek meg engem?" **33** A zsidók így feleltek neki: „Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat." **34** Jézus így felelt nekik: „Nincs-e megírva a ti törvényetekben: »én mondtam: istenek vagytok«? **35** Ha azokat isteneknek mondta, akikhez az Isten beszéde szólt, márpedig az Írást nem lehet érvénytelenné tenni, **36** akkor arról ti azt mondjátok, akit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz, mivelhogy azt mondtam: az Isten Fia vagyok?! **37** Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nekem, **38** ha pedig azokat cselekszem, ha nekem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya énbennem van, és én őbenne vagyok." **39** Ismét meg akarták azért őt fogni, de kiment a kezük közül. **40** Jézus újra elment, túl a Jordánon, arra a helyre, ahol János először keresztelt, és ott maradt. **41** És sokan mentek oda hozzá, és mondták, hogy János nem tett ugyan semmi csodát, de mindaz, amit János felőle mondott, igaz volt. **42** És sokan hittek ott ő benne.

11 Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Mártának falujából. **2** Az a Mária volt az, aki megkente az Urat kenettel, és a hajával törölte meg annak lábait: az ő testvére, Lázár volt beteg. **3** Testvérei tehát hozzá küldtek, s ezt üzenték: „Uram, íme, akit szeretsz, beteg." **4** Jézus pedig, amikor ezt meghallotta, ezt mondta: „Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia." **5** Jézus pedig szerette Mártát és annak nővérét és Lázárt. **6** Mikor tehát meghallotta, hogy beteg, akkor két napig maradt azon a helyen, ahol volt, **7** de azután ezt mondta tanítványainak: „Menjünk ismét Júdeába." **8** A tanítványok ezt mondták neki: „Mester, most akartak téged megkövezni a júdabeliek, és újra odamégy?" **9** Jézus így felelt: „Vagy nem tizenkét órája van-e a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja a világnak világosságát. **10** De aki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság." **11** Ezeket mondta nekik, és hozzátette: „Lázár, a mi barátunk, elaludt, de elmegyek, hogy felköltsem őt." **12** A tanítványai azt mondták erre: „Uram, ha elaludt, meggyógyul." **13** Pedig Jézus a haláláról beszélt, de ők azt hitték, hogy álomba merülésről szól. **14** Ekkor aztán Jézus nyíltan megmondta nekik: „Lázár meghalt, **15** és örülök, hogy nem voltam ott, tiértetek, hogy higgyetek. De menjünk el őhozzá!" **16** Tamás, akit Ikernek hívtak, azt mondta tanítványtársainak: „Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele." **17** Jézus pedig elment, és úgy találta, hogy Lázár már négy napja van a sírban. **18** Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamnyira, **19** ezért a zsidók közül sokan mentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérük miatt. **20** Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment, Mária pedig otthon ült. **21** Márta ekkor ezt mondta Jézusnak: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. **22** De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten." **23** Jézus ezt mondta neki: „Feltámad a testvéred." **24** Márta ezt mondta neki: „Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon." **25** Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is, él, **26** és aki él és hisz énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?" **(aiōn g165)** **27** Márta így felelt: „Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra jövendő." **28** Amint ezeket mondta, elment, és titkon szólította az ő testvérét, Máriát, mondván: „A Mester itt van, és hív téged." **29** Mihelyt

ez meghallotta, felkelt hamar, és hozzáment. **30** Jézus pedig nem ment még be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahová Márta elébe ment. **31** A zsidók azért, akik ővele otthon voltak, és vigasztalták őt, látva, hogy Mária hamar felkelt és kiment, utánamentek, ezt mondva: „A sírhoz megy, hogy ott sírjon.“ **32** Mária pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátva őt, a lábaihoz esett, ezt mondva neki: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem.“ **33** Jézus pedig, amint látta, hogy sír, és sírnak a vele jött zsidók is, elbúsult lelkében, és igen megrendült. **34** És mondta: „Hová helyeztétek őt?“Mondták neki: „Uram, gyere, és lásd meg!“ **35** Könnyekre fakadt Jézus. **36** Mondták azért a zsidók: „Íme, mennyire szerette őt!“ **37** Némelyek pedig ezt mondták közülük: „Ő, aki a vaknak szemét felnyitotta, nem tehette volna-e meg, hogy ez ne haljon meg?“ **38** Jézus pedig újra felindulva magában, odament a sírhoz. Az pedig egy üreg volt, és kő feküdt rajta. **39** Jézus ezt mondta: „Vegyétek el a követ.“A megholtnak nőtestvére, Márta ezt mondta neki: „Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos.“ **40** Jézus ezt mondta neki: „Nem mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét?“ **41** Elvették azért a követ onnan, ahol a megholt feküdt. Jézus pedig felemelte szemeit az égre, és mondta: „Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem. **42** Tudtam is, hogy te mindenkor meghallgatsz engem, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.“ **43** És mikor ezeket mondta, fennhangon kiáltott: „Lázár, jöjj ki!“ **44** És kijött a megholt, lábain és kezein kötelékekkel megkötözve, és az orcája kendővel volt leborítva. Mondta nekik Jézus: „Oldozzátok el, és hagyjátok elmenni.“ **45** Sokan hittek őbenne azok közül a zsidók közül, akik Máriához mentek, és látták, amiket cselekedett. **46** De némelyek azok közül elmentek a farizeusokhoz, és elbeszélték nekik, amiket Jézus cselekedett. **47** Egybegyűjtötték azért a papi fejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondták: „Mit cselekedjünk? Mert ez az ember sok csodát művel. **48** Ha ekképpen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak, és elveszik tőlünk mind a helyet is, mind a népet is.“ **49** Egy pedig közülük, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, mondta nekik: „Ti semmit sem tudtok. **50** Még arra sem gondoltok, hogy jobb nékünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és ne az egész nép vesszen el.“ **51** Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivel abban az esztendőben főpap volt, jövendőt mondott, hogy Jézus meg fog halni a népért, **52** és nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse. **53** Ama naptól azért azon tanakodtak, hogy őt megöljék. **54** Jézus tehát nem járt többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba, és ott tartózkodott az ő tanítványaival. **55** Közel volt pedig a zsidók húsvétja: vidékről sokan mentek fel Jeruzsálembe húsvét előtt, hogy megtisztuljanak. **56** A templomban állva keresték Jézust, és így szóltak egymáshoz: „Mit gondoltok, hogy nem jön-e fel az ünnepre?“ **57** A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse, hogy megfogják.

12 Jézus azért hat nappal a húsvét előtt elment Betániába, ahol a meghalt Lázár volt, akit feltámasztott a halálból. **2** Vacsorát készítettek ott neki, Márta szolgált fel, Lázár pedig egy volt azok közül, akik együtt ültek ővele. **3** Mária ekkor elővett egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkente Jézus lábait, és megtörölte saját hajával, a ház pedig megtelt a kenet illatával. **4** Egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, aki őt majd elárulja, ezt mondta: **5** „Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénárért, és miért nem adták a szegényeknek?“ **6** Ezt pedig nem azért mondta, mintha neki a szegényekre volna gondja, hanem mivel tolvaj volt, nála volt az erszény, és amit abba tettek, elcsente. **7** Jézus erre ezt mondta: „Hagyj békét neki, az én temetésem idejére tartogatta ezt. **8** Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok.“ **9** A zsidók közül nagy sokaság értesült arról, hogy ő ott van, és odamentek, nemcsak Jézus miatt, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból. **10** A papi fejedelmek pedig tanácskoztak, hogy Lázárt is megöljék, **11** mivel a zsidók közül sokan miatta mentek oda, és hittek Jézusban. **12** Másnap a nagy sokaság, amely az ünnepre jött, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, **13** pálmaágakat vett, kiment elé, és így kiáltott: „Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében, az Izraelnek Királya!“ **14** Jézus pedig talált egy szamarat, felült rá, amint meg van írva: **15** „Ne félj, Sionnak leánya! Íme, királyod jön, szamárcsikón ülve.“ **16** Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem amikor Jézus megdicsőült, akkor emlékeztek vissza, hogy azokat művelték vele, amik róla meg vannak írva. **17** A sokaság pedig, amely vele volt, amikor kihívta Lázárt a koporsóból, és feltámasztotta őt a halálból, bizonyságot tett. **18** Azért is ment elébe a sokaság, mivel hallotta, hogy ezt a csodát művelte. **19** A farizeusok egymás között ezt mondták: „Látjátok-e, hogy semmit sem értek? Íme, a világ őutána megy.“ **20** Néhány görög is volt azok között, akik felmentek, hogy imádkozzanak az ünnepen. **21** Ezek a galileai Bétsaidából való Fülöphöz

mentek, és kérték őt, ezt mondván: „Uram, látni akarjuk Jézust.“ 22 Fülöp elment, és szólt Andrásnak, András és Fülöp pedig szólt Jézusnak. 23 Jézus pedig ezt felelte nekik: „Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia. 24 Bizony, bizony mondom néktek: ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. 25 Aki szereti a maga életét, elveszti azt, és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. (aiōnios g166) 26 Aki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya. 27 Most háborog az én lelkem, és mit mondjak: Atyám, ments meg engem ettől az órától? De hiszen éppen ezért jutottam erre az órára. 28 Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!“Szózat jött azért az égből: „Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.“ 29 A sokaság azért, amely ott állt, és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgött, mások mondták: „Angyal szólt neki.“ 30 Jézus ezt mondta: „Nem énértem szólt ez a hang, hanem tiértetek. 31 Most van e világ kárhoztatása, most vettetik ki e világ fejedelme: 32 Én pedig, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.“ 33 Ezt pedig azért mondta, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia. 34 A sokaság ezt felelte neki: „Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondhatod hát te, hogy az Emberfiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az Emberfia?“ (aiōn g165) 35 Jézus azt mondta nekik: „Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. 36 Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek.“Ezeket mondta Jézus, és elmenve, elrejtőzködött előlük. 37 És noha ő ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek őbenne, 38 hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta beszéde, amelyet mondott: „Uram, ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?“ 39 Azért nem hihettek, mert Ézsaiás ezt is mondta: 40 „Megvakította a szemeiket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemeikkel ne lássanak, és szívükkel ne értsenek, meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.“ 41 Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látta az ő dicsőségét, és őróla beszélt. 42 Mindazáltal a főemberek közül is sokan hittek őbenne, de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki ne rekesszék őket a gyülekezetből, 43 mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét. 44 Jézus pedig kiáltva ezt mondta: „Aki hisz énbennem, nem énbennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem; 45 és aki engem lát, azt látja, aki küldött engem. 46 Én világosságul jöttem e világba, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki énbennem hisz. 47 Ha valaki hallja az én beszédeimet, és nem hisz, én nem kárhoztatom azt; mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. 48 Aki megvet engem, és nem fogadja el az én beszédeimet, annak van, aki őt elítélje: a beszéd, amelyet szólottam, az ítéli el őt az utolsó napon. 49 Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya, aki küldött engem, ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek. 50 És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya mondta nekem.“ (aiōnios g166)

13 A húsvét ünnepe előtt tudta Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, pedig szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket. 2 És vacsora közben, amikor az ördög belesugallta már Iskáriótes Júdásnak, Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, 3 tudta Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott neki, és hogy ő az Istentől jött, és az Istenhez megy, 4 felkelt a vacsorától, levette a felsőruháját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát. 5 Azután vizet töltött a medencébe, és mosni kezdte a tanítványok lábait és megtörölni a kendővel, amellyel körül van kötve. 6 Mikor pedig Simon Péterhez ment oda, az azt mondta neki: „Uram, te mosod meg az én lábaimat?“ 7 Jézus válaszolt neki, és ezt mondta: „Amit én cselekszem, te azt most nem érted, de később majd megérted.“ 8 Péter ezt mondta neki: „Az én lábaimat nem mosod meg soha!“Jézus így felelt: „Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs énhozzám.“ (aiōn g165) 9 Simon Péter ezt mondta: „Uram, ne csak lábaimat, hanem a kezeimet és a fejemet is!“ 10 Jézus ezt mondta neki: „Aki megfürdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta, ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.“ 11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt, azért mondta: „Nem vagytok mindnyájan tiszták!“ 12 Mikor azért megmosta lábukat, és a felsőruháját felvette, újra leülve, mondta nekik: „Értitek-e, hogy mit cselekedtem veletek? 13 Ti engem így hívtok: Mester és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. 15 Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek. 16 Bizony, bizony mondom néktek: a szolga nem nagyobb az ő Uránál, sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha így cselekszetek. 18 Nem mindnyájatokról szólok, én tudom, kiket választottam ki, hanem hogy beteljesedjék az Írás: »aki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem.« 19 Most mondom

meg nektek, mielőtt megtörténne, hogy mikor meglesz, higgyétek majd, hogy én vagyok. **20** Bizony, bizony mondom néktek: aki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött." **21** Mikor ezeket mondta Jézus, igen nyugtalankodott lelkében, s bizonyságot tett, és mondta: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy közületek elárul engem." **22** A tanítványok ekkor bizonytalankodva egymásra tekintettek, hogy kiről szól. **23** Egy pedig az ő tanítványai közül Jézus keblén nyugodott, akit Jézus szeretett. **24** Intett neki Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, akiről szól. **25** Az pedig Jézus kebelére hajolva, mondta neki: „Uram, ki az?" **26** Jézus így felelt: „Az, akinek én a bemártott falatot adom."És bemártva a falatot, adta Iskáriótes Júdásnak, Simon fiának. **27** És akkor a falat után belement a Sátán. Jézus pedig ezt mondta neki: „Amit cselekszel, hamar cselekedd." **28** Azt pedig senki sem értette az ott ülők közül, hogy miért mondta neki. **29** Némelyek ugyanis azt állították, mivel az erszény Júdásnál volt, hogy azt mondta neki Jézus: „Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre", vagy azt, hogy adjon valamit a szegényeknek. **30** Az pedig, mihelyt a falatot elfogadta, kiment. Ekkor éjszaka volt. **31** Mikor pedig kiment, ezt mondta Jézus: „Most dicsőült meg az Emberfia, az Isten dicsőült meg őbenne; **32** ha pedig az Isten dicsőült meg őbenne, az Isten is megdicsőíti őt önmagában, és azonnal megdicsőíti őt. **33** Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem, de amiként a zsidóknak megmondtam, hogy ahová én megyek, ti nem jöhettek, most néktek is mondom. **34** Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek, amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. **35** Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok." **36** Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová mégy?"Jézus így felelt: „Ahová én megyek, most énutánam nem jöhetsz, de később utánam fogsz jönni." **37** Péter ezt mondta neki: „Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom érted!" **38** Jézus így felelt: „Az életedet adod értem? Bizony, bizony mondom neked, nem szólal meg addig a kakas, amíg háromszor meg nem tagadsz engem."

14 „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. **2** Az én Atyámnak házában sok lakóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek. **3** És ha majd elmegyek, és helyet készítek néktek, ismét eljövök, és magamhoz veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. **4** Tudjátok, hogy hová megyek, és az utat is tudjátok." **5** Mondta neki Tamás: „Uram, nem tudjuk, hová mégy, mi módon tudhatjuk akkor az utat?" **6** Mondta neki Jézus: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam. **7** Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is, és mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt." **8** Mondta neki Fülöp: „Uram, mutasd meg nékünk az Atyát, és az elég nékünk!" **9** Jézus erre azt mondta: „Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát, mi módon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát? **10** Nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom, hanem az Atya, aki énbennem lakik, ő cselekszi ezeket a dolgokat. **11** Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van, ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nekem. **12** „Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az cselekszi is majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek. **13** Akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. **14** Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. **15** Ha szerettek engem, az én parancsolataimat tartsátok meg. **16** És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. **(aiōn g165)** **17** Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt, és nem ismeri őt, de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. **18** Nem hagylak titeket árvákul, eljövök tihozzátok. **19** Még egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé, de ti megláttok engem: mert én élek, és ti is élni fogtok. **20** Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek. **21** Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak." **22** Mondta neki Júdás (nem az Iskáriótes): „Uram, miért van az, hogy nékünk jelented ki magadat, és nem a világnak?" **23** Jézus így felelt: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és elmegyünk hozzá, és nála lakunk. **24** Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem. **25** Ezeket beszéltem nektek, amíg veletek voltam. **26** A Vigasztaló pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam nektek. **27** Békességet hagyok

nektek, az én békességemet adom nektek: nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen! **28** Hallottátok, hogy én azt mondtam nektek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához, mert az én Atyám nagyobb nálam. **29** Most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor majd megtörténik, higgyetek. **30** Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme, de énbennem nincsen semmije. **31** De hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nekem: keljetek fel, menjünk el innen."

15 „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. **2** Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz, mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. **3** Ti már tiszták vagytok az által a beszéd által, amelyet szóltam néktek. **4** Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőkén, akképpen ti sem, ha nem maradtok énbennem. **5** Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nélkülem semmit sem cselekedhettek. **6** Ha valaki nem marad énbennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad, és egybegyűjtik ezeket, és a tűzre vetik, és megégnek. **7** Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és megadatik néktek. **8** Abban dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és tanítványaim lesztek. **9** „Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. **10** Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben, amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. **11** Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon bennetek az én örömöm, és a ti örömötök teljessé legyen. **12** Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket. **13** Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja az ő barátaiért. **14** Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok nektek. **15** Nem mondtalak többé titeket szolgáknak, mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura, titeket pedig barátaimnak mondtalak, mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek. **16** Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek, és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon, hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. **17** Ezeket parancsolom nektek, hogy egymást szeressétek. **18** „Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket. **19** Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé, de mivel nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. **20** Emlékezzetek meg arról a beszédről, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd, ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. **21** De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivel nem ismerik azt, aki küldött engem. **22** Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nekik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük bűnüket. **23** Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. **24** Ha azokat a cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, amelyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük, de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat. **25** De azért lett így, hogy beteljesedjék a mondás, amely megíratott az ő törvényükben: »Ok nélkül gyűlöltek engem.« **26** Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd énrólam bizonyságot. **27** De ti is bizonyságot tesztek, mert kezdettől fogva énvelem vagytok.

16 Ezeket azért mondtam nektek, hogy meg ne botránkozzatok. **2** A gyülekezetekből kirekesztenek titeket, sőt eljön idő, hogy aki megöl titeket, mind azt hiszi, hogy Istennek tetsző dolgot cselekszik. **3** És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. **4** Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön az az idő, megemlékezzetek rá: én megmondtam nektek."„De ezeket kezdetben nem mondtam nektek, mivel veletek voltam. **5** Most pedig elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy? **6** Hanem mivel ezeket mondom nektek, szomorúság töltötte el a szíveteket. **7** De én az igazat mondom nektek: Jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, nem jön el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. **8** És amikor eljön, megfeddi a világot a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében: **9** a bűn az, hogy nem hisznek énbennem; **10** az igazság az, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; **11** az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett. **12** Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most nem tudjátok

elhordozni. 13 De mikor eljön ő, az igazság Lelke, elvezérel
majd titeket minden igazságra. Mert nem önmagától szól,
hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendőket jelenti
ki nektek. 14 Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz,
és azt jelenti ki nektek. 15 Mindaz, ami az Atyáé, az mind
az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből vesz, és azt
jelenti ki nektek. 16 „Egy kevés idő, és nem láttok engem, és
ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én
az Atyához megyek.“ 17 A tanítványai közül ezt mondták
egymásnak: „Mi az, amit nekünk mond: Egy kevés idő, és
nem láttok engem, és ismét egy kevés idő, és megláttok
majd engem, és ez: Mert én az Atyához megyek?“ 18 Ezért
ezt mondták: „Mi az a kevés idő, amiről szól? Nem tudjuk,
mit mond.“ 19 Megértette azért Jézus, hogy őt akarják
megkérdezni, és ezt mondta nekik: „Arról kérdezősködtök-e
egymás között, hogy azt mondtam: Egy kevés idő, és nem
láttok engem, és ismét egy kevés idő, és megláttok majd
engem? 20 Bizony, bizony mondom néktek, hogy ti sírni
és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de
szomorúságotok örömre fordul. 21 Az asszony, amikor szül,
szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli
az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt,
hogy ember született e világra. 22 Ti is azért most ugyan
szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és
örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti
örömötöket. 23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem
semmiről.“„Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak
kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. 24
Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben:
kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömötök teljes legyen.
25 Ezeket példázatokban mondtam nektek, de eljön az idő,
mikor nem példázatokban beszélek majd nektek, hanem
nyíltan beszélek nektek az Atyáról. 26 Azon a napon az én
nevemben kértek majd: és nem azt mondom nektek, hogy
én fogom kérni az Atyát érettetek, 27 mert maga az Atya
szeret titeket, mivel ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy
én az Istentől jöttem. 28 Én az Atyától jöttem, és eljöttem
a világba; de most elhagyom e világot, és elmegyek az
Atyához.“ 29 Tanítványai ekkor ezt mondták neki: „Íme,
most nyíltan beszélsz, és nem példázatot mondasz. 30 Most
tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükséged arra,
hogy valaki téged megkérdezzen: ezért hisszük, hogy az
Istentől jöttél.“ 31 Jézus így felelt: „Most hiszitek? 32 Íme,
eljön az óra, és immár el is jött, hogy elszéledjetek, ki-ki
az övéihez, és engem egyedül hagyjatok, de nem vagyok
egyedül, mert az Atya velem van. 33 Ezeket azért mondom
néktek, hogy békességetek legyen énbennem. E világon
nyomorúságotok lesz, de bízzatok: én legyőztem a világot.“

17 Ezeket beszélte Jézus, és felemelte szemeit az égre,
és ezt mondta: „Atyám, eljött az óra, dicsőítsd meg
a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged, 2 mivel
hatalmat adtál neki minden test felett, hogy örök életet adjon
mindazoknak, akiket neki adtál. (aiōnios g166) 3 Az örök
élet pedig az, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz
Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. (aiōnios g166) 4 Én
dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet
reám bíztál, hogy elvégezzem. 5 És most te dicsőíts meg
engem, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely
enyém volt tenálad, mielőtt a világ lett. 6 Kijelentettem a
te nevedet az embereknek, akiket e világból nekem adtál.
Tieid voltak, és nekem adtad őket, és a te beszédedet
megtartották. 7 Most tudták meg, hogy mindaz, amit nekem
adtál, tőled van; 8 mert azokat a beszédeket, amelyeket
nekem adtál, őnekik adtam, ők befogadták, és igazán
megismerték, hogy én tőled jöttem, és elhitték, hogy te
küldtél engem. 9 Én őértük könyörgök: nem a világért
könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a
tieid. 10 Az enyémek mind a tieid, és a tieid az enyémek:
és megdicsőíttetem őbennük. 11 Én nem vagyok többé
e világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád
megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben,
akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! 12
Amikor velük voltam a világon, én megtartottam őket a te
nevedben, akiket nekem adtál, megőriztem őket, és senki
el nem veszett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy
az Írás beteljesüljön. 13 Most pedig tehozzád megyek, és
ezeket beszélem a világban, hogy az én örömöm teljes
legyen bennük. 14 A te igédet adtam nekik, és a világ
gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint én sem
vagyok e világból való. 15 Nem azt kérem, hogy vedd ki
őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. 16
Nem e világból valók, amint én sem e világból vagyok. 17
Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság.
18 Amiképpen te küldtél engem e világba, úgy küldtem én
is őket e világba: 19 én őérettük odaszentelem magamat,
hogy ők is megszenteltekké legyenek az igazságban. 20
De nemcsak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az
ő szavukra hisznek majd énbennem, 21 hogy mindnyájan
egyek legyenek, amint te énbennem, Atyám, és én tebenned,
hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ,
hogy te küldtél engem. 22 Én azt a dicsőséget, amelyet
nekem adtál, őnekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen

mi egyek vagyunk: 23 én őbennük és te énbennem: hogy
tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ,
hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem
szerettél. 24 Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol
én vagyok, azok is velem legyenek, hogy megláthassák az én
dicsőségemet, amelyet nekem adtál: mert szerettél engem e
világ kezdete előtt. 25 Igazságos Atyám! A világ nem ismert
téged, de én ismertelek téged, és ezek megismerik, hogy te
küldtél engem, 26 És megismertettem ővelük a te nevedet,
és megismertetem, hogy az a szeretet legyen őbennük,
amellyel engem szerettél, és én is őbennük legyek."

18 Mikor ezeket mondta Jézus, kiment az ő tanítványaival
együtt túl a Kedron-patakon, ahol egy kert volt, ahova
bementek, ő és az ő tanítványai. 2 Azt a helyet Júdás is
ismerte, aki elárulta őt, mivel gyakran ott gyűltek össze
Jézus és a tanítványai. 3 Júdás tehát maga mellé vette a
katonai csapatot, a papi fejedelmektől és a farizeusoktól a
szolgákat, odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel.
4 Jézus pedig tudva mindazt, ami reá következik, előrement,
és mondta nekik: „Kit kerestek?" 5 Ők így feleltek neki: „A
názáreti Jézust."Jézus ezt mondta nekik: „Én vagyok."Ott
állt pedig ővelük Júdás is, aki elárulta őt. 6 Amikor pedig
azt mondta nekik: „Én vagyok"– hátratántorodtak, és földre
estek. 7 Ismét megkérdezte őket: „Kit kerestek?"És azok ezt
mondták: „A názáreti Jézust." 8 Jézus így felelt: „Mondtam
néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek,
ezeket bocsássátok el." 9 Hogy beteljesedjen a beszéd,
amelyet mondott: „Azok közül, akiket nekem adtál, senkit
sem vesztettem el." 10 Simon Péter pedig, akinek szablyája
volt, kirántotta azt, és megütötte a főpap szolgáját, és
levágta annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus volt.
11 Jézus erre ezt mondta Péternek: „Tedd hüvelyébe a
szablyádat! Vagy nem kell-e kiinnom a poharat, amelyet az
Atya adott nekem?" 12 A csapat pedig, az ezredes és a
zsidók szolgái megfogták Jézust, és megkötözték őt, 13
és először Annáshoz vitték, mert ő apósa volt Kajafásnak,
aki abban az esztendőben főpap volt. 14 Kajafás volt az,
aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember
vesszen el a népért. 15 Simon Péter és egy másik tanítvány
követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse volt a főpapnak,
és bement Jézussal együtt a főpap udvarába; 16 Péter
pedig kívül állt az ajtónál. Kiment tehát az a másik tanítvány,
aki a főpapnak ismerőse volt, és szólt az ajtóőrzőnek, és
bevitte Pétert. 17 Az ajtóőrző leány így szólt Péterhez:
„Nemde te is ennek az embernek tanítványai közül való
vagy?"De ő így válaszolt: „Nem vagyok." 18 A szolgák és a
poroszlók ott álltak, szították a tüzet, mivel hűvös volt, és
melegedtek. Ott állt Péter is ővelük együtt, és melegedett. 19
A főpap pedig tanítványai és tanítása felől kérdezte Jézust.
20 Jézus így felelt: „Én nyilvánosan szóltam a világhoz:
mindenkor a zsinagógában és a templomban tanítottam,
ahol a zsidók mindenünnen összegyülekeznek, és titkon
semmit sem szóltam. 21 Miért kérdezel engem? Kérdezd
azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik: íme, ők tudják,
amiket nekik mondtam." 22 Amikor pedig ezeket mondta,
egy a poroszlók közül, aki ott állt, arcul ütötte Jézust, és ezt
mondta: „Így felelsz a főpapnak?" 23 Jézus így felelt neki:
„Ha gonoszul szóltam, tégy bizonyságot a gonoszságról, ha
pedig jól, miért versz engem?" 24 Annás ezután elküldte őt
megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. 25 Simon Péter pedig
ott állt, és melegedett. Ekkor ezt mondták neki: „Nemde te
is ennek a tanítványai közül való vagy?"Ő tagadta, és azt
mondta: „Nem vagyok." 26 A főpap szolgái közül az egyik,
annak rokona, akinek a fülét Péter levágta, ezt mondta:
„Nem láttalak-e én téged vele együtt a kertben?" 27 Péter
ismét tagadta, és akkor azonnal megszólalt a kakas. 28
Jézust pedig Kajafástól a törvényházba vitték. Kora reggel
volt. Ők nem mentek be a törvényházba, hogy ne legyenek
tisztátalanná, és megehessék a húsvéti bárányt. 29 Pilátus
ekkor kiment hozzájuk, és mondta: „Milyen vádat hoztok fel
ez ellen az ember ellen?" 30 Ezt felelték neki: „Ha ez nem
volna gonosztevő, nem adtuk volna őt a te kezedbe." 31
Pilátus erre azt mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és ítéljétek
el a ti törvényeitek szerint."A zsidók így feleltek: „Nékünk
senkit sem szabad megölnünk." 32 Hogy beteljesedjék
Jézus szava, amelyet mondott, amikor jelezte, hogy milyen
halállal kell majd meghalnia. 33 Ismét bement Pilátus a
törvényházba, szólította Jézust, és mondta neki: „Te vagy a
zsidók királya?" 34 Jézus így felelt: „Magadtól mondod-e ezt,
vagy mások beszélték neked rólam?" 35 Pilátus így felelt:
„Talán zsidó vagyok én? A te néped és a papi fejedelmek
adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél?" 36 Jézus ezt
felelte: „Az én országom nem e világból való. Ha e világból
való volna az én országom, az én szolgáim harcolnának,
hogy át ne adjanak a zsidóknak. De az én országom nem
innen való." 37 Pilátus ezt mondta neki: „Király vagy-e
hát te csakugyan?"Jézus így felelt: „Te mondod, hogy én
király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra,
hogy bizonyságot tegyek az igazságról. Mindenki, aki az
igazságból való, hallgat az én szavamra." 38 Pilátus ezt
mondta neki: „Mi az igazság?"És amint ezt mondta, újra
kiment a zsidókhoz, és mondta nekik: „Én nem találok
benne semmi bűnt. 39 Szokás pedig nálatok, hogy szabadon

bocsássak nektek valakit a húsvét ünnepén: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?“ 40 Ekkor ismét mindnyájan kiáltozni kezdtek: „Nem ezt, hanem Barabbást.“Ez a Barabbás pedig tolvaj volt.

19 Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megostoroztatta. 2 A vitézek tövisből koronát fontak, a fejére tették, bíbor köntöst adtak reá, 3 és ezt mondták: „Üdvözlégy, zsidók királya!“És arcul csapdosták őt. 4 Majd ismét kiment Pilátus, és mondta nekik: „Íme, kihozom őt nektek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt.“ 5 Kiment azért Jézus a töviskoronát és a bíborköntöst viselve. És mondta nekik Pilátus: „Íme, az ember!“ 6 Mikor meglátták őt a papi fejedelmek és a szolgák, így kiáltoztak: „Feszítsd meg, feszítsd meg!“Pilátus ezt mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt őbenne.“ 7 A zsidók így feleltek neki: „Nekünk törvényünk van, és ami törvényünk szerint meg kell halnia, mivel Isten Fiává tette magát.“ 8 Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémült, 9 ismét bement a törvényházba, és szólt Jézusnak: „Honnan való vagy te?“De Jézus nem felelt neki. 10 Pilátus ekkor ezt mondta neki: „Nekem nem felelsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy megfeszíttesselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak?“ 11 Jézus így felelt: „Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: nagyobb bűne van azért annak, aki a te kezedbe adott engem.“ 12 Ettől fogva igyekezett Pilátus őt szabadon bocsátani, de a zsidók így kiáltoztak: „Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki magát királlyá teszi, az ellene szegül a császárnak!“ 13 Amikor pedig Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, kihozta Jézust, és leült a bírói székbe azon a helyen, amelyet Márványkövezetnek hívtak, héberül pedig Gabbatának. 14 Akkor a húsvét péntekje volt, és mintegy hat óra. És mondta a zsidóknak: „Íme, a ti királyotok!“ 15 Azok pedig kiáltoztak: „Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt!“Mondta nekik Pilátus: „A ti királyotokat feszítsem meg?“A papi fejedelmek így feleltek: „Nem királyunk van, hanem császárunk!“ 16 Akkor átadta őt nekik, hogy megfeszítsék. Átvették tehát Jézust, és elvitték. 17 És felemelve a keresztfáját, elment az úgynevezett Koponya-hegyre, amelyet héberül Golgotának hívnak, 18 ahol megfeszítették őt, és övele másik kettőt, egyfelől és másfelől, középen pedig Jézust. 19 Pilátus pedig feliratot is készíttetett, és feltétette a keresztfára. Az írás pedig ez volt: a názáreti Jézus, a zsidók királya. 20 Sokan olvasták ezt a feliratot a zsidók közül, mivel közel volt a városhoz az a hely, ahol Jézust megfeszítették, héberül, görögül és latinul volt írva. 21 A zsidók papi fejedelmei akkor azt mondták Pilátusnak: „Ne azt írd: A zsidók királya! – hanem ahogy ő mondta: A zsidók királya vagyok.“ 22 Pilátus így felelt: „Amit megírtam, megírtam.“ 23 A vitézek pedig, amikor megfeszítették Jézust, elvették felsőruháit, és négy részre osztották, egy-egy részt mindegyik vitéznek. A köntös pedig varratlan volt, felülről végig egybeszőve. 24 Ekkor azt mondták egymásnak: „Ezt ne hasítsuk el, hanem vessünk sorsot rá, kié legyen.“Hogy beteljesedjen az Írás, amely ezt mondja: „Megosztoztak ruháimon, és a köntösömre sorsot vetettek.“A vitézek tehát ezeket tették. 25 Jézus keresztje alatt pedig ott állt anyja, és anyjának nőtestvére, Mária, a Klópás felesége és a magdalai Mária. 26 Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, akit szeretett, ezt mondta az anyjának: „Asszony, íme, a te fiad!“ 27 Azután ezt mondta a tanítványnak: „Íme, a te anyád!“És ettől az órától magához fogadta őt az a tanítvány. 28 Jézus ezek után tudva, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, ezt mondta: „Szomjazom.“ 29 Volt pedig ott egy ecettel, teli edény. Egy szivacsot megtöltve ecettel izsópra téve, odavitték a szájához. 30 Mikor pedig elvette Jézus az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!“És lehajtva fejét, kibocsátotta lelkét. 31 A zsidók pedig, hogy a testek szombaton át ne maradjanak a keresztfán, mivel péntek volt (mert annak a szombatnak napja nagy nap volt), kérték Pilátust, hogy törjék el azoknak lábszárait, és vegyék le őket. 32 Eljöttek ekkor a vitézek, és eltörték az elsőnek lábszárait és a másikét is, akit vele együtt feszítettek meg. 33 Amikor pedig Jézushoz értek, és látták, hogy ő már halott, nem törték el a lábszárait, 34 hanem egy a vitézek közül dárdával döfte át az oldalát, és azonnal vér és víz jött ki abból. 35 És aki látta, bizonyságot tett, és igaz az ő tanúbizonysága, és ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. 36 Mert azért történtek ezek, hogy beteljesedjen az Írás: „Csontja ne töressék meg.“ 37 Másutt ismét így szól az Írás: „Néznek majd arra, akit átszegeztek.“ 38 Ezek után az arimatiai József (aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), megkérte Pilátust hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Elment tehát, és levette Jézus testét. 39 Eljött Nikodémus is (aki éjszaka ment Jézushoz először), hozva mirhából és aloéból való kenetet, mintegy százfontnyit. 40 Fogták tehát Jézus testét, lepedőkbe göngyölték illatos szerekkel együtt, amint a zsidóknál szokás temetni. 41 Azon a helyen pedig, ahol megfeszítették, volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még senkit sem helyeztek. 42 A zsidók péntekje miatt, mivel az a sír közel volt, abban helyezték el Jézust.

20 A hétnek első napján pedig korán reggel, amikor még sötét volt, odament a magdalai Mária a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírról. **2** Elfutott tehát, és elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és mondta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt!“ **3** Elment tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz. **4** Együtt futottak mindketten: de a másik tanítvány hamar megelőzte Pétert, és előbb jutott a sírhoz, **5** és lehajolva látta, hogy ott vannak a lepedők, de mégsem ment be. **6** Nyomban utána megjött Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a lepedők ott vannak. **7** És a keszkenő, amely a fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen. **8** Akkor aztán bement a másik tanítvány is, aki először jutott a sírhoz, és látott és hitt. **9** Mert nem értették még az Írást, hogy fel kell támadnia a halálból. **10** A tanítványok ezután visszamentek az övéikhez. **11** Mária pedig kinn állt a sírnál és sírt. Amíg azonban siránkozott, behajolt a sírba, **12** és látott két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt. **13** Azok ezt mondták neki: „Asszony, miért sírsz?“Azt mondta nekik: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt.“ **14** És mikor ezeket mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem tudta, hogy Jézus az. **15** Mondta neki Jézus: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?“Ő pedig azt gondolva, hogy a kertész az, ezért azt mondta neki: „Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én elviszem.“ **16** Jézus ezt mondta neki: „Mária!“Az megfordult, és ezt mondta neki: „Rabbuni!“– ami azt jelenti: Mester! **17** Jézus azt mondta neki: „Ne érints engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz, hanem menj az én atyámfiaihoz, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.“ **18** Elment a magdalai Mária, hírül adva a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki. **19** Mikor azért este lett, azon a napon, a hétnek első napján és mikor az ajtók a zsidóktól való félelem miatt zárva voltak ott, ahol egybegyűltek a tanítványok, eljött Jézus, megállt középen, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!“ **20** És ezt mondva megmutatta nekik a kezeit és az oldalát. Örvendeztek azért a tanítványok, hogy látják az Urat. **21** Ismét mondta nekik Jézus: „Békesség néktek! Amiképpen engem küldött az Atya, én is küldelek titeket.“ **22** És mikor ezt mondta, rájuk lehelt, és mondta nekik: „Vegyetek Szent Lelket. **23** Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak, akikéit megtartjátok, megtartatnak.“ **24** Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt ővelük, amikor eljött Jézus. **25** A többi tanítvány ezt mondta neki: „Láttuk az Urat.“Ő pedig azt mondta nekik: „Ha nem látom a kezein a szegek helyeit, és be nem teszem ujjaimat a szegek helyébe, és kezemet be nem teszem az oldalára, semmiképpen el nem hiszem.“ **26** És nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, Tamás is ő velük volt. Noha az ajtó zárva volt, bement Jézus, és megállt középen, és mondta: „Békesség néktek!“ **27** Azután mondta Tamásnak: „Hozd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, és hozd ide a kezedet, és tedd az én oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.“ **28** Tamás pedig így felelt: „Én Uram és én Istenem!“ **29** Jézus ezt mondta neki: „Mivel láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek.“ **30** Sok más jelt is tett ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. **31** Ezek pedig azért vannak megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt híve, életetek legyen az ő nevében.

21 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg: **2** Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, Nátánáel, a galileai Kánából és Zebedeus fiai és másik kettő is az ő tanítványai közül. **3** Mondta nekik Simon Péter: „Elmegyek halászni.“Ők erre ezt mondták neki: „Elmegyünk mi is veled.“Elmentek, és azonnal hajóra szálltak, de azon az éjszakán nem fogtak semmit. **4** Mikor pedig immár reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem ismerték meg, hogy Jézus van ott. **5** Jézus pedig ezt mondta: „Fiaim! Van-e valami ennivalótok?“Így feleltek neki: „Nincsen!“ **6** Ő pedig ezt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok.“Oda vetették ki tehát, de kivonni már nem bírták a rengeteg hal miatt. **7** Az a tanítvány pedig, akit Jézus szeretett, így szólt Péternek: „Az Úr van ott!“Simon Péter pedig, amikor meghallotta, hogy ott van az Úr, magára vette az ingét (mert mezítelen volt), és bevetette magát a tengerbe. **8** A többi tanítvány pedig a hajón ment (mert nem messze voltak a parttól, hanem mintegy kétszáz könyöknyire), és kivonták a hálót a halakkal. **9** Amint azért a partra kiszálltak, látják, hogy parázs van ott, rajta hal és kenyér. **10** Jézus ezt mondta nekik: „Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok.“ **11** Simon Péter beszállt, és kivonta a hálót a partra, amely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal, és noha ennyi volt, nem szakadozott a háló. **12** Jézus erre azt mondta nekik: „Gyertek, ebédeljetek.“A tanítványok közül pedig senki sem merte tőle megkérdezni: „Ki vagy te?“Mivelhogy tudták, hogy az Úr ő. **13** Odament tehát Jézus, vette a kenyeret, és adta nekik; és hasonlóképpen a halat is. **14** Ekkor már

harmadszor jelent meg Jézus a tanítványainak, miután feltámadt a halálból. **15** Mikor aztán megebédeltek, Jézus ezt mondta Simon Péternek: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem ezeknél?“Mondta neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!“Jézus azt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!“ **16** Másodszor is mondta neki: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?“Mondta neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy én szeretlek téged.“Jézus ezt mondta neki: „Őrizd az én juhaimat!“ **17** Harmadszor is mondta neki: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?“Megszomorodott Péter, hogy harmadszor is mondta neki: „Szeretsz-e engem?“És mondta neki: „Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy én szeretlek téged.“Jézus azt mondta neki: „Legeltesd az én juhaimat! **18** Bizony, bizony mondom néked, amikor ifjabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál, mikor pedig megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.“ **19** Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondva, így szólt hozzá: „Kövess engem!“ **20** Péter pedig megfordulva, látja, hogy követi az a tanítvány, akit szeretett Jézus, aki a vacsora közben is az ő keblén nyugodott, és mondta: „Uram! Ki az, aki elárul téged?“ **21** Őt látva Péter, mondta Jézusnak: „Uram, ezzel pedig mi lesz?“ **22** Jézus ezt mondta neki: „Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem!“ **23** Elterjedt tehát e beszéd az atyafiak között, hogy az a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal meg, hanem ezt: „Ha akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá?“ **24** Ez az a tanítvány, aki bizonyságot tesz ezekről, és aki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonyságtétele igaz. **25** De van sok egyéb is, amiket Jézus cselekedett, amelyeket, ha egyenként megírnák, úgy vélem, hogy maga a világ sem fogadhatná be a könyveket, amelyeket megírtak. Ámen.

Apostolok

1 Első könyvemet, Teofilus, azokról írtam, amiket Jézus elkezdett cselekedni és tanítani, **2** egészen addig a napig, melyen fölvitetett, miután parancsolatokat adott a Szentlélek által az apostoloknak, akiket magának választott. **3** Nekik az ő szenvedése után sok jel által megmutatta, hogy él, negyven napon át megjelent nekik, és szólt az Isten országára tartozó dolgokról. **4** Velük összejött és meghagyta nékik, hogy ne menjenek el Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígéretét, melyet úgymond, „hallottatok tőlem: **5** hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.“ **6** Mikor azért ők egybegyűltek, megkérdezték tőle: „Uram, nem most állítod helyre Izraelnek országát?“ **7** Ezt felelte nekik: „Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. **8** Hanem, miután a Szentlélek eljön hozzátok, erőt kaptok: és tanúim lesztek nekem úgy Jeruzsálemben, mint egész Júdeában, és Samáriában és a földnek mind a végső határáig.“ **9** És miután ezeket mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt szemeik elől. **10** Amint szemeiket az égre függesztették, amikor ő elment, íme két férfiú állott meg mellettük fehér ruhában, **11** És így szóltak: „Galileabeli férfiak, miért álltok itt felnézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, amikképpen láttátok őt felmenni a mennybe.“ **12** Ezután visszatértek Jeruzsálembe a hegyről, melyet Olajfák hegyének hívnak, mely Jeruzsálem mellett van, egy szombatnapi járóföldre. **13** Amikor megérkeztek, felmentek a felsőházba, ahol megszálltak: Péter és Jakab, János és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus fia, és Simon, a zelóta és Júdás, a Jakab fia. **14** Mindnyájan egy szívvel-lélekkel, az imádkozással és a könyörgéssel voltak elfoglalva, az asszonyokkal és Máriával, Jézusnak anyjával, és az ő testvéreivel együtt. **15** Azokban a napokban felkelve Péter a tanítványok között – volt ott együtt mintegy százhúsz főnyi sokaság –, ezt mondta: **16** „Atyámfiai, férfiak, szükséges volt, hogy beteljesedjen az Írás, melyet megjövendölt a Szentlélek Dávid szája által Júdásról, aki vezetőjük lett azoknak, akik megfogták Jézust. **17** Mert közénk tartozott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét. **18** (Mezőt szerzett hamisságának béréből, és lezuhanva, elhasadt középen, és minden belső része kiomlott. **19** És ezt megtudták mindazok, akik Jeruzsálemben laknak, úgyhogy azt a mezőt tulajdon nyelvükön Akeldamának, azaz Vérmezőnek nevezték el.) **20** Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: »Legyen az ő lakóhelye puszta és ne legyen lakó abban.« És: »Az ő püspökségét más vegye át.« **21** Szükséges azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, **22** a János keresztségétől kezdve mind addig a napig, melyen fölvitetett a mennybe tőlünk, azok közül még valaki az ő feltámadásának tanúja legyen velünk együtt.“ **23** Ezért előállítottak kettőt, Józsefet, akit Barsabbásnak hívnak, akinek mellékneve Jusztusz volt, és Mátyást, **24** és így imádkoztak: „Te, Uram, ki mindenkinek szívét ismered, mutasd meg a kettő közül azt, akit kiválasztottál, **25** hogy elnyerje az osztályrészét e szolgálatnak és apostolságnak, melytől eltévelyedett Júdás, hogy az ő helyére jusson.“ **26** Sorsot vetettek azért közülük, és a sors Mátyásra esett, és így a tizenegy apostol közé számlálták.

2 Amikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt voltak. **2** És nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése keletkezett, és eltöltötte az egész házat, ahol ültek. **3** Kettős tüzes nyelvek jelentek meg előttük, és mindegyikükre ráereszkedtek. **4** Megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és kezdtek más nyelveken szólni, amint a Lélek adta nékik, hogy szóljanak. **5** Ekkor Jeruzsálemben laktak zsidók, istenfélő férfiak, minden nép közül valók, melyek az ég alatt vannak. **6** Miután pedig ez a zúgás keletkezett, egybegyűlt a sokaság, és megzavarodott, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallotta őket szólni. **7** Mindnyájan elálmélkodtak, és csodálkozva mondták egymásnak: „Nem Galileából valók-e ezek mindnyájan, akik beszélnek? **8** Hogyan halljuk hát őket, ki-ki közülünk a saját nyelvén, amelyben születtünk? **9** Pártusok, médek és elámiták, és akik Mezopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, **10** Frígiában és Pamfíliában, Egyiptomban és Líbiának tartományaiban lakunk, mely Ciréné mellett van, és a Rómából jöttek, akár zsidók, akár prozeliták, **11** krétaiak és arabok, halljuk, amint a mi nyelvünkön hirdetik az Istennek felséges dolgait.“ **12** Elálmélkodtak mindnyájan, és zavarban voltak, és egymásnak ezt mondták: „Vajon mi akar ez lenni?“ **13** Mások pedig csúfolódva ezt mondták: „Édes bortól részegedtek meg.“ **14** Péter azonban előállt a tizeneggyel, felemelte hangját, és így szólt hozzájuk: „Zsidó férfiak, és mindnyájan, akik Jeruzsálemben laktok, vegyétek tudomásul, és hallgassátok meg beszédemet! **15** Mert nem részegek ezek, amint ti állítjátok, hiszen a napnak harmadik órája van, **16** hanem ez az, amit megmondott Jóel próféta: **17** »És az utolsó napokban, – ezt mondja az Isten –, kitöltöm az én Lelkemet minden testre: és fiaitok és leányaitok prófétálnak, ifjaitok látomásokat látnak, és a vének álmokat álmodnak. **18**

Az én szolgáimra és szolgálóleányaimra is kitöltöm Lelkemet azokban a napokban, és prófétálni fognak. **19** És csodákat teszek az égben odafenn, jeleket a földön idelenn: vért, tüzet és füstnek gőzölgését. **20** A nap sötétséggé változik, a hold vérré, mielőtt eljön az Úrnak nagy és fényes napja. **21** És mindenki, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.« **22** Izraelita férfiak, halljátok meg ezeket a beszédeket: A Názáreti Jézust, azt a férfiút, aki Istentől bizonyságot nyert előttetek erők, csodatételek és jelek által, melyeket általa cselekedett Isten közöttetek, amint magatok is tudjátok, **23** azt, aki Istennek elhatározásából és rendeléséből adatott halálra, megragadva, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve megöltétek. **24** De az Isten feltámasztotta, a halál fájdalmait megoldva, mert lehetetlen volt, hogy az őt fogva tartsa. **25** Mert Dávid ezt mondja róla: »Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam. **26** Ezért örvendezett a szívem, és vígadott a nyelvem; sőt még az én testem is reménységben nyugszik. **27** Mert nem hagyod a lelkemet a sírban, és nem engeded, hogy szented rothadást lásson. **(Hadēs g86)** **28** Megjelentetted nékem az életnek útjait; betöltesz engem örömmel a te orcád előtt.« **29** Atyámfiai férfiak! Szabad nyíltan szólnom előttetek Dávid pátriárkáról, hogy ő meghalt és eltemették, és az ő sírja mind a mai napig nálunk van. **30** Mivel próféta volt, és tudta, hogy az Isten neki esküvéssel megesküdött, hogy majd az ő magvának gyümölcséből támasztja a Krisztust test szerint, hogy helyezze az ő királyi székibe, **31** előre látva ezt, szólt a Krisztus feltámadásáról, hogy az ő lelkét nem hagyta a sírban, sem a teste rothadást nem látott. **(Hadēs g86)** **32** Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, aminek mi mindnyájan tanúi vagyunk. **33** Ezért az Istennek jobbja által felmagasztaltatva, és a megígért Szentlelket megnyerve az Atyától, kitöltötte ezt, amit ti most láttok és hallotok. **34** Mert nem Dávid ment fel a mennyországba, hiszen ő maga mondja: »Mondta az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, **35** míg a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul vetem.« **36** Bizony tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek." **37** Amikor pedig ezeket hallották, szívükben megkeseredtek, és ezt mondták Péternek és a többi apostoloknak: „Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?" **38** Péter pedig ezt mondta nekik: „Térjetek meg, és keresztelkedjetek meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében, a bűnöknek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. **39** Mert nektek szól az ígéret, és a gyermekeiteknek és mindazoknak, akik messze vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk." **40** Sok egyéb beszéddel is buzgón kérte, és intette őket: „Szakítsátok el magatokat ettől a gonosz nemzetségtől!" **41** Akik pedig örömmel vették az ő beszédét, megkeresztelkedtek, és hozzájuk csatlakozott azon a napon mintegy háromezer lélek. **42** És foglalatoskodtak az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és az imádságban. **43** Minden lélekben pedig félelem támadt, és az apostolok sok csodát és jelt tettek. **44** Mindnyájan pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. **45** Jószágukat és marháikat eladogatták, és szétosztogatták azokat mindenkinek, kinek-kinek amint szüksége volt rá. **46** És minden nap egy akarattal kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesedtek az eledelben örömmel és tiszta szívvel. **47** Dicsérték az Istent, és az egész nép kedvelte őket. Az Úr pedig minden napon gyarapította a gyülekezetet az üdvözülőkkel.

3 Péter és János egyszer együtt mentek fel a templomba, a kilenc órai imádkozásra. **2** Ekkor odahoztak egy embert, aki születésétől fogva sánta volt, és akit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy alamizsnát kérjen azoktól, akik bemennek a templomba. **3** Amikor meglátta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, alamizsnát kért tőlük. **4** Péter pedig rátekintett Jánossal együtt, és ezt mondta: „Nézz reánk!" **5** Ő pedig rájuk figyelt, remélve, hogy valamit kap tőlük. **6** Péter pedig ezt mondta: „Ezüstöm és aranyam nincsen nekem, hanem amim van, azt adom neked: a Názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!" **7** És jobb kezénél fogva felemelte őt, és azonnal megerősödtek a lábai és bokái, **8** és felugorva megállt, és járt. Bement velük a templomba is, járkálva, és szökdelve, és dicsérte az Istent. **9** És látta az egész nép, hogy jár, és dicséri az Istent. **10** Megismerték, hogy ő volt az, aki alamizsnáért ült a templomnak Ékes kapujában, és megteltek csodálkozással, és álmélkodtak, hogy mi történt vele. **11** Amikor pedig a sánta, aki meggyógyult ragaszkodott Péterhez és Jánoshoz, az egész nép álmélkodva futott hozzájuk a csarnokba, melyet Salamonénak neveztek. **12** Amikor pedig ezt látta Péter, ezt mondta a népnek: „Izrael férfiai, miért csodálkoztok ezen, vagy miért néztek reánk, mintha tulajdon erőnkkel vagy jámborságunkkal műveltük volna azt, hogy járjon? **13** Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak Istene, a mi atyáinknak Istene megdicsőítette az ő Fiát, Jézust, akit ti elárultatok, és megtagadtatok Pilátus előtt, noha ő úgy ítélt, hogy elbocsátja. **14** Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadtátok, és azt kívántátok, hogy a gyilkos embert bocsássa szabadon nektek, **15** az életnek fejedelmét pedig megöltétek, akit az

Isten feltámasztott a halálból, aminek mi vagyunk tanúi. **16** Az ő nevébe vetett hit, az ő neve erősítette meg ezt, akit láttok és ismertek, és a hit, mely ő általa van, adta neki ezt az ép egészséget mindannyiótok szeme láttára. **17** De most, atyámfiai, tudom, hogy tudatlanságból cselekedtetek, amikképpen a ti elöljáróitok is. **18** Az Isten pedig, ekképpen töltötte be, amit előre megmondott prófétái által, hogy a Krisztus szenvedi fog. **19** Bánjátok meg azért, és térjetek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljöjjön az Úrtól a felüdülés ideje, **20** és elküldje a Jézus Krisztust, akit nektek előre hirdetett. **21** Akit az égnek kell magába fogadnia mind addig az időkig, míg újjá teremtetnek mindazok, amelyekről az Isten kezdettől fogva szólott szent prófétái által. **(aiōn g165)** **22** Mert Mózes ezt mondta az atyáknak: »Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek, atyátokfiai közül, mint engem: őt hallgassátok mindenben, amit csak szól nektek. **23** Mindazokat pedig, akik nem hallgatnak arra a prófétára, ki fogják irtatni a nép közül.« **24** De a próféták is mindnyájan Sámueltől, és a következőktől fogva, akik csak szóltak, ezekről a napokról jövendöltek. **25** Ti vagytok a prófétáknak és a szövetségnek fiai, melyet Isten szerzett a mi atyáinkkal, Ábrahámnak ígérve: A te magodban áldást nyer a földnek valamennyi nemzetsége. **26** Az Isten az ő Fiát, Jézust első sorban nektek támasztotta fel, elküldte őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikőtöket megtérítve bűneitekből."

4 Amíg ők a néphez szóltak, odaléptek hozzájuk a papok, a templom felügyelője és a szadduceusok. **2** Nehezteltek amiatt, hogy ők a népet tanítják, és hirdetik a halálból való feltámadást Jézusban. **3** Rájuk vetették kezüket, és őrizetbe vették őket másnapig, mert már este volt. **4** Sokan pedig azok közül, akik hallgatták az igét, hittek, szám szerint mintegy ötezer férfi. **5** Történt pedig, hogy másnapra egybegyűltek a vének és az írástudók fejei Jeruzsálembe. **6** És Annás, a főpap, Kajafás és János, Sándor és akik csak főpapi nemzetségből származtak. **7** Amikor pedig őket középre állították, faggatták őket: „Micsoda hatalommal, vagy kinek a nevében cselekedtétek ezt?" **8** Akkor Péter, Szentlélekkel megtelve, ezt mondta nekik: „Népnek fejedelmei és Izraelnek vénei! **9** Ha minket a mai napon egy nyomorék emberrel való jótett miatt hallgattok ki, hogy mitől gyógyult meg, **10** mindnyájan tudjátok meg, Izrael egész népével együtt, hogy a Názáreti Jézus Krisztusnak neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott halottaiból: őáltala áll ez előttetek épségben. **11** »Ez az a kő, amelyet ti építők megvetettetek, mégis szegletkő lett.« **12** Nincsen senki másban üdvösség, mert nem is adatott más név az emberek között az ég alatt, amely által üdvözülhetnénk." **13** Amikor pedig látták, hogy Péter és János milyen bátran szólnak, és megtudták, hogy írástudatlan és közönséges emberek, elcsodálkoztak. Föl is ismerték őket, hogy a Jézussal voltak. **14** Amikor azonban látták, hogy az az ember, amelyik meggyógyult, velük együtt ott áll, semmit nem bírtak ellenük szólni. **15** Miután kiküldték őket a gyűlésből, maguk közt tanácskoztak, s ezt mondták: **16** „Mit cselekedjünk ezekkel az emberekkel? Mert nyilvánvaló, hogy csoda történt általuk, mindenki, aki Jeruzsálemben lakik tudja, és le nem tagadhatjuk. **17** De hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegessük meg őket, hogy többé egy emberhez se szóljanak az ő nevében." **18** Ezért beszólították őket, és megparancsolták nekik, hogy egyáltalán ne szóljanak, és ne tanítsanak a Jézus nevében. **19** Péter és János pedig ezt felelte: „Vajon igaz dolog-e Isten előtt, hogy rátok hallgassunk inkább, mintsem Istenre, ítéljétek meg magatok! **20** Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokról ne beszéljünk." **21** Ők pedig nem találtak semmi módot arra, hogy megbüntessék őket, megfenyegették, és elbocsátották őket a nép miatt, mert mindnyájan dicsőítették az Istent azért, ami történt, **22** mert több mint negyven esztendős volt az az ember, akivel a gyógyításnak ez a csodája történt. **23** Amikor pedig elbocsátották őket, elmentek az övéikhez, és elbeszélték, amiket a főpapok és a vének mondtak nékik. **24** Ők pedig mikor ezt hallották, egy szívvel-lélekkel felemelték szavukat az Istenhez, és ezt mondták: „Urunk, te vagy az Isten, aki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot, **25** aki, a te szolgádnak Dávidnak szája által ezt mondtad: »Miért zúgolódtak a pogányok, és gondoltak a népek hiábavalóságot? **26** Fölkeltek a földnek királyai, és a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen, és az ő Krisztusa ellen.« **27** Mert bizony a te szent Fiad, Jézus ellen, akit felkentél, megegyezett Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izrael népével, **28** hogy véghezvigyék, amiről a te kezed és a te tanácsod előre elhatározott, hogy megtörténjenek. **29** Most azért, Urunk, tekints a fenyegetéseikre, és add meg a te szolgáidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet; **30** nyújtsd ki kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiad, Jézusnak neve által." **31** Miután könyörögtek, megmozdult a hely, ahol egybegyűltek, és beteltek mindnyájan Szentlélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólták. **32** A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy volt. Senki semmi jószágát nem mondta magáénak, hanem mindenük közös volt. **33** Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyságot az Úr Jézus feltámadásáról, és

nagy kegyelem volt mindnyájukon. **34** Mert szűkölködő sem volt közöttük senki, mert akik földek vagy házak birtokosai voltak, eladták azokat, elhozták az eladott javak árát, **35** és letették az apostolok lábai elé, azután elosztották egymás között, amint kinek-kinek szüksége volt rá. **36** József is, akit az apostolok Barnabásnak neveztek el (ami azt jelenti, hogy Vigasztalás fia), Lévita, származása szerint ciprusi, **37** neki mezője volt, eladta azt, a pénzt elhozta, és az apostolok lábai elé letette.

5 Egy ember azonban, név szerint Anániás, Szafirával, az ő feleségével együtt, eladta birtokát. **2** És félre tett az árából, feleségének is tudtával, és egy részét elvitték, az apostoloknak lábai elé letették. **3** Péter pedig ezt mondta: „Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szentlelket, és a mezőnek árából félre tégy? **4** Ha megmaradt volna, neked maradt volna meg, és miután eladtad, nem te rendelkeztél-e vele? Miért cselekedted ezt a dolgot szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.“ **5** Amint Anániás meghallotta ezeket a szavakat, lerogyott és meghalt. Erre mindenkiben nagy félelem támadt, akik ezeket hallották. **6** Az ifjak pedig felkeltek, begöngyölték őt, kivitték, és eltemették. **7** Történt aztán mintegy három óra múlva, hogy az ő felesége, nem tudva mi történt, bement. **8** Péter pedig ezt mondta neki: „Mondd meg nekem, vajon ennyiért adtátok-e el a földet?“Ő pedig ezt mondta: „Igen, ennyiért.“ **9** Péter pedig ezt mondta néki: „Miért egyeztetek meg, hogy az Úrnak lelkét megkísértsétek? Íme, a küszöbön vannak azoknak lábai, akik eltemették férjedet, és kivisznek téged.“ **10** És azonnal összerogyott lábainál, és meghalt. Az ifjak pedig bementek, és halva találták, kivitték, és eltemették férje mellé. **11** Erre nagy félelem támadt az egész gyülekezetben és mindazokban, akik ezeket hallották. **12** Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda történt a nép között. Egy akarattal mindnyájan a Salamon csarnokában tartózkodtak. **13** Mások közül senki sem mert közéjük elegyedni. A nép azonban magasztalta őket. **14** Hívők pedig egyre többen csatlakoztak az Úrhoz, férfiak és asszonyok sokasága. **15** Az utcákra hozták ki a betegeket, letették ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük. **16** A szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe gyűlt, betegeket és tisztátalan lelkektől gyötörteket hoztak, akik mind meggyógyultak. **17** Ekkor felkelt a főpap és mind, akik vele voltak, azaz a szadduceusok felekezete, megteltek irigységgel, **18** Elfogták az apostolokat, és közönséges tömlöcbe tették őket. **19** Azonban az Úr angyala éjszaka megnyitotta a tömlöc ajtaját, és kihozta őket, s ezt mondta: **20** „Menjetek el, és álljatok ki, a templomban a nép elé, és hirdessétek ez életnek minden beszédét!“ **21** Ők pedig ezt hallva, bementek korán reggel a templomba, és tanítottak. Amikor pedig főpap megérkezett és a vele levők, összehívták a gyűlést és Izrael fiainak egész tanácsát, és elküldtek a tömlöcbe, hogy hozzák elő őket. **22** Amikor azonban a poroszlók oda mentek, nem találták őket a tömlöcben; visszatérve tehát, jelentették: **23** „A tömlöcöt ugyan nagyon erősen bezárva találtuk, és az őrök kívül az ajtó előtt álltak; azonban mikor kinyitottuk, ott benn senkit sem találtunk.“ **24** Amint pedig hallották ezeket a szavakat a pap, és a templom felügyelője és a főpapok, zavarba estek ezek miatt, hogy mi lehet ez? **25** Valaki pedig eljött, s hírül adta nekik: „Íme, azok a férfiak, akiket a tömlöcbe vetettetek, a templomban állnak, és tanítják a népet.“ **26** Akkor elment a felügyelő a poroszlókkal, elővezette őket erőszak nélkül, ugyanis féltek a néptől, hogy megkövezi őket. **27** Elővezették hát, és a tanács elé állították őket, a főpap pedig megkérdezte tőlük: **28** „Nem parancsoltuk-e meg nektek szigorúan, hogy ne tanítsatok annak nevében? És íme, betöltöttétek Jeruzsálemet tanításotokkal, és mi reánk akarjátok hárítani annak az embernek vérét.“ **29** Péter és az apostolok pedig ezt felelték: „Istennek kell inkább engedni, mintsem az embereknek. **30** A mi atyáinknak Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve megöltetek. **31** Az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbjával, hogy Izraelnek bűnbánatot, és bűnöknek bocsánatát adja. **32** Mi vagyunk tanúi, e beszédek felől, és a Szentlélek is, akit Isten azoknak adott, akik neki engedelmeskednek.“ **33** Amikor pedig azok ezeket hallva fogukat csikorgatták, arról tanácskoztak, hogy megölik őket. **34** Azonban a tanácsban egy farizeus felállt, név szerint Gamáliél, aki az egész nép előtt tisztelt törvénytudó volt, és megparancsolta, hogy egy kis időre vezessék ki az apostolokat. **35** És ezt mondta a többieknek: „Izrael férfiai, fontoljátok meg, hogy mit akartok ezekkel az emberekkel tenni! **36** Mert ezelőtt felkelt Teudás, és azt mondta, hogy ő valaki, és mintegy négyszáz embernyi tömeg csatlakozott hozzá, de megölték, és mindnyájan, akik csak követték őt szétszéledtek, és semmivé lettek. **37** Ezután felkelt az a bizonyos galileai Júdás az összeírás idején, és sok embert maga után csábított: ez is elveszett, és mindazok, akik őt követték, szétszóródtak. **38** Mostanra nézve is azt mondom nektek, engedjétek el ezeket az embereket, és hagyjátok őket békén, mert ha emberektől van ez a szándék, vagy ez a dolog, akkor megsemmisül, **39** ha pedig Istentől van, ti meg nem szüntethetitek azt, és esetleg Isten ellen harcolóknak is találnak titeket.“ **40** Azok engedtek neki, majd beszólították az apostolokat, megverték

őket, megparancsolták, hogy a Jézus nevében ne szóljanak, és elbocsátották őket. **41** Ők pedig örömmel mentek el a tanács elől, hogy méltók voltak arra, hogy az ő nevéért gyalázatot szenvedjenek. **42** És mindennap a templomban és házanként nem szűntek meg tanítani, és hirdetni Jézust, a Krisztust.

6 Azokban a napokban pedig, amikor a tanítványok száma szaporodott, a görög zsidók közt panaszkodás támadt a héberek ellen, hogy a közülük való özvegyasszonyokat mellőzik a mindennapi szolgálatban. **2** Ezért a tizenkettő egybegyűjtve a tanítványok sokaságát, ezt mondták: „Nem helyes, hogy mi az Isten igéjét elhanyagoljuk, és az asztalok körül szolgálunk. **3** Válasszatok ezért, atyámfiai, magatok közül hét férfit, akiknek jó hírük van, akik Szentlélekkel és bölcsességgel vannak megtelve, hogy őket erre az elfoglaltságra beállítsuk. **4** Mi pedig foglalatosok maradunk az imádkozásban, és az igehirdetés szolgálatában.“ **5** Tetszett ez a beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel telt férfi volt, Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikoláoszt, aki Antiókhiából való prozelita volt; **6** Őket az apostolok elé állították, és miután imádkoztak, kezeiket rájuk tették. **7** És az Isten igéje növekedett, és sokasodott a tanítványok száma Jeruzsálemben, és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet. **8** István pedig – hittel és erővel telve –, nagy csodákat és jeleket cselekedett az emberek között. **9** Néhányan azonban eljöttek, akik ahhoz a zsinagógához tartoztak, amelyet a szabadosok, a ciréneiek, az alexandriaiak, a Ciliciából és Ázsiából valókénak neveztek, és Istvánnal vitatkoztak. **10** De nem tudtak ellenállni annak a bölcsességnek és a Léleknek, amellyel szólt. **11** Ekkor felbujtottak néhány embert, akik ezt mondták: „Hallottuk őt káromló beszédeket szólni Mózes ellen és az Isten ellen.“ **12** És fellázították a népet, a véneket és az írástudókat; és reá rohanva, magukkal ragadták őt, és elvitték a tanács elé. **13** Hamis tanúkat állítottak, akik azt mondták: „Ez az ember nem szűnik meg káromló beszédeket szólni e szent hely ellen és a törvény ellen. **14** Hallottuk, amint azt mondta, hogy az a Názáreti Jézus ezt a helyet lerombolja, és megváltoztatja a szertartásokat, amelyeket Mózes adott nékünk.“ **15** A tanácsban ülők mindnyájan tekintetüket reá vetették, és olyannak látták az arcát, mint egy angyalé.

7 A főpap pedig megkérdezte: „Vajon tényleg így vannak-e ezek a dolgok?“ **2** Ő pedig ezt mondta: „Férfiak, atyámfiai és atyák, halljátok meg! A dicsőségnek Istene megjelent a mi atyánknak, Ábrahámnak, amikor Mezopotámiában volt, mielőtt Háránban lakott, **3** és mondta neki: »Eredj ki a földedből és a te nemzetséged közül, és gyere arra a földre, amelyet mutatok neked.« **4** Akkor kiment a káldeusok földjéből, és Háránban lakott. Miután pedig meghalt az atyja, kihozta onnan erre a földre, amelyen ti most laktok. **5** Nem adott neki abban örökséget, még egy talpalatnyi földet sem, de azt ígérte, hogy neki adja azt birtokul, és utódainak, holott nem is volt neki gyermeke. **6** Az Isten pedig azt mondta neki, hogy az utódai zsellérek lesznek idegen földön, és szolgaság alá vetik, és nyomorgatják négyszáz esztendeig őket. **7** De azt a népet, amelynek szolgálnak, megítélem, mondta az Isten, ők pedig ezek után kijönnek, és szolgálnak nekem ezen a helyen. **8** És a körülmetélés szövetségét adta neki: és így nemzette Izsákot, és körülmetélte őt a nyolcadik napon, és Izsák Jákobot, és Jákob a tizenkét pátriárkát. **9** A pátriárkák pedig irigységből eladták Józsefet Egyiptomba, de Isten vele volt, **10** megszabadította őt minden nyomorúságából, kedvességet és bölcsességet adott neki a fáraó, Egyiptom királya előtt, aki őt Egyiptom fölé és az ő egész háza fölé kormányzóul állította. **11** Egyiptom és Kánaán egész földjére pedig éhínség következett, és nagy nyomorúság, és a mi atyáink nem találtak eledelt. **12** Amikor pedig meghallotta Jákob, hogy Egyiptomban van gabona, elküldte először a mi atyáinkat. **13** Második alkalommal fölismerték Józsefet testvérei, és a fáraó megtudta József származását. **14** József elküldve, magához hívatta atyját, Jákobot és az egész hetvenöt lélekből álló rokonságát. **15** Elment tehát Jákob Egyiptomba, és meghalt ő és a mi atyáink is. **16** Elvitték őket Sikembe, és abba a sírba helyezték el, melyet Ábrahám vett ezüstpénzen, Emórnak, a Sikem atyjának fiaitól. **17** Amikor pedig közeledett az ígéret ideje, melyet Isten esküvel ígért Ábrahámnak, megnövekedett a nép, és megsokasodott Egyiptomban. **18** Egészen addig, míg egy másik király nem lett, aki nem ismerte Józsefet. **19** Ez a mi nemzetségünkkel álnokul bánt, nyomorgatta atyáinkat, hogy csecsemőiket tegyék ki, hogy életben ne maradjanak. **20** Ekkor született Mózes, aki ékes volt az Isten előtt. Három hónapig atyja házában tartották. **21** Amikor pedig kitették, a fáraó leánya vette fel, és nevelte fel őt a saját fia gyanánt. **22** Mózest az egyiptomiak minden bölcsességére megtanították, és hatalmas volt beszédben és cselekedetben. **23** Amikor pedig a negyvenedik évét betöltötte, eszébe jutott, hogy meglátogassa atyjafiait, az Izrael fiait. **24** Amikor látta, hogy egyiket bántalmazzák, oltalmába vette, és az egyiptomi embert megölve, bosszút állt azért, akit bántottak. **25** Azt gondolta, hogy atyjafiai megértik, hogy az Isten az ő keze által ad nekik szabadulást,

de azok nem értették meg. **26** Másnap meg olyankor jelent meg köztük, mikor összevesztek, és békességre intette őket: Férfiak, ti testvérek vagytok, miért bosszantjátok egymást? **27** De az, aki felebarátját bántalmazta, elutasította őt magától, ezt mondva: »Kicsoda tett téged fejedelemmé és bíróvá mi rajtunk? **28** Csak nem akarsz engem is megölni, ahogyan megölted tegnap az egyiptomit?« **29** Erre a beszédre azután Mózes elmenekült, és jövevény lett Midján földjén, ahol két fia született. **30** Negyven esztendő elteltével az Úr angyala megjelent neki a Sínai hegy pusztájában csipkebokornak tüzes lángjában. **31** Mózes pedig mikor meglátta, elcsodálkozott azon, amit látott. Amikor pedig oda ment, hogy megszemlélje, az Úr szava szólt hozzá: **32** »Én vagyok a te atyáidnak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene, és Jákobnak Istene.« Mózes pedig megrémült, és nem mert odanézni. **33** Az Úr pedig ezt mondta neki: »Oldozd le sarudat lábaidról, mert a hely, amelyen állsz, szent föld. **34** Megláttam népemnek nyomorúságát, mely Egyiptomban van, és fohászkodásukat meghallgattam, és azért szálltam le, hogy őket megszabadítsam. Most azért jöjj, elküldelek téged Egyiptomba.« **35** Ezt a Mózest, akit megtagadtak ezt mondva: Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá? – ezt az Isten fejedelmül és szabadítóul küldte el angyala által, aki megjelent neki a csipkebokorban. **36** Ez hozta ki őket, csodákat és jeleket téve Egyiptom földjén, és a Vörös tengeren és a pusztában negyven esztendeig. **37** Ez az a Mózes, aki Izrael fiainak ezt mondta: »Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek, testvéreitek közül, mint engem: őt hallgassátok.« **38** Ez az, aki ott volt a gyülekezetben, a pusztában a Sínai hegyen vele beszélő angyallal és atyáinkkal, aki az élő igéket vette át, hogy nekünk adja. **39** Neki nem akartak engedni atyáink, hanem eltaszították maguktól, és szívükben Egyiptom felé fordultak, **40** és ezt mondták Áronnak: »Csinálj nekünk isteneket, akik előttünk járjanak, mert ezzel a Mózessel, aki minket Egyiptom földjéről kihozott, nem tudjuk, mi történt.« **41** És borjút csináltak azokban a napokban, és áldozatot vittek a bálványnak, és gyönyörködtek kezeik alkotásában. **42** Az Isten pedig elfordult tőlük, és hagyta, hogy az ég seregének szolgáljanak, amint meg van írva a próféták könyvében: »Vajon áldozati állatokat És áldozatokat hoztatok-e nékem negyven esztendeig a pusztában, Izraelnek háza? **43** Ellenkezőleg, inkább hordoztátok a Molok sátrát, és a ti isteneteknek, Romfának csillagát, a képeket, melyeket csináltatok, hogy azokat imádjátok: elviszlek azért titeket Babilonon túlra.« **44** A Szövetség sátra a mi atyáinknál volt a pusztában, amint parancsolta az, aki azt mondta Mózesnek, hogy azt arra a mintára csinálja, amelyet látott. **45** Amelyet atyáink átvéve, be is hoztak Józsuéval, mikor birtokba vették a pogányok földjét, akiket kiűzött az Isten atyáink színe elől, egészen Dávid idejéig. **46** Ő kegyelmet talált az Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson Jákób Istenének, **47** de a házat Salamon építette neki. **48** A Magasságos azonban nem kézzel épített templomokban lakik, amint a próféta mondja: **49** »A menny nékem a trónom, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya. Milyen házat építhettek nékem? – azt mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmamnak helye? **50** Nem az én kezem alkotta-e mindezeket?« **51** Kemény nyakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor ellenálltok a Szentléleknek, ugyan úgy, mint atyáitok. **52** A prófétáknak közül kit nem üldöztek atyáitok? Megölték azokat, akik eleve hirdették annak az Igaznak eljövetelét, akinek most árulóivá és gyilkosaivá lettetek. **53** A törvényt angyalok közvetítésével vettétek, de nem tartottátok meg." **54** Amikor pedig ezeket hallották, szívüket elöntötte a düh, és fogaikat vicsorgatták ellene. **55** Mivel pedig eltelt Szentlélekkel, föltekintett a mennybe, és látta Isten dicsőségét, és Jézust az Istennek jobbja felől állni, **56** és ezt mondta: „Íme, látom az egeket megnyílni, és az Emberfiát az Isten jobbja felől állni." **57** Ekkor hangosan felkiáltottak, füleiket bedugták, és egy akarattal rárohantak, **58** kiűzték a városon kívül, és megkövezték. A tanúk pedig felsőruháikat egy Saul nevezetű ifjú lábaihoz rakták le. **59** Megkövezték tehát Istvánt, aki így imádkozott: „Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet!" **60** Térdre esett, és hangosan felkiáltott: „Uram, ne tulajdonítsd nekik ezt a bűnt! És ezt mondva, elaludt."

8 Saul pedig szintén javasolta megölését. Azon a napon nagy üldözés támadt a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindnyájan szétszéledtek Júdeának és Samáriának tájaira, az apostolokat kivéve. **2** Istvánt pedig eltemették kegyes férfiak, és nagyon megsiratták. **3** Saul pedig pusztította az anyaszentegyházat: házról-házra járva férfiakat és asszonyokat elhurcolt, és tömlöcbe vetett. **4** Ők azonban szétszéledve, ahol csak jártak, hirdették az igét. **5** Fülöp lement Samária városába, és prédikálta nekik a Krisztust. **6** A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelt azokra, amiket Fülöp mondott, hallva és látva a jeleket, amelyeket cselekedett. **7** Mert sokakból, akikben tisztátalan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimentek, sok gutaütött és sánta pedig meggyógyult, **8** és nagy öröm lett abban a városban. **9** Egy Simon nevű ember pedig már korábban gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt, és

elámította Samária népét, magát valami nagynak állítva. **10** Mindnyájan figyeltek rá, kicsinytől nagyig, és ezt mondták: „Ez az Istennek a nagy ereje!“ **11** Azért figyeltek fel rá, mert hosszú időn át az ördögi mesterkedésekkel elámította őket. **12** De miután hittek Fülöpnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére vonatkozó örvendetes dolgokat hirdette, megkeresztelkedtek, férfiak és asszonyok is. **13** Simon maga is hitt, és megkeresztelkedve Fülöppel tartott, és látva, hogy jelek és nagy csodák történnek, elálmélkodott. **14** Amikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samária elfogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. **15** Ők amikor lementek, könyörögtek értük, hogy vegyenek Szentlelket, **16** mert még senkire közülük nem szállt rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. **17** Akkor kezeiket reájuk tették, és Szentlelket vettek. **18** Amikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szentlélek, pénzt kínált nekik, **19** és ezt mondta: „Adjátok nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem kezeimet, az vegye a Szentlelket.“ **20** De Péter ezt mondta neki: „A pénzed veled együtt vesszen el, mivel azt gondoltad, hogy az Istennek ajándéka pénzen megvehető. **21** Nincs neked részed, sem örökséged ebben a dologban, mert a szíved nem igaz az Isten előtt. **22** Térj meg azért ebből a gonoszságodból, és kérjed az Istent, talán megbocsátja neked szívednek gondolatát. **23** Mert látom, hogy keserű méregben és álnokság fogságában vagy.“ **24** Simon pedig így felelt: „Könyörögjetek érettem az Úrhoz, hogy semmi azokból, amiket mondtatok, rám ne jöjjön.“ **25** Ők pedig, miután bizonyságot tettek, és hirdették az Úrnak igéjét, visszatértek Jeruzsálembe, és sok samáriai faluban prédikálták az evangéliumot. **26** Az Úr angyala pedig így szólt Fülöphöz: „Kelj fel, és menj el dél felé, arra a járatlan útra, amely Jeruzsálemből Gázába megy alá.“ **27** És elment. És íme, egy szerecsen férfi, Kandakénak, a szerecsenek királyasszonyának hatalmas komornyikja, aki az egész kincstárának felügyelője volt, és feljött imádkozni Jeruzsálembe; **28** visszatérőben a szekerén ült, és olvasta Ézsaiás prófétát. **29** A Lélek pedig ezt mondta Fülöpnek: „Menj oda, és csatlakozzál ehhez a szekérhez!“ **30** Amikor Fülöp odafutott, hallotta, amint Ézsaiás prófétát olvassa, és megkérdezte tőle: „Vajon érted-e, amit olvasol?“ **31** Ő pedig így felelt: „Hogyan érthetném, hacsak valaki meg nem magyarázza nekem?“És kérte Fülöpöt, hogy szálljon fel, és üljön mellé. **32** Az Írás helye pedig, melyet olvasott, ez volt: Mint juhot vitték mészárszékre, és mint a bárány néma a nyírója előtt, úgy nem nyitotta meg a száját. **33** A megaláztatásában az ítélet elvétetett róla, az ő nemzetségét pedig kicsoda sorolja fel? Mert elvétetik a földről az ő élete. **34** A komornyik pedig ezt mondta Fülöpnek: „Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-e, vagy más valakiről?“ **35** Fülöp pedig megnyitotta száját, és kiindulva ebből az Írásból, hirdette neki Jézust. **36** Amikor pedig az úton mentek, egy vízhez jutottak, és ezt mondta a komornyik: „Íme, itt a víz! Mi akadálya van, hogy megkeresztelkedjem?“ **37** Fülöp pedig ezt mondta: „Ha teljes szívből hiszel, akkor lehet.“Ő pedig így felelt: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.“ **38** És megállította a szekeret, és leszálltak mindketten a vízbe, Fülöp és a komornyik, és megkeresztelte őt. **39** Amikor pedig a vízből feljöttek, az Úrnak Lelke elragadta Fülöpöt, és többé nem látta őt a komornyik, de örömmel ment tovább az útján. **40** Fülöp pedig Azótoszba találta magát, és szertejárva hirdette az evangéliumot minden városnak, amíg Cézáreába nem jutott.

9 Saul pedig még fenyegetéstől és öldökléstől lihegve az Úrnak tanítványai ellen, elment a főpaphoz, **2** leveleket kért tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik ennek az útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, elfogva Jeruzsálembe vigye őket. **3** És amint ment, és közeledett Damaszkuszhoz, nagy hirtelenséggel fény sugározta őt körül a mennyből, **4** leesett a földre, szózatot hallott, mely ezt mondta neki: „Saul, Saul, miért üldözöl engem?“ **5** Ő pedig megkérdezte: „Kicsoda vagy, Uram?“Az Úr pedig ezt mondta: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. Nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.“ **6** Erre remegve és ámulva kérdezte: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?“Az Úr pedig ezt mondta neki: „Kelj fel, és menj be a városba, és majd megmondják neked, mit kell cselekedned.“ **7** A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak. **8** Saul pedig felkelt a földről, de mikor kinyitotta szemeit, senkit sem látott, ezért kézen fogva vezették be őt Damaszkuszba. **9** Három napig nem látott, nem evett és nem ivott. **10** Volt pedig egy tanítvány Damaszkuszban, név szerint Anániás. Látomásban ezt mondta neki az Úr: „Anániás!“Ő pedig ezt mondta: „Ímhol vagyok Uram!“ **11** Az Úr pedig ezt mondta neki: „Kelj fel, menj el az úgynevezett Egyenes utcába, és keress föl a Júdás házában egy Saul nevű tarzuszi embert, mert imádkozik.“ **12** És látta Saul látomásban, hogy egy Anániás nevű férfiú bemegy hozzá, és kezét reá teszi, hogy lásson. **13** Anániás pedig így felelt: „Uram, sok embertől hallottam e férfiú felől, milyen sok bosszúsággal illette szentjeidet Jeruzsálemben, **14** és itt is hatalma van a főpapoktól, hogy mindazokat megkötözze, akik a te nevedet segítségül hívják.“ **15** Az Úr

pedig ezt mondta neki: „Eredj el, mert ő nekem választott eszközöm, hogy hordozza az én nevemet a pogányok, királyok és Izrael fiai előtt. **16** Mert én megmutatom neki, mennyit kell az én nevemért szenvednie.“ **17** Elment tehát Anániás, bement a házba, és kezeit reá tette, és ezt mondta: „Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, hogy szemeid megnyíljanak, és megteljél Szentlélekkel.“ **18** És azonnal mintha pikkelyek estek volna le szemeiről, mindjárt visszanyerte látását; és felkelt és megkeresztelkedett, **19** majd miután evett, megerősödött. Saul pedig néhány napig együtt volt a damaszkuszi tanítványokkal, **20** és azonnal prédikálni kezdte a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten Fia. **21** Mindnyájan elálmélkodtak, akik hallották és ezt mondták: „Nem ő az, aki pusztította Jeruzsálemben azokat, akik ezt a nevet hívják segítségül, és ide is azért jött, hogy őket elfogja, és a főpapokhoz vigye őket?“ **22** Saul pedig annál inkább bátrabb lett, és zavarba hozta a Damaszkuszban lakó zsidókat, bebizonyítva nekik, hogy Jézus a Krisztus. **23** Több nap elteltével azonban a zsidók tanácsot tartottak, hogy megöljék őt. **24** Saulnak azonban tudomására jutott leselkedésük. Még a kapukat is őrizték nappal és éjjel, hogy megöljék őt. **25** A tanítványok pedig őt éjjel a kőfalon lebocsátották, leeresztve egy kosárban. **26** Mikor pedig Saul Jeruzsálembe ment, próbált a tanítványokhoz csatlakozni, de mindnyájan féltek tőle, mert nem hitték, hogy tanítvány. **27** Barnabás azonban maga mellé vette őt, elvitte az apostolokhoz, és elbeszélte nekik, amint látta az úton az Urat, és hogy beszélt vele, és mint tanított Damaszkuszban nagy bátorsággal a Jézus nevében. **28** Ki és bejáratos lett köztük Jeruzsálemben, és nagy bátorsággal tanított az Úr Jézusnak nevében, **29** beszélt, sőt vitatkozott a görög zsidókkal, azok pedig igyekeztek megölni őt. **30** Amikor ezt azonban megtudták az atyafiak, levitték őt Cézáreába, és elküldték Tarzuszba. **31** Az egyháznak tehát egész Júdeában, Galileában és Samáriában békessége volt, épültek és sokasodtak az Úrnak félelmében, és a Szentlélek vigasztalásában jártak. **32** Történt pedig, hogy Péter, amikor mindnyájukat körbejárta, lement a Liddában lakó szentekhez is. **33** Talált ott egy Éneász nevű embert, aki nyolc esztendeje ágyban feküdt, gutaütött volt. **34** És mondta néki Péter: „Éneász, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: kelj föl, magad vesd be az ágyadat!“És azonnal felkelt. **35** És látták őt mindnyájan, akik Liddában és Sáronban laktak, és megtértek az Úrhoz. **36** Joppéban pedig volt egy nőtanítvány, név szerint Tábita, amely megmagyarázva Dorkász, azaz zerge: gazdag volt jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket osztogatott. **37** Történt pedig azokban a napokban, hogy megbetegedett, és meghalt. Miután megmosták, kiterítették a felső házban. **38** Mivel pedig Lidda Joppéhoz közel volt, a tanítványok meghallották, hogy Péter ott van, két férfiút küldtek hozzá, s kérték, hogy késedelem nélkül menjen át hozzájuk. **39** Péter felkelt, és elment azokkal. Mihelyt oda ért, felvezették a felső házba, az özvegyasszonyok mind elébe álltak, sírtak és mutogatták a ruhákat és öltözeteket, amelyeket Dorkász csinált, míg velük együtt volt. **40** Péter pedig mindenkit kiküldött, térdre esve imádkozott; azután a holttesthez fordulva mondta: „Tábita, kelj fel!“Ő pedig felnyitotta szemeit, és meglátva Pétert, felült. **41** Ő kezét nyújtva neki felemelte őt; majd beszólította a szenteket és az özvegyasszonyokat, eléjük állította őt elevenen. **42** És megtudták egész Joppéban, és sokan hittek az Úrban. **43** Ő pedig több napig Joppéban maradt egy Simon nevű tímárnál.

10 Volt pedig Cézáreában egy Kornéliusz nevű férfi, százados, az úgynevezett itáliai seregből. **2** Jámbor és istenfélő volt egész házanépével együtt, sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelen könyörgött Istenhez. **3** Látomásban világosan látta, a napnak kilencedik órája körül, hogy az Istennek angyala bement hozzá, és ezt mondta néki: „Kornéliusz!“ **4** Ő pedig szemeit reá függesztette, és megrémülve mondta: „Mi az, Uram?“Ő pedig ezt mondta neki: „Könyörgéseid és alamizsnáid felmentek Isten elé, és ő emlékszik rájuk. **5** Most azért küldj Joppéba embereket, és hivasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek. **6** Ő egy Simon nevű tímárnál van megszállva, akinek háza a tenger mellett van. Ő megmondja neked, mit kell cselekedned.“ **7** Amint pedig elment az angyal, aki Kornéliusszal beszélt, szólított a szolgái közül kettőt, és egy kegyes vitézt azok közül, akik rendelkezésére álltak. **8** Elmondott nekik mindent, és elküldte őket Joppéba. **9** Másnap pedig, miközben ők az úton mentek, és a városhoz közeledtek, felment Péter a háznak felső részére imádkozni hat óra tájban. **10** Azonban megéhezett, és enni akart. Amíg pedig azok ételt készítettek, elragadtatás szállt reá, **11** és látta, hogy az ég megnyílt, és leszállt hozzá valami edény, mint egy nagy lepedő, négy sarkánál fogva felkötve és leeresztve a földre. **12** Mindenféle földi négylábú állat volt benne, vadak, csúszómászó állatok és égi madarak. **13** És szózat szólt hozzá: „Kelj fel Péter, öld és egyél!“ **14** Péter pedig ezt mondta: „Semmiképpen sem, Uram, mert sohasem ettem semmi közönségest, vagy tisztátalant.“ **15** Ismét szózat szólt hozzá, másodszor is: „Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.“

16 Ez pedig három ízben történt, és ismét felvitetett az edény az égbe. 17 Amint pedig Péter magában tűnődött, hogy mi lehet az a látomás, amelyet látott, íme, azok a férfiak, akiket Kornéliusz küldött, kérdezősködtek Simon háza után, odaérkeztek a kapuhoz, 18 bekiáltottak, és megkérdezték, vajon Simon, akit Péternek neveznek, ott van-e szálláson? 19 És amíg Péter a látomás felől gondolkodott, ezt mondta neki a Lélek: „Íme három férfiú keres téged: 20 nosza kelj fel, eredj le, és minden kételkedés nélkül menj el velük, mert én küldtem őket.“ 21 Lement tehát Péter a férfiakhoz, akiket Kornéliusz küldött hozzá, és ezt mondta: „Íme, én vagyok, akit kerestek. Mi az, amiért jöttetek?“ 22 Ők pedig ezt mondták: „Kornéliusz századost, aki igaz és istenfélő férfiú, aki mellett a zsidók egész népe jó bizonyságot tesz, szent angyal megintette, hogy hívasson téged házához, és halljon tőled bizonyos dolgokról.“ 23 Erre behívta őket, és szállására fogadta. Másnap pedig elment Péter velük, és a joppébeli testvérek közül is néhányan elmentek vele együtt. 24 Másnap eljutottak Cézáreába. Kornéliusz pedig várta őket, összegyűjtötte rokonait és jó barátait. 25 Amint Péter bement, Kornéliusz elébe ment, lábaihoz borult, és imádni akarta. 26 Péter azonban felemelte, s ezt mondta: „Kelj fel, én magam is ember vagyok!“ 27 És beszélgetve, bement vele, és sokakat talált ott összegyűlve. 28 És ezt mondta nekik: „Ti tudjátok, hogy tilos zsidó embernek más nemzetbelivel barátkozni, vagy hozzámenni. De nékem az Isten megmutatta, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek. 29 Ezért ellenkezés nélkül el is jöttem, miután meghívtak. Azt kérdezem tehát, mi okból hivattatok engem?“ 30 Kornéliusz ekkor ezt mondta: „Négy napja ebben az órában, kilenc órakor böjtöltem, és imádkoztam a házamban, és íme, egy férfiú állt meg előttem fényes ruhában, 31 és ezt mondta: Kornéliusz, a te imádságod meghallgatásra talált, és a te alamizsnáidra emlékezett az Isten. 32 Küldj el azért Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek. Ő Simon tímár házában van szálláson a tenger mellett, s miután eljön, szólni fog neked. 33 Ezért azonnal elküldtem hozzád, és te jól tetted, hogy eljöttél. Most azért mi mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindazokat, amiket Isten neked parancsolt.“ 34 Péter pedig megnyitotta száját, és ezt mondta: „Bizony látom, hogy nem személyválogató az Isten, 35 hanem minden nemzetben kedves előtte, aki őt féli, és igazságot cselekszik. 36 Ezt az igét, küldte Izrael fiainak, békességet hirdetve a Jézus Krisztus által. Ő a mindenség Ura! 37 Ti ismeritek azt a dolgot, mely az egész Júdeában történt, Galileától kezdve, azután a keresztség után, melyet János prédikált, 38 a Názáreti Jézust, hogyan kente fel őt az Isten Szentlélekkel és hatalommal, aki szertejárt jót téve, és meggyógyítva mindenkit, akik az ördög hatalma alatt voltak, mert az Isten volt ő vele. 39 És mi vagyunk bizonyságai mindazoknak, amiket mind a zsidók tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett. Őt azonban megölték, keresztfára feszítve, 40 de az Isten feltámasztotta harmadnapon, és megadta neki, hogy nyilvánosan megjelenjen; 41 de nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve választott tanúknak: nekünk, akik együtt ettünk, és együtt ittunk vele, miután feltámadott halottaiból. 42 És megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyságot, hogy ő az Istentől rendelt bírája élőknek és holtaknak. 43 Róla tesznek bizonyságot a próféták mind, hogy az ő neve által bűneinek bocsánatát veszi mindenki, aki hisz ő benne.“ 44 Mikor még ezeket az igéket mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták e beszédet. 45 Elálmélkodtak a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka. 46 Mert hallották, hogy ők nyelveken szólnak, és magasztalják az Istent. Akkor ezt mondta Péter: 47 „Vajon megtagadhatja-e valaki a vizet ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy vették a Szentlelket, mint mi is?“ 48 És megparancsolta, hogy keresztelkedjenek meg az Úrnak nevében. Akkor kérték őt, hogy maradjon náluk néhány napig.

11 Meghallották azonban az apostolok és a Júdeában élő atyafiak, hogy a pogányok is elfogadták az Istennek beszédét. 2 Amikor azért felment Péter Jeruzsálembe, vitatkoztak vele a zsidóságból valók, ezt mondva: 3 „Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.“ 4 Péter ekkor elkezdte megmagyarázni nekik: 5 „Én Joppé városában imádkoztam, és elragadtatásban egy látomást láttam, valami leszálló edényt, mint egy nagy lepedőt, négy sarkánál fogva leeresztve az égből, és egészen énhozzám szállt. 6 Szememet rávetve megnéztem, és láttam a földi négylábú állatokat, a vadakat, a csúszómászókat és az égi madarakat. 7 Hangot is hallottam, amely ezt mondta nekem: Kelj fel Péter, öld és egyél! 8 Azonban én ezt mondtam: Semmiképpen sem, Uram, mert soha semmi közönséges vagy tisztátalan nem ment be az én számba. 9 A szózat pedig másodszor is felelt nekem az égből: Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak. 10 Ez pedig három ízben történt, és ismét felemelkedett az egész az égbe. 11 És íme, azonnal három férfiú érkezett a házhoz, amelyben voltam, akiket Cézáreából küldtek énhozzám. 12

A Lélek pedig azt mondta nekem, hogy menjek el velük minden kételkedés nélkül. Eljött azonban velem ez a hat atyafi is, és bementünk annak az embernek a házába. **13** És ő elbeszélte nekünk, hogyan látta, amint az angyal megállt az ő házában, és ezt mondta neki: Küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek. **14** Ő olyan igéket fog hirdetni neked, melyek által megtartatsz mind te, és mind az egész házad népe. **15** Mikor pedig elkezdtem beszélni, leszállt a Szentlélek rájuk, miképpen reánk is kezdetben. **16** Eszembe jutott akkor az Úrnak mondása, amint mondta: János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkeresztelteti. **17** Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nekik is, mint nekünk is, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna?“ **18** Mindezek hallatára aztán megnyugodtak, és dicsőítették az Istent ezt mondva: „Eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten megtérést az életre!“ **19** Azok tehát, akik szétszóródtak az üldözés miatt, amely István miatt támadott, eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiókhiáig, senkinek nem prédikálták az igét, hanem csak a zsidóknak. **20** Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirénei férfi, akik amikor Antiókhiába bementek, szóltak a görögöknek, hirdetve az Úr Jézust. **21** És az Úr keze volt velük, úgyhogy nagy sokaság tért meg az Úrhoz, s hívőkké lettek. **22** Eljutott ennek a híre a jeruzsálemi gyülekezet fülébe, ezért kiküldték Barnabást, hogy menjen el egészen Antiókhiáig. **23** Amikor oda jutott, és látta az Isten kegyelmét, örvendezett, és arra intette mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban. **24** Mert jámbor, Szentlélekkel és hittel teljes férfiú volt ő. És nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz. **25** Elment azután Barnabás Tarzuszba, hogy felkeresse Sault, és amikor rátalált elvitte őt Antiókhiába. **26** Így történt, hogy egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot. A tanítványokat először Antiókhiában nevezték keresztyéneknek. **27** Ez időtájt pedig próféták mentek Jeruzsálemből Antiókhiába. **28** Felkelt pedig egy közülük, név szerint Agabosz, megjelentette a Lélek által, hogy az egész földkerekségen nagy éhínség lesz; amely be is következett Klaudiusz császár idejében. **29** A tanítványok pedig elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek közülük módjában áll, küldenek valami segítséget a Júdeában lakó testvéreknek. **30** Ezt meg is tették, és Barnabással és Saullal elküldték a vénekhez.

12 Abban az időben pedig Heródes király kegyetlenkedni kezdett némelyekkel, a gyülekezetből valók közül. **2** Fegyverrel ölette meg Jakabot, Jánosnak testvérét. **3** Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, elhatározta magában, hogy elfogatja Pétert is. (Akkor pedig a kovásztalan kenyerek napjai voltak.) **4** El is fogatta, tömlöcbe vettette, átadta négy négyes katonai szakasznak, hogy őrizzék, mert húsvét után akarta a nép elé vezettetni. **5** Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig szüntelen könyörgött az Istennek ő érte. **6** Amikor pedig Heródes elő akarta vezettetni, azon az éjszakán Péter két vitéz között aludt, megkötözve két lánccal, és őrök őrizték az ajtó előtt a tömlöcöt. **7** És íme, az Úrnak angyala eljött, és világosság fénylett a tömlöcben: meglökte Péter oldalát, felkeltette őt, és ezt mondta: „Kelj föl hamar!“És leestek a láncok a kezeiről. **8** Ezt mondta neki az angyal: „Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat.“És úgy cselekedett. Azután pedig ezt mondta neki: „Vedd fel felsőruhádat, és kövess engem!“ **9** Ekkor kiment, és követte őt, de nem tudta, hogy valóság-e az, ami történik az angyallal, hanem azt hitte, hogy látomása van. **10** Amikor pedig átmentek az első őrsön és a másodikon, a vaskapuhoz jutottak, amely a városba visz, az magától megnyílt előttük. Kimentek rajta, és egy utcán előrementek, és az angyal hirtelen eltávozott tőle. **11** Péter pedig magához térve ezt mondta: „Most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből, és attól, amit az egész zsidó népnek várt.“ **12** Miután ezt megértette, elment Máriának, János, más néven Márk anyjának házához, ahol sokan voltak összegyűlve, és imádkoztak. **13** Mikor Péter zörgetett a tornác ajtaján, egy Rodé nevű szolgálóleány ment oda, hogy hallgatózzék. **14** Megismerte Péter hangját, és örömében nem nyitotta ki a kaput, hanem befutott, és hírül adta, hogy Péter áll a kapu előtt. **15** Azok pedig azt mondták neki: „Elment az eszed.“Ő azonban erősítgette, hogy úgy van. Azok pedig azt mondták: „Az ő angyala az.“ **16** Péter pedig szüntelen zörgetett. Amikor aztán kinyitották, meglátták őt, és elálmélkodtak. **17** Miután pedig kezével intett nekik, hogy hallgassanak, elbeszélte nekik, hogyan hozta ki őt az Úr a tömlöcből. És ezt mondta: „Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és az atyafiaknak.“És kiment, és elment egy más helyre. **18** Amikor megvirradt, nem csekély háborúság támadt a vitézek között, hogy mi történt Péterrel. **19** Heródes pedig mikor előhívatta őt, és nem találta, kivallatta az őröket, és megparancsolta, hogy végezzék ki őket. Azután lement Júdeából Cézáreába, és ott időzött. **20** Heródes pedig ellenséges indulattal volt a tírusziak és szidóniak iránt. De azok egy akarattal eljöttek hozzá, és Blásztuszt, a király kamarását megnyerték, és békességet kértek, mivel az ő tartományukat a királyéból élelmezték. **21** Egy kitűzött napon

pedig Heródes királyi ruhájába felöltözött, és székében ülve nyilvánosan szólt hozzájuk. 22 A nép pedig felkiáltott: „Isten szava ez és nem emberé.“ 23 És azonnal megverte őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az Istennek adta a dicsőséget. Férgek emésztették meg, és meghalt. 24 Az Istennek igéje pedig növekedett és terjedt. 25 Barnabás és Saul pedig betöltve szolgálatukat visszatértek Jeruzsálemből, maguk mellé vették Jánost is, akinek másik neve Márk volt.

13 Antiókhiában az ott levő gyülekezetben volt néhány próféta és tanító: Barnabás és Simeon, akit Nigernek hívtak, és a cirénei Lucius és Manaén, akit Heródessel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltek, és Saul. 2 Amikor pedig ők szolgáltak az Úrnak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: „Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre őket elhívtam.“ 3 Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak, kezeiket rájuk tették, és elbocsátották őket. 4 Ők pedig, miután elküldte őket a Szentlélek, lementek Szeleukiába, és onnan eleveztek Ciprusba. 5 Mikor Szalamiszba jutottak, hirdették az Isten igéjét a zsidók zsinagógáiban. János is velük volt, mint segítőtárs. 6 Miután bejárták a szigetet egészen Páfoszig, találkoztak egy ördöngös hamisprófétа zsidóval, akinek neve Barjézus volt, 7 aki együtt volt Szergiusz Paulusz tiszttartóval, ezzel az okos emberrel. Magához hívatta Barnabást és Sault, és hallani akarta az Isten igéjét. 8 Elimás, az ördöngös (mert az ő neve ugyanis ezt jelenti) azonban ellenkezett velük, igyekezve a tiszttartót elfordítani a hittől. 9 De Saul, aki Pál is, megtelve Szentlélekkel, szemeit reá vetette, 10 és ezt mondta: „Ó minden álnoksággal és minden gonoszsággal teljes ördögfajzat, minden igazságnak ellensége, nem szűnsz meg az Úrnak igaz útjait elferdíteni? 11 Most azért íme, az Úrnak keze van rajtad, és vak leszel, és nem látod a napot egy ideig!“És azonnal homály és sötétség szállt reá, és botorkálva keresett vezetőket magának. 12 A tiszttartó, amikor látta, hogy mi történt, elálmélkodott az Úrnak tudományán, és hitt. 13 Pál és kísérői elhajóztak Páfoszból, Pergébe, és Pamfiliának városába mentek. János azonban elvált tőlük, és visszatért Jeruzsálembe. 14 Ők Pergéből tovább mentek, és eljutottak Antiókhiába, Pizidiának városába, és bementek szombatnapon a zsinagógába és leültek. 15 A törvény és a próféták felolvasása után a zsinagóga elöljárói odaküldtek hozzájuk, és ezt mondták: „Atyánkfiai, férfiak, ha van valami intő beszédetek a néphez, szóljatok.“ 16 Pál akkor felkelt, kezével intett, és ezt mondta: „Izrael férfiai és ti, akik félitek az Istent, halljátok meg! 17 Ennek a népnek, Izraelnek Istene kiválasztotta a mi atyáinkat, és e népet fölemelte, amikor Egyiptom földjén jövevények voltak, és onnan kihozta őket hatalmas karja által. 18 Azután közel negyven esztendeig tűrte az ő erkölcsüket a pusztában. 19 És miután eltörölt hét népet a Kánaán földjén, azoknak földjét sorsvetéssel elosztotta közöttük. 20 Azután mintegy négyszázötven esztendeig adott bírákat egészen Sámuel prófétáig. 21 Azután pedig királyt kértek maguknak, és az Isten Sault adta nekik, a Kis fiát, a Benjámin nemzetségéből való férfiút negyven esztendeig. 22 És amikor őt elvetette, Dávidot emelte nekik királyul; akiről bizonyságot is tett, és ezt mondta: »Szívem szerint való férfiút találtam, Dávidot, Isai fiát, aki minden akaratomat véghez viszi.« 23 Az ő utódából támasztott Isten, ígérete szerint, Izraelnek szabadítót, Jézust, 24 miután János az ő eljövetele előtt a megtérésnek keresztségét prédikálta Izrael egész népének. 25 Amikor pedig be akarta fejezni János az ő tisztét, ezt mondta: Akinek ti gondoltok engem, nem az vagyok, hanem íme, utánam jön, akinek nem vagyok méltó megoldani lábainak saruját sem. 26 Atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és akik köztetek félik az Istent, az üdvösségnek ez az igéje nektek küldetett. 27 De akik Jeruzsálemben laknak, és azoknak vezetői, nem ismerték fel őt, és a prófétáknak szavait, melyeket minden szombaton felolvasnak, ítéletükkel betöltötték. 28 És bár semmi halálra való okot nem találtak, kérték Pilátustól, hogy ölesse meg. 29 Amikor mindazokat elvégezték, ami róla meg van írva, a fáról levéve sírba helyezték. 30 De az Isten feltámasztotta őt halottaiból, 31 és megjelent több napon át azoknak, akik együtt jöttek fel vele Galileából Jeruzsálembe, akik az ő tanúi a nép előtt. 32 Mi is hirdetjük nektek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az ő fiainak feltámasztotta Jézust. 33 Amint a második zsoltárban is meg van írva: »Fiam vagy te, ma nemzettelek téged.« 34 Azt pedig, hogy feltámasztotta őt halottaiból, úgy hogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni, így mondta: »Nektek váltom be a Dávidnak szóló biztos, szent ígéreteket.« 35 Azért mondja másutt is: »Nem engeded, hogy a te Szentedet rothadás érje.« 36 Mert Dávid, miután a saját idejében szolgált az Isten akaratának, meghalt, és eltemették az ő atyái mellé, és utolérte a rothadás. 37 De akit Isten feltámasztott, azt nem érte rothadás. 38 Tudjátok meg hát, atyámfiai, férfiak, hogy őáltala hirdetjük nektek a bűnök bocsánatát, 39 és mindazokból, amikből a Mózes törvénye által nem nyerhettek megigazulást, őáltala mindenki megigazul, aki hisz. 40 Vigyázzatok tehát, hogy rajtatok ne teljesedjen be, amit a próféták megmondtak: 41 »Lássátok meg, ti megvetők, és csodálkozzatok, és semmisüljetek meg,

mert én olyan dolgot cselekszem napjaitokban, olyan dolgot, amelyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná nektek.«“ **42** Amikor pedig mentek ki a zsinagógából, kérték a pogányok, hogy a következő szombaton is prédikálják nekik ezeket a beszédeket. **43** Amikor pedig szétoszlott a gyülekezet, sokan a zsidók közül, és az istenfélő prozeliták közül követték Pált és Barnabást, akik beszéltek velük, és biztatták őket, hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében. **44** A következő szombaton aztán majdnem az egész város összegyűlt az Isten igéjének hallgatására. **45** Amikor pedig látták a zsidók a sokaságot, elteltek irigységgel, és ellenkezve és káromlást szólva ellene mondtak azoknak, amiket Pál mondott. **46** Akkor Pál és Barnabás nagy bátorsággal ezt mondták: „Először nektek kellett hirdetnünk az Isten igéjét, de mivel ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk. **(aiōnios g166)** **47** Mert így parancsolta nekünk az Úr: »Pogányok világosságául rendeltelek téged, hogy üdvösségükre légy a földnek széléig.«“ **48** A pogányok pedig mikor ezeket hallották, örvendeztek és magasztalták az Úr igéjét, és mindazok, akik örök életre választattak, hittek. **(aiōnios g166)** **49** Az Úrnak igéje pedig elterjedt az egész tartományban. **50** A zsidók azonban felbujtották az istenfélő és tisztességes asszonyokat, a városnak vezetőit, és üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból. **51** Azok pedig lábuknak porát lerázva ellenük, elmentek Ikóniumba. **52** A tanítványok pedig beteltek örömmel és Szentlélekkel.

14 Történt pedig Ikóniumban, hogy együtt mentek be a zsidók zsinagógájába, és úgy prédikáltak, hogy mind a zsidókból, mind a görögökből is nagyon sokan lettek hívővé. **2** Akik azonban a zsidók közül nem hittek, felingerelték, és megharagították a pogányok lelkét az atyafiak ellen. **3** Mégis sok időt töltöttek ott, bátran prédikálva az Úrban, aki bizonyságot tett az ő kegyelmének beszéde mellett, és megadta, hogy jelek és csodák történjenek a kezeik által. **4** De a város sokasága meghasonlott, és némelyek a zsidók mellett, mások pedig az apostolok mellett voltak. **5** Akkor a pogányok és zsidók a főembereikkel együtt támadást indítottak, hogy bosszút álljanak, és megkövezzék őket. **6** Ők ezt megtudták, és elmenekültek Likaóniának városaiba, Lisztrába, Derbébe és a körülötte lévő tartományba, **7** és ott hirdették az evangéliumot. **8** Lisztrában élt egy béna lábú ember, aki születésétől fogva sánta volt, és soha nem tudott járni. **9** Ő hallotta Pált beszélni, aki rátekintett, és látta, hogy van hite, hogy meggyógyuljon, **10** és hangosan ezt mondta neki: „Állj fel lábaidra egyenesen!“És az felszökött, és járt. **11** A sokaság pedig, amikor látta, amit Pál cselekedett, így kiáltott likaóniai nyelven: „Az istenek jöttek le hozzánk ember képében!“ **12** Barnabást Jupiternek, Pált pedig Merkúriusnak mondták, mert ő volt a szóvivő. **13** Jupiter papja pedig, akinek az ő városuk előtt volt temploma, felkoszorúzott bikákat hajtott a kapukhoz, és a sokasággal együtt áldozatot akart bemutatni. **14** Amikor azonban ezt meghallották az apostolok, Barnabás és Pál, köntösüket megszaggatták, a sokaság közé futottak és ezt kiáltották: **15** „Férfiak, miért művelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló természetű emberek vagyunk, és azt az örvendetes üzenetet hirdetjük nektek, hogy ezektől a hiábavaló dolgoktól az élő Istenhez térjetek, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert, és mindent, ami azokban van. **16** Ő az elmúlt időkben hagyta, hogy a pogányok mind a maguk útján haladjanak, **17** bár nem hagyta magát tanúbizonyság nélkül, mert jótevőnk volt, a mennyből esőt és termő időt adott nekünk, és betöltötte eledellel és örömmel a szívünket.“ **18** Ezeket mondva, nagy nehezen lecsendesítették a sokaságot, hogy nekik ne áldozzanak. **19** Azonban Antiókhiából és Ikóniumból zsidók jöttek oda, és a sokaságot úgy fellázították, hogy megkövezték Pált, kivonszolták a városból, és azt gondolták, hogy meghalt. **20** De amikor a tanítványok körülvették őt, felkelt, bement a városba, és másnap Barnabással elment Derbébe. **21** Miután annak a városnak hirdették az evangéliumot, sokakat tanítvánnyá tettek, visszatértek Lisztrába, Ikóniumba és Antiókhiába. **22** Erősítették a tanítványok lelkét, intve őket, hogy maradjanak meg a hitben, mivel sok háborúságon keresztül kell nekünk az Isten országába bemennünk. **23** Miután pedig gyülekezetenként elöljárókat választottak nekik, imádkozva és böjtölve az Úrnak ajánlották őket, akiben hittek. **24** És Pizidián átmenve elmentek Pamfiliába, **25** majd miután Pergében hirdették az igét, lementek Attáliába. **26** Onnan elhajóztak Antiókhiába, ahonnan az Isten kegyelmére bízták őket, arra a munkára, melyet el is végeztek. **27** Amikor pedig megérkeztek, és a gyülekezetet egybehívták, elbeszélték milyen nagy dolgokat cselekedett az Isten ő velük, és hogy a pogányoknak kaput nyitott a hitre. **28** Ott aztán nem kevés időt töltöttek a tanítványokkal.

15 Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le, így tanították az atyafiakat: „Ha körül nem metélkedtek Mózes rendelése szerint, nem üdvözülhettek.“ **2** Amikor pedig Pálnak és Barnabásnak nagy viszálya és vitája lett velük, azt határozták el, hogy Pál és Barnabás, és néhányan mások közülük, menjenek fel az apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe, e kérdés ügyében. **3** Kikísérte tehát őket a

gyülekezet, és átmentek Fönícián és Samárián, elmondták a pogányok megtérését, és nagy örömet szereztek az összes atyafiaknak. **4** Amikor pedig megérkeztek Jeruzsálembe, a gyülekezet, az apostolok és a vének fogadták őket, és ők elbeszélték, milyen nagy dolgokat cselekedett az Isten velük. **5** Előállt azonban néhány hivő, akik a farizeusok szerzetéből valók voltak, és azt mondták, hogy körül kell metélni őket, és meg kell parancsolni, hogy Mózes törvényét megtartsák. **6** Az apostolok és a vének ezért egybegyűltek, hogy e felől a dolog felöl határozzanak. **7** Amikor nagy vita támadt, felkelt Péter, és ezt mondta nekik: „Atyámfiai, férfiak, ti tudjátok, hogy az Isten régóta kiválasztott engem közülünk, hogy a pogányok az én számból hallják az evangélium beszédét, és higgyenek. **8** A szíveket ismerő Isten pedig bizonyságot tett mellettük, mert Szentlelket adott nekik, amint nekünk is. **9** Semmi különbséget nem tett közöttünk és ő közöttük, a hit által tisztította meg szívüket. **10** Most azért mit kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakába olyan igát tegyetek, amelyet sem a mi atyáink, sem mi el nem hordozhattunk? **11** Sőt inkább az Úr Jézus Krisztus kegyelme által hisszük, hogy megtartatunk, miképpen ők is.“ **12** Erre elhallgatott az egész sokaság, és hallgatták Barnabást és Pált, amint elbeszélték, mennyi jelt és csodát tett az Isten általuk a pogányok között. **13** Miután pedig elhallgattak, Jakab ezt mondta: „Atyámfiai, férfiak, hallgassatok meg engem! **14** Simon elmondta, hogyan gondoskodott az Isten arról, hogy a pogányok közül vegyen népet az ő nevének. **15** És ezzel egyeznek a próféták mondásai, amint meg van írva: **16** »Ezek után megtérek és felépítem Dávidnak leomlott sátrát; Omladékait helyreállítom, és ismét felépítem, **17** hogy megkeresse az emberek többi része az Urat, és a pogányok mindnyájan, akik az én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az Úr, ki mindezeket megcselekszi. **18** Tudja az Isten öröktől fogva minden cselekedetét.« **(aiōn g165)** **19** Ezért én azt mondom, hogy nem kell háborgatni azokat, akik a pogányok közül térnek meg az Istenhez. **20** Hanem írjuk meg nekik azt, hogy tartózkodjanak a bálványok tisztátalanságától, a paráznaságtól, a megfojtott állattól és a vértől. **21** Mert Mózesnek régi nemzedékek óta minden városban megvannak a hirdetői, hiszen a zsinagógákban minden szombaton olvassák őt.“ **22** Akkor az apostoloknak és a véneknek az egész gyülekezettel együtt úgy tetszett, hogy férfiakat válasszanak ki maguk közül, és elküldjék Antiókhiába Pállal és Barnabással: Júdást, akinek mellék neve Barsabbás és Szilászt, akik az atyafiak között vezető emberek voltak. **23** Ezt az írást küldték velük: „Az apostolok, a vének, és az atyafiak az Antiókhiában, Szíriában és Ciliciában élő, pogányok közül való atyafiaknak üdvözletüket küldik! **24** Mivel meghallottuk, hogy némelyek közülünk, akiknek mi parancsot nem adtunk erre, kimentek és megzavartak titeket beszédeikkel, feldúlták lelketeket, azt mondva, hogy metélkedjetek körül, és a törvényt tartsátok meg, **25** úgy gondoltuk, miután egyetértésre jutottunk, hogy kiválasztunk férfiakat, és elküldjük hozzátok a mi szeretteinkkel, Barnabással és Pállal, **26** olyan emberekkel, akik életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért. **27** Elküldtük azért Júdást és Szilászt, akik élőszóval szintén tudtotokra adják ugyanezeket. **28** Mert tetszett a Szentléleknek és nekünk, hogy semmi több terhet ne tegyünk reátok ezeken a szükséges dolgokon kívül: **29** hogy tartózkodjatok a bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a megfojtott állattól és a paráznaságtól, amelyektől ha megóvjátok magatokat, jól dolgotok lesz. Legyetek egészségben!“ **30** Ők tehát, miután elbocsátották őket, elmentek Antiókhiába, egybegyűjtötték a sokaságot, átadták a levelet. **31** Amikor elolvasták, örültek az intésnek. **32** Júdás és Szilász pedig mivel maguk is próféták voltak, sok beszéddel intették és erősítették az atyafiakat. **33** Miután pedig egy bizonyos időt eltöltöttek ott, az atyafiak elbocsátották őket békességgel az apostolokhoz. (**34** De Szilásznak tetszett ott maradni.) **35** Pál és Barnabás is Antiókhiában időztek, tanították és prédikálták a többiekkel az Úrnak igéjét. **36** Néhány nap múlva pedig Pál ezt mondta Barnabásnak: „Most, hogy visszatértünk, látogassuk meg atyánkfiait minden városban, amelyben hirdettük az Úrnak igéjét, lássuk: hogy vannak.“ **37** Barnabás azt tanácsolta, hogy vegyék maguk mellé Jánost, akit Márknak hívnak. **38** Pál azonban azt tartotta méltónak, hogy aki elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velük a munkára, ne vegyék maguk mellé. **39** Meghasonlás támadt közöttük, úgyhogy elszakadtak egymástól, és Barnabás maga mellé vette Márkot, elhajózott Ciprusba. **40** Pál pedig Szilászt választotta maga mellé, és az atyafiaktól az Isten kegyelmére bízva útra kelt. **41** Bejárta Szíriát és Ciliciát, és erősítette a gyülekezeteket.

16 Eljutott Derbébe és Lisztrába is. És íme volt ott egy Timóteus nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak, de görög atyának fia, **2** akiről jó bizonyságot tettek a Lisztrában és Ikóniumban élő atyafiak. **3** Őt Pál magával akarta vinni, és körülmetélte őt a zsidókra való tekintettel, akik azokon a helyeken voltak: mert mindnyájan ismerték atyját, hogy görög volt. **4** Amint átmentek a városokon, meghagyták nekik, hogy tartsák meg azokat a rendeleteket, amelyeket a Jeruzsálemben levő apostolok és vének hoztak. **5** A gyülekezetek pedig erősödtek a hitben, és számuk

naponként gyarapodott. 6 Mivel a Szentlélek megtiltotta, hogy az igét Ázsiában hirdessék, körbejárták Frígiát és Galácia tartományát. 7 Mízia felé mentek, és igyekeztek Bitíniába jutni, de nem eresztette őket a Lélek. 8 Áthaladtak azért Mízián, lementek Tróászba. 9 Azon az éjszakán látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfiú állt előtte, kérve őt: „Gyere át Macedóniába, és légy segítségül nekünk!" 10 Mihelyt pedig a látomást látta, azonnal igyekezett elmenni Macedóniába, megértve, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliumot. 11 Elhajózva Tróászból, egyenesen Szamothrákéba mentünk, másnap meg Neápoliszba. 12 Onnét pedig Filippibe, amely Macedónia azon részének első gyarmatvárosa. Ebben a városban töltöttünk néhány napot. 13 Szombatnapon kimentünk a városon kívül egy folyóvíz mellé, ahol az imádkozás szokott lenni, és leülve beszélgettünk az egybegyűlt asszonyokkal. 14 Egy Lídia nevű, Thiatíra városbeli bíborárus asszony, aki félte az Istent, hallgatott ránk. Az Úr megnyitotta szívét, hogy figyeljenek azokra, amiket Pál mondott. 15 Amikor pedig megkeresztelkedett egész házanépével együtt, kért minket: „Ha az Úr hívének ítéltetek engem, gyertek az én házamhoz, és maradjatok ott. És unszolt minket." 16 Történt pedig, hogy amikor a könyörgésre mentünk, egy szolgálóleányka jött elénk, akiben jövendőmondásnak lelke volt, és az ő urainak nagy hasznot hajtott jövendőmondásával. 17 Követte Pált és minket, és így kiáltott: „Ezek az emberek a magasságos Istennek szolgái, akik nektek az üdvösségnek útját hirdetik." 18 És ezt több napon át művelte. Pál azonban megharagudott és hátrafordulva, ezt mondta a léleknek: „Parancsolom neked a Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle."És kiment abban az órában. 19 Amikor látták urai, hogy keresetüknek a reménysége elveszett, megfogták Pált és Szilászt, a piacra vonszolták őket a hatóságok elé. 20 Odavezették őket a bírákhoz és ezt mondták: „Ezek az emberek zsidó létükre megháborítják a mi városunkat. 21 Olyan szertartásokat hirdetnek, amelyeket nem szabad elfogadnunk, sem cselekednünk, mivel rómaiak vagyunk." 22 És velük együtt támadt a sokaság ellenük. A bírák pedig letépették ruháikat, megvesszőztették őket. 23 Miután sok ütést mértek rájuk, börtönbe vetették őket, megparancsolva a börtönőrnek, hogy gondosan őrizze őket. 24 Ezt a parancsot megfogadva, a belső tömlöcbe vetette őket, és lábaikat kalodába szorította. 25 Éjféltájban pedig Pál és Szilász imádkozott, és énekkel dicsőítették az Istent. A foglyok pedig hallgatták őket. 26 Hirtelen nagy földindulás lett, annyira, hogy megrendültek a börtön alapjai, és azonnal megnyílt az összes ajtó, és mindnyájuknak lehulltak bilincsei. 27 A börtönőr pedig fölserkent, és látta, hogy nyitva vannak a börtönajtók, kivonta kardját, és meg akarta magát ölni, mert azt gondolta, hogy elszöktek a foglyok. 28 Pál azonban hangosan kiáltott: „Semmi kárt ne tégy magadban, mert mindnyájan itt vagyunk!" 29 Ő pedig világosságot kérve beugrott, és remegve borult Pál és Szilász elé; 30 majd kihozta őket, ezt és mondta: „Uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?" 31 Azok pedig ezt mondták: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!" 32 És hirdették az Úr igéjét neki és mindazoknak, akik a házánál voltak. 33 Ekkor magához vette őket az éjszakának abban az órájában, megmosta sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt. 34 Azután bevitte őket házába, asztalt terített nekik, és egész háznépével együtt örvendezett, hogy hitt az Istennek. 35 Amikor pedig megvirradt, a bírák elküldték a szolgákat ezt üzenve: „Bocsásd el azokat az embereket." 36 A börtönőr pedig tudtatta ezeket Pállal: „A bírák ide küldtek, hogy bocsássalak el titeket: most azért távozzatok, menjetek el békességgel!" 37 Pál pedig ezt mondta nekik: „Megvesszőztek minket nyilvánosan, ítélet nélkül, holott római emberek vagyunk, és börtönbe vetettek: és most alattomban akarnak bennünket elküldeni? Nem úgy, hanem jöjjenek ők maguk, és vezessenek ki minket." 38 A szolgák pedig megmondták a bíráknak ezeket a beszédeket. Azok pedig megijedtek, amikor meghallották, hogy rómaiak, 39 odamentek, megkövették és kivezették őket, kérték, hogy menjenek el a városból. 40 Amint kijöttek a börtönből, bementek Lídiához. Amikor meglátták az atyafiakat, vigasztalták őket, és eltávoztak.

17 Miután pedig átmentek Amfipoliszon és Apollónián, Thesszalonikába érkeztek, ahol a zsidóknak zsinagógájuk volt. 2 Pál pedig, amint szokása volt, bement hozzájuk, és három szombaton át vitatkozott velük az Írásokról. 3 Megmagyarázta és kimutatta, hogy Krisztusnak szenvednie kellett, és fel kellett támadnia a halálból; és hogy ez a Jézus a Krisztus, akit én hirdetek nektek. 4 Némelyek közülük hittek, és csatlakoztak Pálhoz és Szilászhoz, úgyszintén az istenfélő görögök közül is igen sokan, valamint az előkelő asszonyok közül is nem kevesen. 5 De a zsidók, akik nem hittek, irigységtől felindulva maguk mellé vettek a piaci népségből néhány gonosz férfit, csődületet támasztottak és felizgatták a várost. Jázon házát megostromolták, s igyekeztek őket kihozni a nép elé. 6 Mikor pedig nem találták őket, Jázont és néhány atyafit a város elöljárói elé vonszoltak, azt kiáltozva, hogy ezek a felforgatók itt

is megjelentek. 7 Akiket pedig Józon házába fogadott, mindnyájan a császár parancsolatai ellen cselekszenek, mivelhogy mást tartanak királynak, Jézust. 8 Fel is indították a sokaságot és a város elöljáróit, akik hallották ezeket. 9 De amikor Józon és a többiek kezességet vállaltak értük, elbocsátották őket. 10 Az atyafiak pedig azonnal, azon az éjszakán elküldték Pált Szilásszal együtt Béreába. Amikor odaérkeztek, elmentek a zsidók zsinagógájába. 11 Ezek pedig nemesebb lelkűek voltak a thesszalonikaiaknál, mert az igét teljes készséggel fogadták, naponként tudakozva az Írásokat, hogy úgy vannak-e. 12 Sokan pedig hittek közülük, sőt az előkelő görög asszonyok és férfiak közül is nem kevesen. 13 Mikor azonban tudtára jutott a Thesszalonikából való zsidóknak, hogy Béreában is prédikálta Pál az Istennek igéjét, elmentek, és a sokaságot ott is felháborították. 14 De akkor mindjárt elbocsátották az atyafiak Pált, hogy utazzon a tenger felé. Szilász és Timóteus azonban ott maradtak. 15 Ők pedig elkísérték Pált, egész Athénig, és parancsát Szilászhoz és Timóteushoz vitték, hogy minél hamarább menjenek hozzá. 16 Athénben pedig, amikor Pál várta őket, háborogott a lelke, látva, hogy a város bálványokkal van tele. 17 Vitatkozott a zsinagógában a zsidókkal, az istenfélő emberekkel, és a piacon minden nap, azokkal, akikkel találkozott. 18 Némelyek pedig az epikureus és sztoikus filozófusok közül összeakadtak vele. Néhányan azt mondták: „Mit akarhat ez a csacsogó mondani?“Mások meg: „Idegen istenségek hirdetőjének látszik“, mivel Jézust és a feltámadást hirdette. 19 Megragadták őt, az Areopágoszra vitték, s ezt mondták: „Vajon megérthetjük-e mi az az új tudomány, melyet te hirdetsz? 20 Mert füleinknek idegen dolgokat mondasz: meg akarjuk érteni, miről is van szó.“ 21 Az athéniek pedig és az ott lakó jövevények semmi mással nem voltak elfoglalva, mint újságok megbeszélésével és hallgatásával. 22 Pál pedig kiállt az Areopágosz közepére, és ezt mondta: „Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket. 23 Mert amikor bejártam és megszemléltem szentélyeiteket, találkoztam egy oltárral is, amelyre ez volt ráírva: Ismeretlen Istennek. Akit azért ti nem ismerve tiszteltek, azt hirdetem én nektek. 24 Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek ura, nem lakik kézzel készített templomokban. 25 Nem szorul emberi kéz segítségére, mintha szüksége volna valamire, mert ő ad mindenkinek életet, leheletet és mindent. 26 Az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy a földnek egész színén lakjanak, meghatározva eleve rendelt idejüket és itt lakásuknak határait, 27 hogy keressék az Urat, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, mert bizony nincs messze egyikünktől sem; 28 mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk, amiképpen a költőitek közül is némelyek mondták: Mert az ő nemzetsége is vagyunk. 29 Mivel azért az Istennek nemzetsége vagyunk, nem kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, emberi mesterséghez vagy elképzeléshez hasonlatos az istenség. 30 E tudatlanságnak idejét eddig elnézte az Isten, most megparancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy térjenek meg, 31 mert rendelt egy napot, amelyen megítéli majd a föld kerekségét igazságban egy férfiú által, akit erre kiválasztott, bizonyságot téve róla mindenkinek azzal, hogy feltámasztotta őt halálból.“ 32 Amikor pedig a halottak feltámadásáról hallottak, némelyek gúnyolódtak, mások pedig ezt mondták: „Majd még meghallgatunk téged e felől.“ 33 Így aztán Pál elment közülük. 34 Néhány férfi azonban csatlakozott hozzá és hittek, ezek között az areopágita Dionizios is, és egy Damarisz nevű asszony, és mások is.

18 Ezek után Pál Athénből eltávozva, elment Korinthusba. 2 Amikor pedig egy Akvila nevű, pontuszi származású zsidóra talált – aki nem régen jött Itáliából –, és feleségére Priszcillára (mivel Klaudiusz megparancsolta, hogy a zsidók mind távozzanak Rómából): hozzájuk csatlakozott. 3 Mivel ugyanolyan mestersége volt, náluk maradt, és dolgozott, ugyanis sátorkészítők voltak. 4 Minden szombaton pedig a zsinagógában vitatkozott, és igyekezett mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni. 5 Amikor pedig megérkezett Macedóniából Szilász és Timótheus, a lélek szorongatta Pált, és bizonyságot tett a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus. 6 Amikor pedig azok ellene szegültek és káromlásokat szóltak, ruháiról lerázva a port, ezt mondta nekik: „Véretek szálljon fejetekre, én tiszta vagyok! Mostantól fogva a pogányokhoz megyek.“ 7 És elmenve onnan, elment egy Jusztusz nevű, istenfélő ember házához, akinek háza szomszédos volt a zsinagógával. 8 Kriszpusz pedig, a zsinagógának feje hitt az Úrban egész háza népével együtt. A korinthusiak közül is sokan, akik hallgatták őt, hittek és megkeresztelkedtek. 9 Az Úr pedig éjszaka látomásban Pálnak ezt mondta: „Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: 10 mert én veled vagyok, és senki sem támad reád, hogy neked ártson, mert nekem sok népem van ebben a városban.“ 11 És ott lakott egy esztendeig és hat hónapig, tanítva közöttük az Isten igéjét. 12 Amikor pedig Gallió volt Akhája tiszttartója, a zsidók egy akarattal Pálra támadtak, a törvényszék elé vitték, 13 és ezt mondták: „A törvény ellen való istentiszteletre csábítja az embereket.“ 14 Amikor pedig Pál szólásra akarta

nyitni száját, Gallió a zsidóknak ezt mondta: „Ha valóban valami bosszútételről, vagy gonosz cselekedetről volna szó, zsidók, igazság szerint meghallgatnálak benneteket. **15** De ha tanításról, nevekről és a törvényetekről van vita, ti magatok intézzétek el, mert én ezekben bíró nem akarok lenni.“ **16** És elűzte őket a törvényszék elől. **17** A görögök pedig mindnyájan megragadták Szószthenészt, a zsinagóga fejét, és verték a törvényszék előtt, de Gallió semmit sem törődött velük. **18** Pál pedig, miután még több napig ott maradt, elbúcsúzott az atyafiaktól, Szíriába hajózott, és vele együtt Priszcilla és Akvila, miután fejét Kenkreában megnyírta, mert fogadalmat tett. **19** Mikor pedig Efezusba jutott, őket ott hagyta, bement a zsinagógába, s vitatkozott a zsidókkal. **20** Amikor pedig azok kérték, hogy hosszabb ideig maradjon náluk, nem állt rá, **21** hanem búcsút vett tőlük, s ezt mondta: „Nekem mindenesetre Jeruzsálemben kell a következő ünnepet töltenem, de ismét eljövök hozzátok, ha Isten akarja.“És elhajózott Efezusból. **22** Miután Cézáreába érkezett, felment Jeruzsálembe, köszöntötte a gyülekezetet, majd lement Antiókhiába. **23** Miután ott bizonyos időt eltöltött, elment, sorra végigjárta Galácia tartományát és Frígiát, erősítve a tanítványokat mind. **24** Efezusba pedig egy Apollós nevű, alexandriai származású zsidó érkezett, ékesen szóló férfiú, aki az írásokban tudós volt. **25** Őt már megtanították az Úr útjára, és mivel lélekben buzgó volt, nagyon szorgalmasan hirdette, és tanította az Úrról szóló dolgokat, bár csak János keresztségéről tudott. **26** Nagy bátorsággal kezdett beszélni a zsinagógában. Mikor pedig meghallgatta őt Akvila és Priszcilla, maguk mellé vették, és világosan kifejtették előtte az Istennek útját. **27** Amikor pedig Akhájába akart átmenni, buzdították őt az atyafiak, írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Amikor megérkezett, sokat segített azoknak, akik a kegyelem által hittek. **28** Mert hatalmasan meggyőzte a zsidókat, a nyilvánosság előtt bebizonyítva az Írásokból, hogy Jézus a Krisztus.

19 Történt pedig aközben, amíg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, bejárva a felsőbb tartományokat, Efezusba érkezett. Amikor néhány tanítványra talált, **2** ezt mondta nekik: „Vajon vettetek-e Szentlelket, miután hivőkké lettetek?“Azok pedig ezt mondták neki: „Még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek.“ **3** Ekkor megkérdezte tőlük: „Mire keresztelkedtetek meg tehát?“Azok pedig azt mondták: „A János keresztségére.“ **4** Pál pedig ezt mondta: „János megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondva a népnek, hogy aki ő utána jön, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban.“ **5** Amikor pedig ezt hallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére. **6** És mikor Pál reájuk tette kezét, a Szentlélek szállt reájuk, nyelveken szóltak és prófétáltak. **7** A férfiak pedig összesen mintegy tizenketten voltak. **8** Bement a zsinagógába, három hónapon át vitatkozva bátorsággal szólt, és igyekezett meggyőzni őket az Isten országára tartozó dolgokról. **9** Amikor pedig néhányan megkeményítették magukat és nem hittek, sőt gonoszul beszéltek az Úr útjáról a sokaság előtt, otthagyta őket, elszakította a tanítványokat tőlük, s mindennap egy bizonyos Tirannus iskolájában prédikált. **10** Ez pedig két esztendeig tartott, úgy, hogy mindazok, akik Ázsiában laktak, mind zsidók, mind görögök, hallgatták az Úr Jézusnak igéjét. **11** Isten pedig nem mindennapi csodákat cselekedett Pál keze által, **12** úgyhogy még a testéről is elvitték a kendőket vagy kötényeket a betegekhez, és eltávoztak tőlük a betegségek, és a gonosz lelkek kimentek belőlük. **13** Néhányan pedig a lézengő zsidó ördögűzők közül elkezdték az Úr Jézus nevét hívni azokra, akikben gonosz lelkek voltak, és ezt mondták: „Kényszerítünk titeket arra a Jézusra, akit Pál prédikál.“ **14** Közöttük voltak pedig Szkévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, akik ezt művelték. **15** A gonosz lélek pedig ezt mondta: „A Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kicsodák vagytok?“ **16** És rájuk ugrott az az ember, akiben a gonosz lélek volt, és leteperte őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy meztelenül és megsebesülve szaladtak ki abból a házból. **17** Ezt pedig megtudták mindannyian, zsidók és görögök, akik Efezusban laktak, félelem szállta meg mindnyájukat, és magasztalták az Úr Jézusnak nevét. **18** Sokan a hívők közül is eljöttek, bevallották és föltárták mesterkedéseiket. **19** Sokan pedig azok közül, akik ördögi mesterségeket űztek, könyveiket összehordták, és mindenki szeme láttára megégették. Összeszámlálták a könyvek árát, és azok ötvenezer ezüstpénzt tettek ki. **20** Így az Úrnak igéje erősen növekedett és hatalmas lett. **21** Amikor pedig ezek megtörténtek, Pál eldöntötte magában, hogy elmegy Macedóniába és Akhájába, majd Jeruzsálembe, és ezt mondta: „Ottlétem után Rómát is meg kell látnom.“ **22** Macedóniába pedig elküldött kettőt azok közül, akik neki szolgáltak, Timóteust és Erásztoszt, ő maga pedig még egy ideig Ázsiában maradt. **23** Az időtájt azonban nem csekély háborúság támadt az Úr útja miatt. **24** Mert egy Demeter nevű ötvös, ezüstből Artemisz-templomokat készített, és a mesteremberekneknem csekély nyereséget juttatott. **25** Összegyűjtötte őket, és az ilyenfélékkel foglalkozó műveseket, s ezt mondta: „Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből van a mi jólétünk. **26** Látjátok és halljátok, hogy ez a Pál nemcsak Efezusnak, hanem közel az egész Ázsiának

sok népét eláltatta és félrevezette, mivel azt mondja, hogy nem istenek azok, amelyeket kézzel csinálunk. 27 Nemcsak az a veszély fenyeget bennünket, hogy ez a mesterség tönkre megy, hanem hogy a nagy istenasszonynak, Artemisznek templomát is semmibe veszik, elvész az ő nagysága is, akit egész Ázsia és a világ tisztel." 28 Amikor pedig ezeket hallották, elteltek haraggal és ezt kiáltották: „Nagy az efezusi Artemisz!" 29 Az egész város háborúsággal telt meg, és egy akarattal a színházba rohantak, megfogták Gájuszt és Arisztarkhoszt, akik Macedóniából valók, és Pálnak útitársai voltak. 30 Pál pedig amikor a nép közé akart menni, nem eresztették a tanítványok. 31 Az ázsiai főpapok közül is néhányan, akik barátai voltak neki, hozzá küldtek és kérték, hogy ne menjen a színházba. 32 Ott pedig az egyik ezt, a másik azt kiáltozta, mert a népgyűlés összezavarodott és a többség nem tudta, miért gyűltek össze. 33 A sokaság közül pedig előállították Sándort, akit a zsidók előretuszkoltak. Sándor pedig intett a kezével, hogy védekezni akar a nép előtt. 34 Azonban felismerték, hogy zsidó, kiáltozás tört ki mindnyájukból, mintegy két óra hosszáig kiabálva: „Nagy az efezusi Artemisz!" 35 Miután pedig a városi jegyző lecsendesítette a sokaságot, ezt mondta: „Efezusbeli férfiak, ugyan ki az az ember, aki ne tudná, hogy Efezus városa a nagy Artemisz istenasszonynak, és a Jupitertől leszállt képének templomőrzője? 36 Mivel ezek ellen senki nem szólhat, szükséges, hogy elcsendesedjetek, és semmi vakmerő dolgot ne kövessetek el. 37 Mert idehoztátok ezeket az embereket, akik sem nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyotok ellen káromlást nem szóltak. 38 Ha tehát Demeternek és a hozzátartozó mestermbereknek valaki ellen panaszuk van, vannak törvényszékek, és vannak helytartók, pereljenek ott egymással. 39 Ha pedig egyéb dolog miatt van valami panaszotok, a törvényes népgyűlésen majd elintézitek. 40 Mert félő, hogy lázadással vádolnak meg a mai nap miatt; ugyanis semmi ok nincs, amellyel számot tudnánk adni ezért a csődületért." 41 Ezeket mondva, feloszlatta a gyűlést.

20 Miután pedig megszűnt a háborúság, magához hívta Pál a tanítványokat, és tőlük búcsút véve elindult, hogy Macedóniába menjen. 2 Miután pedig azokat a tartományokat bejárta, és intette őket számos beszéddel, Görögországba ment. 3 Ott töltött három hónapot, és mivel a zsidók cselt szőttek ellene, amint Szíriába készült hajózni, úgy döntött, hogy Macedónián át tér vissza. 4 Ázsiáig pedig elkísérte őt a béreai Szópatér, a thesszalonikaiak közül pedig Arisztarkhosz, Szekundusz és a derbei Gájus, Timóteus és az ázsiaiak közül Tükhikosz és Trofimosz. 5 Ezek előrementek, és megvártak minket Tróászban. 6 Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után kieveztünk Filippiből, és elmentünk hozzájuk Tróászba öt nap alatt, ahol hét napot töltöttünk. 7 A hét első napján pedig a tanítványok összegyűltek a kenyér megszegésére, Pál prédikált nekik, és mivel másnap el akart menni, a tanítást megnyújtotta egészen éjfélig. 8 Abban a házban pedig elegendő lámpás volt, ahol összegyűltek. 9 Egy Eutikhosz nevű ifjú pedig az ablakban ült, mély álomba merült, mivel Pál hosszú ideig prédikált, elnyomta az álom, és leesett a harmadik emeletről, és holtan szedték föl. 10 Pál pedig lement, ráborult és magához ölelve ezt mondta: „Ne háborogjatok, mert a lelke benne van." 11 Azután fölment, megszegte a kenyeret, evett, és sokáig, egészen virradatig beszélgettek, s úgy indult el. 12 Az ifjat pedig élve hozták fel, és nagyon megvigasztalódtak. 13 Mi pedig előrementünk a hajóra, Asszoszba eveztünk, s ott akartuk fölvenni Pált, mert így rendelkezett, mert ő maga gyalog akart jönni. 14 Mikor pedig Asszoszban összetalálkozott velünk, felvettük, és elmentünk Mitilénébe. 15 Onnan elhajózva, másnap eljutottunk Khiosz elé, a következő nap pedig áthajóztunk Számoszba. Trogilliumban megszálltunk, s másnap mentünk Milétoszba. 16 Mert elhatározta Pál, hogy Efezus mellett elhajózik, hogy ne kelljen időt töltenie Ázsiában, mert sietett, hogy ha lehetséges, pünkösd napjára Jeruzsálemben legyen. 17 Milétoszból azonban elküldött Efezusba, magához hívatta a gyülekezet véneit. 18 Amikor pedig odamentek hozzá, ezt mondta nekik: „Ti tudjátok, hogy az első naptól fogva, melyen Ázsiába jöttem, hogyan viselkedtem közöttetek az egész idő alatt, 19 szolgálva az Úrnak teljes alázatossággal, sok könnyhullatás és zaklatások között, melyeket a zsidók cselszövései miatt szenvedtem. 20 Semmitől sem vonakodtam, ami hasznos, hogy prédikáljak nektek, és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként, 21 bizonyságot téve mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől. 22 És most, íme, a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudva, mi vár ott énreám. 23 Csak azt tudom, hogy a Szentlélek városonként bizonyságot tesz, hogy reám fogság és nyomorúság vár. 24 De semmivel sem törődök, még az életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról. 25 És most, íme, tudom, nem látjátok többé az én orcámat, egyikőtök sem, akik között jártam, prédikálva az Istennek országát. 26 Azért bizonyságot teszek előttetek a mai napon, hogy én mindenkinek vérétől tiszta vagyok. 27 Mert nem vonakodtam, hogy hirdessem

nektek az Istennek teljes akaratát. 28 Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. 29 Mert én tudom azt, hogy távozásom után közétek gonosz farkasok jönnek, akik nem kedveznek a nyájnak. 30 Sőt magatok közül is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magukhoz vonzzák. 31 Azért vigyázzatok, emlékezve arra, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szűntem könnyhullatással inteni mindenkit. 32 Most pedig, atyámfiai, ajánlak titeket az Istennek és az ő kegyelme igéjének, aki felépíthet benneteket, és örökséget adhat nektek minden megszenteltek között. 33 Senkinek ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam, 34 sőt magatok tudjátok, hogy magam szükségleteiről, és a velem lévőkéről kezeim gondoskodtak. 35 Minden tekintetben megmutattam nektek, hogy ily módon munkálkodva kell az erőtlenekről gondot viselni, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert ő mondta: Jobb adni, mint kapni." 36 Mikor ezeket elmondta, térdre esve imádkozott velük együtt. 37 Mindnyájan pedig nagy sírásra fakadtak, Pálnak nyakába borultak és csókolgatták őt. 38 Kiváltképpen azon a szaván keseredtek el, amelyet mondott, hogy többé az ő orcáját nem fogják látni. Aztán elkísérték őt a hajóra.

21 Amint pedig, tőlük elszakadva, elindultunk, egyenesen haladva Kószba érkeztünk, másnap pedig Rodoszba, és onnan Patarába. 2 Amikor pedig találtunk egy hajót, mely Föníciába ment át, abba beültünk, és elhajóztunk. 3 Miután megláttuk Ciprust, és elhagytuk balkéz felől, Szíriába eveztünk, és Tíruszban kötöttünk ki, mert a hajó ott rakta ki a terhét. 4 Ott maradtunk hét napig, miután megtaláltuk a tanítványokat, akik a Lélek által mondták Pálnak, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. 5 Mikor pedig eltöltöttük azokat a napokat, és elindultunk, hogy elutazzunk, mindnyájan feleségestől, gyermekestől egészen a városon kívülre kísértek bennünket, és a tenger partján térdre esve imádkoztunk. 6 Ezután egymástól elbúcsúztunk, beültünk a hajóba, ők pedig visszatértek övéikhez. 7 Mi pedig a hajózást befejezve, Tíruszból eljutottunk Ptolemaiszba. Köszöntöttük az atyafiakat, és náluk maradtunk egy napig. 8 Másnap pedig elment Pál és mi, akik vele voltunk, s Cezáreába érkeztünk, és bementünk Fülöp evangélista házába, aki ama hét közül való volt, és nála maradtunk. 9 Neki pedig volt négy szűz leánya, akik prófétáltak. 10 Mialatt pedig mi több napig ott maradtunk, eljött egy Júdeából való próféta, név szerint Agabosz. 11 Mikor odajött hozzánk, elvette Pálnak az övét, megkötözte kezeit és lábait, s ezt mondta: „Ezt mondja a Szentlélek: A férfiút, akié ez az öv, ekképpen kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányok kezébe." 12 Amikor pedig ezeket hallottuk, kértük, mind mi, mind az odavalósiak, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. 13 De Pál így felelt: „Miért sírtok, és keserítitek a szívemet? Mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért." 14 Mikor pedig nem engedett, megnyugodtunk és azt mondtuk: „Legyen meg az Úr akarata!" 15 Ezek után a napok után pedig felkészültünk, és felmentünk Jeruzsálembe. 16 A tanítványok közül is jöttek velünk együtt Cézáreából, akik elvezettek egy bizonyos ciprusi Mnázónhoz, egy régi tanítványhoz, hogy nála szálljunk meg. 17 Mikor azután megérkeztünk Jeruzsálembe, örömmel fogadtak minket az atyafiak. 18 Másnap pedig Pál velünk együtt bement Jakabhoz, ahol a vének is mindnyájan ott voltak. 19 Köszöntötte őket, majd sorjában elbeszélte, amiket az Isten a pogányok között az ő szolgálata által cselekedett. 20 Azok pedig ezt hallgatva, dicsőítették az Urat, és ezt mondták neki: „Látod, atyámfia, milyen sok ezren vannak zsidók, akik hívőkké lettek, pedig mindnyájan buzgón tartják a törvényt. 21 Felőled pedig azt hallották, hogy te mindazokat a zsidókat, akik a pogányok között vannak, Mózestől való elszakadásra tanítod, azt mondva, hogy ne metéljék körül fiaikat, se a zsidó szokások szerint ne járjanak. 22 Mit tegyünk tehát? Mindenesetre sokan összegyűlnek, ha meghallják, hogy ide jöttél. 23 Azt tedd tehát, amit mondunk neked: Van köztünk négy férfiú, akik fogadalmat tettek. 24 Ezeket magad mellé véve, tisztulj meg velük, költs rájuk, hogy megnyírják fejüket, hogy mindannyian megtudják, hogy semmi sincs azokban, amiket felőled hallottak, hanem te magad is úgy jársz, hogy a törvényt megtartod. 25 A pogányokból lett hívők felől pedig mi írtunk, azt határozva, hogy ők semmi ilyenfélét ne tartsanak meg, hanem csak tartsák távol magukat mind a bálványoknak áldozott hústól, mind a vértől, mind a megfulladt állattól, és a paráznaságtól." 26 Akkor Pál maga mellé vette azokat a férfiakat, másnap velük megtisztult, bement a templomba, és bejelentette a tisztulás napjainak elteltét, amikor mindegyikükért bemutatják az áldozatot. 27 Amikor pedig a hét nap már eltelőben volt, az Ázsiából való zsidók, meglátták őt a templomban, fellázították az egész sokaságot és rávetették kezüket, 28 ezt kiáltva: „Izraelita férfiak, segítsetek! Ez az az ember, aki a nép ellen, a törvény ellen és e hely ellen tanít mindenkit mindenütt; ezen felül még görögöket is hozott be a templomba, és megfertőztette ezt a szent helyet." 29 Mert látták vele korábban az efezusi

Trofimoszt a városban, akiről azt vélték, hogy Pál bevitte a templomba. **30** Az egész város megmozdult, és a nép összecsődült, Pált megragadták, kivonszolták a templomból, és azonnal bezárták az ajtókat. **31** Amikor pedig meg akarták ölni, eljutott a hír a sereg ezredeséhez, hogy az egész Jeruzsálem felzendült. **32** Ő azonnal vitézeket és századosokat vett maga mellé, lefutott hozzájuk. Amikor pedig meglátták az ezredest és a vitézeket, abbahagyták Pál verését. **33** Akkor odaért az ezredes, elfogatta őt, és megparancsolta, hogy kötözzék meg két lánccal, majd kérdezősködött, hogy kicsoda ez, és mit követett el. **34** De ki ezt, ki azt kiáltotta a sokaságból, és miután nem érthette meg a bizonyos valóságot a zajongás miatt, megparancsolta, hogy vigyék el a várba. **35** Amikor pedig a lépcsőkhöz jutott, a vitézeknek vinniük kellett őt a nép erőszakossága miatt, **36** mert az egész sokaság követte őket, és kiáltozott: „Öld meg őt!“ **37** Amikor pedig már a várba akarták bevinni Pált, ezt mondta az ezredesnek: „Szabad-e valamit mondanom neked?“Az pedig ezt mondta: „Tudsz görögül? **38** Hát nem te vagy az az egyiptomi, aki néhány nappal ezelőtt fellázította, és kivitte a pusztába azt a négyezer orgyilkos férfiút?“ **39** Pál pedig ezt mondta: „Én ugyan tarzuszi zsidó ember vagyok, Cilicia nem ismeretlen városának polgára, de kérlek téged, engedd meg nekem, hogy szóljak a néphez.“ **40** Amikor aztán megengedte, Pál a lépcsőkön állva intett kezével a népnek, és mikor nagy csend lett, megszólalt zsidó nyelven:

22 „Atyámfiai, férfiak és atyák, hallgassátok meg beszédemet, amellyel most magamat előttetek mentem.“ **2** Mikor pedig hallották, hogy zsidó nyelven szól hozzájuk, még inkább nyugalmat tanúsítottak. És ezt mondta: **3** „Én zsidó ember vagyok, a ciliciai Tarzuszban születtem, éspedig ebben a városban nevelkedtem, s Gamáliel lábainál tanítottak az atyák törvényének pontossága szerint, buzgó voltam az Istenhez, miként ti mindnyájan vagytok ma. **4** Ezt a tanítást üldöztem mindhalálig, megkötöztem és börtönbe vetettem mind férfiakat, mind nőket. **5** A főpap is bizonyságom nekem, és a vének egész tanácsa, akiktől leveleket is kaptam a testvérekhez mikor Damaszkuszba mentem, hogy az odavalósiakat is elfogva Jeruzsálembe hozzam, hogy bűnhődjenek. **6** Történt pedig, hogy amint mentünk, és közeledtünk Damaszkuszhoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem. **7** Leestem a földre, és hangot hallottam, amely azt mondta nekem: Saul, Saul, miért üldözöl engem? **8** Én pedig megkérdeztem: Kicsoda vagy, Uram? És ő ezt mondta nekem: Én vagyok a Názáreti Jézus, akit te kergetsz. **9** Akik pedig velem voltak, a világosságot ugyan látták és megrémültek, de annak hangját, aki nekem szólt, nem hallották. **10** Én pedig ezt mondtam: Mit tegyek, Uram? Az Úr pedig ezt mondta nekem: Kelj fel és menj el Damaszkuszba, ott megmondják neked mindazt, amit Isten elrendelt, hogy véghez vigyed. **11** Mivel pedig nem láttam annak a világosságnak a ragyogása miatt, akik velem voltak kézen fogva vezettek, és elmentem Damaszkuszba. **12** Egy bizonyos Anániás pedig, aki a törvény szerint istenfélő férfiú, aki mellett az ott lakó zsidók mind jó bizonyságot tesznek, **13** eljött hozzám, mellém állt, és ezt mondta nekem: Saul atyámfia, nyerd vissza szemed világát. És én abban a szempillantásban reá tekintettem. **14** Ő pedig ezt mondta: A mi atyáinknak Istene választott ki téged, hogy megismerd az ő akaratát, és meglásd az Igazat, és hangot hallj az ő szájából. **15** Mert tanúbizonysága leszel neki minden embernél arról, amiket láttál és hallottál. **16** Most azért miért késlekedsz? Kelj fel, keresztelkedj meg, és mosd le bűneidet, segítségül hívva az Úrnak nevét. **17** Történt pedig, hogy mikor Jeruzsálembe visszatértem, és imádkoztam a templomban, elragadtattam lélekben, **18** és láttam őt, aki ezt mondta nekem: Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből, mert nem fogadják el a rólam szóló tanúbizonyságtételedet. **19** Én pedig ezt mondtam erre: Uram, ők maguk tudják, hogy én börtönbe vetettem, és zsinagógáról zsinagógára járva megverettem azokat, akik hittek benned. **20** És amikor a te mártírodnak, Istvánnak vérét kiontották, én is ott álltam, és helyeseltem az ő megölését, és azoknak köntösét őriztem, akik őt megölték. **21** De ő azt mondta nekem: Eredj el, mert én messze küldelek téged a pogányok közé.“ **22** Eddig a szóig hallgatták őt, de most felemelték szavukat: „Töröld el a föld színéről az ilyet, mert nem illik neki élnie.“ **23** Amikor pedig azok kiabáltak, köntösüket elhányták és port szórtak a levegőbe, **24** megparancsolta az ezredes, hogy vigyék a várba, s korbácsütésekkel vallassák ki, hogy megtudhassa, miért kiabáltak úgy reá. **25** Amint azonban lekötötték őt a szíjakkal, Pál az ott álló századosnak ezt mondta: „Vajon szabad-e nektek római embert, akit el nem ítéltek, megostorozni?“ **26** Miután pedig ezt meghallotta a százados, elment és jelentette az ezredesnek ezt mondva: „Vigyázz, hogy mit akarsz tenni, mert ez az ember római.“ **27** Erre odament hozzá az ezredes, és ezt mondta neki: „Mondd meg nekem, te római vagy-e?“Ő pedig mondta: „Az vagyok.“ **28** Az ezredes erre így felelt: „Én nagy összegért vettem meg ezt a polgárjogot.“Pál pedig mondta: „Én pedig benne is születtem.“ **29** Ekkor azonnal félreálltak tőle azok, akik vallatni akarták. Sőt az ezredes is megijedt, amikor megértette, hogy római, és megkötöztette őt. **30** Másnap

aztán meg akarta tudni a valóságot, hogy mivel vádolják a zsidók, feloldatta bilincseiből, és megparancsolta, hogy a főpapok az egész tanácsukkal együtt menjenek hozzá. Pált pedig levezettette és eléjük állította.

23 Mikor pedig Pál a nagytanácsra emelte szemét, ezt mondta: „Atyámfiai, férfiak, én teljesen jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig.“ **2** Anániás főpap pedig megparancsolta azoknak, akik mellette álltak, hogy üssék szájon. **3** Akkor Pál azt mondta neki: „Megver az Isten téged, te kimeszelt fal! Te leülsz a törvény szerint engem megítélni, és törvényellenesen cselekedve parancsolod, hogy engem verjenek?“ **4** Az ott állók pedig ezt mondták: „Az Istennek főpapját szidalmazod?“ **5** Pál pedig azt mondta: „Nem tudtam, atyámfiai, hogy főpap, mert meg van írva: »A te néped fejedelmét ne átkozd!«“ **6** Amikor pedig Pálnak eszébe jutott, hogy az egyik részük a szadduceusok, a másik pedig a farizeusok közül való, felkiáltott a tanács előtt: „Atyámfiai, férfiak, én farizeus vagyok, farizeus fia: A halottak reménysége és feltámadása miatt vádolnak engem.“ **7** Amikor pedig ezt mondta, meghasonlás támadt a farizeusok és a szadduceusok között, és a sokaság megoszlott. **8** Mert a szadduceusok azt mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem lélek, a farizeusok pedig mind a kettőt vallják. **9** Erre nagy kiáltozás támadt, és a farizeusok pártjából néhány írástudó felállt, és tusakodott, és ezt mondták: „Semmi rosszat nem találunk ebben az emberben. Ha pedig Lélek szólt neki, vagy angyal, ne tusakodjunk Isten ellen.“ **10** Mikor pedig nagy meghasonlás támadt közöttük, félt az ezredes, hogy Pált szétszaggatják, és megparancsolta, hogy a sereg jöjjön le, és ragadja ki őt közülük, és vigye el a várba. **11** A következő éjszakán pedig mellé állt az Úr, és ezt mondta: „Bízzál, Pál! Mert amiképpen bizonyságot tettél az én rólam szóló dolgokról Jeruzsálemben, úgy kell néked Rómában is bizonyságot tenned.“ **12** Amikor pedig reggel lett, a zsidók közül néhányan összeszövetkeztek, és átok alatt kötelezték magukat, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, amíg meg nem ölik Pált. **13** Negyvennél is többen voltak azok, akik ezt az összeesküvést szőtték. **14** Ezek elmentek a főpapokhoz és a vénekhez, és ezt mondták: „Átok alatt megesküdtünk, hogy semmit nem ízlelünk addig, amíg meg nem öljük Pált. **15** Most azért ti jelentsétek be az ezredesnek a tanáccsal együtt, hogy holnap hozza le őt hozzátok, mintha az ő dolgának tüzetesebben végére akarnátok járni. Mi pedig, mielőtt ide érne, készek vagyunk megölni őt.“ **16** Azonban Pál nővérének fia meghallotta ezt a cselszövést, megjelent, bement a várba és tudtára adta Pálnak. **17** Pál pedig a századosok közül magához hívatott egyet, és ezt mondta: „Vezesd ezt az ifjat az ezredeshez, mert valamit jelenteni akar neki.“ **18** Ezért maga mellé vette őt, és elvitte az ezredeshez, és ezt mondta: „A fogoly Pál magához hivatott engem, és kért, hogy ezt az ifjat vezessem hozzád, mert valamit mondani akar neked.“ **19** Az ezredes pedig kézen fogta, és félrevonulva megkérdezte tőle: „Mi az, amit jelenteni akarsz nekem?“ **20** Ő pedig ezt mondta: „A zsidók eldöntötték, hogy megkérnek téged, hogy Pált holnap vidd le a tanács elé, mintha valamit tüzetesebben meg akarnának tudni tőle. **21** De te ne engedj nekik, mert közülük negyvennél több férfiú leselkedik rá, akik átok alatt kötelezték el magukat, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, amíg meg nem ölik őt. Már készen is vannak, a te üzenetedre várakoznak.“ **22** Az ezredes ekkor elbocsátotta az ifjút, meghagyva neki: „Ne mondd el senkinek, hogy ezeket jelentetted nekem.“ **23** Ezután magához hívatott kettőt a századosok közül, és ezt mondta: „Készítsetek föl kétszáz vitézt, hogy induljanak Cézáreába, hetven lovast és kétszáz parittyást, az éjszakának harmadik órájától fogva. **24** Adjatok hátas állatokat is melléjük, hogy Pált felültetve békességben vigyék Félix tiszttartóhoz.“ **25** Levelet is írt, melynek tartalma ez volt: **26** „Klaudiusz Liziász, a nemes Félix tiszttartónak üdvözletét küldi! **27** Ezt a férfiút, a zsidók elfogták, és meg akarták ölni, odamenve a sereggel, kiszabadítottam, megértve, hogy római. **28** Meg akartam tudni az okát, miért vádolják őt, levittem a tanácsuk elé. **29** És úgy találtam, hogy az ő törvényüknek kérdései miatt vádolják, de semmi halálra vagy fogságra méltó vétke nincs. **30** Mivel pedig nekem megjelentették, hogy a zsidók ezután a férfiú után ólálkodni akarnak, azonnal hozzád küldtem, s meghagytam vádlóinak is, hogy ami dolguk ellene van, előtted mondják meg. Légy jó egészségben!“ **31** A vitézek tehát, amint nekik megparancsolták, Pált felvették, és elvitték azon az éjszakán Antipatriszba. **32** Másnap pedig hagyták a lovasokat tovább menni vele, és visszatértek a várba. **33** Ők pedig eljutottak Cézáreába, és átadták a levelet a tiszttartónak, és Pált is eléállították. **34** Amikor pedig elolvasta a tiszttartó, és megkérdezte, melyik tartományból való, és megértette, hogy Ciliciából, **35** ezt mondta: „Majd kihallgatlak, amikor vádlóid is eljönnek.“És megparancsolta, hogy Heródes palotájában őrizzék őt.

24 Öt nap múlva aztán elment Anániás főpap a vénekkel és egy Tertullusz nevű prókátorral, akik panaszt tettek a tiszttartónál Pál ellen. **2** Amikor pedig előszólították, Tertullusz vádolni kezdte: **3** „Nagyságos Félix, teljes hálával ismerjük el, hogy általad nagy békességet nyerünk, és

gondoskodásod folytán igen jó intézkedések történnek erre a népre nézve, minden tekintetben és mindenütt. **4** De hogy téged sok ideig ne tartóztassalak, kérlek hallgass meg minket röviden kegyelmességed szerint. **5** Mi ugyanis úgy találtuk, hogy ez veszedelmes ember, és meghasonlást támaszt a föld kerekségén levő valamennyi zsidó között, és a názáretiek felekezetének feje, **6** aki a templomot is meg akarta szentségteleníteni, de elfogtuk őt, és a mi törvényünk szerint akartuk elítélni. **7** Liziász ezredes azonban, nagy karhatalommal oda jött, és kivette őt kezünkből, **8** és azt parancsolta, hogy az ő vádlói hozzád jöjjenek. Tőle te magad, ha kihallgatod, értesülhetsz mindezekről, melyekkel mi őt vádoljuk.“ **9** A zsidók is helybenhagyták ezt, és bizonygatták, hogy mindez valóban így van. **10** Miután intett neki a tiszttartó, hogy szóljon, Pál így felelt: „Mivel tudom, hogy te sok esztendő óta vagy ennek a népnek bírája, bátrabban védekezem a magam ügyében, **11** mert megtudhatod, hogy nincs tizenkét napnál több, mióta feljöttem imádkozni Jeruzsálembe. **12** De a templomban sem láttak úgy, hogy valakivel vitatkoztam volna, vagy hogy a népet egybecsődítettem volna, sem a zsinagógákban, sem a városban. **13** Rám sem bizonyíthatják azokat, amikkel most engem vádolnak. **14** Azt pedig vallom, hogy én aszerint az út szerint – amelyet eretnekségnek mondanak –, úgy szolgálok az atyáim Istenének, mint aki hiszek mindabban, ami a törvényben és a próféták könyvében meg van írva. **15** Reménységem van az Istenben, hogy amit ők maguk is várnak, lesz feltámadásuk a halottaknak, mind az igazaknak, mind a hamisaknak. **16** Ebben gyakorlom magamat, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az Isten és emberek előtt mindenkor. **17** Sok esztendő múltán pedig eljöttem, hogy népemnek alamizsnát hozzak és áldozatokat. **18** Eközben találtak rám a templomban megtisztulva, néhány Ázsiából való zsidó, nem csődületben, sem pedig háborúság támasztása közben. **19** Nekik kellett volna eléd jönni, és vádolni engem, ha valami panaszuk volna ellenem. **20** Vagy ők maguk mondják meg, vajon találtak-e bennem valami hamis cselekedetet, amikor a tanács előtt álltam, **21** ha csak nem annak az egy mondatnak tekintetében, amelyet közöttük állva kiáltottam, hogy: A halottak feltámadása miatt vádoltok a mai napon.“ **22** Amikor pedig Félix ezeket hallotta, elhalasztotta az ügyet, mivel tüzetesebb tudomása volt ennek a szerzetnek a tanítása felől, és ezt mondta: „Amikor Liziasz ezredes eljön, dönteni fogok ügyetekben.“ **23** Megparancsolta a századosnak, hogy őrizzék Pált, de enyhébb fogságban legyen, és senkit ne tiltsanak el az övéi közül attól, hogy szolgálatára legyen, vagy bemenjen hozzá. **24** Néhány nap múlva pedig Félix megjelent feleségével Druzillával együtt, aki zsidó asszony volt, és maga elé hívatta Pált, és meghallgatta a Krisztusban való hit felől. **25** Amikor pedig az igazságról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről beszélt, megrémülve, ezt mondta Félix: „Most eredj el, de mikor alkalmam lesz, ismét magamhoz hívatlak“. **26** Ugyanakkor azt is remélte, hogy Pál pénzt ad neki, hogy szabadon bocsássa, ezért is gyakrabban hívatta magához, és beszélgetett vele. **27** Két esztendő elmúltával, Félix utóda Porciusz Fesztusz lett. A zsidóknak kedveskedni akart Félix, és Pált fogságban hagyta.

25 Fesztusz tehát, miután bement a tartományba, három nap múlva felment Jeruzsálembe Cézáreából. **2** A főpap és a zsidók főemberei pedig panaszt tettek neki Pál ellen, és kérték **3** jóindulatát, hogy Pált hozassa át Jeruzsálembe, hogy lest vetve megölhessék őt az úton. **4** Fesztusz azonban azt felelte, hogy Pált Cézáreában őrzik, ő maga pedig hamarosan el fog menni. **5** „Akik pedig köztetek, úgymond, főemberek, jöjjenek velem, és ha valami gonoszság van abban a férfiban, emeljenek vádat ellene.“ **6** Miután pedig tíz napnál tovább időzött közöttük, lement Cézáreába. Másnap beült a bírói székbe, és előhozatta Pált. **7** Amikor pedig megjelent, körülállták a zsidók, akik lementek Jeruzsálemből, és sok súlyos vádat hoztak fel Pál ellen, melyeket nem bírtak bebizonyítani. **8** Pál a maga mentségére ezt felelte: „Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen, nem vétettem semmit.“ **9** Fesztusz azonban a zsidóknak kedveskedni akart, és ezt mondta Pálnak: „Akarsz-e Jeruzsálembe felmenni, hogy ott ítélkezzem ezekről ebben az ügyben?“ **10** Pál azonban ezt mondta: „A császár ítélőszéke előtt állok, itt ítéljenek meg. A zsidóknak semmit sem vétettem, miként te is jól tudod. **11** Mert ha vétkes vagyok, és valami halálra méltót cselekedtem, nem vonakodom a haláltól, ha azonban semmi sincs azokban, amikkel ezek vádolnak engem, senki sem szolgáltathat ki engem nekik. A császárhoz föllebbezek!“ **12** Akkor Fesztusz tanácsával értekezett, és ezt felelte: „A császárhoz föllebbeztél, a császár elé fogsz menni!“ **13** Néhány nap múlva pedig Agrippa király és Berniké érkezett Cézáreába, hogy köszöntsék Fesztuszt. **14** Amikor pedig több napig ott időztek, Fesztusz előadta a királynak Pál ügyét: „Van itt egy fogoly, akit Félix hagyott itt. **15** Amikor Jeruzsálembe mentem, jelentést tettek róla a főpapok és a zsidók vénei, kérve ellene ítéletet. **16** Nekik azt feleltem, hogy nem szokásuk a rómaiaknak, hogy egy embert halálra adjanak, mielőtt a vádlottat nem szembesítenék vádlóival,

és alkalmat nem kap a vád felől való védekezésre. 17 Amikor aztán ide gyűltek, késedelem nélkül másnap az ítélőszékbe ültem, előhozattam azt a férfit, 18 aki ellen – amikor vádlói előálltak –, semmi bűnt nem hoztak fel azok közül, amiket én sejtettem, 19 hanem valamilyen vitás kérdéseik voltak vele a tulajdon vallásuk felől, és egy bizonyos meghalt Jézus felől, akiről Pál azt állította, hogy él. 20 Én pedig bizonytalanságban voltam erre a vitára nézve, s megkérdeztem, vajon nem akar-e Jeruzsálembe menni, hogy ott mondjanak ítéletet ezek felől. 21 Pál azonban föllebbezett, hogy őt tartsák fenn Augustus döntése számára, én pedig megparancsoltam, hogy tartsák fogva őt, amíg a császárhoz nem küldhetem." 22 Agrippa erre ezt mondta Fesztusznak: „Szeretném magam is azt az embert hallani."Ő pedig ezt felelte: „Holnap hallani fogod őt." 23 Másnap tehát eljött Agrippa és Berniké nagy pompával, bementek a kihallgatási terembe az ezredesekkel, és a város előkelőségeivel együtt. Fesztusz parancsára elővezették Pált. 24 Fesztusz pedig ezt mondta: „Agrippa király és ti férfiak mindnyájan, akik velünk együtt itt vagytok! Látjátok őt, aki miatt a zsidóknak egész sokasága keresett meg engem, mind Jeruzsálemben, mind itt, azt kiáltva, hogy nem szabad neki életben maradni. 25 Én pedig, ámbár megértettem, hogy semmi halálra méltó dolgot sem cselekedett, de mivel éppen ő maga föllebbezett Augustushoz, úgy határoztam, hogy elküldöm hozzá. 26 Mivel nem tudok semmi bizonyosat írni róla az én uramnak, ezért hoztam elétek, és kiváltképpen te eléd, Agrippa király, hogy a kihallgatás megtörténtével tudjak mit írni. 27 Mert esztelen dolognak tartom, hogy aki foglyot küld, ne jelentse az ellene való vádakat is."

26 Agrippa erre ezt mondta Pálnak: „Megengedjük neked, hogy szólj a magad mentségére."Akkor Pál kinyújtotta a kezét, és védőbeszédet tartott: 2 „Agrippa király! Boldognak tartom magam, hogy mindazok felől, amikkel a zsidók vádolnak, előtted fogok védekezni e mai napon, 3 mivel te nagyon jól ismered a zsidók minden szokását és vitás kérdését. Azért kérlek, hallgass meg engem türelmesen! 4 Életemet, amely kezdettől fogva az én népem között Jeruzsálemben folyt le, ifjúságomtól fogva ismerik a zsidók mindnyájan. 5 Ők tudják rólam kezdettől fogva, tanúsítani is tudnák, hogy én a mi vallásunk legszigorúbb felekezete szerint éltem, mint farizeus. 6 Most is az Istentől a mi atyáinknak tett ígéret reménysége miatt állok itt vád alatt. 7 Éjjel és nappal buzgón szolgálva, a mi tizenkét nemzetségünk is reméli, hogy ez beteljesül. E miatt a reménység miatt vádolnak a zsidók, Agrippa király. 8 Miért tűnik nektek hihetetlen dolognak, hogy Isten halottakat támaszt fel? 9 Én is elhatároztam magamban, hogy sok ellenséges dolgot kell cselekednem a Názáreti Jézus neve ellen. 10 Ezt meg is tettem Jeruzsálemben, és a szentek közül sokat börtönbe vettettem, melyre a főpapoktól felhatalmazást kaptam. Sőt amikor megölték őket, szavazatommal hozzájárultam. 11 A zsinagógákban mindenfelé gyakran büntettem, káromlásra kényszerítettem, és féktelen dühömben egészen az idegen városokig kergettem őket. 12 Amikor egyszer éppen ilyen ügyben útban voltam Damaszkusz felé, a főpapok felhatalmazásával és engedélyével, 13 délben az úton azt láttam, király, hogy a mennyből a napnak fényességét is meghaladó világosság sugárzott körül engem és azokat, akik velem együtt haladtak. 14 Amikor pedig mindnyájan leestünk a földre, szózatot hallottam, mely hozzám szólt, és ezt mondta zsidó nyelven: Saul, Saul, mit kergetsz engem? Nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod. 15 Erre én ezt kérdeztem: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr ezt felelte: Én vagyok Jézus, akit te kergetsz. 16 De kelj fel, és állj lábaidra, mert azért jelentem meg neked, hogy téged szolgává és bizonysággá rendeljelek azokban, amiket láttál, és azokban, amelyekben meg fogok neked jelenni. 17 Megoltalmazlak téged e néptől és a pogányoktól, akik közé most küldelek, 18 hogy nyisd meg a szemeiket, hogy sötétségből világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatát, és a megszenteltek között osztályrészt nyerjenek az én bennem való hit által. 19 Ezért, Agrippa király, nem lettem engedetlen a mennyei látás iránt, 20 hanem először a damaszkusziaknak és jeruzsálemiaknak, majd Júdea egész tartományában és a pogányoknak hirdettem, hogy bánják meg bűneiket, és térjenek meg az Istenhez, megtéréshez méltó cselekedeteket cselekedve. 21 Ezekért akartak engem megölni a zsidók, amikor megfogtak a templomban. 22 De Istentől segítséget kaptam, s mind e mai napig itt állok, és bizonyságot teszek mind kicsinynek, mind nagynak, és semmit nem mondok azokon kívül, amikről a próféták és Mózes megmondták, hogy be fognak teljesedni, 23 hogy a Krisztusnak szenvednie kell, hogy elsőnek támad fel a halottak közül, és világosságot fog hirdetni ennek a népnek és a pogányoknak." 24 Mikor pedig ezeket hozta fel a maga mentségére, Fesztusz hangosan mondta: „Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány téged őrültségbe visz." 25 Pál azonban ezt mondta: „Nem vagyok bolond, nemes Fesztusz, hanem igaz és józan beszédeket szólok. 26 Mert tud ezekről a király, akihez bátran is szólok: mert éppen nem gondolom, hogy ezek közül előtte bármi is ismeretlen volna, mert nem valami zugban történt dolog ez. 27 Hiszel-e, Agrippa

király, a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.“ 28 Agrippa pedig ezt mondta Pálnak: „Majdnem ráveszel engem, hogy keresztyénné legyek.“ 29 Pál pedig mondta: „Kívánnám Istentől, hogy ne csak majdnem, hanem nagyon is, és ne csak te, hanem mindazok, akik ma engem hallgatnak, lennétek olyanok, amilyen én is vagyok, de e bilincsek nélkül.“ 30 Mikor ezeket mondta, felkelt a király, a tiszttartó, Berniké és akik velük együtt ültek. 31 Visszavonultak, beszélgettek egymással és ezt mondták: „Semmi halálra, vagy fogságra méltó dolgot nem tett ez az ember.“ 32 Agrippa pedig ezt mondta Fesztusznak: „Ezt az embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárhoz nem föllebbezett volna.“

27 Amikor pedig eldöntötték, hogy mi Itáliába hajózzunk, átadták mind Pált, mind néhány más foglyot egy Juliusz nevű századosnak a császári seregből. 2 Beszálltunk hát egy Adramittiumból való hajóba, és az Ázsia mentén fekvő helyeket akarva behajózni, elindultunk. Velünk tartott a macedóniai Arisztárkhosz, aki Thesszalonikából való. 3 Másnap megérkeztünk Szidónba. Juliusz emberséggel bánt Pállal, megengedte, hogy barátaihoz elmenjen, és azok gondoskodjanak róla. 4 Onnan elindulva Ciprus alatt eveztünk el, mivel ellenszél volt. 5 A Cilicia és Pamfília mellett levő tengeren átevezve eljutottunk a líciai Mirába. 6 Mivel ott a százados egy Itáliába menő alexandriai hajót talált, abba szállított be minket. 7 Több napon át azonban lassan hajóztunk, és nehezen érkeztünk el Knidosz elé. Mivel nem engedett bennünket odajutni a szél, elhajóztunk Kréta alatt, Szalmóné mellett, 8 és nagy üggyel-bajjal elhajózva mellette, eljutottunk egy helyre, melyet Szépkikötőknek neveznek, melyhez közel volt Lázea városa. 9 Mivel pedig sok idő múlt el és a hajózás már veszedelmes volt, mivel a böjt is elmúlt már, Pál intette őket: 10 „Férfiak, látom, hogy nemcsak a teherre és a hajóra, hanem a mi életünkre nézve is veszélyes lesz ez a hajózás.“ 11 De a százados inkább hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, mint annak, amit Pál mondott. 12 Mivel pedig az a kikötő telelésre nem volt alkalmas, a többség azt határozta, hogy hajózzanak el onnan is, hátha valami módon eljutnak Főnixbe, Kréta kikötőjébe, mely délnyugat és északnyugat felé néz, ahol áttelelhetnének. 13 Mivel pedig déli szél kezdett lassan fújni, azt gondolták, hogy feltett szándékuknak uraivá lettek, elindultak s Kréta közelében hajóztak el. 14 Nem sokára azonban viharos szélvész csapott le oda, amelyet észak-keleti szélnek neveznek. 15 Mikor pedig az a hajót magával ragadta, és nem bírt a széllel szembe menni, nekieresztve sodortattunk tovább. 16 Mikor pedig egy kis sziget alá futottunk, melyet Klaudának hívnak, alig bírtuk hatalmunkba keríteni a csónakot. 17 Miután ezt felvonták, védőintézkedéseket tettek: alul átkötözték a hajót, és mivel féltek, hogy zátonyra bukkannak, leeresztették a vitorlát, és úgy sodródtak tovább. 18 Amikor pedig a szélvész nagyon hányt-vetett bennünket, másnap a hajóterhet kidobálták. 19 Harmadnap tulajdon kezeinkkel szórtuk ki a hajó felszerelését. 20 Amikor pedig több napon át sem nap, sem csillagok nem látszottak, és nem kis vihar szorongatott, életben maradásunk minden reménysége elveszett. 21 Amikor pedig már hosszú ideje nem ettek, akkor Pál felállt közöttük, és ezt mondta: „Az lett volna a jó, ó férfiak, hogy engedelmeskedve nekem, nem indultunk volna el Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt. 22 Én azonban mostanra nézve is intelek benneteket, hogy jó reménységben legyetek, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó. 23 Mert ma éjjel mellém állt az Istennek az angyala, akié vagyok, akinek szolgálok is, 24 és ezt mondta: Ne félj Pál, neked a császár elé kell állnod. És íme az Isten ajándékba adta neked mindazokat, akik veled hajóznak. 25 Ezért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondta. 26 Egy szigetre kell kivetődnünk.“ 27 Amikor pedig eljött a tizennegyedik éjszaka, amióta az Adrián hányódtunk, éjféltájban észrevették a hajósok, hogy valami szárazföldhöz közeledünk. 28 Lebocsátották a vízmérő ónt, és húsz ölnyinek találták. Majd egy kissé tovább menve ismét lebocsátották a vízmérő ónt, és tizenöt ölnyinek találták. 29 Mivel féltek, hogy szirtes helyekre vetődhetnek, a hajónak hátulsó részéből négy vasmacskát vetettek ki, s alig várták, hogy nappal legyen. 30 A hajósok pedig amikor el akartak menekülni a hajóból, a csónakot lebocsátották a tengerre, színlelve, mintha a hajó orrából vasmacskákat akarnának leereszteni. 31 Pál azonban ezt mondta a századosnak és a vitézeknek: „Ha ezek nem maradnak a hajóban, akkor ti sem menekülhettek meg.“ 32 Ekkor a katonák elvágták a csónak köteleit, és hagyták hogy kiessen. 33 Addig pedig, amíg nappal nem lett, Pál bíztatta mindnyájukat, hogy egyenek, és ezt mondva: „Ma tizennegyedik napja, amióta étlen várakoztok, és semmit sem vettetek magatokhoz. 34 Ezért intelek benneteket, hogy egyetek, mert ez a ti javatokra szolgál. Mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajszál sem a fejéről.“ 35 Mikor pedig ezeket mondta, kezébe vette a kenyeret, hálát adott Istennek mindnyájuk előtt és megtörve, enni kezdett. 36 Erre felbátorodtak mindnyájan, és szintén vettek magukhoz táplálékot. 37 A hajóban lélekszám szerint összesen kétszázhetvenhatan voltak. 38 Miután pedig

megelégedtek az eledellel, a hajót megkönnyebbítették, a gabonát kiszórták a tengerbe. **39** Amikor pedig megvirradt, a szárazföldet nem ismerték fel, hanem egy öblöt vettek észre, amelynek sima partja volt, és elhatározták, hogy kihajtják rá a hajót, ha bírják. **40** A vasmacskákat körös-körül elvagdalták, és a tengerben hagyták, egyszersmind eloldották a kormányrudak köteleit, és felvonva a nagy vitorlát a szélfúvás felé, igyekeztek a part felé haladni. **41** Amikor azonban egy zátonyos helyre találtak, ráhajtották a hajót. Az első része ugyan megakadt és mozdíthatatlanul maradt, a hátulsó része azonban szakadozott a hullámok ereje miatt. **42** A katonáknak pedig az volt a szándékuk, hogy a foglyokat vágják le, hogy senki el ne szaladhasson, miután kiúszott. **43** De a százados meg akarta tartani Pált, megtiltotta nekik e szándékot és megparancsolta, hogy akik úszni tudnak, először azok ugorjanak a tengerbe, és meneküljenek ki a szárazföldre, **44** a többiek pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így történt, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.

28 Miután szerencsésen megmenekültek, megtudták, hogy Máltának nevezik azt a szigetet. **2** A barbárok pedig nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántuk, mert tüzet raktak, és befogadtak mindnyájunkat, a bennünket ért zápor és hideg miatt. **3** Amikor pedig Pál sok venyigét szedett, és a tűzre tette, egy vipera a melegből kimászva, a kezére ragadt. **4** Amikor pedig látták a barbárok a kezéről függeni a mérges kígyót, azt mondták egymásnak: „Nyilván gyilkos ez az ember, akit nem hagyott élni a bosszúállás, noha a tengerből megszabadult.“ **5** De neki, miután a kígyót lerázta a tűzbe, semmi baja sem lett. **6** Azok pedig azt várták, hogy meg fog dagadni, vagy nagy hirtelenséggel halva rogyik le. Mikor azonban sok ideig várták, és látták, hogy semmi baja nem lesz, megváltoztatták véleményüket, és istennek mondták őt. **7** Annak a helynek a környékén voltak a sziget főemberének, név szerit Publiusznak mezei jószágai, aki befogadott minket és három napig nagy emberségesen vendégül látott. **8** Történt pedig, hogy Publiusz atyja hideglelésben és vérhasban betegen feküdt. Pál bement hozzá, és miután könyörgött, kezeit rátéve meggyógyította őt. **9** Miután ez megtörtént, mások is, akik betegek voltak a szigeten, odajöttek hozzá, és meggyógyultak. **10** Így nagy tisztességben álltunk, és amikor elindultunk, elláttak minden szükséges dologgal. **11** Három hónap múlva azután egy alexandriai hajón elindultunk, amely a szigeten telelt, és amelynek címere Kásztor és Pollux volt. **12** Szirakuzába eljutva, ott maradtunk három napig. **13** Onnan körülkerülve, eljutottunk Régiumba és mivel egy nap múlva déli szél támadt, másnap megérkeztünk Puteoliba. **14** Ahol amikor atyafiakat találtunk, kértek minket, hogy maradjunk náluk hét napig, és úgy mentünk Rómába. **15** Onnan is az atyafiak, amikor a dolgainkat meghallották, elénk jöttek Appii Forumig és Tres Tabernaeig. Mikor Pál meglátta őket, hálát adott az Istennek, és eltelt bizalommal. **16** Amikor pedig Rómába érkeztünk, a százados átadta a foglyokat a testőrség parancsnokának, Pálnak azonban megengedték, hogy külön lakjon az őt őrző vitézzel. **17** Történt pedig, hogy három nap múlva magához hívatta Pál a zsidók ottani vezetőit. Mikor pedig összegyűltek, ezt mondta nekik: „Atyámfiai, férfiak, én jóllehet semmit sem vétkeztem a nép ellen, vagy az ősi szokások ellen, mégis foglyul adtak át Jeruzsálemből a rómaiak kezébe. **18** Miután ezek kihallgattak, el akartak bocsátani, mert semmi halálra méltó vétek nincs bennem. **19** De mivel a zsidók tiltakoztak ez ellen, kénytelen voltam a császárhoz föllebbezni, nem mintha a népem ellen volna valami vádam. **20** Ezért hívattalak tehát titeket, hogy lássalak benneteket, és beszéljek veletek, mert Izrael reménységéért vettek körül ezzel a lánccal.“ **21** Azok pedig ezt mondták neki: „Mi felőled sem levelet nem kaptunk Júdeából, sem pedig az atyafiak közül nem jött ide senki, és nem jelentett, vagy mondott rólad semmi rosszat. **22** Szeretnénk azért tőled hallani, milyen véleményen vagy. Mert e felekezet felől tudjuk, hogy mindenütt ellene beszélnek.“ **23** Kitűztek tehát neki egy napot, és sokan eljöttek hozzá a szállására, akiknek nagy bizonyságtétellel szólt az Isten országa felől, reggeltől estig igyekezve meggyőzni őket a Jézus felől való dolgokról, úgy a Mózes törvénye, mint a próféták alapján. **24** Némelyek hittek az ő beszédének, mások nem hittek. **25** Mivel pedig nem egyeztek meg egymással, szétoszlottak, miután Pál ezt a mondatot mondta nekik: „Jól szólott a Szentlélek Ézsaiás próféta által a mi atyáinknak ezt mondva: **26** »Eredj el a néphez és mondd: Hallván halljatok, és ne értsetek; és nézvén nézzetek, és ne lássatok! **27** Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják, hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.« **28** Tudjátok hát meg, hogy a pogányoknak küldetett az Istennek ez üdvössége, és ők meg is hallgatják.“ **29** Mikor ezeket mondta, a zsidók maguk között sokat vitatkozva elmentek. **30** Pál pedig két egész esztendeig maradt az ő saját bérelt szállásán, és fogadta mindazokat, akik odamentek hozzá. **31** Hirdette az Isten országát, és teljes bátorsággal, minden akadály nélkül tanított az Úr Jézus Krisztusról.

Rómaiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, **2** amelyet eleve megígért az ő prófétái által a szent írásokban, **3** az ő Fia felől, aki Dávid utóda volt test szerint, **4** de aki a szentség Lelke szerint, a halálból való feltámadása által, Isten hatalmas Fiának bizonyult, a mi Urunk Jézus Krisztus felől, **5** aki által kegyelmet és apostolságot kaptunk az ő nevéért, hogy hitre és engedelmességre hívjuk a pogányokat. **6** Ezek közé tartoztok ti is, Jézus Krisztus elhívottai. **7** Mindenkinek, akik Rómában vagytok, Isten szeretteinek, az elhívott szenteknek: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. **8** Először is hálát adok az én Istenemnek, a Jézus Krisztus által, mindnyájatokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van, **9** mert tanúm az Isten, akinek lelkem szerint szolgálok az ő Fiának evangéliumával, hogy imádságomban szüntelenül megemlékezem rólatok, **10** könyörögve, hogy egyszer, Isten akaratából, jó szerencsés út adódna nekem, hogy hozzátok mehessek. **11** Mert látni kívánlak titeket, hogy valamilyen lelki ajándékot adjak nektek megerősödéstekre, **12** hogy megvigasztalódjunk nálatok egymás hite által, a tiétek, meg az enyém által. **13** Nem akarom pedig, atyámfiai, hogy ne tudjátok, hogy sokszor feltettem magamban, hogy elmegyek hozzátok, (de mindeddig megakadályoztattam), hogy közöttetek is nyerjek valami lelki gyümölcsöt, mint más pogány népek között. **14** Mind a görögöknek, mind a barbároknak, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak adósa vagyok. **15** Azért, ami rajtam áll, kész vagyok nektek is, akik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni. **16** Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma az, minden hívő üdvösségére, első sorban zsidóknak, de görögöknek is. **17** Mert Isten igazsága nyilvánul meg abban hitből hitbe, amiképpen meg van írva: „Az igaz ember hitből él“. **18** Mert Isten kinyilvánítja haragját a mennyből az emberek minden hitetlensége és hamissága ellen, akik az igazságot hamisággal feltartóztatják. **19** Mert ami Isten felől tudható, az nyilvánvaló előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. **20** Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökkévaló hatalma és istensége, a világ teremtése óta alkotásaiból megérthető és látható. Ezért menthetetlenek. **(aïdios g126)** **21** Mert bár Istent megismerték, mégsem mint Istent dicsőítették, hálát sem adtak neki, hanem okoskodásaikban hiábavalóságokra jutottak, és balgatag szívük elsötétedett. **22** Magukat bölcsnek vallva, balgává lettek. **23** Az örökkévaló Isten dicsőségét felcserélték mulandó embereknek, madaraknak, négylábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. **24** Ezért Isten kiszolgáltatta őket szívük kívánságai szerint a tisztátalanságnak, hogy egymás testét megbecstelenítsék. **25** Mint akik Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, aki mindörökké áldott! Ámen. **(aiōn g165)** **26** Ezért Isten kiszolgáltatta őket tisztátalan indulatoknak. Asszonyaik a természet rendjét természetellenesre cserélték fel. **27** Hasonlóképen a férfiak is elhagyták az asszonyokkal való természetes érintkezést, egymás iránt gerjedtek fel bujaságukban, férfiak férfiakkal fajtalankodtak. El is vették önmagukban tévelygésük méltó büntetését. **28** Ahogyan Istent nem méltatták arra, hogy ismeretükben megtartsák, úgy Isten is kiszolgáltatta őket romlott gondolkodásuknak, hogy alávaló dolgokat cselekedjenek. **29** Ezért tele is vannak mindenféle hamissággal, paráznasággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal, irigységgel, gyilkos indulattal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölccsel. **30** Besúgók, rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, **31** balgatagok, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok. **32** Noha ismerik Isten végzését, hogy akik ilyeneket cselekesznek méltók a halálra, mégis megteszik mindezt, sőt egyet is értenek azokkal, akik ugyancsak így cselekszenek.

2 Ezért menthetetlen vagy, ó, ember, bárki légy, aki ítélsz, mert amiben mást megítélsz, abban önmagadat is kárhoztatod, mert ugyanúgy cselekszel te is, aki ítélsz. **2** Tudjuk pedig, hogy Isten igazságosan ítéli meg azokat, akik ilyeneket cselekszenek. **3** Vagy azt gondolod, ó, ember, aki megítéled azokat, akik ilyeneket cselekszenek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerülöd Isten ítéletét? **4** Vagy megveted Isten jóságának, elnézésnek, hosszútűrésének gazdagságát, nem tudva, hogy Isten jósága téged megtérésre indít? **5** De te, meg nem tért szíved keménysége szerint haragot gyűjtesz magadnak a haragnak napjára, amikor Isten igazságos ítélete nyilvánvalóvá lesz. **6** Isten mindenkinek cselekedete szerint fizet meg. **7** Örök élettel azoknak, akik állhatatosan jót cselekedve dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek. **(aiōnios g166)** **8** Azoknak pedig, akik viszálykodók és nem engednek az igazságnak, hanem engednek a hamisságnak, megfizet majd ítéletének haragjával. **9** Nyomorúság és szorongattatás lesz része mindenkinek, aki gonoszságot cselekszik, első sorban zsidónak, de görögnek is. **10** Dicsőség, tisztesség és békesség mindenkinek, aki jót

cselekszik, elsősorban zsidónak, de görögnek is. 11 Isten
nem személyválogató. 12 Akik a törvény ismerete nélkül
vétkeztek, azok a törvény nélkül vesznek el. Akik pedig a
törvény ismeretében vétkeztek, a törvény által ítéltetnek meg.
13 Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt hallgatják,
hanem azok fognak megigazulni, akik a törvényt betöltik. 14
Mert amikor a pogányok, akiknek törvényük nincsen, akik
nem ismerik a törvényt, mégis természetszerűleg teszik azt,
amit a törvény követel, akkor ők, bár törvényük nincsen,
önmaguknak lettek a törvénye. 15 Ezzel megmutatják, hogy
a törvény által követelt cselekedet a szívükbe van írva. Erről
tesz bizonyságot lelkiismeretük. Egymást kölcsönösen vádoló
vagy felmentő gondolataik is erről tanúskodnak majd 16 azon
a napon, amelyen Isten megítéli az emberek gondolatait,
az én evangéliumom szerint Jézus Krisztus által. 17 De te
zsidónak mondod magad, és Isten törvényére támaszkodsz,
és Istennel dicsekszel, 18 hogy ismered az ő akaratát, és
választást tudsz tenni jó és rossz között, mert ismered Isten
akaratát, mert törvényéből ezt megtanultad. 19 Azt gondolod
magadról, hogy te vakok vezetője, a sötétségben lévőknek
világossága, 20 a balgatagok tanítója, a kiskorúak mestere
vagy, mert tied a törvény ismerete és igazsága. 21 Ha mást
tanítasz, magadat nem tanítod-e? Aki azt hirdeted, hogy
ne lopj, nem lopsz-e? 22 Aki azt mondod, ne paráználkodj,
nem paráználkodol-e? Aki utálod a bálványokat, nem vagy-
e szentségtörő? 23 Aki a törvény ismeretével dicsekedsz,
nem gyalázod-e Istent a törvény megszegésével? 24
Amint meg van írva: „Miattatok káromolják Isten nevét
a pogányok között.“ 25 A körülmetélkedés használ, ha
a törvényt megtartod. De ha a törvényt áthágod, a te
körlülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. 26 Ha tehát a
körülmetéletlen pogány megtartja a törvény parancsait, az ő
körülmetéletlensége nem számít-e körülmetéltségnek? 27
A körülmetéletlen ember, aki a törvényt megtartja, megítél
téged, aki a törvény betűjének ismerete és a körülmetélkedés
ellenére is a törvény megrontója vagy. 28 Mert nem az a
zsidó, aki külsőképpen az. Nem az a körülmetélés, ami a
testen külsőképpen látszik. 29 Az a zsidó, aki belsőképpen
az. A szívnek lélekben, nem betű szerint való körülmetélése
az igazi körülmetélkedés. Ennek dicsérete nem embertől,
hanem Istentől van.

3 Mennyiben különb hát a zsidó? Vagy micsoda haszna
van a körülmetélkedésnek? 2 Minden tekintetben sok.
Mindenek előtt az, hogy Isten rájuk bízta beszédét. 3 De
hát, ha némelyek nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége
nem teszi-e hiábavalóvá Isten hűségét? 4 Semmiképpen!
Sőt, Isten az igaz, minden ember pedig hazug, amint meg
van írva: „(az Úr) igaznak bizonyul minden beszédében
és győzedelmes, amikor vádolják őt.“ 5 Ha pedig a mi
igazságtalanságunk Isten igazságát mutatja meg, akkor mit
mondjunk? Vajon igazságtalan-e Isten, hogy minket büntet?
Emberi módon szólok. 6 Semmiképpen! Mert akkor hogyan
ítélhetné meg Isten a világot? 7 Mert ha Isten igazságát az én
hazugságom fokozza az ő dicsőségére, miért kárhoztattatom
én mégis, mint bűnös? 8 Ne cselekedjünk-e akkor inkább a
rosszat, hogy abból jó származzék? – amint rágalmaznak
minket és mondogatják, hogy mi így beszélünk. Ezeknek
kárhoztatása igazságos. 9 Hogyan van tehát? Különbek
vagyunk? Semmiképpen. Hiszen az előbb már nyilvánvalóvá
tettük, hogy zsidók és görögök egyaránt mind bűnben
vannak, 10 amint meg van írva: „Nincs egyetlen igaz ember
sem. 11 Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse Istent.
12 Mindnyájan elhajlottak, valamennyien haszontalanokká
lettek. Nincs, aki jót cselekedjék, egyetlen egy sem. 13
Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel álnokságot szólnak. Áspis
kígyó mérge van ajkuk alatt. 14 Szájuk tele van átkozódással
és keserűséggel. 15 Lábuk gyors a vérontásra. 16 Útjaikon
romlás és nyomorúság van. 17 A békesség útját pedig nem
ismerik. 18 Nincs Isten félelme a szemük előtt.“ 19 Azt
pedig tudjuk, hogy amit a törvény mond, azoknak mondja,
akik a törvény alatt vannak, hogy elnémuljon minden száj,
és az egész világ Isten ítélete alá kerüljön. 20 A törvény
cselekedeteiből tehát senki sem igazulhat meg Isten előtt. A
törvény csak a bűn felismerésére való. 21 Most pedig törvény
nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről tanúbizonyságot
tesznek a törvény és a próféták. 22 Istennek ebben az
igazságában a Jézus Krisztusban való hit által részesülnek
mindazok, akik hisznek. Mert nincs különbség: 23 Mindnyájan
vétkeztek és nincs részük Isten dicsőségében. 24 De
megigazulnak Isten ingyen kegyelméből a Krisztus Jézusban
való váltság által, 25 akit Isten engesztelő áldozatul rendelt,
hogy akik vérében hisznek, meglássák igazságát. Isten a
korábban elkövetett bűnöket elnézte 26 hosszútűrésében,
hogy e mostani időben bizonyítsa igazságát, hogy ő igaz,
és megigazítja azokat, akik Jézusban hisznek. 27 Hol van
tehát a dicsekedés? Lehetetlenné lett. Milyen törvény által?
A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit törvénye által.
28 Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a
törvény cselekedete nélkül. 29 Vagy Isten csak a zsidóké?
Nem a pogányoké is? Bizony a pogányoké is. 30 Mert egy
az Isten, aki megigazítja a zsidót hitből, a pogányt pedig hit
által. 31 A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük a hit által?
Semmiképpen. Sőt inkább a törvényt megerősítjük.

4 Mit mondjunk tehát, hogy Ábrahám, a mi atyánk nyert volna valamit, test szerint? **2** Mert ha Ábrahám cselekedetekből igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt. **3** Mert mit mond az Írás? Ábrahám hitt Istennek, és ez tulajdoníttaték neki igazságul. **4** Annak pedig, aki munkálkodik, a jutalom nem tulajdoníttatik kegyelemből, hanem tartozás szerint. **5** Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságul. **6** Amint Dávid is boldognak mondja azt az embert, akinek Isten cselekedetek nélkül tulajdonít igazságot. **7** „Boldogok, akiknek hamissága megbocsáttatott, és akiknek vétke elfedeztetett. **8** Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít.“ **9** Vajon ez a boldogság csak a zsidóké, vagy a pogányoké is? Hiszen azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit tulajdonítatott igazságul. **10** Tehát miképpen tulajdoníttatott? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. **11** És a körülmetélkedés jegyét körülmetéletlenségében tanúsított hite igazságának pecsétjéül nyerte, hogy atyja legyen mindazoknak, akik körülmetéletlen létükre hisznek, hogy azoknak is tulajdoníttassék igazság. **12** És atyja legyen a körülmetélteknek is, azoknak is, akik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik is Ábrahámnak körülmetéletlenségében tanúsított hite nyomdokait. **13** Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak vagy az ő utódának, hogy a világ örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. **14** Mert ha azok az örökösök, akik a törvényből valók, akkor hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret. **15** Mert a törvény haragot szül. Ahol azonban nincs törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincs. **16** Azért, hitből, hogy kegyelemből legyen, és bizonyos legyen az ígéret Ábrahám minden utódjának. Nemcsak a törvényből valóknak, hanem Ábrahám hitéből valóknak is, aki mindnyájunknak atyja, **17** (Amint meg van írva: „Sok nép atyjává tettelek téged“) az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a halottakat megeleveníti, és létre hívja a nem létezőket. **18** Aki reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz, ahogyan megmondatott: Ennyi utódod lesz! **19** És hitében erős volt, nem gondolt életerejét elvesztett testére, pedig már száz esztendős volt, sem Sárának elhalt méhére, **20** az Isten ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben dicsőséget adva Istennek, **21** teljesen elhitte, hogy amit ő megígért, azt meg is cselekedheti. **22** Ezért is tulajdoníttatott ez neki igazságul. **23** De nemcsak őérette íratott meg, hogy „tulajdoníttatott neki igazságul“, **24** hanem miértünk is, akiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, akik hisznek abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat, Jézust a halálból, **25** aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

5 Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által, **2** aki által utunk nyílt a hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk, és dicsekszünk az Isten dicsőségének reménységével. **3** De dicsekedünk még a háborúságokban is, tudva, hogy a háborúság béketűrést szül, **4** a béketűrés próbatételt, a próbatétel pedig reménységet. **5** A reménység pedig nem szégyenít meg, mert az Isten szeretete kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk. **6** Mert Krisztus, amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt időben meghalt a gonoszokért. **7** Bizonyára az igazért is aligha halna meg valaki. Ám a jóért talán még meg merne halni valaki. **8** Isten pedig az irántunk való szeretetét abban mutatta meg, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt. **9** Miután azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen általa. **10** Mert ha amikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartanunk az ő élete által, miután megbékéltünk vele. **11** Sőt ezen túl még dicsekszünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most megbékélést nyertünk. **12** Ahogyan tehát egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, úgy a halál minden emberre elhatott, mivel mindnyájan vétkeztek. **13** Volt ugyan bűn a törvény előtt is. A bűn azonban nem számíttatik be, ha nincsen törvény. **14** Mégis a halál uralkodott Ádámtól Mózesig, azokon is, akik nem Ádám esetéhez hasonlóan vétkeztek, aki az Eljövendőnek előképe volt. **15** De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset. Mert ha annak az egynek bűnesete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és ajándéka, az egy embernek, Jézus Krisztusnak kegyelméből sokkal inkább elhatott sokakra. **16** És az ajándék sem ugyan olyan, mint az egy ember bűnesete. Az ítélet ugyanis egy ember bűnesete miatt lett kárhozattá, az ajándék pedig sok bűnből lett megigazulásra. **17** Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által, sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, akik kegyelmének és az igazság ajándékának bőségében részesültek. **18** Bizonyára azért, ahogyan egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat, úgy egynek igazsága által minden emberre elhatott az élet megigazulása. **19** Mert ahogy egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek, úgy egynek

engedelmessége által sokan igazakká lesznek. **20** A törvény pedig közbejött, hogy a bűn megnövekedjék. De ahol megnövekedik a bűn, a kegyelem sokkal inkább bőségesen árad, **21** hogy amiképpen uralkodott a bűn a halálra, úgy a kegyelem is uralkodjék az igazság által az örök életre, a mi Urunk Jézus Krisztus által. **(aiōnios g166)**

6 Mit mondjunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? **2** Semmiképpen! Ha meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne? **3** Vagy nem tudjátok, hogy akik megkeresztelkedtünk a Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? **4** Eltemettettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba, hogy amiképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. **5** Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára a feltámadásáé szerint is azok leszünk. **6** Tudva azt, hogy a mi óemberünk vele együtt megfeszítetett, hogy megerőtlenüljön a bűnös test, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek. **7** Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól. **8** Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is vele. **9** Tudva, hogy Krisztus feltámadott a halálból, többé meg nem hal, a halál többé rajta nem uralkodik. **10** Mert hogy meghalt, egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek, hogy pedig él, az Istennek él. **11** Így gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztusban. **12** Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetek kívánságainak. **13** És ne szánjátok oda tagjaitokat a hamisságnak fegyvereiül a bűnnek, hanem szánjátok oda magatokat Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és tagjaitokat adjátok az igazság fegyvereiül az Istennek. **14** Mert a bűn rajtatok nem uralkodik, mert nem vagytok a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt. **15** Mi következik ebből? Vétkezzünk-e, mivel nem a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt vagyunk? Semmiképpen! **16** Nem tudjátok-e, hogy akinek odaadjátok magatokat szolgákul az engedelmességre, annak vagytok a szolgái: vagy a bűnnek a halálra, vagy az engedelmességnek az igazságra? **17** De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgái voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a tanításnak, amelyre oktattatok. **18** Felszabadulva pedig a bűn alól, az igazságnak szolgáivá lettetek. **19** Emberi módón szólok erőtlenségetek miatt. Ahogyan odaszántátok magatokat a tisztátalanságnak és hamisságnak, a hamisság szolgálatára, úgy szánjátok oda most magatokat az igazság szolgálatára, hogy szentek legyetek. **20** Mert amikor a bűn szolgái voltatok, az igazságtól szabadok voltatok. **21** Micsoda gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Most csak szégyenkeztek miatta! Mert azoknak a vége halál. **22** Most pedig, hogy felszabadultatok a bűn alól és Isten szolgáivá lettetek, megvan a gyümölcsötök, a szent élet, amelynek vége az örök élet. **(aiōnios g166)** **23** Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet a mi Urunk Jézus Krisztus által. **(aiōnios g166)**

7 Vagy nem tudjátok, atyámfiai, – mert a törvényt ismerőkhöz szólok – hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él? **2** Mert a férjes asszony, amíg él férje, hozzá van kötve a törvény szerint, de ha meghal a férje, felszabadul az asszony a törvény alól, amely férjéhez kötötte. **3** Azért tehát paráznának mondják, ha férje életében más férfihoz megy, ha azonban a férje meghal, szabaddá lesz a törvénytől, úgy hogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy. **4** Azért, atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy máséi legyetek, azéi, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. **5** Mert amikor testben voltunk, a törvény által ébresztett bűnös indulatok uralkodtak rajtunk, hogy a halálnak gyümölcsözzenek. **6** Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minthogy meghaltunk arra nézve, ami eddig fogva tartott, hogy szolgáljunk a Lélek újságában és nem a betű óságában. **7** Mit mondunk tehát? A törvény bűn? Semmiképpen! Hiszen a bűnt csak a törvény által ismertem meg, mert a gonosz kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná: „Ne kívánd!“ **8** De a bűn a parancsolat által alkalmat talált arra, hogy bennem gonosz kívánságot ébresszen, mert törvény nélkül a bűn halott. **9** Régen törvény nélkül éltem, de a parancsolat eljöttével, felelevenedett a bűn, **10** én pedig meghaltam. Így az a parancsolat, amely életre való, nekem halálomra lett. **11** Mert a bűn felhasználta az alkalmat és a parancsolat által megcsalt és megölt. **12** De azért a törvény szent, és a parancsolat is szent és igaz és jó. **13** Tehát ami jó, az lett halálommá? Semmiképpen! Inkább a bűn, hogy bűn volta nyilvánvalóvá legyen, hogy a jó által szerez nekem halált, hogy felettébb bűnös legyen a bűn a parancsolat által. **14** Mert tudjuk, hogy a törvény lelki, de én testi vagyok a bűn alá rekesztve. **15** Mert amit cselekszem, nem ismerem. Mert nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem. **16** Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó. **17** Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. **18** Mert tudom, hogy nem lakik bennem, azaz az én testemben jó. Mert az akarás megvan ugyan bennem, de a jót véghez

vinni nem tudom. 19 Mert nem a jót cselekszem, amit akarok, hanem a gonoszt cselekszem, amit nem akarok. 20 Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, nem én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn. 21 Megtalálom azért magamban ezt a törvényt: noha a jót akarom cselekedni, mégis a rosszat teszem. 22 Mert gyönyörködöm ugyan Isten törvényében a belső ember szerint, 23 de látok egy másik törvényt tagjaimban, amely ellenkezik elmém törvényével és rabul ad a bűn törvényének, amely tagjaimban van. 24 Ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálra ítélt testből? 25 De hálát adok Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Bár elmémmel az Isten törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének szolgálok.

8 Nincsen azért már semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint. 2 Mert az élet Lelkének törvénye megszabadított engem Jézus Krisztus által a bűn és halál törvényétől. 3 Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivel erőtlen volt a test miatt, Isten az ő Fiát elküldte a bűnös testhez hasonló formában a bűn miatt, és kárhoztatta a bűnt a testben. 4 Hogy a törvény igazsága beteljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint. 5 Mert akik test szerint élnek, a test dolgaira gondolnak, akik pedig Lélek szerint élnek, a Lélek dolgaira. 6 Mert a test törekvése halál. A Lélek törekvése pedig élet és békesség. 7 Mert a test törekvése ellenségeskedés Istennel, mert Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. 8 Akik test szerint élnek nem lehetnek kedvesek Isten előtt. 9 De ti nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha ugyan Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. 10 Ha pedig Krisztus bennetek van, bár a test halott a bűn miatt, a lélek ellenben él a megigazulás által. 11 Ha annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, akkor az, aki feltámasztotta Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeteket is az ő bennetek lakó Lelke által. 12 Ezért, atyámfiai nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk. 13 Mert ha test szerint éltek meghaltok, de ha a test cselekedeteit a Lélekkel megölitek, élni fogtok. 14 Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten gyermekei. 15 Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét félnetek kelljen, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! 16 Maga a Lélek tesz bizonyságot a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. 17 Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is, örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt dicsőüljünk is meg. 18 Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely majd nyilvánvalóvá lesz rajtunk. 19 Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. 20 Mert a termetett világ hiábavalóság alá vettetett, de nem önként, hanem az által, aki alávetette, 21 azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a romlandóság rabságából az Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára. 22 Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt nyög és vajúdik mind ez ideig. 23 De nemcsak ez a világ, hanem maguk a Lélek zsengéjének birtokosai, mi magunk is fohászkodunk magunkban várva a fiúságot, testünk megváltását. 24 Mert reménységben tartattunk meg, a reménység pedig, ha látható, nem reménység, mert amit lát valaki, miért remélné azt? 25 Ha pedig, amit nem látunk, azt reméljük, békességes tűréssel várjuk. 26 Hasonlóképen a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, nem tudjuk úgy, ahogy kellene, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. 27 Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért. 28 Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Isten szeretik, minden javukra van, mint akik az ő végzése szerint elhívottak. 29 Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlók legyenek Fia képmásához, hogy ő legyen az elsőszülött sok atyafi között. 30 Akiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette. 31 Mit mondjunk azért ezekre? Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? 32 Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna vele együtt mindent nekünk? 33 Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, aki megigazít. 34 Kicsoda az, aki kárhoztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbján van, aki esedezik értünk. 35 Kicsoda szakít el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? 36 Amint meg van írva: „Éretted gyilkoltatunk minden napon, úgy tekintenek minket, mint vágó juhokat.“ 37 De mindezekben diadalmaskodunk, az által, aki minket szeretett. 38 Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, 39 sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely a mi Urunkban, Jézus Krisztusban van.

9 Igazságot szólok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyságot a Szent Lélek által, **2** hogy nagy az én szomorúságom és szüntelen való az én szívem fájdalma, **3** mert kívánnám, hogy inkább én lennék átkozott, Krisztustól elszakítva, az én atyámfiaiért, test szerint való rokonaimért, **4** akik izraeliták, akiké a fiúság és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az istentisztelet és az ígéretek **5** akiké az atyák, és akik közül való test szerint a Krisztus, aki mindenekfelett örökké áldandó Isten, Ámen. **(aiōn g165)** **6** Az pedig nem lehet, hogy Isten beszéde meghiúsuljon. Mert nem mindnyájan izraeliták, akik Izraeltől valók, **7** és nem mindnyájan Ábrahám gyermekei, akik az ő utódai, hanem amint meg van írva: „Aki Izsáktól származik, azt nevezik majd utódodnak.“ **8** Azaz nem a testi származás szerinti utódok az Isten gyermekei, hanem az ígéret gyermekei számítanak az ő utódainak. **9** Mert az ígéretnek beszéde ez: „abban az időben eljövök és Sárának fia lesz.“ **10** De nemcsak ő, hanem Rebeka is példa, aki egytől fogant méhében, Izsáktól, a mi Atyánktól. **11** Még amikor meg sem születtek fiai, és semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, – hogy Istennek kiválasztás szerint való végzése megálljon, nem cselekedetekből, hanem az elhívó akarata szerint, – **12** megmondatott neki, hogy a nagyobbik szolgál majd a kisebbnek, **13** amint meg van írva: „Jákobot szerettem, Ézsaút pedig gyűlöltem.“ **14** Mit mondjunk tehát? Vajon nem igazságtalanság ez Istentől? Semmiképpen! **15** Mert Mózesnek ezt mondja: „Könyörülök azon, akin könyörülök és kegyelmezek annak, akinek kegyelmezek.“ **16** Ezért nem azé, aki akarja, és nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené. **17** Mert az Írás azt mondja a fáraónak: „Arra rendeltelek téged, hogy megmutassam rajtad az én hatalmamat, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön.“ **18** Ezért, akin akar, könyörül, akit pedig akar, megkeményít. **19** Azt mondod erre nekem: Akkor miért vádol hát engem? Hiszen az ő akaratának kicsoda állhat ellen? **20** De hát kicsoda vagy te, ó, ember, hogy perbe szállsz Istennel? „Mondhatja-e a készítmény a készítőnek: miért formáltál engem így?“ **21** A fazekasnak nincs-e hatalma az agyagon, hogy ugyanabból az anyagból az egyik edényt ékességre, a másikat pedig közönséges használatra készítse? **22** Isten pedig nem a haragját akarta-e megmutatni, és hatalmát megismertetni, és ezért nagy béketűréssel szenvedte el a harag edényeit, amelyek pusztulásra készültek, **23** és nem az ő dicsőségének gazdagságát akarta-e megismertetni az irgalom edényein, amelyeket eleve dicsőségre készített? **24** Ilyenekké hívott el minket is, nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is, **25** amint Hóseásnál is mondja: „Hívom a nem-népemet népemnek és a nem-szeretettet szeretettnek. **26** És úgy lesz, hogy azon a helyen, ahol ezt mondták neki: ti nem vagytok népem, ott az élő Isten fiainak fogják őket hívni“. **27** Ézsaiás pedig ezt hirdeti Izraelről: „Ha Izrael fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fövenye, csak a maradék tartatik meg, **28** mert az Úr bevégzi és gyorsan valóra váltja beszédét a földön.“ **29** És amint Ézsaiás előre megmondta: „Ha a Seregek Ura nem hagyott volna utódot nekünk, olyanná lettünk volna, mint Sodoma, és Gomorához lennénk hasonlók.“ **30** Mit mondjunk tehát? Azt, hogy a pogányok, akik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, mégpedig a hitből való igazságot. **31** Izrael ellenben, amely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. **32** Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem úgy, mintha a törvény cselekedetei révén volna elérhető. Beleütköztek a megütközés kövébe, **33** amint meg van írva: „Íme, a megütközés követ és a megbotránkozás szikláját teszem Sionba, és aki hisz benne, nem szégyenül meg.“

10 Atyámfiai, szívem szerint kívánom és könyörgök Izrael üdvösségéért. **2** Mert bizonyságot teszek arról, hogy Isten iránti buzgóság van bennük, de nem a helyes ismeret szerint. **3** Mert Isten igazságát nem ismerték, és az ő saját igazságukat igyekeztek érvényesíteni, és az Isten igazságának nem engedelmeskedtek. **4** Mert a törvény végső célja Krisztus, minden hívőnek megigazulására. **5** Mózes ugyanis a törvényből való megigazulásról azt írja, hogy aki azt megcselekszi, élni fog az által. **6** A hitből való igazság pedig így szól: „Ne mondd a szívedben: ki megy fel a mennybe?“hogy Krisztust lehozza. **7** Vagy: „Ki száll le a mélységbe?“Azért tudniillik, hogy Krisztust a halálból felhozza. **(Abyssos g12)** **8** De mit mond? „Közel van hozzád az ige, a szádban és szívedben van, “tudniillik a hit igéje, amelyet mi hirdetünk. **9** Mert ha száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. **10** Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk bizonyságot, hogy üdvözüljünk. **11** Mert ezt mondja az Írás: „Aki hisz benne, meg nem szégyenül“. **12** Mert nincs különbség zsidó meg görög között. Mert ugyanaz mindenkinek az Ura, aki kegyelemben gazdag mindenkihez, aki őt segítségül hívja; **13** amint meg van írva: „Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül.“ **14** Hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan hisznek abban, aki felől nem hallottak? Hogyan hallhatnának igehirdető nélkül? **15**

Hogyan prédikálnak, ha nem küldettek el? Ahogy meg van írva: „Milyen kedvesek léptei a békességhirdetőknek, azoknak, akik az evangéliumot hirdetik“. **16** De nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak. Ézsaiás ezt mondja: „Uram, ki hitt a mi beszédünknek?“ **17** A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által. **18** De kérdem: Nem hallották? Hiszen az egész földre elhatott hangjuk, és a lakóföld véghatáráig az ő beszédük! **19** Tovább kérdem: Talán nem értette meg Izrael? Már Mózes ezt mondja: „Féltékennyé teszlek titeket egy olyan népre, amely nem népem, és egy értelmetlen néppel haragítlak meg titeket.“ **20** Ézsaiás pedig nyíltan ezt mondja: „Megtaláltak azok, akik engem nem kerestek, nyilvánvalóvá lettem azoknak, akik felőlem nem kérdezősködtek.“ **21** Izraelről pedig ezt mondja: „Egész nap kiterjesztettem kezemet az engedetlenkedő és ellenszegülő nép felé.“

11 Kérdem tehát: Elvetette Isten az ő népét? Semmiképpen! Hiszen én is izraelita vagyok, Ábrahám utódai közül és Benjámin törzséből való. **2** Nem vetette el Isten az ő népét, amelyet kiválasztott. Vagy nem tudjátok, mit mond az Írás Illésről, amikor vádat emel Istennél Izrael ellen: **3** „Uram a te prófétáidat megölték, és a te oltáraidat lerombolták, és csak én maradtam egyedül, és nekem is életemre törnek.“ **4** De mit mond neki az isteni felelet? „Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak.“ **5** Így tehát most is van maradék a kegyelemből való kiválasztás szerint. **6** Ha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből. Különben a kegyelem nem volna kegyelem. Ha pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből. Különben a cselekedet nem volna cselekedet. **7** Mi tehát a helyzet? Amire Izrael törekedett, azt nem nyerte el. A választottak ellenben elnyerték, a többiek pedig megkeményíttettek. **8** Amint meg van írva: „Isten a kábultság lelkét adta nekik: szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig.“ **9** Dávid is ezt mondja: „Legyen az ő asztaluk számukra csapdává, hálóvá, megbotlássá és megtorlássá. **10** Sötétüljön el szemük, hogy ne lássanak, és hátukat mindenkorra görbítsd meg.“ **11** Kérdem tehát: Azért botlottak meg, hogy elessenek? Semmiképpen! Hanem az ő elesésük miatt lett a pogányoké az üdvösség, hogy féltékennyé tegye Izraelt. **12** Ha pedig elesésük a világ gazdagsága lett, és az ő vereségük a pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az lesz, ha teljes számban megtérnek. **13** Mert nektek mondom, pogányoknak: mivel én a pogányoknak apostola vagyok, szolgálatomat azzal dicsőítem, **14** ha féltékennyé teszem az én atyámfiait, és így megtarthatnék közülük némelyeket. **15** Mert ha az ő elvettetésük a világ békességét szolgálta, mi mást jelenthetne befogadásuk, ha nem életet a halálból? **16** Ha pedig a tészta zsengéje szent, akkor a kenyér is az, és ha a gyökér szent, akkor az ágak is azok. **17** Ha pedig egyes ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és nedvének, **18** ne kevélykedj az ágakkal szemben. Ha pedig kevélykedsz, tudd meg: nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged. **19** Azt mondod erre: Azért törettek ki az ágak, hogy én oltattassam be. **20** Úgy van: hitetlenségük miatt törettek ki, te pedig hit által állsz. Fel ne fuvalkodjál, hanem félj. **21** Mert ha Isten a természetes ágaknak nem kedvezett, majd neked sem fog kedvezni. **22** Lásd meg tehát Isten jóságát és keménységét: keménységét azok iránt, akik elestek, iránt pedig jóságát, ha ugyan megmaradsz jóságában, mert különben te is kivágatol. **23** Viszont azok, ha nem maradnak meg hitetlenségükben, beoltatnak, mert Isten ismét beolthatja őket. **24** Mert ha te a természetes vadolajfából kivágattál, és a természet rendje ellenére beoltattál a szelíd olajfába, mennyivel inkább beoltatnak azok saját olajfájukba! **25** Nem akarom, hogy ne tudjátok, atyámfiai, azt a titkot, – bölcsnek tartva magatokat –, hogy a megkeményedés Izraelre nézve csak rész szerint való, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak, **26** és így üdvözülni fog az egész Izrael, ahogy meg van írva: „Eljön Sionból a Szabadító, és eltörli Jákób gonoszságát, **27** és én ezt a szövetségemet adom nekik, amikor eltörlöm bűneiket.“ **28** Az evangéliumra nézve ugyan ellenségek – tiértetek, de a kiválasztásra nézve szeretettek az ősatyákért. **29** Mert visszavonhatatlanok Isten ajándékai és az ő elhívása. **30** Mert ahogyan ti egykor nem engedelmeskedtetek Istennek, most pedig irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségük révén, **31** úgy ők is most engedetlenek, hogy a nektek jutott irgalom révén ők is irgalmasságot nyerjenek. **32** Mert Isten mindenkit engedetlenségbe zárt, hogy mindenkin megkönyörüljön. **(eleēsē g1653)** **33** Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának mélysége! Milyen kikutathatatlanok az ő ítéletei és kinyomozhatatlanok az ő útjai! **34** Ugyan „ki ismerte meg az Úr gondolatait? Vagy ki volt neki tanácsadója? **35** Vagy ki adott előbb neki, hogy vissza kellene fizetnie?“ **36** Mert tőle, általa és érte van minden. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen. **(aiōn g165)**

12 Kérlek azért titeket, atyámfiai, Isten irgalmasságára, hogy szánjátok oda testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos istentiszteleteteket. **2** És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi

az Isten jó, neki tetsző és tökéletes akarata. **(aiōn g165)**
3 A nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy ne gondoljon magáról többet, mint amit kell, hanem józanon gondolkodjék, amint Isten adta kinek-kinek a hit mértékét. **4** Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, **5** úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. **6** Mivel pedig különböző ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, így is szolgálunk: ha írásmagyarázás, a hit szabályai szerint teljesítsük; **7** ha más szolgálat adatott, akkor abban a szolgálatban munkálkodjunk: a tanító a tanításban, **8** az intő az intésben, az adakozó szelídségben, az elöljáró szorgalommal, a könyörülő vidámsággal tegye. **9** A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. **10** Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. **11** Az igyekezetben ne legyetek restek, lélekben buzgók legyetek, az Úrnak szolgáljatok, **12** A reménységben örvendezők, a háborúságban tűrők, a könyörgésben állhatatosak, **13** a szentek szükségeire adakozók legyetek, a vendégszeretetet gyakoroljátok. **14** Áldjátok azokat, akik titeket üldöznek, áldjátok, és ne átkozzátok. **15** Örüljetek az örülőkkel, és sírjatok a sírókkal. **16** Egymással egyetértésben éljetek, ne kevélykedjetek, hanem az alázatosokhoz tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok szemében. **17** Senkinek gonoszért gonosszal ne fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt. **18** Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességben éljetek. **19** Magatokért bosszút ne álljatok, szeretteim, hanem adjatok helyt az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém az igazságszolgáltatás, én megfizetek! – ezt mondja az Úr.“ **20** Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia, mert ha ezt teszed, parazsat gyűjtesz a fejére. **21** Ne győzzön le téged a gonosz, hanem a gonoszt jóval győzd meg.

13 Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom mástól, csak Istentől. Ami hatalom pedig van, az Istentől rendeltetett. **2** Aki tehát ellenszegül a hatalomnak, Isten rendelése ellen támad. Akik pedig ellene támadnak, ítéletet vonnak magukra. **3** Az elöljárók nem a jó, hanem a rossz cselekedeteket büntetik. Akarod, hogy ne kelljen félned a hatalomtól? Cselekedd a jót, és dicséretet kapsz tőle, **4** hiszen Isten szolgája az a te javadra. Ha pedig gonoszt cselekszel, félj, mert nem ok nélkül viseli a fegyvert, hiszen Isten szolgája és az ő haragjával sújtja azt, aki gonoszt cselekszik. **5** Ezért tehát engedelmeskedni kell, nemcsak a harag miatt, hanem a lelkiismeret miatt is. **6** Ezért fizettek adót is, mert ők Isten szolgái, akik ugyanabban a szolgálatban fáradoznak. **7** Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek adóval, az adót, akinek a vámmal, a vámot, akinek a félelemmel, a félelmet, akinek a tisztességgel, a tisztességet. **8** Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek, mert aki szereti felebarátját, a törvényt betöltötte. **9** Mert ez: „Ne paráználkodjál, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, ne kívánd“és minden más parancsolat ebben az igében foglalható össze: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!“ **10** A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. Ezért a törvény betöltése a szeretet. **11** Ezt cselekedjétek tehát, tudva az időt, itt az ideje már, hogy az álomból felébredjetek, mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk. **12** Az éjszaka elmúlt, a nappal pedig már egészen közel van. Vessük le tehát a sötétség cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit. **13** Ahogy nappal illik, tisztességben járjunk, nem dorbézolásban és részegségben, nem fajtalankodásban és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben, **14** hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és ne úgy gondozzátok testeteket, hogy bűnös kívánságokra gerjedjen.

14 A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélgetve vélekedéseit. **2** Van, aki azt hiszi, hogy mindent megehet. A hitben erőtlen pedig csak zöldséget eszik. **3** Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne ítélje el azt, aki eszik, hiszen az Isten őt is befogadta. **4** Ki vagy te, hogy más szolgáját megítéled? Tulajdon urának áll, vagy esik. De meg fog állni, mert az Úr megerősítheti, hogy megálljon. **5** Ez az egyik napot különbnek tartja a másiknál, az pedig minden napot egyformának tart. Mindegyik a maga meggyőződésében legyen bizonyos. **6** Aki az egyik napot megkülönbözteti, az Úrért különbözteti meg. Aki nem különbözteti meg a napot, az Úrért nem különbözteti meg. Aki eszik, az Úrért eszik, hiszen hálát ad Istennek. Aki nem eszik, az Úrért nem eszik és szintén hálát ad Istennek. **7** Mert közülünk senki sem él önmagának és senki sem hal meg önmagának; **8** Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Ezért akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk. **9** Mert azért halt meg és támadt fel Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék. **10** Te pedig miért ítéled el a te atyádfiát? Vagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan odaállunk majd Krisztus ítélőszéke elé. **11** Mert meg van írva:

„Élek én, ezt mondja az Úr, bizony előttem hajol meg majd minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja.“ 12 Tehát mindegyikünk maga ad számot önmagáról Istennek. 13 Azért többé ne ítéljük el egymást, hanem inkább azt tartsátok jónak, hogy a ti atyátokfiának ne okozzatok megütközést vagy elbotlást. 14 Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmisem tisztátalan önmagában, csak annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. 15 De ha a te atyádfia az étel miatt megszomorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne okozd vesztét ételeddel annak, akiért Krisztus meghalt. 16 Ne engedjétek, hogy káromolják azt a jót, amiben részesültetek. 17 Mert Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm. 18 Aki így szolgál a Krisztusnak, az kedves Isten előtt, és az emberek megbecsülik. 19 Törekedjünk tehát azokra, amik a békességre és egymás építésére valók. 20 Étel miatt ne rontsd le Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki megütközéssel eszik. 21 Jó tehát nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem tenni, amiben a te atyádfia megütközik. 22 Te azt a hitet, amely benned van, őrizd meg Isten előtt. Boldog, aki nem ítéli el magát abban, amit helyesel. 23 Aki pedig kételkedik, ha eszik, elítéltetett, mert nem hitből eszik. Ami pedig nincs hitből, az bűn.

15 Mi az erősek tartozunk azzal, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne a magunk javát keressük. 2 Mindegyikünk az ő felebarátjának kedvezzen, annak javára és épülésére. 3 Mert Krisztus sem önmagának kedvezett, hanem amint meg van írva: „A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak rám.“ 4 Mert amelyek régen megírattak, a mi tanulságunkra írattak meg, hogy béketűrés által és az Írás vigasztalása által reménységünk legyen. 5 A béketűrés és vigasztalás Istene pedig adja meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek Jézus Krisztus akarata szerint, 6 hogy egy szívvel és szájjal dicsőítsétek Istent, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyját. 7 Azért fogadjátok be egymást, amint Krisztus is befogadott minket Isten dicsőségére. 8 Azt mondom ugyanis, hogy Jézus Krisztus szolgája lett a körülmetélkedésnek az Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket. 9 A pogányok pedig irgalmasságáért dicsőítik Istent, amint meg van írva: „Vallást teszek azért rólad a pogányok között, és dicséretet éneklek a te nevednek!“ 10 Ezt is mondja: „Örüljetek pogányok az ő népével együtt.“ 11 És ismét: „Dicsérjétek az Urat mind, ti pogányok, és magasztalja őt minden nép.“ 12 Ézsaiás pedig így szól: „Hajtás sarjad Isai gyökeréből, aki felemelkedik, hogy uralkodjék a pogányokon; őbenne reménykednek a pogányok.“ 13 A reménység Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővölködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által. 14 Meg vagyok pedig győződve, atyámfiai, én magam is felőletek, hogy telve vagytok minden jósággal, telve vagytok minden ismerettel, hogy egymást is képesek vagytok inteni. 15 Merészebben is írtam nektek, atyámfiai, részben hogy emlékeztesselek titeket arra, hogy az Istentől nekem adott kegyelem által 16 Jézus Krisztus szolgája lettem a pogányok között, munkálkodva Isten evangéliumának ügyében, hogy a pogányok áldozata kedves és a Szentlélek által megszentelt legyen. 17 Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre vonatkozó dolgokban. 18 Mert nem mernék szólni semmiről sem, amit ne Krisztus cselekedett volna általam a pogányok megtérítéséért szóval és tettel, 19 jelek és csodák által, az Isten Lelkének ereje által: úgyhogy én Jeruzsálemtől és környékétől Illíriáig elvégeztem a Krisztus evangéliumának szolgálatát. 20 Így tehát az a tisztességes, hogy ne ott hirdessem az evangéliumot, ahol Krisztus neve már hirdettetett, hogy ne idegen alapra építsek. 21 Hanem amint meg van írva: „Akiknek még nem hirdettetett, azok meglátják, és akik még nem hallották, azok megértik.“ 22 Ezért akadályoztattam is gyakran, hogy hozzátok elmenjek. 23 Most pedig, hogy nincs már munkaterületem ezekben a tartományokban, és sok esztendő óta vágyódom, hogy elmenjek hozzátok, 24 ha Hispániába utazom, elmegyek hozzátok. Mert remélem, hogy átutazóban meglátlak titeket, és ti is elkísértek oda, ha előbb egy kissé felüdültem nálatok. 25 Most pedig megyek Jeruzsálembe a szentek szolgálatára. 26 Mert Macedónia és Akhája jónak látta, hogy a jeruzsálemi szentek szegényei részére valamit adakozzanak. 27 Így látták jónak, de tartoznak is ezzel. Mert ha a pogányok azoknak a lelki javaiban részesültek, ők is tartoznak ezt viszonozni anyagiakkal. 28 Azért ha ezt majd elvégeztem, és az eredményt nekik átadtam, titeket útba ejtve, megyek Hispániába. 29 Azt pedig tudom, hogy amikor hozzátok megyek, Krisztus evangéliuma áldásának teljességével megyek. 30 Kérlek pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Lélek szerelmére, tusakodjatok velem együtt imádságotokban, én értem, Isten előtt, 31 hogy megszabaduljak azoktól, akik engedetlenek Júdeában, és hogy a Jeruzsálemben való szolgálatom legyen kedves a szentek előtt, 32 hogy örömmel menjek hozzátok Isten akaratából, és veletek együtt megújuljak. 33 A békesség Istene pedig legyen mindnyájatokkal! Ámen.

16 Ajánlom nektek nőtestvérünket, Fébét, aki a kenkhreai gyülekezetben szolgál, **2** hogy fogadjátok őt az Úrban a szentekhez illően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, és nekem magamnak is. **3** Köszöntsétek Priszkát és Akvilát, akik nekem munkatársaim Krisztus Jézusban, **4** akik értem életüket kockáztatták; s akiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete is. **5** És köszöntsétek azt a gyülekezetet is, amely az ő házukban van. Köszöntsétek az én szeretett Epainetoszomat, aki Akhája zsengéje a Krisztusban. **6** Köszöntsétek Máriát, aki sokat munkálkodott körülöttünk. **7** Köszöntsétek Andronikoszt és Juniászt, az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, akiknek jó híre van az apostolok között, akik nálam is előbb lettek hivők a Krisztusban. **8** Köszöntsétek az Úrban szeretett Ampliátuszomat. **9** Köszöntsétek Urbánuszt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és az én szeretett Sztakhüszomat. **10** Köszöntsétek Apellészt, Krisztus kipróbált emberét. Köszöntsétek Arisztobulosz házanépéből valókat. **11** Köszöntsétek Heródiont, az én rokonomat. Köszöntsétek a Narcisszusz házanépéből azokat, akik az Úrban vannak. **12** Köszöntsétek Trüfainát és Trüfónászt, akik munkálkodnak az Úrban. Köszöntsétek a szeretett Perszisztet, aki sokat munkálkodott az Úrban. **13** Köszöntsétek az Úrban kiválasztott Rufuszt és az ő anyját, aki az enyém is. **14** Köszöntsétek Aszünkritoszt, Flegónt, Hermészt, Patrobászt, Hermászt és az atyafiakat, akik velük vannak. **15** Köszöntsétek Filologoszt és Júliát, Néreuszt és az ő nénjét. És Olümpászt és minden szentet, akik velük vannak. **16** Köszöntsétek egymást szent csókkal. Köszöntenek titeket a Krisztus gyülekezetei. **17** Kérlek pedig titeket atyámfiai, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tanítás körül, amelyet tanultatok. Forduljatok el az ilyenektől. **18** Mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak, és nyájas beszéddel, meg hízelkedéssel megcsalják az ártatlanok szívét. **19** Mert a ti engedelmességeteknek híre mindenkihez eljutott. Örülök azért nektek; de azt akarom, hogy bölcsek legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban. **20** A békesség Istene megrontja hamarosan a Sátánt a ti lábatok alatt. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek. Ámen. **21** Köszönt titeket Timoteus, az én munkatársam, valamint rokonaim Luciusz, Józon és Szoszipatrosz. **22** Köszöntlek titeket az Úrban én, Terciusz, aki ezt a levelet írtam. **23** Köszönt titeket Gájus, aki nekem és az egész gyülekezetnek gazdája. Köszönt titeket Erásztosz, a város kincstartója és Kvártusz atyafi. **24** A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek. Ámen. **25** Annak pedig, aki titeket megerősíthet az én evangéliumom és Jézus Krisztus hirdetése alapján, annak a titoknak kijelentése alapján, amely örök időktől fogva el volt rejtve, **(aiōnios g166)** **26** de most megjelentetett a prófétai írások által, az örök Isten parancsolata szerint, hogy a pogányok is eljussanak a hitben való engedelmességre, **(aiōnios g166)** **27** az egyedül bölcs Istennek a Jézus Krisztus által legyen dicsőség mindörökké Ámen. **(aiōn g165)**

1 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szószthenész, az atyafi, **2** az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelt, elhívott szenteknek, mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magukén vagy a miénken. **3** Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **4** Hálát adok az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely néktek Krisztus Jézusban adatott, **5** mert őbenne mindenben, mind beszédben, mind ismeretben meggazdagodtatok, **6** amint a Krisztusról szóló bizonyságtételben is megerősödtetek. **7** Úgyhogy nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését, **8** aki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztus napján. **9** Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre. **10** Kérlek azonban titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben. **11** Mert megtudtam felőletek, atyámfiai, a Khloé embereitől, hogy viszálykodások vannak közöttetek. **12** Ezt úgy értem, hogy mindnyájan így beszéltek: „Én Pálé vagyok, én meg Apollósé, én Kéfásé, én meg Krisztusé.“ **13** Vajon részekre osztatott-e a Krisztus? Vajon Pált feszítették meg értetek, vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg? **14** Hálát adok az Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, kivéve Kriszpuszt és Gájuszt, **15** nehogy azt mondja valaki, hogy a magam nevére kereszteltem. **16** Megkereszteltem azonban még Sztefanász háza népét is. Ezen kívül nem tudom, hogy valaki mást is megkereszteltem volna. **17** Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy keresztteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdessem, de nem szólásban való bölcsességgel, nehogy a Krisztus keresztje hiábavaló legyen. **18** Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje. **19** Mert meg van írva: „Elvesztem a bölcseknek bölcsességét, és az értelmesek értelmét elvetem“. **20** Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ vitázója? Nem tette-e Isten bolondsággá e világnak bölcsességét? **(aiōn g165)** **21** Mert miután a világ bölcsessége által nem ismerte fel Istent a maga bölcsességében, úgy tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hivőket. **22** Egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek. **23** Mi pedig a megfeszített Krisztust prédikáljuk, zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot. **24** Ámde maguknak az elhívottaknak mind zsidóknak, mind görögöknek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcsességét. **25** Mert az Isten „bolondsága“bölcsebb az embereknél és az Isten „erőtlensége“erősebb az embereknél. **26** Gondoljatok csak elhivatásotokra atyámfiai: emberi szempontból nem sokan vagytok bölcsek, hatalmasak, előkelők, **27** mert a világ szerint bolondokat választotta ki az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket, és a világ szerint erőtleneket választotta ki Isten, hogy megszégyenítse az erőseket. **28** A világ szerint alacsonyrendűeket, lenézetteket választotta Isten, a „semmiket, “hogy a „valamiket“semmivé tegye, **29** hogy senki se dicsekedjék előtte. **30** Általa vagytok Jézus Krisztusban, akit Isten bölcsességünkké, megigazulásunkká, megszentelődésünkké és váltságunkká tett, **31** hogy amint meg van írva: „Aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék“.

2 Én is, amikor hozzátok mentem atyámfiai, nem úgy mentem, hogy nagy ékesszólással vagy bölcsességgel hirdessem nektek az Isten bizonyságtételét, **2** mert elhatároztam, hogy egyébről ne tudjak köztetek, csak Jézus Krisztusról, mégpedig a megfeszítettről. **3** És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg közöttetek. **4** És az én beszédem és prédikálásom nem emberi bölcsesség megtévesztő szavaiból állt, hanem a Léleknek és erőnek megmutatásában, **5** hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék. **6** A (hitben) nagykorúak között mi is bölcsességet hirdetünk, de nem e világnak, sem e világ letűnt fejedelmeinek bölcsességét, **(aiōn g165)** **7** hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtettet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre, **(aiōn g165)** **8** amelyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert fel, mert ha felismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát. **(aiōn g165)** **9** Hanem, amint meg van írva: „Amit szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, azt készítette Isten az őt szeretőknek“. **10** Nekünk azonban Isten kinyilatkoztatta az ő Lelke által, mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is. **11** Mert ki ismeri az ember gondolatait? Csak az embernek lelke, amely benne lakik. Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, csak az Isten Lelke. **12** Mi pedig nem e világnak lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk. **13** Ezeket prédikáljuk is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem úgy,

ahogy a Lélek tanít, lelkieknek lelkieket adva. **14** A nem lelki ember pedig nem foghatja fel Isten Lelkének dolgait, mert bolondságnak tűnik neki, nem is érti, mert ezeket csak a Lélek szerint lehet elbírálni. **15** A lelki ember azonban mindent elbírál, de őt nem bírálja felül senki. **16** Mert ugyan, „Ki ismerte meg az Úr gondolatait, hogy őt kioktathatná?“Mi pedig Krisztus gondolataiban részesülünk.

3 Én sem szólhattam nektek, atyámfiai, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kiskorúaknak. **2** Tejjel tápláltalak titeket és nem kemény eledellel, mert ezt nem bírtátok volna el, sőt még most sem bírnátok el, **3** mert még testiek vagytok. Amikor irigykedés, viszálykodás, és egyenetlenkedés van közöttetek, vajon nem testiek vagytok-e és nem emberi módon viselkedtek-e? **4** Mert amikor az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok“, a másik meg: „Én Apollósé“nem emberi módon viselkedtek-e? **5** Hát kicsoda Pál? És kicsoda Apollós? Csak szolgák, akik által hívőkké lettetek, mégpedig úgy, amint kinek-kinek az Úr megadta. **6** Én ültettem, Apollós öntözött, de az Isten adta a növekedést. **7** Azért nem az számít, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem a növekedést adó Isten. **8** Az ültető és az öntöző egyformák, és mindegyik a maga jutalmát kapja meg munkája szerint. **9** Mert Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje és épülete vagytok. **10** Az Istennek nekem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester fundamentumot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogy mit épít rá. **11** Mert más fundamentumot senki sem vethet azonkívül, amely vettetett, amely a Jézus Krisztus. **12** Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát, szalmát épít erre a fundamentumra, **13** kinek-kinek a munkája nyilvánvaló lesz, mert az (Úr) napja majd nyilvánvalóvá teszi, mert tűzzel jön el, és azt tűz fogja megvizsgálni. **14** Ha valakinek megmarad munkája, amelyet ráépített, jutalmát veszi. **15** De ha valakinek munkája megég, kárt vall. Ő azonban megmenekül, de csak úgy, mint aki tűzön ment át. **16** Nem tudjátok, hogy ti az Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakik bennetek? **17** Ha valaki az Isten templomát beszennyezi, elveszti azt az Isten, mert Isten temploma szent, és az a templom ti vagytok. **18** Senki se csalja meg magát. Ha valaki azt hiszi, hogy bölcs ti köztetek e világon, bolond legyen, hogy bölccsé lehessen. **(aiōn g165)** **19** Mert e világ bölcsessége bolondság Isten előtt. Mert meg van írva: „Megfogja a bölcseket csalárdságukban“. **20** És ismét: „Tudja az Úr, hogy a bölcsek gondolatai hiábavalók“. **21** Azért senki se dicsekedjék emberekkel, mert minden a tiétek: **22** akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár a következendők, minden a tiétek. **23** Ti pedig a Krisztusé, Krisztus pedig Istené.

4 Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. **2** Márpedig a sáfároktól azt kívánják meg, hogy mindegyikük hűséges legyen. **3** Nekem pedig vajmi keveset számít, hogy ti vagy mások hogyan ítélkeztek felettem. Hiszen én sem ítélkezem magam felett. **4** Semmi sem terheli lelkiismeretemet, de nem ez igazol engem. Felettem ugyanis az Úr ítélkezik. **5** Ti se ítélkezzetek hát idő előtt, míg el nem jön az Úr, aki megvilágítja a sötétség titkait, leleplezi a szívek szándékát. Akkor majd Isten részesít mindenkit elismerésben. **6** Ezeket, testvéreim, miattatok alkalmaztam magamra és Apollósra, hogy rajtunk tanuljátok meg, nem szabad túllépni azon, ami meg van írva. Senki se lelkesedjék tehát egyvalakiért, a másik rovására. **7** Mi tesz téged másnál különbbé? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna? **8** Ti már jóllaktatok, meggazdagodtatok, nélkülünk uralomra jutottatok. Bár csakugyan uralomra jutottatok volna, hogy mi is veletek együtt uralkodhatnánk. **9** Mert úgy vélem, hogy Isten minket, apostolokat utolsó helyre állított, mintegy halálra szánt, mert látványossága lettünk a világnak, mind angyaloknak, mind embereknek. **10** Mi bolondok vagyunk a Krisztusért, ti pedig bölcsek a Krisztusban. Mi erőtlenek, ti pedig erősek. Ti megbecsültek, mi pedig megvetettek. **11** Mind ez ideig éhezünk is, szomjazunk is, ruhánk sincs, bántalmaznak minket, és otthonunk sincs, **12** fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodva. Ha szidalmaznak, jót kívánunk, ha üldöznek, békésen tűrünk, **13** Ha gyaláznak, áldást mondunk. Szinte a világ szemetjévé lettünk, mindenkinek söpredékévé egész mostanig. **14** Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem hogy mint szeretett gyermekeimet intselek. **15** Ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok, mert én vagyok a ti atyátok a Krisztus Jézusban az evangélium által. **16** Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. **17** Azért küldtem hozzátok Timóteust, az én szeretett és hű fiamat az Úrban, hogy juttassa eszetekbe az én útjaimat a Krisztusban, hogy miként tanítok mindenütt, minden gyülekezetben. **18** De némelyek úgy fölfuvalkodtak, mintha el se mennék hozzátok. **19** Pedig, ha az Úr akarja, hamarosan elmegyek hozzátok, és akkor megismerem a felfuvalkodottaknak nem a beszédét, hanem az erejét. **20** Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben. **21** Mit akartok? Vesszővel menjek-e hozzátok, vagy szeretettel és a szelídség lelkével?

5 Az a hír járja, hogy paráznaság fordul elő köztetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sincs, hogy valaki apja feleségével él. **2** És ti felfuvalkodtok, ahelyett, hogy megkeseredve kivetnétek magatok közül azt, aki ezt cselekedte! **3** Mert én, bár testileg ugyan távol, lelkileg azonban jelen vagyok, mint jelenlévő, ítélkezem afelett, aki így cselekedett. **4** A mi Urunk Jézus Krisztus nevében összegyűlve, ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával **5** átadjuk az ilyet testének vesztére a sátánnak, hogy lelke megtartassék az Úr Jézus napján. **6** Nem jó a ti dicsekedésetek. Nem tudjátok, hogy egy kis kovász az egész tésztát megkeleszti? **7** Ki a házból a régi kovásszal, hogy új tésztává legyetek! Mert ti kovász nélkül valók vagytok, hiszen Krisztus, a mi húsvéti bárányunk megáldoztatott értünk. **8** Azért ne a régi kovásszal ünnepeljünk, se a rosszaságnak, se a gonoszságnak kovászával, hanem a tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságával. **9** Előző levelemben már megírtam nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot paráznákkal, **10** de nem általában e világ paráznáival, csalóival, rablóival, vagy bálványimádóival, mert hiszen akkor ki kellene mennetek a világból. **11** Valójában azt írtam nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatok olyannal, aki bár testvérnek mondja magát, mégis parázna, csaló, bálványimádó, rágalmazó, részeges vagy rabló. Az ilyennel még együtt se egyetek. **12** Mert mit tartozik rám, hogy a kívül valókról ítélkezzem? Nem a belüllévők fölött ítélkeztek-e ti is? **13** A kívül valókat pedig majd Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül!

6 Hogyan merészel közületek bárki is, ha peres dolga van valakivel, a hitetlenek előtt pereskedni és nem a szentek előtt? **2** Nem tudjátok, hogy a szentek a világot fogják megítélni? És ha ti ítélitek meg a világot, vajon méltatlanok vagytok-e, hogy jelentéktelen ügyekben ítélkezzetek? **3** Nem tudjátok-e, hogy angyalokat fogunk ítélni? Mennyivel inkább ítélhetünk mindennapi ügyekben! **4** Azért ha mindennapi ügyekben pereskedtek, azokat ültetitek-e le a bírói székbe, akiket semmibe sem vesznek a gyülekezetben? **5** Megszégyenítésetekre mondom: Hát nincs közöttetek egy bölcs ember sem, aki igazságot tudna tenni az ő atyafiai között? **6** Sőt atyafi atyafival pereskedik méghozzá hitetlenek előtt! **7** Egyáltalán már az is gyarlóság bennetek, hogy egymással pereskedtek! Miért nem szenveditek el inkább a sérelmet? Miért nem tűritek el inkább a kárt? **8** Sőt még ti okoztok sérelmet és kárt, méghozzá atyafiaknak! **9** Vagy nem tudjátok, hogy gonoszok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjetek: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem kéjelgők, sem fajtalankodók, **10** sem tolvajok, sem telhetetlenek, sem részegesek, sem szidalmazók, sem rablók nem örökölhetik Isten országát. **11** Néhányan bizony ilyenek voltatok, de megtisztultatok, megszenteltettetek és megigazíttatok az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által. **12** Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, csak ne váljék úrrá rajtam semmi. **13** Az étel a gyomorért van, a gyomor pedig az ételért, de Isten mind ezt, mind amazt semmissé teszi. A test azonban nem a paráznaságért van, hanem az Úrért, és az Úr pedig a testért. **14** Isten pedig, aki az Urat feltámasztotta, minket is feltámaszt hatalmával. **15** Nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztusnak tagja? Elszakítva tehát Krisztus tagjait egy parázna nő tagjaivá tegyem? Semmiképpen! **16** Vagy nem tudjátok, hogy aki paráznával egyesül, egy testté lesz vele? Mert – ahogy az Írás mondja – ketten lesznek egy testté. **17** Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek ővele. **18** Kerüljétek tehát a paráznaságot! Minden bűn, amelyet az ember elkövet, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. **19** Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, amelyet Istentől kaptatok, és így nem a magatoké vagytok? **20** Mert áron vétettetek meg, dicsőítsétek tehát Istent testetekben és lelketekben.

7 Amikről írtatok nekem, szerintem jó, ha a férfi nem érintkezik nővel. **2** De a paráznaság veszélye miatt, minden férfinak saját felesége és minden nőnek saját férje legyen. **3** A férj teljesítse házastársi kötelességét felesége iránt, s ugyanígy a feleség is férje iránt. **4** A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje. Hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. **5** Ne fosszátok meg egymást, legfeljebb közös akaratból egy bizonyos ideig, hogy legyen időtök a böjtölésre és az imádkozásra, azután ismét egymáshoz térjetek, hogy a sátán meg ne kísértsen titeket, mivel nem tudjátok magatokat megtartóztatni. **6** Ezt pedig kedvezésképpen mondom, és nem parancsként. **7** Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is, de kinek-kinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől, egyiknek így, a másiknak amúgy. **8** A nem házasoknak és az özvegyasszonyoknak azt mondom, hogy jó nekik, ha úgy maradnak, amint én is. **9** De ha magukat nem tartóztathatják meg, inkább házasságban éljenek, mert jobb házasságban élni, mint égni. **10** Azoknak pedig, akik házasságban vannak, nem én rendelem, hanem az Úr, hogy az asszony a férjétől el ne váljék. **11** Ha pedig elválik, maradjon házasság nélkül vagy béküljön meg férjével. A

férj se bocsássa el feleségét. **12** A többieknek pedig én mondom, nem az Úr, hogy ha egy atyafinak hitetlen felesége van, és az vele akar élni, ne bocsássa el őt. **13** És ha egy asszonynak hitetlen férje van, és az vele akar élni, ne hagyja el férjét. **14** Mert a hitetlen férfit megszenteli felesége, a hitetlen asszonyt pedig a férje. Különben gyermekeitek tisztátalanok volnának, így azonban szentek. **15** Ha pedig a hitetlen elválik, ám váljék el. Ilyen esetben sem a férfi, sem a nőtestvér nincs elkötelezve. De békességre hívott el minket az Isten. **16** Honnan tudod te, asszony, hogy nem mentheted-e meg férjedet, és honnan tudod te, férj, hogy nem mentheted-e meg feleségedet? **17** Éljen mindenki úgy, ahogy az Úr megadta neki, és ahogy az Isten elhívta. Minden gyülekezetben így rendelkezem. **18** Körülmetélten hívatott el valaki? Ne takargassa. Körülmetéletlenül hívatott el valaki? Ne metélkedjék körül. **19** Ahogy a körülmetéltség, úgy a körülmetéletlenség sem ér semmit, csak Isten parancsolatainak megtartása (lényeges). **20** Mindenki abban a hivatásban maradjon, amelyben elhívatott. **21** Rabszolgaként hivattattál el? Ne gondolj vele! De ha szabad lehetsz, inkább élj azzal! **22** Mert az Úrban elhívott rabszolga, az Úrnak szabadosa. Hasonlóképpen, aki szabadságban hívatott el, az Krisztus rabszolgája. **23** Áron vétettetek meg, ne legyetek emberek rabszolgái. **24** Ki-ki, amiben elhívatott, atyámfiai, abban maradjon meg Isten előtt. **25** A hajadonok felől ugyan nincs rendelkezésem az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelre méltó legyek. **26** Úgy ítélem tehát, hogy jó az embernek úgy maradnia a közeli megpróbáltatások miatt. **27** Feleséghez vagy kötve? Ne keress elválást. Feleség nélkül maradtál? Ne keress feleséget. **28** De ha megnősülsz is, nem vétkezel. Ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik. Ám az ilyenek testileg szorult helyzetbe kerülnek (testi gyötrődésben lesz részük), pedig én szeretnélek titeket ettől megkímélni. **29** Ezt pedig azért mondom, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva. Ezért akiknek feleségük van, éljenek úgy, mintha nem volna. **30** Akik sírnak, mintha nem sírnának. Akik vigadnak, mintha nem vigadnának. Akik vásárolnak, mintha nem birtokolnának. **31** Akik élnek e világgal, mintha nem vennék igénybe, mert elmúlik ennek a világnak mostani formája. **32** Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyetek. Aki nem házas, arra visel gondot, ami az Úré, hogyan járjon az Úr kedvében. **33** Aki pedig megházasodott, a világi dolgokra visel gondot, hogyan járjon feleségének kedvében, **34** így kétfelé elkötelezett. Aki nem ment férjhez, a hajadon az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind lelkében. Aki pedig férjhez ment, a világ dolgaira visel gondot, hogy férje kedvében járjon. **35** Ezt pedig javatokra mondom, nem azért, hogy tőrbe csaljalak titeket, hanem hogy feddhetetlenek legyetek, és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz. **36** De ha valaki szégyennek tatja, hogy a rábízott hajadon virágzó idejét múlja, és mégis pártában kell maradnia, tegye, amit akar, nem vétkezik: kössenek házasságot. **37** Aki pedig szilárdan áll szívében és nincs kényszerhelyzetben, mert hatalma van saját akarata fölött, és úgy döntött szívében, hogy a rábízott leány maradjon hajadon, jól cselekszik. **38** Aki tehát férjhez megy, jól cselekszik, de aki nem megy férjhez, még jobban cselekszik. **39** Az asszonyt törvény köti, amíg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, akihez akar, de csak az Úrban. **40** Véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha (özvegyen) marad. Én pedig úgy vélem, hogy bennem is Isten Lelke van.

8 Ami a bálványáldozati húst illeti, tudjuk, mindnyájunknak van ismerete. Az ismeret azonban felfuvalkodottá tesz, a szeretet viszont épít. **2** Aki úgy véli, hogy ismer valamit, ezzel még semmit sem ismert meg úgy, ahogy ismernie kell. **3** Ám ha valaki Istent szereti, az már ismert az Istennél. **4** Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világon, és hogy nincs Isten senki más, csak egy. **5** Mert ha vannak is úgynevezett istenek akár az égben, akár a földön, mint ahogyan van sok isten és úr, **6** nekünk csak egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség és mi is őbenne, és egy Urunk, Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, és mi is általa. **7** De nem mindenkiben van meg ez az ismeret. Némelyek lelkiismerete mind a mai napig a bálványokhoz kötődik, és a húst mint áldozati húst eszik. Így lelkiismeretük, mivel erőtlen beszennyeződik. **8** Pedig nem az étel visz közelebb minket Istenhez, mert ha eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, ha nem eszünk, nem lesz belőle előnyünk. **9** Arra azonban ügyeljetek, hogy a ti szabadságotok valamiképpen ne legyen az erőtlenek botránkozására. **10** Mert ha valaki téged, akinek ismerete van, meglát, hogy a bálványtemplomnál vendégeskedsz, annak erőtlen lelkiismerete nem bátorítja-e arra, hogy megegye a bálványáldozatot? **11** Így ismereteddel romlásra juttatod erőtlen atyádfiát, akiért Krisztus meghalt. **12** Ha tehát így vétkeztek az atyafiak ellen, és erőtlen lelkiismeretüket megsértitek, a Krisztus ellen vétkeztek! **13** Ha az étel megbotránkoztatja az én atyámfiát, inkább sohasem eszem (áldozati) húst, hogy őt meg ne botránkoztassam. **(aiōn g165)**

9 Nem vagyok apostol? Nem vagyok szabad? Nem láttam Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagytok az Úrban? **2** Ha másoknak nem is vagyok apostola,

de nektek bizony az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje az Úrban ti vagytok. 3 Ez az én védekezésem azokkal szemben, akik vádolnak engem. 4 Nincs-e jogunk arra, hogy együnk és igyunk? 5 Nincs-e jogunk arra, hogy hívő feleségünket magunkkal vigyük, mint ahogy a többi apostol az Úr testvérei és Kéfás is teszik? 6 Vagy csak nekem és Barnabásnak nincs jogunk ahhoz, hogy ne dolgozzunk? 7 Ki katonáskodik a maga zsoldján? Ki plántál szőlőt, és nem eszik annak terméséből? Vagy ki legeltet nyájat és nem iszik annak tejéből? 8 Vajon csak emberi módom mondom ezeket? Nem ezeket mondja a törvény is? 9 Mert Mózes törvényében meg van írva: „Ne kösd be a nyomtató örök száját“. Csak az ökörre van gondja Istennek, 10 vagy inkább nem ránk nézve mondja? Mert érettünk íratott meg, hogy aki szánt, reménységben szántson, aki csépel, reménységben csépeljen, hogy részesül a termésből. 11 Ha mi nektek lelkieket vetettünk, nagy dolog-e, hogy testi javaitokat aratjuk? 12 Ha mások részesülnek javaitokban, miért nem inkább mi? De mi nem éltünk ezzel a szabadsággal, hanem mindent eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk a Krisztus evangéliuma elé. 13 Nem tudjátok, hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből is élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárról kapják meg részüket? 14 Így rendelte az Úr azt is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek. 15 De én ezek közül eggyel sem éltem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy majd velem is így történjék, mert jobb meghalnom, mintsem valaki hiábavalóvá tegye dicsekedésemet. 16 Ha ugyanis az evangéliumot hirdetem, nincs mivel dicsekednem, mert ez a megbízatásom. Jaj nekem, ha az evangéliumot nem hirdetem! 17 Ha önszántamból teszem, jutalmam van, ha pedig nem önszántamból, akkor csak egy megbízott sáfár vagyok. 18 Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal ingyenessé teszem Krisztus evangéliumát és nem élek vissza az evangélium hirdetésével együtt járó jogommal. 19 Bár mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenki szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. 20 A zsidóknak zsidóvá lettem, hogy megnyerjem a zsidókat. A törvény alatt valóknak, törvény alatt valóvá lettem, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem. 21 A törvény nélkül valóknak, törvény nélkülivé lettem – bár nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye kötelez –, hogy a törvény nélkül valókat megnyerjem. 22 Az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket. 23 Ezt pedig az evangéliumért teszem, hogy nekem is részem legyen benne. 24 Úgy fussatok, hogy nyerjetek. 25 Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató, azért ugyan, hogy hervadó babérkoszorút nyerjenek, mi pedig hervadhatatlant. 26 Én azért úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél. Úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe csapkod. 27 Hanem megsanyargatom, és szolgálatra kényszerítem testemet, hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

10 Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan felhő alatt voltak, és mindnyájan tengeren mentek át, 2 és mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben, 3 és mindnyájan ugyanazt a lelki eledeltették, 4 és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert ittak a lelki kősziklából, amely követte őket. Ez a kőszikla pedig Krisztus volt. 5 De azoknak többségét nem kedvelte Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában. 6 Ezek példák számunkra, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, ahogy azok kívánták. 7 Bálványimádók se legyetek, ahogy azok közül némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni, inni, és felkelt játszani“. 8 Ne is paráználkodjunk, ahogy azok közül némelyek paráználkodtak, és elestek egy nap huszonháromezren. 9 Krisztust se kísértsük, ahogy azok közül kísértették némelyek, és elvesztek a kígyóktól. 10 Ne is zúgolódjatok, ahogy azok közül zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító (angyal) által. 11 Mindezek példaképpen estek rajtuk, de a mi tanulságunkra írattak meg, akikhez az idők vége elérkezett. (aiōn g165) 12 Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék. 13 Nem egyéb csak emberi kísértés esett rajtatok, de hű az Isten, aki nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni, sőt a kísértéssel együtt a kimenekedést is megadja majd, hogy elviselhessétek. 14 Ezért, szeretteim, kerüljétek a bálványimádást. 15 Mint okosokhoz szólok, ítéljétek meg ti magatok, amit mondok. 16 A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e? 17 Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. 18 Nézzétek a test szerint való Izraelt! Akik az áldozatot eszik, nincsenek-e közösségben az oltárral? 19 Mit mondok tehát? Talán azt, hogy a bálvány vagy a bálványáldozat ér valamit? 20 Éppen ellenkezőleg: amit a pogányok áldoznak, az ördögöknek áldozzák és nem Istennek, én pedig nem akarom, hogy az ördögökkel legyetek közösségben. 21 Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát. Nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei! 22

Vagy haragra ingereljük az Urat? Vagy erősebbek vagyunk nála? 23 Minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít. 24 Senki se keresse a maga előnyét, hanem ki-ki a másét 25 Mindent megehettek, amit a mészárszékben árulnak, semmit sem kérdezősködve lelkiismereti okokból. 26 „Az Úré a föld és annak teljessége!" 27 Ha pedig valaki a hitetlenek közül meghív titeket, és el akartok menni, mindent megehettek, amit elétek hoznak, és ne kérdezősködjetek lelkiismereti okokból. 28 De ha valaki ezt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús", ne egyétek meg amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt. 29 De nem a te lelkiismeretedre célzok, hanem az övére. Az én szabadságomat miért ítélje meg más lelkiismerete? 30 Ha pedig én hálaadással élek vele, miért ítélnek meg azért, amiért én hálát adok? 31 Tehát akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent az Isten dicsőségére tegyetek. 32 Ne botránkoztassátok meg se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét. 33 Ahogyan én is mindenkinek kedvében járok, nem keresve a magam hasznát, hanem a többiekét, hogy üdvözüljenek.

11 Legyetek követőim, amint én is a Krisztusé. 2 Dicsérlek titeket, atyámfiai, hogy rólam mindenben megemlékeztek, és ahogyan meghagytam nektek, rendeléseimet megtartjátok. 3 Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfinak feje a Krisztus, az asszonynak feje a férfi, a Krisztusnak pedig feje az Isten. 4 Minden férfi, aki fedett fejjel imádkozik, vagy prófétál, szégyent hoz fejére. 5 Minden asszony, aki fedetlen fejjel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz fejére, mert az olyan, mintha megnyírták volna. 6 Mert ha az asszony nem fedi be fejét, akkor nyiratkozzék is meg. Ha pedig szégyenletes, ha az asszony lenyíratja vagy leborotváltatja a haját, úgy fedje be a fejét. 7 A férfinak nem kell befednie a fejét, mert ő az Isten képe és dicsősége, de az asszony a férfi dicsősége. 8 Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiból. 9 Mert nem is a férfi teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiért. 10 Ezért kell a nőnek fején viselnie asszonysága jelét, az angyalok miatt is. 11 De az Úrban nincs férfi asszony nélkül és nincs asszony férfi nélkül. 12 Mert amint az asszony a férfiból van, úgy a férfi az asszony által, de minden Istentől van. 13 Ítéljétek meg magatokban: illendő-e az asszonynak fedetlen fejjel imádni az Istent? 14 Vajon maga a természet is nem arra tanít-e titeket, hogy ha a férfi nagy hajat visel, szégyenére válik. 15 Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékessége az neki, mert haját fátyolként kapta. 16 Ha pedig valaki vitatkozni akar erről, nekünk ez nem szokásunk, sem az Isten gyülekezeteinek. 17 Ezt tudtotokra adva, nem dicsérlek titeket, mert nem javatokra, hanem károtokra gyülekezetek össze. 18 Mert először is azt hallom, hogy amikor egybegyűltök a gyülekezetben szakadás van közöttetek. Ezt részben el is hiszem. 19 Szükséges is, hogy szakadás legyen közöttetek, hogy kitűnjék, ki közöttetek a kipróbált. 20 Amikor tehát egybegyűltök egy helyre, nincs úrvacsoravétel, 21 mert mindenki a saját vacsoráját veszi elő evéskor, s az egyik éhezik, a másik pedig dőzsöl. 22 Hát nincs házatok evésre-ivásra? Vagy megvetitek az Isten gyülekezetét és megszégyenítitek azokat, akiknek nincsen? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek titeket? Nem dicsérlek. 23 Mert én az Úrtól kaptam, amit nektek is átadtam: az Úr Jézus Krisztus azon az éjszakán, amelyen elárulták, vette a kenyeret, 24 és hálát adva megtörte és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, amely érettetek megtöretik. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre." 25 Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráltak és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én vérem által. Ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre". 26 Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg eljön. 27 Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. 28 Vizsgálja meg azért magát az ember, és úgy egyen abból a kenyérből, és úgy igyon abból a pohárból, 29 mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mert nem becsüli meg az Úr testét. 30 Ezért van köztetek sok erőtlen és beteg, többen pedig meghaltak. 31 Ha mi ítélnénk meg magunkat, nem esnénk ítélet alá. 32 De amikor az Úr ítél meg minket, az nevelésünkre szolgál, hogy a világgal együtt el ne kárhozzunk. 33 Azért, atyámfiai, amikor étkezésre egybegyűltök, egymást várjátok meg. 34 Ha pedig valaki éhezik, otthon egyék, hogy ne ítéletre gyűljetek egybe. A többire nézve, majd rendelkezem, ha hozzátok megyek.

12 A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek. 2 Tudjátok, hogy amikor még pogányok voltatok, miként vitt titeket valami ellenállhatatlanul a néma bálványokhoz. 3 Ezért tudtotokra adom nektek, hogy senki, aki Isten Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, csakis a Szentlélek által. 4 A kegyelmi ajándékokban különbség van, de ugyanaz a Lélek. 5 A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. 6 És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki mindezt mindenkiben véghez viszi. 7 A Lélek kijelentése mindenkinek azért adatik, hogy

használjon vele. 8 Némelyeknek ugyanis bölcsességnek
beszéde adatik a Lélek által. A másiknak pedig az ismeret
beszéde, ugyanazon Lélek szerint. 9 Egyiknek hit ugyanazon
Lélek által, a másiknak pedig gyógyítás ajándéka ugyanazon
egy Lélek által. 10 Némelyek csodatevő hatalmat, némelyek a
prófétálás ajándékát kapták, némelyek a lelkek megítélését,
mások a nyelvek való szólást, vagy a nyelveken szólás
megmagyarázását. 11 De mindezeket egy és ugyanaz a
Lélek cselekszi, és osztogatja mindenkinek külön, amint
akarja. 12 Amiképpen a test egy, de sok tagja van, az egy
testnek tagjai, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy
a Krisztus is. 13 Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan
egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök,
akár szolgák, akár szabadok. És mindnyájan egy Lélekkel
itattattunk meg. 14 Mert a test nem egy tag, hanem sok.
15 Ha ezt mondaná a láb: „Mivel nem kéz vagyok, nem
vagyok a testből való“. Vajon azért mégis nem a testből
való-e? 16 És ha a fül ezt mondaná: „Mivel nem vagyok
szem, nem vagyok a testből való“. Vajon azért mégis nem
a testből való-e? 17 Ha az egész test szem, hol a hallás?
Ha az egész hallás, hol a szaglás? 18 Már pedig Isten
helyezte el a tagokat a testben, egyénként mindegyiket,
ahogy akarta. 19 Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol
volna a test? 20 Így azonban sok tag van ugyan, de egy
test. 21 Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: „Nincs rád
szükségem“. Vagy viszont a fej a lábaknak: „Nem kelletek
nekem“. 22 Sőt sokkal inkább a test legerőtlenebbnek
látszó tagjai igen szükségesek. 23 És amelyeket a test
tisztességtelenebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb
tisztességet tulajdonítunk, és amelyek ékesség nélkül valók,
azok nagyobb megbecsülésben részesülnek. 24 Amelyek
pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségük. De
Isten úgy szerkesztette egybe a testet, hogy az alacsonyabb
rendűnek nagyobb tisztességet adott, 25 hogy ne legyen
meghasonlás a testben, hanem a tagok kölcsönösen
gondoskodjanak egymásról. 26 Akár szenved egy tag,
vele együtt szenvednek a tagok mind, ha megbecsülésben
részesül egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. 27 Ti pedig
a Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. 28 Isten
az anyaszentegyházban némelyeket először apostolokul
rendelt, másodszor prófétákul, harmadszor tanítókul; aztán
adott csodatevő erőt, aztán a gyógyításnak, irgalmasságnak,
vezetésnek, nyelveken szólásnak ajándékát. 29 Vajon
mindnyájan apostolok-e? Vajon mindnyájan próféták-e? Vajon
mindnyájan tanítók-e? Vagy mindnyájuknak van csodatevő
erejük? 30 Vajon mindnyájuknak van kegyelmi ajándéka a
gyógyításra? Vagy mindnyájan szólnak-e nyelveken? Vagy
mindnyájan tudják-e azt magyarázni? 31 Igyekezzetek pedig
hasznosabb kegyelmi ajándékokra. Ezeken túl még egy
kiváltképpen való utat mutatok nektek.

13 Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is,
szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a
zengő érc vagy pengő cimbalom. 2 És ha prófétálni is tudok,
és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha
teljes hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki
helyükről, szeretet pedig nincs bennem, semmi vagyok. 3 És
ha minden vagyonomat szétosztom, és ha testemet tűzhalálra
adom, szeretet pedig nincs bennem, semmi hasznom abból.
4 A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a
szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. 5 Nem cselekszik
bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra,
nem rója fel a gonoszt. 6 Nem örül a hamisságnak, de
együtt örül az igazsággal. 7 Mindent elfedez, mindent hisz,
mindent remél, mindent eltűr. 8 A szeretet soha el nem fogy.
De legyen bár prófétálás, elmúlik, vagy nyelveken szólás,
megszűnik, vagy ismeret, el fog töröltetni. 9 Mert töredékes
bennünk az ismeret és töredékes a prófétálás. 10 De amikor
eljön a teljesség, a töredékes elmúlik. 11 Amikor gyermek
voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint
gyermek, úgy értettem, mint gyermek. Miután pedig férfivá
lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. 12 Mert most
tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre.
Most töredékes bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek
majd, amint Isten ismer engem. 13 Most azért megmarad a
hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb
a szeretet.

14 Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat,
de leginkább azt, hogy prófétáljatok. 2 Mert aki
nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem Istennek.
Nem is érti senki, mert titkokat szól a Lélek által. 3 Aki
pedig prófétál, az embereknek beszél épülésre, intésre,
vigasztalásra. 4 Aki nyelveken szól, önmagát építi, aki
pedig prófétál, a gyülekezetet építi. 5 Szeretném ugyan,
ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább hogy
prófétáljatok. Mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló,
hacsak meg nem magyarázza, hogy a gyülekezet is épüljön.
6 Ha most hozzátok megyek, atyámfiai, és nyelveken szólok,
mit használok nektek, ha kijelentésben, vagy ismeretben,
vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok? 7
Hiszen, ha élettelen hangszerek, akár fuvola, akár citera nem
adnak megkülönböztethető hangokat, honnan ismerjük fel,
hogy mit fuvoláznak vagy citeráznak? 8 Mert ha a trombita
bizonytalan hangot ad, kicsoda készül harcra? 9 Azonképpen

ti is, ha nem érthető nyelven beszéltek, hogyan értik meg, amit mondotok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. **10** Példa mutatja, hogy sokféle nyelv van a világon, de azok közül egy sem érthetetlen. **11** Ha nem ismerem a szó jelentését, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen marad előttem. **12** Ezért ti is, mivel lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok. **13** Azért, aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy meg is magyarázza. **14** Mert ha nyelveken szólva könyörögök, a lelkem könyörög, de értelmem gyümölcstelen. **15** Hogyan is van tehát? Imádkozom a Lélek által, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a Lélek által, de énekelek az értelemmel is. **16** Mert ha Lélek által mondasz áldást, az ott lévő avatatlan, hogyan fog ámént mondani hálaadásodra, amikor nem is tudja, mit beszélsz? **17** Te ugyan szépen mondasz áldást, de más nem épül belőle. **18** Hálát adok Istennek, hogy mindnyájatoknál jobban tudok nyelveken szólni. **19** De a gyülekezetben inkább akarok öt szót mondani értelemmel, hogy másokat tanítsak, mint tízezer szót nyelveken. **20** Atyámfiai, gondolkodástokban ne legyetek gyermekek. Inkább a gonoszságban legyetek gyermekek, a gondolkodásban pedig érettek legyetek. **21** A törvényben meg van írva: „Idegen nyelveken és idegenek ajkával szólok e népnek, és így sem hallgatnak rám“– ezt mondja az Úr. **22** A nyelveken szólás tehát jel, de nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek, a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek. **23** Ha tehát az egész gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken szólnak, ha idegenek vagy hitetlenek mennek be, nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök? **24** De ha mindnyájan prófétálnak, és bemegy egy hitetlen, vagy avatatlan azt mindenki igyekszik meggyőzni és megvizsgálni, **25** és ilyen módon szívének titkai nyilvánvalókká lesznek, és így arcra borulva imádja Istent és hirdeti, hogy valóban Isten lakik bennetek. **26** Atyámfiai, mi következik ebből? Amikor egybegyűltök mindegyikteknek van zsoltára, tanítása, nyelveken való szólása, kijelentése, nyelvek magyarázása. Mindez épülésetekre legyen. **27** Ha valaki nyelveken szól, legfeljebb kettő vagy három legyen, mégpedig egymás után, és valaki magyarázza meg. **28** Ha pedig nincs, aki megmagyarázza, akkor hallgasson a gyülekezetben, csak önmagának szóljon és Istennek. **29** A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek, és a többiek pedig bírálják meg. **30** De ha egy másik ott ülő kap kijelentést, akkor az első hallgasson. **31** Egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon és megvigasztalódjék. **32** A prófétalelkek engedelmeskednek a prófétáknak. **33** Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene. **34** Mint a szentek valamennyi gyülekezetében az asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nekik, hogy szóljanak, hanem legyenek engedelmesek, amint a törvény is mondja. **35** Ha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon a férjüket, mert asszonyhoz nem illik, hogy szóljon a gyülekezetben. **36** Vajon tőletek eredt Isten beszéde, vajon csak hozzátok jutott el? **37** Ha valaki azt hiszi, hogy próféta, vagy lelki ajándék részese, tudja meg, hogy amit nektek írok, az az Úr parancsolata. **38** Ha valaki ezt nem ismeri el, őt sem ismerik el. **39** Ezért, atyámfiai, törekedjetek a prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok. **40** Minden méltóképpen és rendben történjék.

15 Eszetekbe juttatom testvéreim az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet el is fogadtatok, amelynek alapján álltok, **2** amely által üdvözöltök is, ha megtartjátok, amint hirdettem nektek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké. **3** Elsősorban azt adtam át nektek, amit magam is kaptam, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, **4** eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint. **5** Megjelent Kéfásnak, azután a tizenkettőnek, **6** majd több mint ötszáz atyafinak egyszerre, akik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban már elhunytak. **7** Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak, **8** legutoljára pedig, mint egy idétlennek, nekem is megjelent. **9** Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, aki nem vagyok méltó, hogy apostolnak hívjanak, mert üldöztem Isten anyaszentegyházát. **10** De Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok, és az ő hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, de nem én, hanem Isten velem való kegyelme. **11** Tehát akár én, akár azok, így prédikálunk és ti így lettetek hívőkké. **12** Ha tehát Krisztusról azt prédikáljuk, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondják némelyek közöttetek, hogy nincs feltámadása a halottaknak? **13** Mert ha nem támadnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel. **14** Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. **15** Sőt Isten hamis bizonyságtevőinek is bizonyulunk, mivel bizonyságot tettünk, hogy Isten feltámasztotta Krisztust, akit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. **16** Mert ha nem támadnak fel a halottak, a Krisztus sem támadt fel. **17** Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. **18** Sőt akkor azok is elvesztek, akik a Krisztusban hunytak el. **19** Mert ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabban vagyunk. **20**

Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, és zsengéjük lett azoknak, akik már elhunytak. **21** Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is. **22** Mert amint Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre kelnek. **23** Mégpedig mindenki a maga sorrendjében: az első zsenge Krisztus, azután, akik a Krisztuséi az ő eljövetelekor, **24** azután a végső célba érkezés, amikor (Krisztus) átadja az uralmat Istennek, az Atyának és eltöröl minden birodalmat, hatalmat és erőt. **25** Mert addig kell uralkodnia, míg ellenségeit mind a lába alá veti. **26** Mint utolsó ellenséget semmisíti meg a halált, **27** mert (Isten) „mindent lába alá vetett". Amikor pedig azt mondja (az Írás), hogy „minden alája van vetve", nyilvánvalóan azon kívül, aki neki mindent alávetett. **28** Amikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki neki mindent alávetett, hogy Isten legyen minden mindenben. **29** Különben mi értelme van annak, hogy némelyek a halottakért keresztelkednek meg, ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel? Akkor miért keresztelkednek meg a halottakért? **30** Mi is miért veszélyeztetjük akkor magunkat minden pillanatban? **31** Naponként halálos veszedelemben vagyok. Oly igaz ez, atyámfiai, mint a veletek való dicsekedésem a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. **32** Ha csak emberi módon viaskodtam Efezusban a fenevadakkal, mit használ nekem? Ha a halottak nem támadnak fel, akkor „együnk, igyunk, holnap úgyis meghalunk!" **33** Ne tévelyegjetek! Jó erkölcsöt megrontják a rossz társaságok. **34** Legyetek igazán józanok és ne vétkezzetek! Némelyek nem ismerik Istent. Ezt megszégyenítésetekre mondom. **35** De azt mondhatná valaki: Hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testtel jönnek elő? **36** Balgatag! Amit vetsz, nem kel életre csak akkor, ha előbb meghal. **37** És amikor elveted, nem azt a testet veted el, ami majd kikel, hanem csak a magot, talán búzáét vagy más egyebét. **38** Isten pedig testet ad neki, akarata szerint, és pedig mindenféle magnak a maga saját testét. **39** Nem minden test egyforma. Más az emberek teste, más a barmoké, a halaké és a madaraké. **40** És vannak mennyei testek és földi testek. De más a mennyiek fényessége és más a földieké. **41** Más a nap fényessége és más a holdé és más a csillagoké. A csillag a csillagtól is különbözik fényességében. **42** Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban. **43** Elvettetik dicstelenségben, feltámasztatik dicsőségben. Elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben. **44** Elvettetik a földi test, feltámasztatik a lelki test. Van földi test, és van lelki test. **45** Így van megírva: „Ádám, az első ember földi lény volt, "az utolsó Ádám (Jézus) pedig megelevenítő Lélek. **46** De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki. **47** Az első ember földből való, földi, a második ember, az Úr, mennyből való. **48** Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, amilyen a mennyei, olyanok a mennyeiek is. **49** Ezért, amint hordoztuk a földinek képmását, úgy hordani fogjuk a mennyeinek képmását is. **50** Azt pedig állítom, atyámfiai, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát. A romlandóság sem örökölheti a romolhatatlanságot. **51** Íme titkot mondok nektek: mindnyájan ugyan nem halunk meg, de mindnyájan elváltozunk. **52** Nagy hirtelen, egy szempillantás alatt, az utolsó trombitaszóra, mert trombita fog szólni, mire a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. **53** Mert ennek a romlandó testnek romolhatatlanságot kell ölteni magára, és e halandó testnek halhatatlanságot. **54** Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, s e halandó test halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesedik az Ige, amely meg van írva: „A győzelem semmivé tette a halált. **55** Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod?" **(Hadēs g86)** **56** A halál fullánkja pedig a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. **57** De hála az Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által. **58** Azért, szeretett atyámfiai, álljatok erősen, rendíthetetlenül. Buzgólkodva az Úr dolgában, tudva, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

16 Ami a szentek számára való alamizsnát illeti, amint Galácia gyülekezeteinek rendeltem, ti is úgy cselekedjetek. **2** A hétnek első napján mindenki tegye félre magánál, amit sikerült összegyűjtenie, hogy ne akkor legyen a gyűjtés, amikor odamegyek. **3** Amikor pedig megérkezem, a ti megbízott embereiteket levéllel fogom elküldeni, hogy adományotokat Jeruzsálembe vigyék. **4** Ha pedig érdemes lesz, hogy én is elmenjek, velem együtt jönnek. **5** Hozzátok pedig akkor megyek, amikor Macedónián átutazom, mert Macedónián csak keresztül megyek. **6** Nálatok azonban talán ott maradok, vagy ott is telelek, hogy ti kísérjetek el oda, ahova megyek. **7** Mert nemcsak átutazóban akarlak látni titeket, de remélem, hogy egy ideig nálatok maradok, ha az Úr engedi. **8** Efezusban pedig pünkösdig maradok. **9** Mert nagy és sokat ígérő munkára nyílott kapu előttem, de az ellenség is sok. **10** Hogyha pedig megérkezik Timóteus, legyen gondotok rá, hogy félelem nélkül maradhasson nálatok, mert az Úr munkáját végzi, akárcsak én. **11** Azért senki se vesse meg őt, hanem bocsássátok el őt békességgel, hogy hozzám jöhessen, mert várom őt az

atyafiakkal együtt. **12** Ami pedig Apollós atyafit illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az atyafiakkal együtt, de semmiképpen sem volt kedve, hogy most elmenjen, de majd elmegy, mihelyt jó alkalma lesz. **13** Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! **14** Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! **15** Intelek pedig titeket, atyámfiai, hiszen tudjátok, hogy Sztefanász háza népe Akhája zsengéje, és ők a szentek szolgálatára szánták magukat. **16** Engedelmeskedjetek ti is az ilyeneknek, és mindenkinek, akik velük szolgálnak és fáradoznak. **17** Örülök pedig Sztefanász, Fortunátusz és Akhaiosz jövetelének, mert ők kárpótolnak titeket távollétetekben. **18** Megnyugtatták az én lelkemet és a tiéteket is. Becsüljétek azért meg az ilyeneket! **19** Köszöntenek titeket az ázsiai gyülekezetek. Sokszor üdvözöl titeket Akvila és Priszka, a házuknál lévő gyülekezettel együtt. **20** Köszöntenek titeket az atyafiak mindnyájan. **21** A köszöntés a magam kézírása: Pálé. **22** Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott! Marana tha. **23** Az Úr Jézus Krisztus legyen veletek! **24** Az én szeretetem legyen mindnyájatokkal a Krisztus Jézusban! Ámen.

2 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából, és Timóteus atyafi, az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, és mindazoknak a szenteknek, akik egész Akhájában vannak: **2** Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak Atyja és minden vigasztalás Istene, **4** aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk nyomorúságukban másokat azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket. **5** Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéséből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által. **6** De ha nyomorúságot szenvedünk, a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van. Ha megvigasztaltatunk, az is a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van. Ez ad erőt azoknak a szenvedéseknek elviselésére, amelyeket mi is szenvedünk. **7** Erős a mi reménységünk felőletek, tudva, hogy amiképpen társaink vagytok a szenvedésben, azonképpen a vigasztalásban is. **8** Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok, atyámfiai, a mi nyomorúságunk felől, ami Ázsia (tartományban) esett rajtunk, hogy igen nagyon, erőnk felett megterheltettünk, úgyhogy még életünk felől is kétségben voltunk. **9** Sőt halálra is szántuk magunkat, hogy ne magunkban bizakodjunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat, **10** aki ilyen nagy halálos veszedelemből megszabadított és meg is szabadít minket, és akiben reménykedünk, hogy ezután is meg fog szabadítani, **11** ha ti is segítségünkre lesztek az értünk mondott könyörgésetekben, hogy a nekünk adott kegyelmi ajándékért sokan sokféleképpen adjanak hálát értünk. **12** Mert a mi dicsekedésünk ez: lelkiismeretünk tanúsága szerint, mi Isten szentségével és tisztaságával, nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével mozogtunk a világban, kiváltképpen pedig közöttetek. **13** Nem írunk ugyanis egyebet néktek, mint amit olvastok és meg is értetek, sőt remélem, hogy mindvégig meg is fogjátok érteni. **14** Mint ahogy némi részben már eddig is megértettetek minket, hogy ti velünk dicsekedtek, amiképpen mi veletek a mi Urunk Jézus napján. **15** Ezzel a bizalommal akartam előbb hozzátok menni, hogy másodízben is részesüljetek a kegyelemben. **16** Aztán tőletek akartam átmenni Macedóniába, és Macedóniából ismét visszatérni hozzátok, hogy ti kísérjetek el Júdeába. **17** Amikor ezt akartam, vajon könnyelműen cselekedtem-e? Vagy amit akarok, ember módon akarom-e? Vagy nálam az „igen“„nem“is lehet? **18** De Isten a tanúm, hogy a mi hozzátok intézett beszédünk nem volt „igen“is, meg „nem“is. **19** Mert az Isten Fia, Jézus Krisztus, akit közöttetek hirdettünk, én és Szilvánusz és Timóteus, nem volt „igen“is, meg „nem“is, hanem az „igen“valósult meg benne. **20** Mert Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett „igen“-né és „nem“-mé, és „ámen“-né Isten dicsőségére, általunk. **21** Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és fölken, az Isten az, **22** aki el is pecsételt minket és a Lélek zálogát adta a mi szívünkbe. **23** Én pedig az Istent hívom bizonyságul magam mellett, hogy titeket kímélve nem mentem el még Korinthusba. **24** Hiszen nem akarunk uralkodni a hiteteken, hanem munkatársai vagyunk örömötöknek, mert szilárdan álltok a hitben.

2 Azt tettem pedig fel magamban, hogy nem megyek hozzátok ismét szomorúsággal. **2** Mert ha én megszomorítlak titeket, ugyan ki az, aki megvidámít engem, hacsak nem az, a kit én megszomorítok? **3** És azért írtam nektek éppen azt, hogy amikor odamegyek, ne szomorodjak meg azok miatt, akiknek örülnöm kellene, mert meg vagyok győződve arról, hogy az én örömöm mindnyájatoké. **4** Mert sok szorongattatás és szívbeli háborgás között írtam nektek, sok könnyhullatással, de nem azért, hogy megszomorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amelyet kiváltképpen irántatok érzek. **5** Ha pedig valaki megszomorított, nem engem szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne terheljem, titeket, mindnyájatokat. **6** Elég ilyennek a többség részéről való megbüntetése. **7** Most már inkább ti is bocsássatok meg neki és vigasztaljátok, hogy a felettébb való bánat meg ne emésszе. **8** Azért kérlek titeket, tanúsítsatok iránta szeretetet. **9** Mert azért is írtam, hogy bizonyosan megtudjam, hogy mindenben engedelmesek vagytok-e. **10** Akinek pedig megbocsáttok valamit, annak én is megbocsátok. Mert ha volt mit megbocsátanom, én megbocsátottam. Tiértetek cselekedtem ezt a Krisztus színe előtt, hogy meg ne csaljon minket a sátán, **11** mert jól ismerjük az ő szándékait. **12** Amikor pedig Tróászba mentem a Krisztus evangéliuma ügyében, és kapu nyílt előttem az Úrban, nem volt a lelkemnek nyugalma, mivel nem találtam Tituszt, az én atyámfiát, **13** elbúcsúztam tehát tőlük és elmentem Macedóniába. **14** De legyen hála az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatát terjeszti általunk. **15** Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten számára, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között. **16** Ezeknek a halál illata halálra, azoknak pedig az élet illata életre. És ki alkalmas erre? **17** Mert nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisítják az Isten

igéjét, hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk Isten előtt a Krisztusban.

3 Elkezdjük-e ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánlólevelekre hozzátok vagy tőletek? **2** A mi levelünk ti vagytok, szívünkbe írva, amelyet ismer és olvas minden ember. **3** Mert nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével írva, nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira. **4** Ilyen bizodalmunk Krisztus által van Isten iránt. **5** Nem mintha önmagunktól volnánk alkalmasak, magunknak tulajdonítva valamit, ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk Istentől van, **6** aki alkalmassá tett minket arra, hogy új szövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít. **7** Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhettek Mózes arcára, arcának mulandó dicsősége miatt, **8** hogyne volna még inkább dicsőséges a Lélek szolgálata? **9** Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges az igazság szolgálata? **10** Sőt az egykor dicsőített, már nem is dicsőséges, az őt felülmúló dicsőség miatt. **11** Mert ha dicsőséges a mulandó, sokkal inkább dicsőséges a maradandó. **12** Mivel tehát ilyen reménységünk van, nagy nyíltsággal szólunk. **13** És nem úgy, mint Mózes, aki leplet borított arcára, hogy ne lássák Izrael fiai mulandó dicsőségének végét. **14** De értelmük eltompult. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van felfedetlenül az Ószövetség olvasásánál, mert az csak Krisztusban tűnik el. **15** Sőt mindmáig, amikor csak olvassák Mózest, lepel borul szívükre, **16** de ha majd megtérnek az Úrhoz, akkor lehull a lepel. **17** Az Úr pedig Lélek, és ahol az Úr Lelke van, ott a szabadság. **18** Mi pedig az Úr dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemléljük, az Úr Lelke által ugyanarra a képre formálódunk, dicsőségről dicsőségre.

4 Ezért tehát, mivel ilyen szolgálatban vagyunk, és kegyelmet nyertünk, nem csüggedünk, **2** hanem lemondunk a szégyenletes titkos bűnökről, nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg Isten igéjét, hanem nyíltan hirdetjük az igazságot, és rábízzuk magunkat minden ember lelkiismeretére, az Isten előtt. **3** Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, csak azoknak leplezett, akik elvesznek, **4** ezeknek a hitetleneknek gondolkodását e világ istene elvakította, hogy ne lássák Krisztusnak, Isten képének dicsőségéről szóló evangéliumnak világosságát. **(aiōn g165)** **5** Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust, magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat a Jézusért. **6** Mert Isten, aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy fölragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Jézus Krisztus arcán. **7** Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy az erőnek rendkívüli nagysága Istené legyen, és nem tőlünk való. **8** Mindenütt szorongatnak, de el nem nyomnak. Kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe. **9** Üldöztetünk, de el nem hagyatunk. Tiportatunk, de el nem veszünk. **10** Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. **11** Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk Jézusért, hogy Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. **12** A halál tehát bennünk munkálkodik, az élet pedig tibennetek. **13** Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a Lelke van, amint meg van írva: „Hittem és azért szóltam, “hiszünk mi is és azért szólunk. **14** Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt maga elé állít. **15** Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre bőségesebben áradjon a hálaadás Isten dicsőségére. **16** Azért nem csüggedünk, sőt ha a mi külső emberünk megromlik is, a belső mégis napról-napra megújul. **17** Mert a mi pillanatnyi, könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk, **(aiōnios g166)** **18** mert nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. **(aiōnios g166)**

5 Tudjuk, hogyha ez a mi földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben. **(aiōnios g166)** **2** Azért is sóhajtozunk ebben, mert mennyei hajlékunkat szeretnénk erre felölteni, **3** hogy ezt felöltve, mezíteleneknek ne találtassunk. **4** Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, mert nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje azt az élet. **5** Aki pedig minket erre felkészített, az Isten az, aki a Lélek zálogát is adta nekünk. **6** Ezért mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, távol vagyunk az Úrtól, **7** mert hitben járunk, nem látásban. **8** De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni e testből és elköltözni az Úrhoz. **9** Ezért arra igyekszünk, hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, neki kedvesek legyünk. **10** Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki elvegye jutalmát annak, amit e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. **11** Ismerve tehát az Úrnak félelmét, embereket térítünk. Isten előtt pedig nyíltan állunk és remélem, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is nyíltan állunk. **12** Mert nem

önmagunkat ajánljuk ismét, hanem alkalmat adunk nektek a velünk való dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek a színből és nem szívből dicsekedőknek. **13** Ha révületben vagyunk, Istenért vagyunk, ha pedig megfontoltak vagyunk, értetek van. **14** Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel úgy ítéljük, **15** hogy ha egy meghalt mindenkiért, azok tehát mind meghaltak, és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. **16** Ezért mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint. Ha Krisztust ismertük is test szerint, de többé már nem így ismerjük. **17** Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, és íme ujjá lett minden. **18** Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket magával Jézus Krisztus által és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. **19** Mivel Isten volt az, aki Krisztusban magával megbékéltette a világot, nem tulajdonítva nekik az ő bűneiket és ránk bízta a békéltetés igéjét, **20** Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne miáltalunk, Krisztusért kérünk, béküljetek meg az Istennel! **21** Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.

6 Mint Istennel együtt munkálkodók, intünk is titeket, hogy ne vegyétek hiába az Isten kegyelmét. **2** Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, itt van a kegyelem ideje, íme itt van az üdvösség napja!“ **3** Senkinek sem adunk alkalmat a megütközésre, hogy szolgálatunkat ne szidalmazzák, **4** hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái, sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongattatásban, **5** vereségben, tömlöcben, háborúságban, küszködésben, virrasztásban, böjtölésben, **6** tisztaságban, ismeretben, hosszútűrésben, szívességben, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben, **7** igazmondásban, Isten erejében, az igazságnak támadó és védő fegyverzetében, **8** dicsőségben és gyalázatban, rágalmazásban és dicséretben, mint ámítók, és mégis igazak, **9** mint ismeretlenek, és mégis jól ismertek, mint megholtak és mégis élők, mint ostorozottak, de meg nem öltek, **10** mint bánkódók, noha mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint szűkölködők, de mindennel bírók. **11** Szánk megnyílt, szívünk kitárult előttetek, korinthusiak. **12** Nem mi vagyunk szűkkeblűek iránttatok, hanem ti iránttunk! **13** Viszonzásul – mint gyermekeimhez szólok – tárjátok ki ti is szíveteket! **14** Ne húzzatok közös igát a hitetlenekkel, mert mi köze van az igazságnak a gonoszsághoz, vagy mi köze van a sötétségnek a világossághoz? **15** Hogyan egyezhetne meg Krisztus a Béliállal? Vagy mi köze van a hívőnek a hitetlenhez? **16** Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert ti az élő Isten temploma vagytok, amint Isten mondta: „Bennük lakom és közöttük járok, és Istenük leszek, és ők népem lesznek!“ **17** Ezért tehát menjetek ki közülük és szakadjatok el tőlük, ezt mondja az Úr, és tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket. **18** És én Atyátok leszek, ti pedig fiaim és leányaim, – ezt mondja a mindenható Úr.

7 Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szeretteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vigyük végbe megszentelésünket. **2** Fogadjatok be minket. Senkit meg nem bántottunk, senkit meg nem károsítottunk, senkit meg nem csaltunk. **3** Nem vádként mondom, hiszen az előbb mondtam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt haljunk, együtt éljünk. **4** Nagyon bízom bennetek, és sok dicsekedni valóm van veletek. Tele vagyok vigasztalódással, sok nyomorúságunkban is túlárad bennem az öröm. **5** Mert amikor Macedóniába jöttünk, semmi nyugalma sem volt testünknek, sőt minden felől zaklattak: kívül harc, belül félelem. **6** De az Isten, a megalázottak vigasztalója, minket is megvigasztalt Titusz megjöttével. **7** Sőt nem megjöttével csupán, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel ti vigasztaltátok meg. Hírül hozta ugyanis nekünk a ti vágyódásotokat, kesergéseteket, hozzám való ragaszkodásotokat, úgyhogy én még jobban megörültem. **8** Mert ha megszomorítottalak titeket azzal a levéllel nem bánom, noha bántam, mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig meg is szomorított titeket, **9** most örülök, nem azért, hogy megszomorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg. Isten akarata szerint szomorodtatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne valljatok. **10** Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre vezető, visszavonhatatlan megtérést munkál, a világ szerinti szomorúság pedig halálba visz. **11** A ti Isten szerint való szomorúságtok milyen nagy buzgóságot keltett bennetek, sőt védekezést, sőt méltatlankodást, sőt félelmet, sőt vágyakozást, sőt buzgóságot, sőt igazságszolgáltatást. Mindenképpen bebizonyítottátok, hogy tiszták vagytok e dologban. **12** Ha tehát írtam is nektek, nem a sértő és nem a sértett miatt tettem, hanem azért, hogy nyilvánvalóvá legyen Isten előtt iránttunk való odaadástok. **13** Ezért megvigasztalódtunk. Vigasztalódásunkban még sokkal inkább örültünk Titusz örömén, hogy ti mindnyájan megnyugtattátok lelkét. **14** Ha előtte dicsekedtem is veletek, nem maradtam szégyenben, mert amint nektek is csak igazat szóltunk, úgy Titusz előtt is igaznak bizonyult veletek való

dicsekedésünk. 15 És most még jobb szívvel van iránt atok, visszaemlékezve mindnyájatok engedelmességére, és hogy milyen félve és aggódva fogadtátok. 16 Örülök, hogy minden tekintetben bízhatom bennetek.

8 Tudtotokra adjuk pedig, atyámfiai, Istennek azt a kegyelmét, amelyet Macedónia gyülekezeteinek adott. 2 A nyomorúság sok próbája között is bőséges az örömük, és jószívűségük igen nagy szegénységüket gazdagsággá növelte. 3 Tanúsíthatom, hogy erejük szerint, sőt erejük felül adakoztak, 4 és kértek minket, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek. 5 Reménységünket fölülmúlva először önmagukat adták az Úrnak és nekünk, Isten akarata szerint. 6 Úgyhogy kérnünk kellett Tituszt, hogy amiképpen elkezdte, úgy fejezze is be nálatok ezt a szolgálatot. 7 Ezért, amiképpen mindenben bővölködtök, hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és a hozzánk való szeretetben, úgy bővölködjetek ebben a szolgálatban is. 8 Nem parancsként mondom, hanem hogy mások buzgósága által a ti szeretetetek valódiságát kipróbáljam. 9 Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, aki gazdag lévén szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. 10 Tanácsot is adok nektek ebben a dologban, mert ez hasznos nektek. Tavaly óta jó szándékotok megvalósítását elkezdtétek. 11 Most tehát vigyétek is végbe, hogy amiképpen a jó szándék megvolt bennetek, úgy a végrehajtás ahhoz képest valósuljon meg, amitek van. 12 Mert ha a készség megvan, az aszerint kedves, hogy kinek mije van, és nem aszerint, amije nincs. 13 Azért, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek ne legyen nyomorúságtok, hanem egyenlő mérték szerint. A ti mostani bőségetek pótolja az ő hiányukat. 14 Máskor meg az ő bőségük pótolja a ti hiányotokat, hogy így egyenlőség legyen. 15 Amint meg van írva: „Aki sokat szedett, nem volt többje; aki keveset, nem volt kevesebbje.“ 16 Hála legyen az Istennek, aki ugyanazt a buzgóságot oltotta értetek Titusz szívébe, 17 aki nemcsak elfogadta kérésünket, hanem nagy buzgóságában önként ment el hozzátok. 18 Mi pedig elküldtük vele azt az atyafit is, akit minden gyülekezetben dicsérnek evangélium hirdetéséért. 19 Sőt a gyülekezetek útitársunknak is megválasztották ebben a jó ügyben, amelyet szolgálunk az Úrnak dicsőségére és a jó szándékunk megmutatására. 20 Óvakodunk attól, hogy valaki megrágalmazzon minket szolgálatunk bőséges eredménye miatt. 21 Mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem emberek előtt is! 22 Sőt elküldtük velük együtt azt az atyánkfiát is, akinek buzgóságát sok dologban sokszor kipróbáltuk, aki most még sokkal buzgóbb, mert nagyon bízik bennetek. 23 Akár Tituszról van szó, aki az én társam és közöttetek segítségem, akár a mi atyánkfiáról, ők a gyülekezetek követei, Krisztus dicsősége. 24 Mutassátok meg irántuk szeretetteteket, és a gyülekezetek előtt is adjátok bizonyságát, hogy méltán dicsekedtünk veletek.

9 A szentek iránt való szolgálatról felesleges is írnom nektek. 2 Hiszen ismerem készségeteket, amellyel dicsekszem is a macedónoknak, hogy Akhája a múlt esztendő óta készen áll, és a ti buzgóságotok sokakat magával ragadott. 3 Mégis elküldtem az atyafiakat, hogy a veletek való dicsekedésünk ebben az ügyben alaptalannak ne bizonyuljon, hanem amint mondtam: készen legyetek! 4 Hogyha a macedónok velem együtt jönnek, és felkészületlenül találnának titeket, nehogy szégyent valljuk mi, – hát még ti, – ebben a dologban. 5 Szükségesnek véltem azért utasítani az atyafiakat, hogy előre menjenek el hozzátok, és készítsék el előre a ti megígért adományotokat, hogy az úgy legyen készen, mint adomány, és nem, mint kényszerű adomány. 6 Az pedig biztos, hogy „aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat“. 7 Mindenki úgy adjon, ahogy eltökélte szívében, ne kelletlenül vagy kénytelenségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. 8 Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét, hogy mindenkor mindenből eleget adjon és minden jótéteményre bőségben legyetek. 9 Amint meg van írva: „Szórt, adott a szegényeknek, az ő igazsága örökké megmarad“. (aiōn g165) 10 Aki pedig magot ad a magvetőnek és kenyeret eledelül, megadja és megsokasítja a ti vetéseteket és megnöveli igazságotok gyümölcsét. 11 Így mindenben meggazdagodtok a teljes jószívűségre, amely általunk Isten iránti hálaadásra indít. 12 Ez a szeretetszolgálat nemcsak a szentek szükségét elégíti ki, hanem sokakat Isten iránti hálaadásra indít. 13 Ennek a szolgálatnak eredményességéért, Krisztus evangéliumát megvalló engedelmességetekért és a ti hozzájuk és mindenkihez való adakozó jószívűségetekért dicsőítik az Istent. 14 Értetek könyörögve ők is vágyódnak utánatok, mert Isten kegyelme olyan bőségesen áradt ki rátok. 15 Istennek pedig legyen hála kimondhatatlan ajándékáért!

10 Krisztus szelídségére és engedelmességére kérlek titeket, én magam, Pál, aki – némelyek szerint – szemtől-szembe ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távollétemben szigorú, 2 kérlek titeket, hogy amikor jelen leszek, ne kelljen szigorúnak lennem annak a

meggyőződésnek alapján, amellyel, úgy gondolom, szigorú lehetnék azokkal, akik azt tartják rólunk, hogy test szerint élünk. **3** Mert noha testben élünk, de nem test szerint harcolunk. **4** Harci fegyvereink sem testiek, hanem erősek Isten szolgálatában erődítmények lerontására. **5** Ezekkel rontunk le minden okoskodást és magaslatot, amelyet Isten ismerete ellen emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot, hogy engedelmeskedjenek Krisztusnak, **6** és készek vagyunk megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyt teljessé lesz a ti engedelmességetek. **7** Ami a szemetek előtt van, arra nézzetek! Ha valaki abban bízik, hogy ő a Krisztusé, azt is gondolja meg, hogy amint ő a Krisztusé, éppen úgy mi is a Krisztusé vagyunk. **8** Mert ha még túlzottan is dicsekednék hatalmunkkal, amit az Úr a ti építésetekre és nem megrontásotokra adott, akkor sem vallok szégyent! **9** Nem akarom azt a látszatot kelteni, hogy leveleimmel csak ijesztgetlek titeket. **10** Mert azt mondják, hogy levelei súlyosak és kemények, de megjelenése erőtlen, és beszéde gyarló. **11** Gondolja meg az ilyen ember azt, hogy amilyenek távollétünkben vagyunk, amikor csak leveleken keresztül szólunk, éppen olyanok leszünk jelenlétünkkor tetteinkben is. **12** Mert nem merjük magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik magukat ajánlják, de magukat magukhoz mérik, és magukat magukhoz hasonlítják, így nem cselekednek okosan. **13** De mi nem dicsekszünk mérték nélkül, hanem annak a mércének alapján, amit Isten adott nekünk mértékül, ez pedig, hogy hozzátok is eljussunk. **14** Mert mi nem feszítjük túl magunkat, mintha nem tudnánk eljutni hozzátok, hiszen hozzátok is eljutottunk a Krisztus evangéliumával. **15** Mi nem dicsekszünk mértéktelenül mások munkájával, de reméljük, hogy hitetek növekedésével még nagyobb megbecsülésben lesz részünk a mi mércénk szerint. **16** Határaitokon túli területen is hirdetjük majd az evangéliumot, de nem dicsekszünk más mércéje szerint azzal, amit már mások elvégeztek. **17** „Aki pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék.“ **18** Mert nem az a kipróbált ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl.

11 Bárcsak elszenvednétek tőlem egy kevés balgaságot! Sőt szenvedjetek el engem is. **2** Mert Isten féltő szeretetével aggódom értetek, mivel eljegyeztelek titeket egy Férfiúval, hogy mint szeplőtelen szüzet állítsalak titeket Krisztus elé. **3** Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, úgy a ti gondolataitokat is megronthatja és eltávolíthatja a Krisztus iránt való őszinte és tiszta hűségtől. **4** Mert ha valaki jön hozzátok, és más Jézust prédikál, nem akit mi prédikáltunk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit kaptatok, vagy szépen eltűritek a más evangéliumot, nem amit befogadtatok. **5** Pedig úgy gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál. **6** Ha pedig járatlan is vagyok a beszédben, de nem az ismeretben, amint ez mindenben és mindenképpen nyilvánvalóvá lett előttetek. **7** Vagy vétkeztem, amikor önmagamat megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, mert ingyen hirdettem nektek az Isten evangéliumát? **8** Más gyülekezeteket szegényítettem meg, amikor támogatást fogadtam el tőlük, hogy nektek szolgáljak, és amikor nálatok voltam és szűkölködtem, mégsem voltam terhére senkinek. **9** Mert az én hiányomat kipótolták a Macedóniából jött atyafiak, és azon voltam és azon is leszek, hogy semmiben sem legyek terhetekre. **10** Krisztus igazsága van bennem, ezért ettől a dicsekvésemtől Akhája vidékén sem fognak megfosztani. **11** Miért? Mert nem szeretlek titeket? Isten jól tudja! **12** De amit cselekszem, azt ezután is megteszem, hogy ne adjak alkalmat azoknak, akik alkalmat keresnek, arra, hogy dicsekvésükkel olyannak tűnjenek föl, mint amilyenek mi vagyunk. **13** Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolainak tüntetik fel magukat. **14** Nem is csoda, hiszen a sátán is a világosság angyalává változtatja el magát. **15** Nem olyan nagy dolog azért, ha az ő szolgái is átváltoztatják magukat az igazság szolgáivá. De végük cselekedeteik szerint lesz. **16** Ismét mondom: ne tartson engem senki sem esztelennek, de ha mégis, úgy fogadjatok be, mint esztelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem. **17** Amit most mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem szinte esztelenül, a dicsekedésnek ebben a dolgában. **18** Minthogy olyan sokan dicsekednek test szerint, dicsekedem én is. **19** Hiszen ti okosok vagytok, örömest eltűritek az eszteleneket. **20** Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki kifoszt, ha valaki kihasznál, ha valaki fölétek kerekedik, ha valaki arcul ver titeket. **21** Szégyenkezve mondom, minthogy mi ehhez erőtlenek voltunk. De ha valaki merész, esztelenül szólok, merész vagyok én is. **22** Héberek ők? Én is! Izraeliták? Én is! Ábrahám utódai? Én is! **23** Krisztus szolgái? (Balgatagul szólók) én még inkább, hiszen többet fáradoztam, többször vetettek börtönbe, sokszor vertek meg, gyakran voltam halálos veszedelembe, **24** a zsidóktól ötször kaptam negyven botütést egy híján, **25** háromszor megostoroztak, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, egy éjt és egy napot hányódtam a tengeren. **26** Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben

pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak között, **27** fáradtságban és nyomorúságban, gyakori virrasztásban, éhségben, szomjúságban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. **28** Mindezen felül az én naponkénti zaklattatásom az összes gyülekezetek gondja miatt. **29** Ki erőtlen, hogy én is erőtlen ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék? **30** Ha dicsekednem kell, az én gyengeségemmel dicsekedem. **31** Isten, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki mindörökké áldott, tudja, hogy nem hazudok. **(aiōn g165)** **32** Damaszkuszban Aretász király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, hogy engem elfogasson. **33** De egy ablakon át, kosárban eresztettek le a kőfalon, és így megmenekültem kezei közül.

12 Dicsekednem kell, ha nem is használ nekem, így rátérek a látomásokra és az Úr kijelentéseire. **2** Ismerek egy embert a Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt (hogy testben-e nem tudom, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja) elragadtatott a harmadik égig. **3** És tudom, hogy az az ember (hogy testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja) **4** elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket nem szabad embernek kibeszélnie. **5** Az ilyennel dicsekszem, magammal pedig nem dicsekszem, hacsak nem gyengeségemmel. **6** Ha dicsekedni akarnék, nem lennék esztelen, mert igazságot mondanék. De mérséklem magam, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit hall tőlem. **7** De hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe, a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy el ne bizakodjam. **8** Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy ez távozzék el tőlem. **9** De Ő ezt mondta nekem: elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenségben lesz teljessé. Nagy örömmel dicsekszem azért erőtlenségemmel, hogy a Krisztus ereje lakjék bennem. **10** Ezért van örömöm a Krisztusért szenvedett erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongattatásokban, mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős. **11** Dicsekedésemben esztelenné lettem, de ti kényszerítettetek rá. Mert nektek kellett volna engem ajánlanotok, hiszen semmiben sem vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál, noha semmi sem vagyok. **12** Apostolságom jelei megmutatkoztak közöttetek a sok tűrésben, a jelekben, csodákban és erőkben is. **13** Mert mi az, amiben hátrányt szenvedtetek a többi gyülekezethez viszonyítva, legfeljebb az, hogy én magam nem voltam terhetekre! Bocsássátok meg nekem ezt az igazságtalanságot! **14** Íme, most harmadszor is kész vagyok hozzátok menni, és nem leszek terhetekre, mert nem azt keresem, ami a tiétek, hanem titeket magatokat, mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek. **15** Én pedig örömest hozok áldozatot értetek, és magamat is feláldozom a ti lelketekért, még ha ti, akiket én igen szeretek, kevésbé szerettek is engem. **16** Ám legyen: de én nem voltam terhetekre, hanem álnok ember lévén, ravaszsággal fogtalak meg titeket. **17** Vagy akiket hozzátok küldtem, azok közül valaki révén becsaptalak titeket? **18** Megkértem Tituszt és vele együtt elküldtem azt az atyafit is. Csak nem Titusz csapott be titeket? Nem ugyanazon Lélek szerint járunk? Nem ugyanazokon a nyomokon? **19** Azt hiszitek megint, hogy előttetek mentegetjük magunkat? Mi azonban Isten előtt Krisztusban szólunk, mégpedig szeretteim, a ti épülésetekre. **20** Mert attól félek, hogy ha majd hozzátok megyek, nem olyannak talállak titeket, amilyeneknek szeretnélek, és engem sem olyannak találtok, amilyennek szeretnétek. Félek hogy viszálykodás, irigység, harag, egyenetlenség, rágalmazás, vádaskodás, felfuvalkodás, pártoskodás lesz közöttetek, **21** úgyhogy amikor újra odamegyek, megaláz engem az én Istenem nálatok, és sokakat megsiratok azok közül, akik korábban vétkeztek és nem tértek meg abból a tisztátalanságból, paráznaságból és kicsapongásból, amit elkövettek.

13 Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. „Két vagy három tanú vallomása erősítsen meg minden ügyet“. **2** Előre megmondtam, és előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most távolétemben azoknak, akik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek is mind, hogyha ismét odamegyek, nem leszek kíméletes. **3** Bizonyítékát keresitek annak, hogy általam az a Krisztus szól, aki veletek szemben nem erőtlen, hanem erős közöttetek. **4** Mert bár megfeszítetett erőtlenségében, mindazonáltal él Isten hatalmából. És bár mi erőtlenek vagyunk benne, de vele együtt élünk majd Isten erejéből nálatok. **5** Próbáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e? Önmagatokat próbáljátok meg! Vagy nem ismeritek-e fel magatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát. **6** De remélem, hogy elismeritek, hogy mi kiálltuk a próbát. **7** Az Istent pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjetek, nem azért, hogy mi kipróbáltnak tűnjünk, hanem hogy ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy kipróbáltatlanok legyünk. **8** Mert semmit sem tehetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. **9** Mert örülünk, ha mi erőtlenek vagyunk, ti pedig erősek vagytok. Imádkozunk is a ti tökéletesedésetekért.

10 Azért írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben
ne kelljen keményen viselkednem azzal a hatalommal,
amelyet az Úr nekem építésre és nem rontásra adott. **11**
Végezetül, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljetek,
vigasztalódjatok, egy értelemben legyetek, békességben
éljetek és a szeretetnek és békességnek Istene veletek lesz.
12 Köszöntsétek egymást szent csókkal. **13** Köszöntenek
titeket a szentek mindnyájan. **14** Az Úr Jézus Krisztus
kegyelme és az Isten szeretete és a Szentlélek közössége
legyen mindnyájatokkal. Ámen.

Galatákhoz

1 Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, aki feltámasztotta őt a halálból); **2** és a velem levő összes atyafiak, Galácia gyülekezeteinek: **3** Kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől és a mi Urunk Jézus Krisztustól, **4** aki adta önmagát a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint, **(aiōn g165)** **5** akinek dicsőség örökkön-örökké! Ámen. **(aiōn g165)** **6** Csodálkozom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok. **7** Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliumát. **8** De ha akár mi avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok. **9** Amint előbb mondottuk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen. **10** Mert most embereknek engedek-e avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-e tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája. **11** Tudtotokra adom pedig, atyámfiai, hogy az az evangélium, melyet én hirdettem, nem ember szerint való, **12** mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által. **13** Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én igen nagyon háborgattam az Isten anyaszentegyházát, és pusztítottam azt. **14** És felülmúltam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongva atyai hagyományaimért. **15** De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva, és elhívott az ő kegyelme által, **16** hogy kijelentse az ő Fiát énbennem, hogy hirdessem őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel, **17** sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaszkuszba. **18** Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. **19** Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr testvérét. **20** Amiket pedig néktek írok, ím Isten előtt mondom, hogy nem hazudom. **21** Azután mentem Szíriának és Ciliciának tartományaiba. **22** Személyesen pedig ismeretlen voltam a Júdeában levő keresztyén gyülekezetek előtt, **23** hanem csak hallották, hogy aki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, amelyet egykor pusztított. **24** És dicsőítették bennem az Istent.

2 Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvive Tituszt is. **2** Fölmentem pedig kijelentés következtében, és eléjük adtam az evangéliumot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne futottam volna. **3** De még a velem levő Titusz sem kényszeríttetett a körülmetélkedésre, noha görög volt, **4** tudniillik a belopózkodott hamis atyafiak miatt, akik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, mellyel bírunk a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgákká tegyenek, **5** kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az evangélium igazsága megmaradjon számotokra. **6** A tekintélyesektől pedig (bármilyenek voltak régen, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az embernek személyét): mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek. **7** Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy énreám van bízva a körülmetéletlenség evangéliuma, mint Péterre a körülmetélésé **8** (mert aki erős volt Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között); **9** és elismerve a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyújtották nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetélés között prédikáljunk: **10** csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; amit is én igyekeztem megcselekedni. **11** Mikor pedig Péter Antiókhiába jött, szemtől szembe ellene álltam, mivel panasz volt rá. **12** Mert mielőtt némelyek odajöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig odajöttek, félrevonult, és elkülönítette magát, félve a körülmetélkedésből valóktól. **13** És vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgyhogy Barnabást szintén elcsábította az ő tettetésük. **14** De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangélium igazságához képest, mondtam Péternek mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríted a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek? **15** Mi, természet szerint zsidók és nem pogányok közül való bűnösök, **16** tudva azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből. Mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem. **17** Ha pedig Krisztusban keresve a megigazulást, mi magunk is bűnösöknek találtatunk, vagy Krisztus bűnnek szolgája-e? Távol legyen. **18** Mert ha amiket elrontottam, azokat ismét fölépítem, önmagamat teszem bűnössé. **19** Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek. **20** Krisztussal együtt megfeszíttettem.

Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus, amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta érettem. **21** Nem törlöm el az Isten kegyelmét, mert ha a törvény által van az igazság, akkor Krisztus ok nélkül halt meg.

3 Ó, balgatag galaták, kicsoda igézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha tiköztetek feszítették volna meg? **2** Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Lelket avagy a hit hallásából? **3** Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? **4** Annyit szenvedtetek hiába? – ha ugyan hiába. **5** Azért, aki a Lelket szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a törvény cselekedeteiből vagy a hit hallásából cselekszi-e? **6** Miképpen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdoníttatott neki igazságul. **7** Értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai. **8** Előre látva pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy „Tebenned fog megáldatni minden nép". **9** Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábrahámmal. **10** Mert akik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak, minthogy meg van írva: „Átkozott minden, aki meg nem marad mindazokban, amik megírattak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje". **11** Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él. **12** A törvény pedig nincs hitből, hanem amely ember cselekszi azokat, élni fog azok által. **13** Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lett érettünk, mert meg van írva: „Átkozott minden, aki fán függ": **14** azért, hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, és a Lélek ígéretét elnyerjük hit által. **15** Atyámfiai! Ember szerint szólok. Lám, az embernek megerősített testamentumát senki erőtlenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ad. **16** Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint sokról, hanem mint egyről. És a te magodnak, aki a Krisztus. **17** Ezt mondom pedig, hogy a kötést, melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve, a négyszázharminc esztendő múltán keletkezett törvény nem teszi erőtlenné, hogy megsemmisítse az ígéretet. **18** Mert ha törvényből van az örökség, akkor többé nem ígéretből. Ábrahámnak pedig ígéret által ajándékozta azt az Isten. **19** Micsoda tehát a törvény? A bűnök miatt adatott, amíg eljön a Mag, akinek tétetett az ígéret, rendeltetve angyalok által, közbenjáró kezében. **20** A közbenjáró pedig nem egyé, Isten ellenben egy. **21** A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van-e? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság. **22** De az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek. **23** Mielőtt pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. **24** Így a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből igazuljunk meg. **25** De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt. **26** Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. **27** Mert akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel. **28** Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. **29** Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.

4 Mondom pedig, hogy ameddig az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet ura mindennek, **2** hanem gyámok és gondviselők alatt van az atyjától rendelt ideig. **3** Azonképpen mi is, mikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá voltunk vetve szolgaként: **4** Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, **5** hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot. **6** Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abbá, Atya! **7** Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által. **8** Ámde akkor, mikor még nem ismertétek az Istent, azoknak szolgáltatok, amik természet szerint nem istenek. **9** Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtlen és gyarló elemekhez, amelyeknek megint újból szolgálni akartok? **10** Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket meg az esztendőket. **11** Féltelek titeket, hogy hiába fáradoztam körülöttetek. **12** Legyetek olyanok, mint én, mert én is olyanná lettem, mint ti: atyámfiai, kérlek titeket, semmivel sem bántottatok meg engem. **13** Tudjátok pedig, hogy testem erőtlensége miatt hirdettem nektek az evangéliumot először. **14** És megkísértetve testemben, nem vetettetek meg, sem nem utáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust. **15** Hová lett tehát a ti boldogságotok? Mert bizonyságot teszek néktek, hogy ti, ha lehetséges lett volna, szemeiteket kivájva, nekem adtátok volna. **16** Tehát ellenségetek lettem-e, megmondva néktek az igazat? **17** Nem szépen buzgólkodnak érettetek, sőt minket ki akarnak rekeszteni, hogy mellettük buzgólkodjatok.

18 Szép dolog pedig fáradozni a jóban mindenkor és nem csupán akkor, ha köztetek vagyok. 19 Gyermekeim! Kiket ismét fájdalommal szülök, amíg kiábrázolódik bennetek Krisztus. 20 Szeretnék pedig most közöttetek jelen lenni és változtatni a hangomon, mert bizonytalanságban vagyok felőletek. 21 Mondjátok meg nékem, akik a törvény alatt akartok lenni: nem halljátok-e a törvényt? 22 Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt, egyik a szolgálótól és a másik a szabad asszonytól. 23 De a szolgálótól való test szerint született; a szabad asszonytól való pedig az ígéret által. 24 Ezek mást példáznak: mert azok az asszonyok a két szövetség: az egyik a Sínai-hegyről való, szolgaságra szülő, ez Hágár, 25 mert Hágár a Sínai-hegy Arábiában, hasonlatos pedig a mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt szolgál. 26 De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja, 27 mert meg van írva: „Ujjongj, te meddő, ki nem szülsz; vigadozzál és kiálts, ki nem vajúdsz, mert sokkal több az elhagyottnak magzata, mint akinek férje van.“ 28 Mi pedig, atyámfiai, Izsák szerint ígéretnek gyermekei vagyunk. 29 De amint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint valót, úgy most is. 30 De mit mond az Írás? Űzd ki a szolgálót és az ő fiát, mert a szolgáló fia nem örököl a szabad nő fiával. 31 Azért, atyámfiai, nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabad asszonyé.

5 Azért a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek el ismét magatokat szolgaságnak igájával. 2 Íme, én, Pál mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus nektek semmit sem használ. 3 Bizonyságot teszek pedig ismét minden embernek, aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani. 4 Elszakadtatok Krisztustól, akik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek. 5 Mert mi a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét. 6 Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit. 7 Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak? 8 Ez a hitetés nem attól van, aki titeket hív. 9 Kis kovász az egész tésztát megkeleszti. 10 Bizodalmam van az Úrban tihozzátok, hogy más értelemben nem lesztek; de aki titeket megzavar, elveszi az ítéletet, bárki legyen. 11 Én pedig, atyámfiai, ha még a körülmetélést hirdetem, miért üldöztetem mégis? Akkor eltöröltetett a kereszt botránya. 12 Bárcsak ki is metszetnék magukat, akik titeket bujtogatnak. 13 Mert ti szabadságra hívattatok, atyámfiai; csakhogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak. 14 Mert az egész törvény ez egy igében teljesedik be: „Szeresd felebarátodat, mint magadat“. 15 Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszétek. 16 Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek. 17 Mert a test a lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok. 18 Ha azonban a Lélektől vezéreltettek, nem vagytok a törvény alatt. 19 A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, 20 bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések, 21 irigységek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások és ezekhez hasonlók; melyekről előre mondom néktek, amiképpen már ezelőtt is mondottam, hogy akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek. 22 De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. 23 Az ilyenek ellen nincs törvény. 24 Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt. 25 Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járjunk. 26 Ne legyünk hiú dicsőségkívánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

6 Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyat szelídségnek lelkével, ügyelve magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is. 2 Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét. 3 Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg. 4 Minden ember pedig az ő maga cselekedetét vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekedése és nem másra nézve. 5 Mert ki-ki a maga terhét hordozza. 6 Akit pedig az igére tanítanak, közölje minden javát tanítójával. 7 Ne tévelyegjetek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt aratja is. 8 Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet. **(aiōnios g166)** 9 A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk. 10 Ezért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel. 11 Látjátok, mekkora betűkkel írok néktek a saját kezemmel! 12 Akik testre szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus keresztjéért ne üldözzék őket. 13 Mert maguk a körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti

körülmetélkedjetek, hogy a ti testetekkel dicsekedjenek. **14** Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, aki által nékem megfeszíttetett a világ és én is a világnak. **15** Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés. **16** És akik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmasság azokon és az Istennek Izraelén. **17** Ezek után senki nekem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak bélyegeit hordozom az én testemben. **18** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel, atyámfiai! Ámen.

Efézusiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratából, az Efezusban lévő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek. **2** Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban, **4** aszerint, amint magának kiválasztott minket ő benne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek őelőtte szeretet által, **5** eleve elhatározva, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az ő akaratának jó kedve szerint, **6** kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, **7** akiben van a mi váltságunk az ő vére által, a bűnöknek bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint. **8** Melyet nagy bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelemmel, **9** megismertetve velünk az ő akaratának titkát az ő jó kedve szerint, melyet eleve elrendelt magában **10** az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak; **11** őbenne, akiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetve annak eleve elvégzése szerint, aki mindent az ő akaratának tanácsából cselekszik, **12** hogy legyünk az ő dicsőségének magasztalására, akik előre reménykedtünk a Krisztusban: **13** akiben ti is, miután hallottátok az igazságnak beszédét, üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtettetek az ígéretnek ama Szent Lelkével, **14** aki záloga a mi örökségünknek Isten tulajdon népének megváltására, az ő dicsőségének magasztalására. **15** Ezért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban és minden szentekhez való szerelmeteket, **16** nem szűnök meg hálát adni érettetek, emlékezve reátok az én könyörgéseimben, **17** hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adja néktek bölcsességnek és kijelentésnek Lelkét az ő megismerésében, **18** és világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az ő elhívásának a reménysége, mi az ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, **19** és mi az ő hatalmának felséges nagysága iránt tunk, akik hiszünk az ő hatalma erejének ama munkája szerint, **20** amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta őt a halálból, és ültette őt a maga jobbjára a mennyekben. **21** Minden fejedelemség és hatalmasság, és erő és uraság és minden név felett, mely neveztetik, nemcsak e világon, hanem a következendőben is, **(aiōn g165)** **22** és mindent az ő lábai alá vetett, és őt tette mindenek fölött az anyaszentegyház fejévé, **23** mely az ő teste, teljessége neki, aki mindeneket betölt mindenekkel.

2 Titeket is megelevenített, akik holtak voltatok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, **2** melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama lélek szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik, **(aiōn g165)** **3** akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedve a testnek és a gondolatoknak akaratát, és természet szerint haragnak fiai voltunk, mint egyebek is. **4** De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, **5** minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal (kegyelemből tartattatok meg!), **6** és együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban, **7** hogy megmutassa a következendő időkben az ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. **(aiōn g165)** **8** Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez. **9** Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. **10** Mert az ő alkotása vagyunk, általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtetve, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk. **11** Ezért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok voltatok, kiket körülmetéletlennek neveztek azok, akiknek testét kézzel metélték körül, **12** hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael társaságától idegenek és az ígéret szövetségeitől távol valók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon. **13** Most pedig a Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közel valókká lettetek a Krisztus vére által. **14** Mert ő a mi békességünk, aki eggyé tette mind a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat, **15** az ellenségeskedést az ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölve, hogy azt a kettőt egy új emberré teremtse ő magában, békességet szerezve, **16** és hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt, egy testben a keresztfa által, megölve ezen az ellenségeskedést. **17** És eljőve békességet hirdetett néktek, a távol valóknak és a közel valóknak. **18** Mert ő által van menetelünk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához. **19** Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek, **20** akiket fölépítettek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, és a szegletkő maga Jézus Krisztus, **21** akiben az egész épület szép rendben egybeilleszkedik, s növekedik szent templommá az

Úrban, 22 akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Lélek által.

3 Ezért vagyok én, Pál, a Krisztusnak foglya tiérettetek, a pogányokért, 2 ha ugyan hallottátok Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nekem adott a ti érdeketekben; 3 hogy tudniillik kijelentés útján ismertette meg velem a titkot, aszerint, amint az előbb megírtam röviden, 4 melynek olvasásából megérthetitek, hogy micsoda az én értelmem a Krisztus titka felől, 5 amely más időkben nem ismertettetett meg az emberek fiaival úgy, ahogyan most kijelentette az ő szent apostolainak és prófétáinak a Lélek által: 6 hogy tudniillik a pogányok örököstársak, és egyugyanazon test tagjai, és részesei az ő ígéretének a Krisztus Jézusban az evangélium által, 7 amelynek szolgájává lettem az Isten ama kegyelmének ajándékából, mely adatott nékem az ő hatalmának munkája szerint. 8 Nékem, minden szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus mérhetetlen gazdagságát, 9 és hogy megvilágosítsam mindenkinek, hogy miképpen rendelkezett Isten ama titok felől, amely elrejtetett örök időktől fogva az Istenben, aki mindent teremtett a Jézus Krisztus által; (aiōn g165) 10 azért, hogy megismerjék most a mennybéli fejedelemségek és hatalmasságok az egyház által az Istennek sokféle bölcsességét, 11 amaz örök végezése szerint, amelyet megcselekedett a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban: (aiōn g165) 12 akiben van a mi bátorságunk és bizodalommal való menetelünk Istenhez, az őbenne való hit által. 13 Azért kérlek, hogy ne csüggedjetek el az én érettetek való nyomorúságaim miatt, amelyek nektek dicsőségetekre vannak. 14 Ezért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, 15 akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön, 16 hogy adja meg nektek az ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek az ő Lelke által a belső emberben, 17 hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; 18 a szeretetben meggyökerezve és alapot véve, hogy megérthessétek minden szentekkel együtt, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, 19 és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjetek az Istennek egész teljességéig. 20 Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhet, feljebb, hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mibennünk munkálkodó erő szerint, 21 annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre, örökkön-örökké. Ámen! (aiōn g165)

4 Kérlek azért titeket én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, amint illik elhívatásotokhoz, mellyel elhívattatok. 2 Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedve egymást szeretetben, 3 igyekezve megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelében. 4 Egy a test és egy a Lélek, miképpen elhívatásotoknak egy reménységében hívattatok is el. 5 Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. 6 Egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindenekfelett van, és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik. 7 Mindegyikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint. 8 Ezért mondja az Írás: Fölment a magasságba, foglyokat vitt fogva, és ajándékokat adott az embereknek. 9 (Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? 10 Aki leszállott, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön.) 11 És ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul, 12 a szentek tökéletesebbítése céljából a szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: 13 míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére: 14 Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab, és hajt a tanításnak akármi szele az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszságához való csalárdság által, 15 hanem az igazságot követve szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban, 16 akiből az egész test, szép rendben egyberakva és egybe szerkesztetve az ő segedelmének minden kapcsával, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek növekedését a maga fölépítésére szeretetben. 17 Ezt mondom azért, és bizonyságot teszek az Úrban, hogy ti többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is járnak az ő elméjüknek hiábavalóságában, 18 akik értelmükben meghomályosodtak, elidegenültek az isteni élettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívük keménysége miatt van bennük; 19 akik erkölcsi érzés nélkül, önmagukat a bujálkodásra adták, minden tisztátalansággnak nagy nyereséggel való cselekvésére. 20 Ti pedig nem így tanultátok a Krisztust; 21 ha ugyan őt megértettétek és őbenne megtanultátok, hogy Jézusban van az igazság: 22 hogy levetkőzzétek ama régi élet szerint való óembert, mely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt. 23 Újuljatok meg a ti elméteknek lelke szerint, 24 és öltözzétek fel amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben. 25 Azért levetve a hazugságot,

szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk. **26** Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon; **27** se pedig az ördögnek ne adjatok helyet. **28** Aki lopott, többé ne lopjon, hanem inkább munkálkodjék, cselekedve az ő kezeivel azt, ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőnek. **29** Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak. **30** És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtettetek a teljes váltságnak napjára. **31** Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivettessék közületek minden gonoszsággal együtt. **32** Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, engedve egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban engedett néktek.

5 Legyetek azért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek, **2** és járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát érettünk ajándékul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul. **3** Paráznaság pedig és akármilyen tisztátalanság vagy fösvénység ne is kerüljön szóba közöttetek, amint szentekhez illik; **4** sem undokság vagy bolond beszéd vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. **5** Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is vagy tisztátalannak vagy fösvénynek, aki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. **6** Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel, mert ezekért jön az Isten haragja a hitetlenség fiaira. **7** Azért ne legyetek részesei ezeknek. **8** Mert régen sötétség voltatok, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai, úgy járjatok **9** (mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van), **10** meggondolva, mi legyen kedves az Úrnak. **11** És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat, **12** mert amiket azok titokban cselekszenek, éktelen dolog csak mondani is. **13** Mindezek pedig felfedve, a világosság által napvilágra jönnek; mert minden, ami napvilágra jön, világosság. **14** Ezért mondja: Serkenj föl, aki alszol, és támadj fel a halálból, és felragyog néked a Krisztus. **15** Lássátok meg azért, hogy mi módon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek. **16** Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. **17** Ezért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Úrnak akarata. **18** És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesedjetek be Szent Lélekkel, **19** beszélgetve egymás között zsoltárokban és dicséretekben, és lelki énekekben, énekelve és dicséretet mondva szívetekben az Úrnak. **20** Hálákat adva mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának. **21** Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében. **22** Ti, asszonyok, saját férjeteknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. **23** Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. **24** De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben. **25** Ti, férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta azért, **26** hogy azt megszentelje, megtisztítva a víznek fürdőjével az ige által, **27** hogy majd önmaga elé állítsa dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő vagy folt vagy valami afféle, hanem hogy legyen szent és feddhetetlen. **28** Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleségét, önmagát szereti. **29** Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte, hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat. **30** Mert az ő testének tagjai vagyunk, az ő testéből és az ő csontjaiból valók. **31** Ezért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. **32** Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és az egyházról szólok. **33** Hanem azért ti is egyenként, ki-ki az ő feleségét úgy szeresse, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét.

6 Ti, gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek az Úrban, mert ez az igaz. **2** Tiszteld atyádat és anyádat (ami az első parancsolat ígérettel), **3** hogy jól legyen dolgod, és hosszú életű légy e földön. **4** Ti is, atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint. **5** Ti, szolgák, engedelmesek legyetek a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szíveteknek egyenességében, mint a Krisztusnak, **6** nem a szemnek szolgálva, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus szolgái, cselekedve az Istennek akaratát lélekből, **7** jó akarattal, mint akik az Úrnak szolgálnak és nem embereknek, **8** tudván, hogy ki-ki ami jót cselekszik, azt veszi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabad. **9** Ti is, urak, ugyanazt cselekedjétek velük, elhagyva a fenyegetést, tudva, hogy a ti Uratok is mennyben van, és személyválogatás nincsen őnála. **10** Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. **11** Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. **12** Mert nem vér és test

ellen van nékünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. **(aiōn g165)** **13** Ezért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezve megállhassatok. **14** Álljatok hát elő, körülövezve derekatokat igazlelkűséggel és felöltözve az igazságnak páncélját, **15** felsaruzva lábaitokat a békesség evangéliumának készségével. **16** Mindezekhez fölvéve a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát kiolthatjátok. **17** Az üdvösség sisakját is fölvegyétek és a Léleknek kardját, amely az Isten beszéde. **18** Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozva minden időben a Lélek által, és ugyanígy vigyázzatok teljes állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért, **19** énérettem is, hogy adassék nékem szó, ha számat megnyitom, hogy bátorsággal ismertessem meg az evangélium titkát, **20** amelyért követséget viselek láncok között, hogy bátran szóljak arról, amiképpen kell szólanom. **21** Hogy pedig ti is megtudjátok dolgaimat, hogy mit cselekszem, mindent megismertet veletek Tükhikosz, a szeretett atyafi és hű szolga az Úrban, **22** kit éppen azért küldöttem hozzátok, hogy megismerjétek a mi dolgainkat, és megvigasztalja a ti szíveteket. **23** Békesség az atyafiaknak és szeretet hittel együtt az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! **24** A kegyelem legyen mindazokkal, akik szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust romlatlanságban. Ámen.

Filippiekhez

1 Pál és Timóteus, Jézus Krisztus szolgái, minden szenteknek a Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal egyetemben: **2** Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Hálát adok az én Istenemnek, minden rólatok való megemlékezésemben, **4** mindenkor minden könyörgésemben mindannyiotokért nagy örömmel könyörgök, **5** mert részt vettetek az evangélium ügyében az első naptól fogva mind ez ideig. **6** Mert meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig. **7** Mert méltó, hogy én így gondolkodjak felőletek, hiszen szívemben hordalak titeket, mint akik mind az én fogságomban, mind az evangéliumnak oltalmazásában és bizonyításában mindnyájan részestársaim vagytok a nékem adott kegyelemben. **8** Mert bizonyságom az Isten, hogy mennyire vágyakozom mindnyájatok után a Krisztus Jézus szerelmében. **9** És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban-jobban bővölködjék ismeretben és minden értelmességben; **10** hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz, és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; **11** hogy beteljetek az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására. **12** Tudtotokra akarom pedig adni, atyámfiai, hogy az én dolgaim inkább előmenetelére lettek az evangéliumnak; **13** annyira, hogy a Krisztusban híressé lett az én fogságom a testőrség egész házában és mindenki előtt; **14** és többen az Úrban való atyafiak közül bízva az én fogságomban, nagyobb bátorsággal merik szólni az igét. **15** Némelyek ugyan irigységből és versengésből is, de mások jóakaratból is hirdetik a Krisztust. **16** Némelyek versengésből prédikálják a Krisztust, nem tiszta lélekkel, és azt hiszik, hogy fogságom nyomorúságait így megnövelik; **17** de mások szeretetből, mert tudják, hogy én az evangéliumnak oltalmazására rendeltettem. **18** Mert mit mondjak? Csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből, a Krisztus prédikáltatik: és én ennek örülök, sőt örülni is fogok. **19** Mert tudom, hogy ez nékem üdvösségemre lesz a ti könyörgésetek és Jézus Krisztus Lelkének segedelme által, **20** aszerint az esengő várakozásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által. **21** Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. **22** De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom. **23** Mert szorongattatom e kettő között, kívánok elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb, **24** de e testben megmaradnom szükségesebb érettetek. **25** És ebben bízva tudom, hogy megmaradok és együtt maradok mindnyájatokkal a ti hitben való gyarapodásotokra és örömötökre; **26** hogy bőven dicsekedhessetek velem Krisztus Jézusban, amikor újból megjelenek nálatok. **27** Ezért a Krisztus evangéliumához méltóan viseljétek magatokat, hogy akár odamegyek, és látlak titeket, akár távol vagyok, azt halljam dolgaitok felől, hogy egy lélekben, egy érzéssel küzdötök az evangélium hitéért; **28** és meg nem ijedtek semmi miatt az ellenségek előtt: mert ami nekik a veszedelem jele, az nektek az üdvösségé, és ez az Istentől van. **29** Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, hogy ne csak higgyetek őbenne, hanem szenvedjetek is őérette: **30** mert ugyanolyan harcot vívtok, mint amilyet láttatok nálam, és most hallotok felőlem.

2 Ha tehát helye van Krisztusban az intésnek, ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha helye van a Lélekben való közösségnek, ha helye van a szívnek és könyörületességnek, **2** akkor teljesítsétek be az én örömömet, hogy egyetértésben, ugyanazon szeretettel viseltetvén egymás iránt, egy érzésben, ugyanazon akarattal törekedjetek. **3** Semmit nem cselekedjetek versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan tartsátok egymást különbnek magatoknál. **4** Ne nézze senki csak a maga hasznát, hanem a másokét is. **5** Ezért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, **6** aki mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő, **7** hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett föl, emberekhez hasonlóvá lett. **8** És mikor olyan lett, mint egy ember, megalázta magát, engedelmes volt a halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. **9** Ezért az Isten is felmagasztalta őt, és oly nevet ajándékozott neki, amely minden név fölött való; **10** hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké. **11** És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. **12** Ezért, szerelmeseim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nemcsak az én jelenlétemben, hanem sokkal inkább most, a távollétemben, félelemmel és rettegéssel munkálkodjatok üdvösségeteken; **13** mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a tetteket jó kedvéből. **14** Mindent zúgolódások és versengések nélkül cselekedjetek, **15** hogy feddhetetlenek és tiszták legyetek, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette,

akik között fényletek, mint csillagok e világon. 16 Életnek
beszédét mutassátok nékik; hogy dicsekedhessem majd
a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, sem nem
fáradtam hiába. 17 De ha kiontatom is italáldozatként a ti
hitetek áldozatánál és papi szolgálatánál, mégis örülök, és
együtt örülök mindnyájatokkal. 18 Azonképpen ti is örüljetek,
és örüljetek együtt velem. 19 Reménykedem pedig az Úr
Jézusban, hogy Timóteust rövidesen elküldöm hozzátok,
hogy én is felviduljak, meghallva a dolgaitokat. 20 Mert
nincsen velem senki más, aki olyan lelkületű volna, mint
ő, aki igazán szívén viselné dolgaitokat. 21 Mert mindenki
a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét. 22 Az ő
kipróbált voltát pedig ismeritek, hogy miképpen atyjával
a gyermek, úgy szolgálta ő velem együtt az evangélium
ügyét. 23 Ezért remélem, hogy elküldöm őt tüstént, mihelyst
meglátom saját dolgaim állását, 24 és bízom az Úrban,
hogy magam is csakhamar el fogok menni. 25 De azért
szükségesnek tartom, hogy Epafroditoszt, az én atyámfiát
és munkatársamat és bajtársamat, aki nektek követetek
és szükségemben áldozatot hozó szolgátok, hazaküldjem
hozzátok, 26 mivelhogy vágyva vágyott mindnyájatok után,
és gyötrődött amiatt, hogy meghallottátok, hogy ő beteg
volt. 27 Mert bizony beteg volt, halálhoz közel; de az
Isten megkönyörült rajta, nemcsak őrajta, hanem rajtam
is, hogy szomorúság ne jöjjön szomorúságomra. 28 Ezért
hamarabb küldtem őt haza, hogy ha majd meglátjátok őt,
ismét örüljetek, és nékem is kisebb legyen a szomorúságom.
29 Fogadjátok azért őt az Úrban teljes örömmel; és az
ilyeneket megbecsüljétek: 30 mert a Krisztus dolgáért jutott
majdnem halálra, kockára tette életét, hogy kárpótoljon
engem azért, hogy ti nem lehettetek szolgálatomra.

3 Továbbá atyámfiai, örüljetek az Úrban. Ugyanazokat írni
nektek én nem restellem, titeket pedig megerősít. 2
Őrizkedjetek az ebektől, őrizkedjetek a gonosz munkásoktól,
őrizkedjetek a megmetéltektől, 3 mert mi vagyunk a
körülmetélkedés, akik lélekben szolgálunk az Istennek,
és a Krisztus Jézusban dicsekedünk, és nem a testben
bizakodunk: 4 jóllehet énnékem van bizakodásom test szerint
is. 5 Körülmetéltettem nyolcadnapon, Izrael nemzetségéből,
Benjámin törzséből való vagyok, zsidókból való zsidó, törvény
tekintetében farizeus, 6 buzgóság tekintetében az egyházat
üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen
voltam. 7 De ami nékem egykor nyereség volt, azokat a
Krisztusért kárnak ítéltem. 8 Sőt most még inkább kárnak
ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének
gazdagsága miatt: akiért mindent kárba veszni hagytam,
és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem, 9 és
találtassam őbenne, mint akinek nincsen saját igazsága a
törvényből, hanem igazsága van a Krisztusban való hit által,
Istentől való igazsága a hit alapján: 10 hogy megismerjem őt
és feltámadásának erejét, és szenvedéseiben is részesüljek,
hasonlóan az ő halálához; 11 hogy így eljuthassak a halottak
feltámadására. 12 Nem mondom, hogy már elértem, vagy
hogy már tökéletes vagyok, de igyekszem, hogy elérjem azt,
amiért megragadott engem a Krisztus Jézus. 13 Atyámfiai,
én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna ezt,
14 de egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött
vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak,
nekidőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus
Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. 15 Mi, akik
ezért tökéletesek vagyunk, így gondolkodjunk: és ha valamit
másképpen gondoltok, az Isten azt is ki fogja jelenteni
néktek: 16 csakhogy, amire már eljutottunk, abban ugyanazon
szabály szerint járjunk el, ugyanazon értelemben legyünk.
17 Legyetek követőim, atyámfiai, és figyeljetek azokra, akik
úgy járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk. 18 Mert
sokan járnak másképpen, akikről sokszor mondtam néktek,
most pedig sírva is mondom, hogy a Krisztus keresztjének
ellenségei; 19 akiknek végük veszedelem, akiknek istenük
a hasuk, és akiknek dicsőségük gyalázatukban van, mert
mindig a földiekkel törődnek. 20 Mert a mi országunk a
mennyekben van, ahonnét a megtartó Úr Jézus Krisztust
is várjuk; 21 aki megváltoztatja majd a mi nyomorúságos
testünket, hogy hasonló legyen az ő dicsőséges testéhez az
ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet
mindeneket.

4 Ezért, szerelmes atyámfiai, akik után úgy vágyakozom,
ti az én örömöm és koronám vagytok, ekképpen álljatok
meg az Úrban, én szerelmeseim! 2 Evódiát és Szüntükhét is
intem, hogy értsenek egyet az Úrban. 3 Igen, kérlek téged
is, igaz szolgatársam, légy segítségül ezeknek, mint akik az
evangélium dolgában együtt viaskodtak velem és Kelemennel
és ama többi munkatársaimmal, akiknek nevei föl vannak írva
az élet könyvében. 4 Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét
mondom, örüljetek! 5 A ti szelídlelkűségetek ismert legyen
minden ember előtt. Az Úr közel! 6 Semmi felől ne aggódjatok,
hanem imádságotokban és könyörgésetekben minden
alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten
előtt. 7 És az Istennek békessége, mely minden értelmet
felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a
Krisztus Jézusban. 8 Továbbá, atyámfiai, amik csak igazak,
amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik

csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok. **9** Azt cselekedjétek, amiket tanultatok, elfogadtatok, hallottatok és láttatok is tőlem; és a békesség Istene veletek lesz. **10** Felette igen örültem pedig az Úrban, hogy újból gondoskodhattok rólam, melyre azelőtt is gondoltatok, de nem volt rá alkalmatok. **11** Nem szűkölködésem miatt mondom, mert én megtanultam, hogy megelégedjem azzal, amim van. **12** Tudok megaláztatni és tudok bővölködni is; mindent és mindig ismerek: jóllakást és éhezést, bővölködést és szűkölködést. **13** Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. **14** Mindazáltal jól tettétek, hogy nyomorúságomban részesekké lettetek. **15** Tudjátok pedig ti is, filippibeliek, hogy az evangélium hirdetésének kezdetén, mikor Macedóniából kimentem, egyetlen egyház sem volt részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak ti egyedül: **16** mert már Thesszalonikában is, egyszer is, másszor is küldtetek nékem szükségemre. **17** Nem mintha kívánnám az ajándékot; hanem kívánom azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznotokra. **18** Megkaptam pedig mindent, és bővölködöm; beteltem, mióta megkaptam Epafroditosztól, amit küldtetek, mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek. **19** Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az ő gazdagsága szerint, dicsőségesen a Krisztus Jézusban. **20** Az Istennek pedig és a mi Atyánknak dicsőség mindörökkön-örökké. Ámen. **(aiōn g165)** **21** Köszöntsetek minden szentet a Krisztus Jézusban. Köszöntenek titeket az atyafiak, akik velem vannak. **22** Köszöntenek titeket minden szentek, mindeneknek felette pedig a császár udvarából valók. **23** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

Kolosséiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak apostola Isten akaratából és Timóteus atyafi. **2** A Kolosséban levő szenteknek és hívő atyafiaknak a Krisztusban: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Hálát adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának mindenkor értetek könyörögvén, **4** mivelhogy hallottuk a ti hiteteket a Krisztus Jézusban és a szeretetet, amellyel minden szentek iránt vagytok, **5** a mennyekben néktek eltett reménységért, amelyet már előbb hallottatok az igazság beszédében, amely az evangélium: **6** mely eljutott hozzátok, miképpen az egész világra is, és gyümölcsöt terem, úgy, mint nálatok is attól a naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán: **7** úgy ahogy tanultátok is Epafrásztól, a mi szerelmes szolgatársunktól, aki hív szolgája érettetek a Krisztusnak, **8** és aki el is beszélte nékünk a ti Lélekben való szeretetteteket. **9** Azért mi is, attól a naptól fogva, hogy ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni és kérni, hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcsességben és értelemben, **10** hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremjetek, és növekedjetek az Isten megismerésében. **11** Az ő dicsőséges hatalma erősítsen meg benneteket, és segítségével kitartóak és hosszútűrők legyetek örömmel. **12** Hálákat adván az Atyának, ki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban, **13** aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az ő szerelmes Fiának országába; **14** akiben a mi váltságunk van az ő vére által, bűneinknek bocsánata. **15** Aki képe a láthatatlan Istennek, és minden teremtmény előtt született. **16** Mert őbenne teremtetett minden, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; minden általa és őreá nézve teremtetett; **17** ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn. **18** Ő a feje a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben ő legyen az első. **19** Mert tetszett az Atyának, hogy őbenne lakozzék az egész teljesség, **20** és hogy általa békéltessen meg mindent magával, békességet szerezvén keresztjének vére által; általa mindent, ami csak van akár a földön, akár a mennyekben. **21** Titeket is, kik hajdan elidegenültek, és ellenségek voltatok gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmetek miatt, most mégis megbékéltetett **22** az ő emberi testében a halál által, hogy mint szenteket, tisztákat és feddhetetleneket állítson maga elé, **23** ha megmaradtok a hitben alaposan és erősen, és el nem távoztok az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt; és amelynek lettem én, Pál szolgájává. **24** Most örülök értetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm azt testemben, ami hija van a Krisztus szenvedéseinek, az ő testéért, ami az egyház, **25** melynek lettem én szolgájává az Isten elhívása szerint, amelyet nékem adott értetek, hogy betöltsem az Isten igéjét. **26** Tudniillik azt a titkot, mely el volt rejtve ősidők és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az ő szentjeinek, **(aiōn g165)** **27** akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus közöttetek van, a dicsőségnek ama reménysége. **28** Akit mi prédikálunk, intve és tanítva minden embert teljes bölcsességgel, hogy minden embert tökéletessé tegyünk a Krisztus Jézusban, **29** erre igyekszem és ezért küzdök az ő ereje szerint, mely bennem hatalmasan munkálkodik.

2 Mert akarom, hogy tudtotokra legyen, hogy milyen nagy tusakodásom van érettetek és azokért, kik Laodiceában vannak és mindazokért, akik nem láttak engem személy szerint e testben; **2** hogy vigasztalást kapjon szívük, egybekötve a szeretetben, és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére, **3** amelyben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. **4** Ezt pedig azért mondom, hogy valaki titeket rá ne szedjen hitegető beszéddel. **5** Mert jóllehet testben távol vagyok tőletek, mindazáltal lélekben veletek vagyok, örülve és látva köztetek a jó rendet és Krisztusba vetett hiteteknek erősségét. **6** Azért, amiképpen befogadtátok a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok őbenne, **7** meggyökerezve és tovább épülve őbenne és megerősödve a hitben, ahogyan arra megtaníttattatok, és amiben bővölködtök hálaadással. **8** Vigyázzatok, hogy senki ne legyen, aki benneteket foglyul ejt bölcselkedéssel és üres csalással, mely emberek rendelése szerint, a világ elemi tanításai szerint és nem a Krisztus szerint való. **9** Mert őbenne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg, **10** és ti őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak; **11** akiben körül is vagytok metélve kéz nélkül való körülmetéléssel, levetkőzve az érzéki bűnök testét a Krisztus körülmetélésében, **12** eltemettetve vele együtt a keresztségben, és vele egyetemben fel is támadtok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halálból. **13** És titeket, kik holtak voltatok a bűnökben

és a testetek körülmetéletlenségében, vele együtt életre kelt megbocsátva minden bűnötöket, **14** azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezve azt a keresztfára, **15** lefegyverezte a fejedelmeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vett rajtuk abban. **16** Ezért senki se ítéljen meg titeket evésért vagy ivásért, ünnep, újhold vagy szombat dolgában, **17** melyek csak árnyékai a következendő dolgoknak, de a valóság a Krisztusé. **18** Senki se vegye el tőletek a pálmát, mert kedvét találja alázatoskodásban és az angyalok tisztelésében, amelyeket nem látott, olyanokat tudakozva, ok nélkül felfuvalkodva testének értelmével, **19** és nem ragaszkodik a Főhöz, aki által az egész test, a kapcsok és kötelek segítségével van egybeszerkesztve, és növekedik az Isten szerint való növekedéssel. **20** Ha meghalva a Krisztussal, megszabadultatok e világ elemi tanításaitól, miért terhelitek magatokat efféle rendelésekkel, mintha e világban élők volnátok, **21** hogy tudniillik: „Ne fogd meg, meg se kóstold, még csak ne is illesd!“ **22** (ezek azért vannak rendelve, hogy elfogyasszuk őket), az emberek parancsolatai és tanításai szerint. **23** Ezek bölcsességnek látszanak ugyan a maguk választotta istentiszteletben és alázatoskodásban, és a test gyötrésében, de nincs bennük semmi becsülnivaló, mivelhogy a test hízlalására valók.

3 Ezért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafennvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülve, **2** az odafennvalókkal törődjetek, ne a földiekkel. **3** Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben. **4** Amikor Krisztus, a mi életünk, meg fog jelenni, akkor majd ti is, ővele együtt, megjelentek dicsőségben. **5** Öljétek meg azért földi tagjaitokat: paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fösvénységet, ami bálványimádás, **6** melyek miatt eljön Isten haragja az engedetlenség fiaira, **7** melyekben ti is jártatok régen, mikor azokban éltetek. **8** Most pedig vessétek el magatoktól mindezeket: haragot, indulatot, gonoszságot és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet. **9** Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy levetkőztétek amaz óembert az ő cselekedeteivel együtt, **10** és felöltöttétek amaz új embert, akinek megújulása van annak képmása szerint való ismeretre, aki teremtette azt, **11** ahol nincs többé görög és zsidó, körülmetélkedés és körülmetéletlenség, idegen, szkíta, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus. **12** Öltsetek magatokra ezért mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést. **13** Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképpen ti is. **14** Mindezeknek fölébe pedig öltsétek föl a szeretetet, mert az a tökéletességnek kötele. **15** És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy testben; és háládatosak legyetek. **16** A Krisztusnak beszéde lakozzék bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítsátok és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak. **17** És mindent, amit csak cselekedtek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjetek, hálát adván az Istennek és Atyának őáltala. **18** Ti, asszonyok, engedelmeskedjetek férjeteknek, amiképpen illik az Úrban. **19** Ti, férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek iránтuk keserű kedvűek. **20** Ti, gyermekek, fogadjatok szót szüleiteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak. **21** Ti, atyák, ne bosszantsátok gyermekeiteket, hogy kétségbe ne essenek. **22** Ti, szolgák, fogadjatok szót mindenben test szerint való uraitoknak, nem a szemnek szolgálva, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem szíveteknek egyenessége szerint, félve az Istent. **23** És ha valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint akik az Úrnak teszik és nem embereknek, **24** tudva, hogy ti az Úrtól veszitek az örökségnek jutalmát: mert az Úr Krisztusnak szolgáltok. **25** Aki pedig igazságtalanságot cselekszik, igazságtalanságának jutalmát veszi; és nincsen személyválogatás.

4 Ti, urak, ami igazságos és méltányos, azt szolgáitoknak adjátok meg, tudva, hogy néktek is van Uratok mennyekben. **2** Legyetek állhatatosak és éberek az imádságban, ügyelve a hálaadásra. **3** Imádkozzatok egyszersmind érettünk is, hogy az Isten nyissa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát, amelyért fogoly is vagyok, **4** hogy nyilvánvalóvá tegyem azt úgy, amint nékem szólnom kell. **5** Bölcsen viseljétek magatokat a kívülállókkal, a jó alkalmat áron is megváltva. **6** A ti beszédetek mindig kellemes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mi módon kell néktek kinek-kinek megfelelnetek. **7** Minden dolgaimat megismerteti majd veletek Tükhikosz, a szeretett atyafi és hív szolga és szolgatárs az Úrban, **8** akit éppen amiatt küldtem hozzátok, hogy megismerje dolgaitokat, és megvigasztalja szíveteket, **9** Onézimosszal együtt, a hű és szeretett atyafival, aki tiközületek való; minden itt való dolgot megismertetnek ők veletek. **10** Köszönt titeket Arisztarkhosz, az én fogolytársam és Márk, a Barnabás unokatestvére (akitől parancsolatokat vettetek:

ha hozzátok megy, fogadjátok őt szívesen) **11** és Jézus, kit Jusztusznak is hívnak, akik a zsidók közül valók: csak ezek azok a munkatársaim az Isten országában, akik nékem vigasztalásomra voltak. **12** Köszönt titeket Epafrász, aki tiközületek való, Krisztusnak szolgája, mindenkor tusakodva érettetek imádságaiban, hogy megállhassatok tökéletesen és teljes meggyőződéssel az Istennek minden akaratában. **13** Mert bizonyságot teszek őfelőle, hogy sokat fárad értetek és azokért, kik Laodiceában és Hierápoliszban vannak. **14** Köszönt titeket Lukács, ama szeretett orvos és Démász. **15** Köszöntsétek az atyafiakat, akik Laodiceában vannak és Nimfást és a gyülekezetet, amely az ő házánál van. **16** És mikor felolvastatik nálatok e levél, cselekedjétek meg, hogy a laodiceaiak gyülekezetében is felolvastassék, és hogy a Laodiceából érkező levelet ti is olvassátok fel. **17** És mondjátok meg Arkhipposznak: Vigyázz a szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsed! **18** A köszöntés a saját kezemmel, a Páléval van írva. Emlékezzetek meg az én bilincseimről! A kegyelem veletek. Ámen.

1 Tesszalonika

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikai gyülekezetnek, az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **2** Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, megemlékezve rólatok imádságunkban. **3** Szüntelenül emlegetjük Isten, a mi Atyánk előtt a ti hitetek munkáját, szeretetteteknek fáradozását és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát, **4** tudva, hogy ti, Istentől szeretett atyámfiai, ki vagytok választva. **5** A mi evangéliumhirdetésünk nálatok nemcsak szavakban állt, hanem isteni erőkben, Szentlélekben és teljes bizonyosságban. Hiszen tudjátok, hogyan éltünk közöttetek a ti érdeketekben. **6** Ti pedig a mi követőinkké lettetek és az Úrei, befogadva az igét sokféle szorongattatás között, a Szentlélek örömével. **7** Úgyhogy Macedóniában és Akhájában valamennyi hívőnek példaképévé lettetek. **8** Mert nemcsak Macedóniába és Akhájába zendült ki tőletek az Úr beszéde, hanem mindenhová híre terjedt a ti Istenbe vetett hiteteknek, úgyhogy szükségtelen is erről beszélnünk. **9** Hiszen ők maguk mondják el rólunk, hogyan fogadtatok minket, és miként tértetek meg Istenhez a bálványoktól, hogy az élő Istennek szolgáljatok, **10** és várjátok az ő Fiát, Jézust a mennyből, akit feltámasztott a halálból, és megszabadít minket az eljövendő haragtól.

2 Magatok is tudjátok, atyámfiai, hogy nem hiába jártunk nálatok. **2** Noha előbb szenvedésben és bántalmazásban volt részünk Filippiben – amint azt ti is tudjátok –, Istentől bátorságot kaptunk, hogy közöttetek is hirdessük Isten evangéliumát sok tusakodás közben. **3** Mert a mi igehirdetésünk nem megtévesztésből, sem tisztátalan szándékból, sem álnokságból ered, **4** hanem Isten méltatott minket arra, hogy ránk bízza az evangéliumot. Ezért nem úgy hirdetjük azt, hogy embereknek, hanem hogy Istennek tetszését keressük, aki megvizsgálja szívünket. **5** Hiszen tudjátok, soha nem lépünk fel sem hízelgő beszéddel, sem leplezett kapzsisággal. Isten erre a tanú! **6** Emberektől való dicsőítést sem kerestünk, sem tőletek, sem másoktól. **7** Bár mint Krisztus apostolai érvényesíthettük volna tekintélyünket, mégis olyan szívélyesek voltunk köztetek, mint az anya, aki gyermekét dajkálja. **8** Így megkedvelve titeket, készek voltunk közölni veletek nemcsak Isten evangéliumát, hanem a magunk lelkét is, annyira megszerettünk titeket. **9** Emlékezhettek, atyámfiai, fáradozásunkra és vesződségünkre, mert éjjel-nappal munkálkodva hirdettük nektek Isten evangéliumát, hogy senkit meg ne terheljünk közületek. **10** Tanúk vagytok rá és az Isten, hogy milyen szentül, igazán és feddhetetlenül éltünk közöttetek, akik hisztek. **11** Azt is tudjátok, hogy mint az atya gyermekeit, úgy intettünk és buzdítottunk egyenként mindnyájatokat, **12** és kérve kértünk, hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat, aki az ő országába és dicsőségébe hív titeket. **13** Ezért mi is szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy ti befogadva Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (hiszen valóban az!), amely munkálkodik is bennetek, akik hisztek. **14** Mert ti, atyámfiai, követői lettetek az Isten gyülekezeteinek, amelyek Júdeában vannak a Krisztus Jézusban, mivel ti ugyanúgy szenvedtetek saját honfitársaitoktól, mint azok a zsidóktól, **15** akik megölték az Úr Jézust és saját prófétáikat is, és minket is üldöznek, és Istennek sem tetszenek, és minden ember ellenségei, **16** akik megtiltják nekünk, hogy a pogányoknak prédikáljunk, hogy üdvözüljenek. Így teszik teljessé mindenkor bűneiket, de végül utolérte őket Isten haragja. **17** Mi pedig, testvéreim, miután elszakadtunk tőletek egy kevés időre – arcra, de nem szívre nézve –, annál buzgóbb vágyódással igyekeztünk arra, hogy szemtől szembe láthassunk titeket. **18** El is akartunk menni hozzátok, különösen én, Pál, egyszer is, kétszer is, de megakadályozott minket a sátán. **19** Mert kicsoda a mi reménységünk, örömünk és dicsekvésünk koronája, ha nem ti is, a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az ő eljövetelekor? **20** Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk.

3 Ezért, mivel már tovább nem viselhettük el, jónak ítéltük, hogy magunk maradjunk Athénban, **2** és elküldtük Timóteust, a mi atyánkfiát és Istennek szolgáját és munkatársunkat a Krisztus evangéliumának hirdetésében, hogy erősítsen titeket, és bátorítson hitetekben, **3** hogy senki meg ne tántorodjék a jelenlegi szorongattatások között, mert ti magatok is tudjátok, hogy erre rendeltettünk. **4** Mert amikor nálatok voltunk, már előre megmondtuk nektek, hogy szorongattatásban lesz részünk, és tudjátok, hogy úgy is volt. **5** Azért én is, mivel tovább már nem tudtam elviselni, elküldtem, hogy megismerjem a ti hiteteket, hogy nem kísértett-e meg valami módon a kísértő, és nem lett-e hiábavalóvá fáradozásunk. **6** Most pedig, hogy tőletek megérkezett hozzánk Timóteus, és örömhírt hozott nekünk a ti hitetek és szeretetetek felől és arról, hogy szívesen emlékeztek ránk, és látni kívántok minket, amint

mi is titeket. 7 Így tehát hitetek által megvigasztalódtunk veletek kapcsolatban, atyámfiai, szorongattatásunk és szükségünk közepette, 8 mert szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban. 9 Hogyan is adhatnánk hálát Istennek értetek és mindazért az örömért, amellyel megörvendeztettetek minket Istenünk előtt, 10 amikor éjjel és nappal buzgón esedezünk, hogy megláthassunk titeket, és kipótoljuk hitetek hiányait? 11 Maga az Isten, a mi Atyánk és a mi Urunk Jézus Krisztus egyengesse utunkat hozzátok. 12 Titeket pedig gyarapítson az Úr, és gazdagítson az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben, ahogy mi is szeretünk titeket. 13 Tegye erőssé szíveteket, feddhetetlenné a szent életben a mi Istenünk és Atyánk előtt, amikor a mi Urunk Jézus Krisztus eljön minden szentjével együtt.

4 Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és intünk az Úr Jézusban, hogy amint tőlünk tanultátok, hogy mi módon kell Istennek tetsző módon élnetek, ebben egyre előbbre jussatok. 2 Mert tudjátok, hogy milyen parancsolatokat adtunk nektek az Úr Jézus által. 3 Mert az az Isten akarata, hogy szentté legyetek: tartózkodjatok a paráznaságtól, 4 mindenki szentül és tisztességesen éljen feleségével, 5 nem a kívánság szenvedélyével, mint a pogányok, akik nem ismerik Istent. 6 Senki se lépje át a törvényt, és ne károsítsa meg atyafiát, mert megítéli az Úr mindezeket, amint már mondtuk is nektek, és bizonyságot tettünk erről. 7 Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket Isten. 8 Aki azért ezeket megveti, nem embert vet meg, hanem az Istent, aki Szentlelkét is adja nektek. 9 Az atyafiúi szeretetről pedig nem is szükséges írnom nektek, mert titeket Isten maga tanított meg arra, hogy egymást szeressétek. 10 Sőt gyakoroljátok is ezt minden atyafi iránt, akik Macedóniában vannak. Kérünk is titeket, atyámfiai, hogy jussatok ebben előbbre. 11 Becsületbeli dolognak tartsátok, hogy csendes életet folytassatok, saját dolgaitokkal törődjetek, és saját kezetekkel dolgozzatok, amint ezt meghagytuk nektek. 12 A kívülállókkal tisztességesen viselkedjetek, és ne szoruljatok rá senkire. 13 Nem akarjuk, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek azok felől, akik elhunytak, és úgy gyászoljatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. 14 Mert ahogyan hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, úgy Isten maga mellé veszi az elhunytakat Jézus által, vele együtt. 15 Mert ezt az Úr szavával mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem előzzük meg azokat, akik már elhunytak. 16 Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll a mennyből, és akkor feltámadnak először azok, akik a Krisztusban elhunytak. 17 Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt felhőn keresztül a magasba az Úr elé, és így mindenkor az Úrral leszünk. 18 Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel a szavakkal.

5 Az időpontokról és alkalmakról pedig, atyámfiai, nem szükséges írnom, 2 mert igen jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint a tolvaj éjjel. 3 Mert amikor ezt mondják: „Békesség és biztonság“, akkor hirtelen veszedelem tör rájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra, és semmiképpen meg nem menekülnek. 4 De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvajmódra lephetne meg titeket. 5 Ti mindnyájan a világosság fiai vagytok, és a nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! 6 Ne is aludjunk tehát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok. 7 Mert akik alusznak, éjjel alusznak, és akik részegek, éjjel részegednek meg. 8 Mi azonban nappaliak vagyunk, legyünk tehát éberek, magunkra öltve a hitnek és szeretetnek mellvasát és sisakként az üdvösség reménységét. 9 Mert Isten nem haragra rendelt minket, hanem arra, hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által, 10 aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, együtt éljünk vele. 11 Vigasztaljátok azért egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is. 12 Kérünk titeket, atyámfiai, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, és elöljáróitok az Úrban, és intenek titeket, 13 és az ő munkájukért nagyon szeressétek őket. Egymással békességben éljetek! 14 Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek azokat, akik nem vállalják Isten rendjét, bátorítsátok a csüggedőket, gyámolítsátok az erőtleneket, türelmesek legyetek mindenki iránt. 15 Vigyázzatok, hogy senki senkinek rosszért rosszal ne fizessen, hanem mindenkor a jóra törekedjetek egymás iránt és mindenki iránt. 16 Mindenkor örüljetek! 17 Szüntelen imádkozzatok! 18 Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által a számotokra. 19 A Lelket ki ne oltsátok! 20 A prófétálást meg ne vessétek! 21 Mindent vizsgáljatok meg, és ami jó, azt megtartsátok! 22 Mindenféle rossztól őrizkedjetek! 23 Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg egész valótokat, mind lelketeket, mind testeteket feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. 24 Hű az, aki elhívott titeket, és ő meg is cselekszi azt. 25 Atyámfiai, imádkozzatok értünk! 26 Köszöntsetek minden atyafit szent csókkal. 27 Kérve kérlek titeket az Úr nevében, hogy olvassátok fel ezt a levelet minden atyafi előtt. 28 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen.

2 Tesszalonika

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikai gyülekezetnek, Istenben, a mi Atyánkban és az Úr Jézus Krisztusban. **2** Kegyelem néktek és békesség, Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Mindenkor hálaadással tartozunk Istennek, atyámfiai, érettetek, mégpedig méltán, mert hitetek felettébb növekedik, és mindnyájatokban gyarapszik az egymás iránti szeretet. **4** Úgyhogy mi magunk is dicsekszünk kitartásotokkal és hitetekkel az Isten gyülekezeteiben, amelyet minden üldöztetések és szorongattatások között elviseltek, **5** bizonyságaként Isten igazságos ítéletének, hogy méltónak ítéltessetek Isten országára, amelyért szenvedtek is. **6** Mert igazságos dolog az Isten előtt, hogy szorongattatással fizessen azoknak, akik titeket szorongatnak, **7** nektek pedig, akik velünk együtt szorongattattok nyugalommal, amikor megjelenik az Úr Jézus az égből hatalmas angyalaival, **8** lángoló tűzben. Akkor megítéli azokat, akik nem ismerik az Istent, és akik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának, **9** akik örök pusztulással fognak lakolni távol az Úrtól és hatalmának dicsőségétől **(aiōnios g166)** **10** azon a napon, amikor majd eljön, hogy megdicsőüljön az ő szentjeiben, és csodálják híveiben, ahogyan ti is hittetek bizonyságtételünknek. **11** Ezért imádkozunk is mindenkor értetek, hogy a mi Istenünk méltónak tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel és a hitnek cselekedeteivel, **12** hogy megdicsőüljön bennetek a mi Urunk Jézus Krisztus neve, és ti is őbenne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

2 Kérünk pedig titeket, atyámfiai, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetele és a hozzá való összegyűjtésünk dolgában **2** elhamarkodottan meg ne inogjatok ítélőképességetekben, félre ne vezessen titeket valamiféle kinyilatkoztatás, tanítás vagy nekünk tulajdonított levél, mintha itt volna már az Úr napja. **3** Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen, mert az a nap nem jön el addig, amíg be nem következik a hittől való elszakadás, és meg nem jelenik a törvénytipró, a kárhozat fia, **4** aki ellene támad, és fölébe emeli magát mindannak, amit Istennek vagy imádandónak mondanak, sőt maga ül be Isten templomába, és azt állítja, hogy ő Isten. **5** Nem emlékeztek, hogy mindezt megmondtam nektek, amikor nálatok voltam? **6** Azt is tudjátok, most mi tartja vissza, hogy majd a maga idejében jelenjék meg. **7** Működik ugyan már a törvénytiprás titkos bűne, csakhogy annak, aki azt most még visszatartja, félre kell állnia az útból. **8** És akkor fog megjelenni a törvénytipró, akit az Úr megöl szája leheletével, és megsemmisít dicsőséges eljövetelével. **9** Annak megjelenése a sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jeleivel és csodáival **10** és a gonoszságnak mindenféle csalásával, azok romlására, akik elvesznek, mert nem voltak hajlandók szeretni az igazságot, hogy üdvözüljenek. **11** Ezért Isten súlyos tévelygést bocsát rájuk, hogy a hazugságnak higgyenek. **12** Így mindazok ítélet alá kerülnek, akik nem hittek az igazságnak, hanem az igazságtalanságban gyönyörködtek. **13** Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk Istennek érettetek, atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek által való megszentelésben és az igazság hitében, **14** amire elhívott titeket a mi evangéliumunk által, hogy részesüljetek a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében. **15** Ezért, atyámfiai, legyetek állhatatosak, és tartsátok meg azokat a tanításokat, amelyeket akár beszédünkből, akár levelünkből tanultatok. **16** Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, **(aiōnios g166)** **17** vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket jó szóban és cselekedetben egyaránt.

3 Végül imádkozzatok értünk, atyámfiai, hogy az Úr beszéde terjedjen és megdicsőüljön, ahogyan közöttetek is, **2** és hogy megmeneküljünk az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem mindenkié a hit! **3** De hű az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól. **4** Bízunk az Úrban, hogy megteszitek és meg is fogjátok tenni mindazt, amit meghagytunk nektek. **5** Az Úr pedig vezérelje szíveteket az Isten iránt való szeretetre és a Krisztus iránti hűségre. **6** A mi Urunk Jézus Krisztus nevében meghagyjuk nektek, atyámfiai, hogy tartsátok távol magatoktól azokat az atyafiakat, akik nem rendesen élnek, nem a szerint a tanítás szerint, amelyet tőlünk kaptak. **7** Magatok is tudjátok, hogyan kell minket követnetek, mert mi nem viselkedtünk közöttetek rendetlenül. **8** Senkinek kenyerét ingyen nem ettük, hanem vesződséggel és fáradsággal éjjel-nappal dolgoztunk, hogy közöttetek senkinek se legyünk terhére. **9** Nem azért, mintha nem volna rá jogunk, hanem hogy magunkat például állítsuk elétek, hogy minket kövessetek. **10** Mert amikor nálatok voltunk, azt rendeltük nektek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. **11** Mert azt halljuk, hogy közületek egyesek rendetlenül élnek, nem dolgoznak, hanem haszontalan dolgokat cselekszenek. **12** Az ilyeneknek

meghagyjuk, és kérjük őket a mi Urunk Jézus Krisztusban, hogy csendesen munkálkodva a maguk kenyerét egyék. **13** Ti pedig, atyámfiai, meg ne restüljetek a jó cselekvésében. **14** Ha pedig valaki nem engedelmeskedik e levélben írt tanításnak, azt jegyezzétek meg, kerüljétek társaságát, hogy megszégyenüljön, **15** de ne tartsátok ellenségnek, hanem intsétek, mint atyafit. **16** Maga pedig a békességnek Ura adjon nektek mindenkor minden tekintetben békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal! **17** A köszöntést én, Pál írom saját kezemmel, ami ismertetőjegye minden levelemnek. Így írok. **18** A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájatokkal! Ámen.

1 Timóteushoz

1 Pál, Jézus Krisztus apostola a mi Istenünknek és
Jézus Krisztusnak, a mi reménységünknek megbízatása
alapján, **2** Timóteusnak, hitben az én igazi fiamnak:
Kegyelem, irgalmasság és békesség Istentől, a mi
Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. **3**
Macedóniába menetelemkor kértelek téged, hogy maradj
Efezusban, és mondd meg némelyeknek, hogy ne
tanítsanak hamisan, **4** ne foglalkozzanak mesékkel és vég
nélküli nemzetségtáblázatokkal, amelyek inkább vitákat
támasztanak, mint Istenben való épülést hit által. **5** A
parancsolat végcélja pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből
és igaz hitből való szeretet. **6** Ezektől némelyek eltértek,
és hiábavaló fecsegésre hajlottak, **7** akik törvénytanítók
akarnak lenni, de nem értik sem amiket beszélnek, sem
amiket bizonygatnak. **8** Tudjuk pedig, hogy a törvény
jó, ha valaki a törvénynek megfelelően él vele, **9** és
megérti, hogy a törvény nem az igazért adatott, hanem
a törvénytiprókért és engedetlenekért, az istentelenekért
és bűnösökért, a gonoszokért, a latrokért, az apa és
anyagyilkosért, az emberölőkért, **10** a paráznákért, a
fajtalankodókért, emberrablókért, hazugokért, hamisan
esküvőkért és mindazért, ami az egészséges tanítással
ellenkezik, **11** amely a boldog Isten evangéliuma, amely rám
bízatott. **12** Hálát adok Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak,
hogy engem megerősített, hűnek tartott, és szolgálatra
rendelt, **13** bár előbb istenkáromló, üldöző és erőszakos
voltam, de könyörült rajtam, mert hitetlenségemben tudatlanul
cselekedtem, **14** de túláradt rajtam a mi Urunknak kegyelme
a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. **15** Igaz beszéd
ez, és elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött a
világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik között én vagyok
az első. **16** De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus
elsősorban bennem mutassa meg vég nélküli türelmét, hogy
példaképe legyek azoknak, akik majd hisznek benne, és
örök életet nyernek. **(aiōnios g166)** **17** Az örökkévaló királynak,
a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség
és dicsőség örökkön-örökké! Ámen. **(aiōn g165)** **18** Arra
intelek téged, fiam, Timóteus, hogy a rád vonatkozó korábbi
prófétálás értelmében harcold meg a nemes harcot, **19**
megtartva a hitet és a jó lelkiismeretet, amelyet némelyek
elvetettek, és így a hit dolgában hajótörést szenvedtek. **20**
Ezek közül való Hümenaiosz és Alexandrosz, akiket átadtam
a sátánnak, hogy tanulják meg, hogy ne káromolják Istent.

2 Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket,
imádságokat, esedezéseket, hálaadásokat minden
emberért, **2** királyokért és minden feljebbvalóért, hogy
csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel
és tisztességgel, **3** mert ez jó és kedves a mi megtartó
Istenünk előtt, **4** aki azt akarja, hogy minden ember
üdvözüljön és az igazság megismerésére eljusson. **5**
Mert egy az Isten, és egy a közbenjáró Isten és az
emberek között: az ember Krisztus Jézus, **6** aki önmagát
adta váltságul mindenkiért, tanúként az Istentől rendelt
időben. **7** Erre rendelt engem Isten, hogy igehirdető és
apostol legyek (igazságot szólok, nem hazudok), hogy
hitre és igazságra tanítsam a pogányokat. **8** Azt akarom
azért, hogy a férfiak mindenütt tiszta kezeket emelve föl,
harag és kételkedés nélkül imádkozzanak. **9** Hasonlóképen
az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmesen és
mértékletesen ékesítsék magukat, ne hajfonatokkal, arannyal
vagy gyöngyökkel vagy drága öltözékkel, **10** hanem amint illik
az istenfélelmét valló asszonyokhoz: jó cselekedetekkel. **11**
Az asszony csendben tanuljon, teljes engedelmességgel. **12**
A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem azt,
hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben. **13**
Mert Ádám teremtetett először, azután Éva. **14** Nem Ádámot
vezette félre a kísértő, hanem az asszonyt, aki bűnbe esett.
15 Mégis üdvözül, ha gyermekeket szül, és megmarad a
hitben, szeretetben és a szent élet tisztaságában.

3 Igaz beszéd ez: ha valaki püspökségre törekszik, nemes
munkát kíván. **2** Szükséges tehát, hogy a püspök
feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfi, józan, megfontolt,
vendégszerető, tanításra alkalmas, **3** nem iszákos, nem
erőszakoskodó, hanem szelíd, viszálykodást kerülő, nem
pénzsóvár, **4** aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit
engedelmességben és tisztességben neveli. **5** Mert ha valaki
a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan visel gondot
Isten egyházára? **6** Ne legyen újonnan megtért ember,
nehogy fölfuvalkodva az ördög ítéletére jusson. **7** Szükséges,
hogy a kívülállóknak is jó véleményük legyen róla, nehogy
megszólják, és az ördög csapdájába essék. **8** Hasonlóképen
a diakónusok is tisztességesek legyenek, ne kétszínűek, se
borisszák, se haszonlesők, **9** akiknél megvan a hit titka tiszta
lelkiismerettel. **10** De ezeket is előbb meg kell vizsgálni,
csak azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. **11** Feleségük
hasonlóképen legyen tisztességes, nem rágalmazó, hanem
józan, mindenben hűséges. **12** A diakónusok egyfeleségű
férfiak legyenek, akik gyermekeiket és házuk népét jól
vezetik. **13** Akik jól szolgálnak, köztiszteletben részesülnek,

és bizodalmat nyernek a Jézus Krisztusban való hitben. 14 Ezeket abban a reménységben írom neked, hogy nemsokára hozzád megyek, 15 de ha késnék, legalább tudod, hogyan kell viselkedned Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erőssége. 16 Minden bizonnyal nagy az istenfélő élet titka: aki megjelent testben, azt igazolta a Lélek, meglátták az angyalok, hirdették a pogányok között, világszerte hittek benne, fölment a dicsőségbe.

4 A Lélek pedig világosan mondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, megtévesztő lelkekre és ördögök tanítására figyelnek 2 hazugok képmutatásának hatására, akik meg vannak bélyegezve saját lelkiismeretükben. 3 Ezek tiltják a házasságot, és tartózkodást követelnek bizonyos ételektől, amelyeket pedig Isten azért teremtett, hogy hálaadással éljenek velük a hívők, és akik megismerték az igazságot. 4 Mert Isten minden teremtménye jó, ha hálaadással élnek vele, 5 mert megszenteli Isten igéje és az imádság. 6 Ha ezeket tanítod az atyafiaknak, Krisztus Jézus jó szolgája leszel, aki a hitnek és igaz tanításnak igéivel táplálkozik, amelyet követtél. 7 A szentségtelen és vénasszonyos meséket pedig utasítsd el. Gyakorold magad inkább az istenfélelemben. 8 A test gyakorlásának kevés a haszna, de az istenfélelem mindenre hasznos, mert megvan benne a jelenvaló és eljövendő életnek ígérete. 9 Igaz beszéd ez, és méltó, hogy mindenképen elfogadjuk. 10 Azért fáradunk és küzdünk, mert reménységünket az élő Istenbe vetettük, aki minden embernek üdvözítője, kiváltképpen a hívőknek. 11 Ezeket hirdesd és tanítsd! 12 Senki se vessen meg fiatal korod miatt, de légy is a hívőknek példája beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban. 13 Amíg odaérek, legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra. 14 Ne hanyagold el a benned lévő kegyelmi ajándékot, amelyben prófétai ige és a gyülekezet elöljáróinak kézrátétele által részesültél. 15 Ezekről gondoskodjál, ezekben élj, hogy előrehaladásod nyilvánvalóvá legyen mindenki előtt. 16 Legyen gondod önmagadra és a tanításra, maradj meg ezekben, mert ha ezt teszed, megmented mind magadat, mind hallgatóidat.

5 Idősebb férfit ne dorgálj meg, hanem csak intsed, mint atyádat, az ifjabbat, mint atyádfiát, 2 az idősebb asszonyokat, mint anyádat, az ifjabbakat, mint húgaidat, teljes tisztasággal. 3 Az özvegyasszonyokat, akik valóban özvegyek, tiszteld. 4 Ha pedig valamelyik özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, tanulják meg, hogy elsősorban a maguk háza iránt tanúsítsanak szeretetet, és szüleiknek hálával fizessenek, mert ez szép és kedves Isten előtt. 5 A valóban özvegy és magára hagyott asszony pedig reménységét Istenbe veti, és kitartóan imádkozik és könyörög éjjel és nappal. 6 A kicsapongó élve is halott. 7 Ezeket hirdesd, hogy feddhetetlenek legyenek. 8 Ha pedig valaki az övéiről és háza népéről nem visel gondot, a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél. 9 Az özvegyasszonyok közé ne válasszatok hatvan éven alulit és csak olyat, aki egy férfi felesége volt, 10 akinek jó cselekedetei közismertek: gyermekeket nevelt, vendégszerető volt, a szentek lábát megmosta, a nyomorultakon segített, és mindenféle jó cselekedetre kész volt. 11 A fiatalabb özvegyasszonyokat pedig mellőzd, mert ha Krisztus ellenére való érzéki vágy fogja el őket, férjhez akarnak menni. 12 Ezek ítéletben részesülnek, mert ígéretüket megszegték. 13 Egyszersmind dologkerülők, megszokják a házról házra való járkálást, sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, és olyanokat beszélnek, amiket nem kellene. 14 Azt akarom tehát, hogy a fiatalabbak férjhez menjenek, gyermekeket szüljenek, háztartást vezessenek, és semmiféle alkalmat ne adjanak az ellenségnek gyalázkodásra. 15 Mert némelyek már a sátánhoz húznak. 16 Ha egy hívő férfinak vagy nőnek özvegy rokonai vannak, segítse azokat, hogy ne terheljék meg a gyülekezetet, hogy az az egyedül maradt özvegyeket segíthesse. 17 A gyülekezet jó vezetőit kettős megbecsülésben kell részesíteni, főképpen azokat, akik az igehirdetésben és tanításban fáradoznak. 18 Mert azt mondja az Írás: „a cséplő ökörnek ne kösd be a száját!“és „méltó a munkás a maga bérére“. 19 A gyülekezet elöljárója ellen vádat ne fogadj el, csak „két vagy három tanú szavára“. 20 A vétkeseket mindenki előtt fedd meg, hogy a többi elrettenjen. 21 Kérve kérlek az Istenre és Krisztus Jézusra és a választott angyalokra, hogy ezeket tartsd meg előítélet nélkül, semmit se tégy részrehajlásból. 22 A kézrátételt ne hamarkodd el, ne légy részes mások bűnében, tisztán őrizd meg magadat! 23 Ne csak vizet igyál, hanem élj egy kevés borral, gyomrodra és gyakori gyengélkedésedre való tekintettel. 24 Egyeseknek a bűnei nyilvánvalóak, és előttük mennek ítéletre, másokat pedig hátul követnek. 25 Hasonlóképen a jó cselekedetek is nyilvánvalóak, amelyek pedig nem, azok sem titkolhatóak el.

6 Akik iga alatt vannak, mint szolgák, urukat teljes tiszteletre méltóknak tartsák, hogy miattuk Isten nevét és a tanítást ne káromolják. 2 Akiknek pedig hívő uruk van, azokat ne becsüljék le, hanem annál inkább szolgáljanak nekik, hiszen atyafiak, hívők és szeretettek, akik jó cselekedetekben buzgólkodnak. Ezeket tanítsd és hirdesd! 3 Ha valaki

másként tanít, és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus
egészséges igéjét és az istenfélelem szerint való tanítást, 4
az felfuvalkodott, aki semmit sem ért, hanem vitatkozások
és szóharcok betege, amiből csak irigység, viszálykodás,
istenkáromlás, rosszindulatú gyanúsítás származik. 5
Megbomlott elméjű és az igazságtól megfosztott emberek
hiábavaló torzsalkodása mindez, akik az istenfélelmet
nyerészkedésnek tekintik. 6 De valóban nagy nyereség az
istenfélelem megelégedéssel, 7 mert semmit sem hoztunk
a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit, 8 de
ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. 9
Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, csapdába
és sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az
embert veszedelembe és romlásba döntik. 10 Mert minden
rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva
egyesek eltévelyednek a hittől, és sok fájdalmat okoznak
önmaguknak. 11 Te pedig, Isten embere, ezeket kerüld.
Ellenben kövesd az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a
szeretetet, a békességes tűrést, a szelídséget. 12 Harcold
meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre
elhívattál, és amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú
előtt. (aiōnios g166) 13 Meghagyom neked Isten színe előtt, aki
életet ad mindennek, és Krisztus Jézus előtt, aki bizonyságot
tett Poncius Pilátus előtt azzal a szép hitvallással, 14 hogy
tartsd meg a parancsolatot mocsoktalanul, feddhetetlenül
a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig, 15 amelyet a
maga idejében megmutat a boldog és egyedül hatalmas,
a királyok királya és az uraknak Ura. 16 Egyedül övé a
halhatatlanság, aki hozzáférhetetlen világosságban lakik,
akit az emberek közül senki sem látott, nem is láthat, akinek
tisztesség és örökkévaló hatalom! Ámen. (aiōnios g166) 17
Azoknak pedig, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy
ne fuvalkodjanak fel, és ne reménykedjenek a bizonytalan
gazdagságban, hanem az élő Istenben, aki bőségesen
megad nekünk mindent megélhetésünkre. (aiōn g165) 18
Tegyenek jót, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben,
szívesen adakozzanak, és osszák meg javaikat másokkal,
19 és így a jövőt megalapozó kincset gyűjtsenek, hogy
elnyerjék az örök életet. 20 Timóteus, őrizd meg, ami rád
van bízva. Fordulj el a szentségtelen, üres beszédektől és a
hamis tanítás ellenvetéseitől, 21 amelyet egyesek hirdetnek,
és a hittől eltévelyedtek. Kegyelem legyen veled! Ámen.

2 Timóteushoz

1 Pál, Isten akaratából Jézus Krisztus apostola, a Krisztus
Jézusban való élet ígérete szerint, **2** Timóteusnak, az
én szeretett fiamnak: Kegyelem, irgalmasság, békesség az
Atya Istentől és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. **3** Hálát
adok Istennek, akinek őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel
szolgálok, hogy szüntelen gondolok rád könyörgéseimben
éjjel és nappal, **4** és könnyhullatásodról emlékezve
szeretnélek téged látni, hogy ez örömmel töltsön be. **5**
Eszembe jutott ugyanis képmutatás nélküli hited, amely
először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében
lakott, de meg vagyok győződve, hogy benned is. **6** Ezért
emlékeztetlek téged, hogy szítsd fel Isten kegyelmi ajándékát,
amely kézrátételem által benned van. **7** Mert nem a félelem
lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőnek, szeretetnek
és józanságnak lelkét. **8** Ne szégyelld tehát a mi Urunkról
szóló bizonyságtételt, se engem, az ő foglyát, hanem velem
együtt szenvedj az evangéliumért Istentől kapott erővel, **9**
aki megtartott minket, és szent hívással elhívott, nem a mi
cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme
szerint, amelyet nekünk Krisztus Jézusban adott az idők
kezdete előtt, **(aiōnios g166)** **10** ami pedig most nyilvánvalóvá
lett a mi Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése
által, aki legyőzte a halált, és világosságra hozta az életet és
halhatatlanságot az evangélium által. **11** Ennek tett engem
hírnökévé, apostolává és tanítójává. **12** Ezért szenvedem
ezeket, de nem szégyellem, mert tudom, kinek hittem, és
bizonyos vagyok abban, hogy ő a nála letett kincsemet
megőrzi ama napra. **13** Az egészséges beszéd példájának
tartsd, amit tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben
és szeretetben. **14** A rád bízott drága kincset őrizd meg
a bennünk lakozó Szentlélek által. **15** Azt tudod, hogy az
Ázsiában lévők mind elfordultak tőlem, közülük való Fügelosz
és Hermogenész is. **16** Az Úr legyen irgalmas Onéziforosz
háza népéhez, mert sokszor megvidámított engem, és
bilincseimet nem szégyellte, **17** sőt amikor Rómában volt,
buzgón keresett engem, és meg is talált. **18** Adja meg neki
az Úr, hogy találjon irgalmasságot nála ama napon. És
hogy milyen nagy szolgálatot tett Efezusban, azt te tudod a
legjobban.

2 Te azért, én fiam, erősödjél meg a Jézus Krisztusban
való kegyelemben, **2** és amiket tőlem hallottál sok tanú
előtt, azokat bízd hű emberekre, akik mások tanítására
is alkalmasak lesznek. **3** Te pedig velem együtt a munka
terhét hordozzad, mint Jézus Krisztus jó vitéze. **4** Egy
harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba, hogy megnyerje
annak tetszését, aki őt zsoldjába fogadta. **5** Ha pedig
versenyez valaki, csak akkor nyer díjat, ha szabályszerűen
küzd. **6** A dolgozó földművesnek kell a termésből először
részesülnie. **7** Értsd meg, amit mondok. Az Úr adjon neked
belátást mindenben. **8** Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus
feltámadt a halálból, aki Dávid utóda az én evangéliumom
szerint, **9** amelyért, mint egy gonosztevő, még fogságot is
szenvedek, de Isten beszéde nincs bilincsbe verve! **10** Azért
mindent elszenvedek a választottakért, hogy ők is elnyerjék
a Jézus Krisztusban való üdvösséget örök dicsőséggel
együtt. **(aiōnios g166)** **11** Igaz beszéd ez: ha vele együtt
meghaltunk, vele együtt fogunk élni. **12** Ha tűrünk, vele
együtt fogunk uralkodni. Ha megtagadjuk, ő is megtagad
minket. **13** Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert ő magát
nem tagadhatja meg. **14** Ezekre emlékeztesd, és kérve kérd
őket az Úr színe előtt, hogy ne vitatkozzanak haszontalanul
a hallgatók megrontására. **15** Igyekezz, hogy Isten előtt
becsületesen megállj, mint olyan munkás, aki nem vall
szégyent, aki helyesen fejtegeti az igazság beszédét. **16**
A szentségtelen üres fecsegőket kerüld, mert ezek mind
mélyebbre süllyednek az istentelenségben. **17** Beszédük,
mint a rákos fekély terjed. Közülük való Hümenaiosz és
Filétosz, **18** akik az igazság mellől eltévelyedtek, és azt
mondják, hogy a feltámadás már megtörtént, és így feldúlják
egyesek hitét. **19** Ám Istennek erős fundamentuma szilárdan
áll, amelynek pecsétje ez: „ismeri az Úr az övéit, és álljon el a
hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja“. **20** Egy nagy
házban pedig nemcsak arany és ezüstedény van, hanem
fából és cserépből való is. Amazokat megbecsülik, emezek
pedig mindennapi használatra valók. **21** Aki tehát távol
tartja magát ezektől az emberektől, megbecsült, megszentelt
edény lesz, gazdájának hasznos, aki minden jó cselekedetre
alkalmas. **22** Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld! Kövesd
az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet azokkal
együtt, akik tiszta szívből segítségül hívják az Urat. **23** A
botor és gyerekes vitatkozásokat pedig kerüld, hiszen tudod,
hogy azok csak viszálykodást szülnek. **24** Az Úr szolgája
pedig ne viszálykodjék, hanem legyen mindenkihez nyájas,
tanításra alkalmas, türelmes, **25** aki szelíden fenyíti az
ellenszegülőket, hátha Isten megadja nekik, hogy megtérve
megismerjék az igazságot, **26** és kiszabaduljanak az ördög
csapdájából, aki foglyul ejtette őket a maga akaratának
teljesítésére.

3 Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz
idők következnek. **2** Az emberek önzők, kapzsik,

kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, istentelenek, **3** szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, **4** árulók, vakmerők, felfuvalkodottak lesznek, akik inkább a gyönyört, mint Istent szeretik. **5** Az ilyeneknél megvan az istenfélelem látszata, de megtagadják annak erejét. Ezeket kerüld. **6** Mert ezek közül valók azok, akik betolakodnak a házakba, és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle kívánságtól űzött asszonykákat, **7** akik mindig tanulnak, de az igazság megismerésére soha el nem jutnak. **8** Ahogyan Jannész és Jambrész ellenálltak Mózesnek, úgy ezek is ellenállnak az igazságnak, romlott gondolkodású, a hit dolgában nem becsületes emberek. **9** De nem jutnak előbbre, mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt, amint amazoké is az lett. **10** Te azonban követted az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmemet, **11** üldöztetéseimet, szenvedéseimet, amelyek Antiókhiában, Ikóniumban, Lisztrában értek. Micsoda üldöztetéseket szenvedtem el! De mindezekből megszabadított engem az Úr! **12** De hiszen mindenkit üldözni fognak, aki Krisztus Jézusban istenfélően akar élni. **13** A gonosz emberek és az ámítók még tovább mennek a gonoszságban, tévelygve és másokat is megtévesztve. **14** De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről meggyőződtél, tudva, kitől tanultad. **15** Mert gyermekségedtől fogva ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által. **16** A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, **17** hogy az Isten embere alkalmas és a jó cselekvésére kész legyen.

4 Kérlek azért Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat eljövetelekor az ő országában, **2** hogy hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben, ints, fedj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. **3** Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem fogják elviselni, hanem saját kívánságaik szerint szereznek maguknak tanítókat, akik kedvük szerint beszélnek, **4** és az igazságtól elfordítják fülüket, de a mesékhez odafordulnak. **5** De te józan légy mindenben, viseld el a bajokat, végezd az evangélista munkáját, és szolgálatodat teljesen betöltsd. **6** Mert én immár megáldoztatom, és az én elköltözésem ideje elérkezett. **7** Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. **8** Végezetül eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését. **9** Igyekezz mielőbb hozzám jönni, **10** mert Démász engem elhagyott a jelenvaló világhoz ragaszkodva, és elment Thesszalonikába, Kreszcensz Galáciába, Titusz pedig Dalmáciába. **(aiōn g165)** **11** Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magadhoz, és hozd magaddal, mert használ veszem a szolgálatban. **12** Tükhikoszt pedig Efezusba küldtem. **13** A köpenyemet, amelyet Tróászban Karposznál hagytam, jöttödben hozd el és a könyveket is, különösen a kéziratokat. **14** A rézműves Alexandrosz sok bajt szerzett nekem. Az Úr majd megfizet neki cselekedetei szerint. **15** Tőle te is őrizkedj, mert szerfelett ellenállt beszédünknek. **16** Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, sőt mindnyájan elhagytak, de ne róják fel nekik. **17** Az Úr mellettem állt, és megerősített engem, hogy teljesen elvégezzem az igehirdetést, hogy azt minden pogány meghallja. Az oroszlán szájából is megmenekültem. **18** Megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az ő mennyei országára, akinek dicsőség örökkön-örökké! Ámen. **(aiōn g165)** **19** Köszöntsd Priszkát és Akvilát és Onéziforosz háza népét. **20** Erasztosz Korinthusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban hagytam betegen. **21** Igyekezz tél előtt eljönni. Köszönt téged Eubulosz és Pudensz, Linosz, Klaudia és mind az atyafiak. **22** Az Úr legyen lelkeddel! Kegyelem veletek! Ámen.

Titushoz

1 Pál, Isten szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola, Isten választottai hitének és az igazság megismerésének megfelelően, az igazi kegyesség szerint, **2** az örök élet reménységében, amelyet az igazmondó Isten örök időknek előtt megígért, **(aiōnios g166)** **3** kijelentette pedig a maga idejében az ő igéjét az igehirdetés által, amely rám bízatott a mi megtartó Istenünknek parancsolata szerint, Titusznak, a közös hit szerint való igaz fiamnak: **4** Kegyelem, irgalmasság és békesség az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól, a mi Megtartónktól. **5** Azért hagytalak téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozd rendbe, és rendelj városonként gyülekezeti elöljárókat, ahogy meghagytam neked, **6** ha van feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei hívők, és kicsapongással vagy engedetlenséggel nem vádolhatók. **7** Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára, nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem kötekedő, nem nyereségre vágyó, **8** hanem vendégszerető, jóakaratú, mértékletes, igaz, tiszta, önmegtartóztató, **9** aki a tanítással egyező igaz beszédhez tartja magát, hogy az egészséges tanítással inthesse és meggyőzze az ellenszegülőket. **10** Mert sok az engedetlen, fecsegő és ámító, különösen is a körülmetéltek között, **11** akiket el kell hallgattatni, akik egész családokat feldúlnak, nyereségvágyból olyasmit tanítanak, amit nem volna szabad. **12** Valaki közülük, saját prófétájuk, ezt mondta: „A krétaiak mindig hazudnak, gonosz fenevadak, falánk naplopók“. **13** Ez a vélemény igaz. Ezért fedd őket kímélet nélkül, hogy a hitben egészségesek legyenek, **14** ne törődjenek a zsidó mesékkel és az igazságot megvető emberek parancsaival. **15** Minden tiszta a tisztának, de a tisztátalanoknak és hitetleneknek semmi sem tiszta, mert tisztátalan mind elméjük, mind lelkiismeretük. **16** Vallják, hogy Istent ismerik, de cselekedeteikkel tagadják, utálatosak és engedetlenek, minden jó cselekedetre alkalmatlanok.

2 Te pedig azt hirdesd, ami az egészséges tanításnak megfelel, **2** hogy az idős emberek józanok legyenek, tisztességesek, mértékletesek, a hitben, szeretetben, állhatatosságban egészségesek. **3** Hasonlóképen az idős asszonyok is szentekhez illően viselkedjenek, ne legyenek patvarkodók, sem a mértéktelen borivás rabjai, hanem tanítsanak a jóra. **4** Oktassák a fiatal asszonyokat, hogy férjüket és gyermekeiket szeressék. **5** Legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek, hogy Isten beszédét miattuk ne gyalázzák. **6** Az ifjakat hasonlóképen intsd, hogy legyenek mértékletesek. **7** Te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot, komolyságot, **8** egészséges, feddhetetlen beszédet, hogy az ellenfél megszégyenüljön, mivel semmi rosszat nem tud rólatok mondani. **9** A szolgákat intsd, hogy uruknak engedelmeskedjenek, mindenben kedvüket keressék, ne ellenkezzenek, **10** ne lopkodjanak, hanem teljes és igaz hűséget tanúsítsanak, hogy megtartó Istenünk tanításának mindenben díszére váljanak. **11** Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, **12** amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon, **(aiōn g165)** **13** várva azt a boldog reménységet és a nagy Istennek és a megtartó Jézus Krisztusnak dicsőséges megjelenését, **14** aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson magának tulajdonul olyan népet, amely jó cselekedetekre törekszik. **15** Ezt hirdesd, ints, feddj teljes határozottsággal. Senki téged meg ne vessen.

3 Emlékeztessed őket arra, hogy a hatóságoknak és a felsőbbségnek engedelmeskedjenek, és minden jó cselekedetre készek legyenek. **2** Senkit ne szidalmazzanak, ne veszekedjenek, gyöngédek legyenek, teljes szelídséget tanúsítva mindenki iránt. **3** Mert régen mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők, különböző kívánságok és gyönyörök rabjai, gonoszságban és irigységben élők, gyűlöletesek és egymást gyűlölők voltunk, **4** de amikor a mi megtartó Istenünknek jósága és emberszeretete megjelent, **5** nem az igaz cselekedetekért, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületés fürdője és a Szentlélek megújítása által, **6** amelyet bőséggel árasztott ránk a mi megtartó Jézus Krisztusunk által, **7** hogy az ő kegyelméből megigazulva, reménységünk szerint az örök élet örökösei legyünk. **(aiōnios g166)** **8** Igaz ez a beszéd, és szeretném, hogy erről határozottan tégy bizonyságot, hogy igyekezzenek jó cselekedetekkel elöljárni azok, akik Istenben hisznek. Ezek jók és hasznosak az embereknek. **9** Kerüld azonban a balgatag vitatkozásokat, a nemzetségtáblákkal kapcsolatos kérdéseket, a civakodást és a törvényeskedő harcokat, mert ezek haszontalanok és hiábavalók. **10** A tévtanítót egy-két figyelmeztetés után kerüld, **11** tudva, hogy az ilyen letért a jó útról, vétkezik, és önmagát ítéli el. **12** Amikor Artemászt vagy Tükhikoszt hozzád küldöm, siess hozzám jönni Nikopoliszba, mert elhatároztam, hogy ott töltöm a telet. **13** A törvénytudó Zénászt és Apollóst gondosan

indítsd útnak, hogy semmiben se legyen hiányuk. **14** Tanulják
meg a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elöl a
sürgős szükségletek kielégítésére, hogy gyümölcstelenek ne
legyenek. **15** Köszöntenek téged a velem levők mindnyájan.
Köszöntsd azokat, akik szeretnek minket a hitben. Kegyelem
mindnyájatokkal! Ámen.

Filemonhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak foglya és Timóteus, az atyafi,
Filemonnak, a mi szeretett munkatársunknak, **2** Appiának,
a szeretettnek, és Arkhipusznak, a mi bajtársunknak és a
te házadnál lévő gyülekezetnek: **3** Kegyelem néktek és
békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.
4 Hálát adok az én Istenemnek mindenkor, emlegetve
téged imádságaimban, **5** mert hallok a te szeretetedről
és hitedről, amely az Úr Jézus iránt és minden szent
iránt van benned, **6** hogy a hitben való közösségünk
hatékony legyen minden jónak a felismerésére a Krisztus
ügyében. **7** Mert sok örömünk és vigasztalásunk van a
te szeretetedben, hogy a szentek szívét megvidámítottad.
8 Ezért, bár Krisztusban bátran meg is parancsolhatnám
neked azt, ami a kötelességed, **9** a szeretet miatt inkább
csak kérlek, én, az öreg Pál, most pedig Jézus Krisztusnak
foglya. **10** Kérlek téged az én fiamért, Onézimoszért, akit
fogságomban szültem, **11** aki neked egykor haszontalan
volt, most pedig mind neked, mind nekem igen hasznos,
12 akit visszaküldtem hozzád, mint saját szívemet, hogy
fogadd magadhoz! **13** Magamnál akartam ugyan tartani, hogy
helyetted szolgáljon nekem az evangéliumért szenvedett
fogságomban. **14** De a te megkérdezésed nélkül semmit
sem akartam tenni, hogy jótetted ne kikényszerített, hanem
önkéntes legyen. **15** Mert talán azért vált meg tőled ideig-
óráig, hogy örökre visszakapjad. **(aiōnios g166)** **16** Most
már nem úgy, mint szolgát, hanem mint szeretett atyafit,
különösképpen nekem, de mennyivel inkább neked, test
szerint is és az Úrban is. **17** Ha tehát engem társadnak
tartasz, úgy fogadd őt magadhoz, mint engem. **18** Ha pedig
valamit vétett ellened, vagy adósod, azt nekem számítsd
fel. **19** Én, Pál saját kezűleg írom: én meg fogom téríteni
neked. Arról nem is szólva, hogy ezen felül magaddal is
adós vagy nekem. **20** Bizony, atyámfia, jótettet várok tőled
az Úrban. Vidámítsd meg az én szívemet is az Úrban! **21**
Engedelmességedben bízva írtam neked, tudva, hogy még
többet is fogsz tenni annál, amit mondok. **22** Egyúttal készíts
szállást is nekem, mert remélem, hogy imádságaitokért
ajándékul kaptok engem. **23** Köszönt téged Epafrász,
fogolytársam a Krisztus Jézusban, **24** Márk, Arisztarkhosz,
Démász és Lukács, az én munkatársaim. **25** A mi Urunk
Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel!

Zsidókhoz

1 Miután Isten régen sokszor és sokféleképpen szólt az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, **2** akit mindennek örökösévé tett, aki által a világot is teremtette, **(aiōn g165)** **3** aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felségnek jobbjára ült, **4** annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. **5** Mert kinek mondta valaha is az angyalok közül: „Én fiam vagy te, én ma szültelek téged?“Vagy ezt: „Én leszek neki atyja, és ő lesz nekem fiam?“ **6** Amikor pedig behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: „Imádják őt az Isten angyalai.“ **7** Az angyalokról így szól: „Az angyalait szelekké teszi, és szolgáit tűz lángjává.“ **8** Ámde a Fiúról így: „A te királyi széked, ó, Isten, megáll örökké. Igazságnak pálcája a te országodnak pálcája. **(aiōn g165)** **9** Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot, ezért felkent téged az Isten, a te Istened, öröm olajával társaid fölé. **10** Uram, te kezdetben alapítottad a földet és a te kezed alkotása az ég. **11** Azok elvesznek, de te megmaradsz, és azok mind elavulnak, mint a ruha, **12** palásként összehajtod azokat, te pedig ugyanaz maradsz, és esztendeid nem fogynak el.“ **13** Melyik angyalnak mondta: „Ülj az én jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.“ **14** Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget?

2 Ezért még inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelnünk, hogy el ne sodródjunk. **2** Mert ha az angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését, **3** akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel? Ezt kezdetben az Úr hirdette, és mindazok, akik hallották, megerősítették számunkra. **4** Velük együtt Isten is bizonyságot tett erről jelekkel, csodákkal és sokféle erővel, a Szentlélek ajándékaival, amelyeket akarata szerint osztott szét. **5** Mert nem angyaloknak vetette alá az eljövendő világot, amelyről szólunk. **6** Sőt valahol valaki így tett bizonyságot: Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, vagy az emberfia, hogy gondod van rá? **7** Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad és úrrá tetted kezeid munkáin, **8** mindent lábai alá vetettél. Ha ugyanis mindent alávetett neki, semmit sem hagyott alávetetlenül, de most még nem látjuk, hogy neki minden alávettetett. **9** Azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hogy Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált. **10** Úgy illett ugyanis, hogy az, akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, aki sok fiát vezeti dicsőségre, üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. **11** Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől származnak. Ezért nem szégyelli őket atyafiaknak hívni, **12** amikor ezt mondja: „Hirdetem a te nevedet az én atyámfiainak, az anyaszentegyházban mondok neked dicséretet.“ **13** És ismét: „Én őbenne bízom.“És ismét: „Íme, itt vagyok én és a gyermekek, akiket Isten nekem adott.“ **14** Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlóképpen részese lett ezeknek, hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, **15** és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak. **16** Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem Ábrahámnak leszármazottait karolja fel. **17** Ezért mindenben hasonlóvá kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő és hű főpap legyen az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. **18** Mivel maga is kísértést szenvedett, segíthet azokon, akik megkísértetnek.

3 Ezért szent atyafiak, a mennyei elhívás részesei, figyeljetek hitvallásunk apostolára és főpapjára, Jézus Krisztusra, **2** aki hű ahhoz, aki őt erre rendelte, ahogyan Mózes is az volt az ő házában. **3** Ő ugyanis nagyobb dicsőségre volt méltó, mint Mózes, mint ahogy a ház építőjének nagyobb a tisztessége, mint a háznak. **4** Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent felépített, az Isten az. **5** Mózes is hű volt az ő egész házában, mint szolga, bizonyságául annak, amit hirdetett. **6** Krisztus ellenben, mint Fiú áll a maga háza felett. Az Ő háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménység dicsekedését mindvégig szilárdan megtartjuk. **7** Ezért amint a Szentlélek mondja: „Ma, ha az ő szavát halljátok, **8** meg ne keményítsétek szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában, **9** ahol a ti atyáitok próbára tettek és megkísértettek engem, bár látták cselekedeteimet. **10** Ezért negyven esztendeig haragudtam arra a nemzedékre, és ezt mondtam: mindig tévelygnek szívükben, nem ismerték meg az én utaimat. **11** Ezért megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba.“ **12** Vigyázzatok, atyámfiai, hogy ne legyen közületek senkinek sem hitetlen, gonosz szíve, nehogy az élő Istentől elszakadjon, **13** hanem intsétek

egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikőtöket se keményítse meg a bűn csalárdsága. **14** Mert részeseivé lettünk a Krisztusnak, ha eleitől fogva mind végig szilárdan megtartjuk bizodalmunkat. **15** Azt mondja ugyanis: „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor.“ **16** Kik keseredtek el, amikor ezt hallották? Nem azok, akik Mózes vezetésével kijöttek Egyiptomból? **17** Kikre haragudott negyven esztendeig? Nem azokra, akik vétkeztek, akiknek teste elhullott a pusztában? **18** Kiknek esküdött meg, hogy nem mennek be nyugodalmába? Nem azoknak, akik engedetlenek voltak? **19** Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenségük miatt.

4 Amíg megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, óvakodjunk, nehogy valaki közülünk lemaradjon erről. **2** Mert nekünk is hirdették az evangéliumot, miképpen azoknak, de nem használt nekik a hallott ige, mert nem párosították hittel azok, akik hallották. **3** Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, amiképpen megmondta: „Megesküdtem haragomban, hogy nem mennek be az én nyugodalmamba, “jóllehet munkáit a világ teremtése óta befejezte. **4** Mert valahol a hetedik napról így szólt: „Munkája után megnyugodott Isten a hetedik napon.“ **5** Majd ismét: „Nem mennek be az én nyugodalmamba.“ **6** Mivel áll az, hogy némelyek bemennek abba, azok viszont, akiknek először hirdettetett az evangélium nem mentek be engedetlenségük miatt, **7** ismét meghatároz egy napot. Dávid által annyi idő múltán így szól, amint előbb is mondtuk: „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket.“ **8** Mert ha Józsué bevitte volna őket a nyugodalomba, nem szólna azután egy másik napról. **9** Ezért még van szombatnapi nyugalom Isten népe számára. **10** Mert aki bement Isten nyugodalmába, az maga is megnyugodott munkájától, mint Isten a magáétól. **11** Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy senki se essék el a hitetlenség hasonló példája szerint. **12** Mert Isten beszéde élő és ható, élesebb minden kétélű fegyvernél, és áthatol a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szív indulatait. **13** Nincs olyan teremtmény, amely nyilvánvaló ne lenne előtte, sőt mindenki mezítelen és leplezetlen az ő szemei előtt. Neki tartozunk számadással. **14** Mivel tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz. **15** Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki mindenben megkísértetett hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt, **16** járuljunk azért bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmasságot nyerjük, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

5 Mert az emberek közül választott minden főpapnak az a rendeltetése, hogy az embereket képviselve Isten előtt, ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért, **2** aki képes együtt érezni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, hiszen maga is körül van véve gyarlósággal. **3** Ezért nemcsak a népért, de önmagáért is köteles bűnért való áldozatot bemutatni. **4** Senki sem szerezheti meg magának ezt a tisztséget, csak akit Isten hív el, mint Áront is. **5** Hasonlóképpen Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem aki így szólt hozzá: „Az én fiam vagy te, ma szültelek téged.“ **6** Másutt így mondja: „Te örökkévaló pap vagy, Melkisédek rendje szerint.“ **(aiōn g165)** **7** Ő testi élete idején könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott istenfélelméért. **8** Noha Fiú volt, megtanulta abból, amiket szenvedett, az engedelmességet, **9** és tökéletességre jutva, örök üdvösség szerzője lett mindazoknak, akik neki engedelmeskednek, **(aiōnios g166)** **10** mert Isten őt Melkisédek rendje szerinti főpapnak nevezte. **11** Róla nekünk még sok mondanivalónk van, de nehéz megmagyarázni, mivel restek lettetek a hallásra, **12** mert noha jelenleg már tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségeket, hogy Isten beszédének alapelemeire tanítson valaki titeket, és olyanok lettetek, mint akinek tejre van szüksége és nem kemény eledelre. **13** Mert mindenki, aki a tejen él, járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú. **14** Az érett korúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek már gyakorlott érzéke alkalmas a jó és a rossz között való különbségtételre.

6 Ezért elhagyva a Krisztusról való kezdetleges tanítást, törekedjünk érett korúságra, ne rakjuk le újra alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenbe való hitnek, **2** a mosakodásokról, kézrátételekről, a halottak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanításnak. **(aiōnios g166)** **3** Ezt meg is tesszük, ha Isten megengedi. **4** Mert az lehetetlen, hogy akik egyszer megvilágosíttattak, megízlelve a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek, **5** és megízlelték Istennek jó beszédét és a jövendő világnak erőit, **(aiōn g165)** **6** de elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik maguknak újra megfeszítik Isten Fiát, és meggyalázzák őt. **7** Mert a föld, amely beissza a gyakran ráhulló esőt, és hasznos termést hoz azoknak, akiknek a számára művelik, áldást nyer Istentől. **8** Amely pedig tövist és bogáncsot terem, az megvetett és

átokra méltó s végül fölégetik. 9 De rólatok, szeretteim,
ha így szólunk is, ezeknél jobbról vagyunk meggyőződve,
hogy eljuttok az üdvösségre. 10 Mert nem igazságtalan
az Isten, hogy elfeledkezne a ti cselekedeteitekről és a
szeretetről, amelyet neve iránt tanúsítottok, amikor szolgáltatok
és szolgáltok a szenteknek. 11 Azt kívánjuk, hogy közületek
mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa mindvégig, míg a
reménység bizonyossággá nem lesz. 12 Ne legyetek restek,
hanem kövessétek azokat, akik a hit és béketűrés által öröklik
az ígéreteket. 13 Amikor Isten ígéretet tett Ábrahámnak,
mivel nem esküdhetett nagyobbra, önmagára esküdött,
14 és így szólt: „Bizony megáldván megáldalak téged, és
megsokasítván megsokasítlak téged!“ 15 És így, miután
béketűréssel várt, elnyerte az ígéretet. 16 Mert az emberek
önmaguknál nagyobbra esküsznek, és náluk minden vitának
vége a megerősítésül mondott eskü. 17 Ezért Isten is még
nyomatékosabban akarva megmutatni az ígéret örököseinek
döntése változtathatatlan voltát, esküvel kezeskedett arról.
18 Így e két változhatatlan tény által, amelyekre nézve
lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vigasztalásunk
legyen nekünk, akik odamenekültünk, hogy megragadjuk
az előttünk lévő reménységet, 19 amely lelkünknek biztos
és erős horgonya, amely a kárpit mögé hatol, 20 ahová
utat nyitva bement értünk Jézus, aki örökkévaló főpap lett a
Melkisédek rendje szerint. **(aiōn g165)**

7 Mert ez a Melkisédek, Sálem királya, a felséges Isten
papja, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal
találkozott és őt megáldotta, 2 akinek tizedet is adott
Ábrahám mindenből, aki először is, ha nevét magyarázzuk,
az igazság királya, azután pedig Sálem királya, azaz a
békesség királya is, 3 aki apa, anya nélkül, nemzetség nélkül
való, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de
miután hasonlóvá lett az Isten Fiához, pap marad örökké.
4 De nézzétek, milyen nagy ő, akinek Ábrahám pátriárka
tizedet adott zsákmányából. 5 Akik Lévi fiai közül nyerik el
a papságot, szintén van parancsuk arra, hogy a törvény
szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz az ő atyafiaiktól,
jóllehet ők is Ábrahámtól származtak, 6 de az, aki nem az
ő nemzetségükből való, mégis tizedet vett Ábrahámtól, és
az ígéret birtokosát megáldotta, 7 pedig nem lehet vitás,
hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet. 8 Itt halandó emberek
szednek tizedet, ott ellenben az, akiről bizonyságunk van,
hogy él. 9 És hogy úgy mondjam, Ábrahám személyében a
tizedet szedő Lévi is tizedet adott, 10 mert jelen volt már
atyja ágyékában, amikor annak elébe ment Melkisédek. 11
Ha tehát a lévita papság által elérhető volna a tökéletesség,
(mert a nép ez alatt kapta a törvényt), mi szükség még
azt mondani, hogy más pap támadjon Melkisédek rendje
szerint és ne az Áron rendje szerint? 12 Mert a papság
megváltozásával szükségképen megváltozik a törvény is.
13 Mert az, akiről ezeket mondjuk, az más nemzetségből
származott, amelyből senki sem szolgált az oltárnál, 14
mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadt, amely
nemzetségre nézve Mózes semmit sem szólt a papságról. 15
És az még inkább nyilvánvaló, ha Melkisédekhez hasonlóan
támad más pap, 16 aki nem a testi leszármazás törvénye
szerint, hanem az örökkévaló élet ereje szerint lett pappá. 17
A bizonyságtétel így szól: „Te pap vagy örökké, a Melkisédek
rendje szerint.“ **(aiōn g165)** 18 Mert az előbbi parancsolat
eltöröltetik, mivel erőtlen és haszontalan. 19 A törvény
ugyanis semmiben sem vezetett tökéletességre, de egy
jobb reménységet ébreszt, amely által közeledünk Istenhez.
20 Jézus nem eskü nélkül lett pappá, (amazok meg eskü
nélkül lettek papokká,) 21 hanem annak esküjével, aki
azt mondta neki: „Megesküdött az Úr, és nem bánja meg,
te pap vagy örökké Melkisédek rendje szerint.“ **(aiōn g165)**
22 Ezért tehát Jézus jobb szövetségnek lett kezesévé. 23
Azok jóllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt nem
maradhattak meg. 24 Ő viszont, minthogy örökké megmarad,
változhatatlan a papsága. **(aiōn g165)** 25 Ezért Ő mindenképen
üdvözítheti is azokat, akik általa járulnak Istenhez, mert Ő
mindenkor él, hogy esedezzék értük. 26 Mert ilyen főpap illet
hozzánk, aki szent, ártatlan, szeplőtlen, bűn nélküli, és aki
magasabbra jutott az egeknél. 27 Neki nincs szüksége arra,
hogy mint a főpapok napról-napra saját bűneiért mutasson
be áldozatot, és csak azután a népéért, mert ezt egyszer s
mindenkorra megcselekedte, amikor önmagát föláldozta.
28 Mert a törvény gyarló embereket rendelt főpapokká, a
törvény utáni eskü szava pedig az örökre tökéletes Fiút. **(aiōn g165)**

8 A legfontosabb azokra nézve, amiket mondunk az,
hogy olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség királyi
székének jobbjára ült, 2 mint a szent helynek és az igazi
sátornak szolgája, amelyet az Úr és nem ember épített. 3
Mert minden főpapot ajándékok és áldozatok bemutatására
rendelnek, ezért szükséges, hogy legyen valamije, amit
áldozatul vigyen. 4 Ha tehát a földön volna, még csak
pap sem lehetne, mert már vannak papok, akik a törvény
szerint áldozati ajándékokat mutatnak be, 5 Ezek a mennyei
dolgok képmásának és árnyékának szolgálnak, ahogyan
Isten mondta Mózesnek, amikor fel akarta állítani a sátort:
„Meglásd – így szólt –, hogy mindent arra a mintára

készíts, amelyet a hegyen láttál.“ 6 Most azonban a mi főpapunk annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján köttetett. 7 Mert ha az első kifogástalan lett volna, nem került volna sor a másodikra. 8 Mert megdorgálva őket így szól: „Íme, napok jönnek, ezt mondja az Úr, és Izrael házával és Júda házával új szövetséget kötök. 9 Nem olyan szövetséget, amelyet kötöttem az ő atyáikkal azon a napon, amikor kézen fogtam őket, hogy kivezessem Egyiptomból. Mivel ők nem maradtak meg az én szövetségemben, azért én sem, törődtem velük“– ezt mondja az Úr. 10 „Ez lesz az a szövetség, amelyet kötök Izrael házával ama napok múltán – így szól az Úr –, törvényemet adom elméjükbe, és az ő szívükbe írom be azokat, és Istenük leszek, ők pedig népem. 11 Akkor senki sem tanítja az ő felebarátját és atyjafiát ezt mondva: Ismerd meg az Urat! Mert mindnyájan megismernek engem, kicsik és nagyok egyaránt. 12 Mert megkegyelmezek álnokságuknak, és bűneikről és gonoszságukról nem emlékezem meg.“ 13 Amikor az újról beszél, óvá tette az elsőt, ami pedig elavult, közel van az enyészethez.

9 Az első szövetségnek is volt istentiszteleti rendtartása és földi szent helye. 2 Mert sátort építettek, amelynek első részében volt a gyertyatartó, meg az asztal és azon a szent kenyerek. Ezt nevezték szentélynek. 3 A kárpiton túl is volt egy sátor, amelyet szentek szentjének neveztek. 4 Ebben volt az arany füstölő oltár és a szövetség ládája minden felől beborítva arannyal. Ebben volt az aranykorsó mannával tele, és Áron kihajtott vesszeje, meg a szövetség táblái. 5 Fölötte pedig a dicsőség kerubjai, amelyek beárnyékolták az engesztelés helyét, amiről most nem szükséges külön szólni. 6 Ezeket így elrendezve, az első sátorba mindenkor bejárnak a papok az istentisztelet elvégzésére. 7 A másodikba azonban egy-egy évben egyszer, csak maga a főpap mehet be azzal a vérrel, amelyet magáért és a nép bűneiért áldoz. 8 A Szentlélek ezzel azt jelenti ki, hogy még nem nyílt meg a szentély útja, mert még fennáll az első sátor, 9 ami példázat a jelenkori időre, hogy olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek nem képesek lelkiismeretében tökéletessé tenni a szolgálattevőt. 10 Éppen úgy, ahogy az ételek, italok, meg különböző tisztálkodási szertartások csak külső rendelkezések, amelyek csak az új rendelkezés idejéig kötelezők. 11 Krisztus pedig, mint a jövendő javak főpapja, nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem evilágból való sátoron keresztül jelent meg. 12 Nem bakok és tulkok vérével, hanem tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve. **(aiōnios g166)** 13 Mert ha a bakoknak és bikáknak vére, meg a tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel, úgyhogy külsőleg megtisztulnak, 14 mennyivel inkább Krisztusnak vére, aki az örökkévaló Lélek által önmagát ártatlanul áldozta fel Istennek, megtisztítja a ti lelkiismereteteket a holt cselekedetektől, hogy az élő Istennek szolgáljatok. **(aiōnios g166)** 15 Így tehát egy új szövetség közbenjárója lett Ő, hogy meghalva az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígéretét. **(aiōnios g166)** 16 Mert ahol végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelkező halála bekövetkezzék. 17 Mivel a végrendelet csak halál esetén érvényes. Ha pedig él a végrendelkező, akkor nem érvényes. 18 Innen van az, hogy az első szövetséget sem kötötték meg vér nélkül. 19 Mert amikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot elmondott az egész népnek, vette a borjúknak és bakoknak vérét, vízzel és vörös gyapjúval meg izsóppal együtt és meghintette magát a könyvet és az egész népet, 20 és ezt mondta: „Ez annak a szövetségnek vére, amelyet Isten számotokra rendelt.“ 21 Majd a sátort is és az istentiszteletre való összes edényeket hasonlóképpen meghintette vérrel. 22 A törvény szerint majdnem mindent vérrel tisztítanak meg, és vérontás nélkül nincs bűnbocsánat. 23 Ezért szükséges volt, hogy a mennyei dolgok képmásait ezekkel tisztítsák meg, a mennyei dolgokat azonban ezeknél különb áldozatokkal. 24 Mert Krisztus nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék értünk. 25 Nem azért, hogy sokszor adja magát áldozatul, mint ahogy a főpap évenként bemegy a szentélybe vérrel, 26 mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtése óta. Így pedig csak egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. **(aiōn g165)** 27 És amiképpen elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következzék, 28 azonképpen Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye. Másodszor majd nem a bűn miatt jelenik meg azoknak, akik őt várják üdvösségükre.

10 Mivelhogy a törvény az eljövendő javaknak csak árnyéka és nem pedig a dolgok valóságos képe, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket esztendőnként szüntelenül bemutatnak sohasem képesek tökéletességre juttatni az odajárulókat. 2 Különben megszűnt volna az áldozás, hiszen akik áldoztak és egyszer megtisztultak, nem éreztek volna bűntudatot. 3 De az áldozatok évről-évre emlékeztetnek a bűnökre. 4 Mert lehetetlen, hogy a

bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket. 5 Ezért a világba való jövetelekor így szól az Úr: „Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem. 6 Égő és bűnért való áldozatot nem kedveltél. 7 Akkor ezt mondtam: Íme itt vagyok, amint a könyvtekercsben írva van rólam hogy cselekedjem, ó, Isten, a te akaratodat.“ 8 Előbb ezt mondta: „Áldozatot és ajándékot, égő és bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél, amiket a törvény szerint mutatnak be.“ 9 Később így szólt: „Íme, itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat.“Eltörli az elsőt, hogy életbe léptesse a másodikat. 10 Ez az akarat megszentel minket egyszer s mindenkorra, Jézus Krisztus testének feláldozása által. 11 Minden pap naponként szolgálatban áll, és sokszor mutatja be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek eltörölni a bűnöket. 12 Ő azonban egyetlen áldozattal áldozott a bűnökért, és mindörökre az Isten jobbjára ült, 13 várva, hogy ellenségei zsámolyul vetessenek lábai alá. 14 Mert egyetlen áldozatával örökre tökéletessé tette a megszenteltelteket. 15 Bizonyságot tesz pedig erről nekünk a Szentlélek is, mert előre megmondta: 16 „Ez az a szövetség, amelyet kötök velük ama napok múltán“így szól az Úr. „Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom be azokat.“ 17 Azután így szól: „Az ő bűneikről és álnokságukról többé meg nem emlékezem.“ 18 Ahol pedig bűnbocsánat van, ott nincs többé bűnért való áldozat. 19 Mivel tehát, atyámfiai, bizodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, 20 azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk, mint új és élő utat, a kárpit, azaz az Ő teste által, 21 és mivel nagy papunk van, aki az Isten háza felett áll, 22 járuljunk hozzá igaz szívvel, a hitnek teljességével, mint akiknek szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől, 23 és testük meg van mosva tiszta vízzel. Tartsuk meg a reménység hitvallását tántoríthatatlanul, mert hű az, aki ígéretet tett. 24 És ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jócselekedetekre ösztönözzük. 25 El nem hagyva a magunk gyülekezetét, ahogyan szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást, annyival is inkább, mert látjátok, hogy ama nap közeledik. 26 Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság megismerése után, akkor nincs többé bűneinkért való áldozat, 27 hanem az ítéletnek valami félelmes várása és a tűz lángja, amely megemészti az ellenszegülőket. 28 Aki megveti a Mózes törvényét, az két vagy három tanúvallomása alapján irgalom nélkül meghal. 29 Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltó az, aki az Isten Fiát lábbal tapodja, és a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelem Lelkét megveti. 30 Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém az ítélet, én megfizetek.“És ismét: „Az Úr megítéli az ő népét.“ 31 Rettenetes az élő Isten kezébe esni. 32 Emlékezzetek pedig vissza a régebbi napokra, amelyekben, miután megvilágosodtatok, sok szenvedéssel teljes küzdelmet állottatok ki, 33 amikor egyfelől gyalázásokkal és nyomorgattatásokkal nyilvánosság elé hurcoltak titeket, másfelől társai lettetek azoknak, akik így jártak. 34 Mert a foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy jobb és maradandóbb vagyonotok van a mennyben. 35 Ne dobjátok el tehát bizodalmatokat, amelynek nagy jutalma van. 36 Mert béketűrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedve elnyerjétek az ígéretet. 37 Mert még „egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. 38 Az igaz ember pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.“ 39 De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elvesszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

11 A hit pedig a remélt dolgokban való szilárd bizodalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés. 2 Ezzel szereztek jó tanúbizonyságot a régiek. 3 Hit által értjük meg, hogy a világot Isten igéje teremtette, hogy ami látható, a láthatatlanból állt elő. **(aiōn g165)** 4 Hit által vitt Ábel értékesebb áldozatot Istennek, mint Kain, és ezáltal nyert bizonyságot arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyságot tett áldozati ajándékáról, úgyhogy hite által még holta után is beszél. 5 Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten elragadta őt. Elragadtatása előtt azonban bizonyságot nyert arról, hogy kedves volt Istennek. 6 Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik. 7 Hit által kapott kijelentést Noé a még nem látott események felől és háznépe megtartására bárkát készített. Így ítélte meg a világot és lett a hitből való igazság örököse. 8 Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. 9 Hit által költözött az ígéret földjére, mint idegenbe, sátrakban lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígéretnek örököstársaival. 10 Mert várta a szilárd alapokra épülő várost, amelynek építője és alkotója az Isten. 11 Hit által nyert erőt Sára is, hogy idős kora ellenére gyermeke legyen, mert hűnek tartotta azt, aki az ígéretet tette 12 Ezért attól az egytől, mégpedig mintegy elhalttól származtak olyan sokan, mint az ég csillagai, és mint a tenger partja mellett a fövény, amely megszámlálhatatlan. 13 Hitben haltak meg ezek mind, nem

nyerve el az ígéreteket, hanem csak látták és üdvözölték azokat, és vallást tettek arról, hogy idegenek és vándorok a földön. **14** Mert akik így szólnak, nyíltan kijelentik, hogy hazát keresnek. **15** És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna idejük visszatérni. **16** Így azonban jobb után vágyakoztak, tudniillik a mennyei után. Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert nekik készített várost. **17** Hit által áldozta fel Ábrahám Izsákot, próbára tétetvén, és az egyszülöttét vitte áldozatul, ő, aki az ígéreteket elnyerte, **18** akinek megmondatott: Izsáktól lesznek utódaid. **19** Úgy gondolkozott ugyanis, hogy Isten a halálból is képes őt feltámasztani. Éppen ezért példaképen visszakapta őt. **20** Hit által áldotta meg Izsák Jákóbot és Ézsaut az eljövendőkre nézve. **21** Hit által áldotta meg a haldokló Jákób József mindegyik fiát, és botja végére hajolva imádkozott. **22** Hit által emlékezett meg élete végén József Izrael fiainak kivonulásáról, és rendelkezett teteme felől. **23** Hit által rejtegették Mózest szülei születése után három hónapig, mivel látták, hogy szép a gyermek, és nem féltek a király parancsától. **24** Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnövekedett, hogy a fáraó leánya fiának mondják. **25** Mert inkább választotta az Isten népével való együtt sanyargatást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét. **26** Mert Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartotta a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett. **27** Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félve a király haragjától, mert erős szívű volt, mintha látta volna a láthatatlant. **28** Hit által rendelte el a pászkát és a vérrel való meghintést, hogy az öldöklő angyal ne bánthassa az elsőszülötteket. **29** Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, amit az egyiptomiak is megpróbáltak, de elmerültek. **30** Hit által omlottak le Jerikónak kőfalai, amikor azokat hét napon át körüljárták. **31** Hit által nem veszett el az engedetlenekkel együtt Ráháb, a parázna nő, amikor a kémeket békességgel befogadta. **32** És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról. **33** Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. **34** Kioltották a tűz erejét, megmenekültek a kard élétől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megfutamították az idegenek seregét. **35** Az asszonyok feltámadás útján visszakapták halottaikat, másokat viszont kínpadra vontak, mivel nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük. **36** Mások pedig megszégyenítések és megostoroztatások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. **37** Megkövezték őket, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészelték, kardélre hányták őket. Juhoknak és kecskéknek bőrében bujdostak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve, **38** akikre nem volt méltó a világ. Bujdostak pusztákon és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban. **39** És mindezek, noha hit által jó bizonyságot nyertek, nem teljesült be rajtuk az ígéret. **40** Mert Isten felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nélkülünk ne jussanak tökéletességre.

12 Ezért tehát mi is, akiket a bizonyságtevőknek ilyen nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a bennünket megkörnyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk lévő pályát, **2** nézve a hit fejedelmére és bevégzőjére, Jézusra, aki az előtte lévő öröm helyett, nem törődve a gyalázattal, kereszthalált szenvedett, s az Isten királyi székének jobbjára ült. **3** Gondoljatok azért, őrá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben ellankadva el ne csüggedjetek. **4** Mert még nem álltatok ellen vérig a bűn ellen harcolva. **5** És ne feledkezzetek el az intésről, amely nektek, mint fiaknak szól: „Fiam ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha dorgál téged. **6** Mert akit szeret az Úr, azt megdorgálja, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad.“ **7** Ha a fenyítést elszenveditek, akkor úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival mert melyik fiú az, akit nem fenyít az apa? **8** Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, amelyben mindenki részesül, akkor fattyak vagytok, nem fiak. **9** Aztán: testi atyáink fenyítettek minket és becsültük őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskedni a lelkek Atyjának, hogy éljünk? **10** Mert azok kevés ideig, tetszésük szerint fenyítettek, Ő pedig a mi javunkra, hogy szentségében részesüljünk. **11** A jelenben semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ám utóbb az igazság békességes gyümölcsét adja azoknak, akik elviselték. **12** Ezért tehát a lecsüggesztett kezeket és a rogyadozó térdeket egyenesítsétek föl, **13** és egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne botoljék, sőt inkább meggyógyuljon. **14** Törekedjetek mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem láthatja meg az Urat. **15** Vigyázzatok arra, hogy Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon, nehogy a keserűségnek gyökere fölnövekedve bajt okozzon, és így sokakat megfertőzzön. **16** Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egy tál ételért eladta elsőszülöttségi jogát. **17** Mert tudjátok, hogy később, amikor örökölni akarta az áldást, elutasításban volt része, mert nem találta meg a megtérés útját, noha könnyhullatással kereste azt. **18** Mert ti nem járultatok megtapintható hegyhez, lángoló tűzhöz, sűrű homályhoz,

sötétséghez és szélvészhez, **19** vagy trombitaharsogáshoz és szózatok hangjához, amelyet akik hallottak, kérték, hogy ne szóljon többé hozzájuk. **20** Mert nem bírták elviselni a parancsot: „Még ha állat is ér a hegyhez, meg kell kövezni!“ **21** Olyan rettenetes volt a látvány, hogy Mózes is ezt mondta: „Megijedtem és remegek.“ **22** De ti Sion hegyéhez járultatok, az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez és az angyalok ezreihez, **23** az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyben, és mindenkinek bírájához, Istenhez és a tökéletességre jutott igazak lelkéhez, **24** és az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez, amely kegyelmesebben beszél, mint Ábel vére. **25** Vigyázzatok el ne utasítsátok azt, aki szól! Mert ha azok nem menekültek meg, akik a földön szólót visszautasították, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyből szól, **26** akinek szava egykor megrendítette a földet, most pedig ezt ígéri: „Még egyszer megrendítem nemcsak a földet, de az eget is.“ **27** Az a „még egyszer“pedig jelenti a változékony dolgoknak, vagyis a teremtményeknek megváltozását, hogy megmaradjon, ami változtathatatlan. **28** Mivel mi változtathatatlan országot kaptunk, hálásak legyünk, és Istennek tetsző módon, kegyességgel és félelemmel szolgáljunk. **29** Mert a mi Istenünk emésztő tűz.

13 A testvéri szeretet maradjon meg. **2** A vendégszeretetről el ne feledkezzetek, mert ezáltal egyesek tudtukon kívül angyalokat vendégeltek meg. **3** Emlékezzetek meg a foglyokról, mintha fogolytársak volnátok, a gyötrődőkről, mint akik magatok is testben vagytok. **4** Legyen megbecsült minden tekintetben a házasság, és a házasélet legyen tiszta! A paráznákat és házasságtörőket megítéli az Isten. **5** Fösvénység nélkül való legyen magatartásotok, elégedjetek meg azzal, amitek van, mert Ő mondta: „Nem hagylak el, el sem távozom tőled.“ **6** Úgyhogy bizakodva mondjuk: „Az Úr az én segítségem, nem félek. Ember mit árthat nekem?“ **7** Emlékezzetek meg elöljáróitokról, akik Isten igéjét hirdették nektek, figyeljetek életük végére és kövessétek hitüket. **8** Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. **(aiōn g165)** **9** Különféle idegen tanításoktól ne hagyjátok magatokat félrevezetni, mert jó, ha kegyelemtől erősödik meg a szív, nem ennivalókkal, amelyeknek semmi hasznát sem veszik azok, akik velük élnek. **10** Van oltárunk, amelyről nincs joguk enni azoknak, akik a sátorban szolgálnak. **11** Mert amely állatok vérét a főpap beviszi a szentélybe a bűnért, azoknak testét megégetik a táboron kívül. **12** Ezért Jézus is, hogy megszentelje az ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvedett. **13** Menjük tehát ki hozzá a táboron kívülre, az Ő gyalázatát hordozva. **14** Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük. **15** Ezért általa vigyük a dicséret áldozatát mindenkor Isten elé, vagyis az ő nevéről vallást tevő ajkaink gyümölcsét. **16** A jótékonyságról és az adakozásról ne feledkezzetek meg, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. **17** Engedelmeskedjetek elöljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelketekre, mint számadók. Így majd örömmel teszik és nem bánkódva, mert ez nem használna nektek sem. **18** Imádkozzatok értünk! Mert meg vagyunk győződve arról, hogy tiszta a lelkiismeretünk, hiszen mindenben igyekszünk tisztességesen eljárni. **19** Annál inkább kérlek erre titeket, hogy mihamarabb visszajuthassak hozzátok. **20** A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, az örök szövetség vére által, a mi Urunkat, Jézust, **(aiōnios g166)** **21** tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az ő akaratát és munkálja bennünk azt, ami kedves előtte a Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön örökké. Ámen. **(aiōn g165)** **22** Kérlek pedig titeket, atyámfiai, szívleljétek meg ezt az intő beszédet, hiszen csak röviden írtam nektek. **23** Tudjátok meg, hogy a mi atyánkfia, Timóteus, kiszabadult, és ha hamarosan megjön, vele együtt meglátogatlak titeket. **24** Köszöntsétek minden elöljárótokat és a szenteket is mind. Köszöntenek titeket az Olaszországból valók. **25** Kegyelem mindnyájatokkal!

Jakab

1 Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája,
az elszórtan lévő tizenkét nemzetségnek üdvözletét
küldi. **2** Teljes örömnek tartsátok, atyámfiai, amikor különféle
kísértésekbe estek, **3** tudván, hogy a ti hitetek próbája
állhatatosságot eredményez. **4** Az állhatatosság pedig
tökéletessé teszi a cselekedetet, hogy tökéletesek és
fedhetetlenek legyetek minden fogyatkozás nélkül. **5** Ha
pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki
mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül megadja.
6 De hittel kérje semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik,
olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-
oda hajt. **7** Ne gondolja, hogy kaphat valamit az Úrtól az
ilyen **8** kétszívű és minden útjában állhatatlan ember. **9**
Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú méltóságával, **10**
a gazdag pedig nyomorúságával, mert elmúlik, mint a fű
virága. **11** Mert felkel a nap nagy hevével és elszárítja a
füvet, és annak virága elhull, és szépsége elvész: így vész
el a gazdag is a maga útján. **12** Boldog ember az, aki a
kísértésben kitart, mert miután kiállta a próbát, elveszi az élet
koronáját, amit az Úr ígért az őt szeretőknek. **13** Senki se
mondja, amikor megkísértetik: az Isten kísért engem, mert
Isten gonoszsággal nem kísérthető és őmaga sem kísért
senkit. **14** Mert mindenkit saját kívánsága vonja és csábítja.
15 Azután a kívánság megfoganva bűnt szül. A bűn pedig
teljességre jutva halált nemz. **16** Ne tévelyegjetek, szeretett
atyámfiai. **17** Minden jó adomány és minden tökéletes
ajándék felülről való, a világosság Atyjától származik, akinél
nincs változás, sem a változandóságnak árnyéka. **18** Az
ő akarata szült minket az igazságnak igéje által, hogy
az ő teremtményeinek első zsengéje legyünk. **19** Azért,
szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra,
késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, **20** mert
ember haragja Isten igazságát nem szolgálja. **21** Elvetve azért
minden szennyet és mindenféle gonoszságot, szelídséggel
fogadjátok a belétek oltott igét, amely megtarthatja lelketeket.
22 Az igének pedig megtartói legyetek, nemcsak hallgatói,
megcsalva magatokat. **23** Mert ha valaki hallgatója az igének
és nem megtartója, az ahhoz az emberhez hasonlít, aki
tükörben megnézi arcát. **24** Megnézi ugyan magát, de
elmegy és azonnal elfelejti, milyen volt. **25** De aki belenéz
a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad mellette,
az nem feledékeny hallgatója, sőt tevékeny megvalósítója:
az boldog lesz cselekedeteiben. **26** Ha valaki kegyesnek
látszik közöttetek, de nem zabolázza meg nyelvét, és még
önmagát is általtatja, annak kegyessége hiábavaló. **27** A tiszta
és igazi kegyesség Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni
az árvákat és özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán
megőrizni önmagát a világtól.

2 Atyámfiai, ne legyen személyválogatás a ti hitetekben,
amelyet a dicsőség Urába, a mi Urunk Jézus Krisztusba
vetettetek. **2** Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy
aranygyűrűs férfi, fényes ruhában, és bemegy egy szegény
is kopott ruhában **3** és rátekintetek arra, akin a fényes
ruha van, és azt mondjátok neki: „Te ülj ide szépen.“A
szegénynek pedig azt mondjátok: „Te állj ott, vagy ülj ide az
én zsámolyomhoz“, **4** nem mondtok-e ellen magatoknak, és
nem lettetek-e gonosz gondolkodású bírákká? **5** Halljátok
csak, szeretett atyámfiai: vajon nem Isten választotta-e
ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek a hitben,
és örökösei legyenek annak az országnak, amelyet Isten
ígért az őt szeretőknek? **6** De ti megszégyenítettétek a
szegényt. Vajon nem a gazdagok hatalmaskodnak-e rajtatok,
és nem ők hurcolnak-e titeket a törvény elé? **7** Nem ők
káromolják-e azt a szép nevet, amelyről titeket elneveztek?
8 Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az Írás szerint:
„Szeresd felebarátodat, mint magadat!“jól cselekedtek. **9** De
ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, és a törvény, mint
törvényszegőket elítél. **10** Mert ha valaki az egész törvényt
megtartja is, de vét egy ellen, az valamennyi ellen vétkezett.
11 Mert aki ezt mondta: „Ne paráználkodj!“ezt is mondta:
„Ne ölj!“És ha nem paráználkodsz, de ölsz, törvényszegővé
lettél. **12** Úgy szóljatok, és úgy cselekedjetek, mint akiket
a szabadság törvénye fog megítélni. **13** Mert az ítélet
irgalmatlan ahhoz, aki nem cselekszik irgalmasságot, és
az irgalmasság diadalmaskodik az ítéleten. **14** Mit használ,
atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy van hite, cselekedetei
pedig nincsenek? Vajon megtartja-e őt a hit? **15** Ha pedig
az atyafiaknak, férfiaknak vagy nőknek nincs ruhája, és
szükséget szenvednek a mindennapi élelemben, **16** és azt
mondja nekik valaki közületek: „Menjetek el békességgel,
melegedjetek meg és lakjatok jól!“De nem adjátok meg
nekik, amikre szükségük van, mit használ az? **17** Ugyanígy
a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában. **18**
Viszont mondhatja valaki: neked hited van, nekem pedig
cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te
cselekedeteidből, és én is meg fogom mutatni neked az
én cselekedeteimből az én hitemet **19** Te hiszed, hogy egy
az Isten? Jól teszed. Az ördögök is hiszik és rettegnek. **20**
Akarod-e hát tudni, te oktalan ember, hogy a hit cselekedetek
nélkül halott? **21** Ábrahám, a mi atyánk nem cselekedetekből
igazult-e meg, amikor fiát, Izsákot felajánlotta az oltárra? **22**

Látod, hogy hite együtt munkálkodott cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hite. **23** És beteljesedett az Írás, amely ezt mondja: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, s ez megigazulására szolgált, és Isten barátjának neveztetett. **24** Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember és nem csupán hitből. **25** Hasonlóképpen a parázna Ráháb, nem cselekedetekből igazult-e meg, amikor a követeket házába fogadta, és más úton bocsátotta el őket? **26** Mert ahogyan halott a test lélek nélkül, úgy halott a hit is cselekedetek nélkül.

3 Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, tudva azt, hogy súlyosabb ítéletben lesz részük. **2** Mert mindnyájan sokat vétkezünk. De ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, képes egész testét is megzabolázni. **3** Ha a lovak szájába zablát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányítjuk. **4** Íme a hajókat is, bármily nagyok is, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy igen kicsi kormányrúd mégis oda irányítja, ahová a kormányos akarja. **5** A nyelv is kicsiny testrész ugyan, de nagyra tartja magát. Íme egy csekély tűz, milyen nagy erdőt felgyújt. **6** A nyelv is tűz, a gonoszság világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, sőt lángba borítja életünket, miközben maga is lángra lobban a gyehenna tüzétől. **(Geenna g1067)** **7** Mindenfajta vadállat, madár, csúszómászó és vízi állat megszelídíthető. Az ember meg is szelídíti őket. **8** De a nyelvet az emberek közül senki sem szelídítheti meg, mert fékezhetetlenül gonosz az, telve van halálos méreggel. **9** Ezzel áldjuk Istent, a mi Atyánkat, és ezzel átkozzuk az embereket, akik az Isten hasonlatosságára teremtettek. **10** Ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok. Atyámfiai, nem kellene így lenni ennek! **11** Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból csörgedeztethet-e édes és keserű vizet? **12** Vajon, atyámfiai, teremhet-e a fügefa olajmagvakat, vagy a szőlő fügét? Így egy forrás sem adhat sós és édes vizet. **13** Kicsoda bölcs és okos közöttetek? Mutassa meg jó magatartásával, hogy mindent bölcs szelídséggel tesz. **14** Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van szívetekben, ne kérkedjetek, és ne hazudtoljátok meg az igazságot. **15** Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi. **16** Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott békétlenség, és mindenféle gonosz cselekedet is van. **17** A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató. **18** Az igazság gyümölcsét pedig békességben vetik el azoknak, akik békeszeretők.

4 Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a bennetek dúló bűnös kívánságokból erednek-e? **2** Kívántok valamit és nem teljesül. Öltök és irigykedtek, de nem érhetitek el, harcoltok és viszálykodtok, és még sincs semmitek, mert nem kéritek. **3** Vagy ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert nem jól kéritek, hiszen csak bűnös kívánságaitokra akarjátok fordítani. **4** Ti Istenhez hűtlenek, nem tudjátok, hogy a világgal való barátság, ellenségeskedés Istennel? Aki azért a világ barátja akar lenni, az Isten ellensége lesz. **5** Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: „A bennünk lakó lélek tele van önző vággyal!“ **6** De nagyobb kegyelmet ad, ezért mondja: „Isten a kevélyeknek ellen áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.“ **7** Engedelmeskedjetek azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek. **8** Közeledjetek Istenhez, és ő is közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveteket, ti kétszívűek. **9** Gyötrődjetek, gyászoljatok és sírjatok, nevetésetek forduljon gyászra, örömötök szomorúságra. **10** Alázzátok meg magatokat az Úr előtt és felmagasztal titeket. **11** Ne szóljátok meg egymást, atyámfiai. Aki megszólja atyafiát, és aki kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt ítéli el. Ha pedig a törvény felett ítélkezel, nem megtartója, hanem bírája vagy a törvénynek. **12** Egy a törvényhozó, akinek hatalma van, hogy felmentsen vagy elmarasztaljon. Kicsoda vagy te, hogy megítéled felebarátodat? **13** Nos hát, akik ezt mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyerünk“, **14** akik azt sem tudjátok, mit hoz a holnap, mert mi a ti életetek? Bizony olyan, mint a pára, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik. **15** Holott ezt kellene mondanotok: „Ha az Úr akarja és élünk, ezt vagy azt fogjuk cselekedni“. **16** Ti ellenben elbizakodottságotokban dicsekedtek. Minden ilyen dicsekedés gonosz. **17** Aki tehát tudna jót cselekedni, és nem cselekszi, bűne az annak.

5 Tehát ti gazdagok, sírjatok, és jajgassatok, a rátok következő nyomorúságaitok miatt. **2** Gazdagságotok megrohadt, ruháitokat megette a moly. **3** Aranyotokat és ezüstötöket rozsda fogta meg, és azok rozsdája ellenetek tanúskodik, és megemészti testeteket, mint a tűz. Kincset gyűjtöttetek még az utolsó napokban is. **4** Íme, a ti mezőtöket learató munkások bére, amit visszatartottatok, az égre kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának fülébe. **5** Dőzsöltetek e földön és tobzódtatok. Szíveteket hizlaltátok az áldozat bemutatásának napjára. **6** Elítéltétek, megöltétek

az igazat, s ő nem állt ellen nektek. **7** Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteléig. Íme a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét. Béketűréssel várja, míg reggeli és esti esőt kap. **8** Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van. **9** Ne panaszkodjatok egymásra, testvéreim, hogy el ne ítéltessetek! Íme a bíró az ajtó előtt áll. **10** Vegyetek példát, atyámfiai, szenvedésben és tűrésben a prófétáktól, akik az Úr nevében szóltak. **11** Íme boldognak mondjuk a tűrni tudókat. Jób tűréséről hallottatok, és láttátok, hogyan intézte az Úr a sorsát. Mert igen irgalmas és könyörületes az Úr. **12** Mindenekelőtt pedig ne esküdjetek, atyámfiai, se az égre, se a földre, se semmi más egyébre. Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem, hogy ítélet alá ne essetek. **13** Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-e valakinek? Dicséretet énekeljen. **14** Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet elöljáróit, és imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. **15** És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik neki. **16** Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok, mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése. **17** Illés ember volt, hozzánk hasonló és imádságban kérte, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig. **18** És ismét imádkozott és az ég esőt adott és a föld megteremte gyümölcsét. **19** Atyámfiai, ha valaki közöttetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti valaki, **20** tudja meg, hogy aki megtérít egy bűnöst tévelygő útjáról, megmenti annak lelkét a haláltól, és sok bűnét elfedezi.

1 Péter

1 Péter, Jézus Krisztusnak apostola, a Pontuszban, Galáciában, Kappadóciában, Ázsiában és Bitiniában elszéledt jövevényeknek, **2** akik ki vannak választva az Atya Isten eleve elrendelése szerint, a Lélek megszentelése által, a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen. **3** Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki az ő nagy irgalmasságából újjá szült minket élő reménységre a Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, **4** romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra, **5** akiket Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. **6** Ebben örvendeztek, noha most meg is kellett szomorodnotok különféle kísértések miatt, **7** hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, tisztességre, dicsőségre méltónak találtasson a Jézus Krisztus megjelenésekor. **8** Akit noha nem láttok, szerettek, akiben, noha most nem látjátok, de hisztek, és kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek, **9** mert eléritek hitetek célját, lelketek üdvösségét. **10** Ezt az üdvösséget keresték és kutatták a próféták, akik a nektek szánt kegyelemről jövendöltek, **11** kutatva, hogy melyik vagy milyen időre jelentette azt ki a Krisztusnak bennük lévő Lelke, aki eleve bizonyságot tett a Krisztus szenvedéseiről és az ezeket követő dicsőségről. **12** Akiknek megjelentetett, hogy nem maguknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amelyeket most hirdetnek nektek azok, akik prédikálták nektek az evangéliumot a mennyből küldött Szentlélek által, amibe angyalok vágyakoznak beletekinteni. **13** Ezért tehát felövezve lelketeket, mint józanok, tökéletesen reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor hoz nektek. **14** Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat korábbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságtok idején voltak bennetek, **15** hanem amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek egész életetekben. **16** Mert meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok“. **17** Ha pedig Atyának hívjátok őt, aki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek jövevénységetek idejét, **18** tudva, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, **19** hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtlen Báránynak, Krisztusnak a vérén. **20** Ő ugyan eleve, a világ teremtése előtt kiválasztatott, de az idők végén megjelent értetek. **21** Ti Általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki, hogy a ti hitetek Istenbe vetett reménység is legyen. **22** Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránt való engedelmességben a képmutatás nélküli atyafiúi szeretetre a Lélek által, és egymást tiszta szívből, buzgón szeressétek, **23** mint akik ujjá születtetek nem romlandó, de romolhatatlan magból Isten igéje által, ami megmarad örökké. **(aiōn g165)** **24** „Mert minden test olyan, mint a fű és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull, **25** de az Úr beszéde megmarad örökké.“Ez pedig az a beszéd, amelyet hirdettek nektek. **(aiōn g165)**

2 Levetve azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést és minden rágalmazást, **2** mint most született csecsemők, a hamisítatlan lelki tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek az üdvösségre. **3** Mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr. **4** Járuljatok Hozzá, mint élő, az emberektől ugyan megvetett, de Istentől választott, megbecsült kőhöz, **5** ti magatok is, mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. **6** Ezért van az Írásban: „Íme, szegletkövet teszek le Sionban amely kiválasztott, megbecsült, és aki hisz benne nem szégyenül meg“. **7** Érték tehát ez számotokra, akik hisztek. A hitetleneknek pedig az a kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett, **8** megütközés kövévé és botránkozás sziklájává. Ezek beleütköznek, mert nem hisznek az igének. Ők erre is rendeltettek. **9** Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket. **10** Akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok. Akik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok. **11** Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartózkodjatok a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen harcolnak. **12** Tisztességesen viselkedjetek a pogányok között, hogy ha valamiben rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján. **13** Engedelmeskedjetek minden emberi rendnek az Úrért, akár királynak, mint feljebbvalónak, **14** akár helytartóknak, mint akiket ő küld a gonosztevők megbüntetésére, a jót cselekvők megdicsérésére. **15** Mert az az Isten akarata, hogy jót cselekedve elnémítsátok a balgatag emberek tudatlanságát, **16** mint szabadok, és nem úgy, mint akiknél a szabadság a gonoszság elpalástolása, hanem úgy, mint Isten szolgái. **17** Mindenkit tiszteljetek, az atyafiakat

szeressétek, Istent féljétek, a királyt tiszteljétek. **18** A szolgák teljes félelemmel engedelmeskedjenek uraiknak, ne csak a jóknak és kíméleteseknek, hanem a szívteleneknek is. **19** Kegyelem az, ha valaki Istenről való meggyőződéséért méltatlanul szenvedve tűr sérelmeket. **20** Mert micsoda dicsőség az, ha a vétkeitek miatt kapott arcul verést tűritek el? De ha jót cselekedtek és tűritek érte a szenvedést, az kedves Isten előtt. **21** Mert arra hívattatok el, hiszen Krisztus is szenvedett értetek, nektek példát adva, hogy az ő nyomdokait kövessétek. **22** Ő bűnt nem cselekedett, szájában álnok szót nem találtak. **23** Amikor szidalmazták, a szidalmat nem viszonozta, amikor szenvedett nem fenyegetőzött, hanem rá bízta ezt arra, aki igazságosan ítél. **24** Bűneinket maga vitte fel testében a keresztfára, hogy meghaljunk a bűnnek, és az igazságnak éljünk. Az ő sebeivel gyógyultatok meg. **25** Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek Pásztorához és Gondviselőjéhez.

3 Hasonlóképpen az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednének is az igének, feleségük magaviselete ige nélkül is nyerje meg őket, **2** figyelve istenfélő és tiszta életetekre. **3** Akiknek ékessége ne legyen külsőséges: hajfonogatás, arany ékszer vagy fényes öltözet, **4** hanem a szív elrejtett embere: a szelíd és csendes lélek maradandóságával. Ez igen értékes az Isten előtt. **5** Így ékesítették magukat hajdan a szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek és engedelmeskedtek férjüknek. **6** Ahogyan Sára is engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezve őt. Akinek leányai lesztek, ha jót cselekedtek és nem féltek semmiféle fenyegetéstől. **7** A férfiak hasonlóképpen megértően éljenek együtt feleségükkel, mint gyengébb nemmel, tiszteletet adva nekik, mint akik örökös társaik az élet kegyelmében, hogy imádságaitok meg ne hiúsuljanak. **8** Végül pedig legyetek mindnyájan együtt érzők, rokonérzelműek, atyafiszeretők, irgalmasak, alázatosak. **9** Ne fizessetek gonosszal a gonoszért, vagy szidalommal a szidalomért, sőt ellenkezőleg: áldást mondjatok, tudva, hogy arra hívattatok el, hogy áldást örököljetek. **10** Mert aki szeretne örülni az életnek, és jó napokat látni, őrizze meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot; **11** Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, keresse a békességet, és kövesse azt. **12** Mert az Úr szeme az igazakon van, és füle azoknak könyörgésén, az Úr arca pedig a gonoszt cselekvők ellen fordul. **13** Ki az, aki bántalmaz titeket, ha a jónak követői lesztek? **14** De ha szenvedtek is az igazságért, boldogok vagytok. Fenyegetésüktől pedig ne féljetek, se zavarba ne essetek. **15** Az Úr Krisztust pedig szenteljétek meg szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a bennetek lévő reménységről **16** szelíden, tisztességtudóan és jó lelkiismerettel, hogy megszégyenüljenek azok, akik a Krisztusban való jó életeteket gyalázzák. **17** Mert jobb, ha jót cselekedve, mintsem gonoszt cselekedve szenvedtek, ha így akarja Isten. **18** Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen. Megölettetett ugyan test szerint, de megelevenítetett Lélek szerint. **19** Így ment el a börtönben lévő lelkekhez, és prédikált azoknak, **20** akik egykor engedetlenek voltak, amikor Isten Nóé napjaiban türelmesen várakozott, a bárka készítésekor, amelyben csak nyolc lélek menekült meg víz által. **21** Ami minket is megtart most, mint a keresztség képmása, ami nem a test szennyének a lemosása, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért Jézus Krisztus feltámadása által. **22** Ő fölmenvén a mennybe, Istennek jobbján van, és alávettettek neki az angyalok, hatalmasságok és erők.

4 Mivel tehát Krisztus testileg szenvedett, vértezzétek fel magatokat ti is azzal a gondolattal, hogy aki testileg szenved, az elszakad a bűntől, **2** hogy többé ne emberi kívánságok, hanem Isten akarata szerint éljétek le a testi életetekben hátralévő időt. **3** Bizony éppen elég volt, hogy életetek elmúlt idejében a pogányok akaratát cselekedtétek, és bujálkodásban, kívánságokban, részegeskedésben, tobzódásokban, tivornyázásokban és bűnös bálványimádásban éltetek. **4** Csodálkoznak is azok, hogy nem futottatok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába Istent káromolva. **5** De számot fognak majd adni annak, aki készen áll megítélni élőket és holtakat. **6** Mert azért hirdettetett az evangélium a holtaknak is, hogy ha testükben emberi mérték szerint megítéltetnek is, Isten szerint éljenek a Lélek által. **7** A vége pedig mindennek közel van. Ezért legyetek mértékletesek, józanok, hogy imádkozhassatok. **8** Mindenekelőtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre, mert a szeretet sok vétket elfedez. **9** Legyetek vendégszeretők, zúgolódás nélkül. **10** Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai. **11** Ha valaki prédikál, Isten igéjét szólja, ha valaki szolgál, azzal az erővel szolgáljon, amit Isten ad, hogy mindenben Jézus Krisztus dicsőítessék, akinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen. **(aiōn g165)** **12** Szeretteim! Ne rémüljetek meg attól a tűztől, amely megpróbáltatásul támadt köztetek,

mintha valami rémületes dolog történnék veletek. **13** Sőt, amennyiben részetek van Krisztus szenvedésében, örüljetek, hogy az ő dicsőséges megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek. **14** Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket, mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, akit azok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek. **15** Közületek tehát senki se szenvedjen, mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó. **16** Ha azonban valaki, mint keresztény szenved, ne szégyenkezzék, sőt dicsőítse azért Istent. **17** Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet Isten háznépén, ha pedig először rajtunk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, akik nem hisznek Isten evangéliumának? **18** És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hová lesz az istentelen és bűnös? **19** Akik tehát Isten akaratából szenvednek, jót cselekedve ajánlják lelküket hű Teremtőjüknek.

5 A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitertárs, és Krisztus szenvedésének tanúja, és eljövendő dicsőségének részese: **2** legeltessétek az Istennek közöttetek lévő nyáját, gondot viselve rá nem kényszerítésből, hanem örömmel, ne rút nyerészkedésből, hanem jóindulattal. **3** Ne is úgy, mint akik uralkodnak a gyülekezeteken, hanem mint akik példaképei a nyájnak. **4** És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koronáját. **5** Ugyanúgy ti ifjabbak, engedelmeskedjetek az idősebbeknek, mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedve legyetek alázatosak, mert Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad. **6** Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. **7** Minden gondotokat őrá vessétek, mert neki gondja van rátok. **8** Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el. **9** Álljatok ellene, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világon lévő atyafiaitokon ugyanazok a szenvedések telnek be. **10** A minden kegyelem Istene pedig, aki az ő örök dicsőségére hívott el titeket a Krisztus Jézusban, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, erősekké, szilárdakká és állhatatosakká tenni. **(aiōnios g166)** **11** Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen. **(aiōn g165)** **12** Szilvánusz által, aki mint gondolom hű atyátokfia, röviden írtam, intve és bizonyságot téve, hogy az az Isten igazi kegyelme, amelyben álltok. **13** Köszönt titeket a veletek együtt kiválasztott babiloni gyülekezet és Márk, az én fiam. **14** Köszöntsétek egymást a szeretet csókjával. Békesség mindnyájatoknak, akik a Krisztusban vagytok.

2 Péter

1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola azoknak, akik velünk együtt drága hitet nyertek a mi Istenünknek és megtartónknak, Jézus Krisztusnak igazsága által. **2** Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerésében. **3** Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindennel, ami az életre és kegyességre való, annak megismerése által, aki minket saját dicsőségével és hatalmával elhívott, **4** és így igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket, hogy ezek révén isteni természet részeseivé legyetek, elkerülve a romlottságot, amely a bűnös kívánság által uralkodik a világon. **5** Ugyanerre teljes igyekezetet fordítva, hitetekben mutassátok meg jó cselekedeteiteket, a jó cselekedetekben ismeretet, **6** az ismeretben mértékletességet, a mértékletességben állhatatosságot, az állhatatosságban pedig kegyességet. **7** A kegyességben pedig az atyafiak iránti szeretetet, az atyafiak iránti szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet. **8** Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, akkor nem lesztek a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében sem hivalkodók, sem gyümölcstelenek. **9** Akiben ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, mert elfelejtette a régi bűneiből való megtisztulást. **10** Ezért, atyámfiai, igyekezzétek inkább elhívásotokat és kiválasztásotokat megerősíteni, mert ha ezt teszitek, nem fogtok elesni soha. **11** Így majd szabadon fogtok bemenni a mi Urunknak és Megtartónknak, Jézus Krisztusnak örök országába. **(aiōnios g166)** **12** Ezért nem mulasztom el, hogy mindenkor emlékeztesselek titeket ezekre, noha tudjátok ezeket, és szilárdan álltok a jelenvaló igazságban. **13** Méltónak vélem, amíg ebben a porsátorban vagyok, hogy emlékeztetéssel ébresztgesselek titeket. **14** Mert tudom, hogy hamar leteszem porsátoromat, amint a mi Urunk Jézus Krisztus is kijelentette nekem. **15** De igyekezem, hogy ti az én halálom után is megemlékezhessetek ezekről. **16** Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus hatalmát és megjelenését, hanem mint akik szemtanúi voltunk az ő fenségének. **17** Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és Hozzá a felséges dicsőségből ez szózat hangzott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm, “ **18** ezt az égből jövő szózatot mi hallottuk, mert együtt voltunk vele a szent hegyen. **19** Ezért igen biztos nálunk a prófétai beszéd, amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét helyen világító mécsesre, míg nappal virrad és hajnalcsillag kel fel szívetekben. **20** Mindenekelőtt tudva azt, hogy az Írásban egy prófétai szó sem ered önkényes magyarázatból, **21** mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indíttatva szóltak Isten szent emberei.

2 Voltak pedig hamis próféták is a nép között, ahogyan köztetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak közétek becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket, megtagadják, így gyors pusztulást hoznak magukra. **2** Sokan fogják követni ezeknek romlottságát, akik miatt káromolni fogják az igazság útját. **3** Kapzsiságukban szép szólamokkal ki is fosztanak titeket. Ezeknek ítélete régóta készen áll, kárhoztatásuk nem késik. **4** Mert Isten nem kedvezett a bűnbe esett angyaloknak sem, hanem sötét mélységbe taszította őket, hogy láncra veretve maradjanak az ítéletig. **(Tartaroō g5020)** **5** Nem kedvezett a régi világnak sem, de Nóét, az igazság hirdetőjét nyolcadmagával megőrizte, amikor özönvízzel borította el az istentelenek világát. **6** Sodoma és Gomora városát is elhamvasztotta, és végromlásra kárhoztatta, intő például azoknak, akik istentelenek lesznek. **7** Az igaz Lótot viszont megszabadította, aki az istentelenek kicsapongó életmódja miatt szenvedett **8** Mert azok között lakva, gonosz cselekedeteiket látva és hallva, igaz lelke napról-napra gyötrődött. **9** Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, de a gonoszokat az ítélet napjára tartja meg, amikor elnyerik büntetésüket. **10** Legfőképpen azok, akik tisztátalan testi vágyaikat követik, és Isten dicsőségét megvetik. Vakmerők, elbizakodottak, akik nem rettennek káromolni magasztos lényeket sem, **11** holott még az angyalok, akik erőre és hatalomra nézve nagyobbak náluk, nem szólnak azok ellen kárhoztató ítéletet. **12** Ezek pedig, mint az oktalan állatok, amelyek megfogásra és elpusztításra valók, azt káromolják, amit nem ismernek. Ezért hozzájuk hasonlóan fognak elpusztulni. **13** Meg is kapják gonoszságuk díját. Gyönyörűségnek tartják a naponkénti tobzódást, mocsok és szégyenfoltok, akik csalárdságukban kéjelegnek, amikor együtt lakmároznak veletek. **14** Szemük parázna vággyal van tele, a bűnben telhetetlenek, elhitetik az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei, **15** akik elhagyták az egyenes utat, eltévelyedtek, Bálámnak, Beór fiának útját követték, aki a gonoszság bérét szerette, **16** de aki törvénytelenségéért feddést kapott: egy igavonó néma állat emberi szóval megakadályozta a próféta esztelenségét. **17** Ezek víztelen források, széltől hányatott fellegek, akiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre. **(questioned)** **18** Mert a hiábavalóság kevély szavait szólva, testi kívánságra, bujálkodásra csábítják azokat, akik nemrég szakadtak el a

tévelygésben élőktől. **19** Szabadságot ígérnek azoknak, holott ők maguk a romlottság szolgái, mert akit valaki legyőzött, annak szolgájává lett. **20** Mert ha az Úrnak, a megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ förtelmeit elkerülték, de ezekbe ismét belekeveredve legyőzetnek, az utolsó állapotuk gonoszabb lesz az elsőnél **21** Mert jobb volna rájuk nézve, ha meg sem ismerték volna az igazság útját, minthogy megismerve elpártoljanak a nekik adott szent parancsolattól. **22** De betelt rajtuk az igaz példabeszéd: „Az eb visszatért a saját okádására“, és „a megfürdött disznó a sár fertőjébe“.

3 Szeretteim, ez már a második levél, amit nektek írok, hogy emlékeztetés révén tiszta gondolkodásotokat serkentsem. **2** Emlékezzetek tehát a próféták régen mondott beszédére és az az Úrnak és Megtartónknak parancsolataira, amelyet az apostolaitok által hirdetett. **3** Először is tudva azt, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik saját kívánságaik szerint élnek, **4** és ezt mondják: „Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden ugyanúgy maradt, ahogyan a teremtés kezdetétől fogva van“. **5** Mert készakarva nem tudják azt, hogy az egek régtől fogva voltak, és a föld is, amely vízből és víz által állt elő Isten szavára, **6** amely által az akkori világ vízzel elárasztva elveszett. **7** A mostani egek és a föld pedig ugyanazon szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára. **8** Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap. **9** Nem késik az ígérettel az Úr, amint egyesek késedelmesnek tartják, hanem hosszan tűr értünk, nem akarva, hogy némelyek elvesszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. **10** Az Úr napja pedig úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek. **11** Mivel mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell élnetek, **12** akik várjátok és sóvárogjátok Isten napjának eljövetelét, amikor az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak. **13** De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik. **14** Ezért tehát, szeretteim, ezeket várva, igyekezzetek, hogy ő tisztának és hiba nélkül valónak találjon titeket békességben. **15** A mi Urunknak hosszútűrését pedig üdvösségnek tartsátok, amint a mi szeretett atyánkfia Pál is írt nektek, a neki adott bölcsesség szerint, **16** szinte minden levelében, amikor ezekről beszél. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok és állhatatlanok a maguk vesztére elcsűrnek-csavarnak, mint más írásokat is. **17** Ti azért, szeretteim, előre tudva ezt, őrizkedjetek, hogy az istentelenek tévelygései el ne sodorjanak, és saját bizonyosságotokat el ne veszítsétek, **18** hanem növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Neki legyen dicsőség mind most, mind örökkön-örökké. Ámen. **(aiōn g165)**

1 János

1 Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, a szemünkkel
láttunk, amit szemléltünk, és kezünkkel érintettünk, az élet
igéjéről. **2** Az élet megjelent, és láttuk, és tanúbizonyságot
teszünk róla és hirdetjük nektek az örök életet, amely az
Atyánál volt és megjelent nekünk. **(aiōnios g166)** **3** Amit
hallottunk és láttunk, azt hirdetjük nektek, hogy közösségetek
legyen velünk. A mi közösségünk pedig közösség az Atyával
és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. **4** Ezeket azért írjuk nektek,
hogy örömötök teljes legyen. **5** Ez pedig az üzenet, amelyet
tőle hallottunk és hirdetünk nektek, hogy Isten világosság
és nincs benne semmi sötétség. **6** Ha azt mondjuk, hogy
közösségünk van vele, és sötétségben járunk, hazudunk, és
nem az igazságot cselekedjük. **7** Ha pedig a világosságban
járunk, amint ő maga a világosságban van, közösségük
van egymással és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére
megtisztít minket minden bűntől. **8** Ha azt mondjuk, hogy
nincs bűn bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság
nincsen bennünk. **9** Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz:
megbocsátja bűneinket és megtisztít minden gonoszságtól.
10 Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük
őt, és az ő igéje nincs bennünk.

2 Gyermekeim, ezeket azért írom nektek, hogy ne
vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van szószólónk az
Atyánál: az igaz Jézus Krisztus. **2** Ő engesztelő áldozat a mi
vétkeinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ
bűneiért is. **3** Abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha az ő
parancsolatait megtartjuk. **4** Aki ezt mondja: ismerem őt, és
az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg
abban az igazság. **5** Aki pedig megtartja az ő beszédét,
abban valósággal teljessé lett Isten szeretete. Ebből tudjuk
meg, hogy őbenne vagyunk. **6** Aki azt mondja, hogy őbenne
van, annak úgy kell élnie, ahogy ő élt. **7** Atyámfiai, nem
új parancsolatot írok nektek, hanem a régi parancsolatot,
amely kezdettől fogva nálatok volt. A régi parancsolat az
az ige, amelyet hallottatok. **8** Viszont új parancsolatot írok
nektek, azt, ami igaz őbenne és tibennetek, hogy a sötétség
szűnni kezd és az igaz világosság már fénylik. **9** Aki azt
mondja, hogy világosságban van és gyűlöli atyjafiát, az
még mindig a sötétségben van. **10** Aki szereti atyjafiát, az
a világosságban marad és nincs benne megbotránkozni
való. **11** Aki pedig gyűlöli atyjafiát, az sötétségben van, és
sötétségben jár, és nem tudja hova megy, mert a sötétség
megvakította szemét. **12** Írok nektek, gyermekek, mert
bűneitek megbocsáttattak az ő nevéért. **13** Írok nektek,
atyák, mert megismertétek azt, aki kezdettől fogva van. Írok
nektek, ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok nektek,
gyermekek, mert megismertétek az Atyát. **14** Írtam nektek,
atyák, mert megismertétek azt, aki kezdettől fogva van. Írtam
nektek, ifjak, mert erősek vagytok, és Isten igéje megmarad
bennetek, és meggyőztétek a gonoszt. **15** Ne szeressétek
a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki
a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. **16**
Mert mindaz, ami a világban van a test kívánsága, a szem
kívánsága és a kérkedő életmód, nem az Atyától, hanem a
világtól való. **17** A világ pedig elmúlik és annak kívánsága is,
de aki Isten akaratát cselekszi, az megmarad örökké. **(aiōn
g165)** **18** Gyermekeim, itt az utolsó óra. Amint hallottátok,
eljön az antikrisztus. Most sok antikrisztus jelent meg. Ebből
tudjuk, hogy itt az utolsó óra. **19** Közülünk váltak ki, de nem
voltak közülünk valók, mert ha közülünk valók lettek volna,
velünk maradtak volna. De nyilvánvalóvá kellett lennie, hogy
nem mindannyian közülünk valók. **20** De tiétek a Szentlélek
kenete, és így mindent tudtok. **21** Nem azért írtam nektek,
mintha nem ismernétek az igazságot, hanem mivel ismeritek
azt, tudjátok, hogy semmiféle hazugság nem származhat az
igazságból. **22** Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy
Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát
és a Fiút. **23** Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya
sem. Aki vallást tesz a Fiúról, azé az Atya is. **24** Amit tehát
kezdettől fogva hallottatok, az maradjon meg bennetek! Ha
megmarad bennetek, amit kezdettől fogva hallottatok, akkor
ti is megmaradtok az Atyában és a Fiúban. **25** Az ígéret
pedig, amit ő maga ígért nekünk: az örök élet. **(aiōnios g166)**
26 Ezeket azokról írtam nektek, akik elhitetnek titeket. **27** De
az a kenet, amit Tőle kaptatok, bennetek marad, és így nincs
szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket, hanem az a
kenet megtanít titeket mindenre, ami igaz és nem hazugság.
Ahogyan megtanított titeket, úgy maradjatok meg őbenne. **28**
És most, gyermekeim, maradjatok meg őbenne, hogy amikor
megjelenik, bizodalmunk legyen, és ne szégyenüljünk meg
eljövetelekor. **29** Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok azt is,
hogy aki az igazságot cselekszi, az mind Tőle született.

3 Lássátok meg, milyen nagy szeretetet adott nekünk az
Atya, hogy Isten gyermekeinek neveztetünk! A világ
azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg őt. **2**
Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett
nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, ha nyilvánvalóvá
lesz, hasonlókká leszünk ő hozzá, mert meg fogjuk látni őt
amint van. **3** Akiben megvan ez a belé vetett reménység,
az megtisztítja magát, amiképpen ő is tiszta. **4** Aki bűnt

cselekszik, megszegi a törvényt, mert a bűn törvényszegés. **5** Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy bűneinket elvegye, és őbenne nincsen bűn. **6** Aki Benne marad, az nem esik bűnbe. Aki bűnbe esik, nem látta őt, nem is ismeri őt. **7** Gyermekeim, senki se tévesszen meg titeket: aki igazságot cselekszik, az igaz amint ő is igaz. **8** Aki bűnt cselekszik, az ördögtől van, mert az ördög kezdettől fogva bűnben van. Azért jelent meg Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. **9** Senki sem cselekszik bűnt, aki Istentől született, mert Isten Igéje van benne, és nem vétkezhet, mert Istentől született. **10** Erről ismerhetők meg Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki nem cselekszik igazságot, az nem Istentől való, és az sem, aki nem szereti atyjafiát. **11** Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást. **12** Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól való volt, és meggyilkolta testvérét. És miért gyilkolta meg? Mert cselekedetei gonoszok voltak, testvérei pedig igazak. **13** Ne csodálkozzatok, atyámfiai, ha gyűlöl titeket a világ. **14** Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életre, mert szeretjük atyánkfiait. Aki nem szereti atyjafiát, a halálban marad. **15** Aki gyűlöli atyjafiát, az embergyilkos és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete. **(aiōnios g166)** **16** Arról ismerjük meg a szeretetet, hogy ő az életét adta értünk. Ezért mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket atyánkfiaiért. **17** Akinek pedig van miből élnie e világon, és elnézi, hogy atyjafia szükségben van, és bezárja előtte szívét, hogyan marad meg abban Isten szeretete? **18** Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne beszéddel, hanem cselekedettel és valósággal. **19** Ebből ismerjük meg, hogy az igazságból valók vagyunk. Így nyugtathatjuk meg szívünket előtte. **20** Ha vádol minket a szívünk, Isten nagyobb a mi szívünknél és mindent tud. **21** Szeretteim, ha szívünk nem vádol, bizalommal fordulhatunk Istenhez, **22** és amit kérünk, megkapjuk, mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami kedves Neki. **23** Az pedig az ő parancsolata, hogy higgyünk az ő Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint megparancsolta nekünk. **24** Aki az ő parancsolatait megtartja, az Benne marad, és ő is abban. Hogy bennünk marad, abból tudjuk meg, hogy Lelkéből adott nekünk.

4 Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba. **2** Erről ismeritek meg Isten Lelkét: amelyik lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van. **3** Amelyik lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, az nincs Istentől. Ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön, sőt már a világban van. **4** Ti az Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek azokat, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van. **5** Azok a világból valók, azért a világ szerint beszélnek, és a világ hallgat rájuk. **6** Mi az Istentől valók vagyunk. Aki ismeri Istent, hallgat ránk. Aki nincs Istentől, nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét és a tévelygés lelkét. **7** Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindenki, aki szeret Istentől született és ismeri Istent. **8** Aki nem szeret, nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet. **9** Abban lett nyilvánvalóvá Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világra, hogy éljünk Általa. **10** Nem abból áll a szeretet, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeretett minket és elküldte Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. **11** Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást. **12** Istent soha senki nem látta. Ha szeretjük egymást, Isten bennünk marad és az ő szeretete teljessé lett bennünk. **13** Erről ismerjük föl, hogy benne maradunk és ő bennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk. **14** És mi láttuk, és bizonyságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül. **15** Aki vallja, hogy Jézus Isten Fia, Isten megmarad abban és ő is Istenben. **16** Mi megismertük és elhittük Isten irántunk való szeretetét. Isten szeretet. Aki szeretetben marad, Istenben marad, és Isten is őbenne. **17** Azzal lesz teljessé a szeretetet közöttünk, hogy bizalommal nézünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban. **18** A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár. Aki pedig fél, abban nem lett teljessé a szeretet. **19** Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. **20** Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent“, de gyűlöli atyjafiát, az hazug. Mert aki nem szereti atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát? **21** Azt a parancsolatot is kaptuk Tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse atyjafiát is.

5 Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született, és mindenki, aki szereti az Atyát, a Fiút is szereti, aki tőle született. **2** Abból ismerjük meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, hogyha Istent szeretjük, és parancsolatait megtartjuk. **3** Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk parancsolatait. Az ő parancsolatai pedig nem nehezek. **4** Mindenki, aki Istentől született legyőzi a világot. A győzelem, amely legyőzte a világot: a mi hitünk. **5** Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia. **6** Ő az a Jézus Krisztus, aki víz és vér által jött el. Nemcsak vízzel, hanem vízzel és vérrel. A Lélek pedig

bizonyságot tesz Róla, mert a Lélek az igazság. **7** Hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a mennyben: az Atya, az Ige és a Szentlélek és ez a három egy. **8** És hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a földön: a Lélek, a víz és a vér és ez a három is egy. **9** Ha elfogadjuk az emberek bizonyságtételét, Isten bizonyságtétele nagyobb, mert Isten bizonyságtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyságot. **10** Aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyságtétel. Aki nem hisz Istennek, hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyságtételben, amellyel Isten bizonyságot tett Fiáról. **11** Ez a bizonyságtétel pedig az, hogy örök életet adott nekünk Isten. Ez az élet pedig az ő Fiában van. **(aiōnios g166)** **12** Akié a Fiú, azé az élet. Akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. **13** Ezeket azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg: örök életetek van. **(aiōnios g166)** **14** Az az iránta való bizodalmunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket. **15** Ha pedig tudjuk, hogy meghallgat bennünket, bármit kérünk, azt is tudjuk, hogy meg is adja azt, amit tőle kérünk. **16** Ha valaki látja, hogy atyjafia nem halálos bűnt követ el, könyörögjön érte, és életet fog adni annak, aki nem halálos bűnt követ el. Van halálos bűn. Nem az ilyen esetre mondom, hogy könyörögjön. **17** Minden gonoszság bűn, de van nem halálos bűn is. **18** Tudjuk, hogy aki Istentől született nem vétkezik, hanem aki Istentől született vigyáz magára, és a gonosz meg sem érinti. **19** Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ gonoszságban vesztegel. **20** De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött és képességet adott nekünk arra, hogy megismerjük az Igazat, és hogy mi az Igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ő az igaz Isten és az örök élet. **(aiōnios g166)** **21** Gyermekeim, oltalmazzátok meg magatokat a bálványoktól. Ámen.

2 János

1 Én, a presbiter a kiválasztott Asszonynak és gyermekeinek, akiket igazán szeretek, és nemcsak én, hanem mindenki, aki megismerte az igazságot, **2** mert az igazság megmarad bennünk, és velünk lesz örökké. **(aiōn g165)** **3** Kegyelem, irgalom, békesség legyen veletek az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igazságban és szeretetben. **4** Nagyon örültem, hogy találtam gyermekeid között olyanokat, akik igazságban járnak, úgy, ahogy az Atya parancsolta nekünk. **5** És most kérlek téged Asszonyom, nem mintha új parancsolatot írnék neked, hanem amelyet kezdettől fogva kaptunk, hogy szeressük egymást! **6** Ez a szeretet abban áll, hogy járjunk az ő parancsolatai szerint. Ez a parancs az, amit kezdettől fogva hallottatok, hogy aszerint éljetek. **7** Mert sok hamis tanító jött e világra, akik nem vallják Jézust testben megjelent Krisztusnak. Az ilyen: hamis tanító és antikrisztus. **8** Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsétek, amit elértünk munkánkkal, hanem teljes jutalmat nyerjetek. **9** Aki eltér ettől, és nem marad meg Krisztus tanítása mellett, annak nincs Istene. Aki megmarad a Krisztus tudománya mellett, övé mind az Atya, mind a Fiú. **10** Ha valaki elmegy hozzátok, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok azt be házatokba, és ne is köszöntsétek, **11** mert aki köszönti részes annak gonosz cselekedeteiben. **12** Sok írni valóm volna nektek, de nem akartam papíron, tintával, hanem remélem, hogy elmegyek hozzátok, és szemtől szembe beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen. **13** Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvéred gyermekei.

3 János

1 A presbiter a szeretett Gájusznak, akit én igazán szeretek.
2 Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen
dolgod és légy egészséges, amint jó dolga van lelkednek.
3 Nagyon örültem, amikor atyafiak jöttek és bizonyságot
tettek a te igazságodról, minthogy te az igazságban jársz. **4**
Nincs annál nagyobb örömöm, mintha hallom, hogy az én
gyermekeim az igazságban járnak. **5** Szeretett barátom,
hűségesen cselekszel mindabban, amit az atyafiakért és az
idegenekért teszel, **6** akik bizonyságot tettek szeretetedről a
gyülekezet előtt. Jól teszed, ha ezeket Istenhez méltóan
bocsátod útjukra, **7** hiszen az ő nevéért indultak el, és
semmit sem fogadtak el a pogányoktól. **8** Nekünk be kell
fogadnunk az ilyeneket, hogy munkatársaikká lehessünk
az igazságban. **9** Írtam a gyülekezetnek is, de Diotrefész,
aki elsőségre törekszik közöttük, nem fogad el minket. **10**
Ezért ha odamegyek, megemlítem dolgait, amelyeket művel,
hogy gonosz szavakkal rágalmaz minket, sőt ezzel sem éri
be, hanem maga sem fogadja be az atyafiakat, és akik ezt
tennék, azokat is akadályozza, és a gyülekezetből kiveti. **11**
Szeretett barátom, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Aki jót
cselekszik, az Istentől van, aki pedig rosszat cselekszik, nem
látta az Istent. **12** Demetriosz mellett mindenki bizonyságot
tett, maga az igazság is, de mi is bizonyságot teszünk és
tudjátok, hogy a mi bizonyságtételünk igaz. **13** Sok írni valóm
volna, de nem akarok tintával és tollal írni neked. **14** Remélem
azonban, hogy csakhamar meglátlak téged, és szemtől-
szembe beszélhetünk. Békesség neked! Köszöntenek téged
barátaid. Köszöntsd barátainkat név szerint.

Júdás

1 Júdás, Jézus Krisztusnak szolgája, Jakabnak pedig atyafia, az elhívottaknak, akiket az Atya Isten szeretett és Jézus Krisztus megtartott: **2** Irgalmasság, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen. **3** Szeretteim, míg minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak nektek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam intőleg írni, hogy tusakodjatok a hitért, amelyet a szentek egyszer s mindenkorra megkaptak. **4** Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akik régóta elő vannak jegyezve erre az ítéletre: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és az egyedüli Urat, az Istent és a mi Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják. **5** Emlékeztetni akarlak továbbá titeket, mint akik egyszer már megtanultátok, hogy az Úr, amikor népét Egyiptom földjéről kiszabadította, azokat, akik nem hittek elpusztította. **6** És az angyalokat is, akik nem őrizték meg a maguk méltóságát, hanem elhagyták lakóhelyüket, örök bilincsekben és sötétségben tartja fogva a nagy nap ítéletére. **(aïdios g126)** **7** Amiképpen Sodoma és Gomora és a körülöttük lévő városok is, amelyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más utat jártak, példaként vannak előttünk, amikor elveszik az örök tűz büntetését. **(aiōnios g166)** **8** Hasonlóképpen ezek az álomba merülők is beszennyezik a testüket, a felsőbbséget megvetik és káromolják a mennyei hatalmasságokat. **9** Pedig még Mihály arkangyal sem mert káromló ítéletet mondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött Mózes testéért, hanem ezt mondta: „Dorgáljon meg téged az Úr!“ **10** Ezek pedig mindent káromolnak, amit nem is ismernek. Amit pedig oktalan állatok módjára ösztönösen ismernek, az romlásukat okozza. **11** Jaj nekik! Mert Kain útján indultak el, és pénzért Bálám tévelygésére adták fejüket, és Kóré lázadása szerint vesznek el. **12** Ezek szennyfoltok a ti szeretetvendégségeiteken. Tartózkodás nélkül veletek lakmároznak, magukat hizlalják, szelektől hányt-vetett esőtlen fellegek, elhervadt, gyümölcstelen, kétszer meghalt, tőből kiszaggatott fák, **13** tengernek megvadult habjai, a maguk szennyét tajtékozók, tévelygő csillagok, akikre az örök sötétség homálya vár. **(aiōn g165)** **14** Ezekről is prófetált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „Íme, eljött az Úr sok ezer szentjével, **15** hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntesse közöttük az istenteleneket istentelenségük minden cselekedetéért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló beszédért, amelyet az istentelen bűnösök mondtak ellene.“ **16** Ezek zúgolódók, panaszkodók, a maguk kívánságai szerint járók, szájuk kevélységet szól, haszonlesésből embereket dicsőítenek. **17** Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai mondottak. **18** Mert azt mondták nektek, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik az ő istentelen kívánságaik szerint járnak. **19** Ezek azok, akik szakadásokat okoznak, érzékiek, akikben nincsen Szentlélek. **20** Ti pedig, szeretteim, épüljetek a ti szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, **21** tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre. **(aiōnios g166)** **22** Könyörüljetek a kételkedőkön, **23** mentsétek meg őket, kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljetek, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amit testük beszennyezett. **24** Annak pedig, aki titeket a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel, **25** az egyedül bölcs Istennek, a mi megtartónknak, dicsőség, fenség, erő és hatalom most és mindörökké. Ámen. **(aiōn g165)**

Jelenések

1 Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa szolgáinak mindazt, amiknek hamar meg kell történnie. Elküldve pedig ezt az ő angyala által, kijelentette szolgájának, Jánosnak, **2** aki bizonyságot tett Isten beszédéről, mindenről, amit látott. **3** Boldog, aki olvassa, és aki hallgatja ennek a próféciának igéit, és megtartja mindazt, amelyek meg vannak írva azokban, mert az idő közel van. **4** János a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában vannak: Kegyelem és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik királyi széke előtt vannak, **5** és Jézus Krisztustól, aki hű tanú, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme: aki minket szeretett, és vére által megtisztított bűneinktől, **6** és az ő Istenének és Atyjának királyaivá és papjaivá tett minket: övé legyen a dicsőség és a hatalom mindörökké. Ámen. **(aiōn g165)** **7** Íme, eljön a felhőkön, és minden szem meglátja őt, még azok is, akik átszegezték és siratja őt a földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. **8** Én vagyok az Alfa és az Ómega, a Kezdet és a Vég, ezt mondja az Úr, aki van, aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható. **9** Én, János, aki atyafiatok és társatok vagyok Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten voltam, amit Patmosznak neveznek, Isten beszédéért és Jézus Krisztus bizonyságtételéért. **10** Lélekben elragadtattam az Úr napján, és a hátam mögött trombitához hasonló hangos szót hallottam, **11** amely ezt mondta: „Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó. Amit látsz, írd meg egy könyvben és küldd el a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában vannak: Efezusba, Szmirnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába“. **12** Megfordultam, hogy lássam ki szólt hozzám. Megfordulva hét arany gyertyatartót láttam, **13** és a hét gyertyatartó között egy emberi lényhez hasonlót, aki bokáig érő hosszú ruhába volt öltözve, mellénél aranyövvel körülövezve. **14** Feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme pedig, mint a tűz lángja. **15** Lába hasonló volt a kemencében izzó érchez, szava pedig, mint nagy vízesés zúgása. **16** Jobb kezében hét csillag volt, szájából kétélű éles kard jött ki, arca pedig olyan volt, mint a nap, amikor teljes erejével fénylik. **17** Amikor megláttam, lábához estem, mint egy halott. Ő rám tette jobb kezét, és ezt mondta: „Ne félj, én vagyok az első és utolsó, **18** és az Élő. Halott voltam, és íme, élek örökkön örökké. Ámen. Nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Írd meg, amiket láttál, amik vannak, és amik ezek után lesznek: **20** a hét csillag titkát, amelyet láttál az én jobb kezemben és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó pedig a hét gyülekezet.“

2 Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: **2** Tudom a te dolgaidat, és a te fáradozásodat és tűrésedet és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és próbára tetted azokat, akik apostolnak mondják magukat, de nem azok, és hazugnak találtad őket. **3** És terhet viseltél és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradoztál, de nem fáradtál el. **4** De az a panaszom ellened, hogy az első szeretetet elhagytad. **5** Emlékezzél meg azért, honnan estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd. Ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz. **6** De az megvan benned, hogy a nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, amelyeket én is gyűlölök. **7** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, amely Isten paradicsomában van. **8** A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az első és utolsó, aki halott volt, de él. **9** Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet, pedig gazdag vagy, és azoknak gyalázkodását, akik azt mondják, hogy ők zsidók, pedig nem azok, hanem a sátán zsinagógája. **10** Semmit ne félj attól, amit szenvedned kell. Íme, a sátán némelyeket közületek tömlöcbe fog vetni, hogy próbára tegyen. De csak tíz napig tart nyomorúságotok. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját. **11** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál. **12** A pergamoni gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van: **13** Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, ahol a Sátán királyi széke van, és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hű tanúmnak napjaiban sem, akit megöltek nálatok, ahol a sátán lakik. **14** De van némi panaszom ellened, mert vannak nálatok, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálákot arra tanította, hogy tőrbe csalja Izrael fiait, hogy egyenek a bálványáldozati húsból és paráználkodjanak. **15** Így nálad is vannak olyanok, akik a nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök. **16** Térj meg, ha pedig nem, ellened megyek hamar, és számnak kardjával vívok ellenük. **17** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja. **18** A thiatirai gyülekezet angyalának

írd meg: Ezt mondja Isten Fia, akinek szeme olyan, mint a tűz lángja, akinek lába hasonló az izzófényű érchez. **19** Tudom a te dolgaidat és szeretetedet, szolgálatodat és hitedet és tűrésedet, és hogy utóbbi cselekedeteid jobbak az elsőknél. **20** De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát, és tanít, és szolgáimat elcsábítja, hogy paráználkodjanak, és bálványáldozati húsból egyenek. **21** Adtam neki időt, hogy megtérjen paráználkodásából, de nem tért meg. **22** Íme, én betegágyba vetem őt és nagy nyomorúságba, és azokat is, akik vele paráználkodnak, ha meg nem térnek cselekedeteikből. **23** Gyermekeit is halállal sújtom, és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója, és megfizetek mindenkinek cselekedetei szerint. **24** Nektek pedig és a többi thiatirainak, akik nem követik ezt a tanítást, és akik nem ismerik a sátán úgynevezett mélységeit, ezt mondom: nem vetek rátok más terhet, **25** hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg, amíg el nem jövök. **26** És aki győz, aki mindvégig megtartja cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon, **27** „és uralkodik rajtuk vasvesszővel, amint a fazekas edényeit összetörik, “ahogyan én is hatalmat kaptam erre Atyámtól, **28** és annak adom a hajnalcsillagot. **29** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

3 A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, akinél Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. **2** Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek Isten előtt. **3** Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad, tartsd meg és térj meg! Hogyha nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában megyek hozzád. **4** De vannak néhányan Szárdiszban, akik nem szennyezték be ruhájukat, akik fehérben fognak velem járni, mert méltók arra. **5** Aki győz, az fehér ruhába öltözik, és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéről az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. **6** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. **7** A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, és amit kinyit, azt senki be nem zárja, és amit bezár, azt senki ki nem nyitja. **8** Tudom a te dolgaidat. Íme, egy nyitott ajtót adtam eléd, amit senki sem zárhat be. Bár kevés erőd van, de megtartottad beszédemet és nem tagadtad meg nevemet. **9** Íme, adok neked némelyeket a sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidónak mondják magukat, de nem azok, hanem hazudnak. Íme, megteszem velük, hogy eljöjjenek és leboruljanak lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged. **10** Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy próbára tegye a föld lakosait. **11** Íme, eljövök hamar, tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat. **12** Aki győz, azt oszloppá teszem Istenemnek templomában, és többé nem jön ki onnét és felírom rá az én Istenemnek nevét és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll le az én Istenemtől, és az én új nevemet. **13** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. **14** A laodiceai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, az Isten teremtésének kezdete. **15** Tudom a te dolgaidat, hogy nem vagy sem hideg, sem meleg. Bárcsak hideg volnál, vagy meleg. **16** Íme, mivel langyos vagy, kivetlek a számból. **17** Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és semmire sincs szükségem, de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és a szegény és a vak és a mezítelen. **18** Azt tanácsolom neked, hogy végy tőlem tűzben tisztított aranyat, hogy gazdag légy és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged és gyógyító írt, hogy bekend szemedet és láss. **19** Akit szeretek megfeddem és megfenyítem. Igyekezz tehát, és térj meg! **20** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki meghallja hangomat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorázok, és ő énvelem. **21** Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön velem, amint én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő királyi székében. **22** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

4 Ezek után láttam, hogy íme, megnyílt egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet hozzám szóló trombitaszóként hallottam, ezt mondta: Jöjj fel ide, és megmutatom neked, aminek meg kell történnie. **2** Ekkor azonnal elragadtattam lélekben. Íme, egy királyi szék állt a mennyben, és a királyi széken ült valaki. **3** Aki ott ült, hasonlónak látszott a jáspishoz és a karneolhoz. A királyi szék körül szivárvány volt, amely a smaragdhoz látszott hasonlónak. **4** A királyi szék körül huszonnégy királyi szék volt. A királyi székekben huszonnégy vént láttam fehér ruhába öltözve és fejükön arany korona volt. **5** A királyi székből villámlások, és mennydörgések és szózatok törtek elő. És hét égő fáklya volt a királyi szék előtt, az Isten hét lelke. **6** A királyi szék előtt üvegtenger volt, hasonló a kristályhoz, a királyi széknél középen és a királyi szék körül négy élőlény, elől és hátul szemekkel tele. **7** Az első élőlény hasonló volt az oroszlánhoz, a második élőlény

hasonló volt a borjúhoz, a harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek, és a negyedik élőlény hasonló volt a repülő sashoz. 8 A négy élőlény, mindegyikének hat-hat szárnya volt, köröskörül és belül is tele voltak szemekkel, és szünet nélkül éjjel-nappal ezt mondták: 9 És amikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, aki a királyi széken ül, aki örökkön-örökké él, (aiōn g165) 10 a huszonnégy vén leborul az előtt, aki a királyi széken ül és imádja azt, aki örökkön-örökké él, és koronájukat leteszik a királyi szék elé és ezt mondják: (aiōn g165) 11 „Méltó vagy, Urunk, hogy tied legyen a dicsőség, tisztesség és erő, mert te teremtettél mindent, és a te akaratod hívott létre és teremtett mindent“.

5 És láttam annak jobb kezében, aki a királyi széken ül, egy könyvet, belül és kívül teleírva és hét pecséttel lepecsételve. 2 És láttam egy erős angyalt, aki hangos szóval így kiáltott: „Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak pecsétjeit?“ 3 De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki a könyvet felnyitni és belenézni. 4 Ekkor keservesen sírtam, hogy senki sem bizonyult méltónak arra, hogy a könyvet felnyissa és belenézzen. 5 Ekkor egy a vének közül ezt mondta nekem: „Ne sírj! Íme, győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid utóda, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétjét“. 6 És akkor láttam a királyi szék és a négy élőlény között és a vének között egy Bárányt állni, mintha meg volna ölve, hét szarva és hét szeme volt, ami az Istennek hét lelke, akiket elküldött az egész földre. 7 A Bárány odajött és elvette a könyvet a királyi székben ülőnek jobb kezéből. 8 És amikor elvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt, mindegyiknél hárfák voltak és aranypoharak füstölőszerrel tele, amelyek a szentek imádságai. 9 És új éneket énekeltek e szavakkal: „Méltó vagy, hogy átvedd a könyvet és megnyisd annak pecsétjeit, mert megölettettél és megváltottál minket véred által Isten számára, minden törzsből és nyelvből, népből és nemzetből. 10 Királysággá és papokká tetted őket Isten számára és uralkodni fognak a földön“. 11 És láttam és hallottam sok angyal hangját a királyi szék, az élőlények és vének körül, és számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt. 12 Hangos szóval ezt mondták: „Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő, a gazdagság, a bölcsesség, a hatalom, a tisztesség és dicsőség és áldás!“ 13 És hallottam, hogy minden teremtmény, amely a mennyben, a földön és a föld alatt és a tengerben és minden, ami ezekben van, ezt mondta: „A királyi székben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké!“ (aiōn g165) 14 És a négy élőlény ezt mondta: „Ámen!“És a huszonnégy vén leborult és imádta az örökkön örökké élőt.

6 És láttam, amikor a Bárány a pecsétekből egyet felnyitott és halottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgő hangon ezt mondta: „Jöjj és lásd!“ 2 És láttam, íme egy fehér ló. A rajta ülőnél íj volt. Koronát adtak neki. Győzelmesen vonult ki, hogy győzzön. 3 És amikor a második pecsétet felnyitotta, hallottam, hogy a második élőlény ezt mondta: „Jöjj és lásd!“ 4 És előjött egy másik, vörös ló. A rajta ülőnek megadatott, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék. Nagy kard adatott neki. 5 Amikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény ezt mondta: „Jöjj és lásd!“És láttam, és íme egy fekete ló! Annak, aki azon ült, egy mérleg volt a kezében. 6 És hallottam a négy élőlény között egy szózatot, amely ezt mondta: „A búzának mércéje egy dénár és az árpának három mércéje egy dénár, de az olajat és bort ne bántsd!“ 7 Amikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény szavát, amint így szólt: „Jöjj és lásd!“ 8 És láttam, és íme, egy fakó ló! Annak, aki rajta ült neve halál és a pokol követte őt és adatott neki hatalom a földnek negyedrészén, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal a földnek fenevadjaival. (Hadēs g86) 9 És amikor felbontotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak lelkét, akiket megöltek az Isten beszédéért és bizonyságtételéért, amelyhez ragaszkodtak. 10 És hangos szóval kiáltottak: „Uram, te szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz még, és nem torlod meg a mi vérünket azokon, akik a földön laknak?“ 11 Akkor mindegyikük fehér ruhát kapott, és megmondták nekik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak meg, amíg betelik mind szolgatársaiknak, mind az ő testvéreiknek száma, akiket megölnek majd, akárcsak őket. 12 Aztán láttam, amikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és íme nagy földrengés támadt, és a nap fekete lett, mint egy szőrzsák és a hold olyan lett, mint a vér. 13 És az ég csillagai lehullottak a földre, miképpen a fügefa lehullatja éretlen gyümölcseit, amikor nagy szél rázza. 14 És az ég eltűnt, mint amikor egy papírtekercset összegöngyölnek, és minden hegy és sziget elmozdult helyéről. 15 És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasok és minden szolga és szabad elrejtőzött a barlangokba és a hegyek hasadékaiba. 16 És ezt mondták a hegyeknek és a kőszikláknak: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket annak színe elől, aki a királyi széken ül, és a Bárány haragja elől, 17 mert eljött haragjuk napja és ki állhat meg?“

7 Ezután négy angyalt láttam állni a föld négy sarkán, amint féken tartották a föld négy szelét, hogy a szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se élő fára. **2** Egy másik angyalt is láttam feljönni napkelet felől, akinek kezében volt az élő Isten pecsétje, és hangos szóval kiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek **3** és így szólt: „Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak, addig, amíg homlokukon meg nem pecsételjük a mi Istenünknek szolgáit". **4** És hallottam a megpecsételtek számát: Száznegyvennégyezer, Izrael fiainak minden törzséből. **5** Júda törzséből tizenkétezer elpecsételt, Rúben törzséből tizenkétezer elpecsételt, Gád törzséből tizenkétezer elpecsételt, **6** Ásér törzséből tizenkétezer elpecsételt, Naftáli törzséből tizenkétezer elpecsételt, Manassé törzséből tizenkétezer elpecsételt, **7** Simeon törzséből tizenkétezer elpecsételt, Lévi törzséből tizenkétezer elpecsételt, Issakár törzséből tizenkétezer elpecsételt. **8** Zebulón törzséből tizenkétezer elpecsételt, József törzséből tizenkétezer elpecsételt, Benjámin törzséből tizenkétezer elpecsételt. **9** Ezután láttam: íme egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből és a királyi szék előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve és kezükben pálmaágak, **10** és hangos szóval kiáltották: „Az üdvösség a mi Istenünké, aki a királyi széken ül és a Bárányé!" **11** Az angyalok pedig mindnyájan a királyi szék, a vének és a négy élőlény körül álltak és a királyi szék előtt leborultak és imádták Istent, **12** ezt mondva: „Ámen. Áldás és dicsőség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek örökkön örökké. Ámen". **(aiōn g165)** **13** Ekkor megszólalt az egyik vén és ezt mondta nekem: „Kik ezek, akik fehér ruhában vannak öltözve, és honnét jöttek?" **14** Ezt mondtam neki: „Uram, te tudod". És ezt mondta nekem: „Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek és megmosták ruhájukat és megfehérítették a Bárány vérében. **15** Ezért vannak Isten királyi széke előtt és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában, és aki a királyi széken ül, kiterjeszti sátrát felettük. **16** Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé, a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség, **17** mert a Bárány, aki a királyi szék közepén van, legelteti őket, és az élet vizének forrásához vezeti őket, és Isten letöröl szemükről minden könnyet."

8 És amikor felnyitotta a hetedik pecsétet, nagy csendesség lett a mennyben, mintegy fél óráig. **2** És láttam azt a hét angyalt, aki Isten színe előtt állott és adatott azoknak hét trombita. **3** Egy másik angyal is odajött és megállt az oltárnál, arany tömjénezőt tartva, és adatott neki sok tömjén, hogy a szentek könyörgéséhez tegye az arany oltárra, amely a királyi szék előtt volt. **4** És felment a tömjén füstje a szentek könyörgésével az angyal kezéből Isten elé. **5** Azután vette az angyal a tömjénezőt és megtöltötte az oltár parazsával, és ledobta a földre. Ekkor mennydörgés és zúgás, villámlás és földindulás támadt. **6** A hét angyal pedig, akinél a hét trombita volt, trombitáláshoz készült. **7** Trombitált az első és jégeső támadt, és tűz vérrel keverve, és a földre hullott. Megégett a föld harmadrésze, és minden zöld fű megégett. **8** A második angyal is trombitált, és erre, mint egy tűzben égő nagy hegy a tengerbe zuhant, és a tenger harmadrésze vérré lett. **9** A tengerben lévő állatok harmadrésze elpusztult, amiben csak élet volt, és odaveszett a hajók harmada is. **10** A harmadik angyal is trombitált, és leesett az égről egy nagy csillag, mint egy égő fáklya, és ráesett a folyók harmadára és a vizek forrásaira. **11** A csillagnak neve pedig Üröm volt, és ürömmé lett a folyóvizek harmadrésze, és sok ember meghalt e vizektől, mert azok keserűvé lettek. **12** A negyedik angyal is trombitált, és csapás érte a nap harmadrészét, a holdnak harmadrészét és a csillagoknak harmadrészét, hogy elhomályosodjék azok harmadrésze, és a nappal se legyen világos harmadáig, és az éjszaka hasonlóképpen. **13** Ekkor láttam és hallottam, hogy egy magányos sas fent az égen repül, és hangos szóval ezt mondja: „Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak, a többi három angyal trombitájának szava miatt, akik még trombitálni fognak."

9 Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és neki adatott a mélység kútjának kulcsa. **(Abyssos g12)** **2** Megnyitotta azért a mélységnek kútját és füst jött föl a kútból, mint egy nagy kemencének füstje, és elhomályosodott a nap és a levegő a kút füstjétől. **(Abyssos g12)** **3** A füstből pedig sáskák jöttek ki a földre és olyan hatalom adatott nekik, amilyen hatalmuk van a skorpióknak a földön. **4** És megmondatott nekik, hogy a földnek füvét ne bántsák, se semmi zöldellőt, se élőfát, hanem csak azokat az embereket, akiknek homlokán nincs az Isten pecsétje. **5** És megadatott nekik, hogy ne öljék meg őket, hanem kínozzák őket öt hónapig. Kínzásuk olyan legyen, mint a skorpió kínzása, amikor megmarja az embert. **6** Azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják és kívánnának meghalni, de a halál menekül előlük. **7** A sáskák formája pedig hasonló volt a harcra felkészített lovakhoz, és a fejükön aranyhoz hasonló korona volt, és arcuk olyan volt, mint az emberek arca. **8** A hajuk olyan volt, mint az asszonyok haja, és fogaik olyanok voltak, mint az oroszláné, **9** és olyan mellvértjük volt, mint a vasmellvértek,

és szárnyaik zúgása olyan volt, mint a viadalra száguldó sok lovas szekér dübörgése. **10** Skorpiókhoz hasonló farkuk és fullánkjuk volt, és a farkukban volt hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. **11** Királyuk a mélység angyala volt, annak neve zsidóul Abaddón, görögül pedig Apollüón, azaz Pusztító. **(Abyssos g12)** **12** Az első jaj elmúlt, s íme, ezután még két jaj következik. **13** A hatodik angyal is trombitált, és az arany oltár négy szarva felől, amely Isten előtt van, egy szózatot hallottam, **14** amely ezt mondta a hatodik angyalnak: „Oldd el azt a négy angyalt, akik a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél vannak megkötve". **15** Erre eloldozták a négy angyalt, akik készen voltak órára, napra, hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek harmadrészét. **16** A lovasseregek száma húszezerszer tízezer volt, hallottam a számukat. **17** Látomásban így láttam a lovakat és a rajtuk ülőket, akiknek tűzvörös, jácinték és kénsárga mellvértjük volt, és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje és szájukból tűz, füst és kénkő jött ki. **18** Ez a három csapás ölte meg az emberek harmadrészét: a tűz, a füst, a kénkő, amely szájukból jött ki. **19** Mert hatalmuk a szájukban és farkukban van. Farkuk a kígyóhoz hasonló, fej van rajta, és azzal ártanak. **20** Az emberek közül a többiek, akiket nem öltek meg ezek a csapások, mégsem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem tovább imádták a gonosz lényeket, és az arany és ezüst és érc és kő és fa bálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem tudnak. **21** És nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem varázslásaikból, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.

10 És láttam egy másik erős angyalt leszállni az égből, aki felhőbe öltözött és a fején szivárvány volt és az arca olyan volt, mint a nap és lábai, mint a tűzoszlopok. **2** És kezében egy nyitott könyvecske volt, és jobb lábát a tengerre, bal lábát pedig a földre tette. **3** És hangosan kiáltott, mint amikor az oroszlán ordít, és amikor kiáltott, megszólaltatta a hét menydörgést is a maga hangján. **4** És amikor a hét mennydörgés megszólaltatta hangját, írni akartam, de az égből szózatot hallottam, amely ezt mondta nekem: „Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés mondott, és azokat ne írd le". **5** És az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte kezét az égre, **6** és megesküdött arra, aki örökkön örökké él, aki teremtette az eget és a benne lévőket, és a földet és a benne lévőket, és a tengert és a benne lévőket, hogy nem lesz több időhaladék, **(aiōn g165)** **7** hanem azokban a napokban, amikor a hetedik angyal trombitálni kezd, beteljesedik Istennek a titka, amint megmondta az ő szolgáinak, a prófétáknak. **8** És a szózat, amit az égből hallottam, ismét szólt hozzám és ezt mondta: „Menj el és vedd át azt a nyitott könyvecskét, amely a tengeren és a földön álló angyal kezében van". **9** Elmentem azért az angyalhoz és ezt mondtam neki: „Add át nekem a könyvecskét". És ő ezt mondta nekem: „Vedd át és edd meg. Gyomrodat megkeseríti ugyan, de szádban édes lesz, mint a méz". **10** Átvettem azért a könyvecskét az angyal kezéből és megettem. Számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor lenyeltem, gyomrom keserű lett tőle. **11** Aztán ez a szó hangzott felém: „Ismét prófétálnod kell sok nép és nemzet és nyelvek és királyok felől".

11 Ekkor nádszálhoz hasonló mérővesszőt adtak a kezembe, és ezt mondták: „Kelj fel, és mérd meg Isten templomát és az oltárt, és azokat, akik ott imádkoznak. **2** De az udvart, amely templomon kívül van, hagyd ki, és azt ne mérd meg, mert az a pogányoknak adatott és negyvenkét hónapig taposni fogják a szent várost. **3** Az én két tanúmnak megadom, hogy gyászruhába öltözve prófétáljanak ezerkétszázhatvan napig." **4** Ők a két olajfa, és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak. **5** És ha valaki ártani akar nekik, tűz tör elő szájukból, amely megöli ellenségeiket, és ha valaki ártani akar nekik, annak így kell megöletnie. **6** Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy prófétálásuk idején ne legyen eső. Hatalmuk van a vizek felett, hogy vérré változtassák, és megverjék a földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják. **7** És amikor elvégezték bizonyságtételüket, a mélységből feljövő fenevad hadakozik ellenük és legyőzi őket és megöli őket. **(Abyssos g12)** **8** Holttestük a nagy város utcáján fekszik, amelyet lelki értelemben Sodomának és Egyiptomnak hívnak, ahol Urunkat is megfeszítették. **9** És a népek és törzsek, és nyelvek és a nemzetek közül valók látják azoknak holttestét három és fél napig, és nem engedik holttestüket sírba tenni. **10** És a föld lakói örülnek és örvendeznek ennek, és ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két próféta gyötörte a föld lakosait. **11** De három és fél nap múlva az élet lelke szállt beléjük Istentől, és lábukra álltak és nagy félelem fogta el azokat, akik látták őket. **12** És hangos szózatot hallottak az égből, amely ezt mondta nekik: „Jöjjetek fel ide!"És felmentek egy felhőben az égbe és látták őket ellenségeik. **13** És abban az órában nagy földrengés támadt, és a város tizedrésze összedőlt, és a földrengés megölt hétezer embert, a többiek pedig megrémültek, és a menny Istenét dicsőítették. **14** A második jaj elmúlt, íme, a harmadik jaj hamar eljön. **15** A hetedik angyal is trombitált és nagy szózatok hangoztak a mennyben, amelyek ezt mondták: „A világ uralma a mi Urunké és az ő Krisztusáé lett, aki örökkön

örökké uralkodik“. (aiōn g165) 16 És a huszonnégy vén, aki
Isten előtt ült királyi székben, arcra esett és imádta Istent,
17 és ezt mondta: „Hálát adunk neked, Urunk, mindenható
Isten, aki vagy, aki voltál, és aki eljövendő vagy, mert
nagy hatalmadat kezedbe vetted, és a te országlásodat
megkezdted. 18 És háborogtak a pogányok, de eljött haragod
és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat
adj a te szolgáidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és
akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak, hogy
elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.“ 19 És megnyílt
Isten temploma a mennyben, és látható lett a szövetség
ládája a templomban, és villámlás és zúgás és mennydörgés
és földindulás és nagy jégeső támadt.

12 Ezután egy nagy jel látszott az égen: egy napba
öltözött asszony, lába alatt volt a hold, és fején tizenkét
csillagból korona. 2 Terhes volt, és vajúdva és szülési
kínokban kiáltott. 3 Más jel is látszott az égen: íme egy
nagy vörös sárkány, aminek hét feje volt és tíz szarva,
és a fején hét korona. 4 És a farka után vonta az ég
csillagainak harmadrészét, és a földre vetette azokat, és
a sárkány a szülő asszony elé állt, hogy amikor szül,
annak fiát megegye. 5 És fiút szült, aki vasvesszővel
legeltet minden nemzetet és elragadtatott annak fia Istenhez
és az ő királyi székéhez. 6 Az asszony pedig elfutott a
pusztába, ahol Istentől készített helye volt, hogy ott táplálják
ezerkétszázhatvan napig. 7 Ezután viaskodás támadt az
égben: Mihály és az ő angyalai viaskodtak a sárkánnyal és a
sárkány is viaskodott angyalaival együtt. 8 De nem vehettek
diadalmat, és helyük sem maradt többé a mennyben. 9 És
levettetett a nagy sárkány, ama régi kígyó, akit ördögnek,
és sátánnak neveznek, aki mind az egész földkerekséget
elhiteti, levettetett a földre, és vele együtt angyalai is
levettettek. 10 És hangos szózatot hallottam az égben,
amely ezt mondta: „Most valósult meg az üdvösség és az
erő és a mi Istenünk országa és az ő Krisztusának hatalma,
mert a mi atyánkfiainak vádolója levettetett, aki vádolta őket
éjjel és nappal a mi Istenünk előtt. 11 És ők legyőzték azt a
Bárány vérével, és bizonyságtételük beszédével és nem
kímélték életüket mindhalálig. 12 Azért örüljetek, egek, és
akik bennük lakoztok! Jaj a föld és tenger lakosainak, mert
az ördög leszállott hozzátok telve nagy haraggal, mint aki
tudja, hogy kevés ideje van.“ 13 Amikor azért látta a sárkány,
hogy levettetett a földre, kergetni kezdte az asszonyt, aki a
fiút szülte. 14 De az asszonynak két nagy sasszárny adatott,
hogy a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére, hogy
ott táplálják ideig, időkig és az idő feléig. 15 A kígyó pedig
szájából vizet bocsátott ki az asszony után, mint valami
folyót, hogy a folyóvíz elragadja. 16 De segített a föld az
asszonynak, és megnyitotta a föld a száját, és elnyelte a
folyóvizet, amelyet a sárkány a szájából bocsátott ki. 17
Megharagudott azért a sárkány az asszonyra és elment,
hogy hadakozzék a többiek ellen, akik az asszony utódai
közül valók, akik megőrzik Isten parancsolatait, és akiknél
megvan Jézus Krisztus bizonyságtétele.

13 És odaállt a tenger fövenyére. És láttam egy fenevadat
feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva
volt, és a tíz szarván korona, és fejein istenkáromló nevek. 2
És ez a fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz,
lábai, mint a medvéé, szája, mint az oroszlán szája, és
a sárkány neki adta az ő erejét és királyi székét és nagy
hatalmát. 3 És láttam, hogy fejei közül egy halálosan
megsebesült, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld
csodálta a fenevadat. 4 És imádták a sárkányt, aki hatalmat
adott a fenevadnak, és imádták a fenevadat, és ezt mondták:
„Kicsoda hasonló a fenevadhoz? Kicsoda viaskodhatna
vele?“ 5 És adatott neki nagyot mondó és istenkáromló száj,
és adatott neki hatalom, hogy cselekedhessék negyvenkét
hónapon át. 6 Megnyitotta azért száját Isten ellen való
káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát
és azokat, akik a mennyben laknak. 7 Az is megadatott
neki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze,
és adatott neki hatalom minden nemzetségen, nyelven és
népen. 8 Ezért imádja őt a föld minden lakosa, akiknek
neve nincs beírva az élet könyvébe, amely a Bárányé, aki
megöletett a világ alapítása óta. 9 Ha van füle valakinek,
hallja! 10 Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy,
ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell megöletnie. Itt van a
helye a szentek békességes tűrésének és hitének. 11 Azután
más fenevadat láttam feljönni a földből, aminek két szarva
volt, a Bárányhoz hasonló, de úgy szólt, mint a sárkány. 12
Ez az előző fenevadnak minden hatalmát gyakorolta, az ő
színe előtt, és azt is megcselekedte, hogy a föld és annak
lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe
meggyógyult. 13 És nagy jeleket tesz, még tüzet is hoz
az égből a földre az emberek szeme láttára. 14 És elhiteti
a föld lakosait azokkal a jelekkel, amelyeket kapott, hogy
megcselekedje a fenevad színe előtt, azt mondva a föld
lakosainak, hogy készítsék el a fenevad képét, akit fegyverrel
megsebesíttetek, de megelevenedett. 15 És megadatott neki,
hogy a fenevad képébe lelket adjon, és hogy a fenevad képe
meg is szólaljon, és hogy akik nem imádják a fenevad képét,
azokat megölje. 16 Azt is megteszi mindenkivel, kicsikkel és

nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy jobb kezükre, vagy homlokukra bélyeget tegyenek, **17** hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak az, akin a fenevad bélyege van, vagy a neve, vagy nevének a száma. **18** Ide kell a bölcsesség! Akinek van értelme, számlálja meg a fenevad számát, mert emberi szám az, a száma pedig hatszázhatvanhat.

14 És láttam, és íme egy Bárány állt a Sion hegyén és vele százegynegyvennégyezren, akiknek homlokára volt írva az ő Atyjának neve. **2** És szózatot hallottam az égből, mint sok vizek zúgását, és mint nagy mennydörgés hangját, és hárfásoknak hangját hallottam, akik hárfájukkal hárfáztak. **3** És valami új éneket énekeltek a királyi szék előtt és a négy élőlény előtt és a vének előtt, és senki sem tanulhatta meg azt az éneket, csak a százegynegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről. **4** Ezek azok, akik nőkkel nem szennyezték be magukat, mert szüzek. Ezek azok, akik követik a Bárányt, bárhová megy. Ezek áron vétettek meg az emberek közül első zsengéül Istennek és a Báránynak. **5** Szájukban nem találtatott hazugság, feddhetetlenek Isten királyi széke előtt. **6** És láttam egy másik angyalt repülni az ég közepén, akinél az örökkévaló evangélium volt, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot és minden nemzetségnek és törzsnek és nyelvnek és népnek. **(aiōnios g166)** **7** Hangos szóval ezt mondta: „Féljétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget, mert eljött ítéletének órája és imádjátok őt, aki teremtette a mennyet és a földet és a tengert és a vizek forrásait". **8** És egy második angyal követte őt, aki így szólt: „Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! Mert paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek". **9** És egy harmadik angyal is követte őket, és hangosan így szólt: „Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi homlokára vagy kezére, **10** az is iszik Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett haragjának poharába és kínozni fogják tűzzel és kénkővel a szent angyalok és a Bárány előtt. **11** Kínlódásuk füstje felmegy örökkön örökké, és nem lesz nyugalmuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha felveszik az ő nevének bélyegét. **(aiōn g165)** **12** Itt van helye a szentek békességes tűrésének, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét!" **13** És az égből szózatot hallottam, amely ezt mondta nekem: „Írd meg: Boldogok, a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradtságuktól és az ő cselekedeteik követik őket". **14** És láttam, és íme volt egy fehér felhő és a felhőn ült valaki, hasonló az Emberfiához, a fején arany korona volt, és a kezében éles sarló. **15** És egy másik angyal jött ki a templomból, hangosan kiáltva annak, aki a felhőn ült: „Lendítsd meg a sarlódat és arass, mert a földnek aratni valója beérett". **16** A felhőn ülő sarlóját a földre dobta és learatta a földet. **17** És másik angyal is jött ki a mennyben lévő templomból és annál is éles sarló volt. **18** Az oltártól ismét egy másik angyal jött ki, akinek hatalma volt a tűzön, és hangosan kiáltott annak, akinél az éles sarló volt, és így szólt: „Lendítsd meg a te éles sarlódat és szedd le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megértek a szemei". **19** Ledobta azért az angyal éles sarlóját a földre, és a föld szőlőit megszedte, és belevetette Isten haragjának nagy borsajtójába. **20** Megtaposták a borsajtót a városon kívül és vér jött ki a borsajtóból, amely a lovak zablájáig ért, ezerhatszáz futamnyira.

15 És láttam a mennyben egy másik nagy és csodálatos jelet: hét angyalt, akiknél az utolsó hét csapás volt, mert ezekkel teljesedett be Isten haragja. **2** És láttam, mint egy üvegtengert, amely tűzzel volt elegyítve, és azokat, akik diadalmaskodtak a fenevadon és az ő képén és bélyegén és nevének számán, láttam az üvegtenger mellett állni azokat, akiknek kezében voltak Isten hárfái. **3** És énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét: „Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úristen, igazságosak és igazak a te utaid, ó, szentek Királya. **4** Ki ne félne téged, Uram! És ki ne dicsőítené a te nevedet? Mert csak egyedül te vagy szent. Mert eljönnek mind a pogányok és leborulnak előtted, mert ítéleteid nyilvánvalókká lettek." **5** És ezek után láttam, és íme megnyílt a mennyben a bizonyságtétel sátorának temploma, **6** és kijött a templomból a hét angyal, akiknél a hét csapás volt, tiszta fehér gyolcsba öltözve és mellük arany övvel övezve. **7** És egy a négy élőlény közül adott a hét angyalnak hét arany poharat, amely az örökkön örökké élő haragjával volt tele. **(aiōn g165)** **8** És megtelt a templom füsttel Isten dicsőségétől és erejétől, és senki sem mehetett be a templomba, míg a hét angyal hét csapása be nem teljesedik.

16 És hangos szózatot hallottam a templomból, amely ezt mondta a hét angyalnak: „Menjetek el, öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre". **2** Elment azért az első és kiöntötte poharát a földre, és gonosz, ártalmas fekély támadt azokon az embereken, akiken a fenevad bélyege volt és imádták annak képét. **3** A második angyal is kiöntötte poharát a tengerbe, az olyan lett, mint a halott vére, és minden élőlény meghalt a tengerben. **4** A harmadik angyal is kiöntötte poharát a folyóvizekbe és a vizek forrásaiba, és

azok vérré változtak. 5 És hallottam, hogy a vizek angyala
ezt mondta: „Igaz vagy, Uram, aki vagy, aki voltál. Szent
vagy, hogy így ítéltél. 6 Mert a szentek és próféták vérét
ontották, Te is vért adtál nekik inni, mert megérdemelték.“
7 És hallottam, hogy az oltár ezt mondta: „Jól van, Uram,
mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid“. 8 A
negyedik angyal is kitöltötte poharát a napra és megadatott
neki, hogy tűzzel gyötörje az embereket. 9 Az emberek
gyötrődtek a nagy hőség miatt, és Isten nevét káromolták,
akinek hatalma volt e csapások felett, és nem tértek meg,
hogy Neki dicsőséget adjanak. 10 Az ötödik angyal is
kitöltötte poharát a fenevad királyi székére, és országa
elsötétült és nyelvüket rágták kínjukban. 11 És káromolták a
menny Istenét kínjaik és a fekélyek miatt és nem tértek meg
cselekedeteikből. 12 A hatodik angyal is kitöltötte poharát a
nagy folyóvízre, az Eufráteszre, és kiszáradt annak vize,
hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készüljön. 13 És
láttam a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis
próféta szájából három tisztátalan lelket kijönni, olyanok
voltak, mint a békák. 14 Mert ördögi lelkek azok, akik jeleket
tesznek, akik elmennek a földnek és az egész világnak
királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten
ama nagy napjának viadalára. 15 „Íme, eljövök, mint a tolvaj.
Boldog, aki vigyáz és őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül,
és meg ne lássák szégyenét.“ 16 Egybegyűjtötték azért őket
arra a helyre, amelyet zsidóul Harmagedónnak neveznek. 17
A hetedik angyal is kitöltötte poharát a levegőbe, és hangos
szózat jött a mennyei templom királyi székétől, amely ezt
mondta: „Megtörtént!“ 18 Ekkor zúgás, és mennydörgés és
villámlás támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen még
nem volt, mióta az emberek a földön vannak: ilyen nagy
földrengés! 19 És a nagy város három részre szakadt, és a
pogányok városai leomlottak, és a nagy Babilont emlegették
Isten előtt, hogy itassa meg vele az ő búsult haragja borának
poharát. 20 És minden sziget eltűnt és a hegyek sem voltak
találhatók. 21 És nagy jégeső, mint egy-egy talentum, esett
az emberekre, és káromolták Istent az emberek a jégeső
csapása miatt, mert annak csapása felette nagy volt.

17 És odajött egy a hét angyal közül, akinél a hét pohár
volt, és így szólított meg: „Jöjj és megmutatom neked
a nagy parázna asszonynak ítéletét, aki a nagy vízen ül, 2
akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának
borától megrészegedtek a föld lakosai“. 3 És lélekben
elvitt engem egy pusztába és egy asszonyt láttam egy
veres fenevadon ülni, amely tele volt istenkáromlónevekkel,
amelynek hét feje és tíz szarva volt. 4 Az asszony bíborba
és skarlátba volt öltözve, és arannyal és drágakővel és
gyöngyökkel volt ékesítve, kezében egy arany pohár volt,
tele utálatosságokkal és paráznaságának tisztátalanságával.
5 Homlokára titokzatos név volt írva: „A nagy Babilon,
a paráznáknak és a föld utálatosságainak anyja“. 6 És
láttam, hogy ez az asszony részeg volt a szentek és
Jézus bizonyságtevőinek vérétől, és nagyon csodálkoztam,
amikor láttam őt. 7 És ezt mondta nekem az angyal: „Miért
csodálkozol? Én megmondom neked ennek az asszonynak
és a fenevadnak a titkát, amely őt hordozza, amelynek hét
feje és tíz szarva van. 8 A fenevad, amelyet láttam, volt és
nincs, és a mélységből jön fel, és pusztulásra megy. És a
föld lakosai, akiknek neve nincs beírva az élet könyvébe a
világ kezdete óta, csodálkoznak, látva a fenevadat, amely
volt és nincs, de ismét megjelenik. **(Abyssos g12)** 9 Ide kell
az értelem, amelyben bölcsesség van. A hét fej hét hegy,
amelyen az asszony ül, 10 ez hét királyt jelent. Közülük
öt elesett, és egy megvan, a másik még nem jött el, és
amikor eljön, kevés ideig maradhat meg. 11 A fenevad pedig,
amely volt és nincs, ő a nyolcadik, és a hét közül való és
pusztulásra megy. 12 A tíz szarv pedig, amelyet láttál, a tíz
király, olyanok, akik még birodalmat nem kaptak, de hatalmat
kapnak, mint királyok egy óráig a fenevaddal. 13 Ezeknek
egy a szándékuk, erejüket és hatalmukat is a fenevadnak
adják. 14 Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a Bárány
legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya, és
vele vannak az elhívottak, választottak, és hívők.“ 15 Ezt
mondta nekem: „A vizek, amelyeket láttál, amelyeken a
parázna asszony ül, azok a népek, sokaságok és nemzetek
és nyelvek. 16 És a tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad
meggyűlölik a paráznát és kifosztják, mezítelenné teszik,
és húsát eszik, és tűzzel megégetik. 17 Mert Isten adta
azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék, és egy
szándékon legyenek, és átadják birodalmukat a fenevadnak,
míg beteljesednek Isten igéi. 18 És az asszony, akit láttál, az
a nagy város, amelynek hatalma van a föld királyai felett.“

18 Ezek után láttam egy másik angyalt leszállni a
mennyből, akinek nagy hatalma volt és dicsősége
beragyogta a földet. 2 És kiáltott teljes erejéből, hangos
szóval: „Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és az ördögöknek
lett lakóhelyévé, mindenféle tisztátlan léleknek tömlöcévé,
és mindenféle tisztátalan és utálatos madárnak tömlöcévé. 3
Mert paráznasága haragjának borából ivott minden nép,
és a föld királyai vele paráználkodtak, és a föld kalmárai
az ő tobzódásának javaiból gazdagodtak meg.“ 4 Egy
másik szózatot is hallottam a mennyből, amely ezt mondta:

„Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei bűneiben, és ne kapjatok a rámért csapásokból. 5 Mert bűnei az égig hatoltak, és Isten megemlékezett gonoszságairól. 6 Fizessetek úgy neki, ahogy ő fizetett nektek, és adjátok kétszeresen vissza cselekedetei szerint: abba a pohárba, amelyet ő megtöltött, kétszeresen töltsetek neki. 7 Amennyire dicsőítette magát és tobzódott, annyi kínnal és gyásszal fizessetek neki, mert ezt mondja szívében: Úgy ülök, mint egy királynő és nem vagyok özvegy és gyászt sem látok soha. 8 Ezért egyetlen napon jönnek rá a csapások: a halál, a gyász és az éhség és tűzzel égetik meg, mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt.“ 9 És siratják őt, és gyászolják a föld királyai, akik vele paráználkodtak és tobzódtak, amikor látják az ő megégettetésének füstjét. 10 Kínjától való félelmük miatt távol megállva ezt mondják: „Jaj! Jaj! Te nagy város, Babilon, te hatalmas város, egy óra alatt utolért ítéleted!“ 11 A föld kalmárai is siratják és gyászolják, mert áruikat már senki sem veszi: 12 az aranyat, és ezüstöt, drágakövet és gyöngyöt, és gyolcsot és bíbort és selyem és skarlátruhákat, különféle tujafát és elefántcsontedényt, drága fából és rézből és vasból és márványból készült edényt, 13 és fahéjat és illatszereket és keneteket és tömjént és bort és olajat és zsemlelisztet és gabonát és barmokat és juhokat és lovakat és kocsikat és rabokat és emberi lelkeket. 14 És a haszon, amit lelked kívánt, elveszett, és minden bőség és pompa eltávozott tőled, azokat többé meg nem találod. 15 Ezeknek árusai, akik ezekből gazdagodtak meg, kínjától való félelmük miatt távol állnak, sírva és jajgatva, 16 ezt mondják: „Jaj! Jaj! A nagy város, amely gyolcsba, bíborba és skarlátba öltözött és arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel volt ékesítve, hogy elpusztult egy óra alatt ennyi gazdagság!“ 17 És a kormányosok és a hajókon lévők mind és az evezősök, és akik a tengeren kereskedtek távol megálltak, 18 és amikor meglátták égésének füstjét így kiáltottak: „Van-e hasonló e nagy városhoz?“ 19 És port hintettek fejükre, sírva és jajgatva kiáltoztak: „Jaj! Jaj! Ez a nagy város, amelynek jólétéből meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren, hogy elpusztult egyetlen óra alatt! 20 Örülj neki, te menny és ti szent apostolok és próféták, mert Isten értetek ítéletével megbüntette őket.“ 21 És egy erős angyal, egy nagy malomkőhöz hasonló követ felvett és a tengerbe dobta és így szólt: „Ilyen nagy hirtelen vettetik le Babilon, a nagy város és többé meg nem találják“. 22 És hárfások és zenészek és fuvolások és trombitások szava nem hallatszik benned többé, nem található benned egyetlen mesterség mestere sem, és nem hallatszik benned a malom zúgása sem, 23 és lámpa világossága benned nem fénylik többé, és nem hallatszik benned vőlegénynek és menyasszonynak szava sem, mert a te kalmáraid voltak a föld fejedelmei, mert a te varázslásodtól tévelyedett el minden nép: 24 de benne találtatott a prófétáknak és szenteknek vére, akiket megöltek a földön.

19 És ezek után, mint egy nagy sokaságnak hangos szavát hallottam az égben, amely ezt mondta: „Halleluja, Az üdvösség és dicsőség és a tisztesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké. 2 Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, mert elítélte azt a nagy paráznát, aki a földet megrontotta paráznaságával, mert megtorolta rajta szolgáinak vérét. 3 És másodszor is mondták: Halleluja, annak füstje felszáll örökkön örökké.“ (aiōn g165) 4 És leborult a huszonnégy vén és a négy élőlény, és imádták az Istent, aki királyi székében ült, és így szóltak: „Ámen! Halleluja!“ 5 És a királyi szék felől szózat hallatszott, amely ezt mondta: „Dicsérjétek a mi Istenünket ti szolgái mindnyájan, akik félitek őt, kicsinyek és nagyok!“ 6 És hallottam, mint egy nagy sokaság szavát, és mint nagy vizek zúgását, és mint erős mennydörgés szavát: Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! 7 Örüljünk és örvendezzünk és adjunk dicsőséget neki, mert eljött a Bárány menyegzője, fölkészült menyasszonya 8 és megadatott neki, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó gyolcsba. A fehér gyolcs a szentek igaz cselekedetei. 9 És ezt mondta nekem: „Írd meg: Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak!“És ezt mondta: „Ezek Isten igaz beszédei.“ 10 És leborultam lába előtt, hogy imádjam őt, de ezt mondta nekem: „Meglásd, ne tedd! Szolgatársad vagyok neked és a te atyádfiainak, akiknél Jézus bizonyságtétele van. Istent imádd, mert Jézus bizonyságtétele a prófétaság lelke.“ 11 És láttam, hogy az ég megnyílt, és íme egy fehér ló, és aki azon ült, azt így hívják: Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és hadakozik. 12 Szemei olyanok, mint a tűz lángja, fején sokágú korona, rajta egy név volt írva, amit senki sem tud, csak ő maga. 13 És vérrel behintett ruhába volt öltözve, és a neve ez: Isten Igéje. 14 És mennyei seregek követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. 15 És szájából éles kard jött ki, hogy azzal sújtson a pogányokra, és ő fogja azokat vasvesszővel legeltetni, és ő fogja taposni a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját. 16 És az ő ruhájára és derekára oda volt írva az ő neve: királyok Királya és uraknak Ura. 17 És láttam egy angyalt állni a napban és hangos szóval kiáltott mindenféle madárnak, amely az ég közepén repdesett: „Jöjjetek, gyűljetek egybe Isten nagy vacsorájára, 18 hogy egyétek a királyok húsát, a vezérek húsát és a

hatalmasok húsát és a lovaknak és a rajtuk ülőknek húsát és minden szabad ember és rabszolga húsát, kicsikét és nagyokét.“ 19 És láttam, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, aki a lovon ült és az ő serege ellen, 20 de foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta, aki annak színe előtt csodákat tett, amelyekkel elhitette azokat, akik a fenevad bélyegét felvették, és akik imádták annak képét. Mindkettőt elevenen a kénkővel égő tüzes tóba vetették. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 21 A többieket megölte a lovon ülő kardja, amely szájából jött ki, a madarak mind jóllaktak azok húsával.

20 És láttam egy angyalt leszállni a mennyből, akinél a mélység kulcsa volt, és egy nagy lánc a kezében. **(Abyssos g12)** 2 És megfogta a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az ördög és a sátán és megkötözte ezer esztendőre. 3 És a mélységbe vetette és bezárta azt és bepecsételte, hogy többé el ne hitesse a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő, azután el kell oldoztatnia egy kis időre. **(Abyssos g12)** 4 És láttam királyi székeket, és leültek azokra, és ítélő hatalmat kaptak azoknak a lelkei, akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyságtételért és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre, ezek életre keltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. 5 A többi halott nem kelt életre, amíg el nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. 6 Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban. Ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem Istennek és Krisztusnak papjai lesznek, és uralkodnak vele ezer esztendeig. 7 És amikor eltelik az ezer esztendő, a sátán kiszabadul fogságából. 8 És kimegy, hogy elhitesse a föld négy sarkán lévő népeket, Gógot és Magógot, hogy összegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fövénye. 9 És felvonultak széles e földön és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost, de Istentől, a mennyből tűz szállt le és megemésztette azokat. 10 És az ördög, aki elhitette őket, a tűz és kénkő tavába vetetett, ahol a fenevad és a hamis próféta van és kínozzák őket éjjel és nappal örökkön örökké. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** 11 És láttam egy nagy fehér királyi széket, és a rajta ülőt, akinek szeme elől eltűnt a föld és az ég, úgyhogy helyük sem volt található. 12 És láttam a halottakat, nagyokat és kicsiket, állni Isten előtt, és könyveket nyitottak ki. Kinyitottak egy másik könyvet is, amely az élet könyve, és a halottakat azokból ítélték meg cselekedeteik szerint, amik a könyvekbe voltak írva. 13 És a tenger kiadta a benne lévő halottakat, és a halál és a pokol is kiadta az ott lévő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint. **(Hadēs g86)** 14 A halál és pokol belevettetett a tűz tavába. A tűz tava a második halál **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** 15 És ha valaki nem volt beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Ezután új eget és új földet láttam, mert az első ég és az első föld elmúlt és tenger sem volt többé. 2 És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. 3 És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük. 4 És Isten letöröl szemükről minden könnyet és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.“ 5 Aki a királyi széken ül, ezt mondta: „Íme, mindent újjáteremtek.“És ezt mondta nekem: „Írd meg, mert ezek a beszedek megbízhatóak és igazak.“ 6 És ezt mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak ingyen adok az élet vizének forrásából. 7 Aki győz, örökségül nyer mindent, és annak Istene leszek, és ő pedig fiam lesz. 8 De a gyáváknak, és hitetleneknek és utálatosoknak és gyilkosoknak és paráznáknak és varázslóknak és bálványimádóknak és hazugoknak a része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz, ami a második halál.“ **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 9 És a hét angyal közül az egyik hozzám jött, akinél a hét utolsó csapással teli pohár volt, és ezt mondta nekem: „Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.“ 10 És lélekben elvitt engem egy nagy és magas hegyre és megmutatta nekem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá. 11 Benne volt az Isten dicsősége, és annak ragyogása hasonló volt a drágakőhöz, a kristálytiszta jáspis kőhöz, 12 és nagy és magas kőfala volt, tizenkét kapuja és a kapukon tizenkét angyal, és a felírt nevek, Izrael fiai tizenkét törzsének nevei. 13 Napkeletről három kapu, északról három kapu, délről három kapu, napnyugatról három kapu. 14 A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának neve. 15 Aki velem beszélt, annál egy arany mérővessző volt, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. 16 És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megmérte a várost mérővesszővel: tizenkétezer futam, hosszúsága, szélessége és magassága egyenlő. 17 És megmérte annak kőfalát: százhetvennégy könyök, ember mértékével, ami az angyalé is. 18 És a kőfal

jáspisból épült, a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló. **19** És a város kőfalának alapja drágakövekkel volt ékesítve. Az első alapkő jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd, **20** az ötödik szárdonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik hiacint, a tizenkettedik ametiszt. **21** A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy volt, minden egyes kapu egy gyöngy, és a város utcája tiszta arany, olyan, mint az átlátszó üveg. **22** És templomot nem láttam abban, mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma és a Bárány. **23** És a városnak nincs szüksége napra, sem holdra, hogy világítsanak, mert Isten dicsősége megvilágosította, és lámpása a Bárány. **24** És a pogányok, akik megtartatnak, annak világosságában fognak járni és a föld királyai oda viszik dicsőségüket. **25** Annak kapuit nem zárják be nappal, éjszaka pedig nem is lesz ott. **26** És a pogányok odaviszik dicsőségüket és tiszteletüket, **27** és nem megy be abba semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak azok, akik be vannak írva az élet könyvébe, amely a Bárányé.

22 És megmutatta nekem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, és az Istennek és a Báránynak királyi székéből ered. **2** Utcájának közepén és a folyóvízen innen és túl az élet fája volt, amely tizenkétszer gyümölcsöt terem, minden hónapban meghozva gyümölcsét és levelei a pogányok gyógyítására valók. **3** És semmi elátkozott nem lesz ott, és az Istennek és a Báránynak királyi széke lesz benne, és szolgái szolgálnak Neki. **4** És látják az ő arcát, és az ő neve homlokukon lesz. **5** És ott éjszaka nem lesz, és nem lesz szükségük lámpafényre és napvilágra, mert az Úr Isten az ő világosságuk, és uralkodnak örökkön örökké. **(aiōn g165)** **6** És ezt mondta nekem: „Ezek a beszédek megbízhatóak és igazak, mert az Úr, a szent próféták Istene küldte el az ő angyalát, hogy megmutassa szolgáinak mindazt, aminek meg kell történnie hamar. **7** Íme, eljövök hamar. Boldog, aki megtartja e könyv prófétai beszédeit.“ **8** És én, János vagyok az, aki ezeket hallottam és láttam. És amikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lába előtt, hogy imádjam, aki nekem ezeket megmutatta. **9** Ő pedig ezt mondta nekem: „Meglásd, ne tedd, mert szolgatársad vagyok neked, és a te atyádfiainak, a prófétáknak, és azoknak, akik megtartják e könyv beszédeit. Az Istent imádd!“ **10** Azután ezt mondta nekem: „Ne pecsételd le e könyv prófétai beszédeit, mert az idő közel van. **11** Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is, és aki tisztátalan, legyen tisztátalan ezután is, és aki igaz, legyen igaz ezután is, és aki szent, szenteltessék meg ezután is. **12** És íme, hamar eljövök, és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, cselekedete szerint. **13** Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég, az első és az utolsó.“ **14** Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az élet fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. **15** De kinn maradnak az ebek, a varázslók és a paráznák és a gyilkosok és a bálványimádók és mindazok, akik szeretik és szólják a hazugságot. **16** Én, Jézus küldtem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak gyökere és ága, fényes hajnalcsillag. **17** És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: „Jöjj!“És aki hallja, ezt mondja: „Jöjj!“És aki szomjazik, jöjjön el, és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! **18** Bizonyságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzátesz, e könyvben megírt csapásokkal sújtja Isten. **19** És ha valaki elvesz e könyv prófétálásának beszédeiből, annak osztályrészét Isten kitörli az élet könyvéből, a szent városból és azokból, amik e könyvben megírattak. **20** Ezt mondja, aki ezekről bizonyságot tesz: „Bizony hamar eljövök.“Ámen. Bizony jövel, Uram Jézus! **21** A mi Urunknak, Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

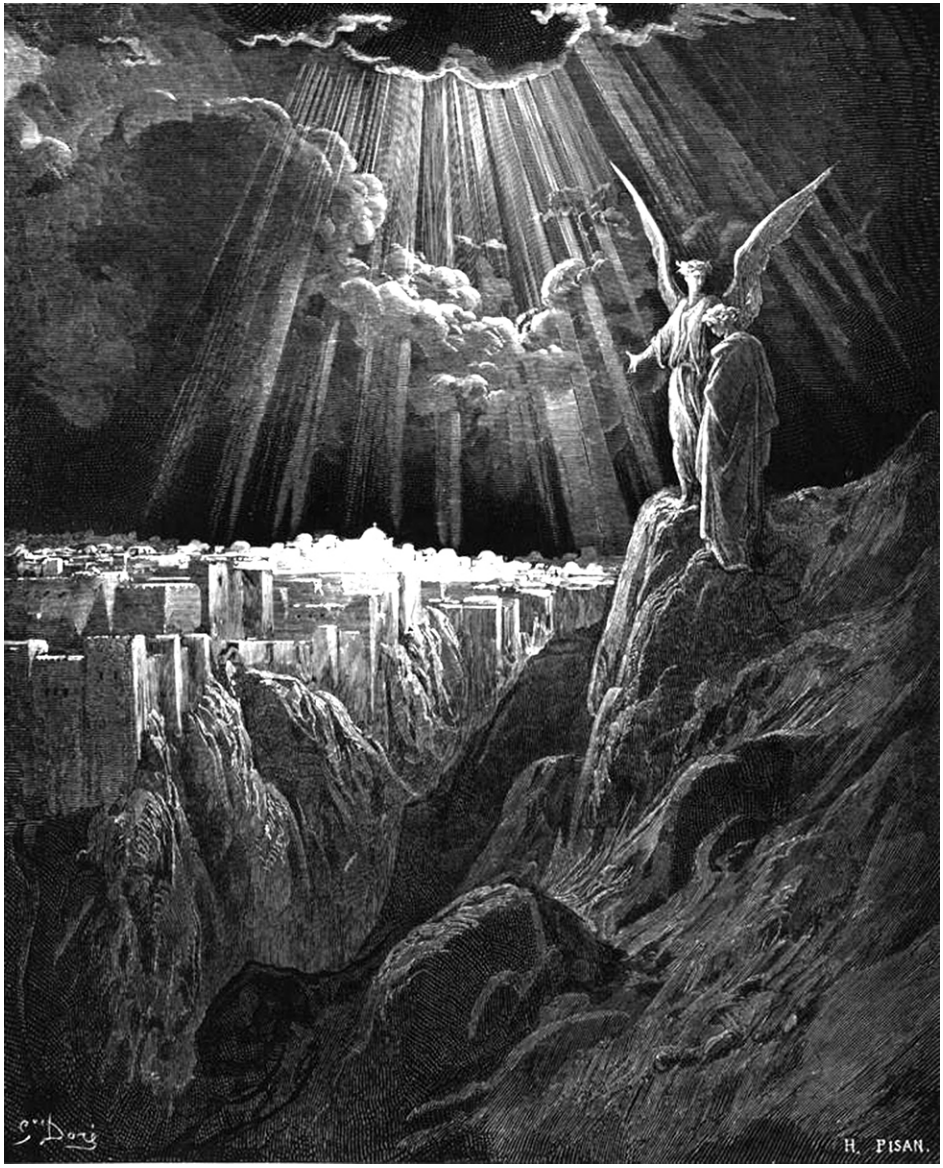

És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian---Magyar-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

aïdios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16
Apostolok 3:21
Apostolok 15:18
Rómaiakhoz 1:25
Rómaiakhoz 9:5
Rómaiakhoz 11:36
Rómaiakhoz 12:2
Rómaiakhoz 16:27
1 Korintusi 1:20
1 Korintusi 2:6
1 Korintusi 2:7
1 Korintusi 2:8
1 Korintusi 3:18
1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhoz 1:4
Galatákhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23
1 Péter 1:25
1 Péter 4:11
1 Péter 5:11
2 Péter 3:18
1 János 2:17
2 János 1:2
Júdás 1:13
Júdás 1:25
Jelenések 1:6
Jelenések 1:18
Jelenések 4:9
Jelenések 4:10
Jelenések 5:13
Jelenések 7:12
Jelenések 10:6
Jelenések 11:15
Jelenések 14:11
Jelenések 15:7
Jelenések 19:3
Jelenések 20:10
Jelenések 22:5

aiōnios

Máté 18:8
Máté 19:16
Máté 19:29
Máté 25:41
Máté 25:46
Márk 3:29
Márk 10:17
Márk 10:30
Lukács 10:25
Lukács 16:9
Lukács 18:18
Lukács 18:30
János 3:15
János 3:16
János 3:36
János 4:14
János 4:36
János 5:24
János 5:39
János 6:27
János 6:40
János 6:47
János 6:54
János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 16:25
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhoz 6:8
2 Tesszalonika 1:9
2 Tesszalonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhoz 5:9
Zsidókhoz 6:2
Zsidókhoz 9:12
Zsidókhoz 9:14
Zsidókhoz 9:15
Zsidókhoz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43
Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6

Hadēs

Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14

Limnē Pyr

Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8

Sheol

1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6
Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48
Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Péter 2:4

Questioned

2 Péter 2:17

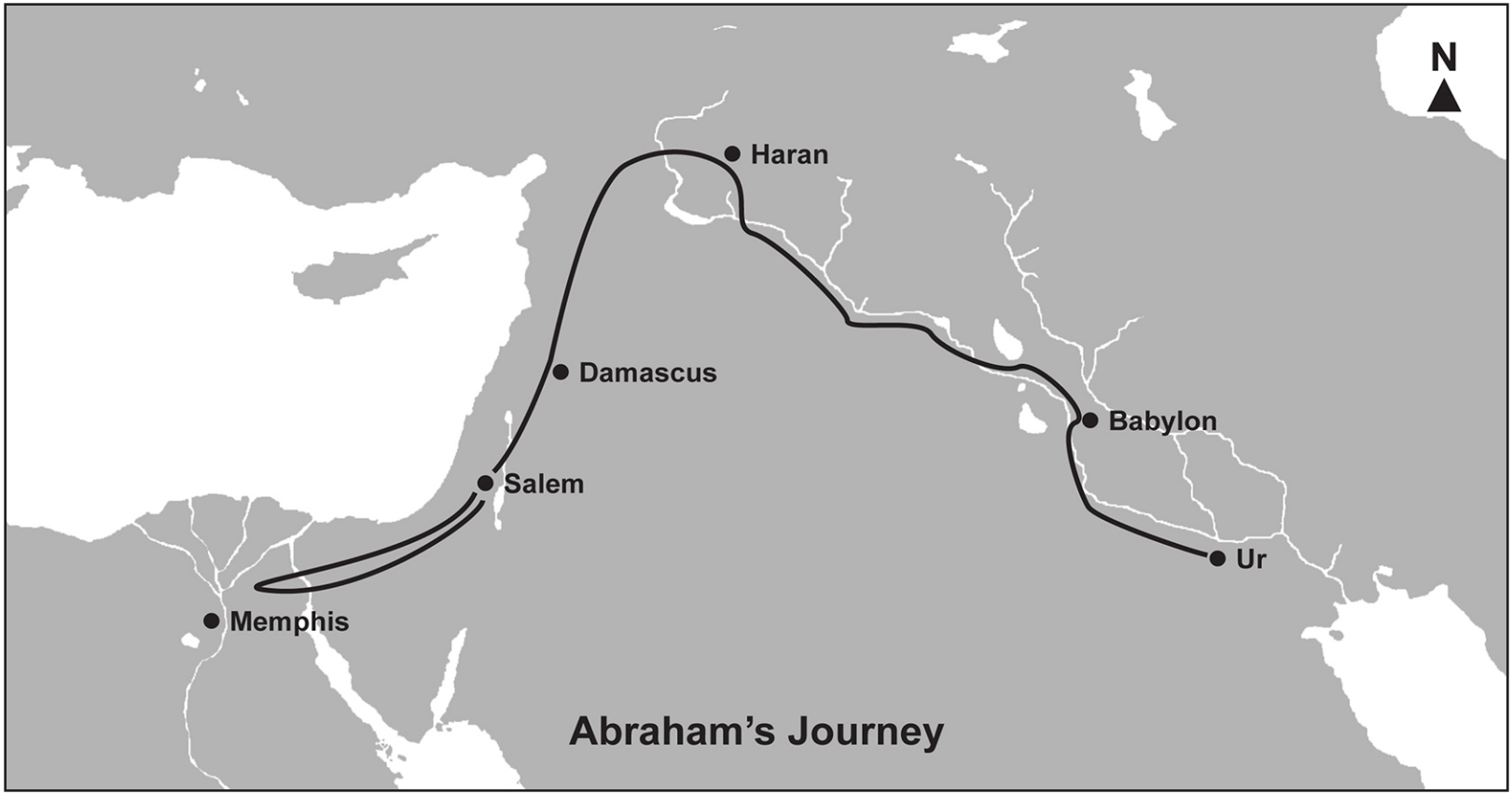

Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. - Zsidókhoz 11:8

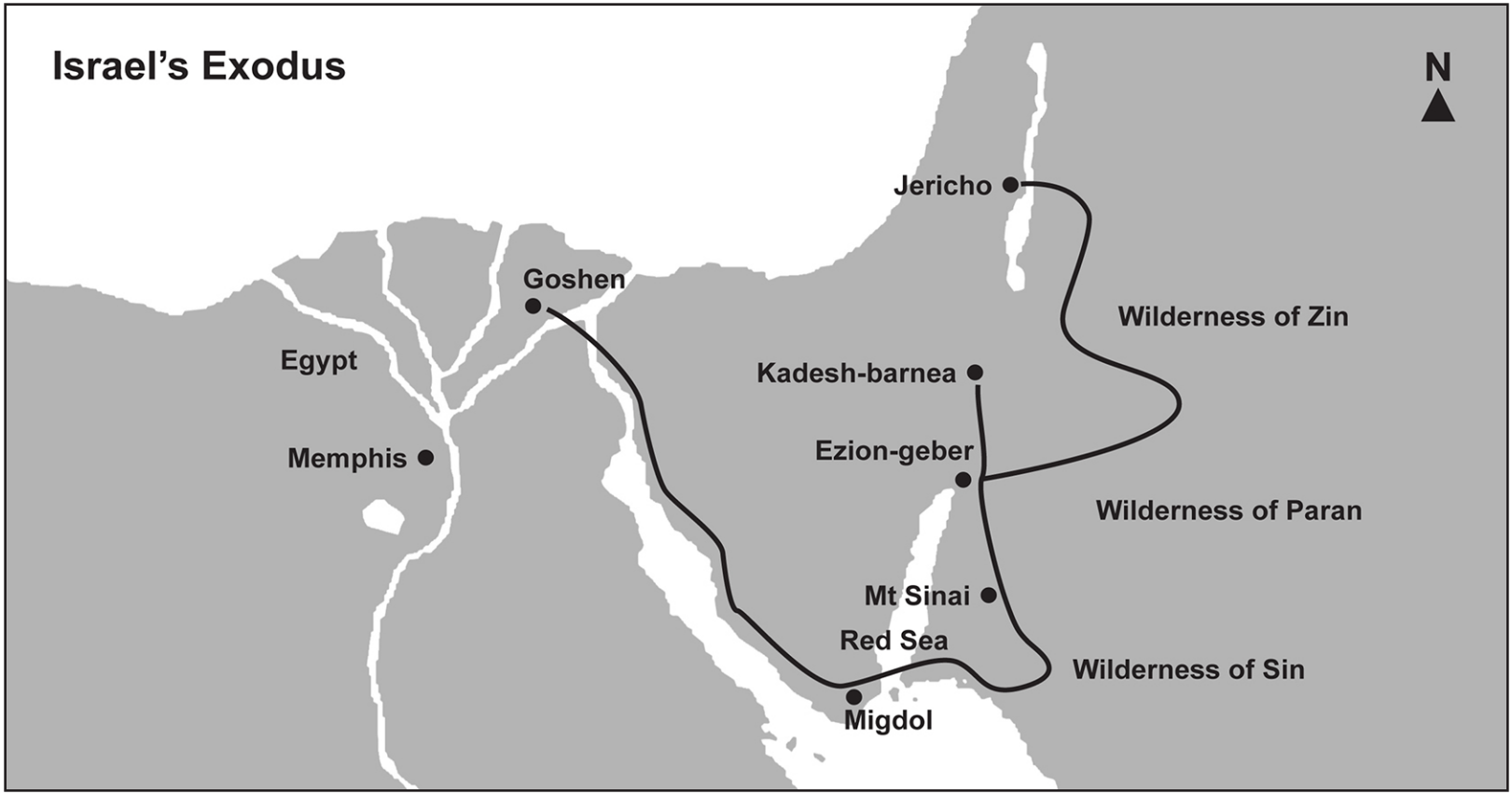

És lőn, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket Isten a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harczot lát, és visszatér Égyiptomba. - 2 Mózes 13:17

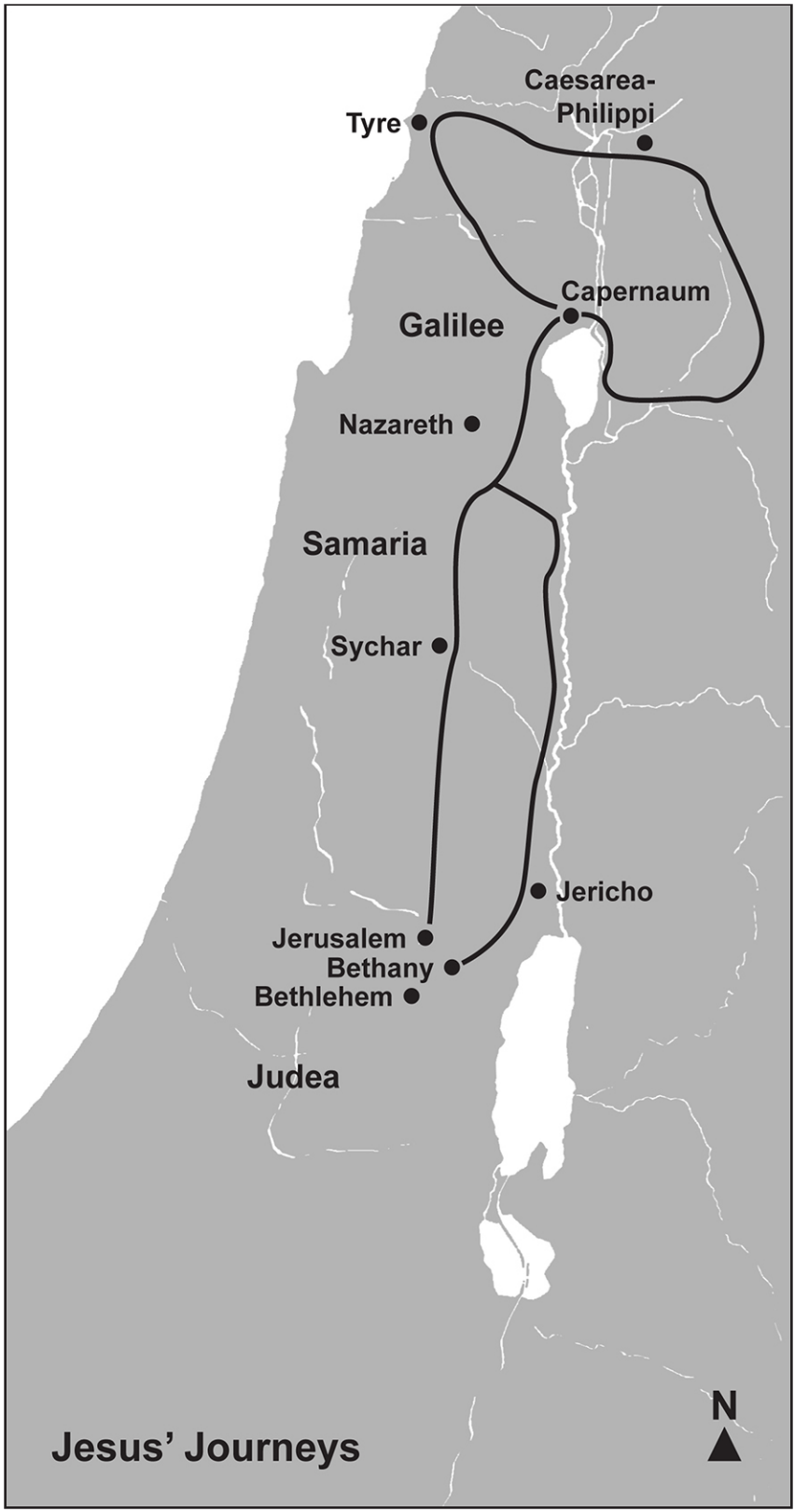

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, - Rómaiakhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, - Máté 28:19